
ప్రకటనము.

ఈ గ్రంథము పరియువాద, ఈ దిగువనువిషయ విలాసము గావాలి
జాబులువ్రాసి, వి. పి. పోస్ట్ ద్వారా తెప్పించుకొనవచ్చును.

తె - శ్రీ కంఠాచార్యులు,

13, శ్రీరంగ విధి-వర్రాజ్.

విజ్ఞప్తి.

శ్రీకృష్ణ దేవరాయ సభాలంకారులైన యష్టమహాకవిపులలో నొకడని పేర్కొనబడిన వాడును, ప్రథమశాఖయ నియోగి బ్రాహ్మణుండు నగు తెనాలి-రామకృష్ణ మహాకవి వర్మనిచే రచియింపబడినదై, “పాండురంగ సుకవి పద్యంబుహువును” అన్నట్లు పదసందర్భంబునను, వర్ణనావై లక్షణ్యంబునను నిరుపమానంబై, శ్లాఘ్యుతర కవిత్వమై లిగలదై. విలసిల్లు “పాండురంగమాహాత్మ్యము” అనబడు నీ యపూర్వ మహాకావ్యము, లోకగడ రెండుమాటులు ముద్రింపబడియుండెనుగదా అక్కాలంబున ముద్రితంబులైన ప్రతులన్నియు విక్రీతంబులగుటంజేసియు, ఏతద్గ్రంథాభిమాను లగు సుజనులనేకులు పదేపదే కోరుటంజేసియు, ఇప్పుడు మరల ప్రాచీనకోశము ననుసరించి యథోచితంబుగాఁబరిష్కృతంబై లఘుటీకతోడ ముద్రింపబడియె. ఇందేమేని పొర పాట్లుండినను గుణగ్రహణతత్పరులగు దోషజ్ఞు లట్టి స్థాలిత్యంబులను దిద్ది మమ్ముఁ గృతార్థులనుజేయదురని పదింబదిగఁ బ్రార్థింపబడుచున్నాఁడు.

దీనిని “పాండురంగవిజయ” మనియుం జెప్పుదురు. శ్రీభగవదవతార గుణచేష్టిత ప్రతిపాదకంబైన యీప్రబంధము, విరూపి-వేదాద్రిమంత్రికి అంకితము గావింపబడినది. ఇందు స్కందపురాణాంతర్గతంబగు, శ్రేత్రదైవతతీర్థ మేళనంబు గల పౌండరీకస్థలమాహాత్మ్యము వర్ణింపబడియున్నది.

శ్లో. ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మదాల్ఫల్యైః,
యక్ష్మాంగదాల్ఫల్య వసిష్ఠవిభీషణాదీన్ పుణ్యానిమాన్ పరమభాగవతాన్ స్మరామి.”

“మ. సుకర్మంబి హింజ్యుడైత్యసుతు వ్యాసున్ శౌనకున్ శ్రీపరా
శరు యక్ష్మాంగదు సంబరీషు సరమాజానిన్ వసిష్ఠం బురం
దరపుత్రున్ శుకు దాల్ఫల్య భీష్ము వెఱఁగొం దండేయు మధ్మక్తిత
త్పుంఁ డీ పుణ్యుండు పుండరీకుఁ డితనిన్ భావించు మేలీపులన్”

అనునట్లు పరమభాగవతంబు డగు పుండరీకమహర్షి చరిత్రంబును, అనేక పరమ భాగవతోపాఖ్యానంబులునుం గలిగి, పరమ ధర్మంబులను, పాండురంగాహ్వా యంబున విలసిల్లు సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణంబులనుం బ్రతిపాదించుటం జేసి జ్ఞాన భక్తిసాధనంబై ఇహపరపునుష్ఠాప్రపదంబైన యిమ్ముహా గ్రంథమును భాషాభిమానులు బోధకులు బుభుత్సువులు నగు సుజనులందఱు గైకొని పఠించి యానందింతురుగాక.

విషయ సూచిక.

ప్రథమశాస్త్రము.

శ్రీకృష్ణప్రార్థనానికము.

కృతిపతివంశావతారాభివర్ణనము.

సప్త్యంతములు.

కథాప్రారంభము.

వాణీపుర వర్ణనానికము.

ద్వితీయాశాస్త్రము.

పుండరీక సుహాముని చరిత్రానికము

తృతీయాశాస్త్రము.

నిగమశత్రోహాఖ్యానము.

స్పృసింహతీర్థాదుల ప్రభావము.

శ్రీకృష్ణావతార చరిత్రము.

శ్రీరాధా దేవీచరిత్రము.

చతుర్థాశాస్త్రము.

కాకము, హంసము, చిలుక, నాము, తేనెటీగ, కన్ను, అనాకె మొక్కలుగలవారికన్న
సుకీలయగు చరిత్రతా స్త్రీ చరిత్రము.

పంచమాశాస్త్రము.

భక్త్యరాజు తమ్ములతోఁగూడ సాండులగు క్షేత్రమునకు బోయితిని.

సుశశ్మపాఖ్యానము

ఆయాత్ర, నియాతులగు మునికుమారుల చరిత్రము.

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

ప్రథమాశ్వాసము.

ఓం శ్రీకృష్ణప్రార్థనము శ్లో

కాంతామణిః గన్తాంగి మది ధాత్రి మంచినా దత్తితి
శ్రీకాదంబిని మీది కుబ్జ ననగా శ్రీవత్సముం దాల్చి ము
ల్లోకంబు ల్పాదలించు కృష్ణుడు దయా భుంజేలు శ్రీవైష్ణవ
స్వీకారాహ్వా విరూపిణుడౌ పతిక్ వేదాద్రిమంత్రీశ్వరుక్

ఓం లక్ష్మీప్రార్థనము శ్లో

సీ. అవతారమందె నే యఖిలై కజనయిత్రి, కలశరత్నాకర గర్భసీమః
దోఁబుట్టువయ్యె నే తులితకాంచనవర్ణ, వెల్లది వెన్నెలగాయు వేల్పునకును
బాయకయుండు నే పరమపావనమూర్తి, చక్రిబాహుమధ్య సాధవీధి
నగ్గి మేకమాడు నే యభివర్ణితాచార, విగ్గజానితమా తేటనీట
తే. నవనిధానంబు లేదేవి జన్మజన్మరకు, లమ్మహాదేవి శ్రీదేవి యాదిలక్ష్మి
సరసశుభదృష్టిరామానుజయ్యనుతుని, నాదరించు విరూపిణి దాద్రినాథు.

ఓం బ్రహ్మస్తుతి శ్లో

ఉ. మాద్రికి మీను నంచవెలి మాపుపయిక్ మురువై నజోదుచే
భద్రమయాత్తుచే భువన పాలనభేలనుచే సరస్వతీ
ముద్రితవక్త్రచేత నలు మోములవేలుపుచే విరూపిణి
దాద్రిచమూవిభుండు గను నాయువు శ్రీయు నిరంతరాయముక్. 3

ఓం సరస్వతీ స్తుతి శ్లో

తా. కద్రూజాంగదుతోడఁబుట్టువు శరత్కాదంబినిచంద్రికా
చిద్రూపాంచిత పద్మగర్భముఖరా జీవావళీహంసి వ

లఘుటీక-౧. శ్రీకాంతామణిక్=లక్ష్మీదేవిని. కన్తాంగి=వంచించి. ధాత్రిక్=భూదేవిని. మంచినాక్=పన్నంపఁగా. తత్త్రిశ్రీకాదంబిని=ఆభూమియొక్క కాంతిసంపదయ నెడి మేఘపక్షి. శ్రీవత్సముక్=శ్రీవత్సముల నెడి తొమ్మిందలి మచ్చును. పాదలించు=వృద్ధి పొందించు ॥౨॥ వెల్లది=స్వచ్ఛమైన ॥ ౩॥ మూర్తి=మాదిది. నిరంతరాయము=నిత్యమైన శుభావక్రియ—విఘ్నములేమి ॥౪॥ కద్రూజాంగదుడు=శివుడు. చిద్రూపాంచిత=జ్ఞానస్వరూపముచేత ఒప్పినది. వర్ణద్రాక్షాఫలకీరి=వర్ణముల నెడి

ర్ణద్రాక్షాఫలకీరి శారద కృపక రామానుజమాత్యు వే
దాద్రిస్వామికి నిచ్చు నిచ్చులును వి ద్యాబుద్ధివాక్సిద్ధులకా.

౪

ఉత్సాహ స్తుతి శ్లో

ఉ. ఈ చిగురాకు నీ ప్రసవ మీ పువ్వుదేనియ యెంతయుపైడికా
జూచితీరే యటంచుఁ దన చుట్టు గుకామలు గొల్వఁగాఁ గప
శ్లోచితచంద్రగాంగజల మైన శివాహ్వయకల్పశాఖ వే
దాచలమంత్రకీర్తికల శాల్మిని వెన్నెల మాడ్కిఁ జూచుతకా.

౫

ఉత్సాహ స్తుతి శ్లో

ఉ. చిద్రసవేది యా కొదమ చిల్కలక విష్ణుసహస్రనామముల్
ముద్రతి మోము మోవి నిడి మున్నుచు గోదన మేను దువ్వుచుకా
భద్రనిధాన మైవెలయు పర్వతకన్య విహరి మంత్ర కే
దాద్రికి విష్ణుభక్తిమహి మాతెకయం బనయంబు సేపుతకా.

౬

ఉత్సాహ స్తుతి శ్లో

సీ. నూత్రినతేదేవి రాబగుపాలిండ్లపై, మలుపచ్చిగుండపు వలపుతోడ
శిరసులు నంచు నిర్జరకోటిఁ బనిగొను, తపసియ నేత్రహస్తంబుతోడ
బనియేమిమనివిన్నపముసేయునునొరకములయనవిష్ణాయుధములతోడ
బ్రహ్మాండకోటుల పాదపక్షములెల్లఁ గని యున్న న్నిందపుమనసుతోడ
తే. శాశ్వతంబునమూర్తియైజగములేలు, మునినునోహాద్రి సేనమునలియఁ
చేయుపనులెల్లసఫలముల్ చేయుఁగాత, మలరిరామానుజయ్యవేదాద్రి పతిక.

ఉత్సాహ స్తుతి శ్లో

శా. మీఁదం దారధరాధరంబు గల యా మేను న్నగంజాలిత
త్రావ్యక్తంబుచి న్నెలిగ్గు శిగయూ భస్మామి నేనుక భా
స్రామర్మాననభప్తభుంకు నునుచు న్రామానుజమాత్యు
వేదాద్రిశు విహరిమందిరు ఇగ ద్విఖ్యాతకీర్తికన్వకా.

౭

ఉత్సాహ స్తుతి శ్లో

సీ. ధరశీభరముదాల్చు తన చేనయంతయు, భుజపరిఘములు బొంగివడిచి
మునుమిమ్ముగనియైన తన ప్రజ్ఞయంతయు, మతివికేవమునంచు నున్దరించి

బ్రాహ్మ ఫలములకు చిలుక ౧౫. ప్రసవము=పువ్వు ౬. చిద్రసవేది = భూతసాము వెడిగివడి.
ముద్రతిక=సంతోషముతోడితక క్తితో. మున్నుచుకా=మాటలుచెప్పుచు. ౭. సోమగ=ఉదయము.
మలుపచ్చి=కొంచెముతడియూడినది.వలపు=వాసన. పనిగొను=నియమించు. నేనుక భా=విష్ణు
శేషుడు ॥ ౮ ॥ తారధరాధరంబు=వెండికొండ. త్రావ్యక్తంబునవికా=దానినిపోలినముక్కుయొ

దైత్యారివశ మైన తన చిత్తమంతయు, నినుచు గౌరవమున నివ్వటించి
తనువువెన్నెలగాయు తనమూర్తియంతయు, గీర్తివైభవమున గీలుకొలిపి
తే. శేషుఁ డఖిల ప్రపంచవి శేషశాలి, నిత్యముక్తుల కాద్యుఁడై నిలుచుమేటి
చారుచారితురామానుజయ్యపుత్రుఁ, గరుణవేదాద్రిమంత్రిశేఖరునిమనుచు.

ఛో కవిస్తుతి స్తోత్ర

క. పుట్టుకుఁ బుట్టెడు వేళం, దిట్టపు నునుపచ్చి పుట్ట తేనియచవితోఁ
బుట్ట నన నమృతముట్టెడు, పుట్టనినువు సత్కవిత్వ ములు వృష్టింతున్. ౧౦
క. ఇట్టాడరాని యాగమ, ఘట్టమునకు నడవ యచ్చు కట్టిన మునిరా
ట్టట్టాఢిషిక్తుఁ దపముల, పుట్టిననెలవయిన వ్యాస ముని వర్ణింతున్. ౧౧
తే. వ్యాసపాల్వీకిముఖనూక్తి వైభవముల, నేర్పుపీఠంగనిజకావ్య దర్పణముల
సరసమానసముల నేలు పలుచుకీర్తి, ధవులనన్నయభట్టాది కవులఁదలఁతు.

ఛో సత్కవిప్రశంసాదికము స్తోత్ర

ఉ. చాటుకవిత్వతత్త్వరస సాగరపారగులయ్యు సత్కపుల్
పాటిగఁ బట్టి విందు రొక పాటివి గావనకన్యకావ్యముల్
కైటభవైది యావతశి ఖామణి శ్రీ సతి పేరురంబునన్
మాటియు నీటికెంపు బహు మానముగం బదకంబుఁ జేయదే? ౧౨
తే. తిప్పు గలిగినచోటనే యొప్పుఁగలుగు, సరసకవితావశోక్తుల సరణియందుఁ
గప్పుగలిగినచోటనే నయందు, నమృతధారాప్రవాహంబు లడరుఁగాదె.
తే. కానదోషాల్పయినదుష్టపులకతనగరిమవహించుగవిరాజకావ్యమహిమ
బహుళవక్షంబుచీకటి బహుళమగుటఁ, జాయవెన్నెల తరితీపు సేయకరణి.
వ. అని నిఖిల భువన ప్రధాన ధన్యులు లగుమాన్యుడై వతంబులం గొనియాడి
రూడిమెఱయుకవివృక్షభలనభీనుతించియుదంచితంబగుకవిత్వతత్త్వంబునం
గల గరిమంబుఁ బరిశీలించి వంచకు లగు కొంచెవుంగవుల రవళి యదలించి
పంచాక్షతోక్తివిస్త్రీకృత బగునర్థవమేఖలావలయంబునం గల పరమవైష్ణవ
రత్నంబులకుఁ బ్రయత్నపూర్వకంబుగ నభీవదనం బాచరించి. ౧౩
క. వాక్యాంతాక్రయభట్టపు, చిక్రాచార్యుల మహాష్ట్ర శ్రీగురుమూర్తి
నిక్కపు భక్తి భజించెద, నిక్కాన్యకళాకలాప మీడేలుటకున్. ౧౪

కృ-ప్రకాశముతో || ౯ || పాంకపటిచి=జలనెట్టి. మనుమిమ్ముగని=వేదములకు ఉనికిపట్టుమస్తు
రించి=వికృతముచేసి. నివ్వటించి=వ్యాపింపజేసి || ౧౦ || ౧౧ || ఘట్టమునకున్ = తీవ్రప్రదేశమునకు.
అచ్చుకట్టిన=ఏర్పడించిన||౧౨||యావతశిఖామణి=స్త్రీసమాసమునందు శ్రేష్ఠురాలు. మాటియున్ =
మఱుగుపఱచియు. నీటికెంపుఁ=కాస్తుభమణిని ||౧౩||౧౪||౧౫|| ౧౬||రూడి=ప్రసిద్ధి. గరిమంబు=

క. తవణితు నొక్క శ్రీభా, గవతచరిత్రంబు బరమ కల్పానము
 ద్భవభవనంబు జతుర్దశ, భవనమహారత్నసూత్ర ముగి సగుణిణి.
 వ. అని యిట్లభినవప్రబంధనిర్మాణ కౌతూహలాయ త్తనిర్మించినటు గో నున్న
 సమయంబున.

౧౯

సీ. తనకులాచారవ ర్తన వైష్ణవాచార, పర్యాయముల కొద్ది బది గాంగ
 దనసూన్యతము పురా తనసత్యనిధులయు, న్నతికలునన్మిత్తితముగాంగ
 దనబుద్ధినితిశా స్త్రురహస్యములు తెల్లముగఁ దెల్ప వ్యాఖ్యాన ముగి గాంగ
 దన వ్రాయుగంటంబు మొనవాకి విశ్వంభ, వాప్రబలకుఁ బ్రాణ విక్షగాంగ
 తే. నెలయుమంగయగునవభూ విభుని పెన్చి, సంగభూపాలమఁకలయ న్నన్మచిత్తి
 జయయుతుండై నరామానుజయ్యసుతుఁడు, భద్రగుణవీరివిరచితాశ్రయి.

మ. కవులుం బాతకులుక బ్రధానులు నలం కార్జులుక బ్రాహ్మలు
 ధవళాక్షు ల్భజియింప నిండుకొలునై తాదేందుతారాచరి
 ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుత సౌ ధంబందు నావాసమై
 వివిధామ్నాయపురాణ గుంభనకక ల్విండుక బ్రమోదయియును.

౨౦

క. నను రామకృష్ణకవి గవి, జనసహకారావళివ సంతోత్సవనూ
 క్తినిధిఁ బిలిపించి యత్నా, సనయును గూర్చుండబనిచి చగురతనకయె.

సీ. తగసంస్తృతము దెనుగుగజేయఁ దెనుగుసంస్తృతముగజేయంగబొమ్మవదివి
 నలుదెఱంగులనెన్నంగలకావ్యధారల, ఘనుఁడవాగువనందుఁగరముమేటి
 వఖిలభూమిపాల కాష్ఠానకమలాక రోదయ తరణనూ ర్మోచియుఁకపు
 తైవవైష్ణవపురాణావలినానాక, ములు సేకుఁ గరతలా మంకిభము

తే. లంఢ్ర భూమికుచాగ్రహ రాభమైన, త్రితేనాభ్యగ్రహవి శ్లేషగ్ర
 శాఖికాకోకిలమ వీవు సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ణ రామయ రామకృష్ణ !

గౌరవము. చవళి=శ్వని—కూయుట. అష్టవమేఖరి=భూమి ౧౭ ౧౮ ౧౯ ౨౦ ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪=
 ఉపాధ్యాయులు నెట్టెడి మేలుపంత్రి. వ్రాయగప్రకృతి=వ్రాయుకట్టిచేరి ౨౧ ౨౨ కవలనమా
 ...నిధి= కవీశ్వరులనెడితీయ్యమామిడిచెట్లనాలునకుకనంతకాలమున లెవేడుకయైనవంఁచిమాటలకు
 స్థానమయినవానిని—కవులకుఁకనురాగమునుపుట్టించెడి వంఁచిమాటలగులవానిని . ౨౩ ఆశువు
 నందుక=వడిగాకవిత్వముచెప్పుటయందు. భూమికుచాగ్రహరాభము=భూదేవయొక్క ర్జనముల
 వైసుండెడి మత్యాలపేరునుపోలినది. అగ్రశాఖికాకోకిలమవు=ప్రథమశాఖయనెడి కృత్తుమునకు
 కోకిలమైనవాడవు. చమ్యగుణకృష్ణ=మనోహరములైనగుణములయందుఁగృహ్మణఁడా . ౨౪ కావ్య

- క. కాండ్నినగోత్రుడ వా, ఖండలగురునిభండ వఖల కావ్యరసనుధా
మండనకుండలుడవు భూ, మండలవినుతుండవు లక్ష్మ మావరతనయా !
- క. యశముగలిగించు నీ మృదు, విశదోక్తుల బాండరిక విభవరితఁ జతు
ర్దశభవనవినుతముగ శుభ, వశమతి నాపేర నుడువు వరత త్వనిధి ! ౨౧
- ఉ. స్కందపురాణనీరనిధి కాస్తుభ మై ప్రభవించు దేవకీ
నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపము
కుండనముఁ ఘటించి కడుఁ గ్రొత్తగుసామ్యునిరించి విష్ణుసే
వం దిలకించు నప్పరమ వైష్ణవకోటి నలంకరింపుమా. ౨౨
- మ. ఉదయం బస్తనగంబు సేతువు హిమ పూహంబునుం జుట్టి రా
విదితంబైన మహిఁ మహాంధ్రకవితా విద్యాబలప్రాధి నీ
కెదురేరి సరసార్థబోధఘటనా హేలాపరిష్కార శా
రద నీరూపము రామృష్టకవిచం ద్రా ! సాంద్రకీర్తిశ్వరా. ౨౩
- వ. అని సంభావించి కనకాంబరా భరణంబులం బ్రసాదించి యా ప్రధాన
పంచాననుండు. ౨౪
- మ. పలుకుందొయ్యలిహాళికాంతి కెన యా బాగాలు నయ్యంతిచె
క్కులఁ బోలుం దెలనాకు లయ్యువిదప ల్కుల్యంతికప్రంపుఁ బ
ల్కులతోఁగూడిన వీడియం బొసఁగె నా కుం బద్ధనాభార్చనా
కలనాపావనమా స్తకంకణఝుఁ తార్కరంబు తోరంబుగఁ. ౨౫
- వ. ఇట్లు లోకోత్తరగుణోత్తరుం డగు నా ప్రధానశేఖరుండు పరమపురుషపరి
కర చరిత్రంబునకు నధీశ్వరుండగుట తీర్థంబును స్వార్థంబునుజూడులుం దేవర
ప్రసాదంబునుబుద్ధ్యాంబునుంబుకుష్మార్థంబునునయ్యె నయ్యభ్యుదయంబునకుం
గల్యాణాచారంబుగాఁ గృతిపతి వంశావతారం బభివర్ణింపంబూని. ౩౦

రసనుధామండనకుండలుడవు=కావ్యరసమనెడిఅమృతమేలలంకారమయిన చెవిపోగుగాఁగలవాఁ
డవు ॥ ౨౧ ॥ మృదువిశదోక్తులఁ=సులభోచ్ఛారణమును తేటదనమునుగల మాటలతో ॥ ౨౨ ॥
నీరనిధి=సముద్రము. తిలకించు=ప్రకాశించు ॥ ౨౩ ॥ హిమపూహంబు=హిమాలయము=ప్రాధి=
సేర్పు. సరసార్థ...ష్కార=రసవంతమయిన అర్థముయొక్క తెలివినకూర్పుటయనెడివిలీనచేష్ట
యే ఆభరణముగాఁగలది. శారద=సరస్వతి ॥ ౨౪ ॥ సంభావించి=సన్మానించి. ప్రసాదించి=ఇచ్చి.
ప్రధాన పంచాననుండు=మంత్రిశ్రేష్ఠుఁడు ॥ ౨౫ ॥ పలుకుందొయ్యలి=సరస్వతి. బాగాలు=వక్క
పలుకులు. తెలనాకులు=తెల్లనియాకులు. కప్రంపుఁబల్కులతోఁ=కర్పూరపుఁబలుకులతో. వీడి
యంబు=తాంబూలము. తోరంబుగఁ=అతిశయింపఁగా ॥ ౩౦ ॥ లోకోత్తరగుణోత్తరుండు=లో
కమునందు మేలైనగుణములచేతఅధికుండు. పరికర=పరివారముయొక్క. బాదులు=బాజీపుష్ప

కృతిపతివంశావతారాభివర్ణనము.

సీ. మిగులగన్నొదవిన బిగువయెక్కుడుగాని, కరుణాకటాక్ష విశ్రాంతమువాఁడు
దంష్ట్రావిటంకన ర్థనమయెక్కుడుగాని, ముద్దుజుందుననేలు మోమువాఁడు
నరమ్మగదేహవి స్ఫురణమెక్కుడుగాని, బహుకోటినుననరూ హులువాఁడు
దైత్యుదంకించును ద్ధతియెయెక్కుడుగాని, శ్రేతజనానభులం ఖిలవాఁడు
తే. నాఁగ గరుడాద్రి సింహాసనముననుండి, యెల్లజగములనేలు లక్ష్మీవ్యంతుడు
శ్రీయహోబలనరసింహనాయకుండు, శతమతనగోత్రమంత్రరక్షణము నప్పు
చ. జతరవనత్న పంచసుర సత్తమతుల్యుఁ డశేషయోగిరా

ఞ్జితహృదయుండు మానిజన మాన్యుండు భన్యుండు ముక్తికామి
కతనకుచద్వయీనిహిత కాంచనమాలిక హేళికల్లు డా

శతమతఁగ్ని శేఖరుఁ బ్ర శంస యొనర్చుచుం జగంబులకా. ౩౨

శా. ఆవిర్భావమునొందె చతుర్ముఖునం వవ్యాహతైస్త్వభ్యం
క్షీమతుండు విరూపక ర్త సచివ శ్రేష్ఠుండు విద్యాహయ
గ్రీవుం డన్నయమంత్రి యవ్విభుని సత్కర్త ల్లబ్ధ భంతుం శి
ద్యావాప్యభ్యవతాశ పుంభుత నిజ వ్యాపారహాసితకా. ౩౩

ఉ. ఆసచివావతంసముకు లాంగన చెల్వగు లత్కృమాంబ గౌ
రీనతియో యగుంధతియొ కేనతియో యల యాది లక్ష్మీయో
వాసపురాణియో యనగ వాసియు వన్నెయుఁ గల్గి నేర్పరా
జేసినమూర్తి మేలు పతి చిత్రమునచ్చినచ్చిత్రలకా. ౩౪

ఉ. అన్నయలత్కృమాంబ సుతు లక్ష్మినిధానము లిష్టరాజు సం
పన్నుండు రంగరాజుఁ బ్రతి భాసిధి గుంజనురాజుఁ బూర్వరా

జును. అభ్యుదయంబునకుఁ = మేలుపొందుటకు. కల్యాణాచార్యులు = శుభమునకుఁ గలుగఁజేస
వడి || ౩౧ || మిగులక = అపల్లవమించుచుండగ్రద్దతో. దంష్ట్రావిటంకనరూపము = ఇంటిముఠాను
నందలి పావుర గూండ్లవలెగావవచ్చెనోజలవెంకే. విష్ణుభాము = ప్రభు శిము. ఉగ్రలి = నిర్భు
౩౨ || జతర...తుల్యుండు = కడుపునందువాసము చేయుమిచ్చ లోకములగులవాఁడైన శ్రేష్ఠశత్రునితో
సమానుఁడు. అశేష...యుండు = ఎల్లయోగీశ్వరులకుఁ బరశ్రమైవ మనముగలవాఁడు. హేళికల్లుండు =
సూర్యునిబోలినవాడు || ౩౩ || ఆవిర్భావమునొందెకా = పుట్టెను. అవ్యాహతము = కర్మము కానిది.
విద్యాహయగ్రీవుండు = చదువునందు హయగ్రీవుడైనవాడు. ద్యావాప్యభ్యవతాశ =
అకాశమునకుఁ భూమికి నడిమియెడమును నందు లేనిదిగాచేయునట్టిరసపనలయొక్క పామునుముట్టు
టచేతను || ౩౪ || సులాంగన = గృహిణి — వెండ్లాము. వాసి = గొప్పతనము. వన్నె = పూర్వద్ద. చెల్వగుకా
— ఇదిక్రియాపదము || ౩౫ || అర్థినిధానము = యాచకులయనిధి. అన్నయభ్యున్నతి = ఆనీతి గౌరవము

సన్నతభాగ్యవర్ధనుల సన్మతి శౌర్యము ధైర్య మన్నయా
భ్యున్నతి సీతి రీతి జయ మొప్పను నేర్పును నెన్నశక్యమే ?

31

క. ఆమువ్వురిలో రంగను, ధీమణి దీపించె మౌళ తిలకంబగుచు

శ్రీ మహితగంగమాంబా, రామారమణీయరాగ రసరంజితుడై . 32

క. ఆరంగరాజుకీర్తులు, శ్రీరంగనివాస హాస శివకరలక్ష్మిం

జేరంగఁదిగుచు నహితులఁ, బారంగా నెగుచు నతని బాహాసి యనిన్ . 32

సీ. శ్రీమదష్టాక్షరీ నేవైకనిపుణుండు, గీతార్థసారసం శేతవేది

పరిచితనిన్యప్ర బంధసంధానుండు, మహితసౌదర్యన మనువిదుండు

నవ్య వైష్ణవపురాణచతుష్టయజ్ఞుండు, నిజసమయావన నిపుణబుద్ధి

సరసరామాయణ సప్తకాండజ్ఞాత, యాశవందారుస్త వాఙ్మళోభి

తే. సులిలనిధిజాలజంఘాల జలవిశాల, ధూళిపాళీభరాళీక ధూమభూమ

శంకితాత్మప్రతాపవై శ్యావరుండు, గంగమాప్రాణవిభుఁ డొప్ప రంగరాజు.

తే. దశరథేశ్వరుభార్యయై ధన్యమహిమ, మున్నుకౌసల్యశ్రీరాముఁ గన్నకరణి

రంగయామాత్యసతియైనగంగమాంబ, మతిమరున్మంత్రిశ్రీరామమంత్రిగని

క. ఆరామరాజువాహిని, వారాకర మొకటి దాఁటె వసుమతి మున్నీ యె.

శ్రీరామరాజువాహిని, వారాన్నిధులేడు దాఁటి వర్తిలునవలన్ . ౪౦

సీ. పుడమిపై నడనేర్చి యడుగుఁబెట్టెడు నాడె, సర్పంబు నాల్గుపాదములనిలిపె

జిలిబిలిపలుకులు పలుకనేర్చిననాడె, సత్యభాషాహరి శృంగద్రుఁడయ్యె

వసుసమీదటివ్రాలువ్రాయనేర్చిననాడె, కమిచిదిక్కులజయాంకములువ్రాసె

ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజిగట్టెడునాడె, కవులఁబ్రోచుటకుఁ గంకణముగట్టె

తే. నంబమాంబికఁగల్యాణ మైననాడె, వాసిగల కీర్తిలక్ష్మికి సేనవెట్టె

ధైర్యహేమాద్రిప్రజ్ఞశాస్త్రపుమాద్రి, రంగయామాత్యవసునిశ్రీరామమంత్రి

31 || 32 || కింకర = మేలునుకలుఁజేయునట్టి. ఎగుచున్ = తలుమును. బాహాసి = చేతికత్తి || 3౩|| సంకేతజేసి = ఏర్పాటు తెలిసినవాఁడు. పరిచిత = ఆలవాటుచేయఁబడిన. సౌదర్యనమనువిదుండు = సుదర్శన మంత్రము నెఱిగినవాఁడు. నవ్య = నుతనపదగిన. నిజసమయావన = తనమతమును రక్షించుకొనుటయందు. సులిలనిధి = సముద్రము. జంఘాల = మిక్కిలివడిగాపోవునట్టి. ధూళి పాళీభర = దుమ్ముచాలుయొక్క. అతిశయమనెడి. అళీక = అబద్ధపు. భూమ = మిక్కిలి. ఆత్మ ప్రతాప = తనప్రతాపమనెడి. వై శ్యావరుండు = అగ్నిగలవాఁడు. ప్రాణవిభుండు = నెనిమిటి || 3౪|| ౪౦|| వాహిని = సేన. వాగ్ధాటి. వారాన్నిధులు = సముద్రములు || ౪౧|| జిలిబిలి = కొంచెము చచ్చిరాని. కమిచి = ఆక్రమించి. ముంజి = దర్శ మొలత్రాడు. ముంజిగట్టెడునాడె. = ఉపనయనమునాడె. కల్యాణము =

- సీ. సంహృతాంహస్సూర్తిసింహాసనుడున, సింహవిక్రముడున, సింహశౌరి
త్రయ్యంతవాసనా గ్రహబుద్ధినోయ్యారి, యుయ్యారిరామాను జయ్యగారు
గంగాతరంగసా రంగలాంఛనదీప్తి, బొంగుకీర్తికిరాజు రంగరాజు
శరణాగతత్రాణ కరుణాచరణశేలి, వరదరాజులబోలు వరదరాజు
తే. ననగశ్రీరామవిభునికి నంబమకును, గలిగి రాచంద్రతారార్క-గతిబ్రహ్మ సీ
నలుపురాత్మజుతాదార్య సలిలనీధులు, భుజగశాయికి నాలుగుభుజములట్లు.
తే. అందు నగ్రజుఁ డఖిలవి ద్యావినోది, శ్రీన సింహాఖ్యసన్మంత్రి సింహమలగు
లీల లక్ష్మమ్మ తనకుని ల్లాలుగాఁగఁ, జెలఁగె లక్ష్మీన్యసింహవి శేషముడ.
క. శ్రీనరసింహుని లక్ష్మీ, మానవతికి వెంగళాఖ్య మంత్రీశ్వరుఁడు
గోనప్పయు ననఁడుగవి, ద్యానిధు లిరువురు బుద్ధి తై మనిరవనిఁ. ౪౪
క. నయవినయంబులకై వడి, జయతేజములట్లు విభవ శమములక్రియ న
వ్యయ యశులు వెంగళయ కో, నయ లిరువురు వెలసిరవని నాథాచ్ఛితులై.
క. ఆవెంగళ మంత్రీశ్వరు, దేవికి శ్రీ మాబళాఖ్య తిలకవతికి రా
ధావిభుదేవేరియు నల, కావేరియు నీడుకోడు గౌరవశరణు. ౪౬
క. గానకళాతుంబురు డనఁ, గా నయవిద్యావివేక గౌరవలక్ష్మీ
జాని యనంగా నిష్ఠరఁ, గోనప్రభుఁ డొప్పు మంత్రి కులతిలకంబై. ౪౭
తే. అవిదేహాధిపతి పుక్తి యాత్మభార్య, గాఁగవిఖ్యాతి. అందు రా ఘవునికిఁబడి
రాఘవాం బాధినాథుడై శ్లాఘమిరు, శ్రీన సింహునితో నన్న సిరిలకుప్ప.
ఉ. సామజరక్షణుం గొలిచి సన్నుతికెక్కిన భాగ్యశాలి శ్రీ
రామచరమాపశేఖరుని రంగనమంత్రి ననంతమాంబికా
స్వామి నుతింతు మన్మథభు జానతపుష్ప ధనుర్మధూశిధా
రామధురోక్తిగుంభనభ రన్మరణాపరిణాహచాతురిఁ. ౪౮
చ. ఉరుమతి రంగమంత్రితన యుల్ విలసిల్లిరి పుల్లమల్లికా
హర దర హాస హీర హిమ హార పటేర యశోధురంధరుల్

వెండ్లి. శేష=తలఁబ్రాలు. ౪౪ || సంహృతాంహస్సూర్తి=నకింపఁజేయుండైన సాపములప్రకాశముగల, త్రయ్యంత=వేదాంతములయొక్క. గ్రహ=గ్రహించునట్టి. సారంగలాఖ్య=చంద్రునికైన ౪౩ || ౪౪ || ౪౫ || ౪౬ || రాధావిభుదేవేరి=విష్ణుదేవునిపట్టుపురాణి యగలలక్ష్మీ. ౪౭ || లక్ష్మీజాని=లక్ష్మీకిఁజెనిమిటి—విప్రువు || ౪౮ || ౪౯ || చరమాపశేఖరుని=సేనాపతిశ్రేష్ఠుని. స్వామి=జెనిమిటి మధూళి=మధువు=తేనె. గుంభనస్ఫురణాపరిణాహచాతురిఁ=కూర్పుయొక్క అతిశయమువలన ప్రకాశముయొక్క మిక్కుటపునేర్పుచేత || ౫౦ || పుల్ల=వికసించిన, హీర = వజ్రమణి. హర=

- నరదయగల్లువారు గుణ వంతులు శాంతులు కాంతిచంద్రముల్
నరదయమంత్రిపుంగవుఁడు వాసవత్యుఁడు రాఘవయ్యుఁడు. ౧౦
- క. రంగయవరదామాత్యు వి, హంగమవిభగమనభజన హంసధ్వజ సా
రంగధరహరినిభవా, గ్ధంగాశంగారితాస్య కమలు నుతింతుఁ. ౧౧
- సీ. సమకూర్చఁగానేర్చు సకలవైష్ణవశాస్త్ర, సిద్ధాంతశుద్ధాంత సిద్ధిగరిమ
హవశింపఁగానేర్చు నఖిలావనీచక్ర, సామ్రాజ్యపూజ్యవి శాలలక్షి
వలపింపఁగానేర్చు వాలారుఁజూపుల, కోపులుచూపుచు కోరదృశలఁ
బాలింపఁగానేర్చు బాంధవకవిగాయ, కాథార్థినివహంబు ననుదినంబు
తే. దండనాథునిమాత్రుఁడె దశదిశావ, కాశసంపూర్ణవిజయప్ర కాశశాలి
రంగయామాత్యువరదయ్య ప్రకటశౌర్య, ధారివాచాధరాధర ధారిశయ్య
క. తిమ్మాంబ యక్కిమయు నరదమృయు నరదమ్మ భార్య లై వెలసిరి తే
జమ్మున శక్తిత్రయమువి, ధమ్మున సకలోష్ణతప్ర థాప్రథితమతిఁ. ౧౩
- ఉ. మున్నొకరాఘవుండు తల మోచిభజించు విభీషణాదులఁ
మన్ననఁ బ్రోచె గాచెనను మాటలెకాని గుణప్రసన్నతఁ
బ్రన్నదనంబుఁ బాపఁగల రంగయ రాఘవమంత్రి నిచ్చులుఁ
వన్నెకుఁదెచ్చు నిచ్చునభి వాంఛితవస్తువు లర్థికోటికిఁ. ౧౪
- క. తేజమున రాఘవుఁడయి, భూజేక్షణ తిమ్మమాంబఁ బోల్పందగు నా
రాజీవసదన శారద, రాజార్ధకిరీటపూర్ణ రాజనిభాస్యఁ. ౧౫
- క. శ్రీరామమంత్రినరదను, ధీరత్నముకులవధూటి దిపించు యశో
దారమహావరణ విష్ణు, శ్రీరంజిత కొండమాంబ చిరపుణ్యములఁ. ౧౬
- క. అదంపతులకుఁ గలిగిరి, గాదిలి సత్కుత్రవరులు గనుఁగొండనయ్యఁ
శ్రీదనరునొబళయ్యయు, వేదస్మృతిజాయమాన వినయనయగతిఁ. ౧౭

ముత్యాలపేరు. వర = మేలైన. పటిర = నుంచిగండము. ॥ ౧౦ ॥ ౧౧ ॥ హవశింపఁగాఁ = ధరింప.
వాలారు = దీర్ఘములైన. కోపులు = అందములు. చకోరదృశలఁ = స్త్రీలను. ప్రకటశౌర్యధారి =
ప్రసిద్ధమయినకూరత్వమును ధరించినవాఁడు. వాచాధరాధరధారిశయ్య = మాటలచేత విష్ణుదేవుని
పామనైన శేషుఁడు ॥ ౧౩ ॥ ప్రథా = ప్రసిద్ధి. ప్రథిత = ప్రసిద్ధమయిన ॥ ౧౪ ॥ ప్రోచె = పోషించెను.
కాచె = అపదలుతోలగించికాపాడెను. ప్రన్నదనంబు = మనోహరత్వము. అర్థికోటి = యాచకులను
మూహము. అభివాంఛిత = కోరఁబడిన ॥ ౧౫ ॥ రాజార్ధకిరీట = అర్థ చంద్రుఁడుకిరీటముగాఁగల శివునియొ
క్క ॥ ౧౬ ॥ కులవధూటి = గృహణి పెండ్లాము. రమణ = విధమున ॥ ౧౭ ॥ గాదిలి = ప్రియము

క. కనుగొండ యితనిదైర్యము, పెనుగొండగు నవని నెదిరి ధీమి బరచి న
చనుగొండలకనఁగఁదగు, కనుగొండయ నాగమాంబి కావ్యభుంజే.

ఆ. అతనిసోదరుడు మతికళాజంఘరి, గురుడు బంధులొక మరధి నెలయు
నొబళాఖ్యమంత్రి యశాబళ! యితనిజయమునయమునండు కనులుగొండ

ఉ. ఇ మృనవద్యహృద్యసము దీర్ఘ గుణాళికే గల్గిన శృపుం
గొమ్మ నవీనదానగుణ గుంభన సంభృతిఁ బద్మనాభుఁగ
న్నమ్మ నరామరస్తుతజ యస్థితి కాబళిమంత్రిభార్య శశా
నమ్మమ యమ్మనద్విరచ యానకు నేనజు లీడు ధారుణి.

వ. ఏవంవిధాన్యవాయ పయఃపారావారంబునకుఁ దారకాకేమనాకృతి యగు
కృతిపతితెఱం గెట్టిదనిన—

ఉ. మానితరాజితద్యుతిస మంచితమోహనమూర్తి ప్రేక్షవ
జ్ఞానపరాయణుం డమ్మత సాగరరాజ గర్భిణుఁ డగ్గినం
తానసురద్రుమం బతఁడు దానన నానతశాత్రపుండు రా
మానుజమంత్రి వర్ధిలు మ హామహాంజై నిజనరకే న్నఱు.

నీ. కతపత్రముపవచ్చుగలగాంచునపుడైన, గోరిక బరకాంతిఁ గోరికనుచు
ముడియవై నగవచ్చు మొనదాసించిన, శూరత్వమున వెన్ను చూపఁడునుచు
దిబ్బెమె త్తంగవచ్చు నమ్మరంబగుకల్పి, మేరమోచివత్తితి మెలఁగఁడునుచు
జేసఁపఁగానచ్చు శివుమోచనసేయుఁ, బూనికతో బల్కి బోనికనుచు

తే. జలధివలయితవసుమతీ స్థలవతంస, భాసురాంసనమాత్రత ప్రాభవే
శతమకనగోత్రభవమంత్రి చక్రవర్తి, యనరామానుజయ్యకు వైకికగి.

శా. రాధానాథపద్మాభంగ మగు నా రామానుజాకంబునై తే
జోధారావళి భాను భానుచుపమం బూర్వ మిత్రాంబునో
ద్బోధంబుం బ్రతిపక్షతైరవనిన ద్బోధంబు నిష్క్రియా
సాధుత్వంబు వహింప దుర్లమతను స్సంబాధముల్ జూఁగన్.

యన. జాయమాన=పుట్టుచున్న. గోర = కనుగొండ=మామిడి. నిజ = భావాదు. గో
సురభి=కామధేనువు || ౬౦ || ఇమ్ము=స్థానము. ఆకవ్యహృద్యసముదీర్ఘగుణాళిక=విద్యములు
కానివియు మనసున కింపయివియునునయినవియునైనగుణములపక్ష్యి. సంశృతి=భరించుట.
౬౧|| తారకాకమనాకృతి=నక్షత్రములకుకాముకరడైన చంద్రునిబోలినవాడు|| ౬౨|| సంతాన=స
మాహమయొక్క || ౬౩ || కతపత్రము=ప్రమాణపత్రిక. మొన=సేన. దిబ్బెము=దీపము || ౬౪ ||
భాను=ప్రకాశముచేతను. భానుచుపమ=సూర్యుని పోలికను. ఉద్బోధము=వికాసము. నిందోద్బోధ

క. కామగవీనురతరువులు, వేఁపూలును నిచ్చుదవులు విడి బేరముగా
రామానుజయ్య దాన, ప్రామాణికముడ్ర కొంగు బంగారముకన్. ౬౫
శా. ఆరామానుజమృతచంద్రుడు వివా హంబయ్యె నెయ్యంబుతో
భారద్వాజపవిత్రగోత్రనిధికి బల్పాటికన్నయ్యకున్
గారామైనకుమారికాతిలకమున్ గౌరీ ధరా శారదా
మారామా పరమప్రసిద్ధమతి న మ్మాజమ్మ దేజంబునన్. ౬౬
సీ. తొడవులు పెక్కులు దొడివియుండెనెకాని, సత్యంబు తనకుని జాలతొడవు
చుట్టాలనురభియై సొబగునొందెనెకాని, నెనరై వచ్చుట్టంబు దనకుఁ గీర్తి
కులదై వతంబహో బలనాథుండనెకాని, పతిమూర్తిపరమదై వతముతనకుఁ
చక్కదనంబులు సహజంబులనెకాని, తనచక్కదనము వర్తనమునంద
తే. యనఁగవిలసిల్లెనిఖిలవి ద్యారహస్య, పరమవిజ్ఞానపాండిత్య భద్రమూర్తి
విప్రసురశాఖరామాను జప్రధాన, చూళియధ్ధాంగలక్ష్మీయ మ్మాజియమ్మ.
క. ఇమ్మహి రామానుజవిభు, నమ్మాజమ్మకు జనించి రబ్జభవముఖా
బ్జమ్ములఁబోలిన సుతర, త్నమ్ములు నలువురు నుదార తాజిత శరధుల్. ౬౭
సీ. మద్రేతనిభసము నింద్రశౌర్యోదేక, విద్రావితారి వే దాద్రిశౌరి
విష్ణుపదధ్యాన నిష్ఠాత విజ్ఞాన, కృష్ణుండు శ్రీరామ కృష్ణమృతి
శరశరచ్చంద్రికా హారహారహిమహీర, కరకీర్తివరశయ్య తిరుమలయ్య
పశ్చులితత్యాగ లక్ష్మీకరోద్యోగ, లక్ష్మలక్ష్మితమూర్తి లక్ష్మ్యునుడు
తే. ననఁగ వెలసిరి రామాను జయ్యనుతులు, దశరథక్షోణిపాలనం దనసమృద్ధి
దై వతేనమదావళ దంతరేఖ, సురగపర్యంకనిజచతు ర్వాన్యహలక్ష్మి. ౬౮
ఉ. ముద్రితవైరినక్తు లగు మువ్వరుతమ్ములుఁ బంపుసేయ వే
దాద్రి విహరిమందిరుఁ డ హర్షతితేజుఁడు రాజిలున్ యశో

ము=వికాసము లేమి—సంకోచము. దుర్దమతమస్సంబాధములు=అణఁపరాని శోకములయొక్కరా
యిడులు || ౬౫ || కామగవి=కామధేనువు. తవులువిడిబేరము = అంటియంటనివ్యాపారము||
౬౬|| గారాము=గారాబము|| ౬౭|| తొడివి=తొడిగి—ధరించి. సొబగు=అందము. వర్తనము=నడ
నడి. విలసిల్లెన్=బుష్పెను. విప్రసురశాఖి=బ్రాహ్మణులకు కల్పవృక్షము || ౬౮ || ఉదారతాజిత
శరధులు=దాతృత్వముచేత లుకువబడిన సముద్రముగలవారు || ౬౯ || సమున్నిద్ర=జాగ్రత్తగల.
విద్రావితారి=యుద్ధమనుండి తొలగి పాటిపోయినశత్రువులుగలవాఁడు. నిష్ఠాత=నేర్పుగల. పశ్చు
లిత=అప్పురై త్రఁబడిన—వికాసమునొందిన. లక్ష్మ=గుఱుకు. మదావళ=వీనుఁగుయొక్క. చతు
ర్వాన్యహలక్ష్మి=వాసుదేవ సంకర్షణప్రద్యుమ్న నిరుద్ధులనెడి నాలుగుమూర్తులరచనలయొక్క

భద్రుడు రామభద్రుని ప్రభావనయుక్త గుహభక్తియుక్త బ్రతా
 పద్రవింశతియును బంధుజనంబు ప్రయంబు నేయంగఁగె. 21
 సీ. పట్టెవట్టువయును బలిపుష్టితలకిట్టు; గుడినున్న కీర్త్యయు సుడియుముడియు
 నై త్వంబు నేత్వంబు నందంబు మందంబు, గిలుకయు బంతులు నెలుపుపాలుపు
 నయమునిస్సం దేశాతయు నొప్పమునపును, వ్రచ్చి కేసినయట్లతనరుటయును
 చువ్వగల్గున్దయు జాతియోగ్యతయును, వ్యసిత్రయంబును విశేషగతియు
 తే. గిలుకొన వ్రాచాయసంబులు వ్రాయవ్రాయ, గొంతు గొనరును కేవల్య గొనకయు
 లలితముక్తాఫలాకారవిలసనమున, మతిమనస్సునై నేదాద్రిమిన్ద్ర వనఃపల్లవ
 తే. మాద్రిమీరు విహరితే దాద్రిరాజు, దానభార్యను భిక్షుప్ర భాననముల
 వెచ్చ పెట్టుటందలఁకయోవిలువతటిని, తనయొకేవలభిక్షలలోహా గియుండు
 ఉ. చేతులు ద్రిప్పచుకొబ్రభుల చెంతల నూరక మర్చిసిమిలై
 యేతులఁబోవుచుకొ విరుగు నిష్కటిమంత్రులు తండ్రి లింకలుఁ
 భూతలకిల్లు వక్షముఁ బ్ర భూతగుణావ్యుద సర్వలోకివి
 ఖ్యాతు విలీతు వేదగిరి గాతరచిహ్నులు పోలకే వ్రుతే? 22
 సీ. కిరుదించి చూచెనా కివిగాయకాధాన్య, నిరుదాచేహంబుల కిలయింకలు
 కొప్పించిచూచెనా కొండతో నెవనవర్చు, ననవచ్చునదివై న నరకదూఱు
 మెచ్చిమన్నించెనా మెదుకపాలనులవై న, బొంతనంబునదిచ్చి వదిలివిచ్చు
 బొందు గావించెనా భువి నెట్టిభులునకు, నానట కిరుదాప్ర భాన మెందుగు
 తే. మంత్రిమాత్రుండై మర్తంత్రి మక్షనకక్షన, చానచచ్చాచనుత్పాదకక్రవత్తు
 యద్రవిభుఁడువిహరితే దాద్ర రామ, భద్రుఁడనరొకమా బంధుండు. 23
 మ. జలజాక్షాంక్షేనరొకవట్టునము వి శ్వామిత్రగోత్రోన్మృవుం
 డలఘఃప్రభావుం డ్ధలోకిమలభుం దై కీర్తిఁ జెందుదు నా

కలిమిని. ఇక్కడలక్ష్యమే అనగా విధమున అన అర్థము 20 ముక్తి=ముక్తివేయించు.
 పంపు=చెప్పించు. యశోధ్రుడు=కీర్తిచేత మేల్తెనవాడు. ద్రవిం=ద్రవిం 20 కలిం=కలిం
 వసుడి. ముడి=మామడి. తామడియును—మావర్తుతాకర్తునియక=నలకలకలుక. పాలుపు=కీర్తిము.
 త్రచ్చి=తరిచి—తరిమెన వెట్టి. మరుచ్చంత్రి=మరుచ్చుతి 22. కలిం=కలింబడి. కలిం=కలిం
 దేవని—గంగ 23. ఏతులఁబోవుచుకొ=నిక్కుము. ప్రభూత=గొప్పలైన. కిరుదా=కీర్తియ
 ముగలవానిని. కాతరచిహ్నులు=పిఠికిగంధెగలవారు 24. కెలయుకొ=నిడును. మెదుకపాల
 నుడు=అచ్చప్పమీసరు దగమూర్తుడు. పరిభవించుకొ=కలిగియుంచును. పొందు=న్నేమాముచున్నా
 =విచారణ 24. కాదాన్తి=కాకహన్తి. 25. వేదగిర్వాసుడు=ద్రావ్య. పులికొ=కలిం

కలకాశాన్తితనూభవః సుగుణలక్ష్మ్యో దిర్ఘలాంబన్యభి
వెలయంగాః గులకాంతఃజేసి వెలసెన్ వేదాద్రి భద్రోన్నతిః. ౭౫

సి. వృషభేంద్రగమనుఁ డీ వేదాద్రినాథుండు, గిరిరాజతనయ యీ తిరుమలాంబ
వేదనిశ్వాసుండు వేదాద్రినాథుండు, నృతిశారదాంబ యీ తిరుమలాంబ
విహగేంద్రగమనుఁ డీ వేదాద్రినాథుండు, శరధితనూజ యీ తిరుమలాంబ
విబుధాధినాథుఁ డీ వేదాద్రినాథుండు, ధర శచీదేవి యీ తిరుమలాంబ

తే. యనగననుకూలదాంపత్యవినుతమహిమ, హరువుదీపించెనొరవేదాద్రివిభుడు
హరియగుండై నకలకాశ హన్తితనయ, తిరుమలాంబయు నిత్యవర్ధిష్టులక్ష్మి

సీ. వేదమార్గప్రతిష్ఠాదైవత జ్యేష్ఠుఁ, ఉభ్యస్తపద్మనాథరాశి
యతిరాజరచితభాష్యగ్రంథనిర్ణేత, యఖిఃపురాణేతి హాసకర్త
బంధురదివ్యప్రబంధానుసంధాత, పంచసంస్కారప్రపంచచణుండు
వాఘాలమునిచంద్ర మశవర్ధనమూర్తి, సకలదేశాచార్య నికరగురువు

తే. పట్టమేనుంగు శ్రీరంగ పతికి నణ్ణ, గారిగర్భాంబురాశిని హరరశ్మి
సారసాహిత్యసర్వస్వ శయ్య నేటి, యాశవందారు కందాళ యప్పగారు.

శా. తత్తాద్యగ్నిభవ ప్రభావనిధిఁ గం దాళప్పగారిన్ దయా

యత్తస్వాంతు నితాంతశాంతియుతు లో కాచార్యవర్యున్ సుధీ

చిత్తాంభోరుహభానుఁ గొల్పుచుఁ దదా శీర్వాదలభ్యోన్నతిన్

హత్తై దాను విరూరినుంత్రిమణి వేదాద్రికుఁ డుద్యద్రుచిన్. ౭౬

వ. వెండియు నవ్వేదాద్రిమంత్రేశ్వరుండు రవికులతలకుండును రణరంగధీరుండును
నంబునిధిగభీరుండును భట్టరభావాంకుండును నకలంకుండును నవత్తారుమండ
లీకరగండుండును నుద్వండభూజాదండుండునై పరనాశిసహోదరుండయ్యును
నితరసముపాజ్ఞితవధూవల్లభుండును గోపికాగోవిందుండయ్యు నీశ్వరలక్షణ

మటచేత. విహగేంద్రగమనుఁడు=విష్ణువు. శరధి=సముద్రము. హరువు=మనోజ్ఞత || ౭౭ || దైవత
జ్యేష్ఠుఁడు=బ్రహ్మ. ఉభ్యస్త=సేతుఁడైన. పద్మనాథరాశి=ఆఱుశాస్త్రముల యగ్రముదాయ
ముగలవాడు. అనుసంధాత=అనుసంధానముచేయువాడు. (అనుసంధానముచేయు—భక్తితోఁ
జనువు.) నీహారకీర్తి=చంద్రుడు || ౭౮ || తాదృక్=అటువంటి. సుధీచిత్తాంభోరుహభానుఁ=పం
డితులమనస్సులనెడి కమలములకుసూర్యుఁడైనవానిని. హత్తై=పాంచెను. ఉద్యద్రుచిన్=పుట్టుచు
న్నప్రకాశమును || ౭౯ || ఉద్వండభూజాదండుండు=నిక్కినకట్టపంటి భుజముగలవాఁడు. ఇతరసము
పాజ్ఞితవధూవల్లభుండు = శత్రువులచేతసంపాదించబడిన బయల్కీయనెడి స్త్రీ ప్రియురాలుగాఁ

లక్ష్మితండును పొన్నాంచారు దేవి దివ్యశ్రీపాదపద్మాభాసండుయ్యను ప్రతి
ష్ఠాపిత హామవైష్ణవకుటుంబవిశేషుండును నైనఘనుని. ౭౯
తే. గుఱుతుగలరాజమంగయ గురవరాజు, పుత్ర్యైవనసంగభూపాలుకమ్రుక్తశ్రు
భానుసమతేజవిద్యావ భానభోజు, గొల్చి వేదాద్రి నిత్యుల త్స్యులఃపలిర్చు.
మ. విభవేంద్రుండు విహారిశాసన మహా విఖ్యాతి రామానుజ
ప్రభు వేదాద్రిలిఖించు వ్రాయసము లా రా! వెన్నెసంగావసి
విభుచి త్తంబునెఱింగి గంటమరనల్ విద్యావధూనూపుర
ప్రభవప్రాహర్యుశంఝుళారభటిసా భాగ్యంబు గల్గి పుంజుకా. ౮౦
చ. అతనిసహోదరుల్ వెలసి రార్యగుణాన్యులు రామకృష్ణుల జా
యతభజశౌచ్యులౌతిరుమ లయ్య విచక్షణభవ్యసత్కా
చతురుండు లక్ష్మణయ్యయు ర సాతలనూతనకామశేనువుల్
చతురపథావిధాననయ సాంద్రులు చంద్రులు కాంతిసంపదకా. ౮౧
తే. ధర్మనిర్ణేత వేదాద్రి హృత్తమ్ముడైన శ్రీరామకృష్ణప్ర భావ వెలసె
లక్ష్మణుంబాధినాథుడైన లక్ష్మీతోడి, యాదినార యణునిక్కికననుచి నంబు
క. ఇంతిం దిరుమలమంద్రియ, నంతమఁ గొనియాడవలయు పాపహయనగర
ప్రాంతోపవనలతాంతా, నంతమరందస్రవంతి కాంచినసూక్ష్మకా. ౮౨
క. ఆలక్ష్మణమంద్రీశ్వరు, లీలావతి వెంగళాంబ లేఖవిభవధూ
పాలితనానావిధల, క్షీలక్షణశోభవిభవ కీర్తుల వెలసెకా. ౮౩
క. సోదరులు సుతులు సఖులును, వేదోదితమాన్యచర్య విసయము నయముక
శ్రీదాంపత్యము నెసంగంగ, వేదాద్రిమహాప్రధాని వెలయుం గతులకా.

గలవాడు. గోపికాగోవిందుడు = గొల్లపడుమలకుఁ గొల్లపడుడు — అంకిష్టగత్రీయఁ కృష్ణునికలె
విలాసపురుషుడైనవాడు. ఈశ్వరత్వములక్షణండు = కృష్ణునిగుఱుకులదేనివాడని దివాడు ప్రభు
త్వలక్షణములతోఁగలవాడు. ప్రత్యక్షావేత = ప్రతిష్ఠ చేయించబడిన — నిలువబడిన ॥ ౮౦ ॥ వి
ద్యావధానభోజుడు = చదువునందలి ఆధ్యాపకుడే ప్రవేశముచేత భాగ్యుడైనవాడు. ౮౧॥
విభవేంద్రుడు = వైభవమునందు ఇంద్రుడు. వ్రాయసములు = నిరుపకపులికలు. నూపురప్రభవ = అం
దెలయందుబుట్టిన. ఆరభిణి = ధ్వని ॥ ౮౨ ॥ విచక్షణభవ్య సత్కృతాచతురుండు = విద్యాంసులు భా
షింపదగిన మంచివిద్యలయందునమగ్నడు. సాతల = భూమండలమునందలి. చతురపథావిధాన
నయసాంద్రులు = సేవనవిహ్యములను విధించునట్టి నీతియందు అధికలు ॥ ౮౩ ॥ హరి...
సూక్ష్మకా = ఇంద్రునిపట్టణము వెంబడిదైన నందనకనమునందలి పువ్వులవలని తుదిలేనితేజనదులవలె
మనోజ్ఞములైననుంచిమాటలచేత ॥ ౮౪ ॥ లేఖవిభు = ఇంద్రునియొక్క. ॥ ౮౬ ॥ ౮౭ ॥ వికంవిధ

అస్యే శ్శత్యంతములు. స్త్రీధా

- క. ఏవంవిధగుణమణిఖని, కావిర్భవదురుకృపాక టాక్షజనికి ల
క్షీవల్లభ చరణాంబుజ, సేవాహేవాకశీలశీలనమునికి. ౮౭
- క. అంధకరిపుగంధద్రుమ, గంధాంధద్విపవిపక్ష గరుడత్రోటి
బాంధవబంధురక్షీర్తిను, గంధిలభవనత్రయనకు ఘనవినయనకు. ౮౮
- క. చతురుదధినలయవలయిత, కుతలభరణకరణభుజున కును సుజనునకు
నుతశౌరికి జితవైరికి, హితకారికి సమదగమన హేలాకరికి. ౮౯
- క. వాణీనఖముఖముఖరిత, వీణానిక్వాణపల్ల వితనూత్నసుధా
ప్రాణసఖ లేఖనికల, రాణున కాచరితభూసు రత్రాణునకు. ౯౦
- క. సంధారఘపతికి వృష, స్కంధున కై దంయుగీన కన్ధునకు సమి
న్యాంధాతకు బాంధవశుభ, సంధాతకు ధాతకును వృషభగమనునకు. ౯౧
- క. భీమక్రోధాంధవిమత, సీమంతవతీలలామ సీమంతమణి
స్తామాపాకరణపటు, శ్యామలకరవాలజయస హాయభుజునకు. ౯౨
- క. రవికరణుచికి మతిభా, రవికి విమతసచివగళిత రవపదభూషా
రవికి భుజాంతరమణిహా, రవికిని రుచిరాకృతికి ధారాభృతికి. ౯౩

గుణమణిఖనికి. ఇటువంటి గుణముల నెడిరత్నములకుగనియైనవానికి. ఆవిర్భవత్ = పుట్టుచున్న. జనికి = జన్మముగలవానికి. హేవాక = ప్రాప్తవృత్తునెడి || ౮౮ || అంధకరిపు...త్రయనకు = శివుడుగంధపుద్రుమ సింహము గరుడునిముక్కు వీనికిమిత్రమైన అనగా వీనినిబోలిన మిక్కుటమైన కీర్తిచేత పరిమళించుచున్నమాడులోకములు గలవానికి || ౮౯ || నుతశౌరికి = పొగడబడిన విష్ణుదేవుడుగలవానికి. జితవైరికి = జయింపబడిన శత్రువులుగలవానికి. సమదగమన హేలాకరికి = మదముతోడి అనగా తిన్ననినడకవలని హేలాసముచేత ఏనువైనవానికి || ౯౦ || నఖముఖముఖరిత = గోటికొనలచేత మ్రోగింపబడిన పల్లవిత = చిగిర్చిన. సుధాప్రాణసఖ = అమృతమునకు మిత్రమైన అమృతమునుబోలిన. లేఖనీ = గంటముయొక్క. కలరాణునకు = కలద్వనికలవానికి || ౯౧ || సంధా = ప్రతిజ్ఞచేత. దంయుగీన = ఈయుగమునందలి. సమిత = యుద్ధమునందు. సంధాతకు = కూర్చున్నవానికి || ౯౨ || భీమ...భుజునకు = భయంకరమునకు పశుచేత కన్నుగననిశిత్రువుల యిల్లాండ్రయొక్క ఆభరణరూపమైన పాటయందలి రత్నములనమాహుమును అపహరించుట యందు సమర్థుడయిన నీలవర్ణపుకత్తివలని కలపుతోడుపాటుతోడి చేయుగలవానికి || ౯౩ || విమత...రవికి = శత్రువుల మంత్రులయొక్కజాతిన ధ్వనిగల కాలియందె మ్రోతగలవానికి. భుజాంతరమణిహార వికి = అరమునందలి రత్న పుహారములప్రకాశముగలవానికి || ౯౪ || అర్చి... ఉన్నతికి = యాచకుల సమూహమునకు జీమూతవాహనసమూహముయొక్క గౌరవముగలవానికి — యాచకులకు ఇష్టవస్తువులనిచ్చుటయందు జీమూతవాహనునివంటివారిని అనెనులనుబోలినవానికి

క. రామానుజార్యనుతునకు, శ్రీమంతున కర్ణసార్థ జేమూతహయ
స్తామోన్నతికి విరూపి, శ్రీమద్వేదాద్రిమంత్రి సీంహంబునకుఁ. ౯౪

శ్లోకథాప్రాంభము. శ్లో

వ. అభ్యుదయపరంపరాశీ వృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన పాండురంగమాహా త్ర్యో
బునకుం గథావిధానం జెట్టినదిన్. ౯౫

మ. తులితోక్ష్య న్యజసూతుఁడై నెలయు నూ తుల గాంచి ముక్ శౌనకా
దులు క్షేత్రంబును వేల్పుఁ దీర్థము బున స్త్రుత్య ప్రభావంబులై
జళితైవ స్తమిరంబులై యిహాపరా క్త ప్రాప్తిమూలంబులై
యిలవై నొక్కెడఁ గల్గెనే ననఘమూ క్తి! తెల్లు వే నాపుష్క. ౯౬

క. ఆ ఋషులప్రశ్న మగీ, కారంబొనరించి పలుకుఁ గభకుండు శ్రీనా
థారాధనహితచర్యుక్, బారాశన్యం దలంచి ప్రాంజలియగుచుక. ౯౭

వ. మహాత్ములారా ! యీపురావృత్తింబు త్రిరావృత్తింబుగా నుత్తమస్థోకుం
డగుకృష్ణ ద్వైపాయనువలన మున్నెఱిగినయదికల వత్తెఱు గభిలంబును
మీయంతరంగంబులకువచ్చునట్లుగావిన్నవించెనవినుండనెనూరిండ్లనియె

శ్లోకాశీరంగమాహా త్ర్యము. శ్లో

శా.శీతాహార్యనుతాళిని వికచరా జవంబు విశ్వేశ్వర
జ్యోతిర్లింగవిశుద్ధరత్నక్షని మోక్షోపాయదుర్ధాక్షనే
లాతీరావని మండినామకగజా లానంబు గంగామత
ప్రతీసేస్సృతి చంద్రగోళ మనమిం చుక భాకే ప్రచారెనా. ౯౮

శా. ప్రాలేయాచలకన్యకావదన శుంభాత్మన్యకౌరభ్యము
గ్రోలంగలియుఁ దుష్టిలేక మునిహృత్తోక్తిహృత్తాకౌరగంధ్యే
లాలాతీత్యముగోరు నొక్క సితరో లంబంబు కైజాకి, తి
హాలాంపించుఁ బరాసులక భ్రమరకీటన్యాయకీర్తిక మరక. ౯౯

అని అర్థము || ౯౫ || క. తులితోక్ష్య న్యజసూతుఁడు = పరిహేయవేద ప్రహ్లాదనామః. ౯౬ ||
వృద్ధిమిరంబులు = చరింపఁజేయుచుండెనహంబులనెడిచీరట్లుగలవి. ౯౭ || శ్రీనాథారాధనహితచర్యుక్
= విష్ణుదేవుని అర్చనకునెడి వేదైకచరవడిగలవాని. ౯౮ || పురావృత్తింబు = పురాణంబు. ౯౯ ||
శీతాహార్య = హిమవత్పర్వతముయొక్క. అశీని = అడుగు మృద. కచచ = కేశసించు. అలాంబు =
కట్టుకంబు. ప్రతీసేస్సృతి = ప్రవాహము వెడలుటకు. ౧౦౦ || ప్రాలేయ = మంచు. శుంభ =
వికసించుచున్న సౌరభ్యము = పరిమళము. త్రోలక = అనుభవంపన్నాత్మోక్తి. డా... బాణియము =

సీ. ఒకనాడు తీర్థోప యోగిగాని శకుండు, సౌదల ధరియించు నభ్రగంగ
నాప్రాద్దుపాయరాజ నట్టి నిర్వేదయు, భోగించు నైశ్వర్య ములెనిమిదియుఁ
బుష్కరాక్షులపాంతఁ బోనివర్షధరుండు, దేహార్థమునఁదాల్చు దీఁగఁబోడి
నాయుధప్రభ గాంచియలఁగుఝీరువుఁబూనువాడిము మ్రోముల వేడియలుగు
తే. మలినవర్తనుఁడునునుధాలితమూర్తి, మించినర్తిచుమతిలేని మేదకుండు
మౌనివహ్యులఁ జదివించు మట్టినిడఁ, బంచముఖువీట మేనోస రించెనేని.

క. ఆనందకాననంబున, నానందకపాణి కేశ వాహ్వాయమునఁ బెం
పానం దగు ముక్తిప్రమ, దానందితహరిసీల తరళోపముడై. ౧౦౨

సీ. శ్రీకరోదయవధూ లోకాననప్రభా, నాటితబహుచంద్ర నాటనంబు
సమృద్ధశీతభూ పారత్నమంజరీ, యోజితరథ్యాప్ర పూజనంబు
కైలాసశైలసం కాశ సాధనివేశ, కాముదీకవచిత గగనతలము
విస్తీర్ణవిహారి వ్యస్తవస్తుప్రజ, ప్రకటితరత్నగ రాభజితరము

తే. విప్రులపమానతాండవ వేపమాన, లాంఛనధ్వజపట్టపల్లవలలామ
మౌళిరచితకళాకృత్య హేళిహాయము, దీపితం బగు శ్రీకాళి కాపురంబు.

చ. జలజపరాగరాగరస సంగత మౌ పరిఖాజలంబులో
పలఁ బ్రతిబింబితంబు లగు బంగరుకోటకుఁ బెట్టినట్టి కొ
మ్మలచెలువంబునం బురిర మారమణీమణి యొప్పు రావియా
కులమొలనూలు వెట్టెననఁ గోరి కనుంగొనువారు మెచ్చగఁక. ౧౦౪

హృదయములోపలిభాగమయినకమలముయొక్కమంచివాసనయొక్కవిలాసమునందలిమనోజ్ఞతను.
సిరిరోలంబంబు=తెల్లతు మ్రోద ॥ ౧౦౧ ॥ ఔదలక=తలమీఁద. పుష్కరాక్షుల=స్త్రీలయొక్క.
వర్షధరుండు=నపుంసకుడు. అలఁగు=జంకునట్టి. వాడిముమ్మాముల వేడియలుఁగుక=పదునుగల
మూడుకొనలుగల తీక్షణమయిన ఆయుధమును. త్రిశూలమును. ఓసరించెనేనిక=విడిచినపక్షమున॥
౧౦౨ ॥ ఆనందకాననంబునక=కాశయందు. నందక పాణి=విష్ణువు. ముక్తిప్రమద=మోక్షమనె
డిస్త్రీ. తరళోపముడు=పతకమునుబోలినవాడు ॥ ౧౦౩ ॥ శ్రీకరోదయ=సంపదము కలిగించునట్టి
పుట్టుకగల. నాటిత=నటింపఁజేయఁబడిన, నాటనము=నటనముగలది. సమృద్ధ=జనులఁబరయికచేత.
మంజరీ=గుత్తులతోడ. యోజిత=పొందింపఁబడిన. రథ్యా=పట్టణమునడిమిపెద్దబాట. సాధ...గగ
నతలము=మేడలప్రకాశమునెడి వెన్నెలచేతకవచముగలదిగాఁజేయఁబడిన (కప్పఁబడిన)ఆకాశప్రదే
శముగలది. విపణి=అంగడివీధి. విన్యస్త=ఉంచఁబడిన. రత్నగరాభజితరము=భూమియొక్కకడుపు
(లోపలిభాగము) కలది. వేపమాన=చలింపఁజేయఁబడుచున్న. లాంఛన=గుఱుతైన. పట్టపల్లవలలా
మౌళి=పట్టుతోనైనతెక్కెముచినరచేత. కళాకృత్య=చతుశ్చర్యము. హేళి=సూర్యునియొక్క॥
౧౦౪ ॥ పరాగరాగ=పుష్పాడివలనంగుగల. పరిఖ=అగడ్త. కొమ్మల=కోటకొమ్మలయొక్క॥

- క. పెరిగిన త్రివిక్రమేశ్వరు, చరిత్రలలాకోటి యతఁడు నెఱిగితిదేని
స్ఫురణుండగునప్రహాడిన, కరణిం బురికోటయొక్క గనకమయిన్జే. ౧౧
- చ. పరీక్షు నిజాశ్రయాంబుపం పాటికి నిలిర్న బజాతునన్నెబ
గరువున నైన రాజగృహ కల నక్కికి గాగ గంధనం
ధురములు తేలులై మొరయఁ దోరపుఁగొమ్మలు కేకుల్లుగా
ధరయనుకొల్పిలో మొలచు తామరపూవనఁ గోట మెటగుక. ౧౨
- క. పురి రాకొమరుల కీర్త్యం, బరవాహిని భజగపురికి బలువిడిచి నియ
దిరవుకొనఁచెడముచాలమి, ములినతెఱి బుగ్గలన న ముని శాధంబుల్. ౧౩
- ఉ. నాకనదీప్రదీప్తపులి నంబుల నిచ్చలు నిల్చి నస్మయ
నైకతలింగపూజనము సల్పుతెఱిగ్ తనయించు తత్తె
కాకలకింకెనేనము ఘంటలు మ్రోగుట భూపభూమముల్
నైకొలుపు సమర్థుగతి బచ్చెడు గుగ్గులు భూపభూమికి. ౧౪
- చ. చదువులపుట్టినింజు కమ సంపదయిక్కలు పుణ్యలక్ష్మికి
మొదలిడివాణముల్ సురన మూహమునాచికిపంట లించితా
భ్యుదయ నిస్కంబంధువులు ప్రోడతనంబులకాణముల్ పుం
బాదతెడి భూసురోత్తముల భూపవిప్రశరీరవల్లభల్. ౧౫
- ఉ. పుట్టిననాటనుండియును బుణ్యులు సచ్చల మొదలునంతిమ
బట్టినకార్య మివ్వఁడు పట్టిన సేని పఁథప్రతిష్ఠా
పట్టిన శక్తియు ల్విజని ప్రాజ్ఞులు తన్మలచాలినేలువుం
జ్జేలు మోర నైదుపద నెయనినూరులు వికీరానుజుల్. ౧౬

౧౦౧గి || తులాకోటి=అందె. సంహృతి=తగ్గింపఁబడిన. సుధాంబు=ప్రకాశము గలవాడు. ౧౦౧౮
పరిపాటి=క్రమము—మేర. కర్ణిక=తామరపువ్వులోనిమిడ్డ. గంధసింహులు=గంధపుడేనుగు
లు. మీటగుక=అతిశయించును. ౧౦౨ అంబు వాహిని=ఆకాశగంగ. పలువిడిచి=మిక్కిలీయా
టోపముతో. ఇవుకొనక=ఉండుటకు. ౧౦౩ నాకనదీ=నర్మదగయొక్క—ఆకాశగంగయొ
క్క. పులిచంబులక=ఇసుకదిద్దులయందు. కరణిం=కలుగఁజేయునట్టి. ౧౦౪ ఇక్కలు=స్థాన
ములు. దివాణములు = కొలువుకూటములు—తావులు. నిగ్గ = సహజమైన. కాణములు=స్థాన
ములు. పల్లరులు=తీగలు. ౧౦౫ || ఈని=ఇయ్యని—చదలని. పుంములు=పుణ్యములు ; విండ్లు.
తదేజ్జాలపాలినేలువుంజ్జేలులు=తత్త్వజ్ఞులపాలిటి కల్పవృక్షములు—తత్త్వము తెలిసినవారు కోరిన
వానినెల్లను ఇచ్చువారు. పోక=యధమునందు. విదుపనిసేయని = శత్రులతోడించుకొని పాటి

తే. బలయురత్నాకరములును చులుగ జేసి, పొదివినిధు లెల్లగొనిసంచి మొదలుచేసి

బేరమాడెడుపాటి యు దారలక్ష్మి, బచ్చు లప్పరి నున్నాడు పెచ్చువెరిగి.

క. హరమాళిహార మచ్చుత, చరణాబ్జమరందధార జాహ్నువి లోకే

శ్వరి తమసోదరిమానట, పురివెలమల భాగ్యమహిమ పొగడగవశమే.

ఉ. భూమియు నాకసంబు తమ పొంకమునకాబిగియించు తత్పురి

సామజకోటియున్నతికి సర్వజగంబులఁ గల్గు నున్నతుల్

భూమము డింది వామనతఁ బూనఁగ దక్షిణదిక్కు నేనుఁగున్

వామనమంచునాడఁ దగ వా తగవాడరుగాక భూజనుల్.

౧౦౩

చ. కెరలక క్రమ్మరింప నడు గెంటనె నిల్చు నొకింత నూకినక

శరనిధులేడు దాటు మెయి చాచి చివుక్కున నుక్కుమీరి సు

గరమున గాయమైన పతిఁ గాచుఁ జలింపక తత్పురిహరుల్

హరిహాయు మాపు ముఁడిగిన యంబుధిరేవున వచ్చెనోనుమి.

౧౦౪

ఉ. సారథి ఛాండసుండు బడి సాగదు చక్రయుగంబు ప్రాతపం

చారపుగుఱ్ఱముల్ రథియు శౌర్యమునం దరమాని సాత్మవి

స్తారము ఖండఖండములు తానట మాసరి యంచుఁ దత్పురి

దేవులు నవ్వు శంకరుని తేరిని కేతనకింకిణీధ్వనిక.

౧౦౫

క. వేటాటుతునియులుగ నరి, పాటన మొనరించి బాహు పాటవగరిమక

మేటు లగుపోటుమగ ల, వీట్ల విహరింతు రుగ్ర విక్రములగుచున్.

౧౦౬

పోసి. వీటిరాసుతులు = పట్టణమునందలిరాచకొమాదులు || ౧౦౧ || బలయు = భూమిని ఆవరించిన.

సంచి మొదలు = ఆసలు — మూలధనము. బచ్చులు = వైశ్యులు || ౧౦౨ || హీరము = వజ్రము.

మరంద = పూఁదేనెయొక్క. జాహ్నువి = గంగానది. వెలమల = శూద్రులయొక్క. || ౧౦౩ || పొం

కమునక = పొందికచేత — ఆకృతిచేత. ఉన్నతికిక = పొడువునకు. భూమము = ఆధిపత్యము. డింది =

అణగి. వామనతక = పొట్టితనమును. తగవు = న్యాయము. ఆడరు = చెప్పురు || ౧౦౪ || కెరలక =

శత్రుత్వము. అడుగెంటనె = అడుగుకొలది దూరముననే. నూకినక = తోలినను. శరనిధులు = సము

ద్రములు. సంగరమునక = యుద్ధమునందు. హరిహాయుమాపు = ఇంద్రునిగుఱ్ఱము || ౧౦౫ ||

ఛాండసుండు = వైదికుండు. బడిక = క్రమముగా. ప్రాతపంచారపు = మిక్కిలిప్రాతవైన — బహు

కాలమునాటివైన — మిక్కిలిముసలివైన. రథి = రథికుడు. అరమానిసి = సగమునునువ్వుడు —

అర్ధనాశిశ్వరుడు. అత్మవిస్తారము = తనవిరివి — స్వరూపమంతయు. శంకరుని తేదినిక = కవునిరథ

మును — భూమిని || ౧౦౬ || వేటాటుతునియులుగక = ఒక వేటునకు అటుతునకలు అగునట్లుగా.

అరిపాటనము = శత్రువులనునలుపుటను. పాటవగరిమక = సామర్థ్యగౌరవముచేత. పోటుమగలు =

నీ. మొలకచీకటి జల జలరాలైన గారాదె, నెలులుమించిన వీరి గురులయందు
 కెరలించి యమృతంబు గిలకొట్టె గారాదె, మున్నచూరికి వీరి మోపులందు
 పచ్చబంగారు కు ప్పలునేయగారాదె, గబ్బుమీరిన వీరి గుబ్బలందు
 పండువెన్నెలతేటఁ బరిఘవింపగారాదె, నగపుగుల్మెడు వీరి మొగములందు
 తే. శార! కరవాడిచూపుల మాఘశంబు, బాపురే! భూరికటితఱి భారమహిమ
 చాగు! మదమందగ మనలక్షణములనంగ, కేసపులమింతునిప్పరివారిసఱిలు
 నీ. పొగుతాహతిరాలు నారికేళఫలాళి, నికిసి జల్లించు పుం ద్రక్షుగనము
 చిలుకబొటులచేతఁ జిరిగిన సహకార, ఫలములఁ దొంగగెడి వచ్చిజేసి
 చిక్రోడవంష్ట్రలు చెక్కు సుగంధియ, నంటిపండ్లను గాఱు నవ్యసుధయుఁ
 గాక శేకారంభ పరిపాటిఁ దమయంతిఁ, బగిలిన పన్నున్రం బండ్లజేస
 శే. మేకమై కాలువలుగట్టి యేకహేలఁబలున నందలి క్రియ్యాట పరిమిజేటఁ
 బండునవ్విటముక్కానఁ బసిరిగొనఁ, సరసధాన్యంబును నదివా బసవ్దా సే.
 చ. తెలతెలవాఱ నొయ్య నను దెంచి నిశాంత కతా శత తాంతితా
 చెలువల కింపుగా మెలంగి చెక్కులఁ గూర్చిన చూపు పంథం
 నళి సరళంబుగా జడిసి వాడిన పెద్దలమీఁది ప్రావీణ్య
 దొలంగఁ బ్రభాతచాయవులు నోయఁ బురిఁ బరిచానకాన్తిధిర. ౧౧౯
 నీ. నీవవిధఖ్యాతి కెనఁగు ప్రేమావాణ నీవట్టింబున న్నచిత్ర
 పాంతసిద్ధాశ్రమంబుఘటించియందులోపామువ్రయును దానప్రభయును నీ

యధకూరులు ౧౧౭ || నెలులు=వంకరలు. కెరలించి=కేర. మోపులందు=పెరిపులందు.
 గబ్బు=చురము. గబ్బులందు= స్థనములందు. పరిఘవింపగారాదె = పరిఘవింపగారేయి. జేసి =
 ఆశ్చర్యము. కరవాడి=మిక్కిలివాడియైన. జొంకులంబు = వాగునము. బాపురే=బాప. కటి
 రట్టిపిఱుదులయొక్క. చాగు = బేర. ౧౧౮. మారుతాహతిక=గాలి బిడ్డయైన. ఇడిసి=
 చగిలిచీలి. జల్లించు=కాఱు. పుండ్రక్షు = నామాలచెట్టలయొక్క. తొంగిడి=కొలువట్టి.
 చిక్రోడ=ఉడచెయొక్క. నవ్యసుధ = క్రొత్తయివ్వము—అవృత్తియనునదిగోనము. పాక =
 పక్వమగునట్టి—పండెడి. క్రొంబండ్లజేసము = క్రొత్తపండ్లయొక్కగొట్ట. ఏకహేల= ఒక్క
 మొగిని. పక్షక=ప్రకాశింపగా. క్రియ్యాటక=క్రిందియూటచేస. పసిరి=పంకాబు. ౧౧౯
 బయ్యక=త్పిన్నగా. నిశాంతకతాంతతాంతిల = నేకుకామునందలికలయకలతునలయందుపడెడి
 వారు. చెలువలకు = స్త్రీలకు. కూరిన=పొందిన. చూళ్ళుకుంతలాడి = పొడివెండునకలవనున
 ముడికందనివెండునకలనమాహము. ఇడిసి = తొలగఁగ్రడిసి. పెజ్జ=కానుపు. ప్రావీణ్యం=ప్రాత
 పువులు || ౧౨౦ || ఎనఁగు = అతిశయించుట. సిద్ధతఱిని పొంతిక = గంగ గట్టున. ప్రభ=

యునుబోలెఁబాయని యనుకూలదాంపత్యమునఁబొల్చి మునికోటితనుభ
దారకబ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత, చతుశ్శతాంభోరాశి కలశసూతి [జింపఁ
తే. బ్రహ్మనిభమూర్తి పెక్కుకల్పంబులుండి, విబుధయాధంబు ప్రాప్తంపవిప్లవశిఖరి
విక్రమాటోపమడఁచన వీడ్చువెడలె, బరవిపత్స్రతికారత త్వరులుఘనులు.
తే. అబ్ధితోఁగూడమునుగ్రోలు నౌర్వవహ్ని, యుదరబిలమునసోకచోట నుండి
యుండి, జటిలవరునకుగద్రూజకటకటక, విరహతాపమిషంబునవెడలెనపుడు
చ. పుడిసిటఁ బట్టె నేతపసి పొంగు పయోనిధి నిల్వలానుజాన్
గడుపున వేల్చె నేతపసి గాఢతపోనిధి నయ్యగస్త్యునిన్
బాడగని వింధ్యభూధరము పొంకము బింకము దక్కి నేలలో
నడఁగె బిలాంతరస్థలి భ యాహతిఁ జొచ్చు కుశీరమోయనన్. ౧౨౨
శా. ఆవిధ్యచల మట్లు వంధ్యనిజగ ర్వారంభమైయుండ న
గ్గోవిందాభుఁ డభంగురోదయనిధిం గొల్లాపురిలక్ష్మీ ర
క్షోవిద్యేషి భుజాంతరాళ పదవీ శుద్ధాంత సైరంధ్రకే
సేవిం చెన్ నుతియించె నాగమకథా సిద్ధాంతశుద్ధోక్తులన్. ౧౨౩
క. ఆపరమేశ్వరి తను నా, జ్ఞాపింపఁగ సామిమలకు వజ్రుఖపదసే
వాపరతఁ జనియె నమ్ముని, లోపాముద్రయును శిష్యులును సేవింపన్.
వ. ఇట్లు చనునవసరంబున. ౧౨౪
సీ. కొనలఁజూట్టిన తీఁగె పెనచేఁ జమరవాల, పరికరంబులఁ జాట్టు పట్టితిగిచి
కమ్మసంపెగలమొ గల నిరుగడరాయ, జేగురుదిరికలు చెంపఁబెట్టి

ప్రకాశము—ఛాయ. తరణి=సూర్యుడు. పొల్చి = ఉండి. చులుకిత = పుడిసిలింపఁబడిన. కలశ
సూతి = అగస్త్యుడు. విబుధయాధంబు = దేవతలసమూహము. ఆటోపము = విజృంభణమును.
పరవిపత్స్రతికారతత్వములు = ఇతరులపదలనుతోలఁగించుటయందు ఆసక్తులు || ౧౨౧ || ఔర్వ
వహ్ని = బడబాగ్ని. ఉదరబిలమునన్ = కడుపు అనెడిగుహయందు. జటిలవరునకున్ = ఋషిశ్రేష్ఠు
నకు. కద్రూజకటకటక విరహతాపమిషంబునన్ = పాములు కడియములుగాఁగల శివునిపట్టణ
మయిన కాశీయొక్కయెడఁబాటువలని తాపమునెవముచేత || ౧౨౨ || వేల్చెన్ = ఆహూతిగాఁజేసి
కొనెనో. పాడగని = చూచి. పొంకము = నిక్కుయొక్క. బింకము—బిగువును. తక్కి = విడిచి.
కుశీరము = ఎండ్రకాయ || ౧౨౩ || వంధ్య = వృద్ధమయిన. ఆరంభము = త్వరగలది. అభంగురోద
యనిధిన్ = చెడనిమేలునకు ఉనికిపట్టయినదానిని. రక్షోవిద్యేషి భుజాంతరాళ పదవీ శుద్ధాంత సైరం
ధ్రకే = రాక్షసులకు శత్రువైన విష్ణుదేవుని వక్షస్థలమార్గమునెడి అంతఃపురమునకు కావలికత్తెను ||
౧౨౪ || ౧౨౫ || ౧౨౬ || కమ్మ = పరిమళముగల, జేగురుదిరికలు = ఎఱ్ఱనిజడలు. ఒడియు = ఆక

లేడికినొడియు శి లీముఖ శ్రేణిచే, మేలిపూగుత్తులు రాలరువ్వి
 కబళనత్వరమాణ కరటితుండములచేఁ, గదళికాతరువులఁ గాల్గఁదాఁచి
 తే. నెఱికురులుజారునాసలునిబృరంపు, గుబ్బచన్నులుఁదొడల నెక్కువయుగలుగు
 మృగవధాజీవశుద్ధాంత మీననయన, లర్చనలుచేసికొలిచి రయ్యాలుమగల.
 వ. ఇట్లు లనుదిన్ప్రయాణంబుల నమ్మిథునంబు కుంతల దేశప్రాంతంబుగదెసెన.
 క. పంపాతరంగ రింఖణ, యుంపా సంపాత్యమాన జలకణశేఖా
 సంపాతశీతలానిల, సంపద వొడలించెఁ బరమ నైవోత్తంసుక. ౧౨౨
 సీ. నఖరాగ్రలూనాన నస్వేదకోరకం, బర్హకపాయ వృ గంచలంబు
 ప్రబలనిశ్శాన్వససౌ రభతర్నిత మదాళి, శోషితశ్రవణశి కిషయితము
 దర్శితమధ్యవృ త్తస్రస్తమ దుశీవి, యప్రయత్నపయోధ రాంబరంబు
 సంతప్తకర్కరా సహపదన్యాసంబు, నచలరజోధామ లాలకంబు
 తే. సరణితరుణతరుచ్ఛాయకమితభేద, నులనమ దులాజ్యకంబునై యరుగుదెంచు
 నన్నిజవగ్రహముఁగూర్చినాదరించి, పలుకువిధ్యాద్రినిర్బంధబాంధవుండు

క్షణచేయనట్టి. శిలీముఖ=బాణములయొక్క. కబళి = మ్రొంగటకు. ప్పూమాణ=తొంగిపోవుచున్న. కరటితుండములతో=వీనుగులొండములతోడ. తాఁచి=తన్ని = చారువాడలు=బిప్పికములైన ముక్కులు. నిబ్బరంపు=నడలని. వెక్కువ=అధికమ. మృగవధాజీవశుద్ధాంతమీననయనలు=బోయల యంతఃపుర స్త్రీలు || ౧౨౨ || మిథునము=నంపములు (౧౨౩). కుంభ...నంభర=పంపాకదియందలిఅలలయొక్క పోలికలతోడి మాండ్లచేత చెరిగిపోయిననీలిమిక్కిలమనల పొడువలనిచల్లగాలి. పొడలింపెత్=సంతోషింపజేసెను. మానవైవోత్తంసుక= గొప్పవాడు. శివభక్తులకు సిగబంతి శ్రేష్ఠుడు. జననాని—అగస్త్యుడు || ౧౨౩ || పఖరాగ్రలూనానశ్వేదకోరకంబు=కోరగోటిచేత ఎ.వి.పొడలండి మొగమునందలి చెమట మొలకలుగలది. అగ్రహమునకర్కగంచలంబు=నగము ఎఱ్ఱపొడినకునుగలగలది. సౌరభక్త్యునినవాణి=పరిమళము చేత ప్రియ పొందింపఁగండి తుమ్మెదలుగలది. శోషిత=వాడిన. కిషయ=నిశ్చయంపు పువ్వుతోడ. రంభర=చూడబడిన. వృత్త=వట్టులైన. స్రస్త=జాఱిన. నీలి=పోకముమీలది. పయోధరాంబరంబు = అగస్త్యుని పొడి వట్టుముగలది—వైడ్యుగలది. నంభర...న్యాసంబు=కాలినగలకరాలైన నోగ్గినిముడుగు వెట్టుటగలది—ఎండచేత కాలినగలకరాలైన అడుగు వెట్టజాలకయు అడుగు వెట్టుచున్న అనుట. అచల...కంబు = కొండయందలి దుమ్ముచేతనలుపుమించగలది నెఱుఁపుకన్నెల ముంగురులు గలది. నంభర=మార్గమునందలి. తిరుణ=లేదయైన. శిలీమితభేదము = అణచఁబడిన బడలికగలది. అలనమృదులాంగకంబు=బడలినమెత్తనిసహముగలది. నిగవగ్రహముక=తిరభాగ్యమ వింధ్యాద్రి నిర్బంధబాంధవుండు = అగస్త్యుడు || ౧౨౩ || ప్రభావంతంబు = ప్రకాశముగలది. నానా...తము = అనేకములయినగర్భములకు పుట్టువోట్లయి యొప్పునట్టిచటియలచేత మనోజ్ఞ

మ. వనితా ! చూచితే మాంబ్యవంతముఁ బ్రభా వంతంబు నానామణీ
జనకోదంచితసానుకాంతము మరు త్సంపూర్ణచంద్రాననా
జనకేశీపదచంద్రకాంతము నభ స్సంబాధకృత్కూటవ
ర్ధనదుర్దాంతము సర్వపర్వతకథా ప్రాగ్విర్ణితోదంతముకా. ౧౩౦

సీ. ఇవె యూపవృతశాఖు లివె లూనముఖదర్శ, సందర్శవేశంత పై కితంబు
లివె శబ్దసహమృగ యువయుగంబులు వీరె, చలకాకపక్షమ స్త్రకులుబ్రహ్మ
చారులు నిజహోమ సౌరభేయాత్మర్ణ, కములనీడల నిల్చి కాచియున్న
వారు సామోదిత స్వరసంశయమునొంది, చిలుకకోయిలనిదె తెలియనడిగె
తే. భసలకలభకులాస్త్వప్రప్తకుసుమవిసర, మన్మథమకర్తవ్యమయ మైనమావి మోక
కిసలయచ్చవిప్రునరు క్తి నసలుమసలు, ఋషులచెంగావివలువందునిందువదన!

క. నిర్ధూతపాతకములు హ, విధూమలతాగ్ర లాస్య విలసనశిక్షా
ధూర్ధరములు నిజభజనవి, నిర్ధతసుకృతంబు లిచటి వాయువు లబలా ! ౧౩౧

ఉ. ఓలలితాంగి ! యిందు సుఖ ముండు మృకండు కణాద గాధి వా
ధూలముఖాతిరి క్తచరి తుండు మతంగమహాతపస్వి ని
హ్మశగళుండు నిర్భువతి గాత్రుండు నిర్మిటలేక్షణుండు ని
ర్వాళవిభూషణుండు నగు నంబరకేశుఁ డనంగఁ బెంపగుకా. ౧౩౩

మయినది. మరు...కాంతము = దేవతాశ్రీలకు క్రీడాస్థానములైన చంద్రకాంతపురాస్థులది.
నభ...దుర్దాంతము = అకాశమును బిరయుచున్న శిఖరములు వెరుగుటచేత అణవరానిది. ప్రాగ్వి
ర్ణితోదంతము = ముందెన్నఁబడినవృత్తాంతముగలది || ౧౩౧ || యూపవృతశాఖులు = యూప స్తంభ
ములచేత ఆవరింపఁబడిన వృక్షములు. లూన = కోయఁబడిన. సందర్శ = కూడికగల. వేశంత పైకతం
బులు = కొంచెపునీటిపడియలవెంబడి యునుకదిబ్బలు. సహ = సహించునట్టి. కాకపక్ష = పిల్లజుట్టు
తోడి. సౌరభేయాత్మర్ణకములకా = ఆవులలేగఁగూడలను. సామోదిత = సామ వేదమువలనఁబుట్టిన.
భసల...మయము = కొదమతుమ్మెదలసమూహముచేత తాఁకఁబడిన పుష్పలసముదాయమువలని
మెఱుంగుటఁజేయుచున్న తేనెవికారముగలది. మావిమోక = మామిడిమొలక. కిసలయచ్చవి = చిగుళ్ల
కాంతి. పునరుక్తి = ఇబ్బడిందుటచేత. అసలుమసలుకా = బురదగొనును—అతిశయించును. ఇందు
వదన = చంద్రునివంటిముఖముకలదానా || ౧౩౨ || నిర్ధూత = బొత్తి గాతొలగింపఁబడిన. హవిర్దూమ =
హోమపుష్పాగయనెడి. లాస్యవిలసన = నాట్యపుచతురత్వమును. ధూర్ధరములు = భారమునుసహించి
నవి. నిజభజన = తమమృతేవిందుటచేత || ౧౩౩ || అతిరిక్త = మించిన. నిష్కళగళుండు = నల్లఁదనములేని
మెడగలవాడు. నిర్భువతిగాత్రుండు = ఆడురూపు (అర్ధ) శరీరమునందు లేనివాడు. నిర్మిటలేక్ష
ణుండు = నొసటకన్ను లేనివాడు. నిర్వాళవిభూషణుండు = సొములసొమ్ములులేనివాడు.

తే. హోమధూమాసేతప్రభ నిమహాత్మ్య, నాశ్రమంబొప్పుని యద్రయతికమున
వలుదయైమించునన్నంటవలతి నెలత, చంటికడ నంటును. గ నాశ్రమంబునోయే.

ఉ. భూతిరాభ్రవిభ్రమము పుష్కరరమ్యకరంబు దానల
క్షీరుచరంబు సత్వగుణ కీర్తితమూర్తయు వాలిసాలసం
హార విహార కారణము సౌరఘుకుంజరభర్త మున్ను సం
చార మొనర్చె నీయచల సానుతలంబున నంబుజాననా! ౧౩౧

సీ. పద్మినీపద్మాత పత్రంబు కిథిలప, త్రాగ్రమై రాయించ యాశ్రమించె
దాలుస్రవత్థేన జాలంబుతో ఘోణి, పంచలరొంపి గ లంచె యాడె
దూరోద్గమద్దావ ధూమ మంబుదబుద్ధి, నెమ్మి లోపొదనుండి నెక్కి మాచె
జతరస్థలము నా సానాశమునఁ నీల్చి, నామజంబు ప్రకృతి జల్లుకొనియె
తే. సరసిపై నీరు సలసల దెరలె వివిన, సకలవీధులు నెర్పయ్యో చ్చయమునాన్యో
మట్టమధ్యాహ్నమిది సుధామధురవాణి! య్భూమి నోవ్వు బక్తశ్రమమపనంబున.
వ. అనుచు సభావ్యుడై వింధ్యాహార్యస్తంభమితి సంభ, తానురాంబున
నిగిడి చని. ౧౩౨

క. నటనోద్భటుడైన మహా, నటుని జటాబాట ముంటి నొకొంగు ముద
త్కటకనదియిదియనుచుజని, యటంగనియొ ముగ్ధభక్త నఘముఖ ముద్రకొ.

అంబున శేకుండు = శివుడు. ౧౩౧౪. అనితప్రభ = నల్లనికాంతి. అంతికమునక = సవిజయమునందు. అంటి =
వలెను. పంటవలతి = భూమి. చచ్చు = పూరి. ౧౩౧౫. భూతిరాభ్రవిభ్రమము = మోక్షోన్ముఖులైన
నమ్ముయొక్క విజయము. పుష్కరంబు = తెల్లరామ; తోడముయొక్క కోట. నాశ్రమక్షీ = కుశలశివ;
చెక్కిటిమదముకలిమి. వాలిసాలసంహారవిహారకారణము = వాలియొక్కయును వికేచెట్టియొక్కయును
చింపుటయనెడి విశోదనంచామునకు హేతువైనది. వాలి = మొగ్గ — పూరి. హారి = కృష్ణములను
సంహార = నాశముచేయునట్టి. విహారి = విశోదనంచామునకు. కారణము = హేతువు. పుష్కరంబు
భర్త = ఘనంశేత్రేష్ఠుడైన గ్రామముడు; ఘనంశేష్ఠుడైనయెడలరాజునాను = చతీయ. ౧౩౧౬
పద్మినీపద్మాతపత్రంబు = తామరతీగయందలి కనులను నెడికొరంగు. కిథిలపత్రంబు = తామర
పడినతొక్కకొరంగులగుది. తాలుగ్రవత్థేనజాలంబుతో = దివ్యదలనండకాంబుమన్నునును. తల్లె
లతో. ఘోణి = పండి. దూరోద్గమద్దావధూమము = దూరమునందెగిరికొట్టయ్యుకొన. అంబు
బుద్ధిక = మేఘమునెడి తలపుచేరి. నెమ్మి = నెమలి. లోపొద = పొదిలోపలభాగము. సావ
జంబు = ఏనుగు. సరసి = సరస్సు. దెరలె = తెల్లను = ఉడికను. నిల్చిచచ్చయములు = వృగ
సమాహమములు లేనివి. పక్తశ్రమము = త్రోవడచుటవలన వడకెను. అపరయింక = పోగొట్టు
కొనను || ౧౩౧౭ || ౧౩౧౮ || నటనోద్భటుడు = నాట్యముచేయుటయందు హేచ్చినవాడు. ఉరి
నక = వీడినను. తొంగు = ద్రవియనట్టి. నటుత్కటకనది = ఆకాశింగు. అనుముఖముద్రక =

శా. గంగాసంగమ మిచ్చగించునె మదిన్ గావేరి దేవేరిగా
 సంగీకార మొనర్చునే యమునతో నానందముం బొందునే
 రంగత్తుంగ తరంగ హస్తముల నా రత్నాకరేంద్రుండు నీ
 యంగంబంటి సుఖించునేని గుణభ ద్రా తుంగభద్రానదీ !

౧౩౯

క. ఓపును భూపరిధింగల, యాపగ లవి బాహ్యతాప మాంపగ నీవే
 యోపుదుగా యంతర్గత, తాపత్రయ మడఁప నోయు దవ్యన్మహిళా !

చ. అనికొనియాడి యన్నది మ హానియమంబునఁ దీర్థమాడి బో

రన భవరోగజాడ్యములు గ్రాఁగఁ దదుజ్జ్వలకర్బురాజ్ఞగం

ధనిచిత మూరసౌషధము ద్రావి తటస్థితపూజ్య పూజనం

బు నడఁగె గాళికా విరహ భూరివిషాదము సాదమొందఁగన్. ౧౪౦

ప. ఇవ్విధంబునఁ ద్రిభువన పవిత్రీకరణ సమర్థచరిత్రం బగు నయ్యుదధికళత్రం
 బున ససతీఛాత్రుండై యంచిత కృత్యంబు లాచరించి నీవారముష్టిం బంచ
 వారంబులుండి తద్వారిపూరంబు వినిర్గమించి మించుఁబోఁడియునుం దానును
 బంచాక్షరీ గుహ హర్యత్నంబగు విరూపాక్షు నుత్పన్నజా దాక్షాయణీవిభు

పాపములముఖములకుముద్రయైనదానిని—పాపములనుతలయెత్తనీయనిదానిని || ౧౩౯ || దేవేరిగా =
 పట్టపుదేవిగా. రంగత్తుంగతరంగహస్తములన్ = చలించుచున్నయున్నతములయిన అలలనెడిచేతు
 లతో. రత్నాకరేంద్రుండు = సముద్రరాజు. గుణభద్రా = మంచిగుణములచేత మేలైనదానా || ౧౪౦ ||
 భూపరిధిన్ = భూమండలమునందు. ఆపగలు = నదులు. ఆంపగన్ = అణఁపను. ఉదన్యన్మహిళా =
 సముద్రునియిల్లాలా || ౧౪౧ || తీర్థమాడి = స్నానముచేసి. బోరనన్ = శ్రీఘ్రముగ. భవరోగజాడ్య
 ములు = జన్మములనెడి వ్యాధులవలని జడత్యములు. గ్రాఁగన్ = కాలిపోఁగా. తదుజ్జ్వలకర్బురాజ్ఞ
 గంధనిచితము = ఆనదియందలి ప్రకాశించునట్టి బంగారుకమలములవాసనచేత అతిశయిల్లినది. రసౌ
 షధమున్ = జలరూపమయినమందును. కాళికావిరహభూరివిషాదము = కాళీపట్టణమును విడుచుట
 వలని అత్యంతమయిన మనస్తాపము. సాదము - నాశము || ౧౪౨ || త్రిభువనపవిత్రీకరణసమర్థ
 చరిత్రంబు = స్వర్గమర్త్యపాతాలములనెడి మూడులోకములను పాపనములనుగాఁ జేయఁజాలినప్రవ
 ర్తనముగలది. అయ్యుదధికళత్రంబునన్ = ఆసముద్రునిభార్యయందు—నదియందు. ససతీఛా
 త్రుండు = వెండ్లాముతోను కిష్యులతోనుగూడినవాడు. అంచిత = ఒప్పదములయిన—ముఖ్యముల
 యిన. నీవారముష్టిన్ = పిడికెండు నివ్వరిధాన్యము నాహారముగాఁ జేసికొనుటచేత. పంచవారం
 బులు = అయిదువారములు—నలవదిదినములు. తద్వారిపూరంబు = అందలిజలప్రవాహమును. వినిర్గ
 మించి = దాటి. మించుఁబోఁడియున్ = వెండ్లామును. పంచాక్షరీగుహహర్యత్నంబు = పంచాక్షరీ
 మంత్రము అనెడి గుహయందలి సింహము. ఉత్పన్నజా = వృషభ కేతనముగలవానిని, దాక్షాయణీ

నశశ్చమయాఖరేఖామకట ధృకుఃకీమాత్రవిద్రావితప్రప్రసాశాటు హేమ
కూటనివాసు వాసుశివలయు వలయుతెఱుగునం బ్రస్తుతిని సమస్తకలుష
నిరసన లలితమూర్తి యై చనినని ముండట నమావహణినిని సందోహం
దంతురంబయి మహీమందగమన కేళికిమకింబునుబోలె నుత్తరంబగు
స్వామిశైలంబు నధిరోహణంబుచేసి యక్కుభరమ్మునాడు. ౧౪౨

క. షణ్ముఖ శిఖిసంతప్తహి, రణ్యయనిభవస్థం గేకి రాధ్యజాః గౌలిచేక.

పాణ్యాతురుః పవనీ తురా, పాణ్యుఖసుఖదప్రభావు సతీయుః చానుకా.

క. కొలిచి నుతించెం గ్రౌంచా, చలవిదళనవిప్రుణాహు నానం గుమాంకా

గలశనుమండుం బలుకుల, మొలకలు పుష్పాపహార ములు చెలువనంక

నీ. కావుకాననుట ర క్తనులముకానెకాని, ననిచెనీయొకటిని నానివిచిత్ర

పొత్తులు తొలువేలు పుల గంటులనెకాని, మాత్రై నీమేనన జ్రాంగిజోకు

నసవల్లు దైత్యుల వ్రయుగుండెనెకాని, నినుఁ గప్పె వీరచంద్రవర్ణదావి

యంగుళీచర్యణం బనుగులందునెకాని, గెలుపుచింతము మోవి నిలిచెనక

తే. నీవు తలమావీవీడని నిసువునయనునాడె కేజీలదళవాయి నాయకీప్ర

బట్టముననిల్చి తారకుఁ గిట్టి ప్రాథ, తరరణప్రేమయనని చు తిత్తి మహాత్మా!

విభుక=వక్షనికూతురు మగని. శక్తియయాఖరేఖామకటక=శక్తియయాఖరేఖామకటక
వానిని. ధృకుఃకీమాత్రవిద్రావితప్రప్రసాశాటు=ధృకుఃకీమాత్రవిద్రావితప్రప్రసాశాటు
రాసులగులవానిని. వాసుశివలయు=వాసుశివలయు. వలయుతెఱుగునం
నిగళలలితమూర్తి=ఎల్లపాపములనుతొలగించుకొనుటచేత నిగళలలితమూర్తి
ఆమందమణికిందళింపబడుచుండు=ఆమందమణికిందళింపబడుచుండు
యినది. మందగమన=స్త్రీయొక్క. కేళికిమకింబును=కేళికిమకింబును. గుమాంకా
నందుక=ఆకొండయందు ౧౪౩. శిఖిసంతప్తహి=శిఖిసంతప్తహి. రణ్యయనిభవస్థం
బడిన బంగారుకొక మునుబోలెన దేహచ్ఛాయగలవాని. రాధ్యజాః=రాధ్యజాః. గౌలిచేక
తెక్కెమునందుగలవానిని. పాణ్యాతురుః=పాణ్యాతురుః. పాణ్యుఖసుఖదప్రభావు
ప్రభావుక=మునులు దేవేంద్రులను మొలకలవాడ సుఖమునుబట్టి దేహిదళవాయి ౧౪౪
విదళన=భేదించుటయందు. చలవిదళనవిప్రుణాహు=చలవిదళనవిప్రుణాహు. నానం
ములు=పువ్వులకానుకలు. చెలువనంక=చెలువనంక. ౧౪౫. మూఁక=నెన. నిలిచి=ఆతిథియైనది
విహృతి=విహరము. పొత్తులు=పొత్తుగడ్డలు. తొలువేలుపులుంటులనె=రాక్షసులగానుపునొంటి
యందే. మాత్రై=అందెను. జ్రాంగిజోకు=జ్రాంగిజోకు. నీమేననయనకవచము. నసవల్లు=నసవల్లు.
వ్రయుగుండె=వ్రయుగుండె. చర్యణంబు=చర్యణంబు. గెలుపుచింతము=గెలుపుచింతము.
తలమావి=తలనుగప్పినమావి. నిసువునయను=శేతుప్రాయము. కేజీలదళవాయి=కేజీలదళవాయి.

ఆ. అహితగోత్ర హృద్వ్య ధారోపకృతి నీదు, శక్తి కుగ్రబాహు శక్తికి దగు
 ఘనవివృద్ధి బేర్చి గర్వింతుటలు నీదు, శిఖికి సత్ప్రతాప శిఖికి నమరు.
 వ. అని యమ్మునికులచక్రవర్తి వెండియుం గార్తికేయుండాశ్రితార్తి హరుండని
 యును శరవణభవుండుపరమపురుషార్థప్రవణుండనియును మహాసేనుండు దీన
 జన మందారుండనియును శశ్వద్బాలుండు కృపావిశాలుం డనియును షడా
 ననుండు కీడువలనంబాచి ప్రోచు ప్రోడ యనియును నీలదంష్ట్రుండు జయ
 శ్రీలాభంబులకు మూలంబనియును గాంగేయుండు ముంగిటి పెన్ని ధానంబని
 యును కుక్కుటస్వజుండు మ్రొక్కుటకుం దగిన వేల్చునియును బ్రహ్మ
 గర్భుండు నిర్భర బ్రహ్మవిద్యోప దేశ దేశికుండనియును విశాఖుండు కుశాగ్ర
 బుద్ధియనియును సుబ్రహ్మణ్యుండదభ్రగుణరత్నఖనియనియును శిఖివాహ
 నుండు సాధుసఖుండనియును పార్వతీనందనుండు సచ్చిదానందుండనియును
 బాహులేయుండు మోహమహీధరవ్యూహ మేఘవాహనుం డనియును
 తారకారాత్రి యకారణసుకృతి యనియును శక్తిధరుండు భుక్తిముక్తికరుం
 డనియును స్వామియోగ క్షేమభూమియనియును స్కందుండు జగత్సందోహ

మునక = దేవతల సేనానాయకులకు నాయకుడగునట్టిపట్టమును గట్టుకొనుటయందు. కిట్టి = సమీ
 పించి. ప్రాథతరణక్రీడ = మిక్కిలి సేర్పగులయుద్ధమ నెడియాట || ౧౮౬ || అహితగోత్రహృద్వ్య
 ధారోపకృతి = శత్రువంశముయొక్క మనోవ్యధనుకలుగఁజేయునట్టిపని (లేక) శత్రురూపముయిన
 కొండయొక్క మనోవ్యధనుచేయునట్టి బాణవ్యాపారము. ఘనవివృద్ధి = మేఘములయొక్క
 విశేషవృద్ధిచేత ; అధికమయిన పెరుగుటచేత. పేర్చి = విజృంభించి. శిఖికి = నెమలికిని. సత్ప్ర
 తాపశిఖికి = మంచిప్రతాపమ నెడి అగ్ని కిని || ౧౮౭ || మునికులచక్రవర్తి = మునుల సమూహము
 నందు శ్రేష్ఠుడు. కార్తికేయుడు = కృత్తికలకొడుకు. శరవణ భవుండు = తెల్లుగంటయందుఁ
 బుట్టినవాడు. ప్రవణుండు = ఆసక్తుడు. మందారుండు = కల్పవృక్షమయినవాడు. శశ్వద్బా
 లుండు = సదాబాలుండు అగువాడు. కృపావిశాలుండు = విశేషకృపగలవాడు. జయశ్రీలాభంబు
 లకు = శిలుపు కలుములవచ్చుబడికి. మూలంబు = కారణమయినవాడు. గాంగేయుండు = గంగ
 కొడుకు. పెన్ని ధానంబు = పెద్దనిధి. నిర్భర = మేలైన. దేశికుండు = గురువు. అదభ్రగుణరత్నఖని =
 శ్రేష్ఠములయిన గుణముల నెడి రత్నములకుగని. సచ్చిదానందుండు = చెదనిజ్ఞానమును సంతోషమును
 గలవాడు. బాహు లేయుండు = అనేకులకు కొడుకు. మోహమహీధరవ్యూహ మేఘవాహనుండు =
 అజ్ఞానమ నెడి కొండలమోహమునకు ఇంద్రుండు. సుకృతి = సత్కార్యములు గలవాడు. భుక్తి
 ముక్తి కరుండు = భోగ మోక్షములనుకలుగఁజేయువాడు. యోగ క్షేమభూమి = అపారవృత్తులను
 పొందుటకును మేలునకును స్థానమయినవాడు. జగత్సందోహవనపరిస్థందుండు = లోకసమూహమును
 రక్షించుటయందుచలించినవాడు. క్రౌంచదారణుండు = క్రౌంచపర్యతమును భేదించినవాడు.

వన పరిస్పందుండనియును క్రౌంచదారణుండు పంచవదినా పరావతానం
డనియును గుహుండునిరవగ్రహ శుభావహుండనియును గుహుండు డమర
చమూసముద్ధరణ నిర్వికారుండనియును పాణ్యాతుండు తురాపాణ్ముఖ
సుఖప్రదుండనియును బ్రమదరస నిమగ్నమనస్కుడై యగ్నిభవుం బ్రణు
తించి యసాదం బగుతదియ ప్రసాదంబు నడపి కలిపయ వివసంబు లుచిత
గతిం గడపి తద్విరచిత మహాస్కాండగ్రంథ సందర్భంబున బూర్వ
భాగంబువిని తదాశయావబోధ సుధాధునీ వినిమృజనంబునం గాకీవియోగ
జనిత క్లేశంబు దీనివై చి యుడలి యుత్తరభాగంబున.

౧౪౭

సీ. మిన్నేటిపాటియుఁ బెన్నయున్నతియు వి, పాశవాసియుఁ జంద్ర భాగచేగ
యును శరావతిభూతి యునువేత్రవతిచరిత్రముబాహుదయుదారి తయును
వేణియగణ్యాభి వృద్ధియుఁ గావేరి, కీవియుఁ గపిశలీ లావిభవము [గ. ప్ల
పంజీర మంజువా రైవభవంబును భవ, నాశనికేళని రామక. నియు.
తే. దుంగభద్రప్రసంగము త్తంగభద్ర, రాజరాజిల్లు గౌతిమి యోజమతియు
వార్త కెక్కినతీర్థప్ర వర్తనములు, స్వామి వినిపించె వింధ్యసూక్తంభయితకు.
క. ఆకుంభజతో మతియుం, కేకీర్ణజాడనియె నూని కేసరి ! వినుమిం
కేకథ వినియెడు సకలము, నీకెఱింగించితినెకా ధు నీచరితంబుల్.

౧౪౮

నిరవగ్రహశుభావహుండు=కలవైతక శుభమునిచ్చువాడు. అనుచమూసముండు=నిర్వికారుండు=
దేవతలదండును ఉద్ధరించుటయుండు వికారుమహాదేవవాడు. తురాపాణ్ముఖసుఖప్రదుండ=
ఇంద్రుండు మొదలగువానికి సుఖము నిచ్చువాడు. ప్రమదరసనిమగ్నమనస్కుడు = సంకోప
రసమునందు మునిగిన మనస్సుగలవాడు—మిక్కిలి సంకోపించినవాడు. అసాదంబు = నాశ
ములేనిది. ప్రసాదంబు=అనుగ్రహము. కలిపయవివసంబులు=కొన్ని విషయలు. లుచితచిత్ర
చేత చేయుటైన. సందర్భంబునందుకే=చరణముండు = కూర్చుండు. తురా...మనస్సునందుకే=
దానియగ్గుము తెలియుటయ నెడిఅమృతవిషయంబునునుగటచేత—ఆపురాణకథను వినుటయందలి
యాసచేత. క్లేశంబు=దుఃఖమును ||౧౪౮|| మిన్నేటిపాటి=ఆకాశేంద్రునియొక్కకొలది. ఉన్నతి=
గౌరవము. వాసి=మేలిమి. చేగ=సత్త. భూతి=సంపద. ఉవాచ=సూచన. అగణ్యాభివృద్ధి=
ఎన్నరానిపెంపు. కీవి=బాగు. లీలావిభవము=విలాససంపద. వాన్మైవభవంబు=జలనమృత్తి. క్లేశ
నిర్మామకృతి=క్లేశముపేరులేకుండఁ జేయుట. ప్రసంగము = ప్రస్తావము. ఉత్తంగభద్రరాజిక్=
అధికమైనశుభములకరుసను. ఓజ=విభము. వాన్మకుక్=ప్రసిద్ధికి. తీర్థప్రవృత్తములు = తీర్థముల
చరిత్రములు. సంస్తంభయితకుక్—అణచినవానికి ||౧౪౯|| కేకీర్ణజాడు=కుమార స్వామి. మాని
కేసరి=మునిశ్రేష్ఠుడా. ధునీచరితంబులు = నదులచరిత్రములు || ౧౫౦ || ఈగంగానీపు=మునుగ

- క. ఈగంగాదికీర్తనము, లీలగంగానీవు దమస మిద్ధాంబువులకై
దోలగైడువారల గనగన, గ్రాణగైడు మంగారసింధు కల్లోలములకై. ౧౧౭౦
- క. వివిధక్షేత్ర చరిత్రలు, వివిధసుపర్వానుభావ విలసనములు దీ
ర్థవిశేషశ్రవణముతటికై, జెవికిం జవియుసంగెనే వి శిష్టవిచారా ! ౧౧౭౧
- చ. అనుడు నగస్తుర్మి డిట్లనియె హైమవతీసుతుతోడ దోడిన
న్యూనులలరంగ నోయనఘ మూర్తి ! సమస్తముఁగ్రిందుచేసి మి
చిన బలువేల్పుఁ దీర్థమును క్షేత్రము నొక్కేడఁ గూడియుండెనే
ని నిరుపమాదృశ్రిం దెలిపి నీవు మముం గరుణింపఁగఁదగుకై. ౧౧౭౨
- క. అని పలుకు కలశభవముఖ, మునిజనముల ప్రశ్నవాక్య ములు విని పురభి
త్తనయుఁడు తత్త్రివిధమునొ, క్కనెలంగుమిగూడి యునికిఁ గనఁజాలమికికై. ౧౧౭౩
- వ. ముహూర్తమాత్ర విచారణోలారూఢ నిజస్వాంతుండై యా యాశ్రమ
విశ్రాంతులంగూర్చి యిట్లనియె. ౧౧౭౪
- క. ఏతత్త్రితయము నొకచో, భూతలమున మేళవించి పొగడొందుట మ
చ్చేతోగతి దోలదు సము, పేతావృత్తిముకురకుక్షి నిభమును బోలెకై. ౧౧౭౫
- తే. చిత్తమాశ్చర్యరసమున జొత్తిలంగఁ, జేయు నీప్రశ్నమక్షికా క్షేయుచేత
నిందుధరుచేతహరుచేత నెఱుంగవలయు, రండుపోదముమునులార! రజతరికి. ౧౧౭౬
- క. పొడమిన సందేహంబుల, జడిసిన మందేహులం బ్ర సన్నులఁజేయకై
మృదునకుఁ బనిగావున మన, మడిగినయర్థంబు నతడ యాదేశించుకై. ౧౧౭౭

నీయవు. సమిద్ధాంబువులకై = మిక్కిలి శ్లాఘ్యములయిన జలములయందు. తోలగైడు = మునిగైడు.
గ్రాణగైడు = మండైడు. అంగారసింధుకల్లోలములకై = నిష్పరీటి పెద్దఅలలయందు || ౧౧౭౦ ||
సుపర్వ = దేవతలయొక్క. శ్రవణముతటికై = వినునప్పుడు. చవి = రుచి. విశిష్ట = విశేషమయిన || ౧౧౭౧ ||
హైమవతి = పార్వతి. అలరంగకై = సంతోషింపఁగా. క్రిందుచేసి = తక్కువపఱచి. నిరుపమా
దృశ్రికై = సాటిలేని ఆదరణముచేత || ౧౧౭౨ || పురభిత్తనయుఁడు = శివునికొడుకు. నెలకై = నెలవు
నందు = స్థానమునందు || ౧౧౭౩ || విచారణోలారూఢనిజస్వాంతుఁడు = ఆలోచనయనెడి యుర్యా
లయందెక్కియున్న తనమనసుగలవాఁడు — ఆలోచనచేత చలించినమనసుగలవాఁడు. ఆశ్రమవిశ్రాం
తులకై = మునులను || ౧౧౭౪ || మేళవించి = కూడి. చేతోగతికై = మనోహాగమునందు — మనస్సునందు.
సముపేతావృత్తిముకురకుక్షికై = కూడినకప్పుడుగల అద్దములొపలిభాగమునందు || ౧౧౭౫ || జొత్తి
లంగకై = రాగిల్లఁగా — అనురాగమునుపొందఁగా. అక్షికా క్షేయుచేతకై = శివునిచేత || ౧౧౭౬ ||
జడిసిన = చలించిన. మందేహులకై = (మంద X ఈహులకై) వికాసముచెడినవారిని. ప్రసన్నులకై =
వికాసమునొందినవారినిగా. మృదునకుకై = శివునికి. ఆదేశించుకై = చెప్పును || ౧౧౭౭ || కృతనిశ్చ

క. అని కృతనిశ్చయమతి స, న్మునులంగొని రజతశైల మున కేగెదల
 చినుగుహులబొగడెడుక్రియబో, రనమ్రోసః బ్రయాణభేదః ప్రసభారభాగిణి.
 డ. ఆసమయంబునకొన్గెత్తని జాయధు లావృత భూషణాన్ మనఁగో
 ల్లాసలసన్ముఖుల్ వివిధ లాంఛన లక్ష్మిత లాసురాన్వయ
 త్రాసకరుల్ విమానగులు దైవతవీరులు తారకాకె
 న్మోసలమ్రాల నిల్చి రొక ముప్పదికోటులు మూడుకోటులక. గంగ
 మ. పనితప్రక్రియ నల్లెఱుగు లెసంగక బ్రహ్మనకై పక్ష్యశో
 భనముం గైకొని బ్రహ్మగర్భ్యుడు నహ త్విల్యాణకల్యాణమై
 ఘనగర్జక సకలించు వాపురము నెక్కడోవ్రువో బిచ్చెన
 జనితాశాకిరకర్ణసంజ్వర భరాం చత్కంఠచక్రభావముల్. గం
 నీ. ఆటకుమెచ్చి బ లారి యీ గోను మును, త్ఫలమిదియన బిచ్చ భారముమర
 హుండుత్తికనకాక శిరసునదోలదా, ల్చిన జటాచ్ఛటలీల శిఖరెలంగ
 క్షితిరొభూషావి శేష నిర్మితికేనా, ల్ను మపడియచ్చుట్టమగులు నని
 ధాతృవాహముభుక్తి దానభ్యసంపది, సముమ్రుంగుభంగిని ద్దళనిగ్రాల
 తే. గంఠగంధీరనినదంబు ఖచరయునతి, గానవిద్యకు పక్షసంధానమునని
 నెసగు దెలికన్నగోనలయొక్కించిత, నెక్కెబలుకొండదూఁడు రోనేయుమేళి

యమతికొ=నిశ్చయముచేయఁబడినదనితొ. బోలకొ=నట్టిగా. ప్రసభారభాగిణి=పక్ష్యశో
 గంగ. ౧. లసన్ముఖులు=పిదకమునొందిన ముఖములుగలవారు. లాంఛనలక్ష్మితలు=లసన్ముఖులచేత
 జూడబడినవారు. ఆసురాన్వయత్రాసకరులు=రాక్షసులముఠకు శిష్యులునడచువారు. కమాన
 గులు=విమానములను పొందినవారు. నెమ్మోసలమ్రాలకొ=నెమ్మోసైన పిలవాకిటిగానమునకొంగిరి
 పనితప్రక్రియకొ=పొగడఁబడినవిధమున. ప్రసానకైపక్ష్యశోకముకొ=ప్రసాదమునకైపక్ష్యశో
 దల యలంకారముయొక్క సౌందర్యమును. ఘనగర్జకల్యాణము=గంధమున్న పక్ష్యముచే
 మేలైనది. వాపురముకొ=గజ్జమును. పక్ష్యకొ=వ్యాధించెను. ఎంత...భాగములు=పుట్టిన స్థితి
 మలయొక్కచెవులకు నేండ్రము అతిశయించిన విష్ణునమున దెల్పబడఁగొన్నభాగము గదిగ
 ఈకొ=ఇయ్యగా. ముత్తలము=కేరలవలనొకము. పక్ష్యభాగము=మోపునొకభాగము. పక్ష్య
 కన=మెడచేతనే, రిరసుకొ=తలతోను. పోలకొ=పరిచయము. కటాన్విత=పదలముహము.
 శిఖ=జుట్టు. శిఖోభూషావిశేషనిర్మితికొ=వికవిధమున పిలవఁదెట్లుకొనెడిసామ్యము చేయుట.
 పాల్పడు = పూనుకొనునట్టి—వీక్షణపరిచయకట్టి. ధాతృవాహముభుక్తికొ = బ్రహ్మవాహనమైన
 హంసయొక్క యాహనమును. కీనము=తామరతాండవ. పక్ష్యశి=పక్ష్యము. పక్ష్యముకొన్నపాము.
 క్రాలకొ=ప్రకాశింపగా. ఖచరయునతి=గంధోష్ఠత్రీలయొక్క. పక్ష్యసంధానము = బద్ధమనెడి

క. అది సజ్జస్యందనమై, మదకరియై తత్తదుచిత మార్గంబుల నే

ర్పొదవ నొకకొంత చని పా, రదనిభశుభమూర్తి నకర్వరత్నంబగుడు.

క. శితికంఠమతుడు ఖచర, స్తుతుడై యాయచ్చరూపు తురికీ నాస్కం

దిత ధారితక ప్లత రే, చితవర్గిత గతులఁ దరటు చేసిన నదియు. ౧౬౩

క. మురళిగొనియు రవణమునఁ, బరువడి గోమూత్రికాది భంజభులఁ గడు

ఁ గెరలి చతుర్విధధావిత, పరిపాటిపాటవమునఁ బతి మెప్పించె. ౧౬౪

సీ. బలుపాపతలచుట్ట లలవరించినవారు, లేతచందురులఁ దా లించినవారు

పునుకతమ్మంటులఁ బాలుచువీనులవారు, నొసలమిక్కిలిమాపులెసగువారు

బూదుపారఁగ మేనబూదిబూసినవారు, త్రిముఖాస్త్రములుకేలఁద్రిప్పవారు

పులితోలుహొంబట్టు పుట్టముల్ గలవారు, కొమ్ముజేజులనెక్కి గునియువారు

తే. ఘోరతపములహరుదక్క గొన్నవారు, కరటిదై తేయకుంభము క్తాలలామ

హరిభుజమధ్యములవారు దారయశులు, ప్రమథవీరులుగొలిచిరాబాహు లేయు

స్వరముయొక్క కూర్పును. ఎసఁగఁ=అతిశయించునట్టి. తెలికన్నుగోసల యెక్కిరింతకే=తెల్లని కనుఁగొనలుకలదైన నెమలివాహనమును. బలుకొండఁదూఁటువోనేయుమేటి = కుమారస్వామి॥ ౧౬౨॥ సజ్జస్యందనము=అలంకారము (సిద్ధము) చేయఁబడిన రథము. పారద=పాదరసముతోడ. శుభమూర్తికే=తెల్లనియాకృతితో ॥ ౧౬౩ ॥ ఖచరస్తుతుఁడు=దేవతలచేత పొగడఁబడినవాఁడు. అచ్చరూపుతురికీకే=స్వచ్ఛమయిన (తెల్లని) రూపముగల గుఱ్ఱమును. ఆస్కందిత...గతులకే=ఆస్కందిత=మిక్కిలివేగమును మందమును గానిదియు. ధారితక=ఆస్కందితమునకంటె కొంచెము వడిగలనయు, ప్లత = అతివేగమునదాటుచుబోవునదియు, రేచిత = వంకరగాతిరుగక వడిగాఁ బోవునదియు, వర్గిత=మీఁదికికాల్గై త్రికదలించుచు వడిగాఁబోవునదియైన, గతులకే=నడకల చేత. తరటుచేసినకే=నడపింపఁగా ॥ ౧౬౪ ॥ మురళి, రవణము, పరువడి, భంజలి—ఇవి గుఱ్ఱము దవుడుపాటుటయందలి భేదములు. అందు భంజలి గోమూత్రిక మొదలగు భేదములచేనానా విధము ; (వీనివివరణము విచారించఁదగినది.) కెరలి=రేగి. చతుర్విధధావిత పరిపాటిపాటవ మునకే=నాలుగువిధములయినదవుడుపాటెడిక్రమమునందలి నేర్పుచేత ॥ ౧౬౫॥ పాపతలచుట్టలు=పాములతలపాగాలు. అలవరించిన=వహించిన. పునుకతమ్మంటులకే=తలపుట్టెలచేత చేయఁబడిన చెవిపోఁగులచేత. మిక్కిలిచూపులు—మూడవకన్నులు. బూదుపారఁగకే=బూఁజుపట్టినట్టుగా. బూది = భస్మము. త్రిముఖాస్త్రములకే = మూడుమొనలుగల శూలములను. హొంబట్టుపుట్టములు=బంగారుపట్టుపస్త్రములు. కొమ్ముజేజులకే=వృషభవాహనములను. గునియు = కులంకు, కరటిదై తేయ=గజాకుసుమయొక్క. కుంభ=కుంభస్థలమునందలి. ముక్తాలలామ = ముత్యాలహారములచేత. హరి=అందరించునట్టి. భుజమధ్యములవారు = అగ్రమ్ముగలవారు. ఊదారయశులు=అధికకీర్తిగలవారు ॥ ౧౬౬ ॥ షోణీరేణుకృతంబులు=నేలదమ్ముచేఁజేయఁబడినవి. అంజనరఞ్గో

శా. ఖోణోరేణు కృతంబు లంజనరజో గుచ్ఛాసితంబుల్ తమ

శ్రేణుల్ దూషిత పూషణీషణగతిన్ జంభించియుం దూతె న

క్షీణోత్తంభిత శక్తిభృద్భటశిర స్సీమా కిటస్ఫుట

స్థాణికౌతవ పల్లవస్త్రబక సా మగ్రీహృతాగ్రంబులై .

౧౬౬

క. స్మర శశి తటిదజ వనమా, న రవి సుధా సలిల మునిజ నక్షాశ్రుష్టా

సురమృత్యుజ్వలనఁ జెలఁగు, సురకేశ్యలు గొలిచి రపుడు సుబ్రహ్మణ్యున్ .

క. దై నతభటభుజశిఖర, వ్యావల్లన్న వృషాణ వల్లకి లలరెన్

దై వపథవారినిధిసలి, లావిష్కృత విషమషీ మ హాస్పలుఁబోరెన్ . ౧౬౭

క. నయనత్రిభాగ * వృతహా, నయతంబుగ సాధ్యసతులు చల్లిన లాజల్

నయనాయుధ తనయాయుధ, చయలతికావళులఁగునును సమత వహించెన్ .

తే. వివిధదివిషద్వధూముక్త దివిజవిటపి, కనుమకేసరలసదంస కూటుడగుచు

వేల్పు బడవాలుకడువాలువిరియబడిన, కందమునఁబొల్చుదుర్గతింభాణమనగ .

తే. విబుధమధురాధరాభుజవీజ్యమాన, విమలచామరబహుసహస్రములువొలిచె

స్వామియగుడఁబుష్ప వర్షములఁదలఁకి, సురవిమానమరాళిముల్ దెర లెననగ

గుచ్ఛాసితంబులు=కాటుకపొడిముద్దలవలెనల్లనై నవియెడ శ్రేణులు=చీరకటాబులు. దూషితపూష

ణీషణగతిన్=దూషింపఁబడిన సూర్యునికి భయంకరియైన పిప్పమున. జంభించి=విస్తరించి.

తూలెన్=తొలఁచెను. అక్షీణో...గ్రంబులై=వెన్ననివెయునిక్కింపఁబడినవియునై న సమాన స్వామి

బంటులతలయందలి కిరీటములందు ప్రకాశించుచున్న కంపులమొంగుల గంబులయొక్క సమగ్ర

త్వము (పరిపూర్తి) చేత అపహరింపఁబడిన కొనలుగలనై || ౧౬౭ || స్మృ...జ్వలనెన్ = మన్మ

థుఁడు చంద్రుఁడు మెఱుపుయొక్క ప్రకృతి వాయువు సూర్యుఁడు అగ్నియొక్క సలము సప్తమహ

ర్షులు భూమి కేవుఁడు వీరియొక్క ప్రకాశముచేత. చెలఁగు = అతిశయించుట || ౧౬౮ || భుజ

శిఖరవ్యావల్లన్నవృషాణవల్లకిలు = మూఁపులందలెటను చలించుచున్న కొర్రకత్తులనెడితీరిలు.

అలరెన్=ప్రకాశించెను. దైవపథ...స్పలు=ఆకాశమనెడి సముద్రదలమునందుండి వెడలినవియు

యొక్క నల్లనిపంటలు || ౧౬౯ || నయనత్రిభాగవృత=కంటియొక్క మూడుభాగములందావ

రించిన. లాజలు=పేలలు. నయనాయుధ=కేవునియొక్క || ౧౭౦ || పిప్ప...కూటుఁడు=చహ

విధములును దేవతాశ్రీలచేత పిడుకఁబడిన చెల్లఁబడిన కల్పవృక్షపుల బువ్వలలోని అకను

పులచేత బిష్కచున్న శిఖరములవంటి మూఁపులగలవాఁడు. వేల్పుఁబడవాలు=చేవతిల సేనానాయ

కుఁడు—కుమారస్వామి, విరియఁబడినకందమునెన్=వికాసమునుకహించిన మూఁపులముచేత, దుర్గతిం

భాణము=భద్రకాళియొక్కవాహనము—సింహము. వాల్=అతిశయించును || ౧౭౧ || విబుధ...

తే. సామిమలనుండి రాజతా చలముదాఁక, సేతువెత్తినగతి మహా సేనసేన
రోదసీరంధ్రసీరంధ్ర రూపమగుచు, నడచె గిరిసింధువనస్పృష్టి పుడమినడఁగ
ఉ. పుట్టినమాములై శిఖర ముల్ వెలుగొండ నితంబమండలిం

గట్టినకృత్తియై నిబిడ కాననరేఖదలర్ప లోనఁ జూ

పట్టిన విశ్వమై వెలుగు ప్రాణకులం బలరక గిరికుండ

పుట్టికఁ గానిపించిన ప్ర భం గలభౌతనగంబు దోచినక. ౧౨౩

క. జైవాత్మకబింబము నిజ, జీవాతువుఁ గాంచి ప్రాప్త జీవము లగుచుక
జీవంజీవము లలరెడు, భావంబున బాహులేయు బలములు పొదలెక. ౧౨౪

తే. పద్మరాగమణీమయ పాదలబ్ధి, స్ఫురితగైరికశిఖరచం చూసమృద్ధి
గన్ధవతియనునొక్క పద్మజమునకుమమించునొక్కొండకొదమరాయంచలబోలి ౧౨౫

తే. నీలగళహారింఖాఖ నిత్రనిహతి, నింగికెగసిన వెండిరా నేలదుమ్ము
ప్రాంతవర్తిష్ఠున ప్తర్థి పరివృఘలకు, నొసఁగు నిర్వృత్తభసితవి లసిత మచట ౧౨౬
వ. ఇల్లు నిజబలనిఖలనిరీక్షణ ని స్తంద్రచంద్రికాధీనంబగునగ్గట్టుతేని వైమానిక
సేనాని మానధనుండగునధికుండునిజపురుష కారంబునుంబోలెనధిరోహించి.

క. వాహనముఁగి గగనచర, వాహినిఁ దత్కుంధరసవిధ వనవిహరణకాం
క్షాహవాతహృదయ నటయట, యోహోనిలుమనుచునిలిపి యుల్లంబలరక.

ప్రములు = దేవతాశ్రీలచేతులయందువీరబడుచున్న ఆ నేకములగువంజామరలు. తలక = భయపడి.
తలలెక = వెడలెను || ౧౨౨ || సేతువు = కట్ట. ఎత్తినగతిక = కట్టినవిధమున. మహాసేనసేన = మహాసేననిదం
డు. రోదసి = భూమికి ఆకాశమునకు నడుము. నీలగ్రంధ్ర = నందులేని. సింధు = నది || ౧౨౩ || నితంబ
నండలిక = నడుము ప్రదేశమునందు. కృత్తి = తోలు. నిబిడ = బట్టమైన. రేఖ = చాలు. తలస్సెక్ =
ప్రకాశంపఁగా. అప్పటికిక = ఆకొడుకునకు. కలభౌతనగంబు = వెండికొండ || ౧౨౪ || జైవా
త్మక బింబముక = చంద్రబింబమును. నిజజీవాతువుక = తాముజీవించుచుండును. ప్రాప్తజీవములు =
పొందఁబడిన ప్రాణములుగలవి. జీవంజీవములు = చిక్కరిపక్షులు. || ౧౨౫ || పాదలబ్ధిక = పాద
ములను పొందుటచేత. ప్రాదము = కాలు ; ప్రత్యంతపర్యంతము వైరిక = కొండయందుఁ గలొడి
యెట్లని పచ్చని వర్ణవిశేషముగల. చంచూ = పక్షిముక్కుయొక్క. గంధకతి = భూమి. రాయం
చిక = రాజహంగను || ౧౨౬ || నీల...నిహతిక = కవునివాహనమైన వృషభముయొక్క గిట్టలనెడి
గర్వండ్లతాడుడుచేత. నింగిక = ఆకాశమునకు. వర్తిష్ఠు = ఉండునట్టి స్వభావముగల. పరివృఘం
లక = రాజులకుఁ శ్రేష్ఠులకు. నిర్వృత్త భ సితవిలసితము = యత్నము లేనివిబూనియొక్క ప్రకాశము ||
౧౨౭ || ని స్తంద్రచంద్రికని. గట్టుకేసిక = పర్వతరాజును. వైమానిక సేనాని = దేవతల సేనానాయ
కుడు. పురుషకాము = పురుషప్రయత్నము. అధిరోహించి = ఎక్కి || ౧౨౮ || గగనచరవాహి
నిక = దేవతలదండును. తత్కుంధర...హృదయక = ఆహృదయము వెంటడి తోపులయందు విహరింపట

ఉ. ఆరవి వాలఖిల్యయుతుఁడై విధుగర్భము దూతెనో యనన్
 దారకవైరి సంయమిక దంబయుతంబుగ నేగుదెంచి ము
 క్తారుచిరుద్రమైన వసు ధారథు గేహముఁ జొచ్చునట్లు మా
 రారియు నిమ్మటాంతరవి హార ముమాన్వితుఁడై యొనర్పగన్. ౧౭౯
 తే. మన్దిరోద్యానభలనానందవిభవ, మనధరించెడు తారావి టార్హకళాళి, జపురు
 గుత్తులవిరులఁబూజించుటకున్, యాటుముతువులుసన్నిధియయ్యెనచట.
 నీ. మరువంపువలపుబల్మలుక్రోలిక్రోలికన్, ప్రాన్వియూరకిమేమమఱచుగొన్ని
 యరవిచ్చు తెలిమొల్లవిరులుమూతులుసాచి, పొదిగూడితెక్కఁబొదువుఁగొన్ని
 గురువిందపూఁదేనె పెరలకై తమలోనఁ, బొత్తునోవక సారె బోరుఁగొన్ని
 పక్వంబులగుదాఁక శాటించి మల్లికా, కలికానికాయంబుఁ గాచుఁగొన్ని
 తే. భోగివశమైనగేదంగిపూవునకును, వగచుమదిఁగొన్నిబద్ధజీవకలతాస్త్ర, గుచ్చ
 ములలోననొకకొన్నికొలుపునేయుఁ, దేటులఖిలస్త్రమయవసీవాటిగమిచి.
 తే. పూవుఁదేనియఁదడిసినమావిచిగురు, మీదనంజీచరించుతుమ్మినవల్లిగ్గు, సమ
 యహాటయుమసినెయ్యిసమరిమరుడు, త్రుప్తునోదోమునీలంపుదునుకయనగ
 తే. గంధవిరహితమనుబుద్ధిఁ గనకతేటి, మూతివిచ్చినమోదుగు యెల్లదగిలి
 సారభాకాంక్షఁజొచ్చిచె న్నానెగిర, తుండవకమైననేకేడు పండుబోలె.
 క. ఖరకరకరహతి సలసలఁ, దెరలెడు మల్లిమరంద దీప్తికచుట్టున్
 దిరుగు నల్లి యనుభవమునకుఁ, జొరదతిలోభాంధబుద్ధి నామ్మనయుక్రయన్.
 యందలియాశచేత పిలువఁబడిన మనసుగలదానిని. అటయుట=అక్కడనేఉన్నదనె. అలన్=వికా
 సమునొందఁగా || ౧౭౯ || విధు=చంద్రునియొక్క. చంద్రము=అతిశయించినది. నకుభాగన్ =
 శేపునియొక్క. మారాణి=శేపుడు. నిమ్మటాంతర=ఇంటితోలేనైన శృంగారపు మోటులో. గూం
 ఖేలన=క్రీడించుటవలని. అనధరించెడు=ధరించెడుపొందెడు. తారావిహార=ఆ చంద్రుడుక్రీ
 టముగాగలవాడు శేపుడు. విరుల=పువ్వులచేరను. సన్నిధియయ్యెన్=చేరను || ౧౮౦ || కలపు=
 వానన. క్రోలి=త్రాగి—అనుభవించి. ప్రాన్వి=కొంచెముమాసి. పొది = గంపు. పొదువున్=
 కప్పను. పెర=తెట్టె. పొత్తునోవక = పాలుపోక. పొటించి=పొంది = చేయుండె. కలికాని
 కాయంబున్=మొగ్గలనమాహును. కామన్=కావలికామను. భోగి=పాము. మంధజీవకలతాంత
 గుచ్చములలోనన్=మంధజీవులగుత్తులలో. వసీవాటిన్=తోటలోనిచెట్లచాయను. ౧౮౧ ౧౮౨ ||
 సారభాకాంక్ష=పరిమళమునందలి యశేక్షచేత. చెన్నానెన్=అందరించెను. కీతుండ=చిలుక
 ముక్కునకు || ౧౮౩ || ఖరకరకరహతిక = సూర్యకిరణములుపోయెటచేత. తెరలెడు=తెల్లవట్టి=
 ఉడుకునట్టి. మల్లిమరందదీప్తిక = మల్లెపూఁదేనెదీప్తియ. (దీప్తియ=నడపావి) అలి = తుమ్మెద.
 అరయక్రియన్=విచారించువిధమున—కనిపెట్టియుండునీతిని || ౧౮౪ || కొనియన్=పొందియు.

- క. నలువదితోమ్మిది రూపంబులు గోనియన్ బుష్పగంధ ములుమోవగలే
కలసియుఁ దెమ్మెర లానుంబలుమఱు యువజనముమేని ఫలుచనిచెమటల్.
- చ. విమలమయాఖరేఖయు నవీనతరోత్పలపత్రమున్ బ్రవా
శమణియు నొక్కతీవియ బలాదృతి దాల్చె నటన్న విండు వి
భ్రమశిథిలాంగియయ్యుఁ గుచ భార నితంబ కపోలగోపన
క్రమకలనాకులాత్మయయి కన్నుల నీశు నదల్చె గౌరియున్. ౧౮౬
- తే. ప్రావృషేణ్యపయోధరపటలిచేత, గాడ్డు నీహరకర రేఖఁగప్పకరణి,ధరణి
ధరకార్ముకుఁడులై లతనయఁబొదివెఁ, బచ్చడంబునఁబొల్చుపూఁబచ్చడమున
చ. పొదువుపరాగఘృష్టి మొగ మున్ శ్రమవారిని మేను భానుదీ
ప్తిదవుల హెచ్చు జగ్గడలుఁ దేజము దాల్చెనెకాని యొప్పు గుం
దదు నగపుత్రి కట్లు భసీ తంబున వర్షముచేత నగ్నిపైఁ .
గదురుట నద్దమున్ లతయుఁ గాంచనకుంభములున్ బెడంకునే. ౧౮౭
- మ. బామ లెక్కించిన విల్లువంచు నునుజూ పు ల్పంచలాచంచల
క్రమరేఖి న్నిగిడింప శాతవిశిఖా ఘంబుల్ మెయిన్ నించు నె
య్యమున్ బల్కఁగ నల్కమిఱి చటుల జ్యాఘోషముంజేయు న
య్యమప్రాపించి రతీశ్వరుండు హరు బి ట్టోడింప నుట్టాడుచున్. ౧౮౮
- చ. చిగురులుదేరఁజేసి విరి చిక్కని చిక్కని పువ్వుగుత్తులన్
బిగువచనుంగవం బొదివి వ్రేలెడుచిల్కలఁజోపి తేనియన్
బొగపినపల్కులంబొగడి భూతపతిన్ బతి మెచ్చఁజేసె న
య్యగజ తదుద్యమార్హ విన యానునయాభినయానుకూలతన్. ౧౮౯

గంధములు=వాసనలు. తెమ్మెరలు = మందమారుతములు. ఆనున్=త్రాగును || ౧౮౬ || ౧౮౭ ||
ప్రావృషేణ్య పయోధర పటలిచేతన్ = వర్షకాలమునందలి మబ్బు తెగలచేత. గాడ్డు =
గాలి. (ఇదికర్తృప్రదము) నీహరకరరేఖన్ = గీతగాఁ గనఁబడెడి చంద్రుని. ధరణిధర కార్ము
కుండు=శివుండు. డంబునన్=కాంతిచేత. పచ్చడమునన్=కప్పుడు వస్త్రముచేత || ౧౮౮ || పొదువు
పరాగఘృష్టిన్=ఆవరించునట్టి పుష్పాడి వెలుంగుచేత. శ్రమవారిని=చెమటచేత. భానుదీప్తి=సూర్య
ప్రకాశము. చచ్చడలు=స్తన సన్నివేశములు. వందదు = తగ్గదు. భసీతంబునన్ = విబూదిచేతను.
కదురుటన్=కలుగుటచేతను—వ్యాపించుట చేతను. బెడంకునే=చలించునా || ౧౮౯ || బామలు =
కనుబొమ్మలు. ఎక్కించినన్=వైకినిక్కించినను. నునుజూపులు=సోఁకీసోఁకనిచూపులు. రేఖన్=
విధమున. నిగిడింపన్=ప్రసరింపఁజేయఁగా. శాతవిశిఖాఘంబులు=వాడి బాణముల సమూహములు.
మెయిన్=దేహమునందు. నించున్=నిండించును. చటులజ్యాఘోషమున్ = చలించుచున్న అల్లె
త్రాటిదృవిని. ప్రాపు=ఆశ్రయము. బిట్టు=శీఘ్రముగ. ఉట్టాడుచున్ = పొంచిపొంచి తిరుగుచు,

క. ఈరీతి ప్రమదవివేనవి, హారం బాసరించి హిమన గాత్యజయుం గం

బారిరవిశిఖనయనుండువు, చారంబులు సమదయునలి జన మొనరింపక.

ఉ. నాకవిభూపలోత్కరక నచ్చిఖరావత మైన యొక్క - ప

ద్భాకరతీరకేళికన కాద్రిసుఖస్థితి నుండునుతః బుం

జీతతారహారముగ శేషవిభూషణు నుచ్చికిక నమో

వాక మొనర్చి యిట్లును శి వాకలకంక నమంజరాత్మిక.

౧౯౨

సీ. విజ్ఞానమయ! మహా ప్రాప్త! యోసర్వజ్ఞ! సాంక్షిపత్యసన్నాత్క యగమను

నిర్వాణఫలదమై నికన్తిపక్షైన, క్షేత్రంబు దేవతా పంధుముఖ్య

తీర్థంబులజయించు తీర్థంబు నత్యుత్కటప్రభావంబుల వీక్ష మైన

దైవతంబునుగూడి దర్శనస్నానపూజనముల కిలుషభం జన మనర్హ

తే. జాలునిమ్మాడునొకచోట మేళవించి, యుండునొకాక పేర్కొనియుండునొక్క

దీనిచందంబునకలంబు దేటపడగ, మానయగ్ధంబుచేసి నన్నెటుచుడు

మ. లనలీపల్లవపాండురంబు లగుగల్గి తోలులుం జంద్రికా

లవలీలం దరహాస మింకెనంగ నే లక వైశ మన్మలదే

లనరీతిం గొనితెచ్చి యంకకదళా లంకాకముంజేసి శా

లవిధూతంసుండు పల్కు మాధవకథా వ్లాఘానుఖానర్తకై.

౧౯౩

౧౯౦ : చిక్కని=చక్రము. చోక=చోక. సాంక్షిపత్య=సాంక్షిపత్యము. సాంక్షిపత్యము=సాంక్షిపత్యము.

ప్రమత్తము=ప్రమత్తము. ౧౯౧ : ప్రమదవేన = శ్రీరామహరికవి శ్యాంబుభార్య. చంద్రికా.

కంబాలవేళిఖనయనయంబునందున్నానకన్నునానలంబునందు. నమంజరా=నమంజరా.

తోలుగూడి : ౧౯౨ : వాక...వృత్తము = ఇంద్రసేనయలనుమానుమయే ఉపయోగించి.

శేషకాండక=శ్రీరామహరికవియలనుమానుమయే ఉపయోగించి.

భాగవతముయలను మాత్యలనేనుకలనున్నానా. శేషభూషణులముంజు=నవలీపల్లవంబు.

నమోవాకము=నమోవాకము. శివాకలకంక=సాంక్షిపత్య. సాంక్షిపత్యము=సాంక్షిపత్యము.

యాటలతో : ౧౯౩ : విజ్ఞానమయ=శేషవిభూషణుభూషణ. మహాప్రాప్త=సాంక్షిపత్యము.

అగమను=విజ్ఞానము. నిర్వాణఫలము=మోక్షఫలమునందు. దేవతాపంధు=సాంక్షిపత్య.

అన్యత్కట=విక్రీణియెప్పుడైన. దీప్రము=ద్రాక్షాంబునది. కలుషంబును=పాపముయొక్క.

దేవతా = దేవత. గన్ధంబు=పాంధునది. ౧౯౪ : లనలీపల్లవపాండురంబులు=నన్నె

లతీగయందలి చిగుళ్లవలె తెల్లనిది. సల్లమీబాంక=చెక్కిలిద్రవశేషములందు. చంద్రికాలవలీలక=

నన్నెలలేతవిధమున. కైశము=సీతము. అన్య=తమున్నత్రీయొక్క. లనరీతిక = లేతము

విధమున. అంకకదళాలంకాకము=తోడయనది అంకకదళముయొక్క అలంకాకమును బాల

విధూతంసుండు = లేతవంద్రుండు శిఖయందగలవాండు. మాధవకథా=విష్ణుదేవునికథయొక్క॥

క. కించిద్వలగ్న ! మిక్కిలి, మంచిది, నీప్రశ్న మిది స మర్థముగా వి
న్పించెద నను నాలోనన, కంచుకు లగుడెంచి ఘటిత కరకిసలయులై .

క. దేవ ! యగస్త్యాదికముని, సేవితుడై వచ్చినాడు సేనాని భవ
త్సేవార్థియగుచు నతఁ డిట, రావచ్చునో యనుడు రాగ రసభరిత మతిఁ.

వ. దేవీసహితుండై యద్దేవదేవుండు తదాగమనం బనుమతించుటయు వల్లె
యని సౌవిదల్ల నికరంబు నిజకరంబులం బుత్తడిబెత్తంబు లంబురుహ మం
బిత తరుణతరణి కిరణంబులం బురణింప మరలిపఱచి శరవణప్రభవునకు
భవానీపతి యనుగ్రహించుటం దెలియ విన్నవించుటయు నతండు. ౧౯౭

సీ. వీడియం బెడలించి విధురత్నకనకాలు, కాంచితాంబువు పుక్కి లించియుమిసి
యుదిరిబంగరువ్రాత హంబట్టువలెవాటు, సడలించి వెనఁ గటి స్థలినిజాట్టి
యనుయాయివృక్షకహ స్తాంతరన్యస్తాప, దోచితార్థముతానె యుద్వహించి
యంగుళీసంజ్ఞ సం యములఁ బ్రత్యేకంబు, మునుమున్న లోనికె జననోనర్చి

తే. ద్వారపార్శ్వస్థ వేదికా వలుల జరత, రక్షివర్గంబు టంక్రియా రభటి వఱలు
వలయమకుటాదికంబుగనిలిచి మ్రోక్క, నగవుఁజూపులఁజూచుచునగరుసాచ్చి

ఉ. వచ్చి పయోజపత్రముల వ్రాలెడు తుమ్మెదదొమ్మిమూఁకలఁ
దచ్చనసేయుచుఁ బితృపదంబుల కూఁకటులంట దర్శనం
బిచ్చుటమున్నుగాఁగ నుతి యిచ్చుచు మ్రోక్కుడుఁ గేలుసాఁచి వే
గుచ్చి కవుంగిలించి వలి గుబ్బలిపట్టియు వాఁకదాల్చుడుఁ. ౧౯౯

తే. సమృదాశ్రులు కనుగవ గ్రమ్ముదేర, నాటుమోములబాలుని జాస్తరమున
నిలుపనతఁడొప్పెరోహిణీజలజవిమల, మధ్యముననున్న తారాకుమారుఁబోలె

౧౯౧ || కించిద్వలగ్న = సన్ననినడుముగలదానా. కంచుకులు = అంతఃపురపు కావలివారు = బెత్తాల
వారు. ఘటితకరకిసలయులు = చేర్చబడినచిగుళ్లునుబోలిన చేతులుగలవారు. || ౧౯౬ || ౧౯౭ ||
చందిత = ముద్దగొనుచున్న — తాళుచున్న. తరణి = సూర్యనియొక్క. పురణింపఁ = సరిపోలఁగా.
౧౯౮ || వీడియంబు = తమ్మ. ఎడలించి = తొలగించి — ఊఁచివేసి. విధురత్న...బువు = చంద్ర
కాంతములుచేతఁజేయఁబడినగండియందలి మంచిజలము. ఉదిరిబంగరు = పుటముదిరినబంగారు. కటి
స్థలిని = నడుమునందు. అనుయాయి...తార్థము = వెంబడివచ్చునట్టి పిన్నవానిచేతనున్న కానుకకుఁ
దగిననస్తువును. ఉద్వహించి = పహించి = తీసికొని. జరతరక్షివర్గంబు = ముసలికావలివారిసమూహము.
వఱలు = ఒప్పనట్టి || ౧౯౯ || పయోజపత్రములఁ = తామర తేటలపైని. దొమ్మిమూఁకలఁ = సంద
డిగంపులను. తచ్చన = ఎగతాళి. కూఁకటులు = పిల్లజాట్లు — జాలుపాలు. దర్శనంబు = కానుక.
వలిగుబ్బలిపట్టి = హిమవత్పర్వతముకూఁపురు — పార్శ్వత. వాఁకదాల్చుడు = గంగానదినిధరించిన

క. నిటలాక్షువలన నప్పుడు, ఘటసంభవముఖ్యమునులు గని రెంతయు ముచ్చటఁ బిలిచి పీటయిడియు, తక్కుటకృపతో నొసఁగు పరమ గౌరవమంతఁ.

సీ. అలవోక కనకాద్రి సెలయుచో విజిగిన, హరివరాహముదంచ్చ్రీనవలరించె నెద్ది మున్నపరంజి యిసుకరానేలలఁ, జరియించు గంధర్వ పరిబ, సునకుఁ జిత్రాశ్వనకు నెద్ది చేహారె నెద్ది త చ్చుద్ధాంతకామిని సురతభేద మపనయింపఁగజాలఁ దపవాసరంబుల, నంచయై గరుడంచ లాసఁముల తే. నెద్దిప్రాపించెనాభేచరేందుగలుపు, గొన్నతాపకునకువానిగుహఁదునుమి తెచ్చెదానెద్దియమ్మత్తల్పముచ్చైనచల, సుతకుశితకంధరునకునిచ్చటయునలఁ.

చ. హరుఁడు శిరంబునం జెవె గ రాంబురుహంబునఁ దాల్చె జంద్రికాం కురపరభాగమై యురగ కుండలమై స్ఫటికాక్షసూత్రమై గిరిజకచాళి గర్జమునఁ గేల వహింపఁ బ్రసూనమాలికా కరిరదపత్ర విభ్రమకు కంబులునై మణి యుల్లసెల్లుచుఁ. ౨౦౩

వ. వెండియు నక్కొండరామాలియు ఖండపరశుండునుం దెండంబుల నెద్ది యభిలషించి రయ్యెగ్రూపంబు లాపరమరత్నంబు ధరియించి తదాదరణ చరితార్థం బయ్యె నంత. ౨౦౪

క. మత్సామిప్యమునకు నీ, సత్సయమివరలు నీవుఁ జనుదెంచుటో పత్సా! యెయ్యది కతమని, వాత్సల్యముగదుర పంచ వదనుఁడు పలుకఁ. సీ. తనతండ్రెబలుకుఁగ్రొంచనిషూదనుఁడుచంద్ర, పరిపన్నురద్ధనీరహముకుభ భాతిమోడుపుఁ గేలు ఘాలాగ్రవీధిక, విలసిల్లి యలర నో వక్షభగమన!

వాడు—శ్రీవుడు ॥ ౨౦౦ ॥ నమ్మదాశ్రయఁ=ఆనందదాష్యములు. క్రమ్మదేవ్ = క్రమ్మదేవ. నిజాంతమునకు=తమనకును. అలవోక = చంద్రునియొక్క ॥ ౨౦౧ ॥ కిరి = పొందిరి. ౨౦౨ ॥ అలవోక = వేడుకగా. సెలయుచో = పొడిచి యొగఁజిమ్మునపుడు. దంచ్చ్రీ = కోట కొమ్మునందు. చేహారె = దొరకనో. తచ్చుద్ధాంత... భేదము = ఆచిత్రాశ్వని యంతఃపుఁ శ్రీల యొక్క క్రీడవలని శ్రేమమును. అపనయింపఁగ = పోగొట్టును. తపవాసరంబుల = వేసఁగిరిప ములయందు. గరుడంచలనిముల = తెక్కలకొనలవలనిగాలిచేర. ప్రాపించె = పొందెనో. ఆభేచరేంద్రు = ఆగంధర్వరాజును. ఎద్ది = దేనిని. ఆరి = నంతోపించి ॥ ౨౦౩ ॥ కచాళి = కొప్పునందు. ప్రసూనమాలికా = పూలదండయు. కరిరదపత్ర = దంతపుఁగమ్మయు. విక్రమకుశంబు లును = విలాసాస్థ్యముచేతనుంచుకొన్న చిలుక యు. మణి = ఆముత్యము. ఉల్లసిల్లుచు = ప్రకాశించుచు ౨౦౪ ॥ కొండరామాలి = పార్వతి. అభిలషించిరి = కోరిరి. ఆపరమరత్నంబు = నర్మోత్కృష్టమయి నయాముత్యము. తదాదరణచరితార్థంబు = వారియాదరణకుఁదగినదవడికివిషయమయినది ॥ ౨౦౫ ॥ కతము = కారణము. ॥ ౨౦౬ ॥ చంద్రపరిపన్నురద్ధనీరహముకుభ భాతి = చంద్రులసమాహము

నాపేర స్కాందంబు నాదగు నొక పురాణము నీదుకరుణక లిమిరచించి
యిమ్ముసింద్రులకెల్ల నెఱిగింప నందు వీ, రలు సురక్షేత్రతీర్థములకథలు
తే. చాల వినివిని సర్వాతి శాయయైన, దేవుడేనియు నటువంటి తీర్థమేని
నట్టినుక్షేత్రమేని భో గాపవర్గ, దాయిగలదేనియెఱిగింపు తడయకనిన.
వ. సర్వోత్కృష్టంబు లగుతీర్థక్షేత్రదైవతంబులమహాప్రభావంబు మదీయభావ
దర్పణంబునం బ్రతిఫలింపమింజేసే. ౨౦౭

క. నీవలనన కడముట్టిన, దైవతమహిమయును క్షేత్ర తత్త్వము తీర్థ
శ్రీవిభవము శ్రుతిమార్గసు, ధావిష్కృతిగాఁగ వినుట కై ముద మొదవక.
ఉ. ఈ కలశోద్భవప్రముఖు లేనును వచ్చితి మీహితార్థల
క్షీకర! దీని మాకు నెఱిగింపు మనంబున నున్న సంశయో
త్సేకము మానిపింపు కృపఁ దేలెడుచూపులఁ జూడు మన్నఁ దా
రాకమనార్థమాళి మధు రంబుఁ బ్రియంబునుగాఁగ నిట్లనుక. ౨౦౮

మ. మము నీయర్థమ వేడుచున్నయది యు ష్మన్మాత యోపుత్ర! యీ
యుమకు న్నీకు నెఱుంగఁజెప్పెద వినుం డూహించి యేతచ్చరి
త్రము సర్వంబు కరోదరస్ఫటికర త్నశ్రీః బ్రకాశింప గో
వ్యముసేయకదగు దీని విన్నపిదపక బ్రాణంబుగాఁ జూచుచుక. ౨౦౯
తే. శతమతికినా స్తికునకు బాషండునకును, గర్భముగుఱించియాచించుగ ర్హితునకు
నీపరమగోవ్య మోపుత్ర! యోపురంధ్రి! తప్పి దారియు నెఱిగింపఁదగవుగాదు.
క. అని నిజతనూభవునకును, దనమగువకుఁ దీర్థ దైవ త క్షేత్రము లా
క్మనెలవునన భువనత్రయ, వినుతిగనుట దెలుపఁగడఁగి విధుచూళి మదిక.

చేత ఆక్రమింపఁబడిన తామర మొగ్గవిధమున. ఫాలాగ్రవీధికక = నొసటిప్రదేశమునందు.
సర్వాతిశాయి=అన్నిటినిమించినది. భోగాపవర్గదాయి=భోగమునుమోక్షమును ఇచ్చునది ॥౨౦౭॥
మదీయభావ దర్పణంబునక = నామనసనెడి యద్దమునందు. ప్రతిఫలింపమింజేసి = తోచక
పోవుటచేత ॥ ౨౦౮ ॥ శ్రుతిమార్గసుధావిష్కృతి = చెవిరంధ్రములందు అమృతమును విడుచుట.
౨౦౯ ॥ ఈహితార్థలక్షీకర = కోరినవిషయములను కలుగఁజేయువాఁడా. సంశయోత్సేకము =
సందేహముయొక్క అధిక్యము. తారాకమనార్థమాళి = శివుడు ॥ ౨౧౦ ॥ యుష్మన్మాత్ర =
నాతల్లి. కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీః=అరచేతియందలి పటికపురాతికలిమిచేత. ॥౨౧౧॥ శతమతికక =
యూర్ధ్వబుద్ధిగలవానికిని. నాస్తికునకుక = దేవుడులేడుఅనువానికిని. పాషండునకుక = వేదాచారముల
నిందించువానికిని. ౨౧౨. ౨౧౩ ॥ వెడఁద = విశాలమైన. వేతలక = గొల్లపడుచులను. వలపించు = మోహిం
పఁజేయు. వెరవు = నేర్పు. విష్ణుకూఁకటి = పిల్లజుట్టు. చిన్ని = మనోహరమైన. పించియము = పించెము =
నెమలి. యీఁకలకుచ్చు. పులుగుత త్తడి = పక్షివాహనము. పొడవుల = ఆకృతులయొక్క ఎల్లప్రాణుల

సీ. వెడదకన్నులవాని వెయినామములవాని, వేరేలవలపించు వెరవుచాని
జిష్ణుకూతటివాని జిన్నినవ్వలవాని, జెరివిన సంపిది నియమువాని
బులుగుతే త్తడివాని బొడవులతుడవాని, బొక్కిట వెలెదమ్మి పూవుచాని
మినుకుటూర్లు లవానిమిసిమిమేతలవాని, మెఱుంగుజానునిచాయమేనివాని
తేదిన్స మొలవానిబని గానఁ ద్రిప్పువాని, మురళిగలవాని మున్యఃకిముసపుచాని
విట్టలాధీశుఁడలచి త ద్విపులమహిమ, నొడువుఁ బ్రానుష్ఠక్రీడ విడిచిబ్రోడ. ౨౧౩

శా. సారాచారవిచార చారణనమా సంస్తూయమానప్రథా
ధారోదారవిహార హరిసుషమా ధన్యస్థుఁడై
హూరాలంకరతక్కి దిక్కిదికిరా భోగస్థురద్వాపూశా
ఖారాజ్యదశేషభూభరణద త్తా నక్షత్రైర్వభవా. ౨౧౪

క. నారాయణపదసేవా, పారాయణ బంధుభాక సాలనదీత్తా
ప్రారంభకల్పభూరుహ, భారత రామాయణాది పరమార్థజ్ఞా. ౨౧౫

మాలిని. సకలసుజనవర్యా శాంభవాహార్యైర్వ్యా
సువివిసుతకీర్తి శుభ్రతత్త్వప్రపత్తి
ముకురనిభకపోలా ముగ్ధలక్ష్మీనిశాలా
కకుబధిపసమానా గౌరవశ్రీనిధానా. ౨౧౬

గవ్యము. ఇది శ్రీమత్సరమపదనాథ నిరవధిక కి పాపకాశినిని నరనవిలా
సనాథ రామకృష్ణ కినినాథప్రదేతంబును పాండురంగమాహాత్మ్య బస
పరమభాగవతచరిత్రంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము. ౨౧౭

యొక్క (లేక) ఉన్నతముల— పూజ్యములైన వారియొక్క. మినుకుటూర్లు = మేనిశ్వాసములు. మిసిమి = మెఱుంగు = వెన్న. దిన్న మొల = దినియార్పము. జెరి = జరిగెనందు. మిను = పిల్లనగ్రోవి. మున్యఃక = మూడువంకలచేతైన. మినుపు = పంపము. ప్రానుష్ఠక్రీడ = ప్రాంత్యైః పుష్ట్యైః ప్రోదింపడ. విడిచిబ్రోడ = విడిచుచోటుగాయలవాడ. ౨౧౩ వా. ౪ పూ = పూజించునెడి దేవతాత్రిపులు. ఉదార = ఉపేయించు. హరి... కిక్క = ముత్యాలపేగులయొక్క పేగుయిన ప్రకాశమునకు ప్రకాశముల క్విత్తార్థమై ప్రకాశమునకు కీర్తించునెడి కన్నామచేతలంకరింపఁచిన నిక్కులుగలవాడా. నక్షత్ర = నక్షత్రము. ౨౧౪ వా. ౨ శాంభవాహార్య = శివునివైన వెండి కొండకల చరింపని, శుభ్రతత్త్వప్రపత్తి = శుభ్రతయు సవ్యభాగముచేత కర్తవ్యవాడా. ముకురనిభకపోలా = ఉద్దములనుబోలిన చెక్కిల్లుగలవాడా. ముగ్ధలక్ష్మీనిశాలా = భవజ్ఞమయన సంపదచేత ఆధికుడా. కకుబధిప = వికాసుకులతోడ. గౌరవశ్రీనిధానా = గొప్పదనమకలిమికి నిధియైనవాడా. ౨౧౫ వా. నిరవధిక = మేనలేని. పరపాక = పర్యయము. పరిచిత = వాడుకపడిన. సనాథ = కూడిన.

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. శ్రీదయితచరణసేవా, ప్రాదుర్భవదఖిలవిభవ భాసుర ! సుసా
 స్లోదకివితరణవిద్యా, వేదీ ! రామానుజేంద్ర వేదాద్రీశా ! ౧.
 వ. ఆకర్ణింపుమాగోకర్ణకుణ్డలుండు సకుమారంబుగాగొండరాచూలింగసుగొని.
 సీ. శైలజ ! విను విను షట్కంఠ ! కరవీర, కుశపల్లవంబులఁ గొమరుమిగులు
 ఘర్మవీరానది గలనె నెచ్చట నట్టి, భైమిదక్షిణతీర భాగమునకు
 యోజనంబునసమస్తాన్నతంబగుతీర్థమునుక్షేత్రమునుజాలఁబొగడువడయుఁ
 జౌండరీకములన భాసిల్లు నచట న, ద్వేవతోత్తముఁడు ల క్షీవరుండు
 తే. భక్తరక్షణదాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి, యఖిలనిగమాఘ గిరిగుహ హరిపుష్పకము
 పాండురంగండు సాకృతి బ్రహ్మలీల, నిలిచియున్నాఁడుభవనవర్ణితవిభూతి.
 వ. ఆదికల్పంబునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరంబు కడకందువ శతానందాది
 బృందారక సందోహ శిర శ్శిఖర మణిగణమయూఖచ్ఛటా టోపా రోప
 మహనీయచరణసఖరశిఖరుం డగుపుండరీకాక్షుండు పాండురంగాహ్వయం
 బునం బుండరీకుం డనునొక్క భాసురపుండరీకునకుఁ బ్రత్యక్షుండై భక్త
 పక్షపాతంబునఁ దక్షేత్ర తీర్థంబులకుఁ జౌండరీకంబులన నామకల్పనం
 బాచరించి యాచ తున్నజుండు నేడు నచ్చోటనయున్నవాఁడు. అవ్వెన్నుని

శ్రీదయిత=విష్ణుదేవునివైన. ప్రాదుర్భవత్=పుట్టుచున్న. సుసాహ్లాదక=రసమిలను సంతో
 పింపఁజేసెడి. వేదీ=తెలిసినవాఁడా ॥౧॥ గోకర్ణకుండలుండు=పాములచెవిపోగులుగలవాఁడు.____
 శైవుఁడు. కొండరాచూలిక=పార్శ్వతిని ॥ ౨ ॥ షట్కంఠ=కుమారుఁడా. భాసిల్లిక=ప్రకాశిం
 చును. సక్త=ఆసక్తమైన. నిగమాఘ = వేదసమూహముఅనెడి, హరిపుష్పకము = సింహపుష్పిల్లి.
 సాకృతి=ఆకృతితోఁగూడిన ॥ ౩ ॥ కండువక=కాలమునందు. శతానంద=బ్రహ్మ. శిరశ్శిఖర=
 తలయందలి కిసీటుముల. మయూఖచ్ఛటా=కాంతిసమూహముయొక్క. ఆరోప=మోపుటచేత.
 మహనీయ=పూర్వమయిన. సఖరశిఖరుండు=గోశ్మకొనలుగలవాఁడు. పుండరీకునకుక=శ్రేష్ఠునకు.

చరిత్రంబు మీకు శ్రోత రసాయనంబు చేసిన విధము. ఇది మున్ను
ప్రశ్నంబులకు నుత్తరంబయ్యెనువనిమి. మి మమునెన్నిక చేయున నున్న
పండువనుకొన గిరికరవారిని గట్టుక్షించి దాక్షిణ్యమును నక్షర
విక్షేపంబు లొలయ నిట్టనియె.

✧ పుండరీక వహముని చక్రము. ✧

చ. అలెకులవేడి ! విన్ను రచి తాఱు పుణ్యం జేషేషునాఱు

త్యలఘువివేకసాక్షిని యార్చిన సతనయశమ్మః

జ్వాలగుణరత్నరత్ననిధి సత్యవయ్యవ శా.వి చా.వి ము.

సరిగతి ప్రాప్తికి కుంఠము సన్నుతి వాల్చు నొక ముచ్చట.

సీ. చలచీమనేనియ్యంజాండ్రొక్కశంక చుబలుకఁ దెన్నఁచును పా పాపములు

కలుషవర్తనులున్న పొలమువారతరణ జిక్కిరిమికిలు. నవోపకల్పనలు తొలగి

దలయోత్తీచూడఁ జే న్నలనఁ బరస్మైభ్యం దృశ్యం విన్నవించి నాముఖుల

నాకులసంపదకునె యుపతపింపఁజూచోన్యనానాప- డె నానీ నమన

ప్రతి మిన్నకయ చూడవలెనని ప్రార్థన

నిగమఘంటాపత్రై కాశ్య జేనబుద్ధి, బ్రహ్మచిహ్నవచస్స, శ్రావణ, దామ

చ. హరిహరయదేశికాభ్యు: పగు నవ్యుక్తి-దై వాచనము గు ని

గనువునకు = మృగీమదసు గంధము సంక్షయభావి న

దరచరణారవిందనత తస్య ఖైలోలుప గ్రాన బాహ్యము

బరిణాత్రిగాంచే సంపదల పై మరలయు అభిమానము నీ చూపె.

* $\frac{dy}{dx} = \frac{dy}{du} \cdot \frac{du}{dx}$. $\frac{dy}{du} = \frac{1}{2u}$. $\frac{du}{dx} = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{x} = \frac{1}{2x}$. $\frac{dy}{dx} = \frac{1}{2u} \cdot \frac{1}{2x} = \frac{1}{4xu}$.

$$= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \log \frac{f(x_i)}{g(x_i)} = \int \log \frac{f(x)}{g(x)} d\mu(x)$$

1950-1951 8. 1952-1953 9. 1954-1955 10. 1956-1957 11. 1958-1959 12. 1960-1961 13. 1962-1963 14. 1964-1965 15. 1966-1967 16. 1968-1969 17. 1970-1971 18. 1972-1973 19. 1974-1975 20. 1976-1977 21. 1978-1979 22. 1980-1981 23. 1982-1983 24. 1984-1985 25. 1986-1987 26. 1988-1989 27. 1990-1991 28. 1992-1993 29. 1994-1995 30. 1996-1997 31. 1998-1999 32. 2000-2001 33. 2002-2003 34. 2004-2005 35. 2006-2007 36. 2008-2009 37. 2010-2011 38. 2012-2013 39. 2014-2015 40. 2016-2017 41. 2018-2019 42. 2020-2021 43. 2022-2023 44. 2024-2025 45. 2026-2027 46. 2028-2029 47. 2030-2031 48. 2032-2033 49. 2034-2035 50. 2036-2037 51. 2038-2039 52. 2040-2041 53. 2042-2043 54. 2044-2045 55. 2046-2047 56. 2048-2049 57. 2050-2051 58. 2052-2053 59. 2054-2055 60. 2056-2057 61. 2058-2059 62. 2060-2061 63. 2062-2063 64. 2064-2065 65. 2066-2067 66. 2068-2069 67. 2070-2071 68. 2072-2073 69. 2074-2075 70. 2076-2077 71. 2078-2079 72. 2080-2081 73. 2082-2083 74. 2084-2085 75. 2086-2087 76. 2088-2089 77. 2090-2091 78. 2092-2093 79. 2094-2095 80. 2096-2097 81. 2098-2099 82. 2100-2101 83. 2102-2103 84. 2104-2105 85. 2106-2107 86. 2108-2109 87. 2110-2111 88. 2112-2113 89. 2114-2115 90. 2116-2117 91. 2118-2119 92. 2120-2121 93. 2122-2123 94. 2124-2125 95. 2126-2127 96. 2128-2129 97. 2130-2131 98. 2132-2133 99. 2134-2135 100. 2136-2137 101. 2138-2139 102. 2140-2141 103. 2142-2143 104. 2144-2145 105. 2146-2147 106. 2148-2149 107. 2150-2151 108. 2152-2153 109. 2154-2155 110. 2156-2157 111. 2158-2159 112. 2160-2161 113. 2162-2163 114. 2164-2165 115. 2166-2167 116. 2168-2169 117. 2170-2171 118. 2172-2173 119. 2174-2175 120. 2176-2177 121. 2178-2179 122. 2180-2181 123. 2182-2183 124. 2184-2185 125. 2186-2187 126. 2188-2189 127. 2190-2191 128. 2192-2193 129. 2194-2195 130. 2196-2197 131. 2198-2199 132. 2200-2201 133. 2202-2203 134. 2204-2205 135. 2206-2207 136. 2208-2209 137. 2210-2211 138. 2212-2213 139. 2214-2215 140. 2216-2217 141. 2218-2219 142. 2220-2221 143. 2222-2223 144. 2224-2225 145. 2226-2227 146. 2228-2229 147. 2230-2231 148. 2232-2233 149. 2234-2235 150. 2236-2237 151. 2238-2239 152. 2240-2241 153. 2242-2243 154. 2244-2245 155. 2246-2247 156. 2248-2249 157. 2250-2251 158. 2252-2253 159. 2254-2255 160. 2256-2257 161. 2258-2259 162. 2260-2261 163. 2262-2263 164. 2264-2265 165. 2266-2267 166. 2268-2269 167. 2270-2271 168. 2272-2273 169. 2274-2275 170. 2276-2277 171. 2278-2279 172. 2280-2281 173. 2282-2283 174. 2284-2285 175. 2286-2287 176. 2288-2289 177. 2290-2291 178. 2292-2293 179. 2294-2295 180. 2296-2297 181. 2298-2299 182. 2300-2301 183. 2302-2303 184. 2304-2305 185. 2306-2307 186. 2308-2309 187. 2310-2311 188. 2312-2313 189. 2314-2315 190. 2316-2317 191. 2318-2319 192. 2320-2321 193. 2322-2323 194. 2324-2325 195. 2326-2327 196. 2328-2329 197. 2330-2331 198. 2332-2333 199. 2334-2335 200. 2336-2337 201. 2338-2339 202. 2340-2341 203. 2342-2343 204. 2344-2345 205. 2346-2347 206. 2348-2349 207. 2350-2351 208. 2352-2353 209. 2354-2355 210. 2356-2357 211. 2358-2359 212. 2360-2361 213. 2362-2363 214. 2364-2365 215. 2366-2367 216. 2368-2369 217. 2370-2371 218. 2372-2373 219. 2374-2375 220. 2376-2377 221. 2378-2379 222. 2380-2381 223. 2382-2383 224. 2384-2385 225. 2386-2387 226. 2388-2389 227. 2390-2391 228. 2392-2393 229. 2394-2395 230. 2396-2397 231. 2398-2399 232. 2400-2401 233. 2402-2403 234. 2404-2405 235. 2406-2407 236. 2408-2409 237. 2410-2411 238. 2412-2413 239. 2414-2415 240. 2416-2417 241. 2418-2419 242. 2420-2421 243. 2422-2423 244. 2424-2425 245. 2426-2427 246. 2428-2429 247. 2430-2431 248. 2432-2433 249. 2434-2435 250. 2436-2437 251. 2438-2439 252. 2440-2441 253. 2442-2443 254. 2444-2445 255. 2446-2447 256. 2448-2449 257. 2450-2451 258. 2452-2453 259. 2454-2455 260. 2456-2457 261. 2458-2459 262. 2460-2461 263. 2462-2463 264. 2464-2465 265. 2466-2467 266. 2468-2469 267. 2470-2471 268. 2472-2473 269. 2474-2475 270. 2476-2477 271. 2478-2479 272. 2480-2481 273. 2482-2483 274. 2484-2485 275. 2486-2487 276. 2488-2489 277. 2490-2491 278. 2492-2493 279. 2494-2495 280. 2496-2497 281. 2498-2499 282. 2500-2501 283. 2502-2503 284. 2504-2505 285. 2506-2507 286. 250

పాపమునకు పోలేనగుమలవేడినపు మలవేడిన. పాపమునకు పోలేనగుమలవేడినపు మలవేడిన.

[illegible]

ଉଦାହରଣ: ଖୁସିର ଗୁଣ = ଖୁସିର ଗୁଣ, ଖୁସିର ଗୁଣ = ଖୁସିର ଗୁଣ

ఉత్తరములందు. ఉత్తరమునందు = సుతావసునియందు. సుతావసునియందు = సుతావసునియందు.

[illegible]

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 2. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 3. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 4. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 5. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 6. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 7. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 8. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 9. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 10. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

అనుప = ఎల్లప్పుడు తలచుట, దానిచేతన = కనుక, మరల = మరలగా, ము

సీ. మొదలఁగామక్రోధ ములబరాబరిచేసి, సత్యవాఙ్మయమంబు సంగ్రహించి
 సాత్వికస్వల్పభో జనలర్థిఁ గ్రొవ్వాగి, యష్టాంగకాసక్తి హావణవరచి
 తరిచి ముప్పదిరెండు తత్త్వంబు లూహించి, మది సత్త్వసంపద మస్తరించి
 తెలిసి ముద్రాసనం బుల మేనిపనిగొని, పాపపూసుషు పటా పంచచేసి
 తే. యతఁడు మూలాలవాలగ హ్వరకరండ, కుండలీస్థాన గోకర్ణ కులకలాప
 తత్త్వదర్శనవర్ణాధి దైవతదళ, నిర్ణయంబెంతయుతయు నిజముగాంచి. ౮
 చ. మను హఠరాజయోగముల మర్మమెఱిగి తదర్థసిద్ధి నె
 మ్మనముదలిర్చి హృజ్జలజ మానససౌరభషట్పదంబు న
 ద్దనరథభూషణంబు వెలి జూడని నిద్దపు నిట్టచూపునఁ
 మునుకొని చొక్కు లోన నిజ మూర్ధగళత్సుధ సేద దేర్చుకఁ. ౯
 మ. శతపత్రాక్షము శిశ్యసఖ్యభృతి చం చన్మోళిసన్నాహము
 న్నతనాసాముకుళంబు పూర్ణతరచం ద్రస్నిద్ధముగ్ధాననం
 బతసీనూనసవర్ణవర్ణ మతిసౌ మ్యం బజ్జనాభంబు శ్రీ
 శ్రీతపక్షంబు మహామహం బోకడు ప ర్చ్యం దస్మనః పేటికఁ. ౧౦

వాఙ్మయమంబు=మాటలనియమము. సాత్విక=క్రోధవ్యసుకలుగఁజేయని. లబ్ధిక్ = కలుగుటచేత. అఁగి=అణచి. హావణపటిచి=పొందుపటిచి. తరిచి=చక్కగావిచారణచేసి. మస్తరించి=లోకింప పఱచుకొని. మేనిపనిగొని=దేహమునుశ్రమపెట్టి. పటాపంచ = అగోచరము—నాశము. మూలా...నిర్ణయంబు = మూలాధారచక్రమనెడి గుహాహావణయిన బరణియందలి కుండలీస్థానము నందుండుసర్వసమాహమునకు ఆభరణమువంటి శేషునిదైన తత్త్వమును, అనఁగా విష్ణుతత్త్వమును కనఁబఱచునట్టి బీజాక్షరములు అధిదేవతలు దశములు వీనియొక్క నిర్ణయము ||౮|| మను=మంత్రము. తదర్థసిద్ధిక్ = దానివలని ప్రయోజనముయొక్క సెఱవేఱుటచేత. హృజ్జలజమానససౌరభ షట్పదంబుక్ = హృదయ కమలమునకు మనస్సునెడి సూర్యవరమునందలి పరిమళముతోఁ గూడిన తుమ్మెదను. వెలిక్=బయట. నిద్దపునిట్టచూపునఁ=స్నేహముతోడి చలింపనిచూపుచేత. మునుకొని=ముందుమించి. నిజమూర్ధగళత్సుధ = తనతలనుండి జాఱుచున్న యమృతము. సేద=శ్రమను || ౯ || శతపత్రాక్షము = కమలములవంటి కన్నులుగలది. శిశ్య...సన్నాహము = ఉట్టియొక్క మైత్రినిభరించునట్టి మనోజ్ఞమైన శిష్యాకవచము (కిరీటుము) గలది. నాసాముకుళంబు=మొగ్గవంటిముక్కు. పూర్ణతరచంద్రస్నిద్ధముగ్ధాననంబు = నిండుచంద్రునివలెకళలుదేఱుచున్న అందమయిన మొగము. అతసీనూనసవర్ణవర్ణము=నల్లగి నెపువ్వుయొక్క వర్ణమువంటివర్ణముగలది. అతిసౌమ్యము=మిక్కిలియెప్పిదమయినది. అబ్జనాభంబు=తామరబొడ్డుగలది. శ్రీశ్రీతపక్షంబు=లక్ష్మీదేవిచేత ఆశ్రయింపఁబడిన టొమ్మగలదియైన. మహామహంబు=గొప్పదియగు తేజస్సు. తస్మనఃపేటికఁ=అతని మనస్సునెడి పెట్టెయందు. పర్చ్యం = వ్యాపించెను || ౧౦ || అంతర్వాణి

- సీ. సనకసనందనా దినిఖలాంతర్వాణి, హృల్లీనభావంబు సల్లపెట్టి
విశ్వంభరాభోగ వివిధమూర్త్యంతర, స్ఫురితానుభావంబు బుజలువైచి
శింశుమారాకృతి స్వీకృతి వైకుంఠ, షట్కవిహారంబు జారవిడిచి
క్షీరోదమధ్యస్థ లీరత్ననగగుహ, గర్భనివాసంబు కిచ్చువదలి
- తే. పుండరీకేశ్వణుండు శిఖండిబర్హ, మండితశిఖండకుండు నతా ఖండలుండు
పుండరీకునిమానసాం భోజనీతి, మిండతుమ్మెదయైయుండు నిండుకొలుపు. ౧౧
- ఉ. అన్వహముక్ బ్రహ్మర్థ మగు నంబుజనాభ పదారవిందభ
క్తి న్వహికెక్కుచున్ వసుమ తీసురవంశవతంస మెల్లవా
రు నివసతింపఁ బెంపెనఁగు ప్రోదియొనర్చుచుఁ దల్లి నంఁజ్రి నెం
దు నివ్వవిధానురూపతను దోహద భోజన పూజనాదులన్. ౧౨
- క. హరిభక్తియు గురుభక్తియు, నురురక్తియుఁబుటముగాఁగ యోగీంద్రశిఖా
భరణము ముక్తామయతా, స్ఫురణము భువనప్రళస్త ముగ జిగి మీఱెన్.
- సీ. మును మీనగుటఁబట్టిమునులువైచినబత్తి, వలఁబోలెఁ జిక్కచూడలఁదలిర్ప
వెలితిగాఁ జవిగొన్న వెన్నమున్దయుఁబోలె, శంఖంబువామహస్తమునదనర
జగదండవహకాల చక్రభ్రమణహేతు, దండమై నిజధేను దండమమర
సంచిఁబట్టిన పద్మ జాతాండములలీల, వలకేల గ్రచ్చకా యలు ఘట్టిల్ల

హృల్లీనభావంబు = తత్త్వశాస్త్రము నెఱిగినవారి మనస్సులంద లయించియుండుటను. సల్లపెట్టి = సల్లించి—వదలి. విశ్వంభరా...అనుభావంబు = సర్వమునుభవించునట్టి గొప్పవియ నానావిధములునైన రామకృష్ణాదిమూర్తులచేత ప్రకాశించునట్టి సుహిమను. బుజలువైచి = సున్నలు పెట్టి—మాని. శింశుమారాకృతి స్వీకృతి = మొదలిరూపమునుపొందుటచేత—మత్స్యగతా మెట్టుటచేసినతోడ చెడి. క్షీరోద = పాలసముద్రముయొక్క. గుహగర్భనివాసంబు = గుహలోపలియొనికయందలి. కిచ్చు = అశేతు. శిఖండిబర్హ మండితశిఖండకుండు = నెరుకెనుంచేత అలంకరింపఁబడిన పిల్లజుట్టుగలవాఁడు. నతా ఖండలుండు = మొక్కినయింద్రుండుగలవాఁడు. మానసాంభోజనీక = మనఃకమలమనెడి సింహాసనమునందు. మిండ = మగదైన || ౧౧ || అన్వహముక్ = ప్రతినిగమును. ప్రవృద్ధము = పెరిగినది. వహికె = ప్రసిద్ధికి. వతంసము = శ్రేష్ఠుండు, నెం నెనఁగు = మిక్కిలియతిశయించునట్టి. ప్రోది = రక్షణము. అనురూపతనుదోహద = తగినవలఁగఁగెట్టిస్తానముచేయించుట || ౧౨ || ఉరురక్తి = అధికమయినయనారాగము. పుటముగాఁగ = హెచ్చుగా. ముక్తామయతాస్ఫురణము = ముత్తైపువికారముగలప్రకాశము. భువనప్రళస్తముగ = లోకమునందుల్లాఘ్యముగ. జిగి = నిగనిగనికాంతి || ౧౩ || బత్తి = భక్తి. చవిగొన్న = రుచిచూచిన—భుజించిన. జగదండ...దండమై = బ్రహ్మాండమును వహించిన కాలచక్రముతిరుగుటకుకారణమైనకట్టయై. ధేనుదండము = పసులనుదోలెడికట్ట. లీల = విధమున. వలకేల = కుడిచేతియందు. చాయక = విధమున. మంద...పండు = గొల్లయిల్లాండయొక్క స్నేహమనెడివృక్షమునందుపండినపండు—బాలకృష్ణుండు || ౧౪ || సత్యా

తే. గలయఁబూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సరసవనపుష్పమాలికా భరసమగ్ర
విగ్రహముతోడవిలసిల్లువిప్రునెదుట, మందప్రోయాండ్రకూరిమిమానిపండు

క. నియమాంతంబున సత్యా, ప్రియరూపముతోడఁగూడ బెనఁచిన యంత
ర్నయనము సడలించి పితృపాదయుగార్చాధీనబుద్ధిఁ దహతహవెఱుగఁ.

ఉ. పావనదృగ్విలాసములు బాహ్యగతిం బచరించి చంద్రికా

శ్రీవిభవంబులం బలుచ నేయు ముఖప్రభ లుల్లసిల్లఁగా

మైనదలించి పూర్వ మగు మట్టును గాడ్పును సాగనిచ్చి పైఁ

గావలియడ్డశక్తుల స గౌరవదృష్టిఁ బరిగ్రహించుచున్.

౧౬

సీ. తనువుతోఁజరియించు ధర్మదేవతఁబోలె, మెలఁపున వనవాటిఁ గలయఁదిరిగి
గణనఁమీరినశాశ్త్రీ గుఁములు హృదయసంపుటినించుక్రియవిరుల్ బుట్టిఁబెట్టి

తనకుఁ బవిత్రవర్ధనమెక్కుత్యంబను, కరణి నూతనకుశోత్కరము గూర్చి

యపవర్గఫలసిద్ధి హదనై నఁజేపట్టు, కైవశిబహుఫలొత్కరములొడిచి దెచ్చు

తే. యోగయాగంబునలుపువోనూర్మిపశువి, శసన మొనరించుటకుయాప సమితి
భాతి సమితులుగొనిమహా పాక్షిఁడతడు, వచ్చు లేబగటికినిజా వాసమునకు.

క. విహితమతిం బరిచారక, సహస్రమయి పితృయుగంబు సంభావించున్

గృహమేధివతంసము నిజ, మహిళామణి యప్రతీప మతిఁ దోడ్పడఁగన్.

౧౭

సీ. ఆపాదమస్తంబు నంటు నూనియఁగాఁచి, నయముగా నుద్వర్తనంబొనర్చు
జలకమార్చునఖంప చన్ద్రచ్ఛజలములఁ, నడిమొత్తుఁగడుమెదుగుడులబొదవి

ప్రియఁకృష్ణునియొక్క. అంతర్నయనము=లోమాపు—యోగదృష్టి. తహతహ=తమకము॥౧౫॥

బాహ్యగతిఁ=బయటిసంచారమునందు. పచరించి=ప్రసరింపఁజేసి. పలుచ = అలత్యము. మైన

దలించి=దేహమునుసడలవిడిచి. శక్తులఁ=ఇచ్చాదిశక్తులను॥౧౬॥ మెలఁపునఁ=మెలఁకువతో. హృద

యసంపుటిఁ=మనస్సు నెడివెట్టెయందు. కుశోత్కరము=దర్శనలసమాహమును. అపవర్గ = మోక్షము

యొక్క. హదను=సమయము. ఊర్మిపశువిశేషము=శ్వాసమ నెడి పశువునుచంపుటను. యూప

సమితిఁ=యోగపశువులకట్టెడికంబునుసమాహమును. భాతిఁ=విద్యమున. లేబగటికిఁ=తెల్లవా

టిపదిగడియలప్రాదైక్యనప్పటికి. నిజావాసమునకుఁ=తనయింటికి ॥ ౧౭ ॥ పరిచారక సహస్ర

మయి=పరిచారకులయొక్క సహస్రముకలవాడై—అనేక పరిచారకులమాటు తానేఅయి. పితృ

యుగంబుఁ=తల్లిదండ్రులను ఇద్దఱును. గృహమేధివతంసము = గృహస్థులలో శ్రేష్ఠుఁడు. మహి

ళామణి=స్త్రీరత్నము. అప్రతీపమతిఁ=అనుకూలబుద్ధితో ॥ ౧౮ ॥ ఆపాదమస్తంబు=తలమొద

లుకాళ్లదాక. ఉద్వర్తనంబు=నలఁగు. జలకమార్చుఁ=స్నానముచేయించును. నఖంపచ=గోరు

వెచ్చునైన. మెదుగుడులఁ=మెత్తనిగడ్డలతో. లఘుధౌతవసనపల్లవములు = తేలికయైనపరిశుద్ధము

లఘుధౌతవసనపల్లవములుగట్టించు, శిరసార్చ్యమృదులీల సురటివిసరి
 చేయూతయొసంగి వేంచేయుచులోనికి, ద్వారావతిగలంతిఁ దానెయొసంగు
 తే. తెలుపు సుధ్యాసమాధివి ధిప్రయుక్తి, నగ్నివేల్పించు విష్ణుసహస్రనామ
 పాఠ మొనరించుతఱిదోడుపడుగురునకు, కవలువోకుండబుత్రుడోకలువకంటి
 తే. చూపుచాలమివివిధరూపోపకరణ, వితతిఁ దడవాడుజనకు నానతిశిరమునఁ
 దాల్చి నిద్దంపుబుద్ధిఁ దద్దారకుండు, చక్రహస్తార్చనమునకు పక్రమించు.
 నీ. అభిషేక మొనరించు నాకాశవాహినీ, జననకారణ పాద జలరుహునకు
 వైచుఁ దోమాలియ వైజయంతీకాంతి, వలయుతపక్షింక వాటునకును
 గౌశేయమర్పించు గాంచనమయ పట, పల్లవారుణకటి బంధురునకుఁ
 జందనం బలఁడు నీ శేందిరాకుచకుంభ, సంగికుంకుమపంకి లాంగువకును
 తే. రత్నహారంబు సాతు నిర్యత్నసిద్ధ, కాస్తుభోదర్శి రభిరామ కంధరునకు
 ధూపకల్పనమున్నగా దీపమిచ్చు, దెరవ యాతఁడు త్రైలోక్య దీపకునకు
 క. నిడువచిగురనఁటియాకున, నిడి వివిధాన్నములు భూసు రేశ్వరుఁ డొసంగు
 బడి ఘంటమొరయఁజేయుచు, జడనిధితల్పు నకుఁ బూర్ణ సంకల్ప నకుఁ.
 క. భూమిసురసూతి సాల, గ్రామశిలావారి కంబు గర్భస్థము ది
 వ్యామోదశ్రీతులనీ, కోమలదళసురభితంబు గురునకు నొసంగు. ౨౩
 మ. తిరువారాధన మిట్లానర్చి ధరణీ దేవస్వయశ్రేష్ఠుఁ డా
 హరికర్పించుటఁ శావనంబు లగు శౌల్యన్నంబులుక నేతులుక

తై న చిగుళ్లవంటివస్త్రములను. సురటి=విసనకట్ట. ద్వారావతిక = ద్వారముతోడిముక్కుగల.
 గళంతిక = గిండిచెంబును. కవలువోకుండక = ముందుపఱించినది మరల పాఠమునందుగలయకుండ॥
 ౧౯॥ తడవాడు = తడవుకొను. అసలి=అజ్ఞ. నిద్దంపు=ప్రేమతోడి. తద్దారకుండు = అచిన్న
 వాడు. చక్రహస్తార్చనమునకుక = విష్ణుదేవునిఆరాధనమునకు ॥ ౨౦॥ ఆకాశవాహినీ=మిన్నేటి
 యొక్క. తోమాలియ = వనమాల. వైజయంతి = వైజయంతి యనెడి పూలమాలికచేత. కాశే
 యము=పట్టుపచ్చడము. కటి=నడుముచేత. బంధురునకుక = బిప్పదమయినవానికి. సంగి=అంటిన.
 పంకిల=అడుపైన. చాతుక = ధరింపఁజేయును. నిర్యత్న...ధరునకుక = యత్నములేకయే సిద్ధించిన
 కాస్తుభమణియొక్క మిక్కుటపుప్రకాశముచేత మనోజ్ఞమయిన మెడగలవానికి ॥ ౨౧॥ అనఁటి=
 అరఁటి. బడిక = వెంబడిని. మొరయఁజేయుచుక = వాయించుచు. జడనిధి=సముద్రము ॥ ౨౨॥
 కంబుగర్భస్థముక = శంఖములోనిదానిని. దివ్యామోదశ్రీ=మంచివాసనయొక్క కలిమిగల. సురభి
 తము=పురిమణిముకలగుఁ జేయఁబడినది ॥ ౨౩॥ తిరువారాధనము=దేవతార్చనము, పూపములు=

పరుగుల్ చేరులు పప్పు లప్పడములున్ దాలింపులుం బూపముల్
పరమాన్నంబులుం జెట్టు నెట్టన భుజిం పన్ దల్లికిం దండ్రుకిన్. ౨౦

వ. ఇట్లతివృద్ధులు శిథిలబుద్ధులు నగు జనయిశ్రీజనయితలం గనిమని నడచుచు
నడుగులకుమడుగు లొడ్డుచు నడుగునెడఁ బులిజున్నేనియుం దెచ్చియుచ్చు
చు నిచ్చు గొత్తయగుమచ్చికంగచ్చువదలక గోముమెఱసి యోమనగా
యలంగా నోముచుఁ గాలోచితంబు లగు నోములు నోమించుచు నద్ద
రామరనందనుండు జగదభినందితుండై యుండి వెండియు. ౨౧

క. పరలోకావాససుఖా, దరపరతం జనిన తల్లి దండ్రుల కొసఁగెన్
గురుభక్తినిగుడు కొడు కతి, కరుణామతి గంగనన్ది గయఁబిండంబున్. ౨౨

క. ప్రేయసివలనఁ బ్రబోధవి, ధేయమతుల సుతులఁ గాంచి తీర్చె బిత్తాణం
బాయయ్య తదీయం బగు, ప్రియప్రబోధ్యుడంతఁగొంతపడమరదిరిగెన్. ౨౩

క. భాషావిభునిభుఁ డమ్మని, యీషణదూషణ మొనర్చి యిలుమరచి మదిన్
శేషఫణిశయనుఁగనునభి, లాషాన్నతిఁ జేయుఁ దప మి లాధరతనయా !

సీ. మిసిమింతుఁడునుగాక వసియించు గుత్తుక, బంటిసీరను బుండు వంటిచలిని
మోముదమ్మికిఁ దేటి మొత్తమై పొగపర్వఃప్రేలుఁగ్రిందలగాఁగవృక్షశాఖ
వేరువెల్లఁగి కాయ గూర పండనికోర, కుదరాగ్ని గాడ్పు చేనుజ్జగించు
నేచియీచెవిగాడు పాచెవిబోవంగ, నుబ్బిలింగముబోలె నుండునెండ

తే. నంతరాయార్థకారంబులలమికోనిన, నడచునిజుదై ర్యసూర్యోదయంబుచేత
దానవారినిగుఱిచేసి తనకుఁబోదు, నాకుఁబోదని నమ్మి ను శ్లోకుఁ డతఁడు.

ఉ. ఓగజరాజగామిని! మహోగ్రప్ర నోములు నోచుచున్న య

యోగివరేణ్యనేమమున నుల్లము వెన్నవలెం గరంగె హృ

పిండివంటలు. నెట్టనక = సమృద్ధిగా || ౨౦ || శిథిల = పటుత్వములేని. జనయిశ్రీజనయితలక = తల్లి
దండ్రులను. మచ్చికక = మరులుచేత. కచ్చు = ప్రితి. గోము = శ్రమ మెఱుంగమి. ఓమనగాయ
లంగాన్ — చేతులమీఁదనేత్రిపుటగా. ఓముచున్ = పోషించుచు. జగదభినందితుండు = లోకుల
చేతఁబొగడఁబడినవాఁడు || ౨౧ || ౨౨ || ప్రేయసి = ప్రియురాలు — వెండ్లాము. ప్రబోధవిధేయ
మతులక = విశేషజ్ఞానమువినయమువీనితోడిబుద్ధిగలవారిని. పిత్తాణము = పితృదేవతలబుణమును ||
౨౩ || భాషావిభు = బ్రహ్మతోడ. ఈషణ = వెండ్లాము బిడ్డలు ధనము వీనియందలియాశను || ౨౪ ||
మిసిమింతుఁడు = అలసినవాఁడు. క్రిందల = తలక్రిందు. ఉజ్జగించున్ = పోగొట్టును — అణఁచును.
గాడ్పు = గాలి. అంతరాయాంధకారంబులు = విఘ్నముల నెడిచీకట్లు || ౨౫ || నేమమునక = నియ

ద్రాగసమగ్రగోపవని తాజనతాపరిరంభ సంభ్రామా

ద్యోగకళాప్రవర్తికి జ తుద్యుఖవంచిత ధూర్తకీర్తికి. 30

సీ. యతిమనోగృహదీపి కాంకూరమగులీల, గోవర్ధనాచల గుహ మెలగుచు
గిరికూటతటరట తేకిరాజమురీతి, రాధచన్ద్రవమీద వ్రాలి నగుచు
జతాభ్రాములనేలు సుతాభ్రాములై వడిఁ, బలువన్నెయాలమందలమెలపుచు
గమలకాననమగ్ధ కలహంసనిభుభాతిఁ, గూర్మి నెచ్చెలిపిండుగొనిచెలగుచు
తే. జన్మబింబంబునకుమృదుస్వనముగఁబు, రచనసంజ్ఞార శబ్దమూఁడుచునొనర్చు
నాటలన్నియుఁజాలించియరిగె దపసి, పర్ణశాలకు దేవకీ తర్ణకంబు. 31
చ. లలితశిరీషపుష్పమృదు లంబులు నీచరణంబు లక్కటా

యిల యిది రూక్ష మిట్లు లల యించుట గాదని ప్రార్థనామృదూ

క్తులు నెలఁగంగ వెఁపొదివి తొల్చుదువుల్ తగువిన్నపంబులం

బలుమఱుఁజేయు చందమున బంగరుటందియ లుగ్గడింపఁగన్. 32

క. మెత్తఁగనూఱినచుట్టు, గత్తి మధుకై టభోరు కంఠము లలనా

హొత్తిన హత్తిన చెన్నుం, దిత్తులక్రియఁ దొడల యడ్డ తిత్తులువ్రేలన్ 33

క. మాయావృతుఁడగునాత్మని, సోయగమునఁ దెగడు తీగ సోగలు ముచ్చు
టైయునికి సంగరహితం, బయ్యెన్ గాకున్న జఘన మభిరామమగున్. 34

క. ఇట నభ మిట భూనలయం, బిట బలిసదృంబునుండు నిరవు లనియనన్

బటువు లగువతుల చెలువునఁ, బుటపుటనై యున్న చిన్ని బొజ్జ గదలఁగన్.

చ. తులసికి బచ్చరాకుదురు తోయడవాహనరత్న వేది య

క్కలిమిమెఱుంగుబోడికిని గొస్తుభఘర్మగభ స్తికి నభ

మమచేత. ధూర్త=మోసపు || 30 || దీపికాంకూరము=చిగురు మొగ్గవలెదోఁచెడిదీపము. రటన్ =
కేకలవేయించున్న. వ్రాలి=ఓఱగి. చిత్రాభ్రములన్=నానావర్ణములుగల మేఘములను. సుత్రా
ముకైవడిన్=ఇంద్రునివలె. మెలపుచున్=ప్రిష్ఠచు—కాచుచు. పిండు = సమూహము. చెలఁ
గుచున్=సంతోషించుచు. రచనన్=విధమున. దేవకీర్ణకంబు=దేవకీదేవిబిడ్డ—కృష్ణుఁడు || 31 ||
శిరీష=దిరిసెనపు. మృదులంబులు=మిక్కిలిమెత్తనివి. రూక్షము=కఠినము కాదు=తగదు. వెఁ
పొదివి=వెంబడించి. తొల్చుదువులు=వేదములు. ఉగ్గడింపఁగన్=మ్రోఁగఁగా || 32 || నూఱిన=
పదునుపెట్టిన. హత్తిన=అంటిన. చెన్నుందిత్తులక్రియన్ = అందమైన సంచలవిధమున || 33 ||
మాయావృతుఁడు=మాయచేత ఆవరింపబడినవాఁడు. సోయగమునన్=అందముచేత. తెగడు=తిర
స్కరించు || 34 || బలిసదృంబు=సాతాళము. ఇరవులు=వోట్లు. బటువులు=గుండ్రనివి. వతుల
చెలువునన్=ముడుఁతలయందముచేత. పుటపుటనై=క్రమముగా పెరుగుచున్నదై || 35 || తోయడ

స్తలముననంగ బొల్చి నిర తంబు కృపావిభవంబు నింటి బో
ర్తలుపుండలంపునేయుచు ను రంబు గరంబు పరిస్ఫురింపఁగన్. 3౬

క. కలుషఖగవధవిధానా, కలితఘటిక లనఁగ గ్రచ్చ కామలు నలచే
నెలకొను నల జిలిబిలివ, న్నెలవన్నెలసంచినిండి యింపలరారన్. 3౭

క. లలితనిజవామకరతల, కలితకనత్కంబుకాంతి గలకలనన్వన్
గలువలచెలి గిలిగింతల, నలువగుఱాలన్ బిసాళి నలువగుఱాలన్. 3౮

క. నిజధైర్యధార్యములను, గజములకుం బొడము నిడుద కిరములుఁబోలెన్
భుజములు పోషితభక్త, వ్రజములు కిరవిజితపుష్కరజములుపొడలన్. 3౯

క. వదనైక స్తంభ కనక, సదనము సిరికొఱకొనదచ్చ స్రవ్వనిలుపు న
మొద్దలంటి శంఖశంకునొ, యిది యనఁగాఁ గంబుకంత మింపువహింపన్.

క. బింకపువ్రాచల వాతెఱ, మంకెనపూఁజేనెతేట మావక పైపై
నింకఁగ నింకఁగఁ బల్కఱుఁ,బంకించుటఁబోలె మోవి బచ్చెనహెచ్చన్. ౪౦

క. తళుకు మొగము నెలపదకము, నెలవుననిడుదీరుగాఁగ నిలిపిన యాఖం.
డలనీలకళికైయ ని, ట్టలమై స్ఫుటనాసికాపు టము దీపింపన్. ౪౧

తే. తళుకుఁ జెక్కులు మకరకుం డలకలాప, మరకతద్యుతిరింఛోళి హరిణలక్ష్మి
మండలంబులలాంచున మంజిమములు, గానిపించువిధంబునఁగలయఁబ్రాచన్.

చ. తరళమసారసారనిభ తారకమున్ నితపద్మపత్రబం

ధురములు రాధికాహృదయ తోయజకోరకబోధనక్రియా

వాహనరత్న సేది=ఇంద్రనీలమణులయరుగ, ఘర్మగభక్తికిన్ = సూర్యునికి. నభ స్తలము=ఆకాశ ప్రదేశము. బోర్తలుపున్=నెద్దతలుపును. పరిస్ఫురింపఁగన్ = చక్కగాప్రకాశింపఁగా ॥ 3౬ ॥ ఆకలితఘటికలు=గ్రహింపఁబడినగుండ్లు. జిలిబిలి=చిన్న. వన్నెలసంచి=అందమైనచిత్తి ॥ 3౭ ॥ లలిత=మనోజ్ఞ మైన. కలిత=కూడిన. కనత్కంబు=ప్రకాశించునట్టి శంఖముయొక్క. కలువలచెలి గిలిగింతలన్=చంద్రునిచక్రిగిలిగింతలచేత—సోఁకుటలచేత. నలుపు=ఒప్పిదము. తాలన్ = చంద్ర కాంతమణులను. పిసాళినలువగుఱాలన్ = ప్రకాశించునట్టి హంసలను ॥ 3౮ ॥ కరవిజితపుష్కర జములు=అరచేతులచేతజయింపఁబడిన తామరలుగలవి. పొడలన్=అతిశయింపఁగా ॥ 3౯ ॥ సద నము=ఇల్లు. స్రవ్వ = బ్రహ్మ. శంకునో = మేఘో ॥ ౪౦ ॥ బింకపు = నిక్కుగల. పంకించుట= పూయుట. బచ్చెన=వర్ణము ॥ ౪౧ ॥ ఆఖండలనీలకళికైయన్ = ఇంద్రనీలపు మొగ్గవలె. ఇట్టలము = హెచ్చినది ॥ ౪౨ ॥ రింఛోళి = సమాహము. మంజిమములు = మనోజ్ఞతలు. కలయఁ బ్రాచన్=అంతటనువ్యాపింపఁగా ॥ ౪౩ ॥ మసార=ఇంద్రనీలమణులయొక్క. తారకములు=కంటి నల్లగ్రుడ్లు. బంధురములు = ఒప్పిదములైనవి. బోధనక్రియా = తెలియఁజేయు వ్యాపారముచేత. అర్కరుక్ = సూర్యకాంతిచేత. సక్త=పొందిన. శోణభాస్వరములు = శోనలచేతప్రకాశించునవి,

తరుణతరార్కదుగ్విలసి తస్ఫుటరక్తిమనక్తికోణభా
 స్వరములు సూక్ష్మపద్మములు వాలికకన్నలు చెన్నమీఱగన్. ౪౪
 తే. అలకతిమిరంబుతనుగళ్లుననుభయమున, ముఖసుధాసూతినను వెల్లుములికిగూ
 ర్పిసవదరించినసింగిణిచాయకొసలి, వంక చూపునఁ దగఁ గఱి వంకబొమలు.
 క. బలభిదుపలాద్రుమాళిక, బలపలగాఁ బొదువు ముదిర పటలముపగిదిన్
 లలితోత్తమాంగతలమున, జలుగుందళుకొత్తు చలిది చిక్కిముననరన్. ౪౫
 శా. దిగ్వాసుండురుపింఛలాంచితశిఖోద్దీప్తుండు వహ్నిపయో
 ముగ్ధుండు నవాంబుజాహితలతా ముక్తాంగదుండున్ సుధా
 సుగ్విస్త్రేరముఖుండు నంగశతజి ద్రూపాధికుండుగ్రభా
 వాగ్గర్వోద్భవభూమి శ్రీవిభుండు శ్రీవత్సాంకవత్సుండునై. ౪౬
 క. నొడువులపడఁతుకమగనికే, బొడమాపని తనదురూపు పొడగనిపించెన్
 జడనిధిశయనుండు కొంగున, ముడిచినమణిగాదె భక్తముఖ్యులకల్గెన్. ౪౭
 క. నిగనిగని విదళకదళీ, యుగళి న్నగి జిగిదొలంకు నూరులఁగని చొ
 క్కుగదురఁజేయు జగత్సత్తి, దగిలి కనుంగొనుచు మునిమ దావళమెలమిన్
 తే. విప్రులవీక్షణశక్తిచే వెండికుండ, లీంద్రతలిమాంగళుచినుఫ యెత్తిగ్రోలి
 సంతతవ్రతకల్పనా జాయమాన, దుస్తరక్షేపమంతయుఁ దొలఁగదోచి.

పత్మములు = అప్సులుగలవి. వాలిక = దీప్తములైన || ౪౪ || అలకతిమిరంబు = ముంగురులనెడి చీకటి. సుధాసూతి = చంద్రుండు. ననుభయములికిన్ = కొంచెపుప్రకాశమనెడి బాణమున. సవదరించిన = పట్టిన. సింగిణిచాయన్ = వింటి విధమున. కఱి = నల్లనైన || ౪౫ || బలభిదుపలాద్రుమాళిక = ఇంద్రనీలమణులకొండకొమ్మనందు. పలపలగాన్ = విఠళముగా. ముదిరపటలము = మేఘసమాహము. లలితోత్తమాంగతలమున్ = మనోజ్ఞమయినతలమీఁద. జలుగుందళుకొత్తు = కొంచెపు పెలుగుదోచునట్టి || ౪౬ || దిగ్వాసుండు = దిగంబరుండు. ఉరు... దీప్తుండు = గొప్పనెమిలికుంచితగణుతిడఁబడినసిగచేత అధికుండు. వహ్నిపయోముగ్ధుండు = వానకాలపునల్లమబ్బినన్నెగలవాడు. నవాంబుజాహితలతాముక్తాంగదుండున్ = క్రొత్త (లేత) చంద్రశేఖరంటి ముత్యాలభుజ కీర్తులుగలవాడు. సుధాసుగ్విస్త్రేరముఖుండు = చంద్రునివలె వికాసమునొందినముఖముగలవాడు. అనంగ... ధికుండు = మన్మథులను అనేకులను జయించెడి చక్రదండముచేత అధికుండు. అగ్రభూవాగ్గర్వోద్భవభూమి = బ్రాహ్మణులమాటగర్వమునకు పుట్టినచోట || ౪౭ || నొడువులపడఁతుక = సరస్వతి. పొడగనిపించెన్ = చూపెను || ౪౮ || విదళ = అకులులేని. జిగిదొలంకు = కాంతి అతిశయించెడి. చొక్కుగదురన్ = పరవశత్వము కలుగఁగా. మదావళము = ఏనుగు శ్రేష్ఠుండు || ౪౯ || కుండలీంద్ర... సుధ = శేషతయ్యయొక్క ప్రకాశమనెడి యవ్యుతమును || ౫౦ || అగ్రాపనిన్ =

ఉ. ఆవు నదల్చుపచ్చవెదు రంఘ్రియుగాంతరవీధి నూది య
గ్రావనిఁ దేజరిల్లు గటి హస్తమన్వితుఁ గాస్తుభాంకుని
దీవిభు నింద్రసీలనిభ దేహుఁ గనుంగొని హర్షవర్షధా
రావిలమానసుండగుచు నమ్ముని కృత్యవిమూఢబుద్ధియై.

౧౧

చ. విలిఖితమో శిలాకృతియొ విస్మృతిరూపుసహించెనో యనఁ
జలనవిదూరుడయ్యుఁ దొలు సావిపయోధరధారఁ దోఁగు న
య్యిలదళుకొత్తుక్రొత్తపులు నేపున వేపులకల్ తనూలతఁ
మొలవఁగనున్న నవ్వి యదు ముఖ్యుడు తాపసముఖ్యు నిట్లనుఁ.

౧౨

ఉ. నిచ్చలు నిచ్చలోఁ బొదలు నీపితృభక్తికి జ్ఞానశక్తికి
మెచ్చితి నిచ్చితిం గరము నీయెడ నీయెడయేల? వేఁడుకొ
మ్మిచ్చెదఁ జెచ్చెరఁ వలయు నీప్సితముల్ శతమేని దీన నే
పొచ్చెము నొచ్చెముం జొరదు భూసురకేసరి! నమ్ము నావుడుఁ.

౧౩

శా. భస్మాద్ధూళన పాండురాంగము రమా ప్రాణేశు పాదద్వయఁ
విస్మేరాంబుజగామి హంస మిది నా వే వ్రాల్చుచుఁ లేచి 'జే
వాస్మృకం శరణం త్వమేవ గతి రన్యో నాస్తి దుర్వాసనా
పస్మారం హర' యంచుబల్కి మఱియుఁ భక్తుండు భక్తిస్పృహఁ.
నీ. పొదలునీపొక్కిటి పువ్వుకాన్పనఁగదా, పెనుమాయ పిల్లలఁబెట్టుపెల్లఁ
బొడమునీ మొదలియూర్పులనేర్పులనకదా, చదువుసంధ్యలుగల్గిజగముమనుట
కెరలునీయడుగుఁదా మరల తేనియఁగదా, పాపంపుఁబెనురొంపి పలుచనగుట
పొసఁగునీ తెలిచూపు పనఁగదా యిదిరాత్రి, యిదిపగలనుమేర లెఱుఁగబడుట

ఎదుట. ఇందీవిభుఁ=లక్ష్మీభర్తను. ఆవిల=కలకఁబాటిన. కృత్య=తానుచేయఁదగినకార్యముల
యందు || ౧౧ || విలిఖితమ=వ్రాయఁబడినదో—చిత్తభవో. విస్మృతి = స్మృతిలేమి. తొలుసా
విపయోధరధారఁ = తొలుకరిమబ్బువలనినీటిధారలచేత. తోఁగు=తడియు. తళుకొత్తు = ప్రకా
శించు. పులునేపునఁ = గడ్డియొక్క యాధిక్యముచేత. పులకలు = గగుర్పాటులు || ౧౨ ||
ఇచ్చలోఁ=మనసునందు. ఇచ్చితింగరము=అభయహస్తమునిచ్చితిని. ఎడ=అనకాశము. ఈప్సిత
ములు=కోరికలను. పొచ్చెము=తక్కువ. ఒచ్చెము=అనుమానము || ౧౩ || ఉద్ధూళన=దుమ్మెగ
యఁబూయుటచేత. విస్మేరాంబుజగామి=వికసించినతామరమపొందునది. అస్మాకంశరణంభ్యమేవ=
హమరక్షతదపునీవేగతిఁ=దిక్కు. అన్యః=ఇతరము. నాస్తి=లేదు. దుర్వాసనాపస్మారంహర=
చెడ్డవిషయాపేక్షయనెడి పిచ్చినిపోగొట్టుము. స్పృహఁ=ఇచ్ఛచేత || ౧౪ || పొదలు=వర్ధిల్లు.
కాన్పనఁ=ప్రసవముచేత. ఊర్పులు=శ్వాసముల. కెరలు=అతిశయించు. తెలి=తేటయైన. భవస

తే. భవనఘటనకు మొదలికంటమునుబోలె, భవనములకెల్ల నివాదిభూతుడగుట
నిట్టనిలుచున్నిచ్చేఁగాదె నెట్టుకొనియె, గంటుఁగుంటునులేక లక్ష్మీకళత్ర!

చ. ముదమున సామకాసురుఁడు మ్రచ్చిలి యచ్చలమారఁ గొన్నప్రాఁ
జదువులుతెచ్చి తజ్జతర సాంద్రతరాంత్రములంటనంటు బల్
గదురుదొలంగఁ గీర్తియను గంగఁదొలంచి విభాత్పవిస్ఫుర
ద్వదనసరోజగంధలలి తంబులు చేసితిగా జగన్నిధీ!.

౧౬

ఉ. కోపనశాపనవ్యశిఖి గోర్మనఁగం గనుగంది మ్రంది త
త్తాపమునాఁపలేక తిమి ధానుజలభ్రమిఁ గూలి తూలు జం
భాపహరాజ్యలక్ష్మి వెర వారఁగఁ దేల్పవె యీతకాయరూ
పై పృథుకర్పరం బమర నాశ్రితరక్షణ దక్షిణేక్షణా !

౧౭

ఉ. ఆ పెనువెల్లిఁ ద్రెళ్లు మక రాకరమేఖల సివు దేర్చి య
ష్టాపదటంకవిభ్రమవి డంబిని యశానిజదంష్ట్రగూర్చు త
ద్రూపము దీపితంబగు స రోరుహలోచన! సప్తజిహ్వజి
హ్వోపరిభాగధూమచల యోపమమై విలయోపలబ్ధులక.

౧౮

చ. అలఘు జగద్విష ద్విష ఘటాకుశ శాత నఖాంకురాగ్ర లాం
గలముల మున్ను నీ వసుర ఘస్మర ! వైరిభుజాంతరాళజాం
గలమహిఁ జాలువట్టిపయిఁ గ్రమ్మెడు నెత్తురు నీరువెట్టి యా
దలుకవె కీర్తి పూర్తికల మూకుర మిద్రవమాసలాక్షిణై.

౧౯

ఘటనకు = ఇల్లుకట్టుటకు. నిట్టనిలుచున్నిచ్చే = నిలువున నిలిచియుండుట. నెట్టుకొనియె = అతిశయించెను. తేటపడియెను. గంటు = కదలిక. గంటు = తగ్గ. || ౧౬ || అచ్చలము = ఉత్సాహము. ప్రాఁజదువులు = శేదములను. ఆంత్రములు = ప్రేరణలు. బల్లదురు = అధిక మైన సీచుగబ్బు. తొలించి = కడిగి. విస్ఫురత్ = వికసించుచున్న || ౧౭ || కోపనశాపనవ్యశిఖి = కోపనశాపముగల దుర్వాసుని శాపమనెడి క్రొత్తనిప్పు. గోర్మనఁగం = మిక్కిలిరేఁగఁగా. కనుగంది = మిక్కిలితేజించి. మ్రంది = సోలి. తిమిధావజలభ్రమి = సమద్రజలముయొక్క తిరుగుడునందు. తూలు = చలించు. జంభాపహ = ఇంద్రునిదైన. ఈతకాయ = ఈందుటకు అనువుగానుంచుకొనెడు ఎండుసారకాయ. కర్పరము = వీరపుచిప్ప. దక్షిణేక్షణా = దక్షిణముతోడి చూపుగలవాఁడా || ౧౮ || మకరాకరమేఖల = భూమిని. అష్టాపదటంకవిభ్రమవిడంబిని = బంగారునునజువనట్టియులయొక్క విలాసమును పోలినది. సప్తజిహ్వ = అగ్నియొక్క. జిహ్వోపరి = నాలుకలైన మంటలకొనలందు. విలయోపలబ్ధులక = ప్రళయములకలుగునప్పడు || ౧౯ || అలఘు...లాంగములక = అధికులైన లోకశత్రువులనెడి యేనుగుల గుంపునకు అంకుశములై వాఁడులైన గోళ్లకొనలనెడి నాఁగేళ్లచేర. అసురఘస్మర = అసురులను నశింపఁజేయువాఁడా. వైరి...నుహిత = పగవనితోముట్టినది అడవి నేలను

- క. దండితబల్లివై జగములు, నిండబెరుగుచున్న వేళ నీయడుగున భూ
మండల మతిసూక్ష్మాకృతిఁ, గొండికమచ్చయునుబోలె గొమరొందు హరి !
- ఉ. మాతృకతోరకంతబిల మార్గగళద్రుధిరారుణాననం
బై తథుకొత్తు దోఁపరశు హంసికి మేఁత యొసంగవే దివు
క్షౌతలనాభమేచకక చాకుచహార మృణాళనాళసం
ఘాతము నూతనై ణమద కర్దమవర్ణనసంప్రభూతముఁ. ౬౦
- ఉ. దారుణబాణపాతమద ధారలుగాఁగఁ గ్రాలు దోర్ఘన
ర్వారణరాజుఁ గొల్పి దశ వక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ గూల్చి బృం
దారకహృత్సరోజములు దాననచేసి వికాసమాసరా
కారతనొందఁజేసిన ప్ర గల్భత నీక తగుఁదగుఁ హరి ! ౬౧
- మ. వికటోత్తంభిత సీరభోగపటలీ విస్ఫూర్తిమన్మూర్తికం
చుకనిర్మోకభయానకంబు వికృతా శుశ్లేష మగ్నిచ్చటా
వికిరక్రూరనిరీక్షణంబు నగు నీ వేషంబు శేషానుకా
రికళఁగ్రాలదె క్రోలదే సమదవై రిప్రాణవాతూలముల్. ౬౩

చాలువట్టి=చాశ్శీర్షడదున్ని. కలహంకురము = వరిమొలక || గో || కొండిక=చిన్న || ౬౦ ||
కఠోర=కఠినమైన. గళద్రుధిరారుణాననంబు=కాటుచున్న నెత్తుటిచేత ఎఱ్ఱనైన మొగముగలది.
దోఁపరశుహంసికే = చేతులయందలి గండ్రగొడ్డలియ నెడు ఆడుహంసకు. మేచకకచా=స్త్రీఁ
యొక్క. ఏణమద=కస్తూరియ నెడి. కర్దమవర్ణనసంప్రభూతముఁ=బురదయందువర్ణింపబడియున్న
పుట్టినదియును || ౬౧ || దారుణబాణపాతమదధారలుగాఁగఁగ్రాలు=క్రూరములైన బాణములుపడుట
యనెడి మదజలధారలుకాటుచుండఁగా. క్రాలు = ప్రకాశించునట్టి. దోర్ఘనర్వారణరాజుఁ=
భుజములయందలివిల్లనెడియేనుగలరాజును. కొల్పి=పురికొలిపి, దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ=
రావణునివైనముఖములనెడి కమలములవరుసను. బృందారకహృత్సరోజములు = దేవతలమనస్సుల
నెడికమలములు. వికాసమాసరాకారతక=వికాసముచేత అతిశయించిన యాకృతికలిగినతనమును.
ప్రగల్భత = నేర్పరితనము || ౬౨ || వికట=వంకరైన. ఉత్తంభిత = మీఁదికెత్తఁబడిన. సీరభోగ
పటలీ=నాగేల నెడిపడగలయొక్కసమూహముచేత. విస్ఫూర్తిమత్ = ప్రకాశించుచున్న. మూర్తి=
ఆకృతి. కంచుకనిర్మోకభయానకంబు = కుబుసముఁడుచుటచేత భయంకరమైనది. వికృతాశు
శ్లేషము—వికృత=వికారమైన. ఆశు=వడితోడి. శ్లేషము = విషముగలది ; సింహనాదము
గలది అని అర్థాంతరము. అగ్నిచ్చటావికిరక్రూరనిరీక్షణంబు = నిష్పణసమూహమును వెదచల్లు
నట్టి క్రూరమైన చూపుగలది. శేషానుకారి = శేషునిబోలుచున్న. కళఁ = ప్రకాశముచేత.
క్రాలదె=ప్రకాశింపదా. క్రోలదే=త్రొగదా. సమదవైరిప్రాణవాతూలములు=మదముతోఁగూడిన
శక్తువుల ప్రాణవాయువులు || ౬౩ || లంఛనపురాయిడిఁ = ఊడిపోవునట్టి యుపద్రవముచేత.

చ. ప్రతిదినకేశలుంఛనపు రాయిడి నెట్టిన బట్టగట్టి పైఁ
బుతపుతమంచునున్న కుటుబోడతలకొ ధరియింపనోడియున్
సతముగ సొమ్ముగాననిడఁ జాలవుగా శిఖిపింఛవల్లి సా
గతమతధుర్య ! దానిఁ గటి గట్టుము పుట్టము మిన్నకేటికొ. ౬౪

చ. కలిహిమవేళ శోభనపుఁ గమ్మవిరుల్ సకలంబు డుల్చి భూ
వలయవనంబుఁ గప్పికొని వర్తిలుజాడ్యపుటేడ పర్వఁగా
వలరులకారులీల భవ దాగమనం బటఁగల్గ రోషపా
టల మగునీకనుంగడల డాలునగున్ జిగురాకునాకృతిన్ ౬౫

సీ. నీటిలోఁ జివుకక నిలిచి క్రమ్మఱుపూన్నిఁ, గతినకర్నరపుఁజా క్కానుబిగువు
దంష్ట్రినై త్తినమహీతలపుగాడుపుఁజీర, యరుదారుకలనయం దుదయమగుట
పరులకుఁ దనకట్లబలిమి చూపువిధంబు, పులిమిననైత్రు గు గ్గిలపునూనె
ద్వీపాంతరమునకుఁ దెగువమైఁ జనుపెంపు, చేముట్టునాఁగంటి జీనుతగులు
తే. సౌగతాగమమాలిమి శాస్త్రసరణి, వల్లవల్లన చిత్రధా వనముగల్గు
నిన్నుఁదరిచేసిభవవార్ధిని స్థరించి, దరిఁదటియకున్నగల దెమోదముమురారి
చ. లలిత కళావళి మృదు ప లాశపరితసుధామరందపి
చ్చిలనుషమాప్రబోధగుణ జృంభితపూర్ణ సుధాంశుబింబపు

నెట్టినకొ=మిక్కిలి. పుతపుతమంచున్ = అదురుచు. కుటుబోడతలకొ = కుటుచయైన శోడితల
యందు. సతముగన్ = శాశ్వతముగ. శిఖిపింఛవల్లిన్ = తీగవంటి నెమిలిపురిని. సౌగతమతధుర్య =
బుద్ధుఁడా. పుట్టము=వస్త్రము || ౬౪ || కలిహిమవేళన్ = కలియుగమునెడి మంచుకాలమునందు.
శోభనపుఁగమ్మవిరులు = మేలులనెడివాసనతోడిపువ్వులను. డుల్చి=రాల్చి. భూవలయవనంబున్ =
భూమండలముఅనెడి అడవిని. వర్తిలు=ఉండునట్టి. జాడ్యపుటేడ = మూఁఢత్యమునెడిచలిగాలి.
అలరులకారులీలన్ = వసంతయుతువువిధమున. అటన్ = అంతట. రోషపాటలము = కోపముచేత ఎట్టి
నైనది. కనుంగడలడాలు = కడకన్నులకాంతి || ౬౫ || కర్నరపు=వీరపుఁజిప్పుచునెడి. గాడుపుఁ
జీర = గాలికి ఎత్తెడుచాచగుడ్డ. దారుకలనయందున్ = మ్రూనిపొందునందు. చేముట్టు = ఆయుధమైన.
జీనుతగులు = లంగరుతగిలించుట. సౌగతాగమమాలిమి శాస్త్రసరణి = బౌద్ధమతాగమ మనెడి ఓడ
నడపుశాస్త్రరీతి. వల్లవల్లనచిత్రధావనము = చక్కనైనవల్లితమనెడి విచిత్రమయిన గొట్టుముదపుడు
పాటుట. తరికన్ = ఓడనుగా. ని స్థరించి = దాటి. దరిఁదటియకున్నన్ = గట్టుచేరకుండిన. మోద
ము = సంతోషము—ఈపద్యమునందు విష్ణుని దశావతారములను ఓడపరికరములుఁగావర్ణింపఁబడి
యున్నది. అందులకు అనుగుణముగా అగ్రాంతర మూహించుకొనవలెను || ౬౬ || లలిత... ఆయ
తన = ఒప్పదములైన కళలసమూహమునెడి మెల్లనియాకులచేత చుట్టఁబడినయమృతమనెడి పూఁదే
నెనిమిఁగడయొక్క మేలైనకాంతిని శేషమునుతోఁపించెడిగుణముచేత రేగిననిండుచంద్రునిబింబము
యొక్క కొఱతలేని తెల్లనైనజలప్రదేశమును (పాలసముద్రము) ఇల్లుగాఁగలవాఁడా. పట్టర

మృల సీతపుష్కరాయతన ! పట్టరణేంద్ర నవేంద్రనీలక

జ్వల జలజాప్తజాజల ని జద్యుతివంచక ! కాంతికంచుకా ! ౬౨

క. ఉత్పత్తిస్థితివిలయా, ధోత్వాదక విటభాహ్వా యోన్నత ! సత్రా

జిత్సుత్రికాసతృష్టదృగుత్పిబ సుఖదాపఘనప యోధరశాలీ ! ౬౩

సగ్విణి. అండజాధీశ వాహా ! జగద్దేహ ! దో, ర్దండచండారిని ద్దారితారి!నతా

ఖండలా ! గండరింఖన్యణీకుండలా ! పుండరికేక్షణ ! ప్రోపు నా సుక్షణ !

చ. అలికులభాగకుంతలము లందపుముద్దుమొగంబు జేరలం

గోలువగవచ్చుకన్నులుఁ జి గుర్నగుమోవి మెఱుంగుఁ జెక్కులుఁ

వలమురియఱు లేమొసలి వాగడపోగులు లోతుపొక్కిటఁ

మొలచినతెల్లదమ్మి బలు మూపులు నీలవినిలదేహముఁ. ౨౦

చ. కలిగినవాని ప్రాబలుకుఁ గమ్మనియూర్పులవాని యెందు నే

వెలుగునుగాని పెన్వెలుగు వెంబడినిం జనువాని నంతటఁ

వెలసినవాని నిఁ గనని వెంబరపుట్టువు తాతిపుట్టువుం

బలె గతిగానలేదు యతి మానసహంసక ! కంసహింసకా ! ౨౧

చ. ఛత్రితశేష ! నాయెడఁ బ్రసన్నుడ వయ్యెదవే గృతోగ్రశ

త్రుత్రప మైన యీ లలిత రూపముతో నిచటఁ వసింపు మే

క్షేత్రము నెట్టితీర్థమును జెందనియున్నతిఁ బొందుగాక యీ

క్షేత్రము తీర్థముఁ గడుఁబ్ర సద్ధి మదాహ్వాయభిఁ బొందుచుఁ. ౨౨

శేంద్ర...కంచుకా = శ్రేష్ఠమైన తుమ్మెద నూతనమయినయింద్రనీలమణి కాటుక యమునానది యందలిజలము వీనినితనకాంతిచేత తక్కువపఱుచునట్టి దేహకాంతియనెడు కవచముగలవాఁడా || ౬౨ ||

ఉత్పాదక = కలిగించునదియైన. ఉన్నత = అధికుఁడా. సత్రాజి...శాలీ = సత్యభామయొక్క. ఆశతోడిమాపులకు నిక్కిపానముచేయుటవలని సుఖమునిచ్చునట్టి దేహమనెడి మేఘముచేతఁబ్బిన వాఁడా || ౬౩ ||

జగద్దేహ = లోక మేయిల్లుగాఁగలవాఁడా. దోర్దండ...తారి = కఱ్ఱలవంటిచేతుల యందలివాఁడియైన చక్రముచేత తెగనటకఁబడిన శత్రువులుగలవాఁడా. నతాఖండలా = మొక్కినయింద్రుఁడుగలవాఁడా. గండరింఖన్యణీకుండలా = చెక్కిళ్లయందు నటించుచున్న రత్నములచెవి పోగులుగలవాఁడా. సుక్షణ = మంచియుత్సవము గలవాఁడా || ౬౪ ||

అలికుల భాగకుంతల ములు = తుమ్మెదలనుబోలిన ముంగురులు. చిగుర్నగుమోవి = చిగురును పరిహసించునట్టివెదవి. వలమురియఱు = శంఖమువంటివెద. లేమొసలివాగడపోగులు = కొత్తవైననుకరకుండలములు. తమ్మి = తామర || ౨౦ ||

వెంబర = దుష్టునియొక్క. యతిమానసహంసక = యతులయొక్క మనస్సునకు హంసయైనవాఁడా || ౨౧ || ఛత్రితశేష = గొడుగుగాఁజేయఁబడిన శేషుఁడుగలవాఁడా. అయ్యెదవే = అయ్యెడుపక్షమున. కృతోగ్రశత్రుత్రపము = చేయఁబడిన క్రూరశత్రువులభయముకలది.

దశే = అయ్యెడుపక్షమున. కృతోగ్రశత్రుత్రపము = చేయఁబడిన క్రూరశత్రువులభయముకలది.

తే. శ్లేత్రకులరాజమైనయీశ్లేత్రమునకుదీర్ఘకులరాజమైనయీతీర్థమునకును
నిఖిలసురనాథకర్తృత్వనియతిఁ బొదలి, యీవిటవసించుటయవరంబిచ్చుట
సీ. అనుకంప పెను మోపుగనుసాంపునకువిత చెలువంబు మొలపింపజిగురు మోవి
పవడంపుఁగొన దంత పజ్జీప్రభలుపుష్పితముగాఁగహరిపల్కుధరణిదివిజ
నివహవరేణ్యు నోనిఖిలధర్మధురీణ ! యగునట్లుభవదాహ్వయమువహించు
ని తీర్థమున వసి యించెద నడుచక్కి, నీకుఁ జేతఁగిప్రీతి నెలకొనంగ

తే. భీమభుక్తాంబుసంభూత భైమి నీదు, శ్లేత్రమునుతీర్థమును నిజోత్కృష్టసలిల
వేణి సంప్లావితమ్ము గా వింపఁగలదు, నాకు నెంతయు నిష్టమొ నర్చగడఁగి
వ. ప్రకటనుప్రాకారంబునం బశ్చిమాభిముఖుండనై సోర్వోత్తమత్వంబు నిర్వ
హింప నే నిచ్చట ముచ్చటం దవిలి వర్తించెద. సకలశ్లేత్రతీర్థోత్తమంబు
లగు నీ శ్లేత్రతీర్థంబులు పొండరికంబులై పాండురంగాహ్వయుండ నగు
నాకు నెక్కాలంబును శ్వేతద్వీప సుధాసాగరంబులకంటె బ్రియంబులై
నిత్యనివాసంబులై యత్యంతవిభవంబుల నభిరామంబులయ్యెడు. నీకోరిన
యట్ల యిచ్చితి నని యచ్చతుర్భుజుండు పుండరికునిఁ జేకొనియె. ౭౧

శా. శీతాహార్యకుమారి ! విన్మిటులు లక్ష్మీజాని వాచంయమి
వ్రాతశ్రేష్ఠునకుఁ వరంబొసఁగి సాం ద్రప్రీతి నహ్నిన మ
ద్యేతీర్థంబున నున్నవాఁ డిపుడు భుక్తి ముక్తి నీఁజాలు వి
ఖ్యాతిం దాల్చి విచిత్రతృచయర మ్య స్వర్ణహర్మ్యంబునఁ. ౭౨

చ. నలువ మొగంబు లెట్లు సృజ నప్రథమాహమునం దలిర్చు న
న్నలువున సిద్ధసాధ్యనర నాగమచద్వరయోగిమండలీ
కలకలగుంభీతంబులయి కాంచనచారువు లైన నాల్గువా
కిఘటవెలుంగు నున్నతని కేతనరాజమునం బ్రసన్నుడై. ౭౩

క్రూరులైనశత్రువులకుభయమునుకలుగఁజేయునది. మదాహ్వయలభిక్ = నా పేరుకలుగుటను || ౭౨ ||
౭౩ || అనుకంప = దయ. వింతచెలువంబు = క్రొత్తయందము. చక్కి = చోటను. చేతఁగిప్రీతి =
మనస్సంతోషము. భీమభుక్తాంబుసంభూత = శివునిచెమటనీటివలనఁబుట్టినది. నిజో... సంప్లావి
తమ్ము = తనదైనమంచినీటిపాయచేతచక్కఁగాఁదడుపఁబడినదానిఁగా || ౭౪ || సుప్త = నిద్రపోయిన
వాని. తవిలి = ఆసక్తుడనై || ౭౫ || వాచంయమివ్రాత = మునులనమూహమునందు. భుక్తి = ఇహలోక
సుఖము || ౭౬ || అన్నలువునఁ = ఆవిధమున. మరుత్ = దేవతలు. మండలి = సమూహముయొక్క.
గుంభితంబులు = కూడినవి. కాంచనచారువులు = బంగారుచేతమనోహరములు. నికేతనరాజమునఁ =
శ్రేష్ఠమైనయింటియందు || ౭౭ || ౭౮ || కంబులలితకరుణ = శంఖముచేత బహుచున్న ఛేయిగల

తే. పుండరీకుండు క్షేత్రపాలుండుగొలిచి, యుండనవ్యక్త ముఖ్యసంయుక్తుడగుచుఁ
బాండురంగండు భక్తక ల్యద్రులీల, నిష్ఠఫలసిద్ధి దోరహ త్తించు నింతి!.

క. ఆ కంబులలితకరు బుధ, కోకంబులపాలిహేళి గొలుతు రబల ! ము

ల్లోకంబులవారలుఁ బరి, పాకంబుల నాత్మసుకృత పరికర మొప్పన్. ౭౯

ప. అర్థయోజనవిస్తారంబును దదర్శాయామసంయుతంబును నై కంబుకంధరు
నకు నాకుం బ్రియజనకంబై సనక సనందనాదిసజ్జన చింతితార్థప్రదంబై
సర్వోత్తమంబైన యమృహక్షేత్రరాజంబు పుష్కరంబునకంటెఁ ద్రిగు
ణంబును కేదారంబునకంటె షడ్గుణంబును వారణాసికంటె దశగుణం
బును శ్రీశైలంబునకంటె ననంతంబునునై పుండరీకునిపేరం బాండరీకం
బన మహీమండలమణికుండలం బగుచు నుండు నప్పరమధామంబు నే
నధిష్ఠించి.

౮౦

ఉ. ఆ యదుభర్త నా హలధ రానుజు నా నవనీతచోరు నే

బాయనిభక్తితోఁ గొలుతుఁ బ్రత్యహమున్ గృహదైవతంబుగా

నోయరవిందకోరకస హోదరచారుపయోధరాధ్య ! ని

శ్రేయసకాంక్షుడక్కొరులు చేరి భజింతు రనంగ నేటికిన్.

౮౧

క. ఇతరక్షేత్రస్థితదై, వతపూజలఁ గలుగుఫలమ వశ్యము గలుగున్

శతదశకగుణితమై యా, ర్జితమతిఁ దత్త్వత్రైపూజ సేయునరునకున్. ౮౨

క. నరుఁ డరువదివేలేడు లి, తరదైవతదర్శనమునఁ దాఁ గనుఫలమున్

బొరయు నలనోకవలె శాంకరి ! యాక్షేతోత్తిమంబుఁ గనుఁగొన్నంతన్.

క. సకలక్షేత్రావాసము, నకంటె నం దునికి యొప్పు నరునకు మృగడిం

భకనయన ! యేకదినవా, సక్రిందికి వే దొరకుఁ గాన సాయుజ్యంబున్. ౮౩

వానిని. బుధకోకంబుల = విద్వాంసులనెడి చక్రవాకపక్షుల. పరికరము = ఉపకరణము || ౭౯ ||

ఆయామ = వెడలుపుతోడ. చింతితార్థప్రదంబు = కోరినదాని నిచ్చునది. త్రిగుణంబు = మాండంతలు.
షడ్గుణంబు = ఆఱుతెలు. అనంతంబు = తుదలేనిది. ధామంబు = ఆలయము. అధిష్ఠించి = ఉనికిచేసి

కొని || ౮౦ || అరవింద...రాధ్య = తామర మొగ్గలనుబోలిన యెప్పిదములగు స్తనములుగలదానా.

నిశ్రేయసకాంక్షున్ = శుభమునందలి యపేక్షచేత. తక్కొరులు = తక్కినయుతగలు. భజింతురు =

సేవింతురు || ౮౧ || శతదశకగుణితము = వేయంతలుగా నెరుగునది. ఊర్జితమతిన్ = సిరబుద్ధితో || ౮౨ ||

బొరయున్ = పొందును. అలనోకవలెన్ = అనాయాసముగ. శాంకరి = పార్వతీ || ౮౩ || మృగడిం

భకనయన = జింకపిల్లకన్నులవంటి కన్నులుగలదానా. సాయుజ్యంబు = మోక్షము || ౮౪ ||

నీ. దొరకుజన్మమునకుఁ బరమభైషజ్యనా, మాతృశుశూమాస మాధి యొకటి
 చిలువాయనపువేల్పుఁగొలముఁగొల్వక వాను, దేవునారాధించుతెలివియొకటి
 దుర్వాసనలబెట్టు దొంగులు విడదన్ని, యధ్యాత్మివాసన నలరుటొకటి
 యుద్విజీవులకెల్లనుదయించియుదయించి, తుదిమన్త్యుడై పుట్టుపదవియొకటి
 తే. కాలమునవచ్చునర్థలకాంత్యయెఱిగి, తృప్తాందింపగలుగంగదిగుటొకటి
 దుర్లభంబెట్టులట్లతి దుర్లభంబు, మగువ! తక్షత్రవాసంబు మానవులకు. ౧౫
 చ. వినవె యజ్రముఁ గుతప వేళ తుధాస్తలకోటిఁగూర్చి నే
 త నెనువెట్టి వండు కల ధౌతపుఁగూడు పసిండిపప్పు భో
 జనమిడి యొండుచోఁ బడయఁ జాలెడు పుణ్య మగణ్యమై ఘటి
 ల్లు నెలఁత ! పాండవీకమహి లో మెదుకొక్కటి పెట్టువానికీ. ౧౬
 మ. నియతిం బాతికయెత్తు కాంచనముగా నీ వెండిగానీ జగ
 త్త్రియపూజ్యం బగుపాండురంగవసతిఁ దానంబుగావించు పు
 ణ్యయుతుం డుండు నఖండలీలఁ గలధౌ తాహార్యవర్యాత్మక
 ప్రియగేహంబులలో భవాంతరమునఁ బృథ్విధరేంద్రాత్మజా !. ౧౭
 శా. ప్రావారాజినరాజిఁ గంబళతతిఁ బట్టుంబరాళిఁ దయా
 స్థావస్నిగ్ధమతిఁ జలిఁ గృపణవి ప్రశేషివై గప్పంబో
 యేవాఁడేనియుఁ పాండవీకమహి వాఁ డిందుప్రభాకందళ
 శ్రీవిభ్రాజియశంబులం బోదువు ధా త్రీదిజ్జుభస్మీమలక. ౧౮

దొరకు=కలుగు. బైషజ్యము=మందు. చిలువాయనపువేల్పుఁగొలము=చిల్లర దేవతలసమూహమును.
 దుర్వాసనలబెట్టుదొంగులు = దుష్టులయిన విషయాపేక్షలనెడి గొప్పయాపదలను. అధ్యాత్మ
 వాసన = తత్త్వవిచారాపేక్షచేత. అలరుట=ఆనందింపట. పదవి = భాగ్యము || ౧౫ || అజ
 స్రము = ఎల్లప్పుడును. కుతపవేళ = అపరాహ్లాసమయమునందు. నేత = నేతితో. కలధౌతపుఁ
 గూడు = వెండిమున్నము. పసిండి = బంగారు. ఒండుచో = ఇతరస్థలమునందు. అగణ్యమై = ఎంచ
 రానిదై. ఘటిల్లు = కలుగును. పాండవీకమహిలో = పుండవీక తక్షత్రవమునందు || ౧౬ || చసతి =
 ఉనికిపట్టునందు. కలధౌతాహార్యవర్యాత్మకప్రియగేహంబులలో = శ్రేష్ఠమయిన వెండికొండగల
 (అనఁగా) వెండికొండనుబోలిన యిష్టములైన యిండ్లయందు. భవాంతరమున = ఇంకొకజన్మము
 నందు. పృథ్విధరేంద్రాత్మజా = పార్వతీ || ౧౭ || ప్రావారాజినరాజి = తోలుఉత్తరీయపునమా
 హమును. పట్టుంబరాళి = పట్టునస్త్రములసమూహమును. దయాస్థావస్నిగ్ధమతి = మిక్కిలిదయ
 గలస్నేహబుద్ధితో. చలి = చలికాలమునందు. కృపణ = దరిద్రులైన. ఇందుప్రభాకందళశ్రీవిభ్రా
 జియశంబుల = వెన్నెల మొలకలకలిమిచేత వెలుంగునట్టికిర్రులచేత. ధాత్రీదిజ్జుభస్మీమలక = భూమి
 యొక్కయు దిక్కులయొక్కయు ఆకాశముయొక్కయు మేరలయందు || ౧౮ || వృత్రవిరోధి =

ఉ. వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు వేల్పులుఁ బుట్టఁ దలంతు రోలతా

గాత్రి ! త్రివిష్టపస్థితిను ఖంబులుగావని కర్మభూమిపైఁ

బత్రరథాధినాథరథు బాంధవవత్సలుఁ పొండరికిను

క్షేత్రపతిఁ భజించి తమ చెన్నఁటిపుట్టువు నీఁగుకోరికన్.

౨౯

సీ. పితరులుబ్బుదురు హృద్గతులనాత్మకులోద్భవం దెవ్వఁడేనియుఁ పొండరిక

మునకునేగకయున్నెయనియందునొసఁగుహవ్యముగ వ్యమునమేయ మైఫలించు

సవదరించఁగ లేరు సాత్వికంబగుభావమేనొక్కఁడునుదక్క నివలనవల

భక్తులెవ్వరు రజః ప్రకృతిఁదాల్తురెకాని, పొండరికేశు శాంబరికతమునఁ

తే.దలఁపమానసమునగల్గుకలుషమడగు, పొగడమాటలనగుదోషములుదొలంగు

కనుగొనఁగ జేతబుట్టున ఖంబులుడుగు, నమ్మహాక్షేత్రమునకునెయ్యదినమంబు

సీ. కుటుచలై గుమురులై గొనబులై లేఁబాఁప, కొమ్మఁజుట్టినజడల్ గుమురుకొనఁ

మెఱపులై మిట్టలై మిక్కిలి బటువులై, క్రాలుకన్నలచెన్ను గబ్బుదేరఁగ

జిక్కనై చెలువమై చిన్నదియైయొప్పు, మోము దంష్ట్రొటంక ములఁదలిర్ప

నీలమై నిబిడమై నిద్దమై నింగిక్రిం, దుగనున్న బలుమేని పొగరు మెఱయఁ

తే. బ్రతిపతికేతనుని పురఃక్షేత్రమూఁది, యున్న శ్రీక్షేత్రపాలకు యోగిలోక

రమణముప్ప దిరెండక్షరములమంత్ర, రాజముజపించికొల్వదొరకుభములు

ఉ. చేరి చతుశ్రృంగుల్ చిలుక చేఁ జదివించుచు నక్షమాలికా

ధారిణియై తనుప్రభలు దట్టపువెన్నెలపండు పండఁగాఁ

ఇంద్రుఁడు— త్రివిష్టపస్థితిఁ=స్వర్గమునందలి యునికిచేత. కావు = కలుగవు. పత్రరథాధినాథ

రథుఁ=గరుడవాహనుని. చెన్నఁటి=వ్యర్థమయిన. నీఁగు=తొలఁగు || ౨౯ || ఉబ్బుదురు=సంతో

షింతురు. హృద్గతులఁ=మనసులందు. ఆత్మకులోద్భవుఁడు=తమకులమునందుఁబుట్టినవాఁడు. ఉన్నె =

ఉండునా. హవ్యముఁ=దేవతలకియ్యఁదగినయన్నమును. కవ్యముఁ = పితృదేవతలకియ్యఁదగిన

యన్నమును. ఆమేయము=ఇంతమాత్రమనియూహించిచెప్పరానిది. సవదరించఁగలేరు = వహింపఁ

జాలరు. సాత్వికంబు=సత్త్వగుణమువల్లనైనది. రజః ప్రకృతిఁ = రజోగుణభావమును. శాంబరి =

మాయ. కలుషము=కలవరము. అఖంబులు=పాపములు. || ౩౦ || గుమురులు = గుబురులు. గొన

బులు=అందములు. బటువులు=గుండ్రనైనవి. క్రాలు=ప్రకాశించు. చెన్ను = అందము. గబ్బు

దేరఁ=గర్వమునుతోఁపింపఁగా. చిక్కన=సళ్లులేమి. చెలువమై=అందమై. దంష్ట్రొటంకములఁ=

కాసెయులులవంటికోఁబలచేత. తలిర్పఁ=ప్రకాశింపఁగా. నిబిడము=దట్టము. నిద్దము = నిగనిగ

లాడునది. బలుమేనిపొగరు=గొప్పదేవముయొక్క నిక్కు. పత్రపతికేతనుని = గరుడధ్వజముగల

పాండురంగవిట్టలని, పురఃక్షేత్రము=ఎదుటిప్రదేశమును. ఊఁది=అవలంబించి || ౩౧ || ధారిణి =

దూరుపువాకిట వలయు తోయజగర్భునిరాణి వాణి నీ

హారమయూఖజిన్ముఖ ద శాక్షరమంత్రమయిం గనందగున్. ౯౨

ఉ. శ్రీరమణీమనోరమణు చేతఁ బ్రతిష్ఠితుఁడౌట దక్షిణ

ద్వారమునందు లింగతను వైభవమొప్పు షడక్షరీవిధుల్

గోరి భజించువారలకుఁ గొంగుభవంబయి వేణుముద్రతో

నారదుఁ డున్నవాఁడు రద నచ్చదభ ర్త్తితవిద్రుమద్రుమా!. ౯౩

ఉ. శౌరి భజించుచున్ భుజగ సదృశమునన్ విహరించు వాఙ్మనో

హారిణు లైదుగోటులు మ హామహిమాన్వితు లర్థి దక్షిణ

ద్వారమహిన్ విహారరతి వర్తిలి యవ్వభుఁజేరి యెన్నఁడో

యారతులిచ్చినారట త దాయతథూమము నేడుఁ బర్యేడున్. ౯౪

క. చేడియ ! యాద్వారమె యదు, చూడఁమణి క్రీడలాడు చో టమ్మహితా

క్రీడనభూస్థలి హరిఁ గూ, డాడుఁజూపి యమరవల్ల భావళి నేడున్. ౯౫

ఉ. సేచనముఖ్యకర్మముల సేతఁకు నూతనమైనయచ్చటన్

శ్రీచరణంబులున్నయవి సంగమువెన్నననంటి వానికిన్

వేచని మొక్కి పూజనము నేమముతో రచియించెనేని శీ

తాచలపుత్రి ! పూరుషుఁ డి హంబుఁ బరంబుఁ గరంబునం గొనున్. ౯౬

చ. మరలఁగఁబట్టఁ గట్టఁగ సమస్తమరుత్కరిఁ దన్నుఁ గూర్చి యె

చ్చరిక ధరింపఁబోలునన శాతముఖాంకుశ పాశముల్ విక

స్వరరుచిఁ దాల్చి పశ్చిమపు వాకిట హీంకృతిమంత్రరూపభా

స్వర భువనాధినాయిక ల సద్రసనాయిక యొప్పు నెప్పుడున్. ౯౭

ధరించినది. తోయజగర్భునిరాణి = బ్రహ్మయొక్క పట్టపుదేవి. నీహారమయూఖజిన్ముఖ = చంద్రుని

జయించునట్టి ముఖముగలది || ౯౨ || లింగతనుకై భవము = లింగదేహముయొక్కకలివి. రదన

చ్చద భ ర్త్తితవిద్రుమద్రుమా = వెదవిచేత తిరస్కరింపఁబడిన పగడపుప్రాసుగలదానా || ౯౩ ||

భుజగసదృశమునన్ = నాగలోకమునందు. వాఙ్మనోహారిణులు = మాటలచేత మనోజ్ఞులగువారు.

వర్తి = ఆసక్తిచేత. వర్తిలి = ఉండి. తదాయతథూమము = దానిదైన విశేషపుపొగ || ౯౪ ||

యదుచూడఁమణి = కృష్ణుఁడు. అమృహితాక్రీడనభూస్థలి = లెస్సగాక్రీడించుటకుఁ దగిన ఆపూజ్యమ

యినప్రదేశమునందు || ౯౫ || సేచన = స్నానము. చేతకున్ = చేయుటకు || ౯౬ || మరలఁగఁబట్టన్ =

తిరుగఁబట్టుటకును. కట్టఁగన్ = కట్టివేయుటకును. సమస్తమరుత్కరిన్ = ఎల్లదేవతలలోను వినుఁ

గైన — ప్రధానదేవతయైన. తన్నున్ = పాండురంగునిని. శాతముఖాంకుశపాశములు = వాఁడిమీన

గలఅంకుశమునుత్రాటిని. వికస్వరరుచిన్ = వికాసముతోడి ప్రకాశముతో. భువనాధినాయిక =

లోకములయేకీకరించునది. లసద్రసనాయిక = ఒప్పిదములైన సరసములకు నాయకురాలు — సరస్వతి ||

ఉ. హరిపథాధిరూఢ మహి షాసురకీకసవర్గ దుర్గ నా

గారిమహోపవాహ్య సద శాక్షరమంత్రవిశేష యు త్తర
ద్వారమునందు నుండు నిర తంబును దా ఫలపూపపాయసా
హారములం దనుం దెలచు నయ్యలదొడ్డికి వేల్పుగిడ్డియై.

౯౮

క. ఇవి నాలుగుద్వారంబులు, ధవళేక్షణ! ద్వారదేవ తలు నల్వురు వీ

రవధానబుద్ధి నేత, త్వవిశేషార్చన మొనర్ప సంపద లొదవుక.

౯౯

తే. సమరసన్నద్ధరక్షిని శాతపేతి, పాతజాతక్షత్రవాత భూతిఁ దనరు

పరమపదనాథు నెమ్మేనఁ బరఁగు వర్ణ, రాజయఖిలంబుశ్రీమంత్ర రాజమబల!

మ. అహారారంభమునందు రక్తఁడయి మ ధ్యాహ్నంబునకొ శుభ్రుడై

గ్రహరాడ స్తమయంబునం దసితుడై గాయత్రియుంబోలి య

య్యహిపర్యంతుఁడు మూడుమూర్తులకు ని మ్మైయుష్క బూజింతు ర

స్వహముం గోమలి! మూడుమంత్రముల ని త్యానందకాంక్ష మునుల్.

క. మూర్తిత్రితయమయత్వ, స్ఫూర్తిక వర్తించు చిహ్నములు మంత్రముశ్రీ

భర్తకృప నే నెఱుంగుదుఁ, గార్తికరాకాసుధాంశు కమనీయముఖి! ౧౦౨

మ. గదసారించి త్రిదంష్ట్రినాముఁ డగు ర త్కుంపాలుఁ డొక్కండు బి

ట్టదరుల్ వాఱ మురారియెద్దబరి వ్రేయకొ దాన నద్దిక్కునొ

చ్చేదళింపంబడియుకొ దదుగ్రహతిగా సికొ త్సుల్లకాధిక్యముకొ

మృదుసంరంభముతోడ నవ్వచును దు న్మౌక వాని నద్దేవుడుకొ. ౧౦౩

౯౭ || హరి=మనోహరమయిన. కీకసవర్గ=ఎముకలరాశిగలది. నాగారిమహోపవాహ్య = సింహ

మనెడి రాజవాహనముగలది. పూప=పిండిపంట. తెలచు = ఆరాధించు అయ్యలదొడ్డికికొ =

ఉత్తమజనులసమూహమునకు. వేల్పుగిడ్డి=కామధేనువు || ౯౮ || అవధాన=ఎచ్చరికతోడి || ౯౯ ||

సమర... భూతికొ = యుద్ధమునకు సిద్ధపడినరాక్షసులవాఁడియైన ఆయుధముల పాటువలననైనగాయ

ముల సమూహముయొక్క కలిమిచేత. వర్ణరాజి=అక్షరములపక్షి || ౧౦౦ || అహారారంభము

నందుకొ = ప్రాతఃకాలమునందు. రక్తఁడు=ఎఱ్ఱనివాఁడు. శుభ్రఁడు=తెల్లనివాఁడు. అసితుఁడు=

నల్లనివాఁడు. అహిపర్యంతుఁడు=విష్ణుదేవుఁడు. ఇమ్ము=ఉనికిపట్టు. అన్వహముకొ = ప్రతిదినమును ||

౧౦౧ || స్ఫూర్తికొ = తోఁచికచేత. కార్తికరాకాసుధాంశు = శరత్కాలమునందలిపున్నవనాటి

చంద్రునివలె. కమనీయ=సుందరమైన || ౧౦౨ || సారించి=చాచి. బిట్టు=మిక్కిలి. అదరులు=

నిష్పరవలు. పాఱకొ = ప్రవహింపఁగా—రాలఁగా. బరికొ = ప్రక్కను. వ్రేయకొ = కొట్టఁగా.

దళింపంబడియుకొ = కొట్టఁబడియును. తదుగ్రహతిగాసికొ = ఆక్రూరమయిన దెబ్బవలని బాధచేత.

త్సుల్లకాధిక్యముకొ = అయల్పునిదైన హెచ్చును. మృదుసంరంభముతోకొ = కొంచెపు త్వరతో.

నవ్వచుకొ = ఎగతాళిచేయును. తున్నెకొ = చంపెను || ౧౦౩ || ధాత్రిధరాత్మజ = ఓ పార్వతీ.

సీ. ధాత్రీధరాత్మజ! ష్టేత్రాత్మయనంగఁడీ ధాత్రీయనంగమూర్త్యాత్మయనంగఁ
 ద్రివిధమూర్తులుదాల్చిదీపించునతడుమూన్మైలవులయెడఁ బూజనీయుండగు
 గంబళ కాశేయ కటక తాంచన, గంధసింధుర తురంగమశతాంగత్రు
 కర్ణికాన్త్రేయ కటక కన్యాగంధ, కాశ్మీర కస్తూరి కాగవాజ్య
 ధాన్యవాసాదిబహుపదార్థంబు లచటఁ బేదలకువేదవిదులకుఁ బ్రీతినొసంగ
 ష్టేత్రమయమూర్తియగుదేవకీసుతునకు, బాణ్ణురజ్జాధిపతితిప్రమద మొదవు
 డ. చేడియ ! తీర్థమూర్తికడఁ జేయఁదగున్ మనుజుండు సేచనా

క్రీడనముల్ మహిదివిజ కేసరులన్ బరమాన్నశర్కరా

పాడబ గోఘృతేక్షురస శాకములన్ ఫలపానకాదులన్

వీడెములన్ బ్రమోదపద వీమదలిప్పఁ జెలంగఁజేయుచున్.

౧౦౧

క. ప్రణవతమతి నర్హ పూజా, ర్పణమునఁ ద తీర్థమూర్తి భజించు సుధీ
 మణులకు నభిముఖమతి బ, ర్హిణబర్హాకల్పఁ డొసంగు నిహముం బరమున్.

న. అని మూర్త్యర్చనవిధానకథనోన్ముఖుండై పంచముఖుండు శిఖరినందనతో
 నిట్లనియె.

౧౦౨

సీ. మంత్రపూతముగాఁగ మజ్జనంబొనరించి, ప్రన్నని శుభ్రాంబ రములుగట్టి
 ఘనసారమిశ్రిత గంధసారమలంది, పరిమళంబుడివోని విరులు ముడిచి
 సిగరలతోడ గో క్షీరపూరముతోడ, బహువిధం బగుఫల ప్రతతితోడ
 పిండినంటలతోడ ఖండశర్కరతోడ, నేతులతోడ దే నియలతోడ

తే. దధులతోఁగూడఁదగుని వేద్యములజూపి, వనధివనధాముఁబీతాంబరునిరమాకు
 చరజవినిలిచు శిఖిబర్హధరుమఖాంశభోక్తబూజింపదగుఁడై త్రిమునశుభాజీ!

మూన్మైలవులయెడన్ = మూడుస్థానములయందు. కాశేయ = పట్టు. కలధౌత = వెండి. గంధసిం
 ధుర = మదపుటేనుగు. శతాంగ = రథము. కర్ణిక = చెవికమ్మ. త్రేయ = మెడలోధరించెడియాభ
 రణము. కటక = కడియము. గవాజ్య = ఆవునెయ్యి. ప్రమదము = సంతోషము. ॥ ౧౦౪ ॥ సేచ
 నాక్రీడనములు = జలకమాడుటలు. కేసరులన్ = శ్రేష్ఠులను. పాడబ = ఆటంగసములతోఁగూడిన
 పదార్థములు. ఇక్షు = చెఱుకు. ప్రమోదపదవీమదలిప్ప = సంతోషమార్గముచేతమత్తుకొనునట్టియిచ్చ.
 చెలంగన్ = అలిశయింప ॥ ౧౦౧ ॥ బర్హిణబర్హాకల్పఁడు = నెమలికుంచెయలంకారముగాఁగల
 వాఁడు = కృష్ణఁడు ॥ ౧౦౬ ॥ ౧౦౨ ॥ ప్రన్నని = మనోజ్ఞమయిన. గంధసారము = మంచిగంధము.
 ఉడివోని = తగ్గని. సిగర = తాలింపుచేసిన మజ్జిగ. పూరము = ప్రవాహము. వనధివనధామున్ = సము
 ద్రజలము ఉనికిపట్టగువానిని. రమాకుచరజవినిలిచున్ = లక్ష్మీదేవితోఁమ్మలమీఁది గందపురేణు
 వులచేతపూయఁబడినవానిని. శిఖిబర్హధరున్ = నెమలికుంచెను ధరించినవానిని. మఖాంశభోక్తన్ =
 యజ్ఞభోగమును భుజించువానిని ॥ ౧౦౮ ॥ ఓలలార్చి = అభిషేకముచేసి. ధార్తరాష్ట్రమున్ =

సీ. గంగగాటకకొండ గప్పనొప్పదము ద,భొత్త నాపులపాల నోలలార్చి
 బలితంపు నునుపుజొం పము ధార్తరాష్ట్రంబుఁజూట్టిసక్రియ తెల్ల పట్టుగట్టి
 ముదురువెన్నెలయొప్పు మున్నీటిగమిచిపట్టినలీలగ్రాలఁ జం దనముఁబూసి
 వడగండ్లుపొదువుశా ద్వలమహిఁబొల్పుపొల్పుగ మల్లెపువ్వులఁ బూజచేసి
 తే. మండువేసవి వాసవి మనుపుకాపు, విబుధతతిపాలి వీడర వెల్లమ్రాఁకు
 భక్తసులభునిఁదెలిచిపూర్వోక్త భూరి,భక్త్యభోజ్యాదులర్పింపభద్రమొదవు
 సీ. వృష్టిగా శుద్ధాంబు వేణీమజ్జనమార్చి, శిఖరిమేఘముగ మం జిడి ఘటించి
 కరకపాతంబుగా విరిగొజ్జెఁగలఁబూన్చి,క్షమపంకిలతగఁగుం కుమముఁబూసి
 మఘవగోపములుగా మణిహారమర్పించి,పలుమెఱుంగులుగ దీ పమ్ములెత్తి
 గర్జితంబులుగ శం ఖక్వాణములుచూపి,పచ్చికగా ధూప పటలిఁ బెనిచి
 తే. యుత్పిబంబుల భక్తిగా నుష్ణతైల, పక్వగుడమిశ్రపిష్టసూ పపరమాన్న
 రాసులొసగంగదగుఁగారురాకహరికి,నట్టిఋతుధర్మములుచూపునంద మొంద
 సీ. మహినాలపాఁడి ముమ్మరముగాఁబ్రభవింప,నవనవోజ్జ్వలదధిస్నానవిధియు
 శుభ్రాభ్రపటలంబు లభ్రంబుపైఁబర్వ, లఘుధౌతవిమలచే లములకప్పు
 సితకుశేశయ కాశ సితకరద్యుతిహెచ్చ, దొరకినయుచితంపు విరులపూజ
 శాలిపాకస్ఫూర్తి గ్రాల గోరోచనా, సమ్మిశ్రచర్చిక్య సంఘటనము
 తే. ప్రజభజాభోజనములుక్రొంబంటవంట,కములుగావింపగోధూమఖండఖండ
 శర్కరాఢ్య సుపక్వ భో జ్యములునెఱిపి,విష్ణుఁబూజింపఁదగుశరద్వేశయందు
 సీ. పాథోధివిహ్నితినం భవ తనూజాఢ్యంబు,సంతప్త గోఘృత స్నపనరచనఁ
 దులసిదండయకాని కలుగనితక్కువ, మరువక కుంద కుట్టల సమృద్ధిఁ

నల్లనిముత్తుకాశుగలహంసము. మున్నీటికొండ=సముద్రమును. కమిచి=కమ్మి. శాద్వలమహి=పచ్చి
 కనేల. వీడర వెల్లమ్రాఁకు=ముంగిటనుండెడి కల్పవృక్షము. తెలిచి=మొక్కి. భూరి=అధికమైన.
 భద్రము=మేలు || ౧౦౯ || శుద్ధాంబువేణికొండ=తేటనీటిధారచేత. మజ్జనమార్చి=న్నానముచేయించి.
 మంజిడి=పీతాంబరము. కరకపాతంబుగా=వడగండ్లుపడుటగా. విరిగొజ్జెఁగల=విరిసినగొజ్జెంగి
 పూవులను. క్షమపంకిలతగ=నేలబురదగా. మఘవగోపములు=పట్టుపురుగులు. క్వాణములు=
 ధ్వనులు. ఉష్ణతైలపక్వగుడమిశ్రసూప=కాఁగిననూనెలోవండఁబడిన బెల్లముకలిసిన పిండివంటలు
 పప్పు. కారు=వర్షాకాలము || ౧౧౦ || ముమ్మరముగా=అధికముగా. నవనవోజ్జ్వల=మిక్కిలి
 క్రొత్తదైవ్రకాశించునట్టి. శుభ్రాభ్రపటలంబులు = తెల్లనిమేఘములనూహములు. ధౌత =
 మడుఁగైన. సితకుశేశయ...ద్యుతి=తెల్లదామరలయు తెల్లపువ్వులయుచందమామయు కాంతిశాలి
 పాకస్ఫూర్తి=వరిపంటయొక్కప్రకాశము. చర్చిక్య =పచ్చిగందపుపూత. గోధూమఖండ=గోదను

గణన కచ్చర పీత కాశేయనిర్బంధ, మభిరామచిత్రాంబ రార్పణమున
ముదురు వెన్నెల జేయు సుదరపోషణవృత్తి, నవ్యదివ్యాన్నపా నప్రశస్తి
తే. నుజ్జగింపించి డెందానకుబ్బానర్చి, నిశలగుంకుమ మగలు మైనిండనలది, గే
హమునధూపధూమ మెక్కించుకుధర, ధరుని హేమ స్తమునగొల్వదొరకుముక్తి
క. శిశిరాగమవాసరముల, యశోద గారాబుపట్టి నర్చింపఁదగున్

శశిముఖ! తత్కాలోచిత, కుశకుసుమపటాంగరాగ కూర్పాసాదిక. ౧౧౩
క. ఋతువుల నాటిట సీక్రియ, బ్రతిదినము భజింపఁ బరమ పదనాథుఁడు. వాం
ఛితశతము లొసఁగి భక్త, ప్రతతుల మన్నించు భక్త పరతంత్రుండై.

తే. మురవిభజ్జ సుశ్రీక్షేత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తి మూర్తులకడనేమముననొనర్చు
నర్చభాగవిశేషంబు లానుపూర్వ్యవినుమువినిపింతుఁ బరమాణువిభవమధ్య!

తే. పరమపదనాథుఁ దిరిగిరా నిరువదేను, చేతులప్రమాణమునఁగల్గభూతలంబు
ముక్తికరియైనశ్రీక్షేత్రమూర్తి యందు, నర్చభాగంబునుమ్ముచంద్రాధనిటల!
క. సకలోత్ప్రాప్తాన్నతిఁ బా, యక యెయ్యది కీర్తివడయు నతీర్థము పా

ల్లుక! యర్చాభాగంబై, యకుటిలగతిఁ దీర్థమూర్తి యందు వెలుంగున్.
క. ఏనేల మూర్తియంద, ర్చానియమవిభాగమునఁబ్ర శస్తం బగు నా

స్థానము నర్చింపక యె, వ్యాసికిఁ దాఁ జేయుపూజ వమ్మగుఁజూమ్మి. ౧౧౪
వ. కావున శ్రేత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తి మూర్తులయందలి యర్చాభా
గంబు లెఱింగియర్చించుచు ననుచితాచరణవిముఖుండగు పుణ్యనిధికి సుము
ఖుండై పాండురంగం డఖండానందం బాపాదించునని యా పరమేశ్వ
రుండు పార్వతితో వేంఁడియు నిట్లనియె. ౧౧౫

నూక. ఆధ్య=కలిగిన. పక్వభోజ్యములు=వండఁబడినభుజించువస్తువులు. ౧౧౧॥ పాథోధిహృతి=
సముద్రమునందలి విహారము. జాడ్యంబు=జడత్వము. సంతప్త=కాగిన. స్వపనరచన=స్నాన
ముచేయించుటచేతను. కుండకుట్టలు=మొల్లమొగ్గలయొక్క. కచ్చర = ముఱికియైన. పీతకాశేయ
నిర్బంధము=పచ్చపట్టుకట్టు. చిత్ర=నానావర్ణమయిన. ముదురు వెన్నెల=పూర్ణచంద్రుని కిరణ
ములచేత—అమృతముచేత. దివ్య=మనోజ్ఞమయిన. జ్జగింపించి=విడిపించి. డెందానకు=మన
స్సనకు. ఉబ్బు=సంతోషము. నిశల=రాత్రులందు. అగలు=అగరుగంధము. ఎక్కించు=అతి
శయింపఁజేసి. కుధరధరుని=విష్ణుమూర్తిని ॥ ౧౧౨ ॥ పటాంగరాగకూర్పాసాదిక=వస్త్రములు
గంధపుపూతలకుబుసములు (అరచొక్కాలు) మొదలగువానిచేత ॥ ౧౧౩ ॥ ౧౧౪ ॥ ఆసు
పూర్విక=మొదటనుండేక్రమముగా ॥ ౧౧౫ ॥ కరి=సాక్షి. అర్చభాగంబు=పూజించుభాగము.
నిటల=నొసలుగలదానా ॥ ౧౧౬ ॥ నేల=చోటు. వమ్ము=వర్ధము ॥ ౧౧౭ ॥ ౧౧౮ ॥ ఆపా
దించుక=కలిగించును ॥ ౧౧౯ ॥ శుభోత్పరఽద్యంబు=శుభసమాహమలసెడి పద్యములుగలది.

మ. హరివశ్చాద్విశ నూఱువిండులప్రమాణాసక్తికర్తృశుభో
త్కరపద్మం బగు పద్మతీర్థ మనుతీర్థంబౌపు నచ్చోన మ
స్థిరతా శంఖము పద్మమౌనిధులు వర్తించుం దబోదీపితుల్
నరనారాయణులున్నవారచట బాలా! పిప్పలాకారులై. ౧౨౦

సీ. సమధిఃజ్ఞానవిభ్రమముతోఁగూడంగ, హరిమేన నవతార మైనవారు
మదమునోవఁగ నిండు మనసుతోఁగూడంగ, బ్రహ్మచర్యముచిక్కబట్టువారు
పరపురుషార్థంబు పదతోడఁగూడంగ, ధనురాదిశత్రుముల్లాల్పువారు
దుష్టనిగ్రహవిధాధురతోడఁగూడంగ, బుధరక్షణోన్నతి బూనువారు

తే. మహితగాంధీర్యధైర్యసామగ్రితోడఁ, గూడసౌజన్యరమ్యగూడియాడువారు
ఘస్రపతిబింబనిధులు సహస్రకివచ, కవచనిర్భేదనులువారు ధవళనయన!

క. ఏపట్టునఁ జూపట్టుదు, రాపట్టున మూడుకోటు లమరాంగనల
ష్టాపదపాత్రనిహితమణి, దీపకళికలగుచు శ్రీపతిభజించుటకై. ౧౨౧

ఉ. దోశ్యమితారి శౌరి తన తొడ్వినకుండలముల్ నిజక్షమా
స్తశ్యలలోన దాఁపఁ బ్రమదా! యొకతీర్థము కుండలాఖ్యమై
దుశ్యకునాదినంజనిత దోషశతంబు సొతంబు సేయున
మృశ్యచిత్త బ్రసిద్ధమగుఁ బన్నగశాయికి నీశుదిక్కునన్. ౧౨౩

క. వరసింహమధ్య! యవోచ్చ, నరసింహుఁడు కుంజరాశ నతఁదాల్చుటన
చ్చేరువ దేవుఁడు నిజమం, త్రరాజపూజైకితాన తాయుతుఁ బ్రోచున్.

క. ఓరాజపదన! యచటన, నీరాజన లబ్ధనాభునికి నీ నున్నా
రేరాళము హరివల్లభ, లారామలఁ గొల్వవలయు నయకాములకున్.

శా. అంశేందూద్వపాదేవి! హ్రీంకృత్రిద్రువం బైయున్నయచ్చోటికిన్
ద్రంశచ్చాపమితోర్వి సుత్తరమునం దీపించుతీర్థంబు మున్

పిప్పలాకారులు = గావిచెట్టురూపము నొందినవారు || ౧౨౦ || విభ్రమముతోన్ = విలాసముతో.
చిక్కబట్టు = పరిగ్రహించు. దుష్టనిగ్రహవిధాధురతోడన్ = దుష్టులను శిక్షించుటయనుభారముతో.
సౌజన్యరమ్య = మంచితనపు కలిమిని. ఘస్రపతిబింబమునబోలినవారు.
నిర్భేదనులు = చక్కగా భేదించువారు || ౧౨౧ || పట్టు = స్థానము. చూపట్టుదురు = కనబడుదురు.
అష్టాపదపాత్రనిహిత = బంగారుపల్లెరములందుంచబడిన || ౧౨౨ || దోశ్యమితారి = భుజములచేత
అణపఁబడినశత్రువులుగలవాడు. నిజక్షమాంతశ్యలలోన్ = తనభూమిలోనిరాతియందు. అంభ
శ్యచిత్త = నీటిపరిశుద్ధతచేత. || ౧౨౩ || కుంజరాశనతన్ = అశ్వత్థత్వముచేత. ఏకతానతా = ఇతర
విషయములందుబుద్ధిని చొరనియ్యకుండుట = ఏకాగ్రత || ౧౨౪ || నీరాజనంబు = ఆరతులు. ఏరా
ళము = లెక్కలేనివారు. అయకాములకున్ = మేలుకలిమినికోరువారికి || ౧౨౫ || అంశేందూద్వపా =

భ్రంశంబొందక వెన్నె దత్సలీలధారం గూడఁ బుష్పావళి
సంశుద్ధాంబువు లాయెడం దగు జప స్నానార్హదానక్రియల్. ౧౨౬.
సీ. భరమానుతఱిదోడు పడవచ్చుగతిగేలి, తోఁ గరమూలజ ద్యుతులుసాగ
నెలకులంబులచల్వ నేర్చు నవార్కాంశు, లనఁ గపోలముల దీపాంశులంటఁ
గొడిఁబుట్టుకాళిమాంకురపుమేఘములకుమెఱుంగులై చూపుగ్రొమ్మించులలర
న్నేహంబు పాత్రని షిప్తమాటకునుబ్బుపగిది పాలిండ్లు ని బ్బరమునిక్క
తే. హరికి బలువంకలను దగ నగ్రవీధి, నిలిచి శతకోటిసంఖ్యల నియమపరత
నారతులొసంగు దివ్యకన్యకలు ధన్య, మతులుగ్రీడింతురయ్యుత్తమస్థలమున.
ఉ. గోషిక యోర్తు తొల్లి హరిఁ గూర్చి తపంబొనరింప దాని ని
ష్ఠాపరతన్ మదిం గరఁగి శాశ్వత్యుద్దోచినఁ జూచి వేడ్కతో
నా పసిగాపు పూపవయ సాకె త్రిలోకవిమోహనక్రియా
రోపనిరూపణం బగు స రోరుహలోచను రూపుఁ జూచుచున్. ౧౨౭
తే. వైషమేషవవిషమేషు శోషణమున, వేష మొకరితిగానిర్ని మేషనయనత్ర
యగుచునెరగొంటఁగదలనిపొగరుమీను, దోయిఁజూపట్టు సుప్తసిద్ధవునుబో
తే. క్లేశపాశంబుతోఁగూడఁ గేళపాశ, మురుల బర్హవతంసుండు కిరుణానిచ్చు
నీవియెఱుంగకి యొక్కింత నీవిజాఱఁ, దచ్చరణములుమదినంటమచ్చెకింటి.

కళామాత్రమయిన చంద్రునివహించిన. హ్రీంకృతిక్=హ్రీంకారముచేత. ద్రువంబై=శాశ్వతమై.
త్రింశన్నాపమిలోర్విక్=ముప్పదివిండ్లపట్టుకొలది నేలను. పుష్పావళీసంశుద్ధాంబువులు = పువ్వుల
సముదాయముచేత పరిశుద్ధమయిన జలములు || ౧౨౬ || భరము=బరువు. కేలితోక్=విలీనముతో
కరమూలజద్యుతులు=చంకలనిగనిగనివెలుంగులు. సాగక్=నడచిరాఁగా. నెలకులంబుల=చంద్ర
సమాహములయొక్క. చల్వ=చల్లదనమును. నవార్కాంశులు=క్రోత్త (ఉదయకాలమునందలి)
సూర్యకిరణములు. కపోలములక్=చెక్కిళ్లయందు. కొడిక్=దీపపుశిఖియందు. కాళిమాంకురపు=
నల్లదనపుమొలకలనెడి. మెఱుంగులై=మెఱపులై. క్రొమ్మించులు=క్రోత్తమెఱపులు. అలరక్=
ప్రకాశింపఁగా. స్నేహంబు = మైత్రి; నూనె. పాత్రము = యోగ్యము; గిన్నె మొదలగునది.
నిక్షిప్తము=ఉంచబడినది. ఉబ్బు=సంతోషించు—ఉబుకు. పాలిండ్లు = స్తనములు. నిబ్బరము=
మిక్కిలి. అగ్రవీధిక్=ఎదుటను || ౧౨౭ || ఓర్తు=ఒకత. తోచినక్=ప్రత్యక్షముకాఁగా. ఆపసి
గాపుపూపవయసాకె = ఆనిల్లపడుచు || ౧౨౮ || వైష...మునక్...వైషమేషవ = మన్మథుని
యొక్క. విషమేషు బేసిబాణములవలని. శోషణమునక్ = చిక్కుటచేత. నిర్నిమేషనయన =
అపృష్టాల్లులేనికన్నులగలది. ఎరగొంటక్=ఆహారమును తీసికొనుటచేత. పొగరుమీనుదోయిక్=
మత్తుగొన్నచేపలజంటతో. ౧౨౯ || క్లేశపాశంబుతోక్=తపస్సువలని శ్రమమనెడి త్రాటితో. కేళపా
శము=వెండ్రుకలముడిఉరులక్=జాఱఁగా. బర్హవతంసుండు=కృష్ణుడు. ఈవి=దానమును—కిరీ

నీ. ఊరకుండినజూచి యొక్కంత నగి కృష్ణుఁ, డిదియేమిసీవన్న నిందువదన
కుంచితావయవభం గురవృత్తిఁ దత్పాద, బిసరుహంబులుకేల బిగియఁబట్టి
మచ్చిత హరములో మధువైరి ! నీపాద, వనరుహంబులు వీని వదలఁజాల
వీనిలావణ్య మీ వేషభూషణముగా, నస్మత్కర్ణాత్థితం బగుట నడుగుఁ
తే. గవయిదిసలాంఛనం బగుఁ గాతయనుడు, నట్లయగుఁ గాక సర్వంబు నతివ! నీవ
నంబరపుముక్త కేశివినఖలభూష,ణాంచితాంగివి నై యుండు మనియె శౌరి.
ఆ. అదియునట్లయగుచు నభిరామమూర్తియై, తనపసిండిజడలు దలఁగద్రోచి
యానతార్థమూర్తి యై డేత్రమునకు నీ, శాన్యమున వసించు చంద్రవదన!
క. ఆ మహనీయ డేత్రశి, ఖామణిపైఁ బిదపఁ బర్వెఁ గామిని ! నానా
భూములనునిగిడి మదగజ, భైమి బహుళలహరిగహన భయదాకృతియై.
నీ. జడధిచల్లిన గండ వాడి నేత్రములఁబడ్డ, గతిఁదామరలపరా గంబు గ్రమ్మ
తదితర డేత్రముల్ తమయందునిలుమన్న నొడ్డించుటలువోలెనూర్పులెసఁగఁ
బంకదంభమునఁ బా పములమ్రుంగిననీటి, పెద్దనవ్వులలీల కేనమలరఁ
బెరవాహినులమీఁదఁ బెరిగి నమత్సరా, వేశంబులన గ్రాహ వికృతులడర
తే. భానుభూమైకజనిభూమి భైమినడచి, యమృతాక్షేత్రమటడాసి యధికభీతిఁ
జూరకగిరిరుద్ధగతియైన కరణిఘూర్ణ, నంబునొందుడు శ్రేణగ న్నాథుఁడెఱిగి
ఉ. ఏటిగుఱించి పల్కు విను మేటికి నీభయ మోశుభాంగి ! యె
ప్పాట భవత్సమాన మగు పాటి సరిన్నికరంబు లేదు వాః
పాటవ మొప్పు మత్పదము పైఁబ్రవహింపు మదాజ్ఞ నన్న న
చోట సపాటమై కడలి జోటియుఁ గొల్పె నిజప్రవాహముక. ౧౩౫

కను. నీవి=పోతముడి. తచ్చరణములు=అకృష్ణుని పాదములు || ౧౩౦ || కుంచితావయవ భంగుర
వృత్తిఁ=వంపఁబడిన అవయవములయొక్క వంకరతోడి వ్యాపారముతో. బిసరుహంబులు=కమల
ములను. సలాంఛనంబు=గుఱుతుతోఁగూడినది. అనంబరపు=వస్త్రము లేనిదానపు. ముక్త కేశివి=ముడి
వీడిన వెండ్రుకలుకలదానపు. అంచిత = ఒప్పిదమయిన || ౧౩౧ || ౧౩౨ || జడధి = సముద్రము.
పరాగంబు=పుప్పొడి. ఒడ్డించుటలు=చాగించుటలు. ఊర్ములు=అలలు. దంభమునకే=సేవము
చేత. లీలకే=విధమున. పెరవాహినులమీఁదకే=ఇతరనదులమీఁద. మత్సర = ఈర్ష్యయొక్క.
గ్రాహవికృతులు = ప్రాణిహింసచేయు మత్స్యములవికారములు. అడరకే = అతిశయింపఁగా.
భానుభూమైకజనిభూమి=సూర్యుని యొక్క (లేక) ప్రకాశములయొక్క అధిక్యమునకు ముఖ్య
మయిన జన్మస్థానము. భైమి=భైమినది. డాసి=సమీపించి. గిరిరుద్ధగతి = కొండచేత అడ్డగింపఁ
బడిన గవనముగలది. ఘూర్ణనంబుకే=తిరుగుడుఁబాటును. ఒందుడుకే = పొందఁగా || ౧౩౩ ||
ఎప్పాటకే=ఏవిధముచేతను. సరిన్నికరంబు=నదీసమాహము. వాఃపాటవము=జలసమృద్ధి. సహ

తే. త్తేత్రమునభై మినిల్చిపొ ల్చినప్ర దేశ, మునజనాన్వేషదమనాద్యమునుజతుర్ము
ఖాది నేవ్యంబునగున్పసింహాఖ్యతీర్థ, మమరుత్రింశద్ధనుప్రమాణమునమెఱసి.
సీ. ఉక్కుఁగంబమువ్రచ్చి యుదయించెనేదేవుఁ, డరణినుద్యవ మొందునగ్నికిరణి
వాలారుగోరుమేల్ గాలాముచేసె నే, జేజే హిరణ్యాసు శిశుకమునకు
భక్తివృద్ధుఁడుగాఁగఁ బాటించె నేవేల్పుఁ, ప్రహ్లాదుఁ గడుఁబాల పండ్లనాడ
నిజసింహతకుఁ దగ సుజనహృద్గుహలందుఁ, గ్రీడించె నేత్రిలో కీనియంత
తే. యాన్మహార్యక్షవర్మండు యక్షపక్షి, ఖచరగంధర్వకిన్నర గ్రామణీశి
రోమణీఘృష్టిచరణస రోజుఁడందు, నుండుముప్పది రెండుబా హులనుగల్గి.

శా. ఆ కుంభప్రభవుం షొకానొకతపం బత్యుగ్రతం జేసి ము
న్నో కుంభ స్తని ! యాజలాంతరమునం దున్నంగ నేదివ్యం
గాకారంబుననిల్చు నట్టిదె యగ స్త్యాఖ్యాతితీర్థంబు త
ద్వ్యాకోచాకృతి సప్తసప్తతి కరా యామావృత్తిఁ జెన్నగున్. ౧౩౮

మ. నవనీతప్రియుఁ గొల్చి విఘ్నపతి త స్మంత్రాంగతం దాల్చి యే
యవధిం బోని గణాధిపత్యపదవిం బ్రాపించి యద్దానిచెం
త వసింపంగఁ దదాహ్వాయంబునన గా నాపత్య నూనట్టి తీ
ర్థతంసంబు నగ స్త్యతీర్థమునకా ద్యం బండు విద్యాధికుల్. ౧౩౯

సీ. నగపుత్రి ! యట్టిగా నాపత్యతీర్థంబు, నకుఁ బూర్వమై మజ్జ నంబానర్చు
వారికి మరివారి వారికి నవవర్గ, వర్గంబు నీజాలు వారిగల్గి
యచట సంకిరణా హ్వాయతీర్థరాజంబు, వెలయునచ్చోమున్ను హలధరుండు
తీర్థయాత్రయొనర్చు త్రిమృటమైవచ్చి, యవగాహవేళఁ బ్ర త్యక్షమైన

టము=మట్టము. కడలిజోటి=ఏఱు. కొల్పెన్=వ్యాపింపజేసెను || ౧౩౧ || పొల్చిన = ఉన్న.
త్రింశద్ధనుఁ ప్రమాణమునఁ=ముప్పదివిండ్లపట్టుకొలదిని || ౧౩౨ || వ్రచ్చి=పగుల్చునని. అరణిఁ=
నిష్పత్రచెచ్చెడుసాధనమునందు. వాలారుగోరు = వాఁడొమొనచే అతిశయించినగోటిని. హిరణ్యాసు
శిశుకమునకు=హిరణ్యకశపుని ప్రాణము నెడియులుచుమాననకు. త్రిలోకీనియంత=మూడులోకముల
సముదాయమును నియమించువాఁడు. స్పహార్యక్షవర్మండు = స్పసింహాత్తముఁడు. గ్రామణీ=
శ్రేష్ఠులయొక్క. ఘృష్టి=వెలుంగులుగల || ౧౩౩ || తద్వ్యాకోచాకృతి = దానివికాసములోడి
యాకారము. సప్తసప్తతికరాయామావృత్తిఁ = డెబ్బదియేడుచేతుల విరివిగల యావరణముచేత.
చెన్నగున్=అందగించును || ౧౩౪ || నవనీతప్రియుఁ=కృష్ణమూర్తిని. అవధిఁ=మేరను. || ౧౩౫ ||
పూర్వము=తూర్పు. అపవర్గంబు=మోక్షము. త్రిమృటమై=త్రిపుటతో. అవగాహ=స్నానము

తే. పాండురంగాధిపతిక్ష్మప వడసి దద్వ, రాష్ట్ర నిజనామమ తీర్థ మధిగమింపఁ
జేసికార్యమునఁబొందెఁగ్రీసఖుండు, నందయంతర్హితుండయ్యెనద్భుతముగ
శా. అసంకర్షణతీర్థరాజమునకా ద్యంబై నమద్వేదని

శ్వాసంబై తనదైర్ఘ్యమంతయును బం చాశద్ధనుశ్చేయమై

భాసిల్లఁ నిజవారిమజ్జ దఖిల ప్రాణీప్సితత్యాగదీ

హృసన్నద్ధ మనం బ్రసిద్ధిపడయుఁ జాబాలితీర్థం బిలఁ.

౧౮౧

క. అతీర్థమునంతరమున, వృత్తస్థని! బ్రహ్మ తీర్థవిభు వభినుతినం

పత్తివిలసిల్లు శతదో, ర్వృత్తాకృతి కాంత! దాని వృత్తంబెల్లఁ.

౧౮౨

క. అందు వసియించు యదుకుల, నందనసేవావిధాన నందన్మతియై

కుందవిశదరదన! శతా, నందుడు వాణీవధూస నాథుం డగుచుఁ.

తే. బ్రహ్మతీర్థంబునకు దండ పాణియాశ, కులశిఖరిపుత్రి! దీపించు గలశతీర్థ
మేనుబారలనిడుపున దీనుమిగిలి, యదియయమృతామహాదేవి కాస్పదంబు.

తే. బ్రహ్మతీర్థంబుఁ గలశతీర్థంబుఁబొగడ, నేరరెవ్వారుచంద్రికాగౌరవమయ్యు
దత్పయోధరముక్తిని ధానమునకు, నంజనచ్చాయయైతోఁచుటద్భుతంబు.

ఉ. తామరసాక్షి! యందునకు దక్షిణదిక్కున సప్తదోర్మితా

యామ మయాతయామగుణ మై యెసఁగుఁ బితృతీర్థ మచ్చటఁ

దామొనరించు దానములుఁ దాన ములుఁ గయఁజేయు సత్క్రియా

స్తామములై పితృప్రియముఁ జొన్ప సుఖంపుదు రెల్లవారలుఁ.

౧౮౬

ఉ. దానికి దక్షిణాశ వసు ధాధరనందన! యొప్పు బ్రహ్మవి

ద్యానిధి సేవితంబు నవ హస్తమితం బగు చక్రతీర్థ మ

చేసిడి. తద్వరాష్ట్ర = ఆయనవలన వరమునుపొందుటచేత. అధిగమింపఁ = పొంద. కార్యమునఁబొందెఁ = కృతార్థత్వమునుపొందెను. అంతర్హితుండు = అంతర్గానమునొందినవాడు || ౧౮౦ || దైర్ఘ్యము = నిడివి. పంచాశద్ధనుశ్చేయము = ఏబదివిండ్లపట్టుకొలదిగలది. మజ్జతే = స్నానము చేయుచున్న. ఈశితే = కోరికలను. దీక్షాసన్నద్ధము = నియమముచేత సిద్ధపడినది || ౧౮౧ || అంతరమునఁ = నడుమ. శతదోర్వృత్తాకృతి = నూలుచేతులమేరగుండ్రని యాకారము. వృత్తము = ఉనికి || ౧౮౨ || నందన్మతి = సంతోషించుచున్న బుద్ధిగలవాడు. కుందవిశదరదన = మొల్ల మొగ్గలవలె స్వచ్ఛమైనవలు (వరుస) గలదానా. శతానందుడు = బ్రహ్మ. || ౧౮౩ || దండపాణియాశ = దక్షిణదిక్కు. కులశిఖరిపుత్రి = కులపర్వతముకూతురా. దీను = మనోజ్ఞత || ౧౮౪ || చంద్రికాగౌరము = వెన్నెలవంటి తెలుపుగలది. || ౧౮౫ || సప్తదోర్మితాయామము = ఏడుచేతులకొలదినిడివి గలది. ఆయాతయామ = విడువబడని. తానములు = స్నానములు || ౧౮౬ || ఆశే = దిక్కునందు.

చో నలవోకయుంబలె వి శుద్ధజలంబులఁ గ్రుంకి మాధవ
ధ్యానముసేయు మానులకు నబ్రములే యపవర్గదుర్గముల్. ౧౮౭

క. చక్రస్తని ! తజ్జలములఁ, జక్రాలంకృతశిలాని చయ ముదయించుకొ
శక్రముఖాఖిలమఘభు, కృక్రముగొనియాడుఁ దత్ప్ర శస్త్రగుణంబుల్.

శా. ఆతీర్థంబునకుం గృతాంతదిశ నా ద్యం బార్తివైద్యంబు ల
శ్రీతీర్థంబున నొక్క తీర్థము ప్రకా శించుకొ రమాదేవి వీ
తాతంకస్థితి నచ్చటం దపము సే యకొ నేర్చికొ తొల్లి యా
దై తేయారిభుజాంతరాశమణిసా ధం బెక్కెఁ బెన్మక్కువకొ. ౧౮౮

సీ. ధూతాఘమైనల శ్రీ తీర్థమునకు ద, క్షిణమునఁ గౌమోద కియును బద్మ
మునుశఙ్ఖమునుజక్రమునునిజనామచిహ్నములుగా వెలయుతీర్థములునొలుచు
మెలఁత! యీనాల్గు ల శ్రీతీర్థమునఁగూడి, శక్తిపంచకనామ సంప్రయుక్తి
దళుకొత్తు వీని వి స్తారంబు షష్టిహ, స్తప్రమాణంబునఁ జాలియుండుఁ

తే. బరమపావనంబు పాతకనిర్మూల, నైకకర్మతంబు లోకనుతము
తత్ప్రభావమనుర దమనున కీయేను, ప్రాణధనములగుచుఁ బ్రణతిపడయు.

ఉ. ఆమధువైరిదివ్యతను వై సకలోన్నతమూర్తియై దశ
వ్యామవిశాలమై పరమ మై భువనత్రితయాభిగమ్యమై
యీ మును విన్న తీర్థముల కెక్కువచూపుచుఁ బొండరిక మ
క్షామగుణాభిరామ మనఁ గా వినఁగాఁ గనఁగాఁ దగుం దగుకొ. ౧౮౯

సీ. నిడువాలగుచూపు నిగిడినచోనెల్ల, బీటెండ రేయెండఁ బెండ్లియాడ
నిశ్వాసపవనంబు నెలకొన్నచోనెల్ల, బ్రామిన్మునెత్తాపు లాముకవియఁ
బొక్కిటితమ్మిపు ప్పొడియెల్కుచోనెల్ల, బ్రహ్మాంకురంబులు పాదుకొనఁగ
నడుగులేజగురాకు లంటినచోనెల్ల, వివిధతీర్థశ్రేణి వెల్లవొడువ

అలవోకయుంబలె=స్వేచ్ఛగా. అబ్రము=వింత. దుర్గములు=పాండరానికోటలు || ౧౮౭ || మఘ
భుక్రక్రము=దేవతాసముహము || ౧౮౮ || కృతాంతదిశక = దక్షిణాపుదిక్కునందు. వీతాతంక
స్థితిక=పోయినభయముగలయెనికితో. భుజాంతరాశమణిసాధంబు=ఊమ్మనెడి రత్నాలమేడ||
౧౮౮ || ధూతాఘము=తోలఁగింపఁబడినపాపములుగలది. పాలుచుకొ=కలవు. సంప్రయుక్తికొ=
కూడికతో. షష్టి=అఱువది. కర్మతంబు=కార్యమును నెఱవేర్చునది. వీను = ఆయిదు. ప్రణతి=
పొగడ్డ || ౧౮౯ || దశవ్యామవిశాలము = పదిబారలవిరివిగలది. అభిగమ్యము = పొందఁదగినది.
ఆక్షామ=తగ్గని || ౧౯౦ || వాలు = వాడియైన. బీటెండ = తీక్ష్ణమైనయెండ. రేయెండ=
వెన్నెల. నెలకొన్న=నిలిచిన—ఉన్న. బ్రామిన్మునెత్తాపులు=వేదవాసనలు. ఆముకవియొక=
ఆవరించుకొనఁగా. పొక్కిటితమ్మి=బొడ్డుతామర, ఒల్కు=చిందు. బ్రహ్మాంకురంబులు=బ్రహ్మ

తే. బర్హమణిబంధ మావేల్పు పచ్చవెదురు, గ్రచ్చకాయలతిత్తియుఁ గంబుశక్తి
గలిగి విహరించుఁ జాండరికంబునందు, నందు లేబట్టి ప్రాలేయనగముపట్టి!

వ. అఖిలతీర్థరాజం బగునమ్మహాతీర్థంబునకు జముదిక్కున ధిక్కుతావిముక్తం
బగు ముక్తకేశతీర్థం బఖిలార్థప్రదంబై యుండు. మున్నట్లు వెన్నునివలనం
దీర్థాపత్నీంబును ముక్తిదాయిత్యంబునం గాంచిన యమ్ముక్తకేశియునచ్చో
ట నచ్చవెన్నెలఁ దొచ్చెంబుచేసి యెసఁగు నిసుకదిన్నెలపై నున్నయది
యట్లగుటంజేసి. ౧౫3

క. పులిసోపరితలగత నా, తలోదరిని శిథిలవనన ధమ్మిల్ల మహా
జ్వలభూషణభూషిత ని, శ్చలపదవిప్రద భజంపఁ జను గుహజననీ !

శా. భక్తుం డెవ్వఁడు ముక్తకైశిక పయః పానంబు గావించి ని
ర్ముక్తకేశకు ముక్తకేశికి గరం బుల్ మోడ్చి సత్కామన
స్సక్తుం గన్గొనువాఁడు గన్నయదిసో జన్మంబు మే దాల్చియు
ముక్తుం డాతఁడు భావికాలజననం బుల్ వానికిం బూజ్యముల్. ౧౫4

చ. హరి మును సంగమాహ్వయమ హాసురు నాసురవృత్తిఁద్రోచి పే
రురవడి వానిపై నడుగు లూఁదఁ దదంకము లెట్టిచోట గో
చరమగుచూడ్కి కాస్థలము సన్నిధి పెన్నిధి వానిపేరిటం
బరఁగెడు దీర్ఘ మొప్పుఁ గల భాషిణి యీషణశోషణస్థితి. ౧౫5

కి. స్థావితభూతల యగు పుష్పావతి యను నేఱు గలయఁ బావనమై యో
దేవీ! సంగమతీర్థం, బావిచ్ఛాతాఖిలాద్భుతార్థత వెలయు. ౧౫6

సి. ఆతీర్థమునకు నా ద్యము సోమతీర్థంబు, సోమలోకావాస సుఖకరంబు
దానికి దేవతీర్థము పూర్వమై యుండు, దేవతాభోగోప దేష్ట యగుచు
నందున కటమున్న యవతరించిన సూర్య, తీర్థంబు సారసి ద్ధిప్రదంబు
తతీర్థమునకుఁ బ్రాక్తనము సరస్వతీ, తీర్థంబు వాఙ్మయోద్ధిపకంబు

యొక్క మొలకలు. వెల్లివొడువక = ప్రవహింపఁగా ॥ ౧౫౭ ॥ జముదిక్కునక = దక్షిణదిక్కు
నందు. ధిక్కుతావిముక్తంబు = తిరస్కరింపఁబడినకాశికలది. తొచ్చెంబు = తుచ్చముగా ॥ ౧౫౩ ॥
పులిసోపరితలగత = ఇసుకదిన్నె మీఁదనున్న దానిని. శిథిలవననధమ్మిల్ల = వీడినవస్త్రమును
కొప్పునుగలదానిని ॥ ౧౫౪ ॥ ముక్తకైశికపయఃపానంబు = ముక్తకేశీ తీర్థమునందలి జలమును
ద్రాగుటను. మే = దేహమును. పూజ్యములు = సున్నలు ॥ ౧౫౫ ॥ ఊఁదఁ = మోఁపఁగా. తదంక
ములు = ఆగుణులు. సన్నిధి పెన్నిధి = దగ్గఱనుం డెడిగొప్పనిధి. ఈషణశోషణస్థితి = ధనాదుల
యందలి యిచ్చనుతో లఁగించునట్టియునికితో ॥ ౧౫౬ ॥ స్థావిత = తడుపఁబడిన ॥ ౧౫౭ ॥ సార
సిద్ధిప్రదంబు = సూర్యలోక సిద్ధినిచ్చునది. ప్రాక్తనము = పురాతనము. వాఙ్మయోద్ధిపకంబు = వాక్య

తే. వీననాల్గింట నాడిన వీనిమహిమ, బ్రస్తుతించిన వీనివై భవముగన్నఁబ్ర
 బ్రాజ్యసాయజ్యసామ్రాజ్యపూజ్యభూరి, భోగములుపశ్చజనులకుఁబొదలుఁగొ
 న్నగర. పూర్వద్వార్థక్ సితాంగి భవనవినుత నం భోరుహభ్రాణురాణి
 బర్వేందుస్సర్ధివక్త్రీ భగవతి నఖిల ప్రాణిధీమూర్తి వాణి
 దూర్వాశీపత్రమల్లి తులసిదళశమీ ధూపదీపాక్షతౌఘ
 గుర్వాజ్యక్షీరధారల్ గొని కొలిచినచోఁ గోరుకోర్కుల్ ఫలించున్. ౧౫౯

పృథ్వి. తరణ్యయుతజత్స్రీభా ధగధగాయితాశాంతరం

డరణ్యమృగభూమికా వృధితదానవస్వాంతం డా

హిరణ్యకశిపుద్రుహం డెఫుడునుండు నచ్చో నమ

చ్చరణ్యపదపద్మంజై చలదశాకృతీస్వీకృతిన్.

౧౬౦

క. నీవడిగిన జెప్పితి నో, దేవి ! చతుర్ముఖముఖులకుఁ దెలియఁగరా దీ

దైవత తీర్థ తేత్రమ, హవిర్భావములు చింతి తార్థప్రదముల్

౧౬౧

ఉ. ఈచరితంబు విన్నఁ బతి యించిన వ్రాసినఁ బుత్రపత్రల

క్షీచతురాంగనాదికవి శేషము లిమ్మెయి గాంచి మీఁదటన్

జూచునరుండు ప్రామునులు చూడని చక్కని యిక్క నిక్క మో

మేచక మేఘసంసదృప మేయశిరోజ ! సరోజద్భక్తకృపన్.

౧౬౨

క. అని శివుఁడు కుభరకన్యకు, వినిపించినయట్టి సరణి వినిపించె మహా

మునులకు ననుపమితతపో, ధనులకుఁ గథకుండు తత్త్రి తయమేశనమున్.

పమైప్రకాశించునది. ఆడినన్ = స్నానముచేసినను. ప్రాజ్య...భోగములు. ప్రాజ్య = అధికమైన. సాయజ్య = భగవంతునితోడికూడికయనెడి. సామ్రాజ్య = మండలేశ్వరత్వమువలని. పూజ్య = కార వింపఁదగిన. భోగములు = సుఖానుభవములు. పంచజనులకున్ = మనుష్యులకు. కొల్ల = కొల్లఁగా. పొదలున్ = కలుగును || ౧౫౯ || అంభోరుహభ్రాణురాణిన్ = సరస్వతిని. పర్వేందుస్సర్ధివక్త్రీన్ = పున్నమనాటిచంద్రునెదిరించెడి ముఖముగలదానిని. ధీమూర్తిన్ = బుద్ధియే రూపమయినదానిని || ౧౬౦ || తరణ్యయుతజత్స్రీభా = పదివేలసూర్యులను వెలుగునట్టి తేజస్సుచేత. ఆశాంతరండు = దిక్కులనుధ్యవదేశముగలవాఁడు. భూమికా = వేషముచేత. ద్రుహండు = శత్రువు. నమచ్చరణ్య పదపద్మండు = నేవించువారికి పొందఁదగిన పాదపద్మములుగలవాఁడు. చలదశ = అశ్వేత్థము యొక్క || ౧౬౧ || ముఖులకున్ = మొదలగువారికి. చింతితార్థప్రదములు = కోరినకోరికలన్నిచ్చునవి || ౧౬౨ || ఇమ్మెయిన్ = ఈదేహమునందు — ఈజన్మమునందు. చక్కనియిక్కన్ = మంచిచోటును. మేచక మేఘసంసదృప మేయశిరోజ = నల్లమబ్బులకూటువ ఉపమేయము గాఁగలతలవెండ్రుకలు గలదానా. సరోజద్భక్ = విష్ణుదేవునియొక్క || ౧౬౩ || సరణిన్ = విధమును || ౧౬౩ ||

క. వినిపించిన విని శౌనక, మునిప్రముఖనిఖలమును ల మోఘానందం

బును మనములఁ దాల్చిరి నెల, కొను నిజతనుఫలకపులక కులకలనమునక.

క. ఆశౌనకుండు మఱియు బి, లేశయతలిమోపధాన లీలాలోల

స్వాశయుఁడు పరమపదబ, ధ్వాశుఁడునై రోమహర్ష శాత్మజఁ బలుకుక.

చ. దమనిధి ! విట్టలేశ్వరుఁడు దైవతరత్నము బైమి తీర్థర

త్నము నల పొండరికవసు ధాతల మన్నది జ్యేతరత్న మీ

త్రిమణులు సూక్తిసూత్రవిత తిం గుదిగ్రుచ్చితి మచ్చ్రోవోవిధే

య మగుచునున్కి నక్షవల యాశ్చితి నీకీతి యొప్పు నెప్పుడుక. ౧౬౬

క. చతురభవదుక్తిముకుర, ప్రతిఫలదశి లేశగుణప రంపర కలుషో

జ్ఞిత మగు సంతర్దృష్టి, సతతము నీక్షింపఁ దనివి సనదు మహాత్మా!

మ. హరి యాద్యుం డఖిలాండనాయకుఁడు నం దాపత్య మేలయ్యె? ద

చ్చరితంబెయ్యది? రాధ యెవ్వతె? తది చ్చావృత్తి యేరితి? శం

కరుదేహంబున బైమి యెట్లాదవె? శ్రీ కాంతాంగజాతాక్షరో

త్కర మేమంత్రరహస్య? మింతయును న క్కాణింపు మాకింపుగక.

ఉ. నావుడు సూతుఁ డిట్లనియె నారదచానికి మున్ను మేచక

గ్రీవుఁడు పుండరీకునిచ రిత్రము దెల్పెఁ దదర్థవైభవం

బే వినిపింతు మీగు వినుఁ డిందఱు సందియమెల్ల డింద ల

క్షీవిభుదివ్యలీల లఱ చేతఁ గనందగు దీన దీనుగక. ౧౬౭

క. అని సూతుఁడు వెండియు న, స్థనసూతువిహారములు ని రూఢోక్తుల వి

న్ననునొప్పుఁ జెప్పఁదొణఁగెక, మును వేదవ్యాసువచన మున వినియునికెక

తనుఫలకపులక కులకలనమునక = తమదేహములనెడి పలకలయందు గగర్వాటుకూటమివోడి కూడికతో || ౧౬౮ || బిలేశయ...స్వాశయుఁడు=పాముపానుపును దిండునుగాగల విష్ణుదేవుని లీలలయందు తన క్రమయిన తనమనసుగలవాఁడు || ౧౬౯ || దమనిధి = ఇంద్రియనిగ్రహమునకు ఉనికిపట్టయినవాఁడా. సూక్తిసూత్రవితతిక=మంచిమాటనెడి దారములచేత. గుదిగ్రుచ్చితి=కుత్తి గాకూచ్చితి. మచ్చ్రోవోవిధేయము = మాచెవులయందుపొందినది || ౧౭౦ || భవదుక్తి...పరం పర=నీమాటలనెడియద్వయనందు తోచుచున్న సర్వేశ్వరునిగుణములపజ్ఞానము. కలుషోజ్ఞితము = పాపముచేతతొలగింపఁబడినది. అంతర్దృష్టిక=లోచూపుచేత. తనివిసనదు=తృప్తికాదు || ౧౭౧ || సందాపత్యము=సందునిబిడ్డ. || ౧౭౨ || మేచకగ్రీవుఁడు = శీవుఁడు. డిందక=తీఱగా. దీనక= ఈచరిత్రమునువినుటచేత || ౧౭౩ || విన్ననువు = నేర్చు || ౧౭౪ || ప్రమదాప్రమదార్థముగాక = భార్యయొక్క సంతోషముకొఱకు, ఉపనయించిన=చెప్పిన. శ్రుతిసీనులగాక = చెవిమార్గముల

- చ. ధనపతిమిత్రుఁ డట్లు ప్రమ దాప్రమదార్థముగా నుపన్యసించిన వచనామృతంబు శ్రుతి సీమలఁగా దిగి బోధభూజనే చనమొనరించుటకై సఫల సంభ్రములై సమయూరరాజవాహనముగ మాను లబ్ధిజల మానుఘనంబులలీల నేగఁగఁక. ౧౭౧
- సీ. జాలపాదము నంఘ్రి గీలితంబగుసితా బ్జముభాతిఁగుంచెహస్తమునఁగ్రాల బిరుదంబుఁ బొగడు శ్రీ శ్వరుశంఖమనఁజాలి, తన్నామముఖరకం ధరదనర్ప రజతాద్రికూటగ ర్జితాశ్శ్రీకా కృతి, బృహదంసముననిడ్డ మహతి పలుక నిగిడి సుషుమ్న యీనిన పిల్లవెలుగుల, వడువున నెఱసంజ జడలునిక్కఁ తే. దెగినచుక్కధరణికి నే తెంచుకరణి, దరణిజిత్సభతో మేఘ సరణి డిగ్గి నందసిట శతానంద నందనుండు, మృణంబాడి బాలేందుమాళిబాడి. ౧౭౨
- చ. తటపుట బిల్వభూరుహవి తానలతానవపుష్పనిష్పత జటిలమధూళిధూళిధూళివ సారభ చూర భ్రమింపఁ జొచ్చె ని చ్చట వనదేవతోద్ధతకు చద్వితయశ్రితయత్నకర్దమ చ్చటలఁ దటాలునకై వెడలు సారపుఁదావులు ద్రోవ లాఁగుచుక. ౧౭౩
- తే. ఉచితసేవభ్యయుతలయ్యు నురగసతులు, నిఘ్ననిజచూళిమణిఘ్నవిఘ్నలబ్ధి నభికసంకేతములకు రే లరిగియరిగి, తిరుగుమొగమైనచిక్కులతెరువులివిర.
- ఉ. వ్యాళకరాళకుంభములు వ్రచ్చుట గ్రుచ్చుటఁబోలె బచ్చిము త్యాలు నఖాగ్రధారలకు నాభరణాచరణం బొనర్చు నీ లైలగుహాగృహస్థులఁ జత్నైడు నిదుర తొర గట్టురా చూలవయాళివాపురము సూడుకుఁ బట్టు మహా గ్రసింహముల్. ౧౭౪
- గుండ. బోధభూజనేచనము = జ్ఞానకృత్తుముయొక్క తడుపుటను. సమయూరరాజవాహనముగఁ = కుమారస్వామితోఁగూడ. ఆను = త్రాగునట్టి || ౧౭౧ || జాలపాదము = హంస. కీలితము = కూర్చుబడినది. ముఖర = మొరయంచున్న. కంధర = మెడ. కూట = ఖరమునందు. గర్జితాశ్శ్రీకాకృతికై = ఉలుముచున్న నల్లమబ్బులసమాహుమువిధమున. బృహదంసము = పెద్దమాఁపు. ఎఱ్ఱసంజ జెడలు = ఎఱ్ఱనిసంధ్యారాగకాంతిగలజడలు. తరణిజిత్సభతో = నూర్చునిజయించునట్టి వెలుగుతో || ౧౭౨ || నిష్పత = పడుచున్న. జటిల = ధారారూపమైన. మధూళి = పూఁదేనెయొక్క. ధూళి = తుంపరలవలన. భవ = పుట్టిన. ఉద్ధత = నిక్కిన. యత్నకర్దమచ్చటలకై = కర్మా రాదులతో చేయబడిన కలపముల తెగలచేత. ఆఁగుచుక = అడ్డగించుచు || ౧౭౩ || సేవభ్యయుతలు = వస్త్రములు మొదలగు నలంకారములతోఁగూడినవారు. నిఘ్న = స్వాధీనములైయుండెడి. నిజచూళి = తమతలయందలి. మణిఘ్నవిఘ్నలబ్ధికై = రత్న కాంతులవలని విఘ్నముకలుగుటచేత. అఙ్గిక = కాముకులయొక్క. తెరువులు = మార్గములు || ౧౭౪ || వ్యాళకరాళకుంభములు = దుష్టజములయొక్క విశాలములయిన కుంభస్థలములను. వ్రచ్చుట = భేదించుట. నఖాగ్రధారలకుఁ = గోటి

సీ. కాఁబోలు నివి గణ గ్రామణికిల్లితా, నల్పవిహారగే హంగణములు
 కాఁబోలు నివి చర త్థచరచారుస్తనీ, సమృద్ధగళితభూ పాస్రజములు
 కాఁబోలు నివి దక్ష కన్యాంఘ్రివిన్యాస, ధన్యాసకృత్కేళి మాన్యగుహలు
 కాఁబోలు నివి మోద కప్రియప్రబలదం, తప్రాసనిర్భిన్న ధాతుఖనులు
 తే. తెలియఁగాబోలు నివివహ్ని తిలకచలక, పద్మనిర్దోషసురసరి దృహుశలహరి
 గహనకుసుమాయమానశీ కరనిపాత, శీతలక్ష్యాతలోత్థద్రు పోతకములు.
 తే. రాజతాహార్యగోరాజ రాజమునకుఁ, జండ్రశేఖరవరకకు చ్ఛాచుపునకు
 నీమహాసింధు పుపకంఠ సీమనిగిడి, డాలు దీపించె నిదె గంగ డోలుఁబోలె.
 శ. ఈ పృథివీధరంబున ని భేంద్రకటోదితదానధారలై
 ద్వీపవతీతరంగతట విస్ఫుటలైవలకందశంబులై
 తాపసబాలికాశ్రవణ దత్తయవాంకురభూషణంబులై
 రేపు దమంబుసేయు శబ రీకబరీ నిబిరీస నీలిమల్.

౧౭౮

క. ఇట్లులను చుఁద్రోచిచనిముం, దటమునిగనుఁగొనియెవేల్పు దళములుగొలు
 వక, ఘటవటుకప్రముఖమహా, జటిలులతోవచ్చు నా భు జగభుగ్వాహుక.
 మ. కని యేకారణమేగుఁడెంచిరొకొ యీ కామా ధరుం డీ మునుల్
 కనఁ జిత్రంబగుఁ గంటి కంటి స్వకృత స్కాందోక్తియు దావహి

కొనలమొనలకు. గట్టురా...మహాగ్ర సింహములు = పార్వతీదేవియొక్క విహారముకొఱకైన
 వాహనమగు సింహముతో విరోధింపఁదగిన భయంకరములయిన సింహములు || ౧౭౧ || గణగ్రా
 మణి=గణాధిపతి. అంగణములు=ముంగిళ్లు. చర...స్రజములు = సంచరించుచున్న గంధర్వస్త్రీల
 రాయిడివలన రాలినఅలంకారములైన హారములు. దక్షకన్యా...గుహలు=పార్వతీదేవి అడుగులు
 పెట్టుటచేత కృతార్థములగుఁకానొకప్పుడు క్రీడించెడిశ్లాఘ్యములయినగుహలు. మోదక...ఖనులు=
 వినాయకునియొక్క మిక్కిలి బలముగలదంతముల నెడి యీఁటెలచేత భేదింపఁబడిన మణినిల మొద
 లగుపానీ గనులు. వహ్ని తిలక...కములు=శివునియొక్క కదలుచున్న జడముడియందలి దోషము
 లేనిదైన గంగయొక్క మిక్కిటమైన ప్రవాహమునందలి అడవిలోని పువ్వులవలె దోచుచున్న
 కుంపరలు పడుటచేత చల్లనైన నేలయందుఁబుట్టిన చిలుచెట్లు || ౧౭౨ || కశుత్ = ఎద్దుమూఁపు
 రము. సింధువు=ఏలు. ఉపకంఠ సీమ=సమీపప్రదేశమునందు. గంగడోలు=ఎద్దుమెడక్రింద
 వ్రేలాడెడుతోలు || ౧౭౩ || ఇభేంద్రకటోదిత దానధారలు = శ్రేష్ఠములైన యేమగులయొక్క
 చెక్కిళ్లయందుఁబుట్టిన మదపునీటిధారలు. ద్వీపవతీ=ఏలు. విస్ఫుట = ప్రకాశించునట్టి. శైవల
 కందశంబులు=పాచి మొలకలు. శ్రవణదత్త=చెవులయందుఁబెట్టబడిన. రేపు=రేపటివేళ. శబరీక
 బరీనిబిరీసనీలిమలు=బోయపడుచులకొప్పులవలని మిక్కిటమైన నల్లదనములు || ౧౭౪ || త్రోచి=
 ముందుమించి. ఘటవటుక=అగస్త్యుఁడు. జటిలులతోక = జడలుదాల్చినమునులతో || ౧౭౫ ||
 కామాధరుడు=కుమారస్వామి. హాళిక=ఆసక్తిచేత || ౧౭౬ || క్రోతలు = వినువారు. వక్త=చెప్పు

- ల్లిన సందేహముఁ దండ్రిచేఁ దెలియు హా శి స్వీరిఁ దోకొంచుఁ శ్రౌం
చనగోద్యేదియు వచ్చె నిట్లగుటకుఁ శంకింప నింకేటికిఁ. ౧౮౦
- క. శరవణభవయుతు లగు నీ, పరమమునులు శ్రోతలఁట య పారప్రజ్ఞా
కరుఁడు నిశాకరశిశుశేఖరుఁడు హరుఁడు వక్తయఁట య గమ్యముగలదే.
తే. అతిరహస్యంబుశుద్ధంబునాజవంజ, నార్తి హరణంబునగు నెద్దియడిగెనొక్కొ-
కొడుకు సర్వజ్ఞ విజ్ఞానకుశలు ధర్మ, మర్మనిర్ణయవాఙ్మయమహితుఁడంద్రి.
మ. మును పుష్టైక్ బ్రకృతిం దమంబును రజం బుక్ సత్వముక్ నాఁగ నం
దు నిలింపాదులు దామసాత్మకులు మ స్త్యుల్ రాజసుల్ సాత్వికుల్
దనుజద్యేషణు లందుఁ బూజ్యాలు నితా స్తఖ్యాతి నాజానుజాల్
ఘనుఁ డు దింద్రుఁ డుపేంద్రుఁ డీశుఁ డమరుల్ గారెవ్వరుం దత్సముల్.
- ఉ. డక్కిన విష్ణుభక్తియు దృ ఢంపు విరక్తియుఁ గల్గు నమృత
దృక్కటకుఁ భజించుమతి పుట్టక కంపలఁబడ్డ కాకినై
యక్కట మోసపోయితిఁగ దా పెనుత్రిమ్మట నెంతవారికిఁ
జిక్కునె ముఖ్యసౌఖ్యము వి శిష్టజనంబులసఖ్య మందమిక్. ౧౮౧
- స్థగర. ఐనంగానిమ్ము న స్నీ యతిగురుఁడు విశం షాస్తభక్తియందుగా న
న్మానాధీనుండుగా వైష్ణవసుఖదుఁడుగా మత్సరాసాత్రభూతుం
షానంచుఁ బ్రోచి గోవ్యం బగునది తెలుపుఁ బ్రార్థితుండై మురారి
ధ్యానానూనాశయల్ తు ల్యద్యశులుదమశి ష్యాలి భావింతు రెందుక్.
- క. కావున శరణము వేఁడెద, నావైష్ణవసార్యశాము నడిగెద నాకుఁ
గావలసిన యర్థము లా, దేవుండును దెలుపు తేట తెల్లముగాఁగల్. ౧౮౨
- క. అని నిశ్చలతరనిశ్చయ, మున నారదుఁ డరిగె సురస మూహావాసం
బునకుం గైలాసమునకు, ననుబింబితశాంభవాట్ట హాసంబునకుక్. ౧౮౩

వాఁడు. అగమ్యము = తెలియరానిది || ౧౮౦ || ఆజవంజవార్తిహరణంబు = సంసారదుఃఖమును
మాన్వనది. వాఙ్మయమహితుక్ = మాటలయొక్కమహిమగలవానిని || ౧౮౧ || ౧౮౩ || మరు
దృక్కటకుక్ = సర్వాభరణములుగల శివుని. త్రిమృతక్ = త్రిపుటచేత || ౧౮౪ || యతిగురుఁడు =
యతులకు ఆచార్యుఁడు. సన్మానాధీనుండు = సన్మానించుటకుఁదగినవాఁడు. సాత్రభూతుఁడు =
సాత్రమైనవాఁడు. మురారిధ్యానానూనాశయలు = విష్ణుధ్యానమునందు తక్కువపడని మనసుగల
వారు. తుల్యద్యశులు = సమదృష్టిగలవారు || ౧౮౫ || తేటతెల్లము = విక్కిలిస్పష్టము || ౧౮౬ ||
నిశ్చలతర = విక్కిలిచలనములేని. అనుబింబిత = మాటు మొరయుచున్న. శాంభవ = శివునిదే న || ౧౮౭ ||

సీ. నగధన్వివాహనంబగుగోవృషముఁకె, లనఁబొల్పుఁగుంటామ హాక్ష్మణములు
 హరశిరశ్శశిరేఖ యపరావతారంబు, లనఁబొల్పు సేవాగ తాబ్జముఖులు
 కాద్రవేయాకల్ప కంఠమూలచ్ఛాయ, లనఁబొల్పు నగరుధూపాయతంబు
 లీశానధూషణా హిస్ఫటామణికాంతు, లనఁబొల్పు రత్నదీ పాంకురములు
 తే. ఖండపరశుతనుప్రభాఖండదుగ్ధజలధిజలశీకరము లనఁ బొలుచు వేల్పు, ఛేలి
 కలుచల్లుపూవుదో యిల్లుగలుగు, నగముమునిముఖ్యనకుఁదృగానంద మొసగె
 సీ. ఆకొండనెత్తాన హైమసాలావళి, వేల్లితం బగుబలు వీడు గాంచె
 నావీటినడుచక్కి నభిరామశుభవిభా, ధగధగాయిత మొక్క నగరు గాంచె
 నామహాప్రాసాద మల్లనల్లన డాని, వాకిట నొక కీశ వదనుఁ గాంచె
 నాకపిలపనుచే ననుమతుండై చొచ్చి, చని యొక్క ముత్యాల చవిక గాంచె
 తే. నందు విధుకాంతవేదికా భ్యంతరమున, ద్వీపచర్మోపరిష్ఠల దీపితార్క
 కోటినిభ మైనయొకనిరాఘాటనిరఘు, నిరుపమప్రభ గాంచె ని ర్నిమిషదృష్టి.
 ఉ. కాంచి విరించి నందనుఁడు కన్నులు బిమ్మిటి నొంద డింది యొ
 క్కించుకొ కొంకుదేటి కని యెం దదుదగ్రమహోగ్రదీప్తిలోఁ
 బంచముఖుఁ శిఖిక్షణవి భాసిలలాటు మరుజ రీధరుఁ
 సంచితసత్కృపారసవ శంవదు నాదికపిఁ వృషాకపిఁ. ౧౯౦
 చ. విడువనివైరన్యత్తిఁ దటి వేచి రతీశుఁడు చేతికత్తి నె
 క్కుడురభసంబునకొ శిరసు గ్రుద్దిన నయ్యలుఁగెల్లఁబోయి లో

నగధన్వి=కొండధనుస్సుగాఁగలవాఁడైనశివునియొక్క. మహాక్ష్మణములు=గోవుధన్వులు. కాద్రవే
 యాకల్ప=పర్వభూషణములుగల శివునియొక్క. స్ఫటామణి = పడగలయందలి మణులయొక్క.
 దుగ్ధజలధి=పాలసముద్రమునందలి. వేల్పు ఛేలికలు=దేవతాప్రభువులు. దృక్=చూపులకు ॥౧౮౮॥
 నెత్తానకొ=విశాలమైన సమప్రదేశమునందు. హైమసాలావళి వేల్లితంబు = బంగారుప్రాకారముల
 పట్టులచేత ప్రకాశించునది. బలువీడు=పెద్దపట్టణము. చక్కి=స్థానమునందు. ఆమహాప్రాసా
 దము=ఆగొప్పనగరు. కీశవదనుఁ=కోఁతి మొగముగలవానిని. కపిలపనుచేకొ = కోఁతి మొగము
 వానిచేత. అనుమతుఁడు=అంగీకరింపఁబడినవాడు. విధుకాంతవేదికాభ్యంతరమునకొ = చంద్రకాం
 తపురాళ్ల అరుఁగునడుమ. ద్వీపి=పెద్దపులి. నిరాఘాటనిరఘునిరుపమప్రభుకొ = మేరలేనిదియుఁగడు
 లేనిదియునైన ప్రకాశమును. నిర్నిమిషదృష్టికొ = అప్పుపాటులేనిచూపుతో ॥ ౧౮౯ ॥ బిమ్మిటి=
 సుకోచము. డింది = పరవశత్వమునొందినవాఁడై. కొంతు = సుకోచము. శిఖిక్షణవిభాసిలలా
 టుకొ=నిప్పుకంటిచేత ప్రకాశించెడి నొసలుగలవానిని. మరుజ్జ రీధరుకొ = దేవనదినిధరించినవానిని.
 ఆదికపికొ=ప్రధానచైతన్యమైనవానిని. వృషాకపికొ=శివుని ॥ ౧౯౦ ॥ తటివేచి = సమయముకని
 పెట్టి. రభసంబునకొ = వేగిరపాటుతో. బహిష్కరతనరుపధార్మిత్వనూకరదంట్రి = బయటనుండెడి

నడఁగ బహిష్ఠతత్సరుప భార్వితనూకరదంష్ట్రై వడిఁ
జడముడిఁ జంద్రరేఖ వెద చల్లఁగఁ జల్లని చిన్ని వెన్నెలల్.

౧౯౧

ఉ. కుంకుమపంకశోణ యగు కొండలమండలనాథుపట్టి వా
మాంకము దాకొనక ఘణఘణ ణారవభూరికపాలమాలికా
లంకృతు లోంకృతుల్ నొడువు లాగడరక దటవిద్రుమద్రుమ
క్రేంకృతికారిసారసప రీతసుధానిధిరీతిఁ గ్రాలుచున్.

౧౯౨

చ. ఉమ పసుపాడి మోముతడి యొత్తిన హత్తిన తన్నిశాంకదృ
క్కమలదళాంజనాంకకుల కంబుగ నిమ్మగుచేలఁ గేలివి
భ్రమరతిఁగప్పినాఁ డనఁగఁ బచ్చని నల్లనిచాటలన్ మనో
రమ మగుద్వీపరాడజిన రత్నము యత్నముమీఱఁ దాల్చుచున్.

౧౯౩

ఉ. దండనమస్త్రియాభిరతిఁ దండములై బలభిన్ముఖామరుల్
తండు సువర్ణదండ ముఖ తాడనభిన్నకీరీటులయ్యుఁ బెన్
జండితనంబునన్ మిగుల సందడిసేయుచుఁ జొచ్చిరాఁ గృపం
బండిన నిండుఁ జూపు పయిఁ బర్వఁగ వారల గారవించుచున్.

౧౯౪

తే. చరణవీరోపకంఠని షణ్ణవృషభ, రాజకకుదర్పితాంఘ్రిస రోజుఁ డగుచు
నిండుకొలుపున్న దేవతా మండలేశు,నీశు డగ్గటి మొక్కియో గీశ్వరుండు.

క. కనదధరకాంతిపల్లవ, మును దశనద్యుతిలతాంత మునుగా వాక్కు
జనమొనరించె బురారికిఁ, దనివిసనక చ్ఛానికులవ తంసుండు వేడ్కన్.

దానిపిడి తొలియందుంచబడిన పందికోట. వెదచల్లఁగక=వ్యాపింపఁజేయఁగా. (దీనికి కర్మపద ము వెన్నెలను) || ౧౯౧ || కుంకుమపంకశోణ = కుంకుమపువ్వుకలపముచే ఎఱ్ఱనైనది. కొండల నాథుపట్టి=పార్వతి. దాకొనక=చేరఁగా. ఓంకృతులు=ఓంకారములు. నొడువులాగు = చెప్పవట్టి విధము. అడరక=అతిశయింపఁగా. క్రేంకృతికారి = క్రేంకారముచేయునది—క్రేం అనిధ్య రించునది. సారసపరీత=తామరలచేతచుట్టబడిన. సుధానిధిరీతిక=చంద్రునివిధమున || ౧౯౨ || ఉమ=పార్వతి. పసుపాడి=పసుపుపూసికొని స్నానముచేసి. హత్తిన = అంటిన. తన్నిశాంకదృ క్కమలదళాంజనాంకకులకంబుగక=అపసుపుగుఱుతుతోడి తామరలవంటికన్నులయందలికాటు కగుఱుతులకు మేలిమిగా. చేలక=వస్త్రమును. విభ్రమరతిక = విలాసేచ్ఛచేత. ద్వీపరాడజిన రత్నము=శ్రేష్ఠమైన వెద్దపులితోలు || ౧౯౩ || దండనమస్త్రియాభిరతిక = కఱ్ఱవలెసాగిలబడి మొక్కుటయందలి యాసక్తిచేత. తండములై = గుంపులై. బలభిన్ముఖామరులు = ఇంద్రుండు మొదలగు దేవతలు. పండిన=ఫలించిన. || ౧౯౪ || చరణ...సరోజుండు=పాదసితమునకుసమీప మందుండెడి పందియొక్క మూఁపురమునందు ఉంచబడిన పాదకమలములుగలవాడు || ౧౯౫ || కనక=ప్రకాశించుచున్న. దశనద్యుతిలతాంతము=పండ్లకాంతియనెడి పువ్వులుగలది. వాక్కుజ నము=మాటలచేతఁబూరించుట || ౧౯౬ || కడిఁది=అసాధ్యమయిన. తమము=చీకటి; తమో

తే. కాళరాత్రీశుఁడగునీకుగడిదితమము, పుండరీకాభుడగునీకుభూరిరజము, సత్కృ
పాంభోధియగునీకుసత్త్వభృతియు, ననుగుణంబులుమూర్తిత్రయైకనిలయ!

ఉ. వేదవివాదగోష్ఠిబడి వృద్ధులబుద్ధులఁ గొల్పవచ్చు శ్రీ
గాదిలియై మెలంగఁ గల కాలము గ్రాలఁగవచ్చు నిచ్చలుం
బ్రోదిడు నవ్యభవ్యసుఖ ముల్ మఖమూల్యము లొందవచ్చుఁ గా
కేదోర కేటికిందొరకు నీవు విమాగ్నుల నానఁబెట్టుటల్. ౧౯౮

క. అని పలుకు సిద్ధసంయమిఁ, గనుఁగొని కృపమీఱ నిల కంఠుఁడు రాఠ
మ్మని కూర్చుండుటకుం దగ, ననుజ్ఞ గావించె హాస సాంద్రాధరుఁడై. ౧౯౯

క. కలహాశనముని చెన్నగు, నలికేక్షణు సవిధవసుధ నాసీనుఁడై
వలిమలపురోధరిత్రీక, మొలచిన ప్రత్యంతకుఢర మునకుఁ దరంబై. ౨౦౦

చ. హరుకృప నిట్లు కన్గొని త దాననద త్తనిరీక్షణాబ్జుఁడై
సురముని పల్కు నో పురని షూదన! నీయనుజీవి నేను మీఁ
దరయక మోసపోయితి గు హాన్వితులై మును లగ్ని వేడ ను
స్థిరమతి మీరు తత్త్వమును దెల్పెడువో నిట నుండఁ గల్గిమిక్. ౨౦౧

ఆ. సాధుజనులతోడి సంసర్గ మురివిన, హాని భయము క్లేశ మావహిల్లు
నెంతవారికైన నిది నిక్క మనుమాట, నన్ను మోచి వచ్చె నాగహార!. ౨౦౨

తే. దుడితానంగ! నీదండనుండియుండి, యిప్పుడునేజన్మనింతలో ఋషులువచ్చి
యెద్ది ప్రార్థించిరోమీర లేవిధమున, నుత్తరం బిచ్చితిరొవారియుక్తులకును.

క. కాలీఁచవడఁ జరింపుదు, నీలోకమునందు నెల్ల నీహితబోధ
శ్రీలాభబుద్ధి నెవ్వరు, బోలరు తత్త్వంబుఁ దెలుపు పాలుపున నిన్నుక్.

గుణము. రజము=పుష్పాడి; రజోగుణము. సత్త్వభృతి = బలమునుదాల్చుట.; సత్త్వగుణమును
దాల్చుట. అనుగుణంబులు=యంతములు || ౧౯౭ || గాదిలి=ప్రియము. ప్రోదిడు=వృద్ధిపొందించు
నట్టి. మఖమూల్యములు=యజ్ఞము వెలఁగాఁగలవి || ౧౯౮ || సిద్ధసంయమిక్=నారదుని || ౧౯౯ ||
అలికేక్షణు=శివునియొక్క. సవిధ = సమీపమునందలి. వలిమలపురోధరిత్రీక = మంచుకొండ
యొక్క ముందరిప్రదేశమునందు. ప్రత్యంతకుఢరమునకుక్ = దగ్గఱనుండు చిన్నకొండలోడ.
తరంబై=పోల్చుదగినదై || ౨౦౦ || తదాననద త్తనిరీక్షణాబ్జుఁడు = అతనిముఖమునందుంచబడిన
చూపుల నెడి కమలములుగలవాఁడు. అనుజీవిక్ = అనుసరించిబ్రదుకువాఁడను || ౨౦౧ || సంస
ర్గము=కూడిక. ఉరివినక్=విడిచినను. మోచి=వహించుకొని || ౨౦౨ || దండక్ = సమీపము
నందు || ౨౦౩ || ఈఁచవడక్=నిస్సత్త్వమునుపొందఁగా, పాలుపునక్ = విధముచేత || ౨౦౪ ||

ఉ. కావునఁ గ్రాంచభేదియు న గస్త్యుడు దక్కుమునుల్ త్రిలోకర

క్షావశబుద్ధి ని న్నడిగి కాంచిన యర్థము లానతిచ్చి నన్

బ్రోవఁగఁ బాడి యట్లగుటఁ బోవులు శిష్యులునై నవారలన్

దేవరవంటివా రలఁత దీర్చి కృపారసదృష్టిఁ దెల్పరే.

౨౦౧

క. అని పలికి యూరకుండిన, మునిముఖుని వినయవాక్య ముల కలరి మనం

బునఁ గృష్ణ నిలిపి పురమ, ర్గనుఁ డిట్లనుఁ దత్కథాక భనలాలనుఁడై .

చ. విను మునినాథ ! నన్ బుఘులు వేడినయర్థము బోధతీర్థ మ

త్యనఘ మనంతపుణ్యఫల దాననిదాన మనశ్వరంబు వి

శ్వసతము దీని పెంపు గనఁ జాలరు తక్కినవార లెవ్వరం

దనుజరిపుప్రసాదజని తప్రతిభానిధి నేనుదక్కఁగన్.

౨౦౨

సీ. తరిద్రాడునీద్రంపు బొరలంటిగాలిచే, జడియంచందమున నం చలుభ్రమింప

సురలుబంతులుసాగిసుఁగమిళన్పృహఁద్రాగుతీండ్రఁ దేటులుపూవుదేనెలాన

నా మహావిష మాను నామూర్తులన జంబు, ఫలములందెల్లచిల్లులుభుజింప

నాశ్రితాభ్రములభ్రమతినిగూఁకలువెట్టు, క్రియ మయూరంబులు కెరలిపలుక

తే. నద్ధిమధియింప నొక్కట నవతరిల్లు, నాటిసిరినొల్పు చాడ్చు ననవనవర్తు

లక్ష్మీదెలికింపమదికిను సనమొసఁగు, మర్దరంబునమున్నేనుమయునుగూడి.

ఉ. లాలితలీల వైందవశి లాస్థలి నాస్థ లిగుర్నఁ గ్రాలుచో

నాలలితాంగిఁ జూచి విను మద్రజ ! నా మదిఁ గూలముద్రుజం

బై లలినిలె నీదగువి హారము తోరముగాఁగ వేడు మి

వ్వేళ వరంబులిత్తు నిదె వేళమ నా విని దేవి యిట్లనున్.

౨౦౩

ఉ. సేవకల్పభూరుహము శిష్టసుధాంబుధి భక్త రోహిణి

గ్రావము దేవముఖ్యుఁ డనఁ గాఁదగు వేలు పనల్పర క్తి నీ

సేవకురాలి కిట్లు దయ చేసిన యావర మిప్పుడొల్ల సేఁ

గావలెనన్ననా వొనఁగఁ గాఁదగు నాదగువిన్నపంబునన్.

౨౦౪

అలఁత=శ్రమము || ౨౦౧ || లాలసుఁడు=మిక్కిలి యుస్కృతవాఁడు || ౨౦౨ || అనశ్వరంబు=

చెడనిది || ౨౦౩ || తరిద్రాడు=తరుచునట్టిద్రాడైన. నీద్రంపుఁబోలు = పాముయొక్క కుబుస

ములు. జడియు=చలింపు. మిథస్పృహన్ = అన్యోన్యము ఆసక్తిచేత. తీండ్రన్ = చూరవతో.

కూఁకలు=కూఁతలు. కెరలి=విజృంభించి. మధియింపన్=తరువఁగా. ఒక్కటన్=ఒక్కసారిగా.

తిలకింపన్=ప్రకాశింపఁగా. ఉల్లసనము=ఉల్లాసము || ౨౦౪ || విందవశిలాస్థలిన్=చంద్రకాంత

పురాశ్శసేలయందు. ఆస్థలు=కోరికలు. కూలముద్రుజంబు=గట్టునొరయునది—మిక్కిలమయ

నది. లలిన్=ఒప్పిదముగా. తోరము=అధికము, || ౨౦౫ || రోహిణిగ్రావము = రత్నపర్వతము.

క. అని పలికి కొంతకాలము, చన నే డుపవనవిహార సమయమునందున్
మును నాకడనున్నవరమ, కొని వేడె గుమారజనని గురుత త్వనిధీ! ౨౦౧
నీ. కాశి గుహాటవి గయ కురుక్షేత్రంబు, సైంధవంబును నైమి శంబు ప్రష్క-
రంబును దండకా రణ్యంబు చంపకా, రణ్యంబు గాంచనా రణ్యకంబు
కేదారమనుమహా క్షేత్రంబుగంగ య మునసరస్వతిగూడి మొనసిమెలగఁ
నెలవును మొదలుగాఁ గలక్షేత్రములువేన వేలుర్విబాగఁజొందువీనిలోనఁ
తే. గాచరమువేయగొన్నింటఁగలుగుమేలు, మహిమగొన్నిటఁజేకులుమైదోఱం
గ, నిట్టిక్షేత్రంబులకు నెక్కు డెద్దియెద్ది, గనఁ బరంబిచ్చునేక్షేత్ర మునికిసికు?
నీ. నీరజగర్భండు నీవునిద్రుండు భా, స్కంధండు చంద్రుండుబ్రహ్మస్పతియుదత్తు
ముఖ్యప్రజేశస మూహంబు మన్వాది, చక్రవర్తులు మనుల్ సాధ్యసిద్ధ
మనుజుమహారగ దనుజసరీస్రప, పశుకీటమృగపక్షి పరికరంబు
స్థావరజంగమా తృక మగుభౌతికం, బెవ్వనిచే బుట్టు నెవ్వనికృప
తే. నిలుచు నెవ్వనికినుకచే విలయమొందు, నమృతాశక్తి సంపన్నుఁ డమృతాత్ముఁ
డమృతానందుఁ డెచ్చోటనధివసించు, నెట్టివాఁడమృతావిష్ణు? డిందుమకుట!.
క. గంగాదితీర్థమహిమ మ, హిం గాదనుతీర్థమెద్ది? యిమ్మాడు సదా
సంగతి నెచ్చోనుండు? న, నంగాహిత! దీని నెఱిగి యానతియీవే.
మ. అని దాక్షాయణి వేడ నుత్తరము నె య్యంబొప్ప నీనున్నయం
త నగస్త్రాదులు గొల్వ వచ్చె శిఖిమీఁ దం బొల్చి నేనాని యే
ననుపక స్కందపురాణ మమ్మునులకున్ వ్యాఖ్యానమున్ జేయ మున్
చని వారల్ శ్రుతతీర్థలై యదియ కాంక్షన్ వేడఁ దాఁ గానమిన్.
తే. వచ్చి శ్రీ క్షేత్ర తీర్థ దై వత చరిత్ర, మన్ముఖంబున మానిన మన్వితముగ
నెఱిగి వారలు దా నిప్పు డిట్ల యరిగె, నంత నీ వేగుదెంచితి వజతనూజ!.
ఉ. నా విని శంకరుం బలుకు నారదుఁ డోమదనారి! భారికా
ర్యావహబుద్ధిబోలె భువ నాళిని హాళిఁ జరింతు భ్రాంతియన్

అనల్పరక్తి = హెచ్చైన యనురాగముతో ॥ ౨౦౦ ॥ చనక = కడవఁగా ॥ ౨౦౧ ॥ వేన
వేలు = అనేకములు. మై = దేహము. తోటంగక = విడువఁగా. పరంబు = మోక్షమును ॥ ౨౦౨ ॥
భౌతికంబు = భూతసమూహము. కినుకచేక = కోపముచేత. అధివసించుక = ఉండును ॥ ౨౦౩ ॥
సంగతి = చేరికతో. అనంగాహిత = మన్మథునికిశత్రువైన శివుఁడా ॥ ౨౦౪ ॥ నెయ్యంబు = స్నేహ
ము. శిఖి = నెమిలి ॥ ౨౦౫ ॥ ౨౦౬ ॥ భువనాళి = లోకపక్షియందు అన్ని లోకములందును.

కావిరి వావిరిం దగిలి కాళుల ధావతియయ్యె ష్టేత్రమున్

దేవుడు దీర్ఘ మొక్కకడఁ దీవ్రతరప్రభ నిల్చు టే గనన్. ౨౧౭

తే. ష్టేత్రదైవతతీర్థచారిత్రమెపుడు, గరళశంఖర! యొకచోటఁగలసియునికి, యా
నతియుసంగినన్నఁగృతార్థుఁజేయు, మనుఁడుఁగలహాశిఁబలుకునమ్మనసిజారి
చ. తనమదివల్పుభామినికి దక్కిన నిక్కపుమోహిఁబోలె నే

మనుజుఁడు బుద్ధినిల్చు ముర మర్దనదివృత్తానుభూతిపై

ననిశము మత్స్రీయుం డతఁడ యట్లగుటన్ వినిపింతు నీకు నే

గని విని యున్న గోప్యము న గమ్యము నైన యధఃప్రపంచమున్. ౨౧౮

ఉ. ఈ సముదగ్రతత్త్వపద మేనొకరుండ నెఱుంగుదున్ సహో

జాసనుఁ డొక్కరుం డెఱుంగు నబ్ధితనూజ యొక రైఱుంగు న

వ్యాసపుఁ డొక్కరుం డెఱుంగు వా జ్ఞును భోగిప తామ్రస్య లాత్మఁ బ్రా

గ్వాసనమై నెఱుంగుదురు గాని తదన్య లెఱుంగ రెవ్వరున్. ౨౧౯

తే. డాఁపఁదగువానిమిక్కిలి డాఁపఁగలిగి, ష్టేత్రములకెల్లఁబరమమైకీర్తి వడయు

నిమ్మహాష్టేత్రరాజంబునెఱుంగఁజాలు, ప్రాజ్ఞుఁడగువాఁడుమునుగఁడుపాపజ

క. పుడమికి వితస్తిమాత్రపుఁబొడువున నాష్టేత్రరాజ ము విరాజిల్లున్ [లభి.

నశుమన జ్యోతిర్యానము, వడుపునఁ దేజోమయాశీవర్ణితమూర్తిన్. ౨౨౦

క. ఆష్టేత్రమునకు సురస, దృష్టి పాతాళముల సమైక్య బుధలో

కషేమంకర మగునది, యేష్టేత్రముగాకయుండు నిర్భవిభూతిన్. ౨౨౧

క. ఏనంవిభవహుమహిమై, కావాసం బైనయన్మృ హాష్టేత్రమునం

దే వనియింపుదు విను వసు, దేవసుతార్చావిధేయ ధీయోగమునన్. ౨౨౨

హాళిన్ = ఆసక్తిలో. కావిరి = నలుపుచీకటి. వావిరిన్ = క్రమముతో. ధావతి = త్రిప్పట. ౨౧౭ ||

కలహాళిన్ = నారదని. మనసిజారి = పుడు || ౨౧౮ || నల్పు = కోరు. మోహి = మచ్చికగలవాడు.

అనుభూతి = అనుభవము. అనిశము = ఎల్లప్పుడు. అగమ్యము = దుష్కరము. అధఃప్రపంచమున్ = కడచినసమాచారమున || ౨౧౯ ||

అబ్ధితనూజ = లక్ష్మీదేవి. వా జ్ఞును భోగిప తామ్రస్యలు = సరస్వతి మనువు ఆదిశేషుండు గరుత్మంతుఁడు. ప్రాగ్వాసనమైన్ = పూర్వవాసనచేత || ౨౨౦ ||

పరమమై = శ్రేష్ఠమై || ౨౨౧ || వితస్తిమాత్రపుఁబొడువునన్ = జేనెడుకొలది పొడుగున. విరాజిల్లున్ = ప్రకాశించును. జ్యోతిర్యానము = వెలుంగయినవాహనము. వడుపునన్ = విధమున || ౨౨౨ ||

సురసదృఃస్పర్శము. బుధలోక కషేమంకరము = పండిత సమాహమునకు మేలుచేయునది. ఇద్ధ = ప్రసిద్ధమైన || ౨౨౩ || ఏకావాసము = ముఖ్యమైన ఊనికిపట్టు. ధీయోగమునన్ = బుద్ధిలోడి కూడికతో

|| ౨౨౪ || సహ్య... దన్వయమునకున్ = సహ్యపర్వతము వెండి చిన్న కొండలయందుఁబుట్టిన నదుల

సీ. సహ్యాపాదోద్భూత సరిదన్వయమునకు, నేను ధాతయును ల క్షీశ్వరుండు
 నభిమానులము గాన నందుఁగృష్ణుండు కృష్ణ, బ్రహ్మగౌతమి నేను భైమిగాఁచి
 యధివసించుము దండ కాటవిమొదలుపం పతుదఁగాఁగలక్షేత్ర పటలమెల్ల
 నజునకు హరికి నా కాయతమై హత్తు, భైమి విష్ణుక్షేత్ర భూమిఁ బఱచి
 తే. వైష్ణవియనంగఁదగునందువలననాదు, క్షేత్రముననిల్చినై వినిభాత్రివేఁయు
 దామరససంభవక్షేత్రతలమునంటి, బ్రాహ్మయోయుప్పనిప్పటబ్రహ్మపుత్ర!
 తే. పుణ్యగుణగణ్య పాతకారణ్యహేతి, బహుళపుణ్యద్విజవ్రజ విహితకూల
 దీప్తితాకృతి బుధబోధదీపకళిక, యఖిలలోకవిపచ్చాంతి యా స్రవంతి.
 తే. నడచిభగవంతు క్షేత్రంబునడుమఁజొచ్చి, విరజయనుసింఘవేచోటవిడిసియుం
 డు, నృహరిప్రత్యక్షమైయుండునెట్టిచోట, నట్టిచోటను నైష్ణవియనగఁబరఁగు.
 శే. కృష్ణ వేణిప్రకాశించు నెంతమేర, నంతమేరమదీయయై యతిశయిల్లు, భైమి
 యటమున్నజలజసంభవునియదియ, కానమూర్తిత్రయమయాకారయయ్యె
 సీ. చలిదిచిక్క పుణ్యస్థాలుముల్ కానుపై, నొయ్యారముగపించ మొయ్యక జెరివి
 భాస్కరాంశులు దూఱి పాఱువేల్వీనుల, వెలలేని మకరకుం డలములునిచి
 మోచేతివంపుగా ముడిచిపట్టిన కేల, వరదాభయంబు లా వటముచేసి
 పొరలేనియరఁటుల నిరసించుమృదులోరు, యమశమధ్యమున గోయష్టినిలిపి
 తే. నిగమనూపురములు మ్రోయనిరుకుళముగ, సిగ్గువానినకటిప్రకాశించువరము
 కెంపు లేయెండగ్రక్కజె క్కిళ్లనగపు, మొలవ న తీర్థముననిల్చిపొల్చుఁజక్రి.
 తే. తీర్థహారంబునకు వాసు దేవమూర్తి, నీలతరళాకృతిస్ఫూర్తి నెలవుకొనఁగ
 నత్తోడవునకు సంగమా ఖ్యాతతీర్థతలము దళుకొత్తు హత్తినికొలికిఁబోతె.

సముదాయమునకు. ఆయత్తమై=అధీనమై. హత్తు=చేరును. పఱచి=ప్రవహించి || ౨౨గ|| పుణ్య
 గుణగుణ్య=మంచిగుణములచేత ఎన్నఁదగినది. పాతకారణ్యహేతి=పాపములనెడి అడవికికొఱచి.
 విహితకూల=కప్పఁబడిన తీరములచేత. బుధబోధదీపకళిక=పండితుల తెలివికిదివజ్జ్వాల. లోక =
 జనులయొక్క. స్రవంతి=పీఱు || ౨౨ఁ || విడిసి=ప్రవహించి || ౨౨౨ || కృష్ణవేణి=నల్లని నీటిపాయ
 || ౨౨౩ || ముల్కాను=అల్లిక. ఒయ్యె=తిన్నఁగా. చెరివి=చెక్కి. అంశులు=కిరణములు. వేలు=
 వేలాడు. వరదాభయంబులు=వరమిచ్చుటవలని భయములేములు. ఆవటముచేసి = పొందుపఱచి.
 నిరసించు=తిరస్కరించు. మృదుల=మిక్కిలి మెత్తవైన. ఊరుయమళ = తొడలజంబయొక్క.
 గోయష్టి=ఆవులను తోలెడికట్ట. నిరుకుళముగ=అడ్డములేక. లేయెండ = ప్రాతఃకాలమునందలి
 యెండ. పొల్చు=ఉండును || ౨౨౪ || తరళ=నాయకమణియొక్క. స్ఫూర్తి=ప్రకాశము. అత్తో
 డవునకు=ఆయాభరణమునకు. తళుకొత్తు=ప్రకాశించును || ౨౩౦ || ఖరతఖరాగ్ర నిర్గళిత

- చ. ఖరనఖరాగ్రనిర్దళిత కర్బురరాజభుజాంతరుండు శ్రీ
 నరహరి యుండు సంగమము నం జలమాడి నృసింహు నంఘ్రిపం
 కిరుహయుగంబు గాంచి తన కల్గినమాత్రము దానమిచ్చు నే
 నరుఁ డొకపూట వాడును గ నంగలఁ డాదిమవిష్ణుధిష్ఠ్యమున్. ౨౩౦
- క. కలుషవనప్లోషదవా, నలకీలావలయ మైన నరహరిక్షేత్ర
 స్థలపుణ్యమహిమలెన్నినఁ, గలుగున్ సుక్షేత్రముఖ్య గమనఫలంబుల్.
 తే. అపునరావృత్తిశాశ్వతవిప్రలసాఖ్య, సిద్ధి ప్రహ్లాదునికి దయచేసినట్టి గాంచు
 యానృహర్యక్షవిభుక్షేత్రమధిగమించు, జనుఁడుపాపంబువలన మో చనము
 శా. ఆక్షేత్రస్థలి క్రోశపంచకమితం బైయుండుఁ దత్రత్యులక్
 వీక్షించుం దివినుండి వేల్పుగమి ది గ్వేదండతుండాకృతా
 రక్షుదేతరదోశ్చతుష్టయలఁగా రాజీవరాజీవన
 చ్చక్షూరమ్యులఁగా హిరణ్మయపటీ సక్తోరులంఁగా మహిన్. ౨౩౪
- ఉ. పంచన యింత లేక బహు వారము లెంతయుఁ గూరచిత్తుండై
 పంచజనుండు పంచవిధ పాతకముల్ మును చేసె నేనియన్
 బంచత శ్రీనృసింహు కుడి భాగమునం గనుఁ బుణ్య మొక్కఁడున్
 గాంచినఁ జాలు విష్ణుపద గామి యగున్ గులకోటితోడుతన్. ౨౩౫
- ఉ. దేవుని వామభాగమున దేహము నూడ్చిన సార్వభౌముఁడౌ
 దేవుని వెన్క మేల్కనిన త్రేనువుగైకొని నాకవాసి యౌ
 దేవుని మ్రోల దక్షిణపు దిక్కున నీల్గినయేని ముక్తఁడౌ
 గావున మానవుం డెపుడు గాపుర మాయెడఁ జేయఁగాఁ దగున్. ౨౩౬

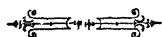
కర్బురరాజభుజాంతరుండు=తీక్షణములైన గోశ్లేయొక్క కొనలచేత భేదింపఁబడిన రాక్షసరాజైన
 హిరణ్యకశిపునిదైన అొమ్ముగలవాఁడు. జలమాడి=స్నానముచేసి. ధిష్ఠ్యమున్=స్థానమును॥౨౩౦॥
 కలుషవనప్లోషదవానలకీలావలయము=పాపములనెడి అడవిని కాల్చునట్టి కాల్చిచ్చుచుంటుల ఆవర
 ణముగలది ॥ ౨౩౧ ॥ అధిగమించు=పొందునట్టి. మోచనము=విడుపు ॥ ౨౩౨ ॥ క్రోశపంచక =
 అయిదుకోసుల. తత్రత్యులక్=అచ్చటివారిని. దిగ్వేదండతుండా కృతారక్షుదేతర దోశ్చతుష్టయ
 లఁగాన్=దిగ్దశముల తొండములకుఁ గలుగఁజేయఁబడిన వడిగల విశాలములయిన నాలుగుచేతులు
 గలవారినిగాను. రాజీవరాజీవన చ్చక్షూరమ్యులఁగాన్=తామరలపత్తికిఁ గనికపట్టులగు కన్నుల
 చేత అందగించువారిని. హిరణ్మయపటీసక్తోరులక్ = బంగారు పట్టు వస్త్రముతోఁగూడికొనిన
 తొడలుగల వారినిగాను ॥ ౨౩౩ ॥ బహువారములు=పలుతడవలు. పంచజనుండు=మనుష్యుండు.
 పంచతక్=చావును. ఒకఁడున్=ఒక్కఁడే ॥ ౨౩౪ ॥ ఊడ్చినన్=విడిచినను. సార్వభౌముఁడు =
 చక్రవర్తి. మేల్కనినత్రేనువు = మేలుపొందుటవలనిత్రేనువు=చావు. నీల్గినయేనిన్ = చచ్చినపక్ష

- క. యతిపతి! యేతశ్చేత్రో, ర్జితచరితం బ్రకటనంబు చేయఁగఁ దగున
య్యతిహాస మొకటిగల దది, శ్రుతిపేయముచేయుమనుచు రుద్రుఁడుపల్కున్.
శా. అంభోరాశిగభీర భీరహితచి త్తాభోగభోగావళీ
సంభారామరరాజ రాజకృతపూ జాయోగ్య యోగ్యర్థిమి
త్రాంభోజాహిమధామ ధామహితని త్యావాసలక్ష్మీసము
జ్జంభాలంకృతవక్త్ర వక్త్రభిముఖ శ్రీమద్గుణప్రాభవా ! ౨౩౮
- క. శతమతనవంశవర్చన, కఠినకుతారాగ్రదళిత గర్వితవిద్వి
జ్జతరమునితుల్యవితరణ, పఠనకళాభ్యాసవిభవ పారీణమతీ ! ౨౩౯
మాలిని. కవిశుకసహకారా కల్పవృక్షావతారా
సవినయనిజమూర్తి సర్వదిగ్రాహిణీర్తి
భువనహితచరిత్రా పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా
నవరసికవతంసా నవ్యనూక్తిప్రశంసా ! ౨౪౦
- గద్యము. ఇది శ్రీ పరమపదనాథ నిరవధిక కృపాపరిపాక పరిచిత సరస కవితా
సనాథ రామకృష్ణ కవినాథప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను
పరమభాగవత చరిత్రంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

మున. ముక్తుఁడు=మోక్షమును పొందినవాఁడు || ౨౩౬ || ఏతశ్చేత్రోర్జితచరిత్ర = ఈజ్ఞేత్రము
యొక్క శ్లాఘ్యమైనచరిత్రమును. బ్రకటనంబు=ప్రసిద్ధము. ఇతిహాసము=పూర్వకథ. శ్రుతిపేయ
ముచేయుము=వినుము || ౨౩౭ || భీరహితచిత్తా=భయములేని మనసుగలవాఁడా. ఆభోగ...రాజ=
విశేషములైన భోగములను అనుభవించుటయందు ఇంద్రుఁడా. యోగ్యర్థిమిత్రాం భోజాహిమ
ధామ=యోగులు యాచకులు స్నేహితులు ననెడితామరలకు సూర్యుఁడా. ధామహితనిత్యావాస
లక్ష్మీసముజ్జంభాలంకృతవక్త్ర=ఇంటికీమేలై యెల్లప్పుడు వసించునట్టిలక్ష్మీయొక్క విజృంభ
ణముచేత అలంకరింపఁబడిన ముఖముగలవాఁడా. శ్రీమద్గుణప్రాభవా=సంపద్గుణములతోడి ప్రభు
త్వముగలవాఁడా || ౨౩౮ || కఠినకుతారాగ్రదళిత గర్వితవిద్విజ్జ తరమునితుల్యవితరణ = కఠోర
మయిన గండ్రగొడ్డలిమొనచేత భేదింపఁబడిన గర్వించినశత్రువుల కడుపులుగల మునియైనపరశురా
మునితోఁబోల్పఁదగిన దాతృత్వముగలవాఁడా. పఠనకళాభ్యాస విభవపారీణమతీ=చదువుటవలని
కాస్తాభ్యాససంపత్తిచేత పాఠమునుపొందిన బుద్ధిగలవాఁడా || ౨౩౯ || కవిశుకసహకారా =
కవులనెడి చిలుకలకు తియ్యమిమిడియైనవాఁడా. సర్వదిగ్రాహిణీర్తి = ఎల్లదిక్కులనుగ్రహించు
నట్టి కీర్తిగలవాఁడా. పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా = ధర్మము మోహితులనునెడి మిత్రులుగలవాఁడా.
నవరసికవతంసా=తొమ్మిదిరసములు తెలిసినవారిలో శ్రేష్ఠుఁడా - లేకనవీనులైన రసికులలో
మృఁడా. నవ్యనూక్తిప్రశంసా=శ్లాఘ్యములైన మంచిమాటల పొగడ్డగలవాఁడా || ౨౪౦ ||

శ్రీపాండురంగవిట్టలస్వామి శేషమః.

పాండురంగ మాహాత్మ్యము .

తృ తీ యా శ్వా స ము.

క. శ్రీరమ్యచరణతల లా, క్షారసరాగాభిరమ్య శంకావహద్య
గ్ధార సమారాధితరఘు, వీరా రామానుజయ్య వేదాద్రీశా ! ౧

వ. ఆకర్ణింపు చూ యర్ణ వత్సాణీరుండు వీణామునిం గనుంగొని యిట్లనియె. ౨

ఉ. ప్రాసంగవిత్తువంటి నెఱ పాటు కొలంబువఁ బుట్టి వేదముల్
హాసినగాదె శాస్త్రములు పుట్టినయిల్లు కళాకలాపముల్
డాసిన రచ్చ యంచు నఖి లంబు దనుం గొనియాడ నొప్పు ను
ద్భాసితభాసితద్యుతి స భాపతి నా నొకఁ డాహితాగ్నియె. 3

వ. అతండు కళింగదేశాభరణం బగు పీఠికాపురం బధిష్ఠించి సకలమహీసుపర్య
క్రేష్ఠుండై వెలయు నంత. ౪

తే. ఆమహీసురు లేమకు నతులనిష్ఠ
నింగివేల్పుల నేలకు నేలవేల్పు
కొలము నింగికిఁ దెచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్రుఁ
డొక్కఁ డుదయించె దత్కృపా భ్యుదయమహిమ. ౫

ఛ్వి నిగమశక్తి పాఖ్యానము. ఛ్వి

మ. వనితామానససూనసాయకుండు జీ వత్తాతపాదుండు భూ

జనసన్మాన్యవిశుద్ధవ ర్తనుఁ డుదం చత్త్యాగశీలుండు చం

లాక్షారస=లక్ష్మకవలని. రాగ=ఎఱ్ఱదనముచేత. దృగ్ధార = కంటిగీఱలుగలవాఁడా || ౧ ||
అర్ణవత్సాణీరుండు=సముద్రములు అమ్మల పాదులుగాఁగలవాఁడు. వీణాముని=నారదుని || ౨ ||
ప్రాసంగవిత్తు=రాజనపువరి వి త్తనము. నెఱపాటుకులంబునకొ = ఉత్తమబ్రాహ్మణ వంశమునందు.
కలాపములు=సమాహములు. డాసిన=సమీపించిన. రచ్చ=సభ. ఉద్భాసిత=మీఁదికి వెలిగింపఁ
బడిన. భా=వెలుగుచేత. సితద్యుతి = చంద్రుండు. ఆహితాగ్ని = ఎల్లప్పుడు అగ్నిహోత్రములు
చేయువాఁడు || ౩ || పీఠికాపురంబుకొ=పీఠాపురమును. అధిష్ఠించి=ఉనికిచేసికొని. మహీసుపర్య =
బ్రాహ్మణులలో || ౪ || లేమకుకొ=భార్యకు. నింగివేల్పులకొ = ఆకాశమునందలి దేవతలను. నేల
వేల్పు కొలముకొ=బ్రాహ్మణ సమాహమును || ౫ || సూనసాయకుండు=మన్మథుండు. జీవత్తాత
పాదుండు=బ్రతికియున్న తండ్రిగలవాఁడు, లేగొనబుల్బ్రాయపుఁదేజుకూన=లేతదియుమనోజ్ఞము

ద్రునిపెన్నుద్ది సమగ్రకాంతిమహిమన్ నూనూగుమీసాలలే
 గొనబుంబ్రాయపుడేజుకూన యతఁ డు తోక్మచుండు వాచాలతన్. ౬

వ. అజ్ఞగతీనుపర్వసంభవునకుఁ బితృదత్తం బగు నిగమశర్మాధీధానంబు ప్రసి
 ధ్ధంబై యుండు వెండియు. 2

తే. అతఁడనూచానసంతతి నవతరిలియు, సకలనిగమశిఖారహ స్యములుగనియు
 మనసుఁ దార్త్రీయపునుషార్థమునకెతా ర్చ్య, దై వఘటనావశంబుననోవశీంద్ర!.

చ. తలగడు గంగమర్దనము ధౌతపటావరణంబు సంస్కృతో
 జ్జ్వలకలమాన్నభోజనము చందనచర్చ ప్రసూనదామకం
 బును కపురంపువీడ్యమును భూషణపద్మములుకల్గి నిచ్చలున్
 బులుకడుగంగబడ్డ నును ముత్యముఁ బోలుచు వాలుచుం బురిన్. ౯

సీ. కలదు లేదనువాద ములకోర్చిమీనుమీ సమువంటి యెంటిజం దెముమెఱవఁగ
 బహుసంకుమదపంక పాణింధమంబైన, తాళిగోణపుఁజుంగు నేలజీరఁ
 గడలేని వీడ్యంపుఁ గప్పచందరకావి, మోవిపల్లాత్తుల ముసుగుదన్న
 సానతాఁకులుగల్గు సూనాస్త్రుశంఖంబు, గతి నఖరేఖాంక గళము దనర

తే. సఖులుపరిహాసకులువెంటఁజనగయువతి, భుక్తినిర్ముక్తిపరిధానయుక్తుడగుచు
 నగర ఘంటాపథంబున నగుచుఁదిరుగు, నొఱపుగలకీవి జాతిమా త్రోపజీవి.

గీ. భార్యపాలిండ్లురి క్తకుంభములురోయి, వెలదిచనుదోయినిండుకుండలుకులంబు
 తరుణిఫాలంబుచవితిచందురుఁడు వేశ్య, నుదురువానికిఁ బ్రతిపదిందుండునయ్యె.

నైన యావనపు తేజస్సుగలబిడ్డ. ఉత్తోక్మచుండు=అధికుండు. || ౬ || 2 || అనూచాన=అంగముల
 తోడ వేదాధ్యయనముచేసిన బ్రాహ్మణునియొక్క. అవతరిలి=పుట్టి. నిగమశిఖారహస్యములు=
 వేదాంతరహస్యములను. తార్త్రీయపురుషార్థమునకె = మూడవ పురుషార్థమయిన కామమునకె.
 తార్చ్యే=చేర్చును ||౮|| తలగడుగు=తలకునూ నెయంటి స్నానముచేయుట. ధౌతపటావరణంబు =
 మడుఁగన వస్త్రము కట్టుకొనుట. సంస్కృతోజ్జ్వలకలమాన్న=పక్వముచేయుటచే ప్రకాశించునట్టి
 వరియన్నము. ప్రసూనదామకంబులు=పూవుదండలు. నిచ్చలున్=ఎల్ల పప్పుడును. పులు=(ముత్యముల)
 ముఱికి. వాలుచున్ = మీఱుచు_అతిశయించుచు || ౯ || సంకుమద = బవ్వజీచేనైన. పాణింధ
 మంబు=కొలిమితి త్రియైనది_వ్యాపింపఁజేయునది. తాళిగోణము=మూలగోణవి. చందరకావిమోవి=
 సిందూరవర్ణముగలమెడవి. పల్లాత్తులన్=దంతక్షతములచే. ముసుగుదన్నన్ = మఱుఁగుపడఁగా.
 నఖరేఖాంకగళము=గోటిసొమ్మల గుఱుతులుగలమెడ. యవతిభుక్తినిర్ముక్తిపరిధానయుక్తుడు=
 యావనస్త్రీలు అనుభవించివిడిచిన కట్టునస్త్రముతోఁగూడినవాఁడు. ఒఱపు=చక్కదనము_అం
 దము. కీవిన్=వైభవముతో || ౧౦ || రోయివేలది=బోగముది. పులంబుతరుణి=పెండ్లాము ||౧౧||

సీ. ఉహ్మనహోమాగ్ని యూదనొల్లడుగాని, విరహజ్వరాల్లుడై వెచ్చనూర్చు
సంధ్యకుఁ బ్రార్థనాం జలి ఘటంపడుగాని, యెరఁగు నీర్వాణకమాయితల కర్ణి
నాగమవాదంబు లొఁగాదనఁడుగాని, విటవాదములు తీర్చు వేగి లేచి
కంబుభృత్పాదోద కంబు గ్రోలఁడుగాని, యావతాధరసీఘ వాని చొక్కు
తే. బుభృచిహ్నంబులపఘనం బునఘటింప, సిగ్గుపడుఁగాని కరనఖ శిఖరలిఖిత
జాతనూత్నక్షతాంకముల్ సమ్మతించు, నారజముమీరి యాదుర్వి హారహారి.
తే. నిగమశర్మాభిధానంబు నేతిబీట, కాయయునుబోలె నయథార్థ గాఢదాల్చు
వైదికాచారదూరప్రవర్తనముల, వీట విహరించుచుండు నవ్వీటిప్రోగు. ౧౩
క. వెడ వెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి గడిచేత గురుజ నముశిక్షింపఁ
గడుసువడి విప్రతనయుఁడు, సడికోరిచి వంకపరక చాటుక మానెన్. ౧౪
తే. తాత ముత్తాతతండులుతరతరంబు, చీమనలెఁగూడఁబెట్టి యూర్జితము సేయు
విత్తముడినోయెదత్కరాయ త్తమగుచు, నురగదష్టనిమేనినెత్తునుబోలె.
సీ. దినవెచ్చమునకునై తనమేనఁగలసామ్మ, కొడుకక బచ్చింటఁ గుడువవైచు
నిందుగీనినతితి నించుకించుకచేరి, గిలుబాడుఁ దల్లిపైఁ గల పసిండి
తండ్రికి నిడ్డ పత్రములు దొంగిలిపోయి, పోయినంతకునిచ్చి పారయు * విత్త
మిడ్డవడ్డికి నోర్చి మృత్యురూపములైన, సాహులచే బుణ గ్రాహియగుచు

ఘటంపడు=చేర్పడు. ఎరఁగుక=నమస్కరించును. ఈర్వాణకమాయితలకు=ఇతరసాంగత్యమును
ఓర్వలేకకన్నులెఱచేసికొన్నత్రీతియ. అర్థిక్=ప్రీతితో. ఆగమవాదంబులు=వేదవాదములు. వేగి=
తెల్లవాటి. కంబుభృత్=శంఖమునుబూనిన విష్ణుదేవుని. యావతాధరసీఘపు=యావన త్రీ సమా
హమయొక్క మోవిలేనను. అని=త్రాగి. అపఘనంబునక=దేహమునందు. కర...క్షతాంక
ములు=చేతిగోటివాడిమొనలు గ్రుచ్చుటవలనఁగలిగిన క్రొత్తగాయపు గఱుతులను. ఆరజము =
ఇంపు. దుర్విహారహారి=చెడనడతలు గలవారిలో అందగించువాఁడు || ౧౨ || అయథార్థగాధక=
అబద్ధపుకథను. వీటిప్రోగు=కొల్లలరాశి-దుర్వ్యయము మిక్కిలిచేయువాఁడు || ౧౩ || వెడవెడ =
కొంచెము కొంచెము. గురుజనము=తండ్రిమొదలగు పెద్దవారు. గడుసువడి = అసాధ్యుడై. సడి
కిక=నిందకు. వంకపరక=వంకరపుల్ల || ౧౪ || ఊర్జితము=ధృఢము—నానాట స్థిరపడినది. ఉడి
వోయెక=ఉడిగిపోయెనుననించెను. తత్కరాయత్తము=వానిచేతచిక్కినది. దష్టనిక=కణవలడిన
వాని || ౧౫ || కొడుకక=సంకోచపడక. ఇందుగీనినతితి = చిల్లగింజ రాచినవిధమున. గిలుబా
డుక=అపహరించును, పోయినంతకున్=ఎంతధనమునకు పుచ్చుకొందురో అంతధనమునకు. పార
యుక=పొందును. ఇడ్డవడ్డికిక = ఎంతయెచ్చవడ్డి యేర్పఱచినను అంతవడ్డికిని. సాహులచేత =
సాహుకారులచేత. బుణగ్రాహి = అప్పుతీసికొన్నవాడు. గుడ్డవృత్తులు = చేనిసేద్యపుఁబనులు.

* గొంత, మిండవడ్డికి నని పాఠాంతరము. మిండ=అధికము.

తే. గుడ్డవృత్తులు వృత్తులు గొలుచు గుత్తచేలుగ్రామాంశములు నాధినేల లెల్ల
జనవరుల కమ్మంజూపు నిచ్చావిహార, వర్తివాడేమిగానున్న వాడొమీద.
క. అతడడు కళింగోద్భవుడగు, కతమునతో వ్రేలంజూపం గనుగందక యో
గ్యతమస్వీకారమునకు, నితరుండై యుండె మునికు లేశ్వర ! వింటే. ౧౭
తే. పొందుబట్టుల నప్పులు పొడిచిపొడిచి, దొరతనంబున జుట్టుల దిరిసితిరిసి
నలగిశిశో దరపరాయణత్వమునకు, బార మెటుగకతిరుగునా బ్రాహ్మణుండు.
చ. తనచెలులిండ్లయం దదవ ద్రావుడు త్రావుచు నింటి కెన్నడున్
జనక దురోదరార్జితము చౌర్యహృతం బన్యతోపపన్నమున్
జెనఁటి పిసాళి వెచ్చముల జేర్చుచు దొల్లిటివై భవంబులె
ల్ల నడంగ నవ్వెడంగు కడు లాఘవవృత్తికి జొచ్చె నిచ్చలున్. ౧౮
క. మితిగడచిన ఋణదాతలు, వెతవెట్టంగ నూరుచొరక వెలివెలి దిరుగున్
డతిగూడు లేక యాకటం, గుతిలపడు నతండు గువ్వ గుత్తుకతోడన్. ౨౦
క. వలువకు గూటికినై నీ, చులవేడం బోడచొరవ జొచ్చు నతడు పూ
వులు ముడిచిన యంగళ్లనె, కలకల వీ జెల్ల నవ్వ గట్టెలు మోసెన్. ౨౧
తే. పదనుదివిసిన కస్తూరి ప్రాచియలరు, సాయబాతినకూడు నీర్వట్టుమడుగు
గళితమణియగు సామునై కానఁబడియె, దుర్విదగ్ధుండు గౌరవదూరుడగుచు.
క. ఆలో నొకనా డాదు, శీలరతుని యక్క యోర్తు శిక్షించెద నీ
బాలికు నని తనమగనిన్, బాలురఁగొని వచ్చె మాతృ భవనంబునకున్.

వృత్తులు=మాన్యపుఁ జేలు. కొలుచు=ధాన్యము. గుత్తచేలు=ఒకరివద్ద, ధాన్యపు గుత్తు తీసికొన్న
చేలు. చనవరులకున్=అధికారులకు ॥ ౧౬ ॥ కళింగోద్భవుడు=కళింగదేశమునందు బుట్టినవాడు.
వ్రేలంజూపన్=చూచినవారెల్లను వీడిట్టివాడని వ్రేలితో నితరులకు జూపుచుండగా. కనుగం
దక=కొంచెమయిననుజంకక. యోగ్యతమ స్వీకారమునకున్=మిక్కుటమయిన యోగ్యులయొక్క
అంగీకారమునకు. ఇతరుండు = అన్యుడనుపరిపడనివాడు ॥ ౧౭ ॥ పొందుబట్టులన్ = సరిపడిన
తావులందు. పొడిచి=తీసి. తిరిసి=యాచించి-అడిగి. పారము=దరి ॥ ౧౮ ॥ చెలులిండ్లయందున్=
స్నేహితుల యిండ్లయందు. అదవద్రావుడు=స్థిరము లేనిద్రావుడు. దురోదరార్జితము = జూదమున
సంపాదించబడినది. అన్యతోపపన్నము=బొంకుచేతలభించినది. చెనఁటి=వ్యర్థము. పిసాళి = దొంగ
యెత్తుఁగలది. జెడంగు=అవివేకి. లాఘవవృత్తికిన్ = తక్కువ వ్యాపారమునకు ॥ ౧౯ ॥ మితి =
గడువు. వెత=వ్యర్థ = శ్రమము. తతిన్ = సమయమునందు. కుతిలపడున్ = బాధపడును.
గువ్వగుత్తుకతోడన్=హీనస్వరముతో ॥ ౨౦ ॥ బోడచొరవన్=సన్యాసి చొచ్చునట్టిచొరవతో ॥
౨౧ ॥ పదను=తడి. తివిసిన=తీసిన-పోయిన. ప్రాచి = ప్రాతలదైన. నీర్వట్టు = నీరు ఇంకినట్టి.
గళిత=బాతిన. దుర్విదగ్ధుండు=ఋర్వాప్యపారములందు చొరవగలవాడు ॥ ౨౨ ॥ బాలికున్ =

వ. ఇట్లు పంచయోజనమాత్రదూరం బగు తనయూరనుండి వచ్చి పితృభవనం
 బు చొచ్చి యచ్చటం గొన్నిప్రాద్దులు గడపి కొడుకుచెడునడవడికి నడలు
 కిడలించి బడి సుడివడియెడు తల్లిదండ్రులంద్రగలనచనరచనాచమత్కారం
 బుల నుదార ముదారోపణకరణో పచారంబుల గొంతకొంత వంతకుం
 దొలంగించుచు మందీరముకుందారాధ నాతిథిసంతర్కణంబులు నేర్పనం
 బచరింపించుచు జనయిత్రీదర్శితం బగుమూలవిత్తంబు నష్టావశిష్టం బగునది
 గుప్తంబుసేయుచు బతు శిశు దాస దాసీజనంబుల దనవారింగా మెలం
 గించి నలంకువలకుందొలంగించుచు బుస్తకభాండాగారంబు నిజభర్తృ
 హస్తాంతరంబున నాశుశుక్షణి శిథిలబంధన యాచక్రప్రముఖోపద్రవంబుల
 వలనంబాచిప్రోచుచు విగళితసన్నాహం బగుగేహంబు యథాపూర్వనిర్వ
 హణమోహరంబుగా ననుసంధింపించి చదువునంత సాగించి నడపించుచు
 నిజానుజు దుర్వ్యసనంబువలన గాసింబొందని రాజానుగ్రహలబ్ధంబు లగు
 నేకభోగగ్రామంబు లాత్మాధీనంబులుగా నొనరించుచు దిష్టిదారిన మడి
 మట్ర చేను చెట్లున్నపట్టరసి తనపట్టులం గాపువెట్టుచు గుట్టికి నలంగియు
 నత్తమామలచి త్రంబువచ్చునట్లు భక్తిశక్తులుమెఱసి పాటులంబడు మఱం
 దలిసాందర్యంబు ననివార్యజ్ఞాభణం బగుచూపనారంభంబును వనచంద్రి
 కావై భవంబును వనకేళిపలాశదోహదంబు నగుటకు వగచినగచి తెగచి
 కడుపుచుమ్ములుచుట్టి కన్నీరుట్టిపడం బొట్టుపొరలగుచుండు సంతం జుక్క

మూర్ఖుని. ॥౨౩॥ ప్రాద్దులు = దినములు. అడలు కడలికొ = దుఃఖము ప్రముఖము. సుడివడియెడు =
 కలతపడునట్టి. తీండ్ర = చొరక. ఉదారముదారోపణ కరణోపచారంబులకొ = మిక్కిలి సంతోష
 మును మోచ్చించునట్లు చేకొడి యుపచారములచేతను. వంతకుకొ = మిక్కిలి. ముందువారాధన =
 విష్ణుపూజ. పచరింపించుచుకొ = చేయించుచు. జనయిత్రీదర్శితంబు = చిట్టచేత మామరచినది.
 నలంకువలకుకొ = కష్టములకు. భాండాగారంబు = బొక్కనము. ఆశుశుక్షణి = నిష్ఠ. పాచి = తొల
 గించి. విగళిత సన్నాహంబు = తొలగిన ప్రయత్నముగలది. చక్క = బాగుపడినది. అనుసంధిం
 పించి = జరపఱచునట్లుచేసి. దుర్వ్యసనంబు వలనకొ = దుష్టవిషయమునందలి యశేక్షణన. ఆత్మా
 ధీనంబులు = తనకు అధీనమైనవి. తప్పిదారిన = పొరపాటుచే తప్పిపోయిన. పట్ట = మట్టిలో చీలి
 కగా నేర్పడిన పొది. పట్టులకొ = బిడ్డలను. కాపు = కావలి. గుట్టిక = రహస్యము బయలుపఱుపక.
 నలంగియుకొ = శ్రమనొందియు. అనివార్య జ్ఞాభణంబు = అడ్డగింపరాని విజ్ఞాభణముకలది. యా
 వనారంభంబు = క్రొత్తప్రాయము. వనచంద్రికా వై భవంబు = అడవిగానిన వెన్నలకలిమి. అడవికి
 చేసిన. దోహదంబు = అకాలమునందు చిగిచ్చిపూచుటకై చెట్టు చేయుక్రియ. తెగచి = తెగించి.
 చుమ్ములుచుట్టి = వేడవడి. ఉట్టిపడకొ = కాలుగా. పొట్టుపొరలగు చుండునంతకొ = సుంకిటపడదీ

తెగిపడినవడువున నెక్కడనుండియో యాకస్మికంబుగ నింటికిం జలిదివంట
కంబుఁగుడువం జను దెంచి తన్నుం గాంచి డెందంబునం గొంచియు బోరాక
చేరి నమస్కరించి తలనొచ్చి కొనియున్న తమ్మునింగని కదిసి కొదమ నెల
వంకల వంకలొత్తుచు నెత్తురులుచిలుకుచుం గుకవిపదబంధంబునుంబోలె
ననకః ప్రవృత్తంబులై మదోన్మత్తమ త్తకాశిసీద త్తంబు గునఖాంకంబుల
కతన గర్కశం బగునతనిశరీరంబు గొంగిలింపనగ్గలించి శంకించి యాసీమం
తిని యొక్కింత ఋజుస్వాంతయై యా దుర్విదగ్ధు విదగ్ధాలాపంబులాలయ
సీమంతపుంబెండ్లికొడుకువుగమ్మని హేతుగర్భితంబుగానాశీర్వదించి యతండు
తమకంబుగమకంబునం బోవనుకించిన వానిసోకోర్వమియెఱింగి తరంగిత
వినయ సౌహార్ద మార్దవ మధురంబు లగుమాటలతేటలం బందిరివెట్టి యిం
దుబింబంబునుంబోని నిజనందనుం జిలుతవాని మేనల్లుని నిందమని చంక
కిచ్చి యెచ్చటి కేగెదవు మీ బావబంతి నారగింతువుగాక శాకపా కంబులు
నిమిషంబులోనం గావించు నని నిలిపి వెనుకదెస నెడగలసియున్న తత్కళ
త్రంబునకు నేత్రసంజ్ఞయొసంగుటయును.

—౨౪

క. ఆ పైదలి ప్రాణేశ్వరు, శ్రీపాదద్వయము గడిగ శీతలవారిక

వ్యాప్తతనిజనిశ్వాసజ, తాపంబునఁ గొంతకొంత తప్తముగాఁగన్. ౨౫

క. విను వేల్పు నకును మెచ్చొల, యని బలువిందునకుఁబోలె నఖిలాన్నంబుల్

కనుగీటినుతలోననె, యనుజునకుఁ దదగ్రజాత యమరించి తగన్. ౨౬

చ. తలగడిగించి ధౌతపరి ధానము గట్టగనిచ్చి తస్యగా

నలకలయందుఁగల్గు తడి యాటిచి క్రొవ్విరు లావటించి మై

చుండఁగా. వడువునకే = విధమున. ఆకస్మికంబుగకే = తటాలున. కుడువకే = భుజింపను. కొంచి =
జంకి. కొదమ నెలవంకలకే = బాలచంద్రరేఖలను. పదబంధంబు = పదములయొక్క కూర్పు. మత్త
కాశి = క్రొవ్విసత్త్రీలచేత. సఖాంకంబుల = గోటినొక్కల. కర్కశంబు = బిణువైనది. అగ్గ
లించి = పూని. సీమంతిని = ముత్తైదువ. ఋజుస్వాంత = సరియైన మనసుగలది. విదగ్ధాలాపం
బులు = సేర్పమాటలు. హేతుగర్భితంబు = లోపలనణగిన హేతువుగలది. తమకంబు గమకం
బునకే = మోహముయొక్క ప్రయత్నముచేత - మోహసంబంధమైన ప్రేరేపణచేత. ఉంకించి =
యత్నించి. సోకోర్వమి = తానుచెప్పిన మాటనువిన సహింపమి. తరంగిత = హెచ్చింపఁబడిన. సౌ
హార్ద = స్నేహముతోడి. మార్దవ = సులభోచ్ఛారణముగల. ఎడగలసి = ఎడమై. తత్కళత్రంబు
నకుకే = వానిభార్యకు. || ౨౪ || పైదలి = ఇల్లాలు. వ్యాప్తత... బునకే = వ్యాపింపఁ జేయఁబడిన తన
నిట్టార్పులవలని తాపముచేత. తప్తము = వెచ్చచేయఁబడినది || ౨౫ || మెచ్చొలయని = మెప్పులేని
బలువిందునకుకే = గొప్ప చుట్టమునకు. అగ్రజాత = అక్క. || ౨౬ || ధౌతపరిధానము = మడుఁగు

మలయజచర్చనేసి గృహ మాధవద త్తమనోజ్ఞభోజనం

బు లొసగె దల్లి తండ్రి నిజ పుత్రులు భ ర్తయుఁ దో భుజింపఁగన్. ౨౭

ఉ. ఇష్టములై ననంటకము లిట్లు భుజించి యతండు వార్చి సు

తుష్టమనస్కుడై తనదు తొయ్యలి వీడ్యముచుట్టి యీ మహా

శిష్టుడుఁబోలె దిన్నెపయి చిర్నగవొప్పఁగఁ గూరుచున్నచోఁ

బుష్టిసమ స్తముంగడపి పుచ్చి తదగ్రజ పూర్ణచిత్త యై.

౨౮

క. ఇంతలు నంతలు నగు తన, సంతానము చంట వెంట సందడిసేయన్

బ్రాంతమున నిలిచి తమ్ముని, కుంతలబంధంబు విడిచి కుశలాశయయై. ౨౯

తే. ఎలయుసీత్యారములతోడసిట్లుగ్రుక్కి, యంటుసంటులుపరికించియట్లుబోడిచె

గోరుముక్కుల దిగదువ్వి తూరుపై త్తి, నెఱులఁగలిగిన పేలన న్నింటిఁదిగిచె.

క. మెడమన్ననలఁచి యలకలు, ముడిగొని నిజపాణిపద్మ ములు గరగరగాఁ

గడుగుకొని తనకు మఱఁదలు, విడెమొసఁగుచుఁ బసిమిపసిఁడి వీవనవీవన్.

తే. చేటికానీతపీకా సీనయగుచు, బద్ధకర్ణికఁగొలుపున్న పద్మవోలె

గుడివలననింతయోరగాఁ గొమరుమెఱసి, బిడ్డచనుఁద్రానల్లను బిసరుహాక్షి.

శా. ప్రారంభించిన వేదపాఠమునకున్ బ్రత్యూహ మానంచునో

యేరా తమ్ముడ! నన్నుఁ జూడఁ జనుదే వెన్నాల్లనోయుండి చ

క్షూరాజీవయుగంబు వాచె నినుఁగ న్లోకున్కి మీ బావయున్

నీరాకల్ మదిఁ గోరు చంద్రుపాడుపున్ నీరాకరంబుంబ లెన్.

33.

శా. శ్రీలాలిత్ర్యము నిత్యశుద్ధయుఁ గుఱో త్సేకంబునుంగల్లి యు

ద్వేలస్ఫూర్తిఁ దలిర్చు తండ్రియను న భిం జంద్రుడై తోఁచినన్

గోపతి. అలకలయందున్ = తలవెండ్రుకలయందు. క్రొవ్విరులు = అప్పుడు పూచినపువ్వులు.

ఆవటించి = పెట్టి. గృహమాధవద త్త=ఇలువేలువైన విష్ణుదేవునికి నివేదనచేయఁబడిన || ౨౭ ||

వార్చి=ఆచమనముచేసి. తొయ్యలి = ఆడుది. పెండ్లాము. పుష్టి = నిండుకొన్న తనముచేత ||

౨౮ || ప్రాంతమునన్ = వెంటడిని. కుంతలబంధంబు = తలవెండ్రుకలముడి. కుశలాశయ = మంచి

మనసుగలది || ౨౯ || అంటన్ = అంటుపేటను. నెఱులన్ = చుట్ట వెండ్రుకలందు || ౩౦ || గర

గరగాన్ = నిర్మలముగా || ౩౧ || అనీత = తేబడిన. సీతకా = పీటయందు. పద్మకర్ణికన్ = తామర

దుద్దునందు. పద్మ = లక్ష్మీదేవి || ౩౨ || ప్రత్యూహము = విఘ్నము. చక్షూరాజీవయుగంబు =

కనుఁదామరలజంట - రెండుకన్నలును. నీరాకరంబున్ = సముద్రమును || ౩౩ || ఉత్సేకంబు =

ఎత్తు-అధిక్యము. ఉద్వేలస్ఫూర్తి = అధిక ప్రకాశముచేత. తలిర్చు = అతిశయించు నట్టి. పోలున్ =

తగును. భవాదృశుండు = నీవంటివాడు. ఇతరుడు = అన్యుడు - ఆక్రమప్రవర్తకుడు. ఖనిన్ =

బోలుంగాక భవాదృశం డితరుడై పుణ్యంబులం బాసినన్

సాలగ్రామఖనిం జనించునెకదా జాత్యల్పపాపాణముల్.

3౪

క. ఏ నమ్ముడు గడవగఁ ద, త్సానులు కనుగొందు లగ్ర జుండవు నీ వి
లైనతటి నెంతదుఃఖమొ, యీ నీ ప్రో పాసపడెడు నిరుగువులకున్.

సీ. పరమేష్ఠినుండి నీ తరముదాఁక విశుద్ధ, తరమైనవంశంబు దలఁచవైతి
దఱిఁద్రొక్కియున్న యీ తల్లితండ్రులఁజాల, పఱచవై సంతోష పఱచవైతి
వగ్నిపాక్షిగఁ బెండ్లి యాడిన యిల్లాలి, నిల్లాలితాకార నొల్లవైతి
ధర్మశాస్త్రార్థవి త్తముల వి త్తములచే, నలరించి విఖ్యాతి నందవైతి
తే. శీలమఖిలంబునిది పిల్లి శీలమనుచు, జదువులివియొక్క జిల్కలచదువులనుచు
దోడివారలు నవ్వ నాతోడ ! యేల, బేలవైతివి యీగుణం బేల ? నీకు.

వ. అని తదీయదురాచరణస్మరణసంతప్తస్వాంతయై యక్కంఠీరవమధ్య యను
గ్నోత్కంఠ కలకంఠకులకంఠ కాకలీపాకలీలాపహం బగునెలుంగుచెలంగం
గలంగి కుంతితప్రబోధుం డగు నా శుంకునిం కెరలి పలికియునులుకమగిడించి
యుదంచితప్రయోజనఘటనా పారవశ్యంబునసామరస్యంబుమీఱనిట్లనియె.

చ. పడఁబడఁబాటుచున్ వడఁకు పట్టిన తల్లిని దండ్రీ నేలలో

వెడలని తమ్ముఁ గుఱుల న వీనకులాంగన నోరులేని యీ

తొడుకుల బంటుఁ బైద విడఁ ద్రోవక ప్రోవగ నెందు నీక పా

ల్పడినది కర్ణనౌదలనె భారతసంహిత నిల్పుచాడ్పునన్.

3౫

గనియందు || 3౪ || ఏనమ్ముడున్ = ఏనమ్మకమును. తత్సానులు = వారికొడుకులు-తక్కిన కొడుకులు. కనుగొందులు = మిక్కిలి పసిబిడ్డలు. ప్రోవు = పోషణమును. ఇరుగురువులకున్ = తల్లిదండ్రులిద్దఱకును || 3౫ || తఱిఁద్రొక్కి--(చావు) సమయమును సమాపించి. పఱచవు-అల్పుడవు. ఇల్లాలితాకారన్ = ఈ మనోబ్ధమయిన యాకృతిగల దానిని. విత్తములచేత్ - ధనములచేత. నాతోడ = నా సహోదరుఁడా. బేలవు = మూఁఢుఁడవు || 3౬ || దురాచరణస్మరణ సంతప్తస్వాంత = చెడుపనులు చేయుటను తలఁచుటచేత సంతాపమునొందిన మనసుగలది. కంఠీరవమధ్య = సింహము నడుమువంటి నడుముగలది. అమర్ష = కోపమువలని. ఉత్కంఠ = గొంతెత్తి పలుకుటచేత. కలకంఠకుల = కోవెలల సమాహమయొక్క. కంఠ = గొంతునుబోలి. కాకలీ = మాతృమైన యవ్యక్తమధుర ధ్వనియొక్క. పాక = పరిపాకము యొక్క. లీలా = విలాసమును. అపహము = తొలగించునది. చెలంగన్ = మోగఁగా. కుంతిత ప్రబోధుండు = మొక్కుపోయిన తెలివిగలవాఁడు. శుంకుని = మూఁఢుని. కెరలి = కోపించి. అలుక = కోపము. ఉదంచిత ప్రయోజనఘటనా పారవశ్యంబునన్ = మేలైన ప్రయోజనముయొక్క సమకూర్పులయందలి ఘనతత్వముచేత. సామరస్యంబు = సమరసత్వము || 3౭ ||

ఉ. నాడుసహోదరుండు సుజ నస్తవనీయనముప్రసక్తి బ్ర
హ్మాదుల మెచ్చు డే నతని యజ్ఞమునం గడుఁ బూజ్యురాలనై
వేదియలంకిరింతునని వేపురిలోపల నాడుకొందు నీ
వేదియులేక సర్వగుణ హీనుడవౌట యెఱుంగఁ దమ్ముడా! ౩౯

శా. వీరావేశముదాల్చి సర్వధనము నెచ్చించుగాకేమి ము
క్కారంబుండు నఖండసేతువృతముల్ కాశ్చీరఖండంపుఁ గే
దారంబుల్ తెగనమ్మఁగాజనునె ని ద్దారండవే వెన్న నె
వ్వారు? లేరె సహోదరాదులు కుల ధ్వంసంబు నీ కర్హమే. ౪౦

ఉ. కామవికార మాత్మ నవ గాఢతఁ దాల్చినయేని నిర్భర
శ్రీమెఱయంగ హూఁగుణ శీలకులోన్నతిగలు విప్రక
న్యామణులక సహస్రమయి నక వరియించి రమించరాదె యే
మీ మునులై గృహస్థులు ర మించుట యెగ్గె కులాంగనాతతిక. ౪౧

శా. లోలత్వంబున మత్తకాశినుల కిల్లుం బొల్లునుం జెల్లఁగా
నేలా వెచ్చముసేయ నెవ్వలన మన్నీ లాఘ్యులుం జూలరే
కోలంబో జనియించువేడినను వీ డోలాభమౌ తండ్రి! దు
శ్శీలాగారము వారయౌవతము నిన్నీ! మేటి వాటించునే. ౪౨

సీ. నర్మగర్భోక్తులు నక్కటక్తులు వింత, నయగారములు బహు నాటకములు
పిలుపిచ్చవిద్యలు పీఠవన్నియలును, బెలుచఁదనంబులు ప్రేలడములు
వక్రభావంబులు వలకారిబాగులు, వలసియొల్లములును వట్టిపనులు
కేరడంబులు సాళ గింపులు కిల్బిషా క్రీడనంబులు నడ కించువగలు

తే. బాసపోసనములు విడంబములు భ్రములు, లేనిమచ్చికలివియాదియైన వివిధ
దుర్గుణంబులప్రోవులు ద్రోహమతులు, వారకౌంతలఁ దడవిన వచ్చుగీడు.

తోడుకులక=అపులను. యంబుఁబైదక=కొలుపుడు కాండ్రను విడ్డలను || ౩౮ || నయప్రసక్తి =
సీతీయొక్కకూడిక || ౩౯ || కేదారంబులు=వరిమళ్లు. నిద్దారండవే = పెండ్లాములేనివాడవా ||
౪౦ || అవగాఢతక=అతిశయమును. నిర్భరశ్రీ = సీరిడినసంపద || ౪౧ || మన్నీలు = రాజులు.
కోలంబు=అట. దుశ్శీలాగారము=చెడ్డనడతకు ఉనికిపట్టు. వార యౌవతము=బోగము పడుచుల
గుంపు. ఇన్నీ=చీ || ౪౨ || నయగారములు=మోసపు మెత్తదనములు. పిలుపిచ్చ=మిక్కిలిసీచము.
పీఠవన్నియలు=వైవై మెఱుంగులు. పెలుచఁదనము=కఠినత్యము. ప్రేలడము = పలవరించుట. వల
కారి బాగులు=వలపించునట్టి యలంకారములు. కేరడంబులు=పరిహాసములు. సాళగింపులు=కలగ
లుపుఁదనములు. కిల్బిషాక్రీడనములు=తప్పుడు ఆటలు, అడకించు=వంచించు. బాసపోసనములు =

చ. విడు మిఁక నైన యిట్టి యవి వేకము మామకబుద్ధిపద్ధతిఁ
నడువుము నీకుఁ గావలసె నా హరికౌస్తుభమైనఁ దెచ్చెదఁ
గడుసరి యచ్చకూళపలు గాకుల వీడుము చేయిమీఁదుగా
నడచిన పూర్ణకాముఁడవు నాయనుజన్ముఁడ విట్లు నేయుదే. ౮౪

తే. అక్క యారీతి నయము ప్రి యంబుగలుగ, నానతిచ్చినసద్బుద్ధియాదరించె
జాలదినములనుండియు మై వడిన, బడుగుగావున వాఁ డన్న పానకాంక్ష.

సీ. రాజాలయమునకు రాకపోకలునేయు, మాసినచదువులు మరలఁజదువు
నిన్నాళ్ల నెచ్చెలు తెదురైన తలవంచు, కులవధూరత్నంబుఁ గు స్తరించు
నాచార్యజనము ప్ర త్యహము సంభావించు, నర్చావళికి నుప హారమిచ్చు
నర్పించు కుతపవే శాగతాతిథికోటిఁ, బసి నేదు దర్శించుఁ బైరుపచ్చు

తే. దండియుద్గమనీయంబు తానెయుదుకు, నత్తికాభ ర్తతో నవ్వునల్పసరణి
గ్రామకార్యంబుదీర్చు నం గడికి వచ్చి, తేనెపూసినకత్తి ధా త్రీనురుండు. ౮౬
వ. అతం డొక్కనాడు. ౮౭

సీ. గొమేధికోపలాం కురమానితంబులు, పుష్కరాగచ్ఛటా పుంఖతములు
వై డూర్యసంధాన వర్ణనీయంబులు, హరినిలకీలనా భ్యంచితములు
కురువిందసందర్భ గురుతరంబులు చతు ర్విధవక్ష్రదశ సమా వేల్లితములు
మహనీయతరహరి నృణిపరీతంబులు, నకలుషస్థూలనకా క్తికయతములు
తే. పద్మరాగపరీరంభ భాస్వరములు, దస్తవిద్రుమకృతసముద్గకభృతములు, రించి
మాతృభూషలునత్తి కామణ్ణనములు, నిజయువతిదాల్చు సామ్యులన్నియుహా

పాసఁగింపుమాటలు. తడవినక = తలఁచినను || ౮౩ || గడుసరి = కఠినమైన. అచ్చకూళపలుగాకులక =
అచ్చపుగ్రూరత్వముగల దుష్టులను || ౮౪ || బడుగు = చిక్కినవాఁడు || ౮౫ || మాసిన = మఱచిన.
కు స్తరించుక = ఊఁజిడించు. సంభావించుక = గౌరవించును. ఉపహారము = కానుక. కుతప
వేళ = పగలు రెండున్నరజామునకు పిమ్మటికాలము. పసిక = పసులమందను. ఏడుక = కాపా
డును. ఉద్గమనీయము = దోవతి. అత్తికా భ ర్తతోక = తోడఁబుట్టినదాని పెనిమిటితో. అంగడి
కిక = రచ్చకు || ౮౬ || ౮౭ || ఉపల = తాయి. అంకురము = మొలక పొడి. మానితంబు = గౌరవింపఁబడి
నది. ఛటా = సమాహము. పుంఖతము = పొడుఁగఁబడినది. సంధాన = కూర్పుచేత. కీలన = చెక్క
డము. అభ్యంచితములు = మిక్కిలి యొప్పిదములు. కురువిందము = ఒకవిధమైన కేంపు. సందర్భము =
కూర్పు. సమావేల్లితములు = చక్కగా మెఱయునవి. హరిన్మణి పరీతంబులు = పచ్చలచేతఁ బొదుగ
బడినవి. అకలుష = దోషములేని. పరీరంభ = పొదుఁగుడుచేత. భాస్వరములు = ప్రకాశించునవి. సము
ద్గక భృతములు = బరణులందుంచఁబడినవి. అత్తికామండనములు = అక్కసామ్యులు || ౮౮ ||

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

క. ఒకనాటిరాత్రి పడుపడు, కను జెప్ప క యిలువెడలి గాఢతరతమో
 నికరమ తనదగుతోడుగ, నొకరుండు బేరడవిత్తోవ నూడనిఁబాడె. ౪౯
 సీ. శోకించు వృద్ధభూ సురుఁ డాత్మపీత్వదత్త, దర్శముద్రకికుఁజి త్తంబుగలగ
 నత్తగారిచ్చిన హరిసుదర్శనపుఁ బే రునకు ముత్తైదువ వనటఁబొందుఁ
 గ్రొత్తగాఁజేయించుకొన్నముక్కరకునై, యడలుదు య్వారయై యాఁడుబిడ్డ
 జామాత వెతఁబొందు వ్యామోహియై నవ, గ్రహకర్ణ వేష్టనభ్రంశమునకు
 తే. నెంతదుప్పద్ది యెంతదు ర్భాగినియహహ, సర్వభవములునద్దురాచారశీలుఁ
 డూచముట్టుగ నిలువోఁచియుటికిచనుట, యెఱుంగరోగాక యెవ్వేళయెఱుక గ
 డి. మోవఁదరంబుగాని ధన ముఁ బెనుమోపుగ వాఁ డమర్చి యే [లదె
 తో]వయుఁగాని పేరడవిఁ దూటి హుటాహుటి నొక్క మండు లోఁ
 జాపున కంగవించి పెలు చం జనుచుండగ నొక్క నాటిసం
 ధ్యావసరంబునం దొకపు రాంతిక ఘోరవనాంతరస్థలె. ౫౦

మ. కరుణాదూరులు చోరు లంధతమసా కారుల్ పరాధాహృతి
 త్వరితాంతకిరణుల్ దురాసదులు వి శ్వద్రోహు లుద్బాహులై
 తెరువొక్కుమ్మడి గ్రమ్మి తొమ్మగల సం దీప్తాశుగ్రశ్రేణి నే
 సిరి ధాత్రీసురసూను గార్ముకరవాన్తి ష్టాశులై యీనునన్. ౫౧

క. కాయంబునఁ బెదవెదపలు, గాయంబులుచేసెఁగాని కిడువాఁడిమినై
 నాయమ్ము లమ్మహీసురు, నాయమ్ములు దాఁకివయ్యె నాయుర్మహిమన్.
 క. ఒకనెత్తురుబొట్టున కూ, రక యసురులు వేపుకొడియు క్రమమునదొంగల్
 బకనిభు లాపతితఁచి దోఁ, చికొని రయంబడరఁజనిరి చెట్టుకొకరుండై. ౫౨

గాఢతరతమోనికరమ = మిక్కిలి దట్టమయిన చీకటియొక్క సమాహమే. ఊడనిఁబాడె = పాటిపోయెను || ౪౯ || పేరునకుఁ = హాసమునకు. వనట=దుఃఖము. జామాత=అల్లుఁడు. వెత=వృద్ధ—దుఃఖము. కర్ణ వేష్టనము = చెవిపోఁగ. ఊచముట్టుగఁ=కొంచెమయిన మిగులులేకుండ|| ౫౦ || హుటాహుటిక=మిక్కిలి వేగమున. అంగవించి = సాహించి || ౫౧ || అంధతమసాకారులు = కటికిచీకటివంటి యాకారముగలవారు. పరాధాహృతి త్వరితాంతః కిరణులు = ఒకకి సొత్తును ఆపహరించుటయందు వడిగల మనస్సుగలవారు. దురాసదులు = అసాధ్యులు. అగలక=పగులఁగా. సందీప్తాశుగ్రశ్రేణి = మిక్కిలి వెలిగెడి బాణములపల్లెలను. కార్ముకరవాన్తిష్టాశులు = ధనుస్సుయొక్క ధ్వనితోఁగూడిన దిక్కులుగలవారు. దిక్కులందు ప్రతిఘృనిపుట్టునట్లుగా వింటిని ఘృనింపఁజేసినవారు. ఈసునన్=కోపముతో || ౫౨ || కాయము=దేహము. ఆయమ్ములు = ఆబాణములు. మర్మస్థానములు || ౫౩ || ఒడియుక్రమమునక=పొంచి కమ్ముకొనెడి విధమున ||

క. కాపుకొడు కొక్కరుం డా, కాపురువుండెచ్చె నింటి కడ కనుకంపా

టోపోద్దీపితబుద్ధిఁ ద, దాపద్వినివారణక్రి యాభిముఖుండై. ౧౪౧

నీ. పితృపరిత్యాగవ ర్థితకిల్బిషమునోవ, నెత్తుకై వడి వ్రేల్ల నెత్తురొత్తి
కూర్కుపాణిములమేల్కొలుపుచాడ్పునగంట్ల, శాకినీ కాండంబునఁగిపిచూచి
సమయంబుగాదని శమనుదూతలఁద్రోయు, జాడమైనాటుశ త్రుములుపెఱికి
పతయాళువగుబొందిపడకుండుటకుఁగండ్రపురులిచ్చుగతిఁజాలఁబొత్తులునిచి
తే. వట్టికూడును వేనీళ్లు పెట్టియొట్టు, గలుగువీడ్వంబు లిప్పించి వలఁతియైన
వెజ్జ నెచరించియరయించె విప్రసుతుని, కంటవ త్తిడుకొని సైరి కప్రభుండు.

క. నిరనిలసంచారస్థల, మరయిక సున్నేహపూర మాయుస్థిస్థి యా
యరుదేఱఁగుబలిమి దుర్దశఁ, బొరయక దీపమృగిది భూసురుఁ డెసఁగెన్.

ఉ. తానప్రసంగముల్ దిగిచి తత్సరణిన్ దనపెంపు పెద్దగాఁ

బూని వచించు నక్కపట పూరుషు నిక్కమ నమ్మె నెమ్మదిన్

జానపదాగ్రగామి తన జాతియు నాతియుఁగూడి దేవునిం

గా నిజదేశికోత్తమునిఁ గాఁ బరమాప్తునిఁగాఁ దలంచుచున్. ౧౪౨

క. తలలోపలనాలుక పూ, సలలోదారంబు పాలఁ జల్లిన నీరుం

బలె వెలియెఱుఁగక మనసులు, గలసి యభేదమునఁగాఁపు కడనతఁడుండెన్

క. కల దాశూద్రవసతి శశి, కల దాననఁజాలు నొకవి కారపుఁగోడల్

చలదాలోలకటాక్షాం, చలదామనిబద్ధతరుణ జనఖంజనయై. ౬౦

౧౪౧ || కాపురువున్ = నీరుని. అనుకంపాటో పోద్దీపితబుద్ధిన్, = దయాళితయము చేత వెలుగు నట్టి బుద్ధితో. ఆపద్వినివారణక్రియ = ఆపదను తొలగించునట్టి వ్యాపారము || ౧౪౧ || వర్ధిత కిల్బిషము = వృద్ధి నొందింపఁబడిన పాపము. కూర్కు = నిద్రించు. గంట్లన్ = గాయములందు. శాకినీకాండంబున్ = వత్తుల సమూహమును. సఙ్గిపి = చూపించి. పతయాళువు = పడునట్టి స్వభావము గలది. బొంది = దేహము. గండ్రపురులు = ఊతకోలలు. పొత్తులు = పొత్తిగుడ్డలు. ఒట్టు = కారము. వెజ్జన్ = వైద్యుని. ఎచరించి = ఎచ్చరించి — ఎచ్చరిక చేసి. కంటవత్తిడుకొని — ఏమిఱక. సైరికప్రభుండు = కాపుదొర || ౧౪౨ || నిరనిల = గాలిలేని. అరయిక = విచారణ. సున్నేహపూరము = (మెదటియందలి) మంచిచమురుయొక్క సమృద్ధి. దుర్దశన్ = చావును. ఎసఁగెన్ = అతిశయించెను || ౧౪౩ || పెంపు = పెంచుట = జానపదాగ్రగామి = పల్లపట్టులయందుందు వారిలో ముఖ్యుఁడు — కాపువాడు. జాతి = కులమువారు = చుట్టములు. నాలి = పెండ్లాము. దేశికోత్తమునిఁగాన్ = గురుశ్రేష్ఠునిఁగాన్ || ౧౪౪ || వసతిన్ = ఇంటియందు. శశికల = చంద్రకళ. చలదా... ఖంజన = చలించుచున్న నియు అంతట తిరుగుడుపడునవియు నైన కడకంటి చూపులనెడి యురులచేతకట్టబడిన యావన పురుషులనెడి కాటుకపట్టులుగలది || ౬౦ || ఆఁక = నిర్బంధము. కందు = వర్ణ హీనమగు, తళుకులు = తళతళ

ఉ. ఇంటికి నడ్డమూక యొక యింతయు లేక చరించువాని చే
వంటిన గండు గెందఱుకు లంగమునంగలవాని మిక్కిలిం
గంటికినించువానిఁ దెలి కన్నులవానిఁ బిసాళిబాఁపనిం
బంటది గోరు చారుకుచ పంజరకీరము గారవింపగన్. ౬౦

సీ. పలువికారంబులఁ గలగల్బుఁజూపుల, రాకపోకల బయల్ పాఠికజేయు
దమకంబుగమకంబుద త్తఱంబునుహత్తి, మనసుసాఁగినపజ్జఁజొనుపుఁగోర్కి
కుదురుపాలిండ్లపైఁ గొంగుజాఱగఁ గొప్పు వీడ నూరక నవ్వు వెట్టినవ్వు
నేరాలిపట్టి బిట్టెత్తి చెక్కిలిసోవ్వఁ, గఱచి వాడేడ్చినఁ గాఁగలించు
తే. దండసకిమెడఁబుంజాల దండబెట్టు, దిట్టుమెట్టులుబిగువంచుఁ దెగి కళాదు
వనితచిన్నారిపాన్నారి వయసువాని, విప్రనందనుఁ గన్నంత వెకలియగుచు.

క. దుర్గలితాతనువిలసన, నిర్లజ్జాస్వాంత కాంత నేరుపుమెఱయన్
జెర్లాటమాడుమోహము, లేర్లయి వర్తిల్ల నమ్మ హీనురుతోడన్. ౬౩

తే. దృష్టిపాతంబు నొడివి మై దెరలఁబట్టు, ఫాలపట్టికగనుపట్ట బాల చేల
నితీయఁ దలఁగట్టి యొకమూలనొఱగునేల, గ్రుడ్లనీరుట్టబఱచినకొంగుమీద.

ఉ. తేలెడుకన్నుదోయి వడ దేతెడు ముద్దు మొగంబు సారెఁ గై
వ్రాలెడు గొప్పకొప్పు వసి వాడెడు నన్నువకొను కాఁకలం
దూలెడు లేతమేనునయి తొట్రిలు నమ్మగనాలి నాలి బా
గాలఘువర్తనుం డరసి యంగజబాధితగాఁ దలంచుచున్. ౬౫

క. ఎవ్వనికీ వలచెనొకొ యీ, జన్మని యని రవ్వమీఱు సరసోక్తులు లే
నవ్వులు ముడిచినపువ్వుల, రువ్వులుఁదనయం దెనమధి రూఢముఁ గుటన్. ౬౬

కాంతులు. ఇంచు=ఇంపగు. పిసాళి=వంచకుఁడైన. కీరమున్=చిలుకను || ౬౦ || కలగల్బు = విక
మత్త్యము. తమకంబు గమకంబు=మోహముయొక్క ఆధిక్యము. హత్తి=పొంది. పజ్జన్=ప్రక్క
ను. ఏరాలిపట్టిన్ = తోడికితోడలివిడ్డను. బిట్టు=మిక్కిలి. దండసకిమెడన్ = దగ్గఱనుండెడి చెలి
కత్తెయొక్కమెడను. పుంజాలదండ=మెడను ధరించెడి యొకవిధమయిన యాభరణము. తెగి =
తెగఁబడి. కళాదున్=అగసాలెవాని. చిన్నారిపాన్నారి = మనోజ్ఞము. వెకలి=అసత్తురాలు ||
౬౨ || దుర్గలితాతను విలసననిర్లజ్జాస్వాంత =దుష్టమయిన యెయ్యారముతోడి మనస్థిగ్ధో ద్రేకము
చేత లజ్జలేని మనసుగలది. చెర్లాటము=పరిహాసము || ౬౩ || గ్రుడ్లన్=కనుగ్రుడ్లయందు. ఉట్టిన్=
కాఱగ || ౬౪ || వడ=తాపము (లేక)బడలిక. వసివాడు=మిక్కిలివాడు. అన్నువకొను=నూ
క్కుమయిన నడుము. కాఁక=తాపము. నాలి=పట్టితము. లఘువర్తనుడు = నీచప్రవర్తనము గల
వాడు || ౬౫ || రవ్వ=అల్లరి. రువ్వు=విసరివాటు. సమధిరూఢములు=చక్కగా ఎక్కినవి||౬౬||

మ. బలిరా తేరకుఁ దేరదక్కె నిటులీ బంగారుకుండంచుఁ జం

కలు దాటించుచుఁ గెంపుమోవి దొడుకం గా గుబ్బపాలిండ్లు బి

ట్టలమంగా ముఖగంధపారణమునే యంగాఁ గటిసీమ ను

త్పలపత్రాళి ఘటంపంగాఁ దివురు మి త్రద్రోహి మోహంధతఁ. ౬౨

సీ. తలపుండ్లుగడిగించి తను బ్రతికించెఁగా, యడవి జోరాహతుం డైనదెచ్చి

కన్నబిడ్డలకన్న గారవంబునఁజన, విచ్చెఁగా నిచ్చలు నింటిలోన

గ్రాసవాసక్లేశ కశ్యలత్వ మడంచి, యనురక్తిఁ బెనిచెగా యనుదినంబు

గురువుగా వేల్పుగాఁ గూర్చుచుట్టంబుగా, భావించికొలిచెఁగాభక్తియుక్తి

తే. నెవ్వఁ డారెడ్డియింటికి నెగ్గుచాలఁ, జేయు గుడినుండిగుడితాళ్లు దీయుకరణి

గపటనటనానటుఁడు త్రాటఁ గట్టుబోయ, కాయజామేయసాయకాఘాతభీతి.

చ. కరఁగినడెండముల్ విడుపు గాననికోర్కులు పారవశ్యముఁ

బొరసిననిట్టచూపులు గు ముక్కొను ముత్తులకాంకురావళుల్

చిరిఁగినసిగ్గులుంగలిగి చీకటివేకటిరేలఁ జాల వా

విరిఁ దలిరాకుఁబోడియు న శీకవిశిష్టుఁడు దుష్టచేష్టలఁ ౬౩

క. మతి బాపమనక పాఠి, చ్యుతికర మగుతెగువ కతఁడు చొరఁబడె “నరకే

సతి కో దోషో మరణే, సతి కిం భయ” మన్నచదువు చదువంబోలుఁ.

ఉ. అద్దమరేయిదాక పొల మారసి మారశిలీముఖాపాతిఁ

నిద్దురఁగాచియున్న మగ నిఁ జగనీలిపిసాళిజంత య

మ్మృద్దియ సేవసేయ దొక ముచ్చటయాడదు మూఁగబోలె నే

సుద్దియు లేక కన్నొగిచి చూచు మనోగతిఁదోచుచెల్వునిఁ. ౭౦

తొడుకంగాఁ = గ్రహింప. అలమంగాఁ = ఆక్రమింపను—పట్టను. తివురుఁ = యల్పించును || ౬౨ ||

చనపు = స్వాతంత్ర్యము. గ్రాసవాసక్లేశకశ్యలత్వము = అన్నవస్త్రములకై కష్టపడుటయ నెడిమై

లను. కూర్పు = ప్రియమైన. కాయజామేయసాయకా ఘాతభీతిఁ = మన్మథునిపైన మేరణేని

బాణముల దెబ్బలవలని భయముచేత || ౬౩ || పారవశ్యము = చొప్పు. నిట్టచూపులు = చలింపని

చూపులు. ముత్తులకాంకురావళులు = సంతోషమువలనిగడ్డరు మొలకలపట్టులు. చిరిఁగిన = చినిగిన =

పోయిన. చీకటి వేకటిరేలఁ = చీకటిగల రాత్రులందు. వారిరిఁ = వాలాయముగ. అశీక విశి

ష్టుఁడు = కపటమైన యోగ్యతకలవాఁడు || ౬౪ || నరకేసలి = నరకమగు చుండఁగా. కోదోషః =

ఏమిదోషము. మరణేసలి = చావు అగుచుండఁగా. కింభయమ్ = ఏమిభయము || ౭౦ || అద్దమరేయి =

అర్ధరాత్రము. జగనీలిపిసాళిజంత = మిక్కిలి మాయచేష్టలను వ్యాపింపఁజేసెడి ధూర్జురాలు.

చెల్వునిఁ = విటుని. || ౭౧ || చంద్రిక మోవి = ఎఱ్ఱఁదనము గల యధరము. ఆమని = వసంతముతువు.

సీ. పొన్నాకుపై తేనె సన్నచంద్రికమోవి, మాధుర్యమనక వే మాటులబొగడి
యామని బుగబుగ లంగచంపకదామ, గంధంబనక వెక్కు గతులనెన్ని
పడనున్నపండ్లసంపదపెంపుపాలిండ్ల, బీరంబనక సారె సారెదలఁచి
తెలియనభ్రచ్చాయ వలమానకచభర, ప్రకటనం బనక మా టికిని మెచ్చి
తే. దినదినంబును గసికాటు చెనకువలన, దప్పిదీఱనితమకంబు దెప్ప రంబుఁ
బాపసమకట్టి జారుఁ డపాఱుఁ డసతి, నెత్తుకొనిపోవనిదందు నెడరువేచె.
క. ఆతఱిఁ దన్నగరీపతి, జాతరసాటించెఁ బకువి సర మనితరసా

ధ్యాతతనాతామయని, ధ్వాతాహతిఁ దూల గాలి గంగలకెల్లక. 23

సీ. గోర్వెచ్చచమురంటు కొనిరి మస్తకముల, జలకమాడిరి నిశా మిళితవారి
కట్టిరి చిటుతచౌ కముల క్రొంబుట్టముల్, కాటుకదీర్చిరి కన్నుగవల
దిద్దిరి సిందూర తిలకంబు బటువుగా, నిక్కుఁగొప్పుల విరుల్ గ్రుక్కి రర్థి
నింబప్రవాళమా ల్యంబులు వైచిరి చిట్టిపాట్టి ధరించి రిట్టునట్టు
తే. తరుణధావనధగధగ ద్వశనమణుల, హత్తుకొలిపిరి లేతవీ డ్యములడాలు
పర్వదినములఁ బామర ప్రమదలుదిత, నియమసంభావనారంభనిభృతబుద్ధి.
క. ఎడైతనపుఁగయి సేతల, రడ్డులు నడచిరి పురస్సర ద్భార్యముగా
గుడ్డంబుచక్కి గట్టం, బడ్డ మహాశక్తిదివ్య భవనంబునకుఁ. 24
వ. అమృహోత్సవం బజప్రధానంబగుట విబుధసభయుంబోలియు మహాసురో
దారంబును, తమోవికృతివిధేయంబగుట విభుబింబంబునుంబోలియుఁ దారా

బీరంబు=బిగువు. అభ్రచ్చాయ=మబ్బునీడ. వలమానకచభర ప్రకటనంబు=వట్టువగాఁ జుట్టఁబడు
చున్న కొప్పుయొక్క ప్రసిద్ధి. కసికాటు=తగిలీతగలక కఱచుట_కొంచెపు అనుభవము. చెనకు=
తాకుట. తమకంబు దెప్పరంబు=మోహాతిశయమును. అసతిక—అంకులాడి యగు నా కాఁపుదా
నిని. ఎడరు=సందు. వేచెక=కనుపెట్టెను || 2౨ || అనితర...హతిక=అనితరసాధ్య = ఇతరము
చేత సాధింపరాని. ఆతత=విశేషమయిన. వాతామయ=గాలియంటు తెవులనడి. నిర్ధాతాహతిక=
పిడుగు దెబ్బచేత. గాలిగంగలకుక=పిశాచరూపిణులైన త్కండ్ర శ్రీ. దేవతలకు || 23 || నిశామి
ళిత=పసుపుకలసిన. బటువుగాక = వట్టువగా. నింబప్రవాళ మాల్యంబులు=వేచచిగురుదండలను.
చిట్టిపాట్టి=చిన్నచిన్న సామ్యులను. తరుణధావనధగధగద్వశనమణులక=సమయమునందుఁ దోము
కోఁబడిన దగదగ ప్రకాశించెడి రత్నములవంటి పండ్లయందు. హత్తుకొలిపిరి = కూర్చిరి. డాలు=
కాంతి. పామరప్రమదలు = గ్రామ్యశ్రీలు. నిభృత = దిద్దఁబడిన || 2౪ || ఎడైతనపుఁగయిసేత
లక=మోటులనపు అలంకారములతో. పురస్సర ద్భార్యముగాక = ముందునడుచుచున్న భార్య
లు కలుగు నట్లుగా. గుడ్డంబు చక్కిక=చేసివెంబడి || 2౫ || అజప్రధానంబు = మేఁకపోతులు
ముఖ్యముగాఁగలిగిబ్రహ్మముఖ్యముగాఁగలది. విబుధసభ = దేశసభ. మహాసురోదారంబు=అధికమైన

వియోగముదితంబును, బహుళధ్వనిపరీతంబగుట సత్కవిత్వంబునుబోలియు
నసాధువర్ణసంబాధబంధురం బయ్యె నయ్యెడ. ౭౬

సీ. అంభోధరముక్రింద నసియాడు నై రావతియుఁబోలెసిడివ్రేలెఁ దెఱవయోర్తు
చెందమ్మికోలన రం జల్లునంచయుఁబోలె, నిప్పుఁటేటఁజరించెనెలఁతయోర్తు
తోలుసంజయండవర్తిలునంచయునుబోలె, నీఁగెబందిరిగుండ మింతియోర్తు
జలనీలిపై నెక్కు కలువ మొగ్గయుఁబోలె, నవటాకునర్తించె నతివయోర్తు
తే. కాంతయొక్కర్తుమూఁపునఁగండలిచ్చె, మారుగాలిచ్చెనొకసుధామధురవాణి
లలనయొక్కర్తునోరితాళంబులిచ్చె, శక్తిజాతర సద్భక్తి శక్తులెనఁగ. ౭౭

క. బత్తులు నునువాకత్తుల, మొత్తిరి పశుసమజముండ ములు చండములౌ
నెత్తురుధారలు ఘోరవి, పత్తిమిరనవారుణ ప్రభలు ప్రబలంగఁ. ౭౮
తే. వెలుచఁ గలుచొక్కు చెలువల తలకు నెక్కఁ

దోన దిక్కుల తల కెక్కఁదొడఁగెఁ దమము

దేవిగుడిలోన నొక్కొక్క దివియదోఁపఁ

దోన నొక్కొక్కచుక్కయుఁ దోఁచె మింట. ౭౯

క. ఎడరగుట దెలిసి పాటుం, బొడువఁడు గొనిచనియె మాటు భూమికి నట సం
దడి బొమ్మఁడు పెండ్లాడెడు, వడుపునఁ గనుగాఁపుఁబూప వయసుమిటారిక.

కల్లుచేత హెచ్చినది ; గొప్పయసురులచేత దొడ్డది. తమోవికృతివిధేయంబు = తమోగుణవికారము
నకు ఉనికిపట్టయినది ; చీఁకటివికారముచేత లోఁతునైనది. విధుబింబము = చంద్రబింబము.
తారావియోగముదితంబు = కంటిగ్రుడ్లయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది - అనఁగాకన్నులు తేలవే
యుటచేత సంతోషించినది ; తారయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది. బహుళధ్వని పరీతంబు = అధిక
ధ్వనిచేత అవరింపఁబడినది. సత్కవిత్వము = మంచికవిత్వము. అసాధువర్ణ సంబాధ బంధురంబు =
నీచజాతులగు జనుల యొరపిడిచేత ఒప్పిదమైనది ; తప్పు అక్షరముల నింపుచేత ఒప్పిదమయినది ||
౭౬ || అంభోధరము = మబ్బు. ఐరావతి = మెఱపు. సిడికొ = సిడిప్రసానియందు. చెందమ్మి = ఎఱ్ఱదా
మర. నిప్పుఁటేటకొ = నిప్పులయేటియందు. తోలుసంజ = ప్రాణిఃకాలము. ఈఁగొ = చొచ్చెను.
పందిరిగుండము = పందిటిలోని నిప్పులగుండమును. జలనీలి = పాఁచి. అనటాకునర్తించెకొ = అరఁటి
యాకువేసి దానిపై నాట్యముచేసెను || ౭౭ || బత్తులు = భక్తులు. నునువాకత్తులకొ = నునునైనవా
దరగలకత్తులచేత. పశుసమజ ముండములు = పసులగుంపుల తలలు. చండములు = భయంకరములు.
ఘోరవిపత్తిమిరనవారుణ ప్రభలు = భయంకరమయిన యాపత్కాలమునందలి క్రోత్తవియగు
ఎఱ్ఱనికాంతులు || ౭౮ || వెలుచకొ = అధికముగా. తమము = చీఁకటి | ౭౯ || పాటుంబొడువఁడు =
దుష్టబ్రాహ్మణుఁడు. కొని = తీసికొని. బొమ్మఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు. కనుగాఁపుఁ బూపవయసు
మిటారికొ = పసిదియు పూవువలె మనోజ్ఞమయిన వయసుగలియునైన కాఁపుపడుచును || ౮౦ ||

తే. కాఁపుఁగోడలుకంచంతకాఁపురంబుఁ బాలవంటికులంబుఁ గాడ్పఱచి యుటికె
మగనినటువెట్టి రెండవ మగనివెంట, నువిదలకుబుద్ధివెడతల నుండుఁ గాదె.

ఉ. ఆకుమఱుంగుపిందెయయి యంతిపురంబునుబోలె నున్న రా
కాకుముదప్రియాస్య భయ గాఢతరత్వర నేగుఁ గాని లో
నాఁకలి దష్టి యుక్త రవిక రాత్రియు నెన్నడు మన్మథాశ్రుకీ
లాకులతప్త చిత్తలకు లక్ష్యమె తక్కిన నొప్పు లెవ్వయుఁ. ౮౨

సీ. కఠినకంఠిరవా త్తుతనఖత్తుతజర, త్కరిశిరశ్శుక్తిశా ర్కరిలతలము
లాశాంతజంతుకం తాస్యగుగ్రవ్యాఘ్ర, ముఖగుహాభాంకార ముఖరితంబు
లశ్వద్విషద్విషాణాగ్రనిగ్రహవహ, త్ప్రస్తరప్రసవసౌరభమయంబు
లజ్ఞాతరవికర వ్యాపారభూరుహ, చ్ఛాయానపాయాతి శైత్యఖనులు

తే. గహనఘట్టపథంబులుగడచినడచి, యొక్కపక్కణమీక్షించియాఱడిల్లి క్కి
యవరవర్ణన్నవయబ్రాహ్మణాధముండు, బోయకులమునంగలసిరిహలుపుద

తే. ఎన్నిజన్మంబులేనియుఁ జన్నపిదపఁ, గాని ప్రాపింపరాని ధ రానిలింప
జాతి గడలోన నప్పావ జాతి తొఱఁగి, కల్లుపెల్లానివేటాడుగరుసుసారసె.

కాడ్పఱచి=చెటిచి. ఉటికె= పాటిపోయెను. నెడతల= వెనుకటి తలయందు || ౮౧ ||
రాకా కుముదప్రియాస్య = నిండుపున్నమనాటిచంద్రునివంటి ముఖముగలది. భయగాఢతరత్వ
ర=భయముచేత మిక్కిలి హెచ్చయిన త్వరచేత. రవికరాత్రి = ఎండవలనిబాధ. మన్మథాశ్రు
కీలాకుల తప్తచిత్తలకు = మన్మథుని బాణములకులని మంటలచేత కలతపడి తపించునట్టి మనసు
గలవారికి || ౮౨ || కంఠీరవ = సింహములయొక్క. అక్షత = మొక్కపోని. నఖ=గోళ్లచేసిన.
తుత=గాయములుగల. జరత్కరి = ముసలియేసుగలయొక్క. శీర=తలలయందలి. శుక్తి=ముత్య
పుంజిప్పలచేత. శార్కరిల=గలకగలవియైన. తలములు=ప్రదేశములును. ఆశాంత...ముఖరితంబులు
—ఆశాంత=దిక్కుల కొనలయందలి. కంఠ=మెడలవలని. అస్పృక్ = నెత్తుటిచేత. ముఖగుహా=నోళ్ళ
వలనవెడలెడి. భాంకార=భాంతానెడిధ్వనులచేత. ముఖరితంబులు=వ్రాగునకప్రతిధ్వనులిచ్చునవి.
అశ్వద్విషత్=కారెనుబోతులయొక్క. విషాణ=కొమ్మలయొక్క. అగ్ర=మొనలచేత. నిగ్రహ =
ఛేదించుటగలచేత. నపాత్=వహించుచున్న. ప్రస్తరప్రసవ=తాతిపువ్వులయొక్క. సౌరభమయం
బులు=సరిమళ వికారములుగలవి. అజ్ఞాత...ఖనులు—అజ్ఞాత=తెలియఁబడని. రవికర=సూర్యకిర
ణములయొక్క. వ్యాపార=వ్యాపారముగల. భూరుహ=వృక్షములయొక్క. అనపాయ = అపా
యములేని. అతిశైత్య=మిక్కిలి చల్లదనమునకు. ఖనులు=గనులు—స్థానములు. గహన=అడవుల
యొక్క. కడచి=దాటి. పక్కణము=బోయపల్లె. అనరవర్ణ స్మృష=శూద్రునికోడలు. హలుపు =
ఒప్పిదము || ౮౩ || ధరానిలింపజాతి = బ్రాహ్మణకులమును. పాపజాతి=దుష్టునడు. తొఱఁగి=
గిడిచి. గరుసు=మేర || ౮౪ || మదాకులాఘేటరలిక = మత్తుచేత కలతనొందినవారిదైన వేటా

- క. స్వఘ్రాణానిలసారభ, మాఘ్రాణింపఁగ మదాకు లాభేటరతిఁ
వ్యాఘ్రాదికభయదాటవి, శీఘ్రగతిఁ మెలఁగునసతి చెలువుఁడుఁ దాను.
- మ. గతి మన్య స్తన కుంతలస్తబక వీ ట్టా గర్వదుర్వార యీ
సతిచే మానమె యూనమయ్యె నిక ని స్సారంబు పాణంబు దా
ల్చుతగుల్ గాదని రోసి యావృషలి వా లుందూపుఁగొమ్మంట కా
హుతియా బర్హి మృగేంద్ర కుంభి చమరీ యూథంబు నేణంబులు. ౮౬
- నీ. జళుకులువార తె స్సగదంచెదురుబి య్యమును బువ్వలవలె నలఁతిలోవి
వార్చిడించినక్రోత్త వంటకంబతిమాత్ర ధౌతశరావపా త్రమునఁ జాల
వడ్డించి పలువన్నె వన్యామిషంబులు చుట్టువాఱఁగనుంచి చొక్కటముగఁ
గాఁచినగును నెయ్యి చేఱఁచఁజాలినం, తయఁ గుమ్మరించి త త్తక్రపూర
తే. మొకయలాబుశలాటుఖండోదరమున, బూన్చియటుడించితానునుబొత్తుగలసి
సామిదప్టాన్నకబళముల్ సామికోసఁగు, నగుచుఁజపుతెచ్చరించుచునిగురుబో
శా. కాఁపుం గెంజిగురాకుఁబోడి పరలో కంబంత ప్రాపింపుడు. [డి.
- వ్యాపాదంబున నాతఁ డొండుగడ రూ పాజీవరాజాననం
దాపింఛచ్చదగుచ్చసచ్చవి మదాం ధక్ బంధురశ్రోణి వీ
ణాపాణింధమపాణి నొక్కప్లవక న్యం గూడి క్రిడింపఁగఁ. ౮౭.
- వ. అపవిత్రం బగుపుత్రలాభంబు దత్తశత్రంబునందు సంభవించె నిట్లానన్వ
పూర్వద్విజన్మండు కష్టమార్గంబున నెలసి నెలఁతయుం దానును బ్రాలు

డుటయందలియాస క్తిచేత॥౮౧॥గతి=నడక. స్వఘ్రా=నడుము, కుంతలస్తబక=కొప్పు. గర్వ=(వీనివలని)
గర్వముచేత. దుర్వార=నిలుపరానిది. తాల్చుతగులు=ధరించుటయందలి యాసక్తి. కాదు=తగదు.
వృషలి=శూద్రస్త్రీ. వాలుందూపుఁ గ్రొమ్మంటకుఁ = అతిశయించిన బాణములవలని క్రొత్తమం
టకు. బర్హి = నెమలి. కుంభి=వీనుఁగు. వీణంబులు=జింకలు॥౮౬॥జళుకులు=పొట్టు. అలఁతిలోవికొ=
చిన్న వంటకుండయందు. అతిమాత్రధౌతశరావ పాత్రమునఁ=మిక్కిలి చక్కగాఁ గడుగఁబడిన
మాకుటియందు. వన్యామిషంబులు = అడవిమృగముల మాంసములు. చొక్కటముగఁ = స్వచ్ఛ
ముగ. గురు నెయ్యి = గవయమృగముయొక్క నెయ్యి. అలాబుశలాటు ఖండోదరమునఁ = పెత్తి
సారకాయచిప్పలో. సామిదప్టాన్నకబళములు = సగముకఱచిన అన్నపుముద్దలు. సామికికొ =
ప్రియునికి ॥౮౭॥ వ్యాపాదంబునకొ = ద్రోహచింతచేత - వంచనచేత. రూపాజీవరాజాననకొ =
గోగముదానిని. తాపింఛచ్చదగుచ్చ సచ్చవికొ = చీకటిప్రానియాకు గుత్తులయొక్క మంచి
కాంతివంటిదేహకాంతిగలదానిని. కటికినలువైన దేహకాంతిగల దానిని. బంధురశ్రోణికొ = బిప్పిదమ
యినపిటుదులుగలదానిని. వీణాపాణింధమపాణికొ = వీణావాద్యము చేతఁగలదానిని. ప్లవక న్యకొ =
ఘోలపడుచును ॥ ౮౮ ॥ ఎలసి = కూడి. పేళంబు = బిప్పిదమైనది. పశాధర...తలంబునకొ =

మాలి మృణాళనాళశపేశలం బగుఫణాధరపరివృథ ఫణాఫలకతలిమతలంబున
 నంటసిలంబడ నెడనెడం బెక్కుపాతకంబులుపార్జించుచు వర్తించిన ర్తించి
 యొక్కనా డొక్కరుండునుం గుక్కురకుమారయుగళంబుఁ గుపితేశరభ
 నిభంబగుదాని గళగళాయమాన గళనిగళనియమితంబుగఁ గేలఁగీలించి
 యొంటిపాలున వేటపై గలతివుట నూటాడుచునమీపాటవీమధ్యంబుఁజొచ్చి
 యాస్ఫటించి పిక్కచెదరక దిక్కులుపరిభ్రమించి యదభ్రమదవిభ్రమ
 భూయిష్ఠంబు లగుమృగంబులం దెగఁజూచి యేచి కన్ని చ్చకువచ్చు పెక్కునం
 జాడులు చేవడించక కావడించి ప్రాద్దస్తమించునంతకు నిజనిశాంతంబునకుఁ
 బఱతెంచునపుడు.

౮౯

మాలిని. కుపిత శమన చక్షుః కూర దుర్వార కీలా

స్థపుటిత మగు వహ్నిఁ దద్దివాక్ ర్తియిల్ మ్ర

గ్గిపడియె మధుపాన క్షీబ జాయా తనూజా

త పరిజనయుతంబై దై వదుర్భావదృష్టి.

౯౦

చ. తనగృహ మిట్లపత్య పశు దారధనాదులతోడ మ్రగ్గఁగాఁ

గని వెఱఁగంది కంది కనుఁ గ్రంతల ముంతలఁ బోసినట్లు బో

రనఁ గడు బాష్పపూరములు గ్రమ్మఁగ నేడ్చుచు మూర్ఛవోయి య

ల్లనఁ దెలిసెఁ వినిందితకు లవ్యవహర్త మనోబలంబునఁ.

౯౧

క. ఇలఁ జదికిలబడి పలుమఱు, దలదోర్చుచు వికృత మగువ దనమున లాలా

జలములు తీఁగెలుసాఁగఁగఁ, బలుకు నతం డాలిగుఱిచి పరిచితర క్తిఁ.

౯౨

పణాధరపరివృథ=శ్రేష్ఠమైనగొప్పపాముయొక్క. ఫణాఫలక=ఫలకవంటిపడగ యనెడి. తలిమత
 లంబునఁ=పానుపుమీఁది ప్రదేశమునందు. అంటసిలంబడఁ=అంటునట్లుపడుటకు. కుపిత=కోపించిన.
 గళనిగళ=మెడగొలుసుచేత. తివుటఁ=పూనికచేత. ఆస్ఫటించి=చచ్చట్లుచఱచి. పిక్కచెదరక=
 ఏబాధయునులేక. అద్రభ్ర విభ్రమభూయిష్ఠంబులు=మిక్కుటమయిన త్రిష్ఠుటచేనిండుకొన్నవి=
 మిక్కిలిత్రిష్ఠుటచేత అలసినవి. తెగఁజూచి=చంపి. ఏచి=అతిశయించి. చేవ=బలము. కావడించి=
 కావడిగట్టి. నిశాంతంబునకుఁ=ఇంటికి || ౮౯ || శమన=యమునిదై న. చక్షుః=కన్నులవలని. దుర్వార=
 నివారం పఁగూడని. కీలా=మంటలచేత. స్థపుటితము=అక్రమింపఁబడినది. తద్దివాక్ ర్తియిల్లు=అచండా
 లునియిల్లు. | మ్రగ్గి=కాలి. మధుపాన...పరిజనయుతంబు=కల్లుత్రాగుటచేత మత్తుగొన్న పెండ్లాము
 బిడ్డలుపనివాండ్రు వీరితోడఁగూడినది. దైవదుర్భావదృష్టిఁ=దైవముయొక్క చెడ్డతనపు చూపు
 చేతను || ౯౦ || కంది = తపించి. వినిందితకుల వ్యవహర్త =మిక్కిలి నిందింపబడిన కులవ్యవహారము
 గలవాడు || ౯౧ || తలదోర్చుచుఁ = తలవేలవేయుచు. లాలాజలములు = జొల్లునీళ్లు || ౯౨ ||

- ఉ. ఎల్లరు నెల్లచో ధనము లిచ్చి మృగాక్షులఁ గొండుగాని యో
పల్లవపాణి ! యేఁ బరమ పావనవంశము నిచ్చి కొంటి నీ
నల్లనిరూపు నిక్కమని నమ్మి భువం బదిగాక నేడు వి
ద్యుల్లతి కాధికాభినయ భూర్వహచూట యెఱుంగ నింతయున్. ౯౩
- ఉ. సన్నపుసీబైముల్ గలుగు చన్నులఁ బయ్యెదకొంగు వాలఁగాఁ
గిన్నెరవీణ మోపి శ్రుతి గీల్కొన సారెలు చక్క నొత్తి యు
ద్యన్నఖరప్రభూణములఁ దంతులు మీటుచు నాలపించు నీ
తిన్నయెల్లు నా చెవులఁ దేనియలొల్కు చవుల్ దలంచెదన్. ౯౪
- ఉ. ఈ కడజాతినాతి కిహి హీ మహిదేవుడు చిక్కెనంచు నన్
రాకకుఁ బోకకున్ జనప రంపర కెంపగుచూడ్కిఁ జూచి యం
బూక్యత మాచరించుటకు బుద్ధిదలంక కలంకము క్తచం
ద్రాకృతిఁబొల్పు నీముఖము నం దమృతస్థితిగాంచి మించుటన్. ౯౫
- ఉ. పుత్తులు లేరె యెవ్వరికి భూమి మదన్వయవర్ధనుల్ భవ
త్పత్తులవంటివారు మును పుట్టరుగా? తదాస్యకాంతి త
ద్దాత్రవివృద్ధి తద్భుజయు గన్ఫురణంబు తదుక్తిలక్ష్మిత
న్నేత్రసరోజపత్రరమ ణీయత చూపఱఁ జూక్కఁజేయవే. ౯౬
- కి. అని తన యాలిని దనయా,లిని గనిమఱికాని కుడువ లేఁ గూడు జలం
బునుద్రావలే ననుచు నన, శనమున నతఁ డేగఁ జూచె జనరహితమహిం
క. కాఁగఁపుణ్యుడు దుకిఖపు, వ్రేఁగువహించుటనెపోలే విషమాటవిలోఁ
దూఁగుచుఁదూలుచు నీరము, లీఁగుచుఁదలవాంచియురకయేగుచునుండెన్.
తే. నీచమగుమేనుపాఱంగ వై చుకరణి,బడిసరోరుహనేత్రునపారకిరుణ్రనతఁడు
నగమలొకింబువిడిచియయ్యమరపథముఁ, జూచుటకుఁబోలేదనుతానె లేచు

భువంబు = శాశ్వతము. విద్యుల్లతికాధికాభినయభూర్వహము = మెఱపుతీగకంటె హెచ్చయిన
అభినయభారమును వహించినది—మెఱపు తళుక్కునునంతలోపల నేనశించినది. ఇంతయున్ =
కొంచెమైనను || ౯౩ || సీబైములు = పొడలు. కీల్కొనన్ = కూడఁగా. సారెలు = వీణమెట్లు.
ఉద్యన్నఖరప్రభూణములన్ = ఎత్తఁబడినగోటికొనలచేత. ఆలపించు = ఆలాపనచేయు || ౯౪ ||
అంబూక్యతము = ఉమియుట. అమృతస్థితిన్ = అమృతముయొక్కయునికిని || ౯౫ || సరోజపత్ర
రమణీయత = తామరతేజులమనోజ్ఞత. చూపఱఁ = చూచువారిని || ౯౬ || అనశనమునన్ =
అన్నములేమిచేత || ౯౭ || వ్రేఁగు = భారము. ఈరములీఁగుచున్ = పొదలుదూలుచు. ఉరక
ఊరక || ౯౮ || ౯౯ || అనుద్విష్టప్రయోజనండు = ఉద్దేశింపని ప్రయోజనముకలవాడు. నిరంబు

వ. ఇట్లనుద్దిష్టప్రయోజనముడై బహుయోజనంబులు నిర్వోజనముడు నిరంబుభజ
నుండునై యాకుజనుండు పెక్కుదినంబులూక్రాంతమహాగహనవిహారణుండు
యచ్చోట నిశాటపతి వక్షకికవాటపుటవిఘటనపటు చటుల ఘటనఖరముఖ
రత్నాభరణాయమాన త్రిభువనభరణుం డగున్యసింహుం డుపసంహృత
వై కుణ్ఠనగరనివాసుండు విజయంచేసియుండునప్య్యుప్రదేశంబుంబ్రవేశించి.

ఉ. చేరువచేరువై కడుఁ బ చేళిమమై తనుఁజాయ పూర్వసం

స్కారతపఃఫలంబున భ జద్వృజినావలినాశకృన్నకం

శీరవదేవనిత్యసద నీకృతసంగమతీర్థరాజవా

ర్ధారల నాడి తత్పరమ ధామపతిఁ బలుమాటుఁ జూచుచున్.

౧౦౧

సీ. ఒకయింతతెప్పవే యకచూచుఁబెఱవారి, తలగొట్టుకొనిదుఃఖజలధిమునుఁగు
బిలముతెఱపుమంచుబృధివిలోజూరఁబాటు, సమధికస్తంభోద్భవముగమించు
తిరియువాడునుబోలెదెనలకుఁజెయిచాఁచుఁదొరఁగునస్త్రిబుధిదోషదోఁ
హాపోయితేయనియఁచుభార్యగుఱించి, బహువిధానక్తివిభ్రాంతిబొందుఁగు
తే. జేరఁగారాని దర్శనస్థితివహించు, బాడబన్సూర్తిలోఁగొన్న పగిదినుండు
దానవారాతికాఁబూనితదవతార, దశకమునుమున్నెతొల్చెనాధరణిసురుండు
క. ఉడుగని పస్తులఁ జెవులను, గడియలువడ మేనువడఁకఁ గాలముగడవం
బడమిఁ బుడమివేలుపు వడి, చెడి పుడమింబడియె విగత జీవుఁడు నయ్యెన్.

ఉ. ఈవిధమయిన యయ్యధము హీనపుమే నపు డెక్కెఁ గాకఘూ

కావలిదావకీల లగు వాల్కలు ముంగల మొల్కలై త్తదం

తావళజాలనీల మగు దండధరా నుచరాగ్రణీబలం

బావలఁ ద్రోవ లాఁచి వెన యాతనపుందను వాఁగిరేగఁగన్.

౧౦౪

భజనుండు = నీకుతాగనివాడు. నిశాటపతి = రాక్షసరాజు. విఘటన = భేదించుటయందు.
పటు = సమర్థమైన. భరణుండు = భరించువాడు. సంహృత = నిలుపఁబడిన. విజయంచేసి =
జేంచేసి || ౧౦౦ || పచేళిమము = పక్షము. భజద్వృజినావళి = చేసినపాపపక్షి. స్వకంఠీరవదేవ =
స్వసింహదేవునికి. నిత్యసదనీకృత = శాశ్వతమయినయిలుగాఁజేయఁబడిన. వార్ధారలన్ = నీటి
దారలయందు. ఆడి = న్న నముచేసి. తత్పరమధామపతిఁ = ఆపరమపదనాయకుని || ౧౦౧ || గమించున్ =
గమనించును. తలఁచును. తిరియు = తిరిపమెత్తు. తొరఁగు = కాటు. అద్రము = కన్నీరు; నెత్తురు.
తోప్పదోఁగన్ = మిక్కిలిమునుఁగును. విభ్రాంతి = భ్రమముత్తు. దర్శనస్థితి = చూపు
యొక్కయునికి; సుతముయొక్కయునికి. బాడబన్సూర్తిన్ = బడబాగ్నియొక్కతోఁపికను;
గుట్టముయొక్కతోఁపికను || ౧౦౨ || గడియలువడన్ = అడుచుకొనఁగా || ౧౦౩ || దావకీలలు =
కార్చిచ్చుమంటలు. ముంగలన్ = ముందుగా, ఆఁచి = ఆఁగించి, యాతనపుందనువు = యాతనా

సీ. లలనాధరోష్ణలా లాజలాన్వితముగఁ, గ్రోత మద్యముపేరి కులమునెల్ల
వావివర్తనల తా వావంతదలఁపక, కన్నుచ్చవడ రేచెఁ గామవికృతి
జనులుపువ్వఁగఁదిట్ట సడికోర్చియాజ్ఞించెఁబశ్యతోహరవృత్తిఁ బసిఁడిపోగు
కన్న పెట్టియుఁద్రోవ గాచికొట్టియుఁ జంపె, లెక్కకుమిగులు భూ లేఖవరల
తే. మఱియు నీరీతి కూరుల మైత్రివడసె, నితరపాతకములుచేసె నెన్నియేని
వీనిబాదుపుఁడుకట్టుడువ్రేయుఁడనుచు, జమునిదూతలు బాధింపజడిసియతఁడు

క. ఆక్రోశంబానరించె ది, శాక్రామన్నాదముగ వి శంకటగతి నూ
త్సక్రమ మగు నామొఱివిని, సక్రోధాక్రమణనిపుణ సంభ్రమమడరన్.

మ. అమరద్రోహివిరోధి మున్నచట ర త్సార్థంబుగా నిడ్డ చ
క్రము విక్రాంతివహించి భాస్కరసహ స్రకూరిమై వచ్చి య
య్యమదూతావళిహావళిం దెరల వి ప్రాధీనబంధప్రతా
నము ఖండించె నఖండితారశిఖన న్నాహంబు దిగ్గ్రాహిగన్.

క. శీకులును గాందిశీకులు, నై కాలానుగులు గునుక నపు డరుదెంచెన్
శ్రీకాముకపారిషదా, నీకములు సుదర్శనాది నీరజములతోన్.

క. అరుదెంచి జముపురికిఁజను, తెరువున మరలించి తెల్ల దీవి తెరువునన్
హరిభృత్యులు నడపించిరి, గరుడాంచితయానమున ని గమశర్తాఘ్నిన్.

సీ. ఉత్తాలఫణిభుగ్గు రుత్తాలవృంతాని లాశాంతఘర్మాంబు వయ్యె మేను
ప్రత్యగ్రముక్తాత ప త్తీభవచ్ఛేష వారితాతపమయ్యెఁ జారుమూలి

దేహము || ౧౦౪ || కన్నుచ్చ = కంటియిచ్చ. పువ్వగన్ = పుచ్చునట్లు. సడికిన్ = నిదకు.
పశ్యతోహర=చూచుచుండఁగాదొంగిలించువానివైన. కన్న పెట్టి = కన్నమువేసి, భూలేఖనరలన్ =
బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను. జడిసి=భయపడి || ౧౦౫ || ఆక్రోశము—మొఱి, దిశాక్రామన్నాదముగన్ =
దిక్కులనాక్రమించుచున్న భృషినికలుగునట్లుగా. విశంకట = మిక్కుటమయిన. అడరన్ = ఆతిశ
యింపఁగా || ౧౦౬ || ఇడ్డన్ = ఉంచిన. విక్రాంతి = విక్రమము. క్రూరము = భయంకరము.
తెరలన్ = తొలగెనట్లు. ప్రతానము = సమూహమును. అఖండితారశిఖన్ = ఖండముగాని
అంచుమొనచేత. దిగ్గ్రాహిన్ = దిక్కులనుబట్టినది || ౧౦౭ || శీకులును = హింసకలవారును. కాంది
శీకులును = భయపడి దిక్కులనుగూర్చి పరుగెత్తినవారును. కాలానుగులు = యముననుసరించిన
వారు—యమునికింకరులు. గునుకన్ = మెల్లమెల్లనపాటిపోఁగా. శ్రీకాముకపారిషదానీకములు =
శ్రీవిష్ణుదేవునిపార్శ్వవర్తులయినదూతలసమూహములు. సుదర్శనాది నీరజములతోన్ = సుదర్శన =
చక్రములోనగువానితోనుశంఖములతోను || ౧౦౮ || ఉత్తాల...బువు ఉత్తాల=ఉన్నతమయిన. ఫణి
భుక్ = గరుత్మంతునివైన. గరుత్ = అక్కలనెడి. తాలవృంత=విసకట్టలవలని. అనిల = గాలిచేత,

సూత్రవతీశదో ర్వేత్ప్రదత్తావకా శామరంబయ్యైగ టాక్షవిహృతి
 భృగుభరద్వాజప్రభృతికృతస్వస్తి వాగ్భరముఖరములయ్యై బౌర్మ స్వతలము
 తే. లగుణకిరణసహస్రాభిమభ్రాగంబు, నగువిమానంబుపై నెక్కినిగ మశర్మ [దు
 తీండ్రబుడ్డేత్తుకోదండుతండ్రబోలి, పరమధామంబునకుఁబోవు పథమునం
 న్. ఆజానుదీర్ఘంబు లై హరిన్మణిమయ స్తంభంబులకుఁ గుల స్వాములగుచు
 దివ్యగంధముల ను ద్రేకించి విద్యుదం కురరేఖలకు జోడు కోడలగుచు
 దలచుట్టుదిగిరిరాఁ గలిగి పాండురపద్మ పత్రంబులకుఁ బ్రాణ బంధులగుచు
 సకలంబువెలిగింపఁ జాలి బాలార్కబిం బములకు ననుబింబ పక్ష్మ్యులగుచు
 తే. నాల్గుచేతులుగాంచననలినమాలి, కలువెడఁదకన్నులన్మృతప్రభలుచెలంగద్ర
 గుముదుఁడనుపేరబరమేశుఁగొలిచినిలిచి, యున్నవాఁడతఁడిప్పుడునోమునీం
 తే. పుండరీకుండుశంఖకన్ఠండువామ, నుండుకుముదాక్షుడునువిజయండుజయుడు
 సర్పనేత్రుండుననుపార్శ్వచరులలోన, హరికిగుముదుండుమాననీయతపహించు
 క. అమృతమయమూర్తి బుధహిత, విమలవిభోద్భాసిమస్మృణ విలసనశుభల
 త్కృమహితవత్సుఁడువిధుఁడట, కుముదానందప్రదాన కుశలుఁడుగాఁడే. ౧౧౩
 శా. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి లో కేశుం జితక్షేశు మం
 దావిర్భావహస్తైకమాత్రదశితో ద్యద్దైత్యగర్వాంశకా

ఆకాంత=అంతటనుశేమించిన. పుర్మంబువు = చెమటనీరుగలది. ప్రత్యగ్ర...ఆతపము=ప్రత్యగ్ర=
 క్రొత్తదైవ. ముక్తాంతప్రీతిగత = ముక్తాంతగొడుగుగానగుచున్న. కేశు=ఆదికేశునిగల. వాణి=
 నివారింపఁబడిన. ఆతపము = ఎండగలది. సూత్ర...అనురంబు=సూత్రవతీశ=విష్వక్సేనునియొక్క
 దో...చేతులయందలి. నేత్ర = నేముచేత. దత్త = ఇయ్యఁబడిన. ఆకాశ = ఎడముతోడి.
 అనురంబు = దేవతలుగలది. కటాక్షవిహృతి = కడకంజిహ్వాపుయొక్కవిహారము. స్వస్తివాగ్భర
 ముఖరములు = మేలుఅనుమాటలయతిశయముచేతప్రొంగునవి. అభ్రాగము = ఆకాశమునందుఁ
 బోవునది. తీండ్ర = తేజస్సుచేత. పుండ్రేక్షుకోదండు లండ్రే = విష్ణువు || ౧౧౦ || హరిన్మణి =
 పచ్చ. ఉద్రేకించి = అతిశయించి. జోడుకోడలు=సమానములు. పాండుర = శౌల్లని. అనుబింబ
 పంక్తులు = అనుసరించినబింబములవరుసలు || ౧౧౧ || ౧౧౨ || బుధహిత...వత్సుండు=బుధ=వెద్ద
 లకు ; దేవతలకు. హిత = మేలైన. విమల. = నిర్మలమయిన. విభా=విశేషకాంతిచేత. ఉద్భాసి=
 ప్రకాశించునట్టి. మస్మృణ=మెఱుంగులు దేరునట్టి. విలసన = ప్రకాశముగల. లక్ష్మ=చిహ్నముచేత.
 భూహిత=పూజ్యమయిన. వత్సుండు=అమ్మగలవాఁడు. విధుండు=చంద్రుండు; విష్ణువు. కుముదానంద
 ప్రదానకుశలుండు = కలువలకు; కుముదునికి, సంతోషమునిచ్చుటయందు శేర్పరి || ౧౧౩ ||
 ఏవంభూత = ఇటువంటిదైన. జితక్షేశుక = జయింపఁబడిన దుఃఖములుగలవానిని. మందా...
 వేశుక=మంద = కొరిచెముగా. ఆవిర్భావ = పుట్టుచున్న. హస = నవ్వు. ఏకమాత్ర = ఒకటి

రావేశుఁ నరకేశరిఁ గొలిచి ని తృప్తితి నున్నాఁడు వా
 ద్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్జులు త త్తైత్తిరాజంబునఁ ౧౦౪
 క. ఆనెలవున నర్ధనిశల, వీనులకుం దోచు నేచి విశింపందన ! వై
 మానికనాయకకృతఘం, టానాదము నృహరిబిగువు నగవుంబోలెఁ. ౧౦౫
 క. ఆక్షేత్రంబున నృహరికి, దక్షిణదిశ నే వసింతు తత్తరమతి నీ
 యక్షులతో నీప్రమథా, ధృక్షులతో నీనగేశ్వ రాత్మజతోడఁ. ౧౦౬
 క. మాతృవధముపితృవధమును, భాగ్యవధము గురువధంబు ప్రకటించియుయో
 ధాత్మనుత! యీల్లి సురపుర, నేతృతఁ దెలివొందు నెట్టి నీచుడు నచటఁ ౧౦౭
 క. కావున నరులకుఁ దక్షే, త్రావాసమొనర్ప నైహి కాముష్మికముల్
 చేవలఁతులగుచుఁ దలకొను, నావుడు నామృదుగుఱించి నారదుఁ డనియెఁ. ౧౦౮
 క. దేవ! భవత్కృప నరమృగ, దేవమహాక్షేత్రమహిమ దెలిసీతి నస్మ
 ద్భావముప్రమోదమేదుర, భావముగైకొనియెఁజనియెభ్రమముఁ తమముఁ ౧౦౯
 క. దైవము తీర్థము క్షేత్రము, నావాచంయములు గుహులఁడు నడిగిన మీరల్
 భావించి తెలుపు త త్త్వము, నావీనులఁజొనుపు మనుపుననుఁబురవైరి! ౧౧౦
 తే. అనుడు నుడురాజమకుటుఁ డిట్లను నృసింహ, తీర్థమునకుభిదేళిమదిక్కునందు
 సిద్ధమానవవినుతప్ర సిద్ధివెలయు, నాద్యమై ఘర్భవీరానుహాస్రవంతి. ౧౧౧
 తే. తీర్థసార్థావతంసమ తీర్థమభిమ, తార్థదశ్రీలఁ జంద్రభా గాఖ్య నందుము.
 నందుఁదపమాచరించిమున్నింద్రుఁడొందె, నమరతతిలోననుంద్రభోగాతిశయ
 ఁ. తైర్థికు లర్థి గొల్వఁదగు దానికియోజనమాత్రభూస్థలిఁ
 దీర్థపదాస్పదం బఖిల దివ్యమతివ్యవహారయోగ్య మి

చేతనే. దళిత = భేదింపఁబడిన. ఉద్యోత్ = నిక్కుచున్న. దైత్య = రాక్షసులయొక్క. గర్వ =
 అహంకారమనెడి. ఆవేశుఁ = ఒడ్లెఱుంగమిగల వానిని. నరకేశరిఁ = నరసింహుని ||
 ౧౦౪ || అర్ధనిశలఁ = సగమురాత్రులందు. వీచి = అతిశయించి. విధనందన = నారదుఁడా. వైమా
 నికనాయక = ఇంద్రునిదైన || ౧౦౫ || తత్తరమతిఁ = ఆసక్తమయిన బుద్ధితో || ౧౦౬ || సేత్వ
 తఁ = ప్రభుత్వముచేత || ౧౦౭ || చేవలఁతులు = హస్తగతములు. తలకొనుఁ = కలుగును = లభించును.
 మృదుఁ = శివుని || ౧౦౮ || నరమృగదేవ = నృసింహదేవుని. మేదుర = అతిశయించిన || ౧౦౯ ||
 వాచంయములు = మునులు. మనుపు = రక్షింపుము || ౧౧౦ || భిదేళిమ = ఇతరమయన — ఎదుటి
 దైన. స్రవంతి = ఏఱు || ౧౧౧ || తీర్థసార్థావతంసము = తీర్థసమూహములలో శ్రేష్ఠము. అభిమతా
 ర్థదశ్రీలఁ = కోరికలనిచ్చుటయందలి కలుములచేత. అందుఁ = పొందును. రుంద్ర = విశేషమ
 యైన || ౧౧౨ || తైర్థికులు = తీర్థయాత్ర చేయువారు. సుమధ్గ నక్షమము = తగవీరిని నెఱవేర్చు

పారిశురంగమాహా త్యము నై తమము విరియించు బాతకా
 నర్థము పొండరికమను నర్థము దూషితరోషభూషణా ! ౧౨౩

శా.నక్షత్రంబులకు త్పాధిపతికి నాకు ద్రియామాచరా
 ధ్యక్ష ద్వేషికి భానుపుత్రికి మరు త్కల్లోలిని వేణికి
 బక్షి శ్రేణికి బక్షి వల్లభునకు భాసిల్లు దానక సమ
 స్త్రక్షత్రంబులలో ననూన మగు నే తక్షత్ర మీక్షింపగలక. ౧౨౪

క. ఇదమిత్య మ్మని యేనును, మది మితిసేయంగ నేర చూసివ్వర ! త
 ద్విదితప్రభావ మోపిన,విగమన వినిపింతు నీకు విను దృఢబుద్ధి. ౧౨౫

తే. జమునిచెలియలు నిర్బరశై వలనియు, బెరసిమెరిసిననడుచక్కి బేరుగ్రుచ్చి
 ఋషులుతెల్పిన తీర్థములెల్ల జౌండరికపోడశకళబోల లేకజడియు. ౧౨౬

సీ. పాతకవ్రాతభూ జాతజాతానలం బాశ్రితాభీష్టపా కావసరము
 విషధిరాట్పర్వంక విహరణస్థానంబు, నిఖిలపుణ్యక్షేత్ర ముఖముకురము
 నమదస్మదాదినా నామరున్నాథంబు, వర్ణితాఖిలపుణ్య వైజననము
 దైత్యభిన్నగరయా త్రావరస్థానంబు, వాఙ్మానసామేయ వైభవంబు
 తే. వంకు వామదేవ వాల్మీకి వరతంతు, గర్గ గాధిపుత్ర గౌతమాత్రి
 జహ్ను జామదగ్ని జాబాలి జైమిని,ప్రియకరంబు పొండ రికమనఘ! ౧౨౭

మహాస్రగ్ధర. కననీ గొడ్డ్రాలు బిడ్డగగనకుసుమముగ గల్గినీ రాయి మాటల్
 వినసి ముక్తుండు వెండిక విఫల బాడమనీ వింటివా పారిశురంగా
 వని జౌనఃపున్యజన్య వ్యవహృతి గన వేవంక దుష్పంకశంకల్
 వనరాశింజొచ్చునేల్ల వడివడి యడంగు వారిజభూగి నూతీ ! ౧౨౮

జాలినది. దూషితరోషభూషణా = దూషింపబడిన రోషముగలవారికి అలంకారమైన వాడూ.
 రోషమునణచినవారి నేలువాడూ || ౧౨౩ || తుప = రాత్రి. ద్రియామాచరాధ్యక్ష ద్వేషికి =
 విష్ణువునకు. భానుపుత్రికి = యమునానదికి. మరుత్కల్లోలిని వేణికి = గంగాప్రవాహ మున
 కును. అనూనము = తక్కువకానిది అచ్చు || ౧౨౪ || ఇదమిత్య మ్ = ఇదియిట్లు || ౧౨౫ || శైవలని =
 ఏలు. బెరసి = కూడి. పేరుగ్రుచ్చి = పేరుచెప్పి. జడియుక = తొలగెను || ౧౨౬ || భూజాతజా
 తానలంబు = కారుచిచ్చు. పాకావసరము = పంటకాలము. విషధిరాట్పర్వంక = సముద్రరాజు పడు
 కగాగల విష్ణునికి. ముకురము = అర్దము. అస్మదాది = నేను మొదలుగాగల. మరున్నాథంబు =
 దేవతాప్రభువులుగలది. వైజననము = ప్రసవించుకాలము. దైత్యభిత్ = విష్ణునిదైన. వాఙ్మానసా
 మేయవైభవంబు = వాక్కుచేతను మనసుచేతను మిలియేర్పడుపర నిభవముగలది || ౧౨౭ ||
 వెండిక = మరల. విఫలక = భూమియందు. పాడమనీ = పుట్టనిమ్మ. పానః పున్యజన్య వ్యవహృ

తే. క్షితిఃగురుక్షేత్రముఖమహాక్షేత్రతలము, లందు జేయననశ్వరంబగుచునిగుడు
దురితతతి గిట్టిని జశక్తి దునుముగాన, మేటి యాక్షేత్ర ముడిపరిపాటిగాదు.

క. దాన స్నాన నిధన వాఁ, పానాదులఁ జేయ నెట్టిఫలములు పెఱచో
నౌ నవి సకలముఁ జేకులు, మానవులకు నందు నిమిష మాత్రమునందుక.

శా. భర్మస్తేయము బ్రహ్మహత్యయు సురా పానం బగమ్యరహః
కర్మంబుఁ గృహదాహ ధేనువధ వా క్షౌరుష్యముల్ మున్నుగా
దుర్మాద్గుల్పచరించు దుష్కృతతతుల్ దూలుక మృగేంద్రధన్వి
మాన్యోముల్ వడు లేటిమూఁకలనఁ ద న్నామంబువాక్రుచ్చిన్.

సీ. ఉరనిజాదృతవీణ సరసిజాసనురాణి, పూర్వకోటిగ మహా దృతచరిత్ర
గజవైరివాహ దుర్గాదేవి పశ్చిమ కోటిగ లస్తక క్రోడనీమ
భువననాయకిగాఁగఁబొగడొంది యోజనార్థమువిస్తృతియుఁదదర్శంబునిడుపు
గల్గిన తక్షేత్ర కామృతంబుగరించి, జగదేశధన్వి శ్రీశార్ఙ్గపాణి

తే. తీగ్ధశరములునొడివి యు దీర్ఘకలుష, విషమలక్ష్యపరంపరల్ విఱుగ నేయుఁ
గాన నదియ శరణ్యమైదీనుమిగులు, నైహికాముష్మికాకాంక్షులగునరులకు.

తే. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరముఁ, యందుఁబురుహార్థములునాల్గుననఁగి పెనఁగి
తలలుముదిరిన దురితదంతావళములఁ, బొండరికంబు హరిలీలఁ జెండివైచు.

శా. ఆక్షేత్రంబుననుండు నట్టనడుమక యక్షాక్షకేళీరతుం
డక్షోభ్యం డజరుం డనాదినిధనుం డక్షామరక్షామయుం

లిక=మరల మరలపుట్టుటయను వ్యవహారముచేత. కనవు=పొందవు. ఏవంకక=ఏతట్లును. దుష్టుం
కశంకలు = చెడ్డపాపములనెడి సందేహములు. వడివడి=వేగముచెడి. వారిజభూగణసూతీ=బ్రహ్మ
కుమారుడా || ౧౨౮ || అనశ్వరంబు = నశింపని స్వభావముగలది. నిగుడు = అతిశయించు. పరి
పాటి=పర్యాయము || ౧౨౯ || నిధన వాఁపానాదులక = చచ్చుట నీళ్లుత్రాగుట మొదలగువాని
చేత. బౌక=కలుగునో || ౧౩౦ || భర్మస్తేయము=బంగారు దొంగిలించుట. అగమ్యరహః కర్మం
బు=పొందరానిదానితోఁ గలయుపని. గృహదాహ = ఇల్లుకాల్పుట. పచరించు=జరపు = చేయు.
తూలుక=నశించును. లేటిమూఁకలు = జింకలగుంపులు || ౧౩౧ || ఉరనిజాదృతవీణ = స్తనముల
చేత ఆదరింపఁబడిన వీణగలది. కోటిగ=కొనయందు పొందినది. లస్తకక్రోడనీమక = వింటినడు
మైనలోపలిప్రదేశమునందు. కార్యకంబు=విల్లు. ధన్వి=విలుకాడు. శరములు=జలములనెడి బాణ
ములు. తొడివి=తొడిగి...సంధించి. ఉదీర్ఘ=గొప్పవైన. విషమ=సమముకాని. లక్ష్యపరంపరలు =
గొలులబారులను. దీను=బాగు. మనోజ్ఞత. ఆకాంక్షులు=కోరువారు || ౧౩౨ || వసత్ = ఉన్న.
అనఁగి పెనఁగి=కలసిమెలసి యుండి. దురిత=పాపములనెడి. హరి=సింహము. చెండి=నఱకి || ౧౩౩ ||
అక్షకేళీరతుండు=జూదము నధానస్తుండు. అక్షోభ్యండు = కలఁరానిఛాడు. అజర్గుండు=ముది

డీక్షామాత్రకృతాఖిలుండు నవశ క్తీశుండు కృష్ణుండు ప్ర
 త్యక్షంబై యనుడుక మరున్ముని యుమా పాగ్రేశుతో నిట్లనుక. ౧౩౪
 క. అద్భుతమయ్యెడు నిఖిలజ, గద్భరితుండు యోగిహృదయ గమ్యుం డచ్చో
 నుద్భవమొందుట కీకథ, సద్భద్రా! నొడువు సుప్ర సన్నత ననుడుక ౧౩౫
 ఉ. ఆపురవైరిపల్కు గలశహాశిఁ గుశేశయపాత్ర! విన్ము ము-
 ద్వాపర ముజ్జగిల్లతటి దాంతుండు శాంతుండు హృద్విపక్షశి
 ట్టాపటుశక్తి విష్ణుపద సంభృతభక్తియునై జనించె ని
 ప్సాపుండు పుండరీకుండను బ్రాహ్మణుఁ డొక్కఁడు డక్కజంబుగక ౧౩౬
 నీ. పాతకంబులపంచబంగళముగఁ జేయుఁగనుగొన్నమాత్రమోక్షంబునొసఁగు
 మువ్వణుపుష్కరం బునకునల్లణుపం పకు నిదియనఁదగుఁ బ్రకటమహిమ
 బిందుసరఃప్రతి బింబమై పర్వి స్వర్గద్వారమునకంటఁ గరముమేటి
 యగుఁజంద్రభాగమ హాపుష్కరిణితటం బులఁ జూతఖిష్టార పనసజంబు
 తే. కాంచనయుతంబు నృత్యచ్చి ఖండికూజ, దిప్తపరపుష్ప గాయద శీంద్రజుష్ట
 మలసకల్హారపవనన మ్రాగదళము, నై నయాశ్రమమమరించి యందునతఁడు
 నీ. నిండుమనంబున నుండునారాయణుం, డెఱిగించెనో నీట వఱలునునికి
 నొసలిలోపలిచక్కి నెసఁగుచంద్రుండు దిద్దె నో మింటవ్రేలెడు దీమసంబు
 మూలాలవాలస్థ లీలేలిహానంబు గొలిపెనో పవనంబు గ్రోలునెప్పు
 కమలంబులిరుమూడు గఱపెనో సూర్యవ లోకనంబునకాత్మ లోఁగనిధృతి

మిలేనివాడు. అనాదినిధనుడు = పుట్టుచావులు లేనివాడు. అక్షామ=కఱపులేని. ఈక్షామాత్రకృ
 తాఖిలుండు=చూపుమాత్రము చేతనే చేయఁబడిన సమస్తమునుగలవాడు. ఎల్లలోకములను చూపు
 చేతనే కలుగఁజేయువాడు. నవశక్తి-ఈశుండు - తొమ్మండ్రు శక్తులకును భర్త. మరున్ముని-
 దేవముని=నారదుండు || ౧౩౪ || హృదయగమ్యుండు=మనస్సులందుఁ బొందఁదగినవాడు. సద్భ
 ద్రా=మంచి మేలుగలవాఁడా || ౧౩౫ || కలహాశి=నారదునిగూర్చి. గుశేశయపాత్ర=తామర
 కుమనుమఁడా. ఉజ్జగిల్లతటిక = తొలఁగునట్టి సమయమునందు—ముగియునప్పుడు. హృద్విపక్ష
 శిక్షాపటుశక్తి=తనలోని శత్రువులగు కామక్రోధాదులనుశీక్షించుట (ఆఱఁచుట) యందు దృఢ
 మయిన శక్తిగలవాడు. సంభృతభక్తి=పూర్ణమయిన భక్తిగలవాడు. అక్కజంబుగక=ఆశ్చర్య
 ముగా || ౧౩౬ || పంచబంగళముగక = శూన్యముగా. మువ్వణు = మూడంతలు. నృత్యచ్చి
 ఖండి=ఆడుచున్న నెమళ్లుగలది. కూజదిప్త పరపుష్ట గాయ దశీంద్రజుష్టము=కూయుచున్న యిష్ట
 ములైన కోవెలలచేతను, పాడుచున్న గండుతుమ్మెదలచేతను నేవించఁబడినది. ఆలసకల్హారపవన
 నమ్రాగదళము = మెల్లని సౌగంధికములమీఁది గాలిచేత వంగిన మీఁది ఆకులుగలది || ౧౩౭ ||
 వఱలు=ఉండు, చక్కిక=ప్రదేశమునందు, దిద్దెనో=నేర్చెనో, దీమసంబు=ఉపాయము. మూలాల

తే. యనగద త్తత్త్రియలయందునలత లేక, భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగ కాజ్ఞ
 బాధనిష్ఠానురక్తి ద పం బొనర్చు, కుదిసి ముల్లోకములును గ గ్గోలుపడంగ.
 తే. భక్తి సంయుక్తియనుపోత పాలనాయ్యు, జెట్టుకట్టుచు మునిశాఖినిట్టమాప
 నిజమనోమార్గసంపన స్థిలవర్ణ, కై తవంబునలోజేగ గలయ నూరె. ౧౩౯
 తే. పుండరీకాఖ్యుడగుటనో పుండరీక, నేత్రభృంగంబు తనలోన నెలవుకొనగ
 ష్టితిను రేంద్రుండుతపమిట్లు చేయుచున్న, కాలముననే గెధరవిష్ణుగనుగొనంగ
 తే. జెందమునబుట్టునలతముకుందువలన, దీర్చునూహించిచనుమహీ దేవికొసగె
 కలశపాథోనిధానంబుగన్నుగవల, తెలివిబలితంపునమృతవ ర్తియునుబోలె.
 సీ. నీరజోదరయోగ నిద్రావరణసీమ, చతురంబునితసామ జప్రభునకు
 పానలుభ్యాబ్దప్ర పాకల్పనము సూతి కానికేతనము పుష్కరసదనకు
 గామధుక్సందాన సీమధ్యదేశంబు, రసవతి దేవతా విసరమునకు
 గోత్రభిల్లోకచ కోరదృగ్గోత్రంబు, మందురాస్థాన మ మర్త్యహారికి
 తే. కాయమానంబుబలిగృహంగణవసుధకు, సకలవాహినులకుజ్ఞాంతికపదంబు
 సారలోహారము భూధ్రీ వైరిబద్ధ, బుద్ధి జౌరఃబొందియున్న దం భోళికెట్టి.
 చ. అమితపిశాచభర్త త్రిపు రాంతకుఁ డొందిన రాజ శేఖర
 త్వముఁ బెనుగొల్లఁ డచ్యుతుఁడు దాలుచు శ్రీపతిభావము మరు
 త్కమనులు కూటిపేద లటు గాక సదా యమృతాన్నభోజితా
 క్రమము సుధాబ్ధిపుణ్యమునఁ గల్గినవంచు నుతించు లోకముల్. ౧౪౩

పాల్వలీలేహనంబు = వేళ్ళతోడి పాదుసందుండెడిపాము. కొలిసెనో = సరిపటిచెనో-బోధించెనో. త్రోలు=త్రాగు. ఇరుమాడు=అటు. లోగని=తగ్గని. బాధ=దృఢమైన. కుదిసి = అణగి. గగ్గోలుపడంగ = కలత నొందంగా ॥ ౧౩౮ ॥ ఒయ్యు = తిన్నగా. చెట్టుకట్టుచు = చెట్టుగా నేర్పడుచు. మునిశాఖి=మునియనెడి వృక్షము. నిట్ట=నిక్కును. సంపన = ఉన్న. నీలవర్ణ కైతవంబున = విష్ణుదేవుని విషచేత. చేగ = చేప ॥ ౧౩౯ ॥ నెలవుకొనగ = ఉనికిచేయగా. ధర = భూమి ॥ ౧౪౦ ॥ అలత = శ్రమము. పాథోనిధానంబు = సమద్రము. తెలివి = తేటదనమనెడి ॥ ౧౪౧ ॥ చతురంబు = ఏనుగులందుశాల. సితసామజప్రభునకు = విరావతమునకు. పానలుభ్యాబ్దప్రపాకల్పనము = త్రాగనిచ్చుగల మేధుములకుఁ జలిపందిరిగాఁ జేయుట. సూతికానికేతనము = పురిటిల్లు. పుష్కరసదనకు = లక్ష్మీదేవికి. కామధుక్సందాననీ = కామధేనువుయొక్క దామెన త్రాటిదైన. రసవతి = రసముగలది. గోత్రభిల్లోకచకోర దృగ్గోత్రంబు - గోత్రభిల్లోక = ఇంద్రలోకమునందలి. చకోరదృక్ = స్త్రీలయొక్క. గోత్రంబు = వంశము-జన్మస్థానము. మందురాస్థానము = లాయము. అమర్త్యహారిక = ఉచైత్త్యవమునకు. కాయమానంబు = పందిరి. జ్ఞాంతికపదంబు = రచ్చపట్టు. సారలోహారము = దృఢమయిన యినుపతలుపుభూద్రవైరి = ఇంద్రుడు, దంభోళికె

ఉ. ధేను గజా శ్వరత్న సుద తీవ్రముఖా ఖల వస్తుకోటి వై
మానికభర్త ముగ్ధానియు మచ్చరమారఁ బయోధిలోతుగై
కో నెనకొల్పెనో బలుమొ గుల్ల విల్లువ్వు కరీషపిండరే
ఖానిభవృత్తి నత్తై అఁగు గా కల సీ రవి ద్రావనేటికిఁ . ౧౧౪

శా. అంతర్మగ్నదిగంతదంతికటని ర్యద్దానధారార్మురా
క్రాంతంబుల్ నిజవేగభగ్నవపురు గ్రహామూల్ మేఘఘో
పాంతేవాసివిశంకటధ్వనులు నా గావాసగాహుల్ పయ
స్సంతానంబులుగాలు పాలకడలిక జాగ్రత్ప్రచారంబులై . ౧౧౫

శా. మాణిక్యంబులు మున్నుగా నిగుడు భ్రామ్యద్భంగసత్వంబు ల
క్షీణశ్రీ గెరలక జలద్విపకర చ్చిన్నప్రవాళద్రుమ
శ్రేణీ గర్వము డిగ్గి యశార్వదవసం శీర్ణంబులై కానన
క్షోణుల్ వోలె దలిర్చు నిచ్చలు సుధా కూపారపారస్థుల్ . ౧౧౬

క. తరుణప్రవాళశోణో, దరతలమై శంఖ చక్ర ధరమై వరపు
ష్కరపుష్కలమై హరికర, సరసీరుహమనఁగఁ గలశ జలనిధి చెలఁగుక.

తే. నూత్నవీచుల సముపాధరత్నపుష్ప, నికరనిబిరీస మగు నీరు నించితెచ్చి
యబ్ధి వేలాసమాభ్యాగతాతురాచ, లాఘ్యలకు న్ధి బాదార్హ్య మాచరించు.

=ప్రజాయుధమునకు || ౧౧౨ || ౧౧౩ || వైమానికభర్త = దేవేంద్రుఁడు. మచ్చరము=పగ. ఎస
కొల్పెనో=వేరేపించెనో. మొగుల్మే = మేఘములను. విల్లువ్వు కరీషపిండరేఖానిభవృత్తిక =
మిక్కిలి కాల్యుబడిన యెండు పేడముద్దవిధమును బోలిన వ్యాపారముతో . ౧౧౪ || అంత
ర్మగ్న = లోపలమునిగిన. కట=చెక్కిళ్ళనుండి. నిగ్రత్ = కాలుచున్న. యుగ = సెలయేళ్ళచేత. ఆ
క్రాంతంబులు = ఆక్రమింపఁబడినవి. భగ్నవపురుగ్ర హామూలు = చెడిన దేహములు గల భయం
కరములయిన ప్రాణిహింసక మత్స్యములుగలవి. నాగావాసగాహులు = పాతాళమునందు ముని
గినవి. పయస్సంతానంబులు = జలచరముల సమాహములు. జాగ్రత్ప్రచారంబులు = ఎచ్చరిక
తోడి సంచారములుగలవి || ౧౧౫ || భంగసత్వంబులు = అలలలోని ప్రాణులు. కెరలక =
రేగఁగా. జలద్విప=నీరేనుగలయొక్క. ఔర్వదవ=బడబాన్నియనెడి కాల్పిచ్చుచేత. సంశీర్ణం
బులు=మిక్కిలిచెడినవి. తలిర్చుకొ=చికిరించును. పారస్థలులు=గట్టుప్రదేశములు || ౧౧౬ || శోణో
దరతలమై=ఎఱ్ఱనిలోపలి భాగముగలదై. వరపుష్కర పుష్కలమై = మంచిజలముచేతసమృద్ధమై.
కలశజలనిధి=పాలసముద్రము. చెలఁగుకొ=ప్రకాశించును || ౧౧౭ || నూత్నవీచులకొ=త్రొత్తలయిన
యలలయందు. సముపాధరత్న = మంచిపండు పోకవంటి రత్నములనెడి. నిబిరీసము = నిండినది.
ఆ తుర=త్రేషణొందిన || ౧౧౮ || అవర్తగర్త = సుళ్ళినెడి బొక్కలయందు. అఁగువులు=పెఱ్ఱు

లే. వాద్ధినావరగరప్రవర్తులగుచు, నుదరరత్నాంశువులుగ్రమ్ముత్రిదశులమర
తరులునఱకంగఁదన్నూలతలములమృత, సేకమునవెండిచిగిరించుచిగురులనగ.
వ. ఇట్లగణితగుణాభిరామం బగునమ్మినధామంబు సంగ్రామాభీరుం డగుశూ
రుండునుంబోలెఁ బెనువాలుగంటులంగనుపట్టి కుశలభటవిముక్తం బగు విశి
ఖంబునుంబోలె నెల్లకందువలనుమీటి పాటలస్ఫురితంబై జరతవిలోచనం
బునుంబోలె నీరు పాపలం బొదువుటగలిగి పేదవడినపుడమివేలుపుంబోలె
బలియింటివాకిటనడంగి వీరభద్రగదావిదారితం బగుపూషార్కువదనగహ్వ
రంబునుంబోలెఁ బలువరుసబిగి దెరలనొరలి మతంగకులకన్యకయుంబోలెఁ
బలుకందగునిలుకడదాల్చి విభావరీవిరామసమయంబునుంబోలె వెల్లదీవియ
లమించుటకుగుటియై మఱియు నొక్కొక్కచోటఁ గుముదోదరవిశదంబులు
నొక్కొక్కయెడ నీలోత్పలమాలికామేచకంబులు నొక్కొక్కకడ శుకచం
చూపుటపాటలంబులు నొక్కొక్కచక్క ముక్తాశుక్తిశబరోదరంబులు నరు
ణోపలపట్టంబులం బొట్టవెంచుచు నిట్టలంబుగ మిట్టించు వేలానిలసముద్భా
తనూతనశీకరనికరంబులవలన నలినభవాండంబునకుఁ గర్పూరకరండభావం
బు నుత్పాదించుచు నుత్తాలకాలస్కంధ పలాశకులూసితద్యుతికాలంక
షంబు లగు బాలశైవాలవల్లిమతల్లికల నల్లిబిల్లిగొను నుల్లోలప్రవాళశాఖా
శిఖిలవలన నుదవాసక్లేశంబున నుడ్డుకుడిచి వెలుపటికిం బుటమెగయుచు

గులు. అమృత సేకమునకే = అమృతముతో తడుపుటచేత || ౧౦౯ || విాసధామంబు = సముద్రము.
అభీరుండు = భయపడనివాడు. వాలుగంటులకే = కత్తిగాయములచేత ; చేపల సంబంధములచేత.
కుశల = సమర్థుడైన. విశిఖంబు = బాణము. కందువలను = జాడలచేతను ; సంకేతస్థలముల చేతను.
పాటలస్ఫురితంబు = పండఁబాటుటను తోఁపించునది. జరత = ముసలివాని. నీరుపాపలంబొదువుట =
నీటిమనుష్యులను పొదువుట ; జలము కంటిపాపలపైకమ్ముట. బలి = బలవంతుఁడు ; బలిచక్రవర్తి.
పలువరుస బిగి తెరలకే = పండ్లవరుస బిగవు వదలఁగా ; అనేకములైన వరుసలుగల బిగవుతోడి
యలలచేత. ఒరలి = ధ్వనించి. పలుకకే = నిందింప ; చెప్ప. విభావరీ = రాత్రి. వెల్లదీవియల మించు
టకుకే = తెల్లఁబాటిన దీపములచేత మించుటకు ; శ్వేతదీప్రమును ఆక్రమించజేయుటకు. మేచకం
బులు = చామనిచాయలు. పాటలంబులు = ఇంచుక యెఱుపులు. శబరోదరంబులు = చేపకడుపులు ; నీటి
లోపలి భాగములు. ఇట్టలంబుగకే = అధికముగ. మిట్టించు = మీఁదికెగయు. కరండభామంబు = బరణి
విధమును. ఉత్తాల...షంబులు = పొడవైన చీకటి మ్రానియాకుల మంచినల్లని కాంతిచేత గట్టు
నొరయుచున్నవి. బాలశైవాల వల్లిమతల్లికలకే = ప్రశస్తములైన లేత పాచితీగలతో. అల్లిబిల్లి
గొను = పెనఁగొను. ఉల్లోలప్రవాళ శాఖాశిఖిలవలనకే = పెద్దయలలోని పగడపుఁదీగల కొనలవ
లన. ఉదవాసక్లేశంబునకే = నీశ్వయందుండుటవలని శ్రమచేత. ఉడ్డుకుడిచి = ఊపిరిత్రిప్పలేక శ్రమ

నుద్దామధూమధోరణీవ్యాజంబునం దలలువీడ నీడాడంబొడచూపు నిబిడ
బడబానలకీలాకలాపంబులశంక నంకురితంబునేయుచు సలిలకరటి చటులతర
రదనశిఖరవిఘటితగర్భగిరిగైరిక సంక్రమణాదుణంబు లగు మృదుసముదిత
తరంగకిశోరంబులచేతవిహితావకాశంబై లక్ష్మీనారాయణశరీరాహూఢవిస్మ
మర ఘుస్పృణ రజోరంజితంబును తదీయవిలుంతనావిరూఢతప్రీడాపీడనంబు
నగు తలిమతలంబువిలసనంబు వశీకరించుచు సాత్వికుక్రియ విధువిజృంభణ
ముదితంబును పంటకారుపగిదిం బ్రసన్నశరీరంబును సత్యలోకంబునాకృ
తిం గమలభూయిష్టంబును విలాసినికరంబుకరణి వివిధమణికిరఃపుంజరంజితో
ర్మికంబును పరబ్రహ్మంబువిధంబున నహార్యపదంబునై యొదవు నాటవ
కడలి పుడమిముద్గియకుఁ దద్దయుఁ బ్రియంబు పుట్టించె నితైఱంగున. ౧౧౧౦
ఉ. ఎన్నఁగ నింతరత్నచయ మింతగభీరిమ యింతదానసం
పన్నత యింతశుద్ధి యని బ్రహ్మయు నోరుమెదల్పలేని య
త్సున్నతిగన్న పెగ్గడలి నుత్థితమై వెలిదివి చెన్నగుఁ
వెన్నెలయేటిలోనఁ బ్రభు వించిన కప్రపుఁగొండకై వడిక. ౧౧౧౧
శా. ధూతాతంక మపేతపంకము బుధ స్తుత్యంబు నిత్యంబు వి
ఖ్యాతం బాతపశీతవాతసహ సాం ద్రానందయోగీంద్రసం

పడి. పుట మెగయుచుక = దాటుచు. ధోరణి = వరుస. ఈడాడక = ఇక్కడనక్కడ. అంకురి
తము = మొలచినది. సలిలకరటి = నీరేనుగుల యొక్క. చటులతర = మిక్కిలి వాడులైన. రదన
శిఖర = దంతములఁ గొనలచేత. విఘటిత = భేదంపఁచెడిన. సంక్రమణ = చేరికచేత. మృదు = తిన్నని.
సముదిత = పుట్టిన. తరంగకిశోరంబులచేత = చిన్నయలచేత. విహిత = కప్పబడిన. ఆహూఢ =
ఎక్కిన-పురాయఁబడిన. విస్మమర ఘుస్పృణరజోరంజితంబు = ప్రసరించునట్టి కుంకుమపువ్వు రేణువుల
చేత ఎఱ్ఱవారినది. విలుంతనావిరూఢత = పొరలికవలనఁబుట్టిన. తలిమతలంబు = పఱపుమోడివోటు.
వశీకరించు = వశముచేయు. విధు = చంద్రునియొక్క; విష్ణువుయొక్క. విజృంభణముదితంబు = విజృం
భణముచేత సంతోషించినది. పంటకారు = శరత్కాలము. ప్రసన్నశరీరము = తేటపాటినదేహ
ముగలది. కమలభూయిష్టంబు = బ్రహ్మకుఁబ్రియమయినది; కమలములచేత ఆతిశయించినది. కిరణ
= కాంతులచేత. ఊర్తికము = ఊంగరములుగలది; అలలుగలది. అహార్య పదంబు = అచలస్థానముగలది;
కొండలకు స్థానమయినది || ౧౧౧౦ || గభీరిమ = గాంభీర్యము. పెగ్గడలిక = పెద్దసముద్రమనందు.
ఉత్థితము = మోడికి లేచినది. కప్రము = కర్పూరము || ౧౧౧౧ || ధూతాతంకము = తొలగింపఁబడిన
భయముగలది. అపేతపంకము = పోయిన పాపములుగలది. సహ = సహించునట్టి. సాంద్ర = అధిక
మైన. సంకేతంబు = గుఱుతుగలది. ఆతతభూతి = విశేష సంపదగలది. భూతిలకలక్ష్మీకారి = భూమి
కిబాట్టుకలిమిని జేయునది. తోరంబు = గొప్పది. జగత్సేనైక్యక భవోన్నతిక = లోకముచేత నేవిం

కేతం బాతతభూతి భూతిలక ల క్షీకారి తోరంబు నై

శ్వేతద్వీపము దీపితం బగు జగ త్స్వేవైకభవోన్నతః. ౧౧౨

ఆ. వణకుగుబ్బలికిని వైడూర్యశృంగంబు, మొలచినట్లు మిన్న మోచియున్న
తెల్లదీవియందు దీపించు వైకుంఠ, పురము కనకవప్ర పరివృతంబు. ౧౧౩

ఉ. సారసువర్ణ సీరమయ సాలవిశాలము నీలవర్ణ సుం

చారచమత్క్రియాచరణ శాలియునై పురి చెన్నగున్ మహా

మేరువు కౌగిటం బోలుపు మీటి మహోత్కటకూటసంచర

ద్వారణరాజమై సాబగు దాల్చిన రోహణైలమో యనన్. ౧౧౪

నీ. త్రైవిక్రమాంఘ్రి ముక్ తవిలివీడిన పద్మజాండఖండములీల నలరుఁ గోట

పలుమాటు గమతాధి పతిపూనిడించుమందరములభాతి సౌభములువెలయు

నిజవిహారార్థంబు నృహరియైహరిచేయు, వసతులోయనఁగేళివనములెసఁగు

శాంబరీమత్స్యసం చారోచితాపర, శరధులక్రియ పద్మ సరసు లమరు

తే. నఖలభవనాంతరాళ పు రాధిదేవ, తావితానంబు తత్సేవ కై చరించు

సరణిఁ జూపట్టుదురు శర త్సమయపూర్ణ, రాజవదనలు వైకుంఠ రాజధాని.

నీ. జలధివీచీవాత్యః జలిదాఁకైఁగాయని, యక్కున నందంద యలమియఁమి

ప్రామత్తియాకొత్తి రాయిడిబొందెఁగా, యనినన్నపాత్తుల నునిచియనిచి

వాపోయివాపోయి వసీవాడి యాఁకిట, బెగడెఁగాయని యుగ్గ పెట్టి పెట్టి

పెనుజీఁకుటులుగ్రమ్ము పెఁబైటవసియించి, వెఱచెఁగాయఁపుల్ల విఱచివిఱచి

తే. మంచలక్షణముఁపుట్టుమచ్చవాఁడు, నేత్రములువిప్ప నట్టియీనైత్రగండులు

వఱలనేతెంచెనెవ్వారివాఁడోయనుచు, విలయహరిఁ దెచ్చిపెనుతురవ్వీటిసతు

.వఁదగిన ముఖ్యమును మేలై నదియునగు గౌరవముచేత || ౧౧౨ || వణకుగుబ్బలికిన్ = హిమవత్సర్వ

తమునకు. మోచి = అంటి. కనకవప్రపరివృతంబు = బంగారుకోటచేత జుట్టఁబడినది || ౧౧౩ ||

సాల = ప్రాకారముచేత. నీలవర్ణ = విష్ణుదేవుని. కూట = శిఖరములందు. సాబగు = అందము. రోహణ

నైలము = రత్న పర్వతము || ౧౧౪ || త్రైవిక్రమ = త్రివిక్రమ దేవునిదైన. లీలన్ = విభమున. వస

తులు = ఉనికితావులు. శాంబరీమత్స్య = మాయచేపకు — విష్ణువు అవతారమయిన చేపకు. శరధుల

క్రియన్ = సముద్రములవలె. పద్మసరసులు = తామరకోలఁకులు. శరత్సమయ పూర్ణ రాజవదనలు =

శరత్కాలపునిండుచంద్రునిజోలిన మొగములుగలవారు - శ్రీలు || ౧౧౫ || వీచీవాత్యన్ =

అలలమీది నుడిగాలిచేత. అక్కునన్ = తోమ్మనందు. అలమి = చేర్చి. రాయిడి = ఒరపిడి. పాత్తు

లన్ = పాత్తిగుడ్డలమీఁద. వాపోయి = ఏడ్చి. వసీవాడి = మిక్కిలివాడి. పుల్ల విఱచి = పుల్లువిఱచి -

మంత్రించి. సైత్రుగండు = నెత్తురుముద్దవంటి లేతబిడ్డ || ౧౧౬ || తెర = తెరచీర ; మృగములను

వ. మఱియు నప్పురంబు పలు దెరలుతిరిగివచ్చుట నాభేటస్థలంబును నర్తనప్రజే
 శంబునుంబోలె లెస్స వారింగలిగిగజగ్రహణసంవిధానంబును, నుజనునింబోలె
 బెక్కుపట్టులంగనుపట్టి కురువింద మందిరంబును, కశ్యపమునీశ్వరుంబోలె
 హరికి గిరిగుహయును, మాధవునకు నుపవనవిశేషంబును, చక్రికి శ్రీఖండ
 తరుకోటరంబునునై యడరం బుడమినిడువాలుగంటితడవుమెచ్చుచుంజొచ్చి
 వియచ్చరసంబాధబంధురంబు నిసర్గ శృంగారతరంగితంబు నగురాజమార్గం
 బునం జనిచని ముందట నేత్రసన్నిహితజగత్త్రయంబునుంబోలె బహువి
 ధజనాకీర్ణంబై యుదీర్ణవై భవంబునవర్ణింపందగి బృందారక ద్వీరదంబుచం
 దంబున వలభిదారూఢో పరిభాగంబును జాంగలక్షేత్రంబునై చిత్రి యవని
 కామహితంబును నాటకసంధానంబుకై వడి శుద్ధమిశ్రవిష్కంభసంభృతం
 బును దధీచిశరీరంబుకరణి సురభిగోముఖావిద్ధంబునై యొప్పు గూఢపదతల్పు
 దివ్యభవనంబుదఱిసి విరసజనహృదయంబులం దగులునడని బ్రహ్మవిద్య
 యుంబోలె నజహ్వప్రకారంబున సప్తకక్ష్యంతరంబులతిక్రమించిముందట.
 సీ. నవసుధాపరిఖాంబునివహముబైచుచోట, మెఱుంగుబు త్తడికోటమించుచో
 నిగిడియగులకెంపు నెలకట్టుగలచోట, గల్వకావారికారు క్రమ్ముచోట ట్ర
 నలరుము మొనలకట్టావులూరెడుచోట, కెలకులకొలకులు దొలకుచోట
 గంధర్వగాంధర్వ గంధమింపగుచోట, గరుడకేతనములు గ్రాలుచోట

పట్టెడి సాధనవిశేషము. ఆభేటస్థలంబు = వేటాడుచోటు. నర్తన = ఆటాడునట్టి. లెస్సవారిక =
 మంచిపల్లమును ; మంచిజలమును. సంవిధానంబు = కబళము ; మంచియాజ్ఞగలది. పట్టులక =
 చోట్లకుండు. హరి = సింహము ; విష్ణువు. మాధవుడు = వసంతుడు ; విష్ణువు. చక్రి = పాము ; విష్ణువు.
 శ్రీఖండతరువు = గంధపుమాను. కోటరము = తొట్టు. నిడువాలుగంటి = నిడువును మనోజ్ఞమునైనకన్ను
 లుగలది — శ్రీ. వియచ్చర సంబాధబంధురంబు = దేవతలచే ఇటుకటమై యొప్పినది. నిసర్గ = స్వ
 భావముచేగలిగిన. ఉదీర్ణ = మిక్కుటమైన. ద్వీరదంబు = ఏనుగు. వలభిదారూఢో పరిభాగంబు =
 ఇంద్రుడెక్కిన మీదిభాగముగలది ; ముంజూరుపట్టెమీద పొందిన మీదిభాగముగలది. జాం
 గలక్షేత్రంబునై చిత్రిక = మెట్టపాలము విధమున. యవనికామహితంబు = ఓమముచేత పూజ్య
 మయినది, తెరచీరచేత దొడ్డది. విష్కంభ సంభృతంబు = విష్కంభమనెడి యంగముచేత చక్క
 గాభరింపబడినది ; గడ్డెఱానిచే జక్కగా భరింపబడినది. సురభిగోముఖావిద్ధంబు = మనోజ్ఞమ
 యిన వజ్రాయుధపుమొనచే తొలువక బడినది, మంచివాసన ద్రవ్యములచేత అలుకబడినది. గూఢ
 పదతల్పు = శేషకాయయైన విష్ణునియొక్క. తఱిసి = సమీపించి. అజహ్వప్రకారంబునక = నాలుక
 లేనిదానివలె ; కప్పవిధమున. సప్తకక్ష్యంతరంబులు = ఏడుతొట్టికట్లు || ౧౧౭ || నవసుధా = క్రొత్త
 యమ్మతలు. పరిఖాంబునివహము = అగడ్త నీటిసముహము, పుట్టడి = బంగారు. ఈగులకెంపు =

తే. బరమయోగివరేణ్యని ర్భరసమాధి, సౌఖ్యసంపదనిరపాయ సంప్రదాయ
సిద్ధిదులకించుచోట న శేషభవన, వివిధధర్మంబులవిర్భ వించుచోట. ౧౧౮
క. బహుయోజన విస్తీర్ణము, బహునారీజనయుతంబు బహువిగమహిమా
వహము నగునొక్క కేళీ, గృహమున నానందకోర కితమానసుడై. ౧౧౯
మ. కలదోకంకణ ఝంకృతంబుల మడు త్కన్యల్ సుధాబిందుపి

చ్చిలనీహారమయూఖబింబసదృశ స్విన్నాననశ్రేణి వ
ర్తిల నొయ్యెయ్యన నూప నూగు ఘణభృ త్వేంఖోళిక లచ్చిని
ట్టలపుంజస్థనబోలు మున్నోరగు ముం డాచేసి యుల్లాసియై. ౧౨౦

క. దీపించువానిఁ ద్రిభువన, దీపకుఁ డగువానిఁ జంద్ర దినకరమయవీ
క్షాపాతదళితనిజభ, క్రాపద్ధాంతప్రవాహుఁ డనఁదగువానిక. ౧౨౧

తే. నగపునురువులు మణిపూరనలినహంసి, కుస్తలగ్రాహములు నేత్రకుముదగుచియు
గలుగుతనుకా న్తికాల్పిగన్నతరుణ, తరణియునుబోనియురమురత్నంబువాని
తే. పుండరీకతపోజాతభువనపీఠ, విన్నపముసేయు నజునంస వీధి గేలు

సాచి హేమాద్రికంధరా సక్తమేఘు, మాలిక్సం బగుగగనంబుఁ బోలువాని.

తే. లలితలక్ష్మీనఖాంకుర లాలనమునఁ, గమ్రకల్తారదళగంధ గౌరవమున
నతులనై పథ్యరత్నచంద్రాతపమున, నొప్పు మీరిన నునుసేస కొప్పువాని.

తే. ఊరుయుగళంబుమీఁదఁ జెల్వారునడిమి, తానవంబునెపంబునదనుజసదన
నిర్మిత స్తంభసంభవ నిజపురాణ, పురుషహరిలీలఁ దెలిపెడు పాలుపువాని.

చింతామణి. నెలకట్టు = తాలికట్టడపునెల. కావిరి = నలుపు. కట్టాపులు = మిక్కిలి శ్వాసములు.
తోలఁతు = తోనుకు. గాంధర్వగంధము = పాటవలనివాసన. క్రాలు = ప్రకాశించు. నిర్భర = హెచ్చైన.
తులకించు = ప్రకాశించు || ౧౧౮ || కోరకీత = మొలక లెత్తుచున్న || ౧౧౯ || కలదోకంకణ =
అవ్యక్త మధురములైన చేతికడియములయొక్క. మరుత్కన్యలు = దేవతాస్త్రీలు. పిచ్చిల = పేరిన.
స్విన్న = చెమటపట్టిన. ఒయ్యెయ్యనక = మెల్ల మెల్లగా. ఘణభృత్వేంఖోళిక = పాముఉయ్యా
లయందు - శేషశయ్యయందు. నిట్టలపుం జన్మవక = ఎచ్చైన స్తనములజంటను. మున్నోరగు = ముం
దటి యొరగుదిండు. ముండాచేసి = ముందటి తట్టానించుకొని || ౧౨౦ || పీక్షాపాత = చూపు
యొక్క పాటుచేత. ఆపద్ధాంత ప్రవాహుఁడు = అపదలనెడి చీకట్ల వ్యాపనము గలవాఁడు ||
౧౨౧ || గ్రాహములు = మొసళ్లు. తరుణతరణి = తేలెసూర్యుఁడు || ౧౨౨ || అజునంసపీఠిక =
బ్రహ్మయొక్క మూఁపుప్రదేశమునందు. కంధరాసక్త మేఘమాలికము = మెడయందంటిన, వబ్బు
చాలుగలది || ౧౨౩ || నై పథ్య = అలంకారమువలని. చంద్రాతపమున = వెన్నెలచేత. సేసకొప్పు =
కొండెసిగ || ౧౨౪ || తానవంబు = నూత్నత్వము. పురాణపురుష హరి = పురాతనమైన సునీం
హుఁడు || ౧౨౫ || అభినవాయాతుక = క్రొత్తగావచ్చినవానిని. నాభివేశితబలజము = బొడ్డుపడియ

తే. అశినవాయాతుఁ దనపుత్తు నజునిఁగాంచి, సంతసంబున నాభివే శంతజలజ
ముప్పి వెలిగ్రాయుపున్నడియొఱపునెఱపు, హాళఁదిపుట్టుంబుకటిసీమనమరువాని
తే. అడుగునడుగులఁబాడము చి హ్నంపుమీల, మేనిచిప్పలువోలె నా నానిలింప
కనకకోటిరహీరాగ్ర ఘర్షణమున, మెఱుఁగువచ్చిన నఖపజ్జీ మించువాని
తే. ఆద్యుఁ బ్రణవస్వరూపు వే దాంతవేద్యు, మోక్షవిద్యోపదేష్టనిర్ముక్తజనను
విష్ణుఁ బ్రభవిష్ణు నిత్యవ ర్హిష్ణుఁ గాంచి, మ్రొక్కె నారీజనోచితంబుగధరిత్రి.
క. మ్రొక్కె వినుతించెఁ దనమది, నెక్కిను నెగులెల్ల నేలనెలఁతుక కన్నీ
రొక్కొక్కబొట్టు మెఱుఁగుం, జెక్కుల దిగజాఱ గోరఁ జిమ్ముచు హరికి.
క. బలువ్రేఁగునొప్పి నిమ్మై, నిలపలికినపలుకుకతన హృదయము గలఁగె
నలినోదరునకు విలయా, నిలయాతాయాతచలిత నీరధివోలె. ౧౨౦
న. ఇవ్విధంబున నమ్మధుచుథనుడు వసుంధరమీఁదంగల కనికరంబునం దరం
గితంబగునంతరంగంబు తదభిరక్షణంబునకభిముఖంబుగావించి యటమున్న
యకాండప్రళయం బగుపుండరీకుతపోదహనంబు దురవగాహంబును ద్రిభు
వనదాహదోహాళంబునగునని విన్నపంబుచేసి డానియున్న విరించి గించి
త్సహసితానసుండ్లై కనుంగొనుచు. ౧౨౧

సీ. శాంబరీకచ్చపే శ్వరకంఠసందీప్త, తాపింఛవల్లీమ తల్లి యనగఁ
బవనపారణపతి స్సాటికస్తంభజం భద్విషన్మణిసాల భంజియనగ
సవనవరాహదం ధ్రావిఖనిత్రప్రోత, కనకాక్షునుకాల ఖండ మనగఁ
గకుబంతకరివరస్కంధసింధుద్వీప, సాంసారికాసిత హంసి యనగఁ

యందలితామర. వెలిగ్రాయు = బయటనుమియు. ఒఱపు = అందము. హాళఁదిపుట్టుంబు = పసుపు
వన్నెవస్త్రము || ౧౬౬ || హీర = వజ్రమణులయొక్క. ఘర్షణమున = ఒరపిడిచేత || ౧౬౭ ||
|| ౧౬౮ || నెక్కిను = పాదుకొను. నెగులు = దుఃఖము || ౧౬౯ || బలువ్రేఁగునొప్పి = అధిక
భారమనెడివ్యాధిచేత. నలినోదరునకు = విష్ణుదేవునికి. యాతాయాతచలితము = పోకరాకలచేత
చలించినది || ౧౭౦ || మధుమథనుడు = విష్ణువు. అటమున్న = అంతకుముందే. అకాండప్రళ
యంబు = కాలముగానికాలమున నగుప్రళయము. తపోదహనంబు = తపస్సువలనయగ్ని. దురవ
గాహంబు = ఆకలింపుచేసికొనశక్యముగానిది. త్రిభువనదాహదోహంబు = మూడలోకములను
గాల్చుటకుసమర్థమయినది. డాసి = సమీపించి || ౧౭౧ || శాంబరీకచ్చపేశ్వర = మాయతాఁచేటి
రాజుయొక్క. తాపింఛవల్లి = చీకటిప్రానిఁబట్టి. పవనపారణపతి = సర్వరాజు. జంభద్విషన్మణి =
భండ్రసీలము. సాలభంజి = పుత్తడిబొమ్మ. సవనవరాహ = యజ్ఞవరాహమయొక్క. ఖనిత్ర =
గుద్దలిచేత. ప్రోత = గ్రుచ్చబడిన. కాలఖండము = కడుపులారనియవయవవిశేషము. కకుబంతకరి =
దిగ్గజము. సింధుద్వీప = ఏటినడిదిబ్బయందలి. అసితహంసి = నల్లఁడఁడఁహంస. భూభూభృ

తే. భూరిభూభృచ్చిభోద్యన్త యూరియనగ, నృగుభగీరథభరతాదిన్తపభజాగ్ర
ఘటితకాలాగరుస్థాన కంబనంగ, దగు వసుంధరఁ గృపఁ బలుచై త్యభేది.

శా. ఓయంభోరుహపత్రనేత్ర ! మది నీ యుద్వేగము మాను దై
తేయప్రాయన్యపాన్వవాయముల మద్దింతు భవద్భారము
బాయంద్రోయుదుఁ జేయుదు సుఖులగా మద్భక్తియుక్తాత్ములఁ
మాయామానుషమూర్తి నై పాడమి నా నావిక్రమకీడలఁ. ౧౨౩

సీ. కూరాసిధారావి దారితద్విపకుంభ, కూటముక్తాశుక్తి గోస్తనములఁ
బటుగదాపాతని ర్భగ్నవైంధవశిర, స్ప్రివదస్రికుంకుమ స్థాసకముల
శరలూనరథకేతు సౌవర్ణకింకిణీ, కుసుమగుచ్ఛచ్ఛటా గుంభనముల
ముసలమద్దితపదా తిసహస్ర భూషాన వీన రజఃపటీ వేల్లనముల

తే. విజయలక్ష్మికినై పథ్య విభవమొసఁగి, చటులరోషకషాయితా శయవిరోధి
యూథమథనక్రియాహేతు యుద్ధకేళిఁ, చేలి నీ కిత్తు నానంద మోలతాంగి!
వ. మత్క్రృతంబులు మదీయరచితంబులు నగు నగణితాహవక్రీడనంబుల సక్రో
ధవిరోధివధంబొనరించి తదీయకంఠనాళకరాళ రుధిరధారాసారంబుల నీకుం
దాపోపశమంబాపాదించెదం బాపకారినిరసనంబునాకునవశ్యకృత్యంబగుట
యెఱుంగవే యుత్తరం బగుభవద్భారంబుతోలంగించుటయకాదు సము
త్పాదితత్రిభువనోపప్లవం బగు పుండరీకతపోదహనవిహారంబు వారించుతలం
పునున్నయది యిన్నలువ యిప్పుడిటమున్న తన్నిమిత్తంబని పనివిన్నవాఁడు

చ్చిభోద్యన్తయూరి = విస్తారమయినకొండలనెడి శిఖలుపుట్టుచున్న ఆఁడునెమలి. కాలాగరుస్థాన
కము = నల్లయగరుతోఁజేరినకుంకుమ పువ్వుమొదలగువానిపూత||౧౨౨||ఉద్వేగము = మనోవ్యధను.
దైతేయప్రాయ = రాక్షసులనుబోలిన. అన్యవాయములఁ = వంశములను || ౧౨౩ || అసి = కత్తి.
కూట = శిఖరమునందలి. ముక్తాశుక్తి = ముత్తెపుడెప్పలచేసిన. గోస్తనములఁ = నలువదిపూసల
హారములచేతను. పాత = పాటువలన. నిర్భగ్న = మిక్కిలిభంగమునొందిన. వైంధవశిరస్పివద
స్రకుంకుమస్థానకములఁ = గుఱ్ఱములతలలయందుండి కాటుచున్న నెత్తురనెడి కుంకుమపువ్వుతోడి
పరిమళచందనపు పూతలచేతను. శరలూన = బాణములచేతనఱకఁబడిన. సౌవర్ణ = బంగారు మయ
ములైన. గుంభనములఁ = కూర్పులచేతను. నవీనరజఃపటీవేల్లనములఁ = క్రొత్తధూళియనెడి జాల
రులచేతను. నైపథ్యవిభవము = అలంకారవైభవమును. చటుల = చలించెడి. రోషకషాయిత = కోపము
చేత ఎఱ్ఱవారిని. ఆశయ = మనసుగల(లేక)స్థానమయిన || ౧౨౪ || క్రీడనంబులు = ఆటలు. సక్రోధ =
కోపముతోఁగూడిన. కంఠనాళ = గొంతుక్రోవులందలి. ఆసారంబులఁ = ఎడతెగనిధారలుగల
వానలచేత. ఆపాదించెదను = కలిగించెదను. పాపకారినిరసనంబు = పాపముచేయువారిని చంపుట.
ఉత్తరంబు = అధికము. సముత్పాదిత = కలగఁజేయఁబడిన. ఉపప్లవంబు = ఉపద్రవముగలది.

ఎన్నికడినంబులనిన్నియు శుభోదర్శకంబులయ్యెడునని పుడమిపడఁతి యడ
లుడిపి సగౌరవంబుగావీడుకొలిపి పరమపురుషుం డంతర్ధానంబునొందె. శతా
నందుఁడును సానందంబుగ యథాస్థానంబునకుం జనియె నిట్లు. ౧౭౫
ఆ. పుండరీకుతపము భూదేవిభారంబు, ఫలమునందఁజేయఁ దొలఁగఁద్రోయఁ
గోరి మర్త్యుడయ్యె శౌరి పరార్థమై, పురుషవరులు విక్రమి పారయుటొప్పు.

ఉస్మి శ్రీకృష్ణావతార చరిత్రము స్తోత్ర

సీ. వసుమతీభార ని ర్వాహణోద్యుక్తుండు, వర్ధితయాదవా న్వయపయోధి
దేవకీవసుదేవ శేవధి నందమం దిరరసాలావాస పరభృతంబు
పూతనాప్రాణసం ఘాతవాతూలాహి, శకటాంగ విఘటన చటలబుద్ధి
సమనతృణావర్త సంవర్తసమవర్తి, పాతితాఙ్గనపాద ప ద్వయుండు
తే. వత్సహృత్సాయకం బభి వృధితబకుండు, మర్రి తాఘుండు కాళియ మానభేది
నిష్ఠురానలపారణ నైష్ఠికుండు, కృష్ణుఁ డాశ్రితలోకవ ధ్విష్టుఁ డలరు. ౧౭౭
సీ. కనుగట్టి గాంగేయ గర్భ డాఁగురుమూఁత, లాడించె వ త్సాప హరణవేళ
నాలమందలఁబోవ శైలమెత్తెడిపూన్కిఁ, గేలిమై కందుక క్రీడసలిపె
బాటించెఁగంబాల యాట రాసక్రీడ, నాభీరభీరుమ ధ్యాంకపాళి
వెలయించె యక్షాక్షవిహరణం బలకాధి రాజ కింకరశిరో రత్నరాజిఁ
తే. దన్నుబిల్లాడె నంగుష్ఠ దళితసర్ప, తనుసుదర్శననామవి ద్యాధరేంద్ర
కతిసజతరచ్చలముననగ్రజాఁడుదాను, నందసూనుండుబృందావనంబునందు.

నలువ = బ్రహ్మ. ఇటమున్న = ఇంతకుముందె. పనివిన్నవాడు = వచ్చినాడు. శుభోదర్శకం
బులు = శుభమురాఁగలకాలములు. అడలు = దుఃఖము. ఉడిపి = మాన్ని. వీడుకొలిపి = పంపి. అంత
ర్ధానంబుక = కనఁబడకపోవుటను. శతానందుడు = బ్రహ్మ ॥ ౧౭౫ ॥ విక్రమి = వికారమును.
౧౭౬ ॥ నిర్వాహణ = సళింపఁజేయుటయందు. శేవధి = నిధి. రసాల = తియ్యమామిడిచెట్టునందు.
పరభృతంబు = కోకిలము. వాతూల = గాలికి. అహి = పాము. సంవర్త = నాశమునకు. సమవర్తి =
యముఁడు. వత్సహృత్సాయకంబు = వత్ససురుని హృదయమునకు బాణము. అభివృద్ధిత = బాధ
నొందింపఁబడిన. మర్రితాఘుండు = మర్రిపంబడిన అమాసురుఁడుగలవాఁడు. నిష్ఠురానలపారణనైష్ఠి
కుండు = క్రూరమయినదవానలమును భక్షించునట్టినిష్ఠుగలవాఁడు ॥ ౧౭౭ ॥ గాంగేయగర్భక =
బ్రహ్మను. ఆభీరభీరు = గోపికాశ్రీలయొక్క. అంకపాళిక = కాఁగిలింతయందు. యక్షాక్షవిహ
రణంబు = శుభేరాక్షములను ఆట. అంగుష్ఠదళితసర్పతను = బొటనవ్రేలితోఁబోగొట్టఁబడినపాము
దేవులుగల ॥ ౧౭౮ ॥ అమానుషంబులు = మనుష్యవిషయములుకానివి. వెన్నునకుక = విష్ణునకు.
ప్రీణనంబు = తృప్తిని. మత్తకాశిని = ఉత్తమశ్రీ. తదాదేశంబునక = ఆయనదైనయాజ్ఞచేత.

శ్లో. శ్రీరాధాదేవీ చరిత్రము. ౧౨౩

వ. ఇవ్విధంబున నమృతమై టభవిరోధి మాయామానుషవిగ్రహంబునంగీకరించియు నమానుషంబు లగువిక్రమవిశేషంబులం బ్రవర్తించుచుండె నంత నటమున్న యవ్వెన్నునకు మనఃప్రీతినంబుగావింపందలంచి విరించి నిఖిల భువనమోహినియగునొక్క శక్తింబు తైం చుటయునమృత కాశినితదాదేశంబున నందుమఱియిది యగు శతగోవుం డను గోపాలునకుం గూరిమిపుత్రియై పెరుగుచుండె నంత దంతావళ మరాళ శిఖావళగమనంబులగమకంబుదమ కుందొడవగుచు నిగుడునడవడులంబెడం గారి బంగారంపుమెట్టకెందమ్ములకు నెత్తురుంబొత్తుచుట్టంబులనం జూపట్టు చిగురుటడుగులును, దారలగౌరవంబునుమృత్తియంబులక్రొందళుకునుచంద్రమండలంబునఖండలావణ్యంబును నేవగించు చరణనఖముకురంబులును, మకరధ్వజశరధి శాలిగర్భ గోపుచ్చ కాహళా సందర్శంబుల సౌభాగ్యంబు నావరించు చిఱుతోడలును, వలుద తనంబులు సలపందనంబులు నిద్దంపుఁదనంబులు తద్దయుంగలిగి కరికరాకారంబులై కరభనిభంబులై కింకకదళీమృదులంబులు నైన పెందొడలును, కరటిశిరః కశినుబును రథాంగరమాధురంధరంబును పులినఘనంబు నగు జఘనంబును, ఆవర్తవర్తులంబును నితాంతపున్నాగలతాంత కాంతంబును నతిగంభీరంబు నగు నాభిసరోవరంబును, అసితబిలేశయ బాలికంబునకు నేలికయై చలిచీమచాలునకుంబోలికయై శైవాలవల్లికిందల్లియై చెలువారు నూగారును, ఆగడపలంగడవవైచి వీచీరేఖలంబోద్రోచి కుసుమనారాచు కేశాకూళింగల జాళువాసోబనంబులఁ బ్రతిఘటించు త్రివళీవిభాగంబులును,

శిఖావళ = నెమలి. గమకము = మనోజ్ఞత. తోడవు = ఆభరణము. బెడంగారి = అందగించి. కెందమ్ములకు = ఎఱ్ఱతామరలకు. చూపట్టు = తోచు. లావణ్యంబు = కాంతి. ఏవగించు = రోయు. ముకురంబులు = అద్దములు. మకరధ్వజశరధి = మనృథునియమ్ములపొది. శాలిగర్భ = వరిపొట్టు. గోపుచ్చ = ఆవుతోక. కాహళ = తుతార. సందర్శంబులు = కూర్చులయొక్క. వలుదతనంబులు = లావుఁదనములు. సలపందనంబులు = రానురానులావుతగ్గియుండింటలు. నిద్దంపుఁదనములు = ననుపుఁదనములు. కరభనిభంబులు = చిటికెనవ్రేలి మొదటనుండిమనికట్టుదాఁకనుండుఆరచేతిలోపలిపార్శ్వభాగమును బోలినవి. మృదులంబులు = మెత్తనివి. రథాంగరమాధురంధరంబు = చక్రసంపద్భారమునువహించినది. జఘనంబు = మడికట్టు. ఆవర్తవర్తులంబు = సుడివంటిగుండ్రఁదనముకలది. పున్నాగలతాంతకాంతంబు = పువ్వువంటిమనోజ్ఞతకలది. గభీరంబు = లోఁతుగలది. అసితబిలేశయబాలికంబునకు = నల్లతొపుపిల్లకు. చెలువారు = అందగించు. ఆగడపల = దొంతిమబ్బులను. వీచీరేఖల = అలలచాళ్ళను. కేశాకూళి = క్రీడాసరస్సునందు. జాళువాసోబనంబుల = బంగారు మెట్లను. ప్రతిఘటించు = ఎదిరించు.

కమలకోరక కనకకలశ కరికుంభప్రముఖంబు లగు నుపమాద్రవ్యంబులకొ
వ్వడంచి పచారించి పిక్కిటిల్లి పెరిగి నిక్కి కక్కిసించి కవజక్కివలఁ బెక్కు
వలలం బెట్టుచుఁ జూపట్టు దోహ్మాలకూలంకషంబు లగుచుచలికుచంబులును,
ప్లక్షపల్లవపల్లభంబును చపేటపుట పరిస్ఫుటంబును నగు వేదీమధ్యనిభ మ
ధ్యంబును, ఫణిఫణాఫలక భాసురంబులును తాంబూలీదళతరుణంబులునునై
నిగనిగనిపసిండితగడుం దెగడుకరమూలంబులును, కందర్పకళల చెన్నునం
బూవు టెత్తులయెత్తువ సోగతీగలబాగున బుజగలిగిన బుజంబులును, కలువ
తేకులచెలువున జోకమీరువాలారుకొనగోరులును పవడంపుఁజివురులపగిది
గల రక్తాంగుళిప్రవాళంబులునుంగలిగి నెత్తురుట్టిపడుకరతలంబులును, కంబు
బిబ్బోకావహంబునుక్రముకతరుకమనీయంబునుకోమలాంశుమత్ఫలాముకుళ
మోహనంబునగు కంధరాభోగంబును, సమ్మిశ్రవటఫలద్వయశోభాద్వైత
నిబిడం బగుచిముకంబును, చక్కెరలధిక్కరించి తేనెలంబోనాడి చెఱకు
రసంబుల నిరసించుమధురిమనమరు నభరబంధుజీవప్రసూనంబును, మొల్లల
నుల్లసంబాడి యాణిముత్తియంబులను త్తరించి సుధాబిందువులఁ బలువరుసల
సరసంబాడుపలువరుసయు, సంధ్యారాగరంజితం బగు కళారాజరేఖ పొత్తు
వడయు నుత్తరోష్ఠపుటంబును, పరిస్ఫుటనాసికానుగంధనిశ్శ్వాసధారాధో

ప్రవళీ=కడుపువీడి మూడుముడుతలయొక్క. కమలకోరక=తామర మొగ్గ. ఉపమాద్రవ్యంబుల=
సరిపోల్చునస్తువుల. పచారించి=వ్యాపించి. పిక్కిటిల్లి=కదిసి. కక్కిసించి=బాధించి. దోహ్మాలకూ
లంకషంబులు = చంకలపార్శ్వముల నొరయునవి. లికుచంబులు=గజనిమ్మ (పండ్లు) ప్లక్షపల్లవ=
జువ్విచిగురులకు. వల్లభంబును = ప్రీయమయినదియు. చపేటపుట=చాచినక్రేళ్లుగల అఱచేటిలో
పలిభాగమువలె. పరిస్ఫుటంబు = ప్రకాశించునది. వేదీమధ్య=యజ్ఞ వేదిక నడిమిభాగముతోడ.
ఫణాఫలక=ఫలకవంటిపడగవలె. తాంబూలీదళ=తములపాకులయొక్క. పసిండి=బంగారు. తెగడు=
తిరస్కరించు. కరమూలంబులు=చంకలు. పూవు టెత్తుల=పువ్వులసరముల. ఎత్తునకొ = విధమున.
సోగ=నిడువైన. బుజ=వట్టువలెనము. జోక=అందము. వాలారు=వాడులైన. ప్రవాళంబులు =
చిగుళ్లు. కంబుబిబ్బోకావహంబు=శంఖమునకు అందమును కలిగించునదియు. క్రముకతరుకమనీ యం
బు=పోకమాని మనోహరత్వముగలది. కోమలాంశుమత్ఫలా ముకుళ మోహనము=మృదువైన నయ
రఱి మొగ్గవలె మోహమును బుట్టించునది. కంధరాభోగంబు=మెడయొక్కవై శాల్యము. చిబుకము
=గడ్డము. పోనాడి=నిందించి. నిరసించు=తిరస్కరించు. మధురిమకొ=తియ్యఁ దనముచేత. బంధుజీవ
ప్రసూనంబు=మంకెనపువ్వు. ఉల్లసంబాడి=పరిహాసించి. ఆణి=గుండ్రదనముగల. ఉత్తరించి=దాటి
=వారి. పలువరుసలకొ=బహువిధములయిన బావ మామ మొదలగువరుసల చేత. రంజితంబు=ఎఱ్ఱ
నైనది. కళారాజరేఖ. కళామాత్రమైనచంద్రరేఖ. పొత్తు=స్నేహము. ఉత్తరోష్ఠపుటంబు=వైపెదవి.
సుగంధనిశ్శ్వాస ధారాధోరణినిశితమార్గంబు=మంచివాసంతోడి యూర్జ్వల ప్రసరణముయొక్క

రణీ నిశితమార్గంబునుంబోని య య్యార్థోష్ణబింబఫలంబుమీడి నిమ్మభా
వంబును, సూనసాయకుదోనివిల్లును పల్లవకరవాలులాంగలాయుధంబును
సామివికసితచంపకకోరకంబును నువ్వుంబువ్వును నవ్వుచునివ్వుటిల్లు నుల్లక్షిత
నాసికాశిఖరంబును, సితమయూఖరేఖాసఖం బగు నొసలును, నింబకిసల
యంబుల కపనయంబొందించు ముక్కును, నరంటి మొక్క మొదలియాకు
తెక్కలనెక్కనెక్కింబు సేయుచు గాయజానింగిణులవంగడం బగునెలవంకి
కన్నుబొమలకొమలును, చకోరంబుల ప్రకారంబును జేరలతీరును సారసం
బులదారసంబును మీలమేలును మెఱపులయొఱపును మరుతూపుల కోపును
నుత్పలంబులయొప్పును కైరవంబులగౌరవంబును నేణనేత్రంబులవైచిత్రియు
విసూత్రితంబులుగావించి మించు శ్రవణపుటకూప పతయాళువు లగువిలోల
విలోచనంబులును, దర్పణంబుల దర్పణంబును సరోజంబుల యోజయు
సుధాకలశంబుల విలసనంబును నంబురుహబింబంబులమదంబునుంబోషించి
యశేషకళాకలాపపాణింధమస్వరభాస్వరం బగు వదనవలయంబును, శ్రీకా
రంబులజోకయు దొమ్మిదింటిలెక్కలయొమ్మికయు మోదుగువిరులసిరులు
ను బోసరించి వాసివడయు శ్రుతిశమ్మలికలును, నిష్కలంకంబులై నిబి
డంబులై నిద్దంబులై సీరంద్రంబులై నీలంపుగుంపులసాంపు లామతించు మం
చినెఱికురులునుం గలిగి వలరాజునై త్తపలకతళుకునం గనుపట్టువీచుననేపారి
యాపారిజాతామోదమేదుర విలాసంబుల భాసీలై వెండియు. ౧౭౯

౩. వివిధయువతికోటి వేమలు సృజించి, యవ్వధూటిఁ జేయ నజూడు తలఁచి
కేలుదోయిగడుగ వ్రేళ్లల తుదనంటు, జలకణంబు లే మొ సతినఖాళి. ౧౮౦

అడ్డములేని మఱుగుగలదారి. పోని=వంటి. బింబఫలంబు=దొండపండు. నిమ్మ భావంబు=పల్లము.
దోనివిల్లు=అల్పదనుస్సు. పల్లవకరవాలు=మన్మథునియొక్క. సామి=సగము. చంపకకోరకంబు =
సంవెగమొగ్గ. ఉల్లక్షిత=మీడికినిక్కిన. నాసికాశిఖరంబు = ముక్కుమొన. సఖము=మిత్రము.
ఎక్కినెక్కింబు=పరిహాసము. వంగడంబు=వంశము. తారసంబు=తలపడుట అతిశయము. ఒఱ
పు=అందము. కోపు=విధము. విసూత్రితంబులు=సూత్రములేనివి. పతయాళువులు=పడునట్టి స్వభా
వముకలవి. విలోల=మిక్కిలి చలించెడి. ఒజ=విధము. విలసనము=ప్రకాశము. పాణింధమ=హిం
దుతిత్రి. అంబురుహబింబంబుల = చంద్రబింబముల. జోక=విధము. ఒమ్మిక=ఇమిడిక. పోస
రించి = బలిసి. శ్రుతిశమ్మలికలు = చెవులనెడి చక్కిలములు. నిబిడంబులు=నిండుకొన్నవి. నిద్దం
బులు=మెఱుంగుగలవి. సీరంద్రంబులు=సందులేనివి. సాంపులు=అందములు. ఆమతించు = పూజిం
చునట్టి. నెఱి=వంకరగల. వలరాజునై త్త పలకతళుకునం = మన్మథుని సొగటాలాడుపలకయొక్క
ప్రకాశముచేత. ఏపారి=అతిశయించి. ఆమోదమేదుర = పరిమళాతి శయముయొక్క. || ౧౭౯ ||

తే. అంబుజాననపెందొడ లరఁటులగుట, దానఁగలిగిన లావణ్య సూనభరము
వలనిపై తేకులొకరెండు వ్రాలి బోర, గిలఁబడినరీతి మీఁగాఁతు లలరు సతికి.

క. మదిరాక్షిజంఘ లంగజ, గదలగు నూహింపఁ గావు కాహళులైన
న్నదుకువడక గీపెట్టక, పదనుదివిసి రాగిదేటి పలుకకయున్నే. ౧౨౨

తే. కరికరంబులు త్వగ్గోషకల్మషంబు, నవనయింపంగ సతియూరు లై పొడమియుఁ
బుష్కరంబులతగులంబుఁబూనెచరణ, దంభమునబూర్వవాసనతలఁగుటెట్లు

తే. బిసరుహాననకటిసీమ పృథివియగుట

నిక్క మటుగాకయున్నఁ బై నెలవుకొనునె

కాంచియును మధ్యమాయయుఁ గమ్రనాభి

లక్ష్మియును ద్వారవతియు సలక్షణముగ.

౧౨౩

తే. సకియనాభి యముననుండి జవ్వనంపు, బాలకృష్ణుండువెడలింప బయలుపడిన
కాలియఘోండుఁడేమొ రోమాళిమధ్య, విష్ణుపదముననఁగినవిధముగలిగె

ఉ. మానవతీలలామతను మధ్యమర్మగజవైరి కుల్కి త

ద్యానమరున్మదావళము యావనపుంబోదరిల్లు దూఱఁగాఁ

గానఁగవచ్చు కుంభములు గావుగదా కుచకుంభయుగ్మకం

జానటులైన వల్లభన ఖాంకుశరేఖలుగల్గి మీటగున్.

౧౨౪

తే. వఱలులావణ్యవారిధి వలననిగుడు, వీచిలతికలుకాఁబోలు వెలఁదికేలు

విపులకంకణమంగుళీవిద్రుమంబు, మత్స్యరేఖాంకితమునగుమహిమకలిమి.

తే. ముదితకరమూలములయొప్పు ముచ్చిలించి

యీకయుండిననొక్క నా శీకభవుఁడు

ఘణిగఁబులఁ దదోగ పద్మరాగ.

యోగమున తాలు మోపించు చున్నవాఁడు.

౧౨౫

౧౨౦ || సూనభరము = పూగుత్తి || ౧౨౧ || ౧౨౨ || త్వగ్గోష కల్మషంబు = తోలవలని దోష మయినముఱికిని. పుష్కరంబులు = తామరల ; తొండపుఁగొనల. తగులంబు = ఆసక్తిని—సంబంధమును. దంభమునక = నెపముచేత. తలఁగుట = తొలగించుట || ౧౨౩ || కాంచి = మొలనాలు; ఒకపట్టణము. మాయ = ఇంద్రజాలము—లేమి, ఒకపట్టణము. ద్వారవతి = ద్వారములుగలది; ఒకపట్టణము || ౧౨౪ || రోమాళి = నూఁగారు. విష్ణుపదమునక = విష్ణుని పాదమునందు ; ఆకాశమునందు || ౧౨౫ || ఉలికి = భయపడి. మరున్మదా వళము = దేవతలయేనుఁగు || ౧౨౬ || కంకణము = నీటిబొట్టు ; ముంజేతికడియము. విద్రుమంబు = చిగురు; పగడము. మత్స్యరేఖ = చేపరేఖ ; చేపల

ఆ. కంబుపాణి తనకుఁ గాంతుండుగాఁగల్గు, టెఱిగి కంఠకంబు నింతిదాల్చె
 నొక్కొయ్యెప్పుగాదె యుత్తమసతులకుఁ, బతులుపూనినట్టి వ్రతముదాల్చు.
 తే. సోమబింబాస్యదశవవా సోమతల్లి, యొప్పు చంద్రిక నెఱుదాలు గుప్ప శించి
 జిలుగుఁబలుచనివాసోవి శేషములకు, జెన్నొసగుగాదెయెటువంటికన్నెకిలిమి
 తే. అలరుఁదేనియ నానిచి మొలకగట్టి, శర్కరాబీజములు సుధాశాదభూమి
 భానజుఁడువిత్త మొలచిన పైరుపేర, వెదవిలాసంబుపూఁబోడి పెదవిపదవి
 తే. దాడిమీబీజరాజికెందళుకు మొల్ల, మొగ్గలపిసాళమునుముత్య ములనుపాణి
 తమ్మిపువ్వింటఁగొలుపున్న నెమ్మివడయు, దంతురాలకనుస్మిగ్ధదంతపక్షి.
 తే. క్షీరకంఠంబులనిబ్రహ్మవారువముల, గెంటసంబాడునడగల్గు కిసలయోష్ఠి
 సుస్వరము లెక్కగనునోటుసూపినిత్య, పల్లవగ్రాహిపాండిత్య పరభృతములు.
 క. వదనారవిందదళమున, మృదుగతి జను మందహాస మిషచంద్రిక ల
 మృదదంతావళగమనకు, సుదధిశయనదృక్పకోర యుగహర్షదముల్. [ము
 తే. యువమనోజాంగలక్షేత్రము త్తరించి, గరుసువడదున్న మదనలాంగలికుహల
 కామినీమణిముక్కుటుగాకియున్న, నాసికాభరణపుఁగట్టు నాటునోటు.
 క. బిసరుహరజమునఁ బైకం, దుసిమిన దగదగ వెలుంగు నుడురాజాక్రియఁ
 బిసరుహపాణిముఖాంబుజ, మనమాయాఘసౌధకంభ మైజృంభించు. ౧౯౬
 క. ఆవృత్తోర్మిలులితరా, జీవములకుమరుపతాక జీవంబులకుఁ
 జీవజీవంబుల కా, జీవంబులు చెలువకన్ను సిరులమెఱుంగుల్. ౧౯౭
 తే. వాసుదేవాదినవశ క్తి వైభవంబు, రుక్మిణీసత్యభామల రూపరేఖద్రవమరు.
 యిది యెవహియించుననన్వయిడినపదునొ, కొంటిలెక్కనఁగనుబొమ్మలువి

చాలు || ౧౮౭ || ౧౮౮ || కంబుపాణి=విష్ణువు || ౧౮౯ || దశవవాసో మతల్లి=మేలిమైన పెదవి.
 చంద్రిక=వెన్నెల; కుసుంబావర్ణము. గుప్పశించి=వ్యాపింపజేసి. జిలుగు=నూత్నమైన. వాసో
 విశేషములకుఁ = వస్త్ర విశేషములకు. కన్నె కలిమి=నూతనసంపద || ౧౯౦ || శాదభూమి=అడు
 సుసేల. పెద=విత్తనా లుజడ్డిగమునందు దిగవిడుచుట || ౧౯౧ || కెందళుకు=ఎఱ్ఱని మెఱపు. పిసా
 శము=వికాసము. సుపాణి=స్వచ్ఛమయిన మెఱుంగునీరు. దంతురాలక = నొక్కుల పొడివెండ్రు
 కలుగలది || ౧౯౨ || గెంటసము=పరిహాసము. ఓటు=ఓటమి=అపజయము. పల్లవగ్రాహి=చిగుళ్ల
 నుగ్రహించునది; విటులనుగ్రహించునది. పాండిత్య=నేర్పుగల. పరభృతములు = కోకిలములు ||
 ౧౯౩ || ౧౯౪ || జాంగలక్షేత్రము = బీటిపొలము. గరుసు=మేర మెత్తని. నాటునోటు = నా
 టునా || ౧౯౫ || రజమునక=పుష్పాడిచేత. ఉసిమినక=తోమి కడిగివేయఁగా. జృంభించుక=
 విజృంభించు || ౧౯౬ || లులిత=చలింపజేయఁబడిన. మరుపతాక జీవంబులకుఁ = మత్స్యముల
 కును, జీవజీవంబులకుఁ=చకోరములకును || ౧౯౭ || నవశక్తులు—ఇచ్చాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియా

చ. పడతిముఖాంశునిష్కములు భాసురవర్ణ లలాటపత్రకం

బిడి ఋణలీలఁగైకొనియె నిందుడు నద్దము సాక్షిగాఁగ నె

న్నఁడొ జలజాత మప్య జత నంబుగఁ దీర్పనిబల్చి నొక్కొ పే

రడునున నీట నెండ నిల నాఁగిన దూఁగిన నోర్పుచుండుటల్. ౧౯౯

తే. సితకరశ్రీఁబయోహుహ శ్రీనిజేయు, కాంత మొగమనిశ్రుతిపుటీ కై తవమున

నలువప్రాసినశ్రీకార ములయుగంబు, నర్ణనాతీతరుచిమించు కర్ణయుగళి.

సీ. ముఖ మంబురుహమని ముమ్మరంబుగ నప్ప శించుతేనియదిండిలెంకలనఁగ

నాననచంద్రుని యంకకర్ణమ మొక కడకోసరించిన పొడవనంగ

నగరసుధాపూరి తాస్యహేమకలశి మూసిన నీలంపు మూకుడనఁగ

వదనపద్మనిధిపై వ్రాలినయువమనో మోహంధకారస మూహమనఁగఁ

ఆ. గఱకుఁదనముఁజాలఁ దఱచుఁదనంబును, నెరులసిరులుగలిగి విరులపేరి

కీర్తి బుగులుకొనఁగఁ గిసలయాధరగొప్ప, కొప్పు కప్పమీటి యొప్పటొప్ప.

క. వలరాజుకేలివాలు, బలకయుబలె నలరు వేణి పాణింధమమై

లలితాంగివెన్నుపట్టియ, ధళధళమనుకుందనంపుఁ దగడుఁ దెగడుఁ. ౨౦౨

శా. ఈ ధారణ భవనైకమోహనకళా హేలావిలాసంబులఁ

రాధాన్యక ధన్యకాంతిఁ దనరా రణ దద్వశాశారతిఁ

గోధుగ్బలకదివ్యమూర్తి యగుశ్రీ గోవిందుఁ డంభోజిని

మాధుర్యంబున కగ్గలించు నళిస మ్రాడాకృతిం గైకొనుఁ. ౨౦౩

క. ఆ రాధామాధవులకుఁ, గోరిగ లన్యోన్యహృదయ కోటరముల నం

కూరితములయ్యె దినముఖ, వారిజగర్భముల నుబ్బ వాసనలక్రియఁ.

శక్తి, ఉత్సాహశక్తి, ప్రభుశక్తి, మంత్రశక్తి, సత్వశక్తి, రజశ్శక్తి, తమశక్తి || ౧౯౦ || నిష్కములు = వర

హాలు. పత్రకంబు = పత్రము. ఆఁగినఁ = అడ్డగించినను. తూఁగినఁ = ఊఁగినను || ౧౯౯ || ౨౦౦ ||

ముమ్మరంబునఁ = అధికముగ. అప్పశించు = కప్పనట్టి. తేనియదిండిలెంకలు = తుమ్మెదబంటు.

ఓసరించిన = తొలగించిన. పొడవు = అకృతి. హేమకలశి = బంగారుకలశము. విరులపేరికీర్తి =

పువ్వులనెడి కీర్తి. బుగులుకొనఁగఁ = వ్యాపింపఁగా || ౨౦౧ || వాలుఁ = కత్తియు. పలకయుఁ =

కేడమును. పాణింధమమై = చీకటియై. తెగడుఁ = తిరస్కరించును || ౨౦౨ || ఈ ధారణ =

ఈవిధమున. హేలా = బయ్యారముగల. గోధుగ్బలక దివ్యమూర్తి = గొల్లపిల్ల కాయయొక్క అప్రా

కృతమయిన యాకారముగల వాడు. అంభోజిని = తామరయొక్క. అగ్గలించు = ఉత్సహించు.

అళిసమ్రాట్ = తుమ్మెదరాజుయొక్క || ౨౦౩ || కోటరములఁ = తొట్టలయందను. అంకూరిత

౧౦. చాణక్యప్రథితప్రభావ సుషమా సర్వస్వప్రహ్లాత్త శ్రీ
వాణీ నిత్యనివాస నేత్ర ముఖ సేవా సావధానాఖిల
క్షీణీనాథచమూపనందనభుజా కోదండలంకారి య
క్షీణోదర్క జితార్క సూన్యతలతా శృంగారచైత్రాగమా ! ౨౦౧
౧౧. సకలాస్థానసరోవర, నికరమరాళాయమాన నిజకీర్తివిభా
ముకురప్రతిఫలితదయా, సుకృతవితరణప్రతాప శుభముఖ్యగుణా! ౨౦౨
- హాలిని. వితరణరణదక్షా వేదపద్యాసపక్షా
చతురమతివిశేషా సారసంగీతపోషా
క్రతుభుగధిపభోగా కావ్యదత్తానురాగా
ప్రతిభయభుజగర్వా భక్తికాభ్యాస శర్వా ! ౨౦౩
౧౨. ఇది శ్రీ పరమపదనాథ నిరవధి కృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితా
సనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగ మాహాత్మ్యం బను
పరమభాగవతచరిత్రంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ములు = మొలక లెత్తినవి. దినముఖ = ప్రాతఃకాలమునందు || ౨౦౪ || ప్రథిత = ప్రసిద్ధమయిన
సుషమాసర్వస్వ = మనోజ్ఞతయొక్క సమస్తమునుగల. భుజాకోదండ లంకారి = చేత విల్లుపట్టు
టయందు శ్రీరాముడా. అక్షీణోదర్క = తక్కువకాని భవిష్యత్ఫలములుగలవాడా. జితార్క =
(తేజస్సుచేత) జయింపఁబడినసూర్యుడుగలవాడా. చైత్రాగమా = వసంతుడా || ౨౦౧ || ౨౦౨ ||
సపక్ష = సమానపక్షముగలవాడా. క్రతుభుగధిప = దేవేంద్రునియొక్క. ప్రతిభయ = శత్రు
వులను వెఱపునుగలుగఁజేసెడి. భక్తికాభ్యాసశర్వా = నేవకాభ్యాసమునందు శివుడా || ౨౦౩ ||

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

చతుర్థాశ్వాసము.

- క. శ్రీద్యుతినువర్ణరేఖా, విద్యోతిత సదన నికష విద్వదసిక
ప్రద్యోతన సుతగుణశత, వేద్యా రామానుజేంద్ర వేదాద్రీశా! ౧
- వ. ఆకర్ణింపు మా నిలింపనదీకిరీటుండు హాటకగర్భసంభవునితో నిట్లనియె. అట్లు
దినదినప్రవర్ధమానం బగు ననురాగంబుచిగురుంగొమ్మనుంజేగయై కొన
సాగుచునికిం దనికి రాధ మాధవుం డనకు నధినాథుంగాఁ గోరి గోవర్ధనా
చలనమీపవర్తి యగు ఋణవిమోచనతీర్థంబునం దపంబు సేయం గడంగి. ౨
- సీ. ననలక్రొందొడిమ యొత్తిన గంటగిలుమస్తకంబెట్టులోరెచ్చినో కఱకుజడలు
కస్తూరితిలకంబు గాలివాతిననేర్చు, నొస లెట్లు ననిచెనో భసితమునకు
వజ్రాలనూలు నోర్వని కటితటి యెట్లు, తాళెనో పటుదర్భ దామకాంచి
జిలుగుదువ్వలు వింత బెళకినగరుదాల్చు, తనుపెట్టులోరెచ్చినో ధాతువస్త్ర
తే. భరణమునకంచుజనములచ్చెరువునొందఁ, గొమ్మగావింపెడపమట్టికూరనిష్ఠ
కడలికంపించుక్రియజగంబడలివణకఁ, దత్సమయజాతహేమంతతరుణవాత్య. ౩
- శా. తత్తాదృజ్ఞదజ్ఞంభమాణతరుణీ తామ్రణ్యసంపద్దశా
ప్రోత్తుంగస్తననిస్తు లోష్ణకవచంబుల్ పూనఁగా నోఁచుటల్

లఘుటీక. — విద్యోతిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన. నికష = సానతాయియైన. అసిక = సమూహము
గల. ప్రద్యోతన = సూర్యుఁడా - విద్వాంసుల యొరయికచేత తృప్తచేత సానపెట్టఁబడిన సూర్యుని
వలెఁ బ్రకాశించువాఁడా ॥ ౧ ॥ నిలింపనదీకిరీటుండు = శివుఁడు. హాటకగర్భ సంభవునితో =
నారదునితో. చేగ = చేప. తనికి = ప్రకాశించి ॥ ౨ ॥ ననలక్రొందొడిమ యొత్తినకో = పువ్వుల
క్రొత్తతొడిమ యొత్తుకొనినను. కంటగిలు = నొచ్చుకొను. ఏర్చు = మండు. ననిచెనో = అనురాగము
నొందెనో. నూలు = మొలనూలు. దర్భదామకాంచి = దర్భత్రాటి మొలనూలు. జిలుగుదువ్వలువ =
సన్ననికట్టుకోక. ఇంతబెళకినకో = కొంచెము ఒరసికొన్నను. గరుదాల్చు = గగుర్పాటునొందు.
ధాతువస్త్రభరణమునకు = కావితోక కట్టుకొనుటకు. కొమ్మ = శ్రీ - రాధ. అదలి = శోకించి.
తరుణవాత్య = చక్కగా సుడిసిపీచునట్టి గాలిచేత ॥ ౩ ॥ తాదృజ్ఞదజ్ఞంభమాణ = దాని
నంటి మదముచేత విజృంభించుచున్న. ప్రోత్తుంగ = మిక్కిలి యున్నతములైన. భోగలక్షణ =

చీత్రానందముగల్గు భోగులకు ని స్త్రింశోగ్రసంపాతమై
 యుత్తాలంబగు నీతుకందున కరం బుద్వేగ మొందింపగఁ. ౪
 తే. చంద్రబింబాస్యకుచలై ల జన్మభూమి, గానరాహుపుణబోలె న క్క డిడిచలికి
 నించుకంతయుఁగంపింపదినముకొనుచు, ముజ్జగంబులుపచరింపమూ లెట్టిక్తు.
 తే. పారదంబునఁదోచిన పసిడితీగ, పగిది రాజ్యలై రాధ చం పకనువర్ణ
 వర్ణమగుమేను కుముదధ వళతుపార, పటలకంచుక వేల్లన ఘటనకలిమి. ౬
 తే. నవ్యకాలాగరూద్వర్త నములసతుల, చన్నుగొండల నుష్ణాగ్ని సంభవించె
 మతినమగ్రులుధూమానుమానకిలన, నగ్ని సాధింతురచలంబులందు నెపుడు.
 తే. సురలు కళ తెల్లఁగ్రోలిన సోముతనువు, కిష్కరముకువ్వరించినగనక క్రోలి
 పువ్వుఁ దేనియచనినయంభోరుహంబొ, యనగమంచికిబ్రహ్మాండ మగలె
 క. అగలుం గుంకుమపువ్వును, దొగరుంజేలలును నీతుఁ ద్రోవంగల వే బ్రలిని
 పొగలేని ముహూరంబులు, మగువలపాలిండ్లు భోగ మహానీయంబుల్. ౯
 క. పైనిగుడు మంచు తువ్వర, వానలచేఁ దడిసి కమల వనలత్పి హరి
 ధ్యాననిమీలితలోచన, యశా నల రాధావధూటి కనుగలమయ్యె. ౧౦
 తే. కాలుఁ గాలును గేలును గేలు మోవి, మోవియును దార్పిభోగిసమూహమమరె
 నూహ సేయంగ భోగిసమూహమునకుఁ, బొసఁగ మనకంపుఁ బెనఁకువలెనఁగు
 క. శ్యామలకాలాగురునవ, ధూమమెదకుసుఖ మొనర్పఁదోరపుఁగన్నుల్ గాదె
 వేమొగుచుకరణి సౌధ, స్తామ మమరెఁ గప్పఁబడిన సోరణగండ్ల. ౧౨
 క. అంత వసంతము జితహే, మంతము దీపించె మత్త మధుకరకలభా
 క్రాంత మురుపువ్వరసవే, శంతమునకలద్రువుల బి సాళముచేలఁగ. ౧౩

భోగపురుషులకు; సర్వములకు. ని స్త్రింశోగ్రసంపాత = క త్తియొక్క భయంకరమైనపాటు.
 ఉత్తాలము = అధికము. నీతుకందున = చలికాలము. ఉద్వేగము = భయమును || ౪ ||
 కడిది = అసాధ్యమయిన. ఇవము కొనుచుక = చలిగొనుచు || ౫ || పారదంబునక =
 పాదరసమునందు. కుముద ధవళ = తెల్లలునవ తెలుపుగల. తుపారపటల = మంచు సమూహమనెడి.
 కంచుక = కవచముయొక్క. వేల్లన = చుట్టుకొనుటతోడ. ఘటన = కూడిక. కలిమిక = కలుగుట
 చేత || ౬ || ఉద్వర్తనము = నలఁగు || ౭ || క్రోలి = త్రొగి. అగలె = భేదిల్లెను || ౮ || అగలు =
 అగరు. చేలలు = వస్త్రములు. ముహూరంబులు = కుమ్మలు. || ౯ || అనుగలము = అనుకూలము ||
 ౧౦ || మనకంపుఁ బెనఁకువలు = సంభోగమునందలి యిచ్చచేఁ బెనఁగులాడుటలు || ౧౧ || శ్యామల =
 చామనిచాయగల. తోరపు = విశాలములయిన. సోరణగండ్ల = కిటికీలచేత || ౧౨ || జితహే
 మంతము = గెలువఁబడిన హేమంతముతువుగలది. మత్తమధుకర కలభాక్రాంతము = మత్తుగొన్న
 కొదమ తుమ్మెదలచేత ఆక్రమింపఁబడినది. ఉరుపువ్వరస వేళంతము = అధికమయిన పూఁదేసె

ఉ. కెంజిగురాకుడాలు దుల కించిన ధాతుపటంబుచాయఁ జే
యం జదుకెక్కుపుప్పొడుల నంటిన తేలులు భూతిభృంజటా
పుంజముఁ బోలఁగా వివిన భూములలో మధులక్ష్మి పొల్చె నీ
లాంజనవర్ణఁ గోరి తప మట్లానరించు మృగాక్షికై వడిక్. ౧౪

క. ఆవిర్భవించె నీల, గ్రీవాళికీలికీల కేవలసఖమై
పూవులకాపడివోవం, గా వేసవి హాసవిపుల ఖరకరమగుచుక్. ౧౫

వ. అప్పు డప్పటుగభన్తి హన్తియుంబోలె పద్మినీ ప్రమోదావహా కరప్రచా
రుండై, దవదహనంబు కురు మహీవిభండునుం బోలె స్వగోత్ర నిర్భేదన
నిపుణంబై, మల్లియలపెల్లు కన్నడకవితావితానంబునుంబోలె షట్పదవృత్త
విలాసభాసురంబై, సరసులుసరసులుంబోలె వనితావిహారమహనీయంబులై
రహివహించె. అంచలంచలం జంచలాచపలంబులును విపులంబులునగు పడ
మటిపవనంబులు పొరుగులయుపవనంబులం బెరుగు కరువలివారువంబులకు
గమనాధ్యయనగురువులుంబోలె వడిమెఱసి నుడిసి యనితయగు వసుధఁ
గాడి నెఱియలువాఱినం దదుదరవిస్ఫురితాంత్రలతామతల్లికల పెల్లునం
బాతాళవ్యాళంబులు గానవచ్చె. పెచ్చువెరుగు ఖరకరకరినిపాతంబుల

పడియలుగలది. సకలద్రువులక్ = అన్ని వృక్షములందును. పిసాళము = వికాసము. చెలఁగక్ =
అతిశయింపఁగా ॥ ౧౩ ॥ డాలు = కాంతి. తులకించిన ధాతుపటంబు చాయక్ = ప్రకాశించిన
కావోకోకచాయను. చదుకెక్కు = బురదలుదేలునట్టి. భూతిభృంజటాపుంజముక్ = భస్మమును
భరించుచున్న జడలసమూహమును. మధులక్ష్మి = వసంతబుతునంపద. నీలాంజనవర్ణక్ = నల్ల
కాటుక వన్నెగలవానిని-కృష్ణుని ॥ ౧౪ ॥ నీలగ్రీవాళికీలికీల కేవలసఖము = శివునిసొసటియన్ని
బావుల ముఖ్యమిత్రము. పూవులకారు=వసంతబుతువు. ఉడివోవఁగక్ = ఉడిగిపోఁగా. వేసవి=
గ్రీష్మబుతువు. హాసవిపుల ఖరకరము=తేజరిల్లుటచే అతిశయించిన సూర్యఁడుగలది ॥ ౧౫ ॥ పటుగ
భన్తి = సూర్యుడు. పద్మినీప్రమోదావహా కరప్రచారుడు = తామరతీగకు పంఛోషమును
కలుగఁజేయుచున్న కిరణములవ్యాపనముగలవాఁడు. కురుమహీవిభండు=దుర్బోధనుడు. స్వగోత్ర
నిర్భేదననిపుణము = తనవంశమునుభేదించుటయందు సమర్థము; తనదైన పరవ్రతమునుభేదించుట
యందు సమర్థము. షట్పదవృత్తవిలాసభాసురంబు = షట్పదము అనెడివృత్తముయొక్క ప్రకాశ
ముచేత ప్రకాశించునది; తుమ్మెదలయునికివలనివిలాసముచేత ప్రకాశించునది. సరసులు = కొల
కులు. రహిక్ = బాగును. అంచలంచలంప్రతిపార్శ్వమునందును. చంచలాచపలంబులు =
మెఱపులవలెఁజలించునవి. కరువలివారువంబులు = జింకలు. అనిత = నల్లనిది. కాడి = నాటి.
నెఱియ = పగులు. తదుదర = వానిలోపలిభాగమునెడికడుపులోని. విస్ఫురిత = ప్రకాశించునట్టి.
అంత్రలతా = ప్రేంగులఁగెలయొక్క. మతల్లికల = శ్రేష్ఠముల. పెల్లునక్ = అతిశయముచేత.

నాత స్తంబు లగు నెలవులం దొరగిపరగువెలదివెన్నెల నీర్వట్టు వెన్నెల పిట్టలు పొట్టలునిండ నాస్వాదించె. రక్కెసజవ్వనులు మవ్వంపుమచ్చికల నిచ్చలుఁగ్రీడింప నా ప్రీడావతుల యతులనాభీవివరంబుల నింకినవియుం బోలె నమలయుదకంబులింకె. విచికిలమాలికాలంకృతమాళిభాగులును నా రంజితధాతుపటల పరభాగులు నగుభోగులబాగున గ్రుడ్డుమోచు నెఱచీ మలచాలు చెమ్మయిమ్ములం గ్రుమ్మరందొడంగె. వ్యావహారికత్యత్వంబు ప్రకటించు ప్రపంచంబుచేత పంచితలగు నెఱుకలేని కరటులకరణి హరిణం బులుమరీచికావీచికాపానవివశంబులై దిశలఁబరిభ్రమించె. ముంచుకొనుసం పెఁగల సౌరభంబునకుం దాళని రోలంబంబులలీల వియోగిలోకంబులు విషయవిముఖంబులయ్యె. ఇసుక మెదువునెలవులం బన్నిన పసుపుటాకుం జప్పరంబులలోనం గుప్పళించిన కప్పరంబుతోడి కురు వేరుపరిమళంబులును జాణిమిలవలపును. వట్టివేళ్ల వాసనలుం గల ప్రపాపాలికాపఘన వర్జితంబు లగు కలశోదకంబులుగ్రోలి సేదదేఱి తెరువరులు తాలవృంతానిలంబుల బలుపుకొలిపి మున్ను పరిక్షిణంబు లగు ప్రాణపవనంబులం బోసరింపం జే సిరి తత్కాలంబున.

౧౬

క. ఆ పద్మిని దినకరకర,తాపమునకు నోర్చిఘోర తప మొనరించె

శ్రీపతియడుగులగొడుగుల, ప్రా పొదవినవారిఁ దాప భర మేలంటుక. ౧౭
తే. ఇట్టు లత్యుగ్ర మగుగ్రీష్మ మేసరేఁగి,కాలవశమునఁదనుఁదాన దీలుపడియెఁ బెచ్చు వెరుగెట్టిదియు హెచ్చు పేర్చుటెల్ల, స్రగ్గుటకెయనిలోకో క్తి చాటుగాదె.

వ్యాళంబులు = పాములు. ఖరకరకరనిపాతంబునక = సూర్యునికిరణములపాటుచేత. ఆత స్తంబులు = అంతట తపింపఁజేయఁబడినవి. వెలది = స్వచ్ఛమయిన. నీర్వట్టువెన్నెలపిట్టలు = దప్పిగొన్న చ కోరపక్షులు. ఆస్వాదించెక = త్రాగెను. రక్కెసజవ్వనులు = వయసుగలరాక్షసశ్రీలు. మవ్వంపుమచ్చికలక = కోమలములైన యాసక్తులచేత. ప్రీడావతి = సిగ్గుగలది—ఆఁడుది. నాభివివరంబులక = బొడ్డుబొక్కలయందు. విచికిల = మల్లెపువ్వులయొక్క. ఆరంజిత = అంతటను ఎఱ్ఱ వాఱిన. బాగునక = విధమున. చెమ్మయిమ్ములక = తడితావులందు. కఱటులకరణిక = మూఢులవిధమున. మరీచికా వీచికాపానవివశంబులు = ఎండమావులయలలను త్రాగిగట్టకపోలి నవి. మెదువు = మెత్తని. గుప్పళించిన = నిండించిన. వలపు = వాసన. ప్రపాపాలికాపఘన వర్జితంబులు = చలిపందిరులనుండు పడుచులదేహములనుండి విడవఁబడినవి సేద = బడలిక. బలుపు కొలిపి = బలముకలుగఁజేసి. పోసరింపక = బలియ ॥ ౧౬ ॥ పద్మిని = పద్మినీజాతిశ్రీ; తామరతీగ ॥ ౧౭ ॥ ఏసరేఁగి = మిక్కిలివిజృంభించి. దీలుపడియెక = బలముతగ్గినదాయెను. పేర్చుట = అతిశయించుట. స్రగ్గుటక = తగ్గుటక ॥ ౧౮ ॥ కోల్కాను = వర్ధిల్లు. కైపు = విజృంభణము.

క. దీప మణగఁ జీకటియును, గోపముడుగ శాంతిగుణముఁగోల్కొనుక్రియ సో
 టోపోద్భట మగు వేనవి, కైపు నడిలఁ దోచె గారు కాలము దశమై ౧౯
 క. ఆకాశతత్త్వతనుఁ డగు, కాకోలగ్రీవు కంఠ కాళిమ యనఁగాఁ
 గోకిలసీలము జలధర, పాకము పర్యాయవృద్ధిఁ బ్రబలఁదొడంగె. ౨౦
 నీ. ధతుధతుక్కుననింగి దాటించెబలుమాను, నీరాళ్లగొందిఁగన్నియమెఱుంగు
 పౌలస్త్యపవనసం పాతజాతప్రీతి, నివిరిన మ్రోకుల కెలమి వచ్చెఁ
 బ్రథమోదబిందునం భారంబు మందునూ నియయయ్యెఁ బరిలిన నేలమేని
 కుఱుముమంతురసానియునుబోలెఁగనుపించెదోరంపుమణులవిదూరభూమిఁ
 తే. గెరలిసకిలించెషణ్ముఖమణువమాపు, పరిమళము చూచెఁగరిశుష్కపల్వలంబు
 గడిమిచిగిరించెగ్రాజవంగడముననిచె, నఖిలహితమైనమేఘోదయంబునందు
 తే. కారుచిచ్చునభృగురాముకారణమునఁ, బెటిలినిర్వంశమైన భూభృత్కులంబు
 త్తేత్రముల వంశవృద్ధి రా జిల్లె మఱియు, జలధరోదయవిప్రప్రసాదలబ్ధి ౨౨
 తే. ప్రబలువడగండ్లునిస్సగోపములుజంబు, ఫలములునుబొల్చెఁబచ్చి పట్టులందు
 వనధిశీరానఁ దెరలు న మ్మణులనెల్ల, నంబుదంబులు వెలిగ్రాసెనటుగకనఁగ
 తే. మోవిచెలువంబుగేదంగిపూవుతేకు, సోయగమునూఁపుకన్నుల పొబగుజికుర
 బర్హిబర్హప్రభయుఁ జూపి ప్రతిఘటించె, నంబుధరకాలసౌభాగ్యమంబుజాక్షి

సడిలక = సశృంగా—తగ్గఁగా. కారుకాలము = వాన కాలము || ౧౯ || కాళిమ = నల్లఁదనము.
 జలధర = మేఘములయొక్క. పర్యాయవృద్ధి = క్రమముగా నగునట్టివృద్ధి చేత || ౨౦ || నింగి =
 ఆకాశము. కన్నియమెఱుంగు = క్రొత్త మెఱుపు. పౌలస్త్యపవనసంపాతజాతప్రీతి = ఉత్తరపు
 గాలిసోఁకుటవలనఁబుట్టినప్రీతిచేత. ఇవిరిన = ఎండిన. ఎలమి = వికాసము. ప్రథమోదబిందునంభా
 రంబు = తొలఁకరి వానచినుకులసమాహము. మంతురసాని = మంత్రసాని. మణువమాపు =
 మూఁగగుఱము. పల్వలంబు = అడుగుపడియ. వంగడము = వంశము—సమాహము. ననిచెక =
 పూచెను. మేఘోదయంబునందుక = వానకాలమునందు || ౨౧ || పెటిలి = పెట్టి. నిర్వంశము =
 వంశములేనిది ; వెదుళ్లులేనిది. భూభృత్కులంబు = రాచకులము ; పర్వతసమాహము. తేత్రము
 లక = భార్యలయందు ; పాలములయందు. వంశవృద్ధి = వంశముయొక్కవృద్ధి ; వెదుళ్లవృద్ధి.
 లబ్ధి = పొందుటచేత || ౨౨ || పోల్చెక = ఒప్పెను. ఆనక = త్రాఁగఁగా. తెరలు = బయలు
 వెడలు. అటుగక = జీర్ణింపక || ౨౩ || మోవి = అధరము ; ఒకానొకపండు. గేదంగి పూవు
 తేకు = పచ్చమొగలిపూతేకు ; మొగలితేకునెడి యాభరణము. సోయగము = అందము.
 ఊఁపుగన్నుల సొబగు = చలింపఁజేయునట్టి కన్నులయొక్కయందము ; చలింపఁజేయుబడునట్టి
 నెమలిపురికన్నులయొక్క యందము. బర్హిబర్హప్రభ = నెమలికుంచెయొక్క ప్రకాశము ;
 దర్భపోచలయొక్క ప్రకాశము. ప్రతిఘటించెక = ఎదిరించెను. అంబుధరకాల సౌభాగ్యము =

- క. సలిలంపువృద్ధజలధర, ములు పూనిన యూతకోల మొత్తములక్రియన్
దొలువానకాళు లెసఁగెన్, గలహంసకులంబు లెల్ల గలఁగంబడఁగన్. ౨౧
- శా. అద్రిగ్రావము లుర్వి రాల బలఘోషాడంబరంబుల్ వియో
గిద్రోహం బొనరింప వారినిధి కెం గేలంటఁగా వాహినుల్
భద్రోభప్రతిమానమూర్తి యగుచున్ పాథోధరక్రేణి కుం
భద్రోణంబులు గుమ్మరించె విమలాం భంపూరధారావళిన్. ౨౨
- క. పాపటతెలుపున డిగి నా, సాపుటముక్తాఫలప్ర చారంబై రా
ధాపుగునక్షోరుహముల, పై పై ప్రథమోదబిందు పటలము నిగిడెన్ ౨౩
- సీ. వెరిగి నూచీముఖా భేద్యంబు లగునంధ కారధారాచ్ఛటల్ గాఱుకొనినఁ
గర్ణజ్వరాపాద కంబులై దంభోళి, గంభీరరవములు గడలుకొనిన
ముష్ణగంబులముచ్చ ముణిగింపఁగాఁజాలు, నీడ గాడుపులు బిట్టెదురుకొనిన
దుర్దమకర్దమ స్తమసంఘన్నభౌ ముల సోనవానలు ముంచుకొనినఁ
- తే. జెదర కఱకాలఁగన్నవ చ్చినవిధాన, నాథసంకేతముల కేగు నడికిరేలు
కాయసంభవబాధాన హాయమగుచు, నైవ్విరిణీకోటి నిర్భయ నైవ్విరధాటి.
- క. త్రిదశగురుప్రతిమానులు, నిది పగ లిది రాత్రి యనుచు నేలుపలుపలే
రు దళితహరినీలమణి, చ్చదనీలము మొగులు సూర్య చంద్రులమింగెన్.
- క. తరణిలయానంతరమునఁ, గర మమరు దిగంతములను ఖద్యోతంబుల్
మరలగఁదై జనస్సృష్టికిఁ, బరమాణుచయంబుగూడఁ బడుచందమునన్. ౩౦

వర్షకాలముయొక్క మనోజ్ఞత్వము || ౨౦ || సలిలంపు = నీళ్లుగల. ఊతకోల = ఊసుకొను కట్ట. వానకాళులు = వానచినుకులధారలు || ౨౧ || గ్రావములు = రాతిగుండ్లు. వియోగి = విరహి; తనవారి నెడఁబాసినవాడు. ద్రోహంబు = చెఱుపును. కెం గేలు = ఎట్లుడాలుగలచేయి. వాహినులు = నదులు. పాథోధర = మేఘములయొక్క, కుంభద్రోణంబులు = కుండలుతూములునుగా. అంభః = నీళ్ళయొక్క || ౨౨ || ౨౩ || నూచీముఖా భేద్యంబులు = నూచిమొనచేతను భేదింపరానివి. చటలు = సమాహములు. కాఱుకొనినక = నిండుకొనఁగా. ఆపాదకంబులు = కలుగఁజేయునవి. దంభోళిగంభీరరవములు = వజ్రాయుధముయొక్క వెలితిలేనిధ్వనులు. ముచ్చ ముణిగింపఁగాన్ = మిక్కిలి ముడుఁగుకొనునట్లు చేయను. ఈడగాడుపులు = శీతవాయువులు. బిట్టు = శీఘ్రముగ దుర్దమ = అణఁపరాని. కర్దమ = బురదయొక్క. సంఘన్న = చక్కఁగాఁ గప్పఁబడిన. సోనవానలు = ముసరువానలు. నాథసంకేతములకున్ = ప్రియుల యేర్పాటుతావులకు. నడికిరేలు = అర్ధరాత్రములండు. కాయసంభవ = మనమృదునియొక్క. నైవ్విరిణీకోటి = ఐనుంటాండ్ర సమాహము. నైవ్విర = యశ్చేచ్ఛమయిన || ౨౪ || ప్రతిమానులు = సమానులు. మొగులు = మేఘము || ౨౫ || తరణిలయానంతరమునకన్ = ప్రాద్దు గ్రంకిన సిమ్మట. ఖద్యోతంబులు = ముడుఁగులు, బురుగులు.

సీ. ఇంద్రచాపంబుగా దిది మాళితలమున, సవరించు బహ్నిపిం ఛంబుగాని
 భీదుర ఘోషంబుగా దిది పాంచజన్యసం జాతగంభీర ఘోషంబు గాని
 యాశ్రయించిన బలా కావళి గా దిది, హరిముక్తాహార యష్టిగాని
 యిది కోలమెఱుంగుగా దుదిరిబంగారంపుఁబసిమిగ్ర మ్మెడుపచ్చ పట్టుగాని
 తే. వృష్టి గా దిది కరుణాంబు వృష్టిగాని, నీలమేఘంబుగా దిది నీలవర్ణఁ
 డౌర నామ్నోలఁబ్రత్యక్షమయ్యెననుచు, హర్షపులకితతనువయ్యెనవ్వహూటి ౩౧
 వ. ఇ ట్లనవరతధ్యానధారా ప్రవాహమగ్నహృదయ యగునాగగనావలగ్నకు
 నిఖిలజగద్వలయంబును విష్ణుమయంబై తోచె నంత భక్తవత్సలుం డగు
 శ్రీవత్సవత్సుండు. ౩౨

సీ. అరచంద్రులోనిచి హ్నింశంబునుంబోలె, నుడుటఁగ స్తురిబొట్టుపదనుకొనఁగ
 గగనంబునందలి ఖరమరీచియుఁబోలె, సురమునఁ గౌస్తుభం బొఱపుమీఱ
 సురభూజశాఖలఁ జాట్టుతేఱులుఁబోలె, గేలఁ బచ్చలకడియాలు మెఱయఁ
 గొడమసంపెఁగ మొగ్గ తుదబొన్నవిరివోలె, ముక్కున ముంగఱముత్యమమర
 తే. నీలగిరిగర్వవెన్నెల నిగ్గుఁబోలె, నవకమగుమేన హరిచంద నంబువొడువ
 వివిధమణిభూషణప్రభల్ వెలయఫలిత, కల్పతరులీల రాధయ గ్రముననిలిచి. ౩౩

ఉ. శ్రీదనర్క గృపారసము చిల్కఁ దపోనలజాయమానహృ
 త్తేదము మానిపించి తన కేలను గే లైమలించి నిర్భరా
 స్లోద మెలర్ప నయ్యువతి నర్థశరీరమునట్లు ప్రోచె న
 య్యాదవరాజవంశమణి యద్రిజనేలిన శూలిపోలికఁ. ౩౪

తైజస = తేజస్సుగలవానియొక్క ॥ ౩౦ ॥ బర్హిపింఛము = నెమలిపురి. భీదురఘోషంబు = విడుగు
 చప్పుడు. బలాకావళి = కొంగలచాలు. హరి = పునోజ్జమయిన. యష్టి = సరము. కోలమెఱుంగు =
 వంకరలేని మెఱపు. ఉదిరి = అపరంజి. హర్ష పులకితతనువు = సంతోషమచేతగగుర్వాబునొందిన
 దేహముగలది ॥ ౩౧ ॥ అనవరతధ్యాన ధారాప్రవాహమగ్న హృదయ = ఎడతెగనిధ్యానముచేయు
 ధోరణియనెడి ప్రవాహమునందు మునిగిన మనసుగలది — ఎడతెగక ధ్యానముచేయునది. గగనా
 వలగ్నకుఁ = ఆకాశమువంటి నడుముగలదానికి — రాధకు. జగద్వలయము = వలయాకారమయిన
 లోకము. శ్రీవత్సవత్సుండు = శ్రీవత్సమను మచ్చ తొమ్మిదందుఁగల కృష్ణమూర్తి ॥ ౩౨ ॥ పదను
 కొనఁగఁ = చెమ్మగిల్లఁగా. ఖరమరీచి = సూర్యుండు. ఒఱపు = అందము. సురభూజ = కల్ప
 వృక్షమయొక్క. కొదమ = లేతవైన. విరి = పువ్వు. ముంగఱముక్కుఁ = నిగ్గు = తేఱిన
 కాంతి. నకకము = మృదువైనది. హరిచందనంబు = పచ్చగంధము. అగ్రమునఁ = ఎదుట ॥ ౩౩ ॥
 చిల్కఁ = ప్రసరింపఁగా. జాయమాన = పుట్టుచున్న. ఖేదము = శ్రమము. తెమలించి = కదలించి. ఎల
 ర్నఁ = అతిశయంపఁగా. ప్రోచెఁ = పోషించెను ॥ ౩౪ ॥ సంగమ = చేరికచేత, ముదిత్యునిఁ =

క. రాధాసంగమము దితుని, మాధవుఁ గని యోటువడిన మాడ్కిఁ దెరలె శం
పాధరము తనదువర్ణము, బాధితమగునేని వెలుకఁ బాటు ఘనుండున్. ౩౧

క. నీలాంజనవర్ణుఁడు రా, ధాలీలావతిని పెనఁగి తనరెడుకరణిన్

గాలము శరత్సమాగమ, హేలాసాభాగ్యమహిమ నేపువహించెన్. ౩౬

నీ. కలఁకనీరెంతయు గతకల్మషముఁజేసె, గతకాఫలమురీతి గలశనూతి

పాపటదీర్చెభూ భాగంబు నాస్యన, శాదంబు శకితాఘ చక్రధార

శిఖితాండవముకళా సీకఁజేసి నడలించె, గఱకుటీకలపేరి కానెవిగువు

లుడిగినజడివాన లుదయించెవెండియుఁ, గరిఘటామదవృష్టి కై తనమున

తే. జెల్లు శోభిల్లె మంకెన లుల్లనిల్లె, గాలకంధరవాహంబు గజ్జరేఁగె

ముదితశతగోపకన్యకా వదనతులిత, లలితరుచి బొల్చె రాకాశ శాధరుండు.

క. చను మొలకలుగల కన్యా, జనములఁ బురుడించె బద్ధ సరసీరేఖల్

ననవిలుతుమిట్టకోలలు, వనరుహముకుళములు గాన వచ్చుటకతనన్. ౩౮

క. అలరాధికాధరాధర, దళముల యదుభర్త నిలుచు దంతక్షతరే

ఖలుబోలెఁగ్రొత్త మంకెన, యలకులపైఁ దేఁటులమరె నాసమయమునన్. ౩౯

తే. పాంచజన్యంబు రాధికా చంచలాక్షి, కంధరకునోడియెచటనోక్రాగిపోవఁ

దగ్గతధ్వని తదృశర్త దాయయనియొ, చేరె వృషభంబు కంఠకు టీరవాటి.

తే. పుండరీకుని రక్షింప భూమిభార, మణింప నవనీతలంబున నవతరిలిన [తె.

యల్లనిగుఱించివచ్చుదుగ్ధాభియనఁగఁ, జంఘ్రికాపాండుజలధరచ్ఛాయనొవ

నీ. కిలుగకుండిననేమి కిడిమిపువ్వులతావి, ననిచిన మరువ మెం తటికినోప

దొడవకుండిననేమి మదకేకినటనంబు, చాలదె యంచల సంభ్రమంబు

సంతోషించినవానిని. ఓటువడిన = జయింపఁబడిన. తెరలెన్ = చలించెను. శంపాధరము =

మేఘము. వెలుకఁబాటున్ = వెలవెలఁబోవును. ఘనుండు = గొప్పవాఁడు; మేఘుండు || ౩౧ ||

పెనఁగి = కలసిమెలసి. తనరెడు=అతిశయించెడు. శరత్సమాగమ = శరత్కాలము రాకయొక్క.

హేలా=విలాసముయొక్క. ఏపు=ఆధికమను || ౩౬ || కతకాఫలము=చిల్లగింజ. కలశనూతి=అగ

స్త్యుండు. ఆస్యనశాదంబు=ముఖభాగంబునందలిబురదను. శిఖి=నెమలి. కళాసికఁజేసి=నాట్యక్రి

యావిశేషముచేత. కరిఘటా=ఏనుగు గుంపులయొక్క. కైతవము=నెవము. కాలకంధర వాహంబు

గజ్జరేఁగెన్ = వృషభముయొక్క మదమతిశయించెను. కళాధరుండు=చంద్రుండు || ౩౭ || నన

విలుతుమిట్టకోలు=మన్మథునివైన కఱకుబాణములు. వనరుహము కుళములు=తామర మొగ్గలు || ౩౮ ||

౩౯ || కంధర = మెడ. క్రాగి=తపించి. దాయ=శత్రువు. కుటీరవాటిన్ = గుడిసెచాలునందు || ౪౦ ||

౪౧ || ననిచిన=చిగిరించిన. పొలపము=ప్రకాశము. శాలి=వరివైరుయొక్క. సోన=మునురు. కడమ

మెఱువకుండిననేమి మెఱుంగులపొలపమే తన్నాత్రములె శాలి ధశభములు
సుడియకుండిననేమి సోనవానలపెల్లు, గడదానవృష్టికే గడమ కలదె
తే. కాసుకాలాన గలిగిన శౌరవంబు, చౌకయైతోచె శరదృతు సౌష్ఠవమున
సురిలితోల్లిటియధికారి యోసరిలిస, వెనుకయధికారియవికానె విభవకళలు.

ఉ. పాడియుఁబంటయుం గలిగి పంకివిహీనమనోహరాంబువుల్
వేడిన నెల్లచోటఁ బ్రభ వింపఁగ భానుఁడు శీతభానుఁడుఁ
గాఁడిన మేఘకాళిమవి కారము దూరమునేయ నెంతయున్
నాఁడెముచూపె శారదది నంబులు నిర్మలమా క్తికాకృతిఁ. ౪౩

సీ. రక్షగట్టరి మహీ రమణు లశ్వములకు, భూరినీరాజన పూర్వకముగ
ఫలకగ్రహణముఁ జౌ పదములగరిమంబుఁ, బరఁగె బాలకులకు గురువులిండ్ల
దుమికిచిచ్చుఁజతోరణములుదూఱినవారు, దూఱి రై కృతాంతుతోరణములు
భుజియించె బ్రజభుజాభోజనంబులుసిగ బంటిగాఁ దొలిక్రిత్ర వంటకముల
తే. నఖిలదిగ్గయ కాంతఁ బు ష్పాయుధుండు, వెలిగుడారంబులోవచ్చి విడిదిచేసె
మురళిమ్రోయించెద్రిభువనీమోహనముగ, రాధకింపుగ నాదినారాయణుండు
వ. ఇట్లు నిజజల నిమజ్జ జంతుజాలంబులకు ఋణత్రయవిమోచనహేతు వగునా
ఋణవిమోచనతీర్థంబునం దపంబుచేసి రాధ కృతార్థయయ్యె నయ్యాదవ
కిశోరంబును గృశోదరీసహాయుండై మాయాశబలితుం డగు జీవపురుషుని
పరుసున వివిధభోగపరాయణుండై పరఁగుచుండె నయ్యెడఁ బుండరీకుని
ప్రకారం బాకర్ణింపుము. ౪౪

క. ఉపమింపఁగరాని తప, స్తపమునఁ గడువాఁడిమీరు ధరణీసుమన
స్తపనుఁడు కమలవికాసం, బెప్పుడును నుడివోని తావి నింపువహింపఁ. ౪౫

=తిక్కువ. కారుకాలానకే = వర్ష ఋతువునందు. ఉరిలి=వదలి. ఓసరిలిసకే=తొలఁగఁగా || ౪౨ ||
పంకివిహీనమనోహరాంబువులు = బుఁదలేని తేటయైనమనోహరజలములు. వేడినకే = కోరినను.
శీతభానుఁడు = చంద్రుఁడు. శారద = శరత్కాలమునందలి || ౪౩ || నీరాజన = ఆరతులు. ఫలక
గ్రహణము - ఫలకపట్టించుట. చౌపదముల = చిందులుద్రొక్కుటలయొక్క. చిచ్చుఁజతోరణ
ములు = నిష్పంగుండములచాళ్లు. సిగబంటిగాకే = తలమునంగ. వంటకములు = అన్నములు.
మురళి=పిల్లనగ్రోవి. || ౪౪ || నిజజలనిమజ్జ జంతుజాలంబులకుకే=తననీటియందుమునిగినప్రాణిసమా
హములకు. ఋణత్రయవిమోచనహేతువు=దేవఋణముఋషిఋణముపితృఋణముసమూడు విధ
ములయినఋణములను తీర్చుకొనుటకుకారణము. అయ్యాదవకిశోరంబు = ఆయదువంశస్థుఁడైనపిల్ల
కాయ=కృష్ణుఁడు. మాయాశబలితుండు=మాయచేతపలురూపములఁగనబడినవాఁడు. పరుసునకే =
విధమున || ౪౫ || తప స్తపమునకే = తపస్సునెడిపేసంగియందు. ధరణీసుమన స్తపనుఁడు = బ్రా

- క. ఆద్యశివాధిష్ఠితమై, యద్యజ్ఞోత్థిర్విలాస యతమై స్వశిరః
పద్యోద్భవమై కడు నన, వద్యము నౌ దశశతార వనజమునందుక. ౪౭
- చ. జొటజొటధారగా వడియు చుం గడలెత్తు సుధారసంబు గ్రుం
గుటగుట నప్పటప్పటికిఁ గోలుచు నాలుగురెండు మూలలక
గుటిలతదాల్చుభోగిని గ గుర్పొడ మించుచు దక్షిణశ్రవ
స్తటవిసరత్పయోదనిన దంబునఁ జొక్కుచు మబ్బగ్రక్కుచుక. ౪౮
- ఉ. విచ్చిన్కమ్మదమ్ములకు విందులుపెట్టు వెడందకన్ములక
బచ్చనిపట్టు బేరురముఁ బ్రాకినమచ్చయుఁ బీలి నెట్టెముక
బచ్చికచాయయుం జిఱుత పాయముగల్గువెలుంగు నిచ్చలో
రచ్చయొనర్ప నందలి ప రాకునఁ డేలుచు వేడ్క నేలుచుక. ౪౯
- చ. గురుజన భక్తియుం గపట గోపకుమారపదాబ్జసక్తియుక
దరలఁగఁ బాపభూరుహవి తానము లీనముగాఁ జెలంగు భా
స్వరతరయోగసింధువున సౌఖ్యమునొందుచుఁ జిద్విసాంకురా
హరణమొనర్చి భూమిసుర హంసము చాలఁ బ్రశంసనొందఁగక. ౫౦
- సీ. తన మొగంబులుప్రాతమినుకుమానికముల, గములుదృవిల్లెడుగనులుగాఁగఁ
దన కమండలువారి దనుజారిపాదార్ఘ్యమలవరించుట కూటచెలమగాఁగఁ
దనమది నెద్దిదో చిననదియొక్కొక్క, రూపాంతరంబునఁ బ్రోదివడయఁ
దనకట్టు నజినరత్నము సృష్టిదీక్షకై, కప్పినయదివోలెఁ గప్పదేర
తే. వీచువీవనచేఁబూని వెనుకఁదనకు, జిఱుతచనుదోయి యొరగుగాఁజేసిపలుకుఁ
జెలువగొలువంగదొలుకారుకలకపులుఁగు, మాపురాహుత్తునిలిచెబ్రాహ్మణుని
చ. నిలిచి నిలింపలోకతటి నీతటినిరజ హేమనీరజో [మోల.
- జ్వలబిససాశఖాదనము వంకన పొంకముమీరు క్రొవ్వనక

హృణుండనెడిసూర్యుడు. ఉడివోని = మానని || ౪౬ || ఉద్యత్ = వెలుంగుచున్న. స్వశిరఃప
ద్యోద్భవము = తనశిరోమార్గమునందుఁబుట్టినది. దశశతారవనజము = సహస్రారకమలము || ౪౭ ||
కడలెత్తు = అలలుకొట్టు || ౪౮ || వీలి నెట్టెము = పికిలిపిట్టయొకలుచెక్కినతలపొగఁగచ్చలోక =
మనస్సునందు. రచ్చయొనర్పక = కొలువుచేయఁగావనింపఁగా || ౪౯ || తరలఁగక = చలింపఁగా.
భాస్వరతర = మిక్కిలివెలుంగునట్టి. చిద్విసాంకురాహరణము = జ్ఞానమనెడి తామరతూడుమో
సునుభరించుట || ౫౦ || ప్రాతమినుకుమానికములగములు = వేదములనెడి రత్నసమాహములు.
ప్రోది = రక్షణము. అజినరత్నము = శ్రేష్ఠమయినచర్మము. ఒరగు = ఆనుకొనెడిదిండు. పలుకు
జెలువ = సరస్వతి. తొలుకా యుకలకపులుఁగుమాపురాహుత్తు = బ్రహ్మ. (తొలుకారుకలక
పులుఁగు = వర్షకాలముకలకతనొందుపక్షి ; హంస. మాపు = గుఱుము. రాహుత్తు = రాతు) || ౫౧ ||

గళముగదల్ప లేని తుర గంబు దటాలున డిగ్గి నమ్రతా

కలితశరీరునిం దిగిచి కౌగిటఁజేరిచెఁ బుండరీకునికా.

౧౧౨

ఉ. చేరిచి సేమమే ? సితకు శేశయలోచనగోచరాత్మ ! నీ

వారికి నీకు నన్న విని వారిరుహాసనుఁ బల్కు నమృహా

దారుఁ డమేయభద్రసము దాయనిదానము నీవు వచ్చుటకా

సారసగర్భ ! యింకఁ గొన సాగుజామీ కుశలంబు మాదెనక.

౧౧౩

క. అని పరమాసన మిడి త, న్ననిమిషు లర్పించునట్లు లర్పించె జగ

జ్జనన స్థితి లయకారణ, జని నజానికా సుజనమతిర జనిరజనీశుక.

౧౧౪

క. అర్పించి నిలిచి చేతులు, గూర్చి పురస్థలికిఁ జూచి గోవిందపదా

బౌర్పారసపానవిధుఁ డ, నర్చితతదితరుఁడు క్షితిను రాగ్రణి పల్కుకా.

౧౧౫

సీ. విజ్ఞానవంద్యుఁ డీ విశ్వనిర్మాత యా త్మారాముఁ డీ త్రిలో కాధికారి

భూమధ్యజనితరు ద్రుం డీ మహామతి, యజ్ఞాతచర్యుఁ డీ ప్రాజ్ఞతముఁడు

సర్వావయవజప్ర జాప్రజాం డీ వేల్పు, ముఖ్యాత్మఁ డీ త్రయా మూలభూతి

దక్షాదికప్రజో ద్భవహేతు వీ యయ్య, కైరైసాక్షి యీ నిర్మలుండు

తే. శాశ్వతుండీతఁడద్భుతై శ్వర్యుడితఁడు, శాంతుండీతఁడువా జ్ఞానంకాంతుండీతఁడు

ననఁగ వెలుఁగొందు నీవునాకతిధివైతి, వేను తోలుమేనఁజేసినదెట్టినోమొ.

మ. అరుణావిష్కృతిభాస్కరోదయముఁ బ ద్మామోద మంభోరుహ

కరముకా వేలుపు విల్ ప్రవర్ణము నోం కారంబు మంత్రాక్షర

స్ఫురణంబుకా బ్రకిటింపఁగా మొదల ను ద్భూతంబులై నట్లు లీ

శ్వరుఁ డేతెంచుటకుకా ద్వదాగమము హా! సంసూచకంబయ్యెడుకా.

౧౧౬

ఉ. త్వాదృశులందు నందకము దాలుచువేల్పు వసించునట్లు ల

ర్చాదుల నూఁదియుండఁ డనియాడుదు రట్లగుటకా సమస్తవ

స్తూదయహేతుభూతి వెలుఁ గొందెడు మీ రిటక్కిల్లు వచ్చుటకా

శ్రీదయితాగమంబు కిడుఁ జేరువ యా నని నిశ్చయించితికా.

౧౧౭

నీరజ = రేణువులులేని. బిససాశ్చాదనమువంకన = తామరతీఁగకాడలనుతి నెడిప్రక్కనే ॥ ౧౧౨ ॥
 సితకుశేశయలోచన గోచరాత్మ = విష్ణుఁడువిషయమయినమనసుగలవాఁడా ॥ ౧౧౩ ॥ జనికా =
 పుట్టుకగలవానిని. రజని = రాత్రికి ॥ ౧౧౪ ॥ ౧౧౫ ॥ నిర్మాత = నిర్మించువాఁడు. భూమధ్య
 జనితరుద్రుండు = కనుబొమనడుమఁబుట్టిన రుద్రుఁడుగలవాఁడు. త్రయా = మూడువేదములనము
 దాయము. వాజ్మనకాంతుండు = సరస్వతికి ప్రിയుండు ॥ ౧౧౬ ॥ అరుణావిష్కృతి = అరుణో
 దయము. హా=హేరా ॥ ౧౧౭ ॥ ఊఁది=అవలంబించి. శ్రీదయితాగమము=విష్ణుదేవునిరాక ॥ ౧౧౮ ॥

- క. నా విని నగు మొగమునన, ద్వేవజ్యేష్ఠుండు వాను దేవప్రియు సం
భావించి సజలజలధర, రావనిభగభీరకంఠ రథస్వని బలుకున్. ౫౯
- చ. ఒసఁగెద నీకు వేఁడు వర మోపరమవ్రత ! యెద్దియేనియున్
మసలక యన్న నన్నయన మన్నితుఁ డిట్లను నట్టిదేనియున్
బిసపహగర్భ ! దుర్భవవి భేదనుపైఁ దలఁపుం దదీయసం
గనుఖ మఖండధర్మపరి కర్మముఁ గూర్చి నొసంగు నా కొగిన్. ౬౦
- చ. అనవుడు నట్ల యిచ్చి కమ లాసనుఁ డాశమశాలిఁ బల్కు నో
మునివర ! నీవు సేయు తప మున్ జపమున్ బెరరేప నెల్లి నే
టన భవదగ్రవీధికిఁ గ డారపటుం డిట వచ్చు మున్నె యా
యన నిను నేలినాఁడు చరి తాథ్వుడ వీవు చతుర్థసంపదన్. ౬౧
- క. నీ యీ శ్మేత్రము నోముని, నాయక ! దేవర్షి నరగ ణప్రాప్తిత ని
శ్రేయసపదాన్య మగునని, పోయెఁ బయోజాతసూతి పోయిన నతఁడున్.
- ఉ. ధాతఁ దలంచి మ్రొక్కి యథ దాతసరోజదళాక్షుఁ గాంచి లో
బ్రాంతి పెనంచి యన్నలువ పల్కులు సత్యములొక్కొ వాక్కథా
ప్రోత ముకుందుఁ డెందు నను బోఁటికి దక్కునె దక్కకేమి భ
క్తాతుర తాపహరి దను జారియనా వినమే బుధోక్తులన్. ౬౩
- సీ. అవమాదబ్ధి బ ర్హమున నొండొంటిసి క్కములంటి చల్దించి క్కముదలిర్పఁ
బంటకార్యేలిదమ్మి దంట గెంటసమాడు, వెడఁదకన్నులకాంతి వెల్లివొడువ
మెఱుంగుఁ జెక్కులమీఁద మిట్టించి మొసలివా గడమద్దికాయల తళుకులమర
వత్సస్థలమున శ్రీ వత్సకౌస్తుభవైజ యంతు లిందిరతోడి వంతువడయ
తే. నిమ్ననాభియుఁడ్రవళి వ ల్లితజరము, కరకలితచిత్రభద్రశంఖములునమర
మన్మనంబుననేప్రాద్దుమలయుచున్న, ధూర్తబాలుడునామ్రాలఁదోచునొక్కొ

కంధరము = కంఠము || ౫౯ || మసలక = అలస్యముచేయక. దుర్భవవిభేదనుపైక = చెడ్డజన్మ
ములను చెఱుచువారఁడైనవిష్ణునిమీఁద || ౬౦ || పెరరేపక = ప్రేరేపింపఁగా. కడారపటుండు =
గోరోజనపువనైవస్త్రముగలవాఁడు - కృష్ణుడు. చరితాథ్వుడవు = కృతాథ్వుడవు. చతుర్థసంపదన్ =
మోక్షముకలిమిచేత || ౬౧ || నిశ్రేయసపదాన్యము = మేలునిచ్చునది || ౬౨ || అవదాత = తెల్లని.
బ్రాంతి = ప్రేమ, వాక్కథాప్రోత = మాటలచేతనుకథలచేతను గూర్చబడినవాడగు || ౬౩ ||
అవమాద = సిగయందలి. పంటకారు = శరద్భతువు. వెలిదమ్మిదంటక = శ్రేష్ఠమయిన తెల్ల
దామరను. గెంటసమాడు = పరిహసించు. వెల్లివొడువక = ప్రహసించు. మిట్టించి = మీఁదికెగిరి.
మొసలివాగడమద్దికాయలతళుకులు = మకరకుండలములకాంతులు. వంతు = సామగ్గము. నిమ్న =

క. అని యీగతి మీమాంసా, వనిమానసమృగము ద్రిపు వైష్ణవరత్నం
 బునకు నిజదక్షిణేక్షణ, వనజచ్ఛద మదరె శుభని వహాపిశునంబై. ౬౫
 తే. నాడుమఱునాడునవ్విప్రనందనుండు, ధాతమాటలచందంబుదానవారినిఁగి
 తనకడకువచ్చురా ములుదలఁచితలఁచి, ముచ్చటలయేటితరంగల మునిఁగిము
 వ. మూడవనాడు యథాకాలప్రబుద్ధుండై పూర్వాశ్రితసిద్ధాశ్రమంబున బద్ధ
 పద్మాసనాసీనుండై. ౬౬

క. కరివదనదేవతామిళ, దరుణాభచతుర్దశాఢ్య వాదిమసాంతా
 త్షరయుత మగు నాధారాంబురుహంబునఁగలుగువలపు బుగులుకొనంగఁ.
 క. పూనఁ దటిత్ప్రభ వడ్డళ, మై నలువ వసింప బాది లాంతాత్షరసం
 ధానస్ఫుట మగు స్వాధి, స్థానాబ్జమునందు వెడల సత్సైరభముల్. ౬౯
 క. డాద్యము ఘాంతికమును నీ, లద్యుతియుఁ బురాణపుష్ప లాలితము సుధీ
 వేద్యము నగు దశపత్రసముద్యన్మణిపూరకమున మొలవఁగఁదావుల్. ౭౦
 క. శైవము ద్వాదశదళరే, ఖావళితకతంబు కమ్రాకినకచ్చాయా
 శ్రీవహము నౌ ననాహత, మేవేళం జెడనిగంధ మిగురొత్తింపఁ. ౭౧

లోఁతైన. త్రివళి = మూడుముడుతలచేత. చిత్రభద్రు = నానావర్ణములుగలతిత్తి. మలయు = తిరుగు.
 ౬౪॥ మీమాంసాసానిక = పరబ్రహ్మప్రతిపాదకశాస్త్రమనెడిభూమియందు. దక్షిణేక్షణవనజచ్ఛద
 ము = శామరరేకువంటికుడికన్ను. పిశునంబు = తోఁపించునది ॥ ౬౫ ॥ ౬౬ ॥ ప్రబుద్ధుండు =
 మేలుకొన్నవాడు ॥ ౬౭ ॥ కరి...యుతము = విఘ్నేశ్వరుండు దేవతయు ఇంచుక యెట్టిని
 కాంతియునాలుగు రేకులునుగలదియు వశిష్టసవర్ణములతోఁగూడినదియును. ఆధారాంబురుహంబు =
 ఆధారకమలము. బుగులుకొనంగఁ = నిండుకొనఁగా ॥ ౬౮ ॥ తటిత్ప్రభ = మెఱపుయొక్క
 వెలుంగువంటి వెలుంగుతో. వడ్డళము = అఱు రేకులుగలది. నలువ = బ్రహ్మ. బాదిలాంతాత్షరసం
 ధానస్ఫుటము = బభ్రమయరలవర్ణములకూర్పుచేత ప్రకాశించునది. స్వాధిస్థానాబ్జము = స్వాధిస్థా
 నకమలము. సత్సైరభములు = మంచివాసనలు ॥ ౬౯ ॥ డాద్యము = దేవర్ణము మొదటిదిగాఁగలది.
 ఘాంతికము = ఘనర్ణముకడపటిదిగాఁగలది. అనఁగాడహణతథదధనపఘనర్ణములుకలది. నీలద్యుతి =
 = నల్లనికాంతిగలది. పురాణపురుషలాలితము = విష్ణుదేవతాకమగుటచేమనోజ్ఞమైనది. సుధీవేద్య
 ము = పండితులచేఁడెలియఁదగినది. దశపత్రసముద్యన్మణిపూరకమునక = పదితొకులచే వెలుంగు
 నట్టిమణిపూరకకమలమునందు. మొలవంగఁ = పుట్టఁగా. తావులు = పరిమళములు ॥ ౭౦ ॥
 శైవము = శివుఁడుదేవతగాఁగలది. ద్వాదశదళరేఖావళితకతంబు = పండ్రెండుతొకులచేత చుట్టఁ
 బడినకతవర్ణములాద్యంతములుగాఁగలది. అనఁగా కఖగఘజచఛజఘఘఘటతవర్ణములుగలది. కమ్ర
 కనకచ్చాయాశ్రీవహము = ప్రకాశించునట్టిబంగారువన్నెయొక్క కలిమినివహించినది. బంగారు
 వన్నెగలిగిప్రకాశించునది. అనాహతము = అనాహతకమలము. ఇగురొత్తింపఁ = చిగుర్పునట్లుచే
 యుండు. అతిశయింపఁజేయుఁగా ॥ ౭౧ ॥ పదియొఱుసారంబులు = అకారము మొదలుగాఁగలపది

క. పదియాలు తేకులందును, బదియాలు సారంబులుండఁ బరమజ్యోతి
ష్పదమై సురమునివశతక, బాదలు విశుద్ధమునఁబొంక ముగఁబరిమళముల్
క. దశయుగమున హంతుంబులు, పాలుపొందఁ జిదంశమగుచు భూరిమణివిభా
వలీఁ దగు నాజ్ఞాపురమునఁ, గలవాసన లేసరేఁగి కడలుకొనంగఁ. 23

ఉ. ఇంతకు నూర్ధ్వమై శిరసు నిక్క నధోముఖమూర్తి బొల్పి య
త్యంతవికాసశాలియయి యాద్యశివాశ్రయమై సహస్రప
త్రాంతర చిత్సుధారస మ హార్షురదుర్గిన హుచరించు న
ద్దొంతరపువ్వున గలుగు తోరపుఁగంపులు పెంపుమీఱఁగఁ. 2౪

చ. కనదరుణప్రభావిభవ గర్వ మఖర్వముగా నొనర్చుచు
దనువు తళుక్కునఁ మెఱవఁ దత్సరనీరుహప జ్జీవేరి ని
చ్చైన వడినెక్కి నిక్కి నిజ జిహ్వికఁ జూచి లలాటమధ్యసం
జనితసుధామయూఖసుధ సర్వపురంద్రిక క్రోలి సోలఁగఁ. 25

క. హృన్మణిసూత్రాశ్రయి యగు, చిన్మూర్తి బుర్రాణపురుషు శేషావాసుం
గన్మోగిచిలోనిచూపున, సన్మాన్యఁడతండు చూచు సమయమునందుఁ. 2౬
దండకము. కడిదియనుచు ధేనుకుఁ ధేనుకుత్మీల దంభోళిసం స్తంభి దో స్తంభ
సంభూత శౌర్యాగ్నిచే గ్రాచి గోలోకముం గాచి గోవర్ధన షోణిభృత్కం

యాఱుచ్చులును. పరమజ్యోతిష్పదము = మేలయిన వెలుంగనకువోటు. సురమునివశతక = నార
దుండఁబడి దేవతగాఁగలదియగుటచేత. విశుద్ధమునక = విశుద్ధకమలమునందు. పొంకముగఁ =
పొందికైనదికాఁగా ॥ 2౨ ॥ దశయుగమునక = రెండు తొలలచేత. హంతుంబులు = హం తుం
అనువర్ణములు. పాలుపొందక = పొందుపడఁగా. చిదంశము = జ్ఞానాంశమైనది. భూరిమణివిభా
వలీక = విశేషమయిన మాణిక్యకాంతి పజ్జులచేత. ఆజ్ఞాపురమునక = ఆజ్ఞాచక్రమయిన కమ
లమునందు. ఏసరేఁగి = మిక్కిలిరేఁగి. కడలుకొనంగఁ = అతిశయింపఁగా ॥ 23 ॥ ఇంతకుక =
ఈ చెప్పబడిన వానికన్నిటికి. ఊర్ధ్వమై = విూడై. శిరసునిక్క = మూర్ధిసానమునందు.
ఆద్య = మొదటివాడైన. సహస్ర...దుర్గినము = సహస్రపత్ర = మేయరేకులుగల సహస్రార కమ
లముయొక్క. అంతర = లోపలి. చిత్ = జ్ఞానరూపమైన. సుధా = అమృతము యొక్క. రస = జల
ముచేసిన. మహార్షుర = దొడ్డనెలయేటివలన. దుర్గినము = మబ్బుకమ్ముటచే సూర్యరశ్మిలేని దిన
మును. ఆచరించు నద్దొంతరపువ్వునక = చేయునట్టి యాదొంతి పువ్వునందు. తోరపుఁగంపులు =
అధికపరిమళములు. పెంపుమీఱఁగఁ = వృద్ధిచేత అతిశయింపఁగా ॥ 2౪ ॥ అఖర్వము = తక్కువ
కానిది. మెఱవక = వెలుంగఁగా. జిహ్వికక = నాలుకను. సుధామయూఖసుధక = చంద్రుని
యందలి యమృతమును. సర్వపురంద్రిక = ఉత్తమయైన సర్వత్రీ ॥ 25 ॥ చిన్మూర్తిక = జ్ఞాన
స్వరూపుని. మొగిచి = మూసి ॥ 2౬ ॥ కడిది = అసాధ్యుడైన, ధేనుకుత్మీల = గోవర్ధన పర్వ
తముచేత. దంభోళిసం స్తంభి = వజ్రాయుధమును నిలిపిన. దో స్తంభ = స్తంభమువంటి భుజమునందు.

దరక్షోణిఁ గ్రీషించువిన్నాణి పెన్నాటకంబై నక్కొన్నులకగలు పెందళ్ళు
 లక వల్లడఁ జిల్లు నెమ్మోముజాబిల్లి శోభిల్ల నుత్తుల్ల గల్లద్వయిక్ మాత్తి
 మత్తిల్లి నర్తించుచుక్ మాకరాకారరేఖాభిరామంబు లౌ కుండలంబుల్
 సమగ్రప్రభామండలంబుల్ చలింపక నిలింపాశుగాసాకృతిక్ మాసరంబైన
 మాయూరపింఛంబుతో నైక్యముంబొందుచిక్కింబుచేగొప్పయై కొప్పుగన్న
 ట్టగన్నట్టగారాని వేడ్కమహాఫాలపట్టంబుపై నెట్టుకో, నిగమకమలగంధ
 ముల్ సందిలంజేయు నాసాపుటిక్ బ్రస్ఫుటస్ఫుర్తివర్తిప దృప్యధనుస్సంప
 దల్ పెంపుమీరంగ రంగదుఁచిక్ శాక్వరస్కంధంబంధుత్వగంధంబురూపించు
 మూఁపుల్ పురాయింప నింపారురేఖాత్రయామైత్రి నేత్రప్రియంబిచ్చు
 చుక్ గంబుపాకంబునం బంధురంబై వలత్కంధరంబొప్పకపైక్కునీలంపుఁ
 గంబంబులంబోలు బల్లెలులీలావిభూషావళింజాలభాస్వి నుల్లోకసౌందర్యధు
 ర్యస్థితిక్విస్త్రుతంబౌనురస్సీమజీమూత మైహారవ్నోపలత్రేణి రాణించుమిం
 చుంబురాణింపఁగాఁ జేయునచోన యుచ్ఛానజానుచ్ఛవిక్ దుచ్ఛముంజేసి
 కంజాతవాసాంఘ్రికంజాతలాక్షాంశంకావహం బైనపంకేజరాగంబిగుర్పం
 గ, శ్రీచరణయుగళహాటకంబై కిన్దాటికోద్య త్తలాకోటులూటాడుచుక్
 జాటువాచాటతం జాటి ముప్పేటగాఁజుట్టిన్కాదీగ చుట్టుల్ గటిక్ సంఘటిల్లక

సంభూత=పుట్టిన. శౌర్యాగ్నిచేక్=శూరత్వపు నిష్పచేత. క్రాఁచి=కాల్చి. గోలోకముక్=గోవుల
 సమాహమును. షోణిధృత్=కొండయొక్క. కందరక్షోణిక్=గుహప్రదేశమునందు. విన్నాణి=
 నేర్పరి. పెన్నాటకంబు = మిక్కిలి నలించుటగలది. క్రాలు=ప్రకాశించునట్టి. పెందళ్ళులక్ =
 అధికమయిన తళితళయను కాంతులను. చిల్లు = వ్యాపింపజేయునట్టి. ఉత్తుల్ల గల్లద్వయిక్ =
 వికాసముగలచెక్కిశ్యజంటయందు. మాత్తి=అంటి. మాకరాకారరేఖాభిరామంబులు=మొసలియా
 కృతివంటియాకృతిగలరేఖలచేతమనోజ్ఞ ములయినవి. సమగ్రప్రభామండలంబులు=కొఱతలేనివెలుఁ
 గుల సమదాయముగలవి. మాసరంబు = అతిశయించినది. మాయూరపింఛంబు = నెమలియొకల
 మచ్చు. శాక్వరస్కంధ బంధుత్వ గంధంబునక్ = ఎద్దుమూఁపురమునుబోలి నిక్కుగల గర్భమును.
 పురాయింపక్ = విజృంభింపఁగా. కంబుపాకంబునక్ = శంఖమువిధమున. బంధురంబై=నిమ్నా
 స్త్రుతములుగలదై. వలత్కంధరంబు = గుండ్రనిమెడ. ఉల్లోక = లోకాతీతమయిన. హారవర్నో
 పలత్రేణి = ముత్యాలపేరులనెడి వడగండ్లచాలు. రాణించు = ప్రకాశించునట్టి. మించుక్=మెఱ
 పును. పురాణింపఁగాక్=వర్ణిల్ల. ఉచ్ఛాన = దట్టమయిన. జానుచ్ఛవిక్ = మోకాళ్ళకాంతిని.
 కంజాతవాస = లక్ష్మీదేవియొక్క. లాక్షాంక = లక్షగుఱుతులనెడి. శంకా = సందేహమును.
 ఆవహంబు = కలిగించునది. పంకేజరాగంబు = పద్మరాగముకొస్తుభమణి. ఇగుర్పంగక్ = చిగి
 రింపఁగా—ప్రకాశింపఁగా. హాటకంబు = బంగారు. ఊటాడుచుక్ = కదలాడుచు. చాటు =
 చాటింపు. వాచాటతక్ = మాటకారితనమును, కటిక్ = మొలను. తటిల్లేఖ = మెఱఁపుతీగ,

దటిల్లేఖ లేఖర్షభుంజేరి రంజిల్లునా నుల్లలత్కాంతి గోయప్టి యుత్కృష్టమై
హేచ్చుగానిచ్చుకువచ్చుచుగ్రచ్చుకాయల్ కరాధిస్థితాజాండషండంబు
లోనాగడుజిత్రభస్మంబునకనిల్చినబొల్లుగాగల్పకస్వచ్ఛగుచ్ఛంబు
సత్యార్థమైనిత్యముంగ్రాత్రగాఁబూనియున్నాఁడనభవ్యశంఖంబుసవ్యా
గ్రహస్తంబునం దిమ్ముగా దివ్యభూషావిశేషార్భటుల్ గ్రమ్మ లేదెమ్మెరల్
గ్రమ్మఁగానప్రదిక్పాలకప్రస్తుతుల్ స్వస్థలంబంటఁగానంటగారాకరాకాను
ధాభానుభానూజ్వలజ్వలకీలాకులప్రేధరీధాకృదాచూఢగాఢత్విడౌఘంబు
మోఘంబుగా మేఘవీధిం ధరాధోజగన్ధోరణికదోరణల్ గట్టయాదవరమ
ణుండునాభిసంజాతకంజాతజాతుం డఖండంఘ్రీపీతీభవద్విశ్వవిశ్వంభరాభా
గుఁడాభోగవద్యోగిభోగాసనుండాసవామోదమాధుర్యధుర్యాసుర స్త్రీకపో
లద్వయీపత్రరేఖాపకారక్రియా క్రూరచక్రాంకుఁడోంకారసర్వస్వ నిర్వా
హకుండుర్విచే దుర్వహంగప్రభాగుర్విచే నోషధుల్ గన్నప్రభావ్యఖ్యపృథ్వీశ
ముఖ్యుండు పుండ్రక్షుకోదండలత్రాభుఁడంచద్దరస్మేరసారం దుదారుండు
దారోత్తమల్ నీలయౌబాలయౌ లక్ష్మీయౌపత్నీలాక్షీ శిరోరత్నముౌ
భూమియౌ భామయౌ బ్రేమఁ గామించి వెన్నాడఁగా మించి పంచాబ్దుఁ
డయ్యౌ గడుౌ బ్రోడతాబోడలుం జూడ గాలేనిపెన్నిక్క నిక్కంబ యావి
వ్కృతిం జూపి దీపించియుండె.

22

లేఖర్ష భుక్ = ఇంద్రుని. ఉల్లలత్ = తళితళలాడుచున్న. గోయప్టి = ఆవులనుదోలెడుకట్ట,
కరాధిస్థిత = చేతియందుంచుకొంటెడిన. పండంబులు = సమూహములు. లేదెమ్మెరలు = లేత
నాయువులు. నగ్ర = వంగిన. కప్ర = నునోజ్జమైన. సుధాభాను = అమృతకిరణుండు — చం
ద్రుండు. ఉజ్వలత్ = వెలుగుచున్న. జ్వలకీలాకుల = మంటల లేశముచే కలతనొందిన. రీధా
కృత్ = అవమానపఱచుచున్న. ఆచూఢ = మీఁదికి ప్రసరించిన. గాఢత్విడౌఘంబు = అధికకాంతి
సమూహము. మోఘంబు = కొట్టుపడినది—వ్యర్థము. అధోజగన్ధోరణిక్ = క్రిందిలోకము విధ
మున. దోరణిట్ట = బారులుదీర. నాభిసంజాత కంజాతుండు = బొడ్డునందుఁబుట్టిన బ్రహ్మగల
వాడు. పీతీభవత్ = పీతముగాఁజేయబడిన. విశ్వ = సమస్తమయిన. విశ్వంభరాభాగుఁడు =
భూప్రదేశము గలవాడు. ఆభోగవత్ = పరిపూర్ణత్వమువంటి. భోగిభోగాసనుండు = పాముదే
హముపీతముగాఁ గలవాడు. ఆసవ = మద్యముయొక్క. ఆమోద = పరిమళముయొక్క. పత్రరే
ఖా = మకరికాపత్రపురేఖలకు. చక్రాంతుడు = చక్రము గుఱుతుగలవాడు. దుర్వహంగప్రభాగు
ర్వి = వహింపరాని అవయవముల కాంతిచేత గొప్పది. పుండ్రక్షుకోదండ లత్రాభుఁడు = మనమగుల
యొక్కలక్షును బోలినవాడు. అంచద్దరస్మేర సారండు = ఒప్పినమయిన చిఱునవ్వుయొక్క
సత్తగలవాడు. దారోత్తమలు = ఉత్తమురాండ్రయిన భార్యలు. పత్నీలాక్షీ = స్త్రీ. వెన్నా
డఁగాక్ = వెంటనంటిరాఁగా. బోడలు = ఏకదండినన్యాసులు. పెన్నిక్కౌ = దొడ్డతావునందు,

క. కను దెఱచి తనదులోనం, గను దేజము మ్రోలఁ గాంచి కమలాసనుఁ డా
డినయట్ల నిక్కమయ్యెనె,విను గన నిది క్రొత్తయనుచు వెనునుత్థితుఁడై .

సీ. చామరధ్వజశంఖ చాపప్రముఖచిహ్న, లలితపదార్పణా లంకృతమహీ
దళితోపరిత్వగుజ్జ్వలదంశుమత్ఫలా, స్తంభాభిరామోరు దండయుగళు
వరదానముద్రాబ్జ ధరణభూషితకటి, న్యస్తకుంచితసమున్నతభుజాధ్యు
సింహావలగ్నల క్షీపరిహాసితో యజగర్భ గర్భవృత్తావలగ్ను

తే. జలదసంకాశు నిర్వృడ జఘనదేశుఁ, గోటికందర్పలావణ్య గుణశరణ్య
విష్ణునిజభక్త వర్ధిష్ణుఁగృష్ణుఁగాంచి,పటచెసాకోశుఁడగుచునాబ్రాహ్మణుండు.

చ. పటచిన దేవకీసుతుఁడు పక్కుననవ్వినుఁ గ్రమ్మతిల్లి మ్రే
దఱచుగ రోమహర్షణ ము దంచితభక్తిభరాకులత్వ మే
ర్పటచుచుఁ గేల్కొగిడ్చి పలుపల్కుల తల్కుల సన్నవెన్నెలకొ
బటపుచుఁ బ్రస్తుతించె ముని బంధవిభంజను భక్తరంజనుకొ.

౮౦

మాలిని. విధి శివ సనకాదుల్ వేదముల్ గూడి నిన్నో
మధునుధన ! యితం డి మృష్టివార డంచు నెన్నకొ
విధురులయినచోటకొ నేర్చునే గాఢమోహం
బుధి వడిఁ బడుచు న్నాబోఁటి నీ వాట మెన్నకొ.

౮౧

తరల. హరిహయోపలభౌధరాక్యత్రి నంద మొందినయట్టి నీ
యరుభృగు స్తుతిపాత్రముకొ గట కోజ్జ్వలంబు నశౌఘర

ఆవిష్కృతికొ = అవతరించుటను || ౭౭ || ఉత్థితుఁడు = లేచినవాఁడు || ౭౮ || పదార్పణ =
అడుగులు పెట్టుటచేత. దళిత = భేదింపఁబడిన - బిలువఁబడిన. ఉపరిత్వకొ = మీదితోలువలన.
ఉజ్జ్వలత్ = వెలుగుచున్న. అంశుమత్ఫలాస్తంభ = అరటికంబములవలె. ఊరుదండ=దండా
కాగమయిన తొడలయొక్క. అబ్జధరణ = కమలమును ధరించుటచేత. కుంచిత = వంపఁబడిన.
సమున్నత=మిక్కిలిపొడుపులైన. సింహావలగ్న లక్ష్మీ పరిహాసి=సింహము నడుముయొక్క యం
దమును పరిహాసించునది. వృత్త=వట్టువైన. జలదసంకాశకొ = మేఘమును బోలినవానిని. నిర్వృ
డజఘనదేశకొ = సిగ్గువిడిచిన మొలగలవానిని - దిగంబరుని. సాక్రోశుఁడు=తిట్టుటతోఁగూడిన
వాఁడు || ౭౯ || క్రమ్మతిల్లి = వెనుకకుతిరిగి. రోమహర్షణము = గగుర్పాటు. భక్తిభరాకు
లత్వము = భక్త్యవ్రతశేయమువలని కలతపోటు. తల్కుల = తళితళలాడుచున్న. పటపుమకొ=వ్యా
పింపఁజేయుచు. బంధవిభంజనుకొ = మోహబంధములను జెటుచువానిని || ౮౦ || విధురులు=
వికలత్వమునొందినవారు. నీవాటము=నీమహిమమును || ౮౧ || హరిహయోపల=ఇంద్రనీలముణుల.
భృగు=పఱియ ; భృగువ నెడిముని. కటక = కొండమీది చదరపునేల ; కడియము. పాదము =

త్నరుచిమిత్రము నైనపాదము నంజనించిన గంగ ని

త్యరతిఁ బూని తలంతుఁ దాప ని దాఘవృత్తినివృత్తికిఁ.

౧౨

భుజంగప్రయాతము. స్ఫురన్నాభిగర్తప్రభూతాంబుజాతో

దరక్షోణిలో వేల్పు తాతఁ విధాతఁ

నిరాతంకసర్గక నిర్ణేతఁ గంటిఁ

హరీ ! తాతకుం దాత వైయుంట యొప్పఁ.

౧౩

స్వగిణి. నీతిమై వైన్యభూనేతవైరత్నసంఘాతదివ్యాషధిగ్రామముల్ భూతహృ
త్ప్రీతి గన్బట్టవే స్ఫీతహర్షోత్కటఁ, భూతధాత్రీగవిఁ బూతనాఘాతనా !

లయగ్రాహి. ఆగమసముద్ధరణ రాగరసలంపటను భాగమనియామకరసాగరిమ

భోగపదవీనిహిత భాగవతభాగగన భాగపరిపూర్ణ పర భాగవపుర్రా [కారీ

త్యాగగుణధుర్య మునియాగపరిరక్షకహలాగతసమిద్విజయసాగతమతాహ్వా

ద్యోగ కలికాలకలు పాగకులిశాంకకొనసాగినకృపమనుపు యోగిహితమ

మ. రవిభామంబులు సిద్ధమంత్రములు చంద్రజ్యోత్స్నికల్ సన్మణి [మృక్

ప్రవరశ్రేణులు భవ్యభేషజతతుల్ పాథోధరంబుల్ సుధీ

భవనిస్తారక ! సేమమిచ్చి జగముఁ బాలించుచుర్యాద నీ

యవతారంబు లశేషలోకహితచ ర్యాధుర్యసంచారముల్.

౧౪.

ఉ. అంజనపుంజనవ్యతర మై తగు నీ తిరుమేనికప్పక

ల్పిం జాలుకంగఁ జేకుఱుఁ జ మీ కమలేక్షణ ! సూక్ష్మదృక్కులౌ

గంజభవాదివృద్ధులకు గాఢతరాక్షరలక్ష్మి యెందుఁ గా

నం జనుఁ గాదె కప్పకత న్ మునుదోపని యక్షరస్థితల్.

౧౫

కొండవెంబడి చిన్నకొండ ; అడుగు. తాపనిదాఘవృత్తి = తాపత్రయమనెడి పేఁగికాలము

యొక్క ప్రవర్తనము || ౧౨ || నాభిగర్తప్రభూత = బొడ్డుబొక్కయందుఁ బుట్టిన. నిరాతంక =

భయములేని. సర్గ = సృష్టికి. తాత=బ్రహ్మ ; తండ్రి || ౧౩ || వైన్యభూనేత = వైన్యఁడను

రాజు—పుష్పచక్రవర్తి. దివ్యాషధిగ్రామములు=బిప్పిదముతైన ఓషధుల సమూహములు. స్ఫీత=

అధికమైన. ఉత్కటఁ = మదించినదానిని. భూతధాత్రీగవిఁ = భూమియైన ఆవును || ౧౪ ||

లంపట = అత్యాసక్తిగల. పదవీ = మార్గమునందు. నిహిత=ఉంచఁబడిన. వపుర్రా = దేహము

కొనగలవాఁడా. హలాగత = నాఁగటివలన వచ్చిన. సమిద్విజయ = యుద్ధమునందలి గెలుపు

గలవాఁడా. సాగత = బుద్ధునిదైన. కలుషాగ కులిశాంక = పాపములనెడి కొండలకు వజ్రాయుధ

చిహ్నముగలవాఁడా. మనుపు = రక్షించుము || ౧౫ || జ్యోత్స్నికలు = వెన్నెలు. భేషజ =

మందులయొక్క. పాథోధరంబులు = మేఘములు. సుధీభవనిస్తారక = విద్యాంసులను జన్మముల

వలననుండి తరింపఁజేయువాఁడా || ౧౬ || అంజనపుంజ = కాటుకరాశివలె. నవ్యతరమై=మిక్కిలి

క. కమిచి యణురేణుత్పణకా, వృములం బరిపూర్ణవృత్తి సమకూరెను నీ
 యమితమహామహిమాభికి, గమలభవప్రముఖులెన్నఁ గా బుద్బుదముల్.
 పృథ్వి. జగత్పతి! భవత్పదా బ్జయుగభక్తి సంయుక్తితో
 గగుర్పొడువ నన్యథా గతియెఱుంగ కెవ్వఁడు నీ
 యగణ్యగుణకీర్తనం బధిగమించుటకొ మించెనే
 నగాధభవనాగరం బతఁడు దాఁటు నొక్కెత్తునక.

౮౯

క. భవదంఘ్రిదూరునకుఁ బు, ణ్యవసతి సుభంబె వెఱుతు నయ్య భవంబుల్
 సవరింప యుష్మదర్ప, ప్రవణమతిం జేయు నన్నఁ బరధామపతి!

౯౦

క. జయ విజయపూర్ణ పార్శ్వవి, జయ జయకల్పనధురీణ సమదదనుజరా
 జ్జయ సంరక్షితభువనా, జయ జయసగుణాగుణాత్త జయ శాశ్వతధరా!
 నీ. నడతు నీ జ్ఞేత్రంబు నకుఁ జెయిచాఁచి య ర్చింతు నీ నమ్మిన సేవకులను
 మ్రొక్కుదు నీ పాద ములకు జిహ్వవీధి, నీనామములు వకా ణింతు నెప్పుడు
 నర్చింతు నీ సేవ కై సర్వదేహంబుఁ, జింతింతు నీలీలఁ జిత్తసరణి
 దనివోక నీచక్కఁ దనము సంవీక్షింతు, నీయవధానంబు నెమ్మి విందు

తే. బ్రహ్మగుద్రాదులకుఁ గానఁ బడనినీపు, నేడునామ్రాల నిలిచితి నీలవర్ణ!
 వర్ణనాతీతమత్స్యగృహ వప్రవృత్త, పుణ్యపరిపాక మేరికి బొగడఁదరమె.

శా. నిత్యస్ఫూర్తి సనాధులై రి విధి కిం కేకాలముఖ్యుల్ కృత
 క్షిత్యానంద! యనాదిమూర్తి వగు నీ చేఁ దత్సనాథత్వసం
 పత్త్యావిష్కృతి నాకునుం గలుగుఁ ద త్స్పాయుండనే కాన నే
 మృత్యుక్రూరభయంబుఁ బాసితిని జుమ్మి నీ దయాసంపదక.

౯౩

శ్లాఘ్యస్తై. తిరుమేని = మంచి దేహముయొక్క. వృద్ధులకుఁ = పెద్దలకు || ౮౭ || కమిచి = గ్రహించి - లోపలనణుఁగొని. బుద్బుదములు = నీటిబుగ్గలు || ౮౮ || సంయుక్తి = కూడిక. అధిగమించుటకొ = చదువుటచేత. అగాధ = మిక్కిలిలోఁతైన. ఒక్కెత్తునకొ = ఒక్కపూనికతో || ౮౯ || వసతి = ఉనికిపట్టు. సవరింపకొ = పొందను. ప్రవణ = అభిముఖమైన. పరధామపతి = పరమపదము సేలువాఁడా || ౯౦ || ౯౧ || వకాణింతుకొ = వక్కాణింతును = చెప్పదును. తనివోక = తృప్తి లేక. అవధానంబు = ఎచ్చరిక - ఎచ్చరికతో చేయు ప్రసంగమును. నెమ్మి = నెమ్మది. ప్రాగ్భవ = పూర్వజన్మమునందలి || ౯౨ || నిత్యస్ఫూర్తి సనాధులు = శాశ్వతమైన స్ఫురణతోఁ గూడినవారు. విధి కంకేకాల ముఖ్యులు = బ్రహ్మ శివుఁడు మొదలగువారు. క్షిత్యానంద = భూమిని సంతోషింపఁ జేయువాఁడా. తత్సనాథత్వ సంపత్త్యావిష్కృతి = ఆకూడుకొన్న తనపు కలిమియొక్క వెల

మ. అని లోకత్రయమోహనుం డగు రమా ప్రాణేశునెమ్మోమునం
 దనమాడ్కుల్ నిగుడంగ భూమిసురర త్నం బూరకున్నంత నే
 మునుగా ధాతృసమన్వితాఖిలమరు న్ముఖ్యుల్ దగ్గ మొక్కి మో
 డున కే లింపుగ నమ్మునీశ్వరుగఁబం బుల్ సారె గీర్తించివన్. ౯౪

క. విని ముగ్ధహాసరుచిరా, ననుడై తనచుట్టునున్న నానామరరా
 జనికాయముతోఁ బలుకున్, దనుజారి మహీసురాస్య దత్తేక్షణుడై. ౯౫

సీ. దాంతుండు సత్యసంధాధురంధరుఁడుమ ద్భక్తుండుపితృహితోద్యముఁడునైన
 యిన్దరామరసూతి కీప్సితంబొసంగ నే, వచ్చుచో మీరెల్ల వారు నితని
 కర్చిలి సాహాయ్య మాచరించుటకునై, యేతెంచినారు నా కెవ్వరేని
 హితులు వారలపను లెల్ల మీయవి కాన, పరతాపతప్తులు పరముడేక
 తే. ముదితు లస్తృత్పశంసాభిముఖులునైన, వారునాభ క్తులగువారువారియందుఁ
 బ్రీతిగలవారి నేనుద్ధ రింతుఁ గీడు, వలన వారలకంటె న వశ్యమగుట. ౯౬

క. సదృశ్త నేవచేతన్, మద్భావము తుష్టిగన్న మాడ్కిఁ దరుశిలా
 ద్యుద్భూతప్రతిమార్చలముదృభితముగాదు నిక్క ముగఁ దలపోయన్. ౯౭

మ. వలనాయేటికి నాశ్రయించి మనఁగా వానీరముఁ నీరముఁ
 దలవెట్టి పచరింప నేటికి సమి ద్ధానంబు దానంబు న
 చ్చలమా యేటికి నెత్తిఁగొట్టుకొనఁగా సన్యాసము న్నాన్యసముఁ
 గలిఁ దే జాలు మదీయభక్తిరుచిభ క్తశ్రేణి కళాంతమున్. ౯౮

తే. సర్వధర్మవిహీనప్ర చారుడైన, నాత్మమదృక్తిగలదేని యతఁడచూపె
 నాకునత్యంతహితుఁడును శ్లోకరతుఁడు, నిఖిలధర్మప్రవ ర్తన నిశ్చితుండు. ౯౯

ఆ. అస్త్రదంకధారి యగుభ క్తవరుమేను, నాకుఁ గూర్చిన్నట్లు నాకులార !
 వదలకేవనించు వైకుంఠనగరంబు, నందుఁగొలుప దంత రంగమునకు. ౧౦౦

యుట ॥ ౯౩ ॥ ఇంపుగన్ = ఇంపుకాఁగా ॥ ౯౪ ॥ ముగ్ధహాసరుచిరాననుఁడు = మనోజ్ఞమయిన
 చిఱునవ్వుచే వెలుగునట్టి ముఖముగలవాఁడు ॥ ౯౫ ॥ దాంతుండు = ఇంద్రియనిగ్రహముగల
 వాఁడు. ఉద్యముడు = ప్రయత్నముగలవాఁడు. అర్చిలిన్ = ప్రేమతో. పరముడేకముదితులు =
 ఇతరుల సంతోషము ఒకటిచేతనే సంతోషించినవాడు ॥ ౯౬ ॥ తుష్టిగన్ = సంతోషమును. మదృ
 రితము = సంతోషమును పొందినది ॥ ౯౭ ॥ వానీరము = ప్రబృలిచెట్టు. సమిద్ధానంబు = సమిధల
 నిచ్చుట - హోమము. అచ్చలము = అగ్రహము. న్యాసము = ధనమును దాచివెట్టుట ॥ ౯౮ ॥
 సుశ్లోకరతుఁడు = మంచికీర్తియం దాసక్తుఁడు. నిశ్చితుఁడు = నిశ్చయింపబడిన వాఁడు ॥ ౯౯ ॥
 అంక = చిహ్నమును. నాకులార = దేవతలారా. కొలుపడు = పరిపడడు ॥ ౧౦౦ ॥ ౧౦౧ ॥

- క. నాయందు భక్తుఁ డుండుక, బాయక యే నధివసించు భక్తునియందుక
 మాయసుపురకుం గలుగుక, గాయప్రాణానుకూల్య కౌశల్యంబుల్. ౧౦౧
- ఆ. మహితపుణ్యులైన మద్భక్త వరులకుఁ, గానివాఁడు నాకుఁ గానివాఁడు
 భాగవతుల నన్ను భావించి యొకటగాఁ, గన్నవాఁడు నన్నుఁ గన్నవాఁడు.
- క. మీయెడ మద్భక్తి గుణో, చాప్రయము గనుఁగొంటి నేను సత్యంబు బహు
 పాయంబుల మద్భక్తుని, కై యిట కేతెంచుట న్వి యచ్చరులారా ! ౧౦౩
- మ. సురకర్మంది హిరణ్యదైత్యునుతు వ్యాసుఁ శౌనుకుఁ శ్రీపరా
 శరు దుక్కాంగదు సంబరీషు సరమాజానిక వసిష్ఠుఁ బురం
 దరపుత్రుఁ శుకు దాల్భ్యు భీష్ము వెఱిగొం దంజేయు మద్భక్తి
 త్వరుఁ డీ పుణ్యుండు పుండరీకుఁ డితనిక భావించు మేలీవులక. ౧౦౪
- ఆ. వినుఁడు మీకునేనిఁ గనరాని యీహితం, బీ తపస్వివరుని కిత్తు నేడ
 యెద్దివేడె భక్తుఁ డద్దియయొసఁగంగఁ, గట్టినాఁడఁ గేలఁ గంకణంబు.
- క. అని దేవకీకుమారుఁడు, మునివదనముఁజూచి పలుకు మోదాంబుదగ
 ర్జనమనఁ బ్రసాదసాగర, జనితధ్వనియనఁగ నిగుడు సరసారభటిక. ౧౦౬
- ఉ. నీ పితృభక్తి నీ తపము నీ వనిశంబు నొనర్చు సర్పయు
 ద్దీపితహర్షణ జేసె జగ తీసురనందన ! నన్ను నీకు నా
 రూపము భక్తి మత్సదన రోహణశైలము చాలదక్కఁ గాం
 టూపరిపూర్తిగా వరమొ సంగెద వేడు యథారుచిప్రభక. ౧౦౭
- క. భాగ్యమనై యిహపరపరి, భోగ్యార్థమనై యగణ్య పుణ్యమనై వై
 రాగ్యజ్ఞానోన్నతులగు, యోగ్యతములపాల వాలి యుండుదుఁజుమ్మి. ౧౦౮
- వ. విశేషించి నీయెడం బ్రసన్నుండనై యున్నవాడ నభీష్టవృష్టిఘనాఘనం
 బగు మదీయఘృణాగుణంబునకు భాజనంబవై తివి జగజ్జాలంబునవస్తుజాలం
 బు నీకుదుర్లభంబులే దనిపలుకు యదువల్లభువలనం బ్రబోధితుండై. ౧౦౯

౧౦౨ || ఉచ్చాయము = ఆధిక్యము || ౧౦౩ || సురకర్మంది = నారదుఁడు. సరమాజాని =
 విభీషణుఁడు. పుండరపుత్రుఁడు = అర్జునుఁడు. మేలీవులక = శ్రేష్ఠమయిన దానములచేత ||
 ౧౦౪ || ఈహితము = కోరిక || ౧౦౫ || మోదాంబుదగర్జనము = సంతోషరూపమయిన మేఘ
 మయొక్కయులుము. ప్రసాదసాగర = అనుగ్రహమనెడి సముద్రమునందు || ౧౦౬ || రోహణ
 శైలము = రత్న పర్వతము || ౧౦౭ || పరిభోగ్యార్థము = చక్కగా అనుభవించదగిన వస్తువు.
 వాలి=అతిశయించి || ౧౦౮ || అభీష్టవృష్టి ఘనాఘనంబు = కోరికలను కురియునట్టి వానకాలపు
 మబ్బు. ఘృణాగుణంబు = దయాగుణము. భాజనంబు = పాత్రము. ప్రబోధితుండు = మెలకువ

సీ. పుండరీకుఁడు పల్కు బుద్ధుదాభములైన, సిరులు నిఁగామింపఁ జేరికల్ప
విటపిఁ గుల్కాషముల్ వేఁడు వెట్టిగలాఁడె, నిఖిలదుర్గభుఁ డగు నీవునన్నుఁ
గరుణింతు వరమిత్తుఁ గాతు నీడేరతు, ననియున్మి భయమేది? యదృశ్తార్థ
మర్థింతు నిపుడున్న యట్ల యస్మన్నామ, చిహ్నితైతన్మహా త్మేత్రతీర్థ
తే. మధ్యతలముననిలుపునామనవిఁజేసి, సకలజనులకు మోక్ష రాజ్యముకొనుచు
నిదియ నాకోర్కె జగ దేక హితము నిదియ, దీనిమీఱిన సిరియెల్ల దేవదేవ!

వ. అని వెండియునతండు చాపలాతిశయంబునఁ జర్వితచర్వణంబుగా సర్వసు
పర్వదుష్ప్రాపం బగునీరూపంబు కృపాపరతంత్రంబగుచు నాకునగపడుటకు
భూతవ్రాతంబులు ప్రభూతాద్భుతరసమస్థానమానసంబు లగుచు నున్న
యవి భవదీయం బగునకారణమకృతత్వంబునకు నియంతయుంగలఁడె ?
యు త్తరంగం బగు సంసారతరంగమాలిమునుంగుచుఁబొనుంగుపడి యనంగీ
కృతవిజ్ఞానజ్ఞానవిలాసులై దోసంబులఁజేసిన కరువులనం దగు నలసులకు
వెలసులభంబు నధికఫలంబును నగుయుష్మద్గర్భనంబుభవభయకర్మనంబు
నుపసర్గజలదవర్గ స్పర్శనంబునుపవర్గదర్శననిదర్శనంబునునగుఁగాక. ఏతత్తే
త్రంబు నీయాజ్ఞ నశేషత్వేత్రవిశేషోత్తంసం బగుంఁగాక. ఈతీర్థంబు నస్మ
న్నామాంకిత సమర్థనంబున నుత్తమం బగుంఁగాతమని. ౧౧౧

ఉ. ఆనతఁకాళియై యటులు బ్రార్థనసేయు మునీంద్రు శాంబరీ
మానుష వేషధారి దయ మానమనస్థితి బిగ్గనవ్వుచున్

నొందింపఁబడినవాఁడు ॥ ౧౦౯ ॥ కల్పవిటపి = కల్పవృక్షము. కుల్కాషములు = గుగ్గిళ్లు. కలాఁడె =
కలఁడా. ఉన్ని = ఉండుట. ఏది = చెడి. అదృశ్తార్థము = వింతయైన విషయమును. అర్థింతున్ =
కోఁచెదను. అస్మన్నామచిహ్నితై తన్మహాత్మేత్ర తీర్థమధ్యతలమునన్ = నాపేరిచేగఁబులిడఁబడిన
యాగొప్పత్వేత్రమునకును తీర్థమునకును నడిమితావునందు ॥ ౧౧౦ ॥ చర్విత చర్వణంబుగాన్ =
నమలినదానినే నమలుటగా - చెప్పినదాని నేచెప్పి. దుష్ప్రాపంబు = పొందరానిది. ఆద్భుతరసమ
స్థానమానసంబులు = ఆశ్చర్యరసము చేత చిక్కనైన మనసుగలవి. నియంత = నియమించువాఁడు.
ఉత్తరంగము = శేచిన అలలుగలది. తరంగమాలి = సముద్రము. పొనుంగుపడి = తేజస్సుచెడి.
కరువులు = పోతపోషణిడి యచ్చులు. అలసులు = మందులు. భవభయకర్మనంబు = జన్మముల
వలని భయమును క్షీణింపఁజేయునది. ఉపసర్గజలదవర్గ స్పర్శనంబు = ఆపదలనెడి మేఘసమాహము
లకుగాలి. అపవర్గదర్శన నిదర్శనంబు = మోక్షమును జూపుటకుఁ దార్కాణము. అశేషత్వేత్ర
విశేషోత్తంసంబు = ఎల్లవిశేషించిన త్వేత్రములలోనుత్తమము. సమర్థనంబునన్ = నెరవేర్చుటచేత ॥
౧౧౧ ॥ శాంబరీమానుష వేషధారి = మాయామనుష్య వేషమును ధరించినవాఁడు. దయమాన = దయ
గలదిగాఁ జేయఁబడుచున్న. బిగ్గ = గట్టిగా. పీనులన్ = చెవులను. కన్గడలన్ = కడకమ్మలచేత.

వీనులఁదాఁకు గన్గడల వేమఱు చూచుచు బల్కుఁ జిల్కుపూఁ

దేనియసానవెల్లువలఁ దెప్పలఁదేలెడు మేలిపల్కులకా.

౧౧. ౧

సీ. అతిదుర్లభంబువే డితి దుర్లభుడనైన, నే నీకు దక్కుట మానివర్త
త్వత్ప్రియార్థముగనీ స్థలమునఁ బరివార, యుక్తుండనై నిల్చి యున్ననన్ను
సేవించువారెల్లఁ జిరపుణ్యవంతులు, నిహపరసుఖలాభ హృష్టమతులు

కలికాలకల్మష గరళకూటాటాప, కాకోలకంకులు గళితభవులు స్రమస్త
తే. నయ్యెదరు సర్వదావ్యోత మాస్మదాఙ్గఁ, బూని యీక్షేత్రమును దీర్ఘమును
భవనవర్ణితవిఖ్యాతి బొదలుగాత, మెల్లపుణ్యస్థలములకు నెక్కుడగుచు.

క. త్వన్నామచిహ్నితంబగు, నిన్నేలయె తెల్లదీవి యేనుండుటకు

మన్నించి భక్తవాంఛా, భృన్నతులొసఁగుటయె నాకు యుక్తవ్రతము.

సీ. వినుధాతృనుత! యప్పుడనిమిషులసురారి, కృపకునచ్చెరువొందికేలు మొగిచి
పరమేశ యోభక్త పరతంత్రీ భావాను వర్తి పరబ్రహ్మ వరద ! నిన్ను
నరచేతిమణిఁజేసి యవనివారలకెల్ల, నపవర్గ మొసఁగు నీ యయ్య నెట్లు
వోలు విశ్రాంత సాలంబు యాచక, కాంక్షితమాత్రాప్తి కారణంబు

తే. నీకె తగు నీతనికెతగునిఖిలగమ్య, పూజవడయంగఁబూజించి పొగడువడయ
నని మురద్వేషి బుండరీకునిఁబొగడుచుఁ, జనిరి సమృద్ధముగ నిజస్థానములకు

ఆ. పొగడి రఖిలమునులు జగము లానందించె, నాటపాటచూపి రమరరమణ
లాదినంబు సుదిన మయ్య దుర్దినమయ్యె, విబుధతగులతాంత వృష్టిగురియ.

సీ. శిఖిపింఛధారియై చేదోయికటినిల్చి, హరి తీర్థమునఁ బశ్చి మాభిముఖుఁడు
క్షేత్రంబునందుఁ బ్రాగ్ధిగభిముఖుండునై, రెండుమూర్తులుదాల్చుచుండునతని
పదపీఠమైయొప్పు ఫణిభర్త రమగొల్చు, హీయన శ్రీయన రెండుగడలఁ
జామరహస్తయై ఛందోమయాకృతి, ఖగలోకనాథుఁ డగ్నిమున వెలయు

చిల్కు = కురియుచున్న. సోన = వానవలని. తెప్పలఁదేలెడు = ఈదలలాడుచున్న || ౧౧.౨ ||

దక్కుటకా = అధీనుఁడనగుటచేత. హృష్ట = సంతోషించిన. కలికాల...కంకులు = కలికాలము నం

దలి పాపములనెడి విషసమాహముయొక్క విజృంభణమునకు శివులైనవారు. గళితభవులు =

తొలగిన జన్మములగలవారు || ౧౧.౩ || చిహ్నితము = గుఱుతు వెట్టబడినది || ౧౧.౪ || ధాతృ

సుత = నారదుఁడా. అపవర్గము = మోక్షము. విశ్రాంతసాలంబు = కల్పవృక్షము. యాచకకాంక్షిత

మాత్రాప్తికారణంబు = అడిగినవారి కోరికలనుమాత్రము పొందించుటకు హేతువు. సమృద్ధముగకా = సందడిగా || ౧౧.౫ || దుర్దినము = చెడ్డదినము; మబ్బు ఆవరించుటచే నార్యగృహస్థులరానిదినము.

లతాంతవృష్టి = పూలవాన || ౧౧.౬ || ఫణిభర్త = నర్మరాజు = శేషుఁడు. ఛందోమయాకృతికా = శేషస్వరూ

తే. దక్షిణంబున సనకప్రధానమునులు, దానుబొగడుచు సేవింతు, దమ్మిచూలి
యేను రుదులు సేవింతుమెడమవలన, వెనుకనుండుదురిందాదివిబుధవరులు.
ప. వత్సా ! శ్రీవత్సలాంఛనుభక్తవత్సలత్వంబు శివునెఱింగినయదియకదా
విను మత్తైఱంగున మెఱుంగుటొల్లయ గొల్లదొర కరకలితచిత్రభక్త్రజలజ
శుక్తియు విరచితవినతముక్తియు, గుటిలకోమలవిసీలకుంతలనికరుండును
నవరిమిత కరుణాకరుండును, గటితటఘటితదోస్తంభయుగళుండును జటుల
నిశాటగళనిగళుండును, మకరకుండలమండితకపోలఫలకుండును యదుకుల
తిలకుండును, త్సుల్లకాశిక్యసఖ్యాభిరామ మృదులోరుద్వయుండునునద్వయుం
డును, బుండరీకప్రభృతిమునిజన సేవ్యమానుండును ననూనుండును, అఖండ
జ్ఞానానందైకవిగ్రహుండును విదళితజగన్నిగ్రహుండునై పంచాబ్దంబును
పంచశరసహస్రాతిశాయివిలసనసరసంబును నిచ్చాదిగంబరంబును నైన
ప్రాయంబును నవరత్నసానుప్రాయంబును, బాహ్యభ్యంతరకద్వారాష్టక
విస్ఫుష్టంబు నదభ్రంబు నభ్రంకషంబును శరదభ్రంశుభ్రంబును నగుమహా
ప్రాసాదంబునందు వాసవ వైశ్రవణ వైష్ణవత్రయముఖ మఖభుగలఘుకిరీట
మణిగణ ఘృణిమంజరీ పింజరీకృతం బగు శేషవీరంబు నధిష్ఠించి చరణద్వ
యాంతరాళోపలాలిత గోయష్టిలతామతల్లియై భువనత్రయకామితకల్పవ
ల్లియు నై నతనయాకృతి యవికృతభావంబునం బ్రభవింపఁ దక్షేత్రీతీర్థమ
ధ్యంబుల నంగీకృతాధ్యాసీనుండై వాసుదేవాదిపూజాంబులు జ్ఞానక్రియాది

సముతో. తమ్మిచూలి=బ్రహ్మ || ౧౧౭ || శ్రీవత్సలాంఛను భక్తవత్సలత్వంబు=శ్రీవిష్ణుదేవుని భక్తుల
యందు ప్రేమగలిగినతనము. మెఱుంగుటొల్లయ=మెఱయుచున్న వస్త్రము, జలజశుక్తి = శేఖ
మనెడి ముత్తైపుఁజిష్టగలవాఁడు. కుటిల=వంకరైన. చటులనిశాటగళనిగళుండు=తూర్పులైనరాక్ష
సుల మెడలకు సంకెలయినవాఁడు. మండిత=అలంకరింపఁబడిన. కపోలఫలకుండు = పలకలవంటి
చెక్కిల్లుగలవాఁడు. త్సుల్లకా=నూత్నమైన. అద్వయుండు=తనకురెండవదిలేనివాఁడు. విదళితజగన్ని
గ్రహుండు=ఖండింపఁబడిన లోకముల భయముగలవాఁడు. అతిశాయి=మించిన. సానుప్రాయంబు
=కొండచటియను పోలినది. విస్ఫుష్టంబు=విడువఁబడినది. అదభ్రంబు = అల్పముకానిది. అభ్రంక
షంబు=ఆకాశమునొరయునది. ప్రాసాదంబు=నగరు. మఖభుక్ = దేవతలయొక్క. అలఘు=దొడ్డ
నైన. ఘృణిమంజరీ పింజరీకృతంబు=కాంతినమాహముచేత ఎఱుపుమించిన పసుపువన్నెగలదిగాఁ
జేయఁబడినది. అధిష్ఠించి = ఆశ్రయించి—చేరి. అంతరాళ = నడుమ. ఉపలాలిత = బుజ్జగింపఁ
బడిన—నిలుపఁబడిన. గోయష్టి = సెలగోల. లతామతల్లి = శ్రేష్ఠమయినతీగ. భువనత్రయకామి
తకల్పవల్లి = మూడులోకముల కోరికలనిచ్చుటకు కల్పవృక్షము. అవికృతభావంబు = వికారము
లేనితనము. అధ్యాసీనుండు = కూర్చున్నవాఁడు. పూజాంబులు = స్వరూపరచనలు, నిగమంబులు

శక్తులు ననుసద్రాదిత్యాదిమరుద్విశేషంబులు నశేషనిగమంబులు నఖిల శుద్ధాంతంబులు సమస్త తీర్థసార్థంబులు సకలమంత్రరహస్యంబులు సర్వగం ధర్వస్వరసారస్యంబులు విశ్వ విశ్వాధి కై శ్వర్యంబులు ననశ్వర సంపదలం బొదలిసేవింపఁజెప్పుమెఱసియుండెనని వెండియుండలికుండలుండిట్లనియె.

క. నారద ! ధృతహేమరసా, సారచ్చరితంబు విష్ణు సదనం బది వే దీరచితారాత్రితతి, భూరమణీమణికిరీట ముం బురుడించుకొ. ౧౧౯

క. అలతీర్థస్థలి త్కేత్ర, స్థలి లీలావిగ్రహాద్వి తయయుతుండై భా నిలుపొండరికవల్లభుఁ, దలచినఁ గనుఁగొన్నఁ గరగ తము లిహపరముల్.

క. వినఁబడఁడు చెవులఁగన్నులఁ, గనఁబడఁడత్కుగ్రనార కవ్యధచేతక. బొనుఁగుపడి జడియు వైష్ణవుఁడనవధిదురితప్రవర్తి యయ్యుఁగుమారా !

చ, ఇరుగడలక ద్విరూపములఁ గృష్ణుఁడు దై త్యనిరాకరిష్టుఁ డ ప్పరుసున నుండ నన్నడివి భాగమునందు వసించు రెవ్వ రా నకులు మనుష్యరూపభరణంబునఁ గ్రీడయొనర్చు యక్షకి స్మరగరుడోరగద్యుచర నాథులుగాఁగొని మ్రొక్కఁగాఁదగుకొ ౧౨౨

ఉ. ఎయ్యది దివ్యసేవ్యతర మెయ్యది మానిమనోభిగమ్యమా నెయ్యది నీవు నేను భజి యింపఁగ నింపగు న్నెల్లాడు నా దయ్యపు వెల్లుసుమ్ము సత తస్థితి వెల్లెడఁ పుండరికవా వ్ధాయలఁ బ్రజ్వరిల్లును జగ త్రయ దుష్కృత దాహ దక్షమై. ౧౨౩
మ. అలసంబుల్ మునిరాట్రిణీతములు ప్రా యశ్చిత్తముల్ పాతకం బుల నిర్జింపఁగ విష్ణుభక్తియ తగుకొ బో దానికిం బూనఁ బా

= సేదములు. శుద్ధాంతంబులు = ఏకాంతస్థానములు. సార్థంబులు = సమాహములు. సారస్యంబులు = సరసభావములు. విశ్వ=సమస్తమైన. అనశ్వరసంపదలు = చెడనికలుములు. కుండలికుండలుఁడు = శివుఁడు ॥౧౧౮॥ హేమరసాసారచ్చరితంబు = బంగారునీటి వాసకురియునది. ఆరాత్రి కతతి = ఆరతులసమాహము. పురుడించుకొ=పోలును ॥౧౧౯॥ కరగతములు = చేరినిబొందినవి. చేలిలోనివి ॥ ౧౨౦ ॥ పొనుఁగుపడి=తేజోహీనుడై. జడియు=లోలఁగునట్టి. అనవధిదురితప్రవర్తి = మేరలేని పాపములనుచేసినవాఁడు ॥౧౨౧॥ నిరాకరిష్టుఁడు = తిరస్కరించువాఁడు. పరుసునకే = విధమున. ద్యుచరనాథులు = గంధర్వశ్రేష్ఠులు ॥౧౨౨॥ సేవ్యతరము = మిక్కిలిసేవింపఁదగినది. అభిగమ్యము = పొందఁదగినది. దయ్యపువెల్లు = దేవశ్యోతి. వాక్ధాయలకే=వాక్కులనెడిఅగ్ని నిప్రజ్వలింపఁజేసెడిబుక్కులచేత. ప్రజ్వరిల్లుచుకొ=మిక్కిలివెలుగుచు. దుష్కృతదాహదక్షము= పాపములను గాల్పఁజాలినది ॥ ౧౨౩ ॥ అలసంబులు=మాంద్యముగలవి. పూనకొ = సరియగుటకు.

ములపల్లాటులు చీరలం దుడిచినం బోనేర్పునే మాంత్రికా

కలితాహిప్రతివీరమంత్రపదరే ఖాశ్లాఘచేతంబులై.

౧౨౮

సీ. జగదధిపానంబు సచ్చిదానందాత్మ, కము నందనందనాత్మకము క్షేత్ర
తీర్థస్థితము పృథగ్గీతంబు నృసింహ, రామమత్సాద్యదివి గ్రహము లెట్టి
యవియనఁదగియుండు నట్టిదయగు దాని, హేతికులఘతమః ప్రోతమతులు
గాంచి యర్చలయందొ కటిగాఁగఁదలఁచి వి కత్థనంబొనరించి గరుసులేని

తే. చారవంబుల డింది పా రంబులేక, వనరుదురుగాని విఘ్నాన వంతులైన

వారు శిలగాఁగఁదలఁచ రెవ్వరుదృష్టి, గోచరబ్రహ్మమని మాచికోలిచియునికి

శా. ఆవాణీరమణుండు ప్రార్థనమునే యక దేవకీదేవియం

దావిర్భావమునొంది యేరికి నల భ్యంబై నతేవక జగ

జ్జీవాతుస్థిసుండు నిండు దొర వి స్మేరాననుక నిత్యసం

సేవం దెల్పు జితేంద్రియుండు తమముం జించుం గనుం ద త్త్వముక. ౧౨౯

తే. భక్తిగద్గదతీవాగ్భరములాలయ, నటనమునఁగూడి గోపికా నాథుమౌల

నిలిచి కీర్తించుపుణ్యండునలినబంధు, దశనమొనరించి త త్త్వపదమునకరుగు

క. హరి సోపహరి లక్ష్మీ, శ్వరు నెవ్వరుమాతు రట్టి వారలు సకలా

మరపూజ్యులు వారందునఁ, బొరసిన పుణ్యము లగణ్య ములు గుణజలధి !

క. ఇతిహాస పురాణ కథా, శ్రుతిస్మృతులు నందగోప సుకుకట్టెదురక

సతతముపతియించు మహా, మతి పరమపదంబు నందు మతిమన్ముఖ్యా !

క. తీర్థముననాడి బ్రహ్మ, భృగ్భరితలీలావతారు భక్తాధారుక

బార్థసఖుఁ గొల్వఁగల మో, ధృఢులకుఁగలవు సచ్చి దానందంబుల్.

పల్లాటులు = పండ్లునాటిన గాయములు || ౧౨౮ || సచ్చిదానందాత్మకము = సత్తుచిత్తుల స్వరూపము
ఆనందముగాగలది. నందనందనాత్మకము = కృష్ణుఁడు స్వరూపముగాగలది. పృథగ్గీతంబు = వేఱు
గావెలుగనది. హేతికులు = ఆయుధములు పూనినవారు. అఘతమః ప్రోతమతులు = పాపము
లనెడి చీకట్లచేతట్టబడినబుద్ధిగలవారు. ఒకటి = అన్యము. వికత్థనము = అబద్ధము. గరుసు = మేరం
వనరుదురు = దుఃఖింతురు || ౧౨౯ || తేవక = విధమున. జగజ్జీవాతుస్థితక = లోకమునకు ప్రాణరక్షక
మైనయొనికితో. విస్మేర = చిఱునవ్వుతోడి. తెల్పు = అర్పించు ; మ్రొక్కు || ౧౩౦ || వాగ్భర
ములు = మాటల యతిశయములు. నలినబంధుదశనము = నూత్యబింబముయొక్క భేదించుటను.
త త్త్వపదమునకరక = పరబ్రహ్మస్థానమునకు || ౧౩౧ || సోపహరిక = కానుకతోఁగూడినవానిని.
అందునక = ఆదర్శనమునలన. పొరసిన = పొందిన || ౧౩౨ || మతిమన్ముఖ్యా = బుద్ధిమంతులలో ప్రధా
నుఁడా || ౧౩౩ || ఆడి = స్నానముచేసి. అభ్యర్థిత = వేడఁబడిన. సచ్చిదానందంబులు = శాశ్వతము
లయిన జ్ఞానసంతోషములు || ౧౩౪ || భూగ్భరిహండు = కడుపులోని పిండములను జంపినవాఁడు,

సీ. భూమిహుండును సురా పుండు బ్రహ్మహుతియు, గురుతల్పగ స్త్రీయి గోవధోఽ
జీవి పితృద్రోహి శిశుహస్త పరదార, రతులు నిందకుండు సర్వస్వభోక్త
సత్యరిక్తుండును సర్వాభిమర్శి హేతికుండు సర్వాపలా పకుఁ డశుచియు
నిజధర్మవిద్వేషి నీచుండు పాషండ, పండ ప్రవణుండు స్వేచ్ఛావిహారి [దలు
తే. కృతమెటుంగనివాఁడునూన్యతములేని, వాఁడునమ్మిన జెడఁజూచువాఁడు మొ
పాపకారులకేనియుఁ బొండరిక, తీర్థహరిమూర్తియుగమిచ్చు దివ్యపదము.

చ. అలఁతి పిసాళి నవ్వు మధు రాధరబింబఫలంబు తమ్మితే
కుల నగు సోగకిన్నులు ప్ర కుంచితకుంతలచారుఫాలమున్
బలుచనిచెక్కులం గలయఁ బరివ కుండలరత్న కాంతులున్
గల శిఖిపింఛలాంఛను మొ గంబు గనందగు ధూపవేళలన్. ౧౩౨

క. ఊణము ఊణార్థంబైనఁ ద్రి, ఊణలలితం బగుపయోధి శయనువదనమీ
ఊణమొనరించు కృతికి నా, ఊణమునఁ గల వఖిలసుకృత జాతఫలంబుల్.

సీ. మువ్వంకమురువుతో మురళియొక్కొకవేళ, మ్రోయించుభువనైక మోహన
గ్రీడించునొకవేళ దోడిబాలురఁగూడి, యక్షీణగతిఁ గుబేరాక్షకేళిముగఁ
సవరించునొకవేళ జలవిహారముచాలఁ, బ్రేమభీమరథి గ ధీరహరి

కొలుపుండు నొకవేళ నలినసంభవ పుండ రీకాన్మదాదులు ప్రీతిఁగొలువ
తే. సురగరిప్రవాహనముననొక్కొక్కవేళ, వేడ్కవేంచేసిమెఱయుఁదిర్విధులండు
నెన్నికల్పంబులరిగినయేనయేడ్ల, వెలయుప్రాయంబుగలకొయ్యవిట్టలయ్య

శా. శ్రీరంగంబున ద్వారకన్ గయఁ గురు క్షేత్రంబున నైమిశా
ఖ్యారణ్యం జనశైల పుష్కర మహేం ద్రానంతశయ్యా హరి
ద్వార శ్రీపుష్పాత్రమంబుల నయో ధ్యన్ సేతు గంగాభసం
గామాధస్థలి పొండరికమున దై త్యారాతి యుండుం గడున్. ౧౩౩

గురుతల్పగ = గురుభౌర్యను పొందినవాఁడు. స్త్రీయి = దొంగ. గోవధోపజీవి = ఆవులను జంపితిని బ్రతు
కువాఁడు. శిశుహంత = పసిబిడ్డలను జంపువాఁడు. పరదారరతుండు = అన్యనిభౌర్యను పొందువాఁడు.
నిందకుండు = ఒకరిని నిందించువాఁడు. సర్వస్వభోక్త = ఎల్లసామ్రాసు భుజించువాఁడు. సత్యరిక్తుండు =
నిజములేనివాఁడు. సర్వాభిమర్శి = అన్నిటి నంటువాఁడు. హేతికుండు = కొఱవిపెట్టువాఁడు.
సర్వాపలాపకుండు = సర్వమును దాచుకొనువాఁడు. ప్రవణుండు = ఆసక్తుండు || ౧౩౧ || అలఁతి
= అల్పము. పిసాళి = మనోజ్ఞము. సోగ = దీర్ఘము. ప్రకుంచిత = మిక్కిలివంకరయిన. కలయఁబరివ్విస =
అంతటవ్యాపించిన. శిఖిపింఛలాంఛను = కృష్ణునిదైన || ౧౩౨ || కృతికిన్ = కృతార్థునికి || ౧౩౩ ||
మువ్వంకమురువు = మూడువంకలతోడి మనోజ్ఞత. మబేరాక్షకేళి = వెన్నెల కుప్పలయాట. ఏన =

క. హరియు త్తరభాగంబునఁ, బురుషుఁడు దాఁ బాపమైనఁ బుణ్యంబై నా
సురకానియంతచేసినఁ, బరిణతమై మేరుకుఁడర భారముఁజూపుట. ౧౩౬.

ఛ్వికాకము, హంస, చిలుక, పాము, తేనెటీగ, ఆవు ఇవి మోక్షమునొందినకథ, స్త్రీ
సీ. సమార్జనమున ధ్వాంక్షము నుపలేపనంబున మరాళమురంగమునవిఁత్ర
శుకము దీపాంకుర ప్రకటనంబునఁ బాము, పదపద్మతీర్థాను భవముఁతన
సరఘయు నూఁసస్య పరిషేచనంబున, భేనువు మోక్షంబు తెరువుగనిరి
గాననేతత్పరి కల్పనంబునఁ బాండు, రంగాధినాథుఁ జే రంగవలయు

తే. ననిన నారదుఁ డిట్లను నభవ ! జ్ఞాన, విరహితంబులు జడములు వీనికెట్లు
మనుజుకృత్యంబుచేకూరె మధువిరోధి, యెట్లువరమిచ్చెననివేడ నీశు డనియె.

ఉ. మూర్తిమదిక్షుకాముఁకస ముజ్జ్వలకీర్తియుఁబోని చంద్రికా
స్ఫూర్తివెలుంగఁ జేయుచు న భావనకేసరి చంద్రుఁ డుబ్బగాఁ
గాతిఁకపూర్ణిమకౌ యదుశి ఖామణి మున్నొకనాడు చూళికా
నతఁతపింఛగుచ్చలస నంబున భీమరథీతటంబునఁ. ౧౩౭

మ. సురలీలావతులుఁ నరాంగనలు చక్షుశ్శోభితకన్యల్ స్మర
జ్వరపీడాశయలై తనుం గొలువ రా సక్రీడఁ బెన్పొడయై
కిరలీనోర్మిక లంగుళీచలన రిం ఖత్వాంతులై క్రాలఁగా
మురళీనాదవిరోదకేళి దవిలెఁ మోదంబు సాదంబుగఁ. ౧౩౮

క. ఆనాదము దప్పున జగ, తీనివసన్మౌనిహోమ భేనువు కటిసాం
ద్రానందమొదవ విని తన, మేనుమఱచి కురిసె నపరి మితదుగ్ధంబుల్. ౧౩౯

ఉ. కాననగంధవాహవశ గంబగుటఁ వెన నొండు తత్పయః
ఘేనకణంబు వచ్చి ముర భేదను మాళి నలంకరించె శ్రీ
జానియుఁబాటచూని నిజ సాధమునందు సుఖించుచుండె నా
భేనువు లె స్సగా ముదిసి దేహము నూడ్చి భవాంతరంబునఁ. ౧౪౦

అయిదే || ౧౩౪ || ౧౩౫ || పరిణతము = నెఱవేఱినది || ౧౩౬ || ధ్వాంక్షము = కాకి. సరఘ = తేనె
టీగ. ఊధస్య పరిషేచనము = పాలచేదడుపుట || ౧౩౭ || మూర్తిమత్ = స్వరూపముగల. ఇక్షు
కార్ముక = మన్మథునియొక్క. చూళిక = పిల్లజుట్టు. లసనంబునఁ = ప్రకాశముచేత || ౧౩౮ ||
చక్షుశ్శోభితకన్యలు = నాగకన్యలు. స్మరజ్వర = మన్మథతాపమువలన. పెన్పొడ = మిక్కిలి
నేర్పరి. కరలీనోర్మికలు = చేతియందఱంగిన యంగరములు. రింఖత్ = చలించుచున్న. సాదం
బుగఁ = గతికాఁగా || ౧౩౯ || సాంద్రానందము = అధికసంతోషము. దుగ్ధంబులు = పాలు || ౧౪౦ ||
గంధవాహ = గాలియొక్క. తత్పయః = ఘేనకణంబు = ఆపాలనుపయోగముకల్గు. శ్రీజాని = లక్ష్మీ

ధ్యై సుశీల యను పతివ్రతాస్త్రీ చరిత్రము. స్థలి

క. హరిహాళిపతితనిజదు, గృహసాత్కరణేనకృత పరమసుకృత

స్ఫురణంబుననొకవైష్ణవ, వసునకుడనుజాతయగుచు వసుసంబుటై. ౧౮౨

వ. సుశీలాభిధాన యగు నబ్బాల గుణగణభాస్వరయై యథోచితకాలంబున.

ఉ. తాళివిభుండుగట్టినమొ దల్ పతిదేవత మాసుశీల పె

గోలతనంబున. మగడు కొట్టిన దిట్టిన రట్టుచేసినం

దాళి దినంబు దచ్చరణ తామరసంబులుగొల్పు నేలయుః

బోలునె యీపె కంచు గృతబుద్ధులు వృద్ధులు ప్రస్తుతింపగ. ౧౮౪

సీ. రూపహీనుడు మహా కోధను డతిలోభి, బద్ధమత్సరు డన్యబుద్ధి మాయి

చంచలస్వాంతుడు సకలబంధువిరోధి, బహుశపథోక్తిలం పటుడుశతుడు

సంతతావిశ్వాససస్యప్రరోహండు, గర్వపర్వతమస్త కస్థితుండు

కలహాశనుండు తర్కక్రియాకుశలుండు, సంగతోన్మాదోత్త మాంగకుండు

తే. నగునయేనియునటువంటిమగనితోడ, గాఢరము నేయునతిదొడ్డగరితయగుచు

గసిడికోతకుసోర్చిలో విసిగి కొనక, ధాతదూరకతండ్రినే తకు వగవక. ౧౮౫

శా. ఆతీవ్రాంశుని వేడి కోర్చి మను ఛా యాదేవియుంబోలె స

తాత్పత్యగుణాభిరామయగు నా భామాలలామంబు సం

ప్రీతింజేయు వసహ్యదర్శనములక బిర్వీకులం బెట్టు దు

ర్జాతుక వీతదయానయుక దదుచితా చారంబులక నిచ్చులుక. ౧౮౬

ఉ. కొన్నిగొణింగి కొన్నినిసి కొన్నితుటారములాడి మానరా

కెన్నక నిన్నినాళ్లకివి యిన్నని కూటికిచిచ్చపాటి గొ

మృన్న మహాప్రసాదమని హర్షరసోల్లసదాననాబ్జయై

యన్నలినాక్షి భర్తయిడు నన్నియగైకొను మ్రుక్కుభాన్యముల్. ౧౮౭

భర్త. భవాంతరంబునక = జన్మాంతరమునందు || ౧౮౧ || ౧౮౨ || ౧౮౩ || తాలి = తాళిబొట్టు.
గోలతనంబునక = ఏమి తెలియని తనముచేత. రట్టు = అల్లరి. తాలి = ఓర్చి || ౧౮౪ || బద్ధమత్సరుడు =
మిక్కిలి చలముగలవాడు. మాయి = కపటముగలవాడు. శపథోక్తిలం పటుడు = ఒట్టుపెట్టు
కొనుటయందాసక్తుడు. అవిశ్వాససస్య ప్రరోహండు = అపనమ్మకమనెడి మైరును మొలపించు
వాడును. సంగతోన్మాదోత్తమాంగకుండు = కూడినపిచ్చికి తలయైనవాడు. కసిడికోతకుక =
కాపాడుటకు. చేతకుక = పనికి || ౧౮౫ || తీవ్రాంశుని = నూర్పుని. పిర్వీకులంబెట్టు = బాధించు ||
౧౮౬ || తుటారములు = అలక్ష్మ్యపుమాలులు. పిచ్చపాటి = కొంచెపాటి. మ్రుక్కు = ప్రాతగిలి సార
ముచెడిన || ౧౮౭ || సమార్థుడైనాచరణము = కసపూడ్చుట. గోముఖి = అలుకునట్టి యలంకారము.

సీ. చతురసమ్మార్జనా చరణంబుదొలునాటి, ప్రాచివన్నియతోపు వడుటగాఁగ
గోమయగోముఖ శ్రీముంగిటఘటించు టలు ముఖమజ్జన కలనగాఁగ
గమనీయపూర్ణకుం భములపూజా క్లృప్తి, కుచలికుచాకల్ప రచనగాఁగ
నన్నసంపాదనా ర్హాగ్నిబుట్టిన ధూమ, పటలిసంస్కారధూ పంబుగాఁగ

తే. విఘటితకవాటకద్వార విశదనయన, యర్పితాధరగేహళి కాధరోష్ణ
భాండగోపనయవనికాంబరపరీత, యంతిగృహలక్ష్మీయత్యంతకాంతిదనరు.

సీ. ప్రస్తుతంబనిపదార్థములు రాజులవేడి కొనితెచ్చి యమ్మించు కోమటిండ్ల
మూసి ముల్లడిచి గుమ్మలకొల్పువై మెత్తు, లూడ్వడకు పసైన నుండుగా ని
యెట్టిచుట్టంబేని యింటికేతేర రెం డవసూతకముదెల్పి యవలఁజొనుపు
మునుప్రతిశ్రితముచే సినిపైడి రాకున్న, ముచ్చిచ్చుననువేగు నచ్చుదనుక

తే. ననరు “శాకాయలవణాయవా” యటంచు,

బెనఁగు “ధూళింపరగృహద పి” యనునాస

ముంచియీగకుఁగాటు పా మునకు బలియు,

నొసఁగఁ డని భర్తకై పొక్కు నువిద మదిని.

౧౮౯

వ. ఇవ్వధంబున నవ్విధులెంబవదన వివిధకుటిలాచారచతురుం డగు జీవితేశ్వరు
నీశ్వరుంఁగాఁ దలంచుచుఁ దదుపాసనంబు తనకు నిహపరసిద్ధిసంసూచకం
బుగ నిండుడెందంబునం గోచరింపంజేయుచుఁ గీర్తితచరిత్రంబునం బ్రవర్తి
ల్లుచుండు నంత.

౧౯౦

క. అట నొకనా డా భూసుర, కుటుంబిసీసదనమునకు గుహనాపటువు

బటువగు మైజిగిఁ దెగడు, బుటువగునొకవడుగువచ్చె భుక్తాపేక్ష.

౧౯౧

క్లృప్తి = నియతి. ఆకల్పరచన = వస్త్రాద్యలంకారము చేసికొనుట. యవనికాంబరపరీత = తెరచీరచే
ఆవరింపఁబడినది || ౧౮౮ || ప్రస్తుతంబు = వివాహాది కార్యము. గుమ్మలకొల్పు = బుట్టలలోని
ధాన్యము. రెండవసూతకము = మృతాశౌచము. ప్రతిశ్రితము = ఒకరియధీనము. పైడి = ధనము.
వనరు = దేవురించుచు యాచించును. శాకాయలవణాయవా = కూరకైనను, ఉప్పునకైనను. ధూళి
పరగృహదపి = పొరిగింటనుండిదుమ్మయిననురానిమ్ము. పొక్కు = దుఃఖించును || ౧౮౯ || విధులెంబ
వదన = చంద్రబింబము వంటి మొగముగలది. చతురుండు = నేర్పరి. జీవితేశ్వరు =
పెనిమిటిని. ఉపాసనము = పరిచర్య. నిండుడెందంబున = కొఱతలేని మనసుతో. కీర్తిత = పొగడఁ
బడిన || ౧౯౦ || కుటుంబిని = ఇల్లాలు. కుహనాపటువు = కపట బ్రహ్మచారియైన వామనుని.
పటువు = మిక్కుటము. మైజిగి = దేహకాంతిచేత. తెగడుంబుటువు = తిరస్కరించునట్టి పుట్టుక
గలవాఁడు. చక్కదనము గలవాఁడు. వడుగు = బ్రహ్మచారి. భుక్తాపేక్ష = భోజనముచేయ

ప. వచ్చిన నమ్మచ్చెకంటి గంటని నెయ్యంబులియ్యం బగు నంతరికరణంబున
నడలుగడలుకొన గ్రామాంతరాస క్తుండగుప్రాణనాథుండు తనుంబిలిచిన
యట్లయిన లోనింటిబోసమాని తొంగిచూచుతఱి బొడకట్టి బొట్టునకు
మేదావిమేదునలవాటునం గందిన యంగుళీద్వితయంబు దేటిగుట్టినం బృథ
గ్వర్ణమూర్తులగు సంవర్తికలుగలజలరుహంబనఁ బ్రశస్తంబగుహస్తంబెత్తి
స్వస్త్రిస్తుతే యని యాశీర్వదించుటయుఁ గృతనమస్కారయై యాసారసా
మోద మృదులస్వరంబున నిట్లనియె. ౧౧౧౨

సీ. ఎందుండిరాక యిం దేతేరఁగతమేమి, గ్రాసార్థిభావంబు గానవచ్చె
నగునన్ననట్లేని మొగసాలనుండుఁ డా యనయూరలేడుయామార్గమునకె
కావించునన్నసం స్కారంబు మీరార గింతురుగాని వే గిరమె యనుడు
మాణవకుండుపల్కు మగువ ! నేడేన్నాళ్ల నుండియుగుడువఁ గూఁజొదవకునికి
తే. వేడియగుదాఁకనోదవమాఁడుగలిగెఁ, బులిసినదిగల్గెనన్నంబు పోకయంత
యొసగి యుత్తాపు వెసచర్దిమెసవనై న, సాపముడిపించుకొందుఁదపంబుకలిమి
తే. అనుడు నెలనాగయిట్లను ననఘ ! నీకుఁజలిదియేనెట్టులిడనే రుక్షణములోన
వంటగావించు భజియించివలయునెడకు, నేగునావినిసతిఁబల్కుఁతాఁగవడుగు
తే. త్రోవగమియించుచోటనోపూవుఁబోడి! యవరవర్ణసమాచారమైనఁ జెడదు
బ్రాహ్మ్యమీతడవేటిఁగ్రాణరక్ష, నెఱపు మొకయింతమెదుకిన్ని నీళ్లునొసఁగి
తే. వాఙ్మనోకాయకర్మప్ర వర్తనముల, సంభవించిన పాపంబు సంహరించి
యతిధిగృహమేధికిచ్చుశాశ్వతసుఖములు, వినవె“యభ్యాగతస్వయంవిష్ణు”
తే. అతివ ! తీర్థాదరత్వర నగుగుదెంచి, త్రోవనాఁకటివేళకు దొరకకునికివ్రవనఁగ
కాంచనియానయేఁగూటి కలనజతర, వహ్నినొకయేనకాదెట్టి వాఁడునెరియు

నపేక్షతో ॥ ౧౧౧౧ ॥ గెంటని = తొలఁగని. లియ్యంబు = ఐక్యము. అంతరికరణంబునకే = మనసుతో.
అడలు = భయము. కడలుకొనకే = అతిశయింపఁగా. బోసమాని = వంటచేయు తావునుండి. పొడకట్టి
= కనఁబడి. మేదావి = దౌహాసముచేసిన నిష్ఠామసి. మేదు = మెదుపునట్టి. అలవాటునకే = వాడుక
చేత. పృథగ్వర్ణమూర్తులు = వర్ణముమాత్రిన స్వరూపముగలవి. సంవర్తికలు = క్రొత్తకేతులు.
స్వస్త్రిస్తుతే = నీకుమేలగుఁగాక. సారసామోద = తామరవాసనవంటి దేహవాసనగలది ॥ ౧౧౧౨ ॥
గ్రాసార్థిభావంబు = అన్నముగోరిన వానితనము. మొగసాలకే = ఇంటిముందఱిచవికలో. ఏన్నాళ్ల
నుండి = అయిదుదినములనుండి ॥ ౧౧౧౩ ॥ తాఁగవడుగు = ధూర్జుడైన బ్రహ్మచారి ॥ ౧౧౧౪ ॥
గమియించుచోటకే = నడచునప్పుడు. అవరవర్ణసమాచారము = శూద్రునియాచారమువంటి యాచా
రము. బ్రాహ్మ్యము = బ్రాహ్మణధర్మము ॥ ౧౧౧౫ ॥ అభ్యాగతస్వయంవిష్ణుః = అభ్యాగతుండుతానే
విష్ణువు ॥ ౧౧౧౬ ॥ ఎరియుకే = కాలును తఱిమించును ॥ ౧౧౧౭ ॥ బడుగులు = చిక్కినవారు. కడఁక =

వి. నాతోడంగూడియాడువడుగులు బడుగులయ్యను వడిచెడకకడకమెఱసి యే
మునంకిట్నొంచి మున్నే తేరసమకట్టిన పొండరింగునకుఁ బొండురంగ నేపానా
వధానులై చనిరి నేనుకూటిబీద తోడుదప్పిన తెఱంగున నిచ్చటం దడసితి
వెండియు వినుము. ౧౫౮

క. తరుణి ! “క్షుధాతురాణాం, నరుచిర్నచకాల” మనుచు నరులాడుటలో
నరసి వివేకింపఁగఁదగు, తెరువరులకుఁ బాయసంబు తిరిసినఁ గలదే. ౧౫౯

ఆ. ఎంతభాండశుద్ధి యెటువంటిగృహశుద్ధి, యెట్టిచి త్తశుద్ధి యిచట చలిది
కూడుచిక్కు-నెడఁబు రోడాశమునకు నో,యమ్మ ! సాటివచ్చునదియుఁగాక.

క. అనుచితశతము లొనర్చియు, దనువులు రక్షించుకొనరె ధమశమతేజో
ధను లగుగాధినుతాదులు,తనస్రామునిలువు కన్న ధర్మముగలదే. ౧౬౦
తే. తొలుత నే వేడినప్పుడు చలిది నీకు, ననఘ ! నే నెట్లు లిడుదాననంటి గాన
యశనశేషస్థితికినంది యంబువలదు, చాలుఁజాలదొయనువృథా శంకవిడుపు.

క. సతి ! యాత్మస్తుతియతిగ, ర్హితమని నా పెంపుదెలుప నే నొకడ మనో
గతిఁదృష్టిగనిన భవన, త్రితయమ్మునకుఁ బరితుష్టి తిలకించుజామీ. ౧౬౩

వ. అని యంత నిలువక. ౧౬౪

క. పెట్టకపోననియాకటఁ, దొట్టిగిలంబడుచుఁ బడుచు దురదురఁ జని వే
నట్టింటఁ గూరుచుండిన, నెట్టుననంజాల కమ్మృ గేక్షణ భీతిక. ౧౬౫

నీ. పరిహరించుటకీడు తెరువరిఁ బసిబిడ్డ, నర్థి నాఁకటిచేత నలయువానిఁ
బహ్యపితమును న ర్హణసేయఁజాలఁబా పమురాదెయుపచార పరతమెలఁగ
మినుకొక్కటిచ్చిపొ మ్మనినఁబోవునొపోవఁ,డధ్వప్రయాసవి హ్వలుఁడితండు
చాలునోచాలదో చలిదియు మద్భర్త, పాథేయశేష మ ల్పంబెయగుటఁ

పూనిక. ఏతేగక=పోను. సమకట్టిన = యత్నించిన. సావధానులు = ఎచ్చరికతోఁగూడినవారు.
తడసితిక=జాగుపడినిలిచితిని || ౧౫౮ || క్షుధాతురాణామ్ = ఆఁకటిభగవంతునికి. రుచి=చవి.
న=లేదు. కాలంచ=కాలమును. న=లేదు. తిరిసిక=చిచ్చమువైచను || ౧౫౯ || పురోడాశము =
హోమశేషమైన యన్నము || ౧౬౦ || అనుచితశతములు = అనేకములయిన తగనిపనులు. ధమ
శమతేజోధనులు = ఇంద్రియనిగ్రహము శాంతి వీనివలని, తేజస్సేధనముగాఁ గలవారు. నిలుపు =
నిలుచుట || ౧౬౧ || అశనశేషస్థితికిక = భుజింపఁగా మిగిలియుండుటకు. చాలుక = చాలు
నో || ౧౬౨ || గర్హితము = నిందింపఁబడినది. వెంపు = ఘనత. మనోగతిక = మనసునందు.
కనినక = పొందినను. పరితుష్టి = తృప్తి. తిలకించుక = ప్రకాశించును - కలుగును || ౧౬౩ ||
౧౬౪ || తొట్టిగిలంబడుచుక = తత్తఱపడుచు. పడుచు = పిల్లకాయ. దురదురక = శీఘ్ర)
ముగా || ౧౬౫ || పరిహరించుట = విడుచుట - లేదు పొమ్మనుట. పహ్యపితము = చల్లి. మినుకు

తే. జాలకుండిన నగుఁజెట్ట బాలుఁడితఁడు, కొసరి గొంతెమకోరికల్ కోరెనేని
యిడకపోబోలదిడబోలదీరుదివియఁ, బేనురాకున్నెత్తె ధీకు ల్పైఘుచులండు
తే. వంటయగుదాకనుండఁ డీ వడుగు బండి, మీదఁబోవుచునున్నాడుమేటిథాటి
నై నదయ్యెడుఁగాకేమి యప్పటికిని, మీదుగడగట్ట నేలంచు మించుబోడి.
శా. రారయ్యా ! యని శుద్ధిమచ్చరణు గో త్రాడేవతాపుత్రు వి
స్మేరాగ్నిప్రభుఁ గూనుచుండనిడి మ్రో లేపట్టు గావించి నీ
రారంబండిన ప్రాంతరాజనపు ది వ్యాన్నంబు నొక్కింత నా
ర్థారాధౌతముఁ గుండయాష్టి యొసఁగెన్ రంభాపలాశంబునన్. ౧౬౮
తే. ఒసఁగియవ్యంజనంబుదధోద్దనంబు, నారగింపుడుక్షమియింపుడనుచుఁబలికి
ముదితముదితాత్మభావసంపదయుఁబోని, సలిలపరిపూణమగుగిండినిలిపిచ
క. చే నాపోశనమున్నుచు, ధ్యానంబొనరించి యతఁడు తగుననుమతిఁ జం [నిన
ద్రాననచేగొని మెసఁగున్, బ్రాణాహుతి విరచితముగఁ బర్యుషితంబున్.
తే. తిరిగిచూచినయంత నా ద్రిమ్మరీఁడు, సిక్థ మొక్కటియేనియుఁ జిక్కనీక
మ్రుంగిమీఁదులుచూచుచుమృదులఘణితి, బిలిచియట్లనుశరదిందుబింబముఖని
తే. చూడుమీసారిభాండమోశోభనాంగి, భిన్నటంబొండఁ దాటిదప్పి నదియొండఁ
గలుగు లేకుండనూస్చితె మృలఘుజతర, జాతవేదంబుపెచ్చె నీ స్వల్పభుక్తి
చ. అనుటయు సంభ్రమంబడర నంగన తొల్లటినాటియామిని
దనకని వండి డించికొని నాఘుఁడు పల్లియ కేగునెంజలిం

= చిన్నమనెడి బంగారునాణెము. అధ్వప్రయాస విహ్వలుఁడు = దారి బడలికచేత ఆనయవ
ములస్వాధీనతలేనివాఁడు. పాథేయశేషము = దారికికట్టియియ్యఁగామిగిలినది. చెట్ట = కీడు. గొం
తెమకోరికలు = కోరరాని కోరికలు. పోలదు = తగదు. తైర్థికులు = తీర్థయాత్రచేయువారు
బ్రాహ్మణులు. వెళుచులు=విరసపుమాటలాడువారు || ౧౬౬ || ౧౬౭ || శుద్ధిమచ్చరణున్=కాళ్లు
గడుగుకొన్నవానిని. గోత్రాడేవతాపుత్రున్=బ్రాహ్మణకుమారుని. విస్మేరాగ్నిప్రభున్ = వెలుఁగు
చున్ననిప్పునుబోలిన తేజస్సుగలవానిని. మ్రోలేపట్టుగావించి = ముందఁజేయవోటుశుద్ధిచేసి. నీరా
రన్ = నీళ్ళనమ్మిద్దితో. వార్ధారాధౌతమున్ = నీటిదారలచేత పరిశుద్ధముగాఁజేయఁబడినదానిని.
రంభాపలాశంబునన్=అరటాకునందు || ౧౬౮ || అవ్యంజనంబు = కూరలులేనిది. దధోద్దనంబు
= మెరుగన్నము. ముదిత = స్త్రీ; సంతోషించినది. సలిల = నీటిచేత. గిండి = చిన్ననోరుగలచిన్న
చెంబు || ౧౬౯ || మెసఁగున్=భుజించెను || ౧౭౦ || త్రిమ్మరీఁడు = యథేచ్ఛముగా ప్రవర్తించు
వాఁడు. సిక్థము = మెదురు || ౧౭౧ || భిన్నటంబు = మాఁడు. అలఘుజతరజాతవేదంబు = అధిక
మయినజతరాగ్ని || ౧౭౨ || యామినిన్ = రాత్రియందు. నెంజలిన్ = విచారముచేత. తనికి=సం
తాపించి. అట్టుకన్=అటుకయందు. అట్టుకట్టి = అట్టుగా నేర్పడి. అభినవోదనంబు = క్రొత్త

దనికి భుజింపకున్ని భరి తంబయి యట్టుక నట్టుకట్టి యొ
 ప్పు నభినవోదనంబొసఁగె బూని తదాజ్ఞను శ్రావమూఁకుటఁ. ౧౭౩
 తే. ౭ సఁగియెడపేర్పులోఁగఁ గుచున్నయాల, పాలువడ్డించుటయుఁజూనిపాల !
 వేళ, మవలివారలచేతికినందియిచ్చు, వడువున భుజించె వడు వివు ర్వంటకంబు.
 క. భుజియించి మఱియుఁదెప్పని, గజబిజినేయుటయు సతియుఁ గలఁగక వికస
 న్నిజవదనయగుచు హస్తాంబుజములు మొగిడించి పల్కు భూసురసూతిఁ.
 శా. అన్నంబొంజొక లేదు చల్లి యది వి నృగ్వక్రమూహుఁ ! తె
 మ్మన్నం దెచ్చెన సాధుగు ప్తములు న వ్యంబుల్ కజాయంబు లిం
 దెన్నేనున్నవి క్రొత్తయట్టికలఁగా దే లేచి వార్వండు వే
 గ నిర్నించెదఁ గూడుఁ గూర మఱియుం గైకోలు మేల్కొక్కిరి. ౧౭౪
 ఉ. నా విని నాతిఁ బల్కుఁ గుహ నావటు వోవనితామతల్లి ! యో
 పావనశీల ! తైలపరి పక్వము లెన్నియుఁ దెమ్ము గాదనఁ
 లేవడియైనభక్తిగొని లేవ దిగంబడ దాఁకలింతయుఁ
 ధావనమాచరించుకత నఁ దడవున్ నిలఁబోల దిచ్చటఁ. ౧౭౫
 మహాస్రగ్ధర. అనినఁ వడ్డింపఁజొచ్చెన్ హరిణనయన నిం డారుడెందంబుతో వే
 గన భావిప్రాణనాథా గ్రహసహమతితోఁ గమ్మనై కారమై నే
 తన వండంబొల్పి చేతం దడవినఁదుమురై తాఱుటల్ లేక సద్యో
 జనితంబుల్ వోలెఁజాలం జవులొదవు సమ చ్ఛండికాపూపవజ్ఞుల్. ౧౭౬

యన్నము—చల్లికాదనుట. శ్రావమూఁకుటఁ = కంచమువంటిమూఁకుటియందు || ౧౭౩ || ఎడ
 పేర్పులోఁ = దాలియందు. ఆలపాలు = ఆవుపాలు. వేళము = శిష్యునిముగ. వడువు = బ్రహ్మచారి. ఇవు
 ర్వంటకంబు = ఇగురవెట్టినయన్నము || ౧౭౪ || గజబిజి = తొందర. కలఁగక = కలతనొందక ||
 ౧౭౫ || ఒంజొక = కొంచెమైనను. అధ్వక్రమూహుఁ = త్రోవవడచినబడలిక హెచ్చినవాఁడా.
 సాధుగు ప్తములు = బాగుగాదాఁచబడినవి. నవ్యములు = క్రొత్తవి. కజాయంబులు. పిండివంటలు. ఎ
 న్నేని = కావలసినన్ని. అట్టికలఁ = అట్టికలయందు. కాదేని = అవిసరిపడనియెడ. వార్వండు = చేయి
 కడుగుకొనియాచునుము చేయుఁడు. నిర్నించెదఁ = చేసెదను. మఱియుఁ = మరల. కైకోలు = అంగి
 కారము. భుక్తికిఁ = భోజనమునకు || ౧౭౬ || ఎన్నియుఁ = ఎన్నియున్నవో అన్నియును. కాదనఁ
 = కాదుఅనను. లేవడి = దారిద్ర్యము—తక్కువ. దిగంబడదు = తగ్గదు. ఇంతయుఁ = కొంచె
 మయినను. ధావనమాచరించుకతనఁ = పరుగెత్తుటచేత || ౧౭౭ || నిండారు = నిండిన. భావిప్రా
 ణనాథాగ్రహసహమతితోఁ = పిమ్మట పెనిమిటికోపమునుఁబ్రసవజ్ఞునితో. నేతన = నేతితోనే.
 పొల్పి = ఒప్పి. తుమురై = పొడియై. తాఱుటలు = మఱుఁగు పడుటలు. సద్యోజనితంబులు =
 అప్పుడుపుట్టినవి || ౧౭౮ || అరుణగ్రహణప్రవణపురుషోపధిక్యతంబులు = ఎఱుపును అనఁగా కోప

వ. ఇట్లునుగ్రహణప్రవణపురుషోపధిక్యతంబులు ప్రాణవల్లభసమ్యగభిరక్షితంబులు తదుపహితగణనావహంబులునచ్చిద్రముద్రాముద్రితంబులునై సజ్జన వితరణంబులగతి మహితభాజన నిహితంబులు ననురక్తవధూహృదయంబుల పగిది నతిన్నహపిచ్చిలంబులు నుపవనంబులయుపమ సురభిష్టంబులు నై న పిష్ట వికారంబులు నిర్వికారుండై భౌసురకుమారుండు నిరవశేషంబుగా నాహరించియు వెండియు నవనతాననం బగుమిథ్యాబ్రహ్మభినయంబునఁ దనబహుభోక్తృత్వంబు నపశ్లోకకలుషితం బగునని విశంకమానమా నసుండుచుబోలెఁ గానందగు నా పొట్టినెట్టికీసీలదిట్టపడుచు కడుపునిండమి యెఱిగితరంగితాద్భుతాంతరంగయైయాకురంగనయనయిల్లనివితర్కించు.

క. ఇసుమంతగాని లేఁ డీ, పసిబాలుఁడు కూడుగూటి ప్రియమువాఁ డిట్లెసరి బహుభక్ష్యరాసులు, మెసఁగెడి వినువఁడు ప్రతుష్టి మేకొనఁడుగదే.

ఉ. మాయపుబిడ్డ యీనినువు మానిసిపుట్టువుగాదు దేవతా నాయకుఁడో చతుర్ముఖుఁడో నాభవబంధము లూర్జనున్న నా రాయణమూర్తియో యెఱుంగ రాదొకయించుకయుఁ బుష్పక్షపైఁ జేయిదొఱంగఁ డప్పములు సెల్లె సమస్తము నుచు నివ్వెఱక. ౧౨౧

చ. తలఁచు మనంబులోన వసు ధామరయాజకధర్మపత్ని నిర్మలకనకావదాతముఁ గ రాశతరాలఘులీలమాలికో

మునుపొందుటయందు ఆ సక్తఁడయిన పెనిమిటిచేత కపటముగా చేయఁబడినవి. పాణివల్లభసమ్యగభిరక్షితంబులు = పెనిమిటిచేత లెస్సగాఁగాపాడఁబడినవి. తదుపహితగణనావహంబులు = అతనిచేత పెట్టఁబడిన లెక్కనుపొందినవి. అచ్చిద్రముద్రాముద్రితంబులు = సందులేక వాసెనకట్టుచేత ముద్రవేయఁబడినవి. వితరణములగతి = దానములవలె. మహితభాజన నిహితంబులు = దొడ్డ పాత్రమునందుంచఁబడినవి. అనురక్తవధూ = అనురాగముగలస్త్రీల యొక్క. స్నేహపిచ్చిలంబులు = స్నేహముచేత పేరుకొన్నవి; నేయిపేరుకొన్నవి. ఉపమక = విధమున. సురభిష్టంబులు = మంచిపరిమళముగలవి. పిష్టవికారంబులు = పిండివంటలు. నిరవశేషంబుగాక = మిగులులేకుండ. ఆహరించి = భక్షించి. అవనతాననంబు = వంచినమొగముగలది. మిథ్యాబ్రహ్మభినయంబునక = అబద్ధపుసిగ్గునుతోఁపించునట్టి చేష్టలచేత. బహుభోక్తృత్వంబు = తిండిపోతుతనము. అపశ్లోకకలుషితంబు = అపకీర్తివలనకలతనొందించఁబడినది — అపకీర్తి నొందినది. విశంకమాన = మిక్కిలిసంశయించుచున్న. నెట్టికీసీలదిట్టపడుచు = వైష్టికశీలుఁడైన ధైర్యముగల బాలునియొక్క. తరంగితాద్భుతాంతరంగ = అతిశయించిన యాశ్చర్యమునొందిన మనసుగలది. వితర్కించుక = తనలోఁదానుఅలోచించెను || ౧౨౧ || ఇసుమంత = రవంతి. వసురి = విజృంభించి. ప్రతుష్టి = తృప్తి. మేకొనఁడు = పొందఁడు || ౧౨౦ || నినువు = శిశువు. నివ్వెఱక = నిండినయాశ్చర్యముతో || ౧౨౧ || నిర్మలకనకావదాతము = స్వచ్ఛమయిన బంగారముఫంటిదియు, తెల్లనిదియు. కరాశతర = మిక్కిలియన్నత

జ్వలము జగత్ప్రియాచరణ సాక్షి ముదక్షిమదంగభాగతా
 తిలకితవిభ్రమం బగు ను దీర్ఘమహత్త్వము దివ్యత త్త్వముః. ౧౮౨
 క. సతి యాగతి “శ్రియమిచ్ఛే, ధృతాశనా” త్తనుటయెఱిగిహుతవహునఖలే
 ప్సితవితరణగుఃలీలా, చతురుం బ్రార్థింపఁ దత్త్రి సాదముకలిమిఁ. ౧౮౩
 నీ. ఒకకొన్నివడియంబులొకకొన్నివరుగులు, నొకకొన్నితెఱగులయెలుపుఁబప్పు
 లొకకొన్నిద్రబ్బెడ లొకకొన్నితాలింపు, లొకకొన్నివిధముల యొట్టుచేరు
 లొకకొన్ని కలకల్పు లొకకొన్ని బజ్జలు, నొకకొన్నిరీతుల యూర్పువగలు
 నొకకొన్నిసిగదులునొకకొన్నియంబళ్లునొకకొన్నివహులపూపోత్కరములు
 తే. వివిధఫలకందమూలంబులవియుఁగొన్ని, యూరుఁబిండులునొకకొన్నియొక్క
 కొన్ని, యూరుఁగాయలుపచ్చళ్లు నొక్కకొన్ని, పెరుగుపాలై నెనేతులుపెచ్చు
 చ. అమితములై మహానసము నందపు డుద్యవ మొందుచున్నయ [వెరుగ.
 న్నములు సుపక్వగంధముల నందములై యటువోవుచోట న
 య్యమరతరుప్రసూనతతు లంగనపైఁ గురియంగఁ బుట్టు గం
 ధము లిటు డిగ్గుచోటఁ దగుఁ దద్దివ్యతయారచితోపగూహముల్. ౧౮౪
 శా. ఆలీలావతి నిత్యసత్యశమ ధై ర్యాదార్యసంకుద్ధులం
 జాలన్ మెచ్చి వటుత్వముం దొఱిగి సాక్షాత్కరముంబొందె ను
 ద్వేలాలోలకృపాజపాప్రసవకాం తిభ్రాంతిక్లగోచనా
 బ్రాళిందాశ్రిత రాధికాసురత రా గాంకూరుఁ డా శౌరియున్. ౧౮౫
 నీ. నీలంబు భక్తాను కూలంబు హరిదంత, చేలంబు నవనీత చోర మాది
 మూలంబు గరుణావి శాలంబు కృతజగ, జ్వలంబు శ్రీలతావాలమమర
 మేలంబు భవవనో త్కీలంబు తల్పిత, వ్యాళంబు శిశ్యావచూళ మమిత
 లీలంబు హృతమరు త్సాలంబు శశిసఖ, ఫాలంబు వరదానశీల మఖిల

మయిన. ముదక్షిమత్ = సంతోషించినకన్నులుగల. తిలకితవిభ్రమంబు = బొట్టుగలదిగాఁజేయఁ
 డినవిలాసముగలది. దివ్యత త్త్వమున్ = అపారీకృతమయినపరబ్రహ్మమును || ౧౮౨ || శ్రియమిచ్ఛే
 ధృతాశనాత్. హుతాశనాత్ = అగ్ని దేవునివలన. శ్రియమ్ = సంపదను. ఇచ్ఛేత్ = కోరవలసినది.
 హుతవహున్ = అగ్ని దేవుని. అఖి...తురున్ = అఖిల = సకలమైన. ఈప్సిత = కోరికలను. వితరణ
 = ఇచ్చునట్టి. గుః = గుణముయొక్క. లీలా = వ్యాపారమునందు. చతురున్ = నేర్పుగలవాని|| ౧౮౩ ||
 ద్రబ్బెడలు = ఒకవిధమయిన భక్త్యుములు. ఒట్టు = కారముగల. ఊర్పు = పిండిమిరియము. సిక
 = తాలింపుముజ్జిగ. వహుల = విధముల || ౧౮౪ || మహానసము = వంటయిల్లు. ఉపగూహములు = అతి
 గనములు || ౧౮౫ || ఔదార్య = ఇచ్చునట్టిస్వభావము; వటుత్వము = బ్రహ్మచారిత్వము; సాక్షా

తే. కాలజంఘాలమసురకృష్ణైశ్చమతిక, రాశమాపత్నయోదవా తూలమునగు
యదుకులసరోమరాశంబునతివగాంచి, నతియునుతియునొనర్పనన్నగధపండు

ఉ. ఆసతిఁ బల్కునీ హృదయ మారయఁగోరియ యిట్లానర్చితి

గాసి కుశేశయాననలు గల్గిరయేనియుఁ గల్గనిమ్ము నీ

చేసినభాగ్య మేసతియుఁ జేయదు నీయెదుటఁ మునీశ్వరా

భ్యాసదురాసదం బగుమ దాకృతి యీగతి నుల్లసిలుటఁ. ౧౮౮

క. సుచరిత్ర! నేడు నీచే, తిచలిది భజయింపఁ జాల దృష్టియొదవెడిం

బచరణగా దిమ్ముల మును, రుచియింపదు శబరివిందు ద్రోవదివిందుఁ. ౧౮౯

క. అతిమానుష మసిధారా, వ్రత మగు మను వంటినిప్పు వంటి దిదియనఁ

బతిదేవతవై మను నీ, గతి భావాహుఢమయ్యెఁ గా జగములకుఁ. ౧౯౦

చ. తనుశతకోటులై త్తి బహు ధర్మవినిర్మితిఁ బేర్చి గాంచినఁ

ననుఁగనలేనిలేతలకు నాతి! యభోగ్యము భాగ్య మీపు ప్రా

గ్జననమునం దొనర్చితి నొ కానొకయర్చన నన్నుగూర్చి దా

నన సమకూరెఁజుమ్ము సుజ వ్రవజనదితచర్య నీదెన్ఁ. ౧౯౧

తే. అతివ! తొల్లింటిపుట్టువు నందునొక్క, మానివేలిమిజన్నెవై మన్ననాడు

నామధురవేణబాదంబునమదిగరఁగి, తొరఁగఁజేసితి సున్నిగ్ధదుగ్ధరసము.

క. ఆపాలనురువు పవన, వ్యాపారముచేతఁ డెరలి వచ్చినిలిచె లీ

లాపింఁచచ్చనిభ ర్నిత, తాపింఁచమదీయహాళి తటిఁ గుచలికుచా! ౧౯౩

త్యారము = ప్రత్యక్షము. ఉ ద్వేల=మిక్కిలి. ఆలోల=అంతటచలించిన. జప్తాప్రసవ=దాసనపుఁ
బువ్వు. అలింద=ముంగిటిని. అంకూరుడు = మొలకలుగలవాఁడు || ౧౮౬ || హరిదంతచేంబు =
దిగంబరము - దిస మొలగలది. ఆలవాలము = పొదియైనది. అమరమేలము = దేవతలకూడికకలది.
భవవనోత్థిలంబు=జన్మములనెడి వనమును వెల్లగించునది. తల్పితవ్యాళంబు=పానుపుగాఁ జేయఁ
బడిన పాముగలది. శిక్యావచూళము = (చర్చి) చిక్కముతోడిసిగగలది. హృతమరుత్సాలంబు=అప
హరింపఁబడిన దేవతలచెట్టు (పారిజాతవృక్షము) గలది. అఖిలకాల జంఘాలము = ఎల్లకాలమును
వడిగనడుచునది. ఆశనకృష్ణైశ్చము=అన్నముగాఁజేయఁబడి న విషముగలది. అరిక గాళము = పగ
వారికి ధయమును పుట్టించునది. ఆపత్నయోదవాతూలము = ఆపదలనెడి మేఘములకుఁగాలి. నతి
=నమస్కారము || ౧౮౭ || కుశేశయాననలు = తామరలవంటి మొగములుగలవారు = శ్రీలు.
అభ్యాసదురాసదంబు=అభ్యాసముచేత పొందఁదగనిది || ౧౮౮ || పచరణ=కపటనటనము. ఇమ్ము
లఁ = బాగుగా. ద్రోవది=ద్రోపది || ౧౮౯ || మనవు=బ్రతుకు || ౧౯౦ || లేతలు = అల్పలు.
అభోగ్యము = అనుభవింపఁదగనిది. ప్రాగ్జనము = పూర్వజన్మము || ౧౯౧ || వేలిమిజన్నెవు =
హోమధేనువవు. మన్న=బ్రదికిన, సున్నిగ్ధ=మిక్కిలి చిక్కవైన || ౧౯౨ || లీలాపింఁచచ్చని =

క. దానఁ బయస్సంతానము, దానంబున నన్నుఁ డనువు దానవయితి చం
 [దానన!తత్ఫలమునఁ గా,దా నీకునుదక్కితిఁ ముదముమదిఁబొదలఁ.౧౯౪
 ఆ. ఒక్కఁడకృతసత్త్విఁ యుండనువిప్రుండు, గలఁడు ఘోరకఠిన కలుషబుద్ధి
 వసుభయెల్లఁ దిరుగువసుధానువనుపేరి,పట్టణముననుండుఁబుట్టువడుగు.౧౯౫
 నీ. ధనవంతుఁడయ్యనుద్వాహంబుదొఱఁగిమూఁతులునాకు పెఱవితంతువులఁదగి
 కులవంతుఁడయ్యుఁ బెద్దలఁబాసివిహరించుఁ,బాషణ్ణషణ్ణానుబద్ధియగుచు [లి
 మతిమంతుఁడయ్యు నా మ్నాయముల్ చెవిఁబెట్టఁ, డస్థిల ఫేలనవ్యసనమెసఁగి
 స్థితిమంతుఁడయ్యు లక్ష్మికిఁగాక [త్రిమృగ,పలుగూడుమరిగియాఘ్యలభజించి
 తే. తలఁచుబ్రహ్మస్వదేవస్వ ములకునెగ్గు,కుష్పఁజిచ్చిడిపేలాలు కొఱుకఁ దివురు
 గ్రహణకాలంబునందుముగ్ధజలముల, సెబ్రచెంచడమాబ్రాహ్మణబ్రువుండు
 వ. వాఁ డొక్కకందువ నొక్కవెలయాలికిం జిక్కి మహిమండలకుండలం బగు
 పౌండరీకంబునఁ గొంఢొక కాలంబుండి యొక్కపెనుబండువునఁ గన్నులపం
 డువగుమదీయనై వేద్యప్రకల్పనంబుధూపోత్సవానంతరంబున నెడముగాచి
 చూచి తనవలయుతేఱంగునం జని బహువిధం బగుకాలంబు మని ముదిసి
 తనువువిడిచి యత్యుత్తమం బగుశరామరవంశంబునం బుట్టి పుట్టిన నాటనం
 డియుంజనువుచదువునన చదురుండై నిండుప్రాయంబున నిన్నుం జెట్టవట్టించి
 యిట్లున్నవాఁడు వినుము. ౧౯౭

తే. తరుణిమద్భుక్తదర్శనోత్సవసుకృతము,పాపపహ్నికిసలిల మైభద్ర మొసఁగె
 గాక లేకున్న నితఁడుప్రాగ్జనినొనర్చు, కల్మషములకునిష్క్రతిగల దెయెందు
 వ. అవ్విధంబుగ సోపహారం బగుమదీయచూపంబు నొకస్మిక్తంబుగఁ గనుంగొని

విలాసరూపమైన నెమలియాకల శుచ్ఛుకాంతిచేత. భర్తృత్వ = తిరస్కరింపఁబడిన. తాపింఛ =
 చీకటిమానుగలది ॥ ౧౯౩ ॥ పయస్సంతానము దానంబునక = పాలనమాహము నిచ్ఛుటచేత.
 పొదలక = వర్తిలఁగా ॥ ౧౯౪ ॥ ౧౯౫ ॥ ఉద్వాహంబు = పెండ్లి. వితంతువులక = విధవలను.
 పండ = సమాహుతుతోడి. అనుబంధి = సంబంధముగలవాఁడు. అశ్శిలఫేలన = అసభ్యపు మాటలా
 దుటయందు. స్థితి = ఉనికి — కలిమి. అఘ్యులక = ధనవంతులను. కుష్పక = పెంటదిబ్బయందు. తివు
 రుక = యత్నించును. ముగ్ధఁడు = స్థానముచేయఁడు. సెబ్రచెంచడము = చెడ్డదేగ — చెడ్డదేగవలె
 ప్రాణిహింసచేయఁవాఁడు. బ్రాహ్మణబ్రువుండు = నీచబ్రాహ్మణుండు ॥ ౧౯౬ ॥ కందువక = సమ
 యమునందు. పెనుబండువునక = గొప్పయత్సవమునందు. చదురుండు = చతురుండు = నేర్పరి ॥
 ౧౯౭ ॥ ప్రాగ్జనిక = పూర్వజన్మమునందు. కల్మషము = పాపము. నిష్క్రతి = ప్రాయశ్చిత్తము ॥
 ౧౯౮ ॥ సోపహారంబు = నైవేద్యముతోఁగూడినది. భస్మసాత్కృత = బూడిదయైన. నీరసయవస

భస్మసాత్కృత దుష్కృతసీరసయవసరాశియై భూసురకేసరికిశోరంబై వాసి
వడసియు నతండు కట్టిడియగుటకుఁ గారణంబు వినుము. ౧౯౯

క. నీభావశుద్ధి యారయ, శోభనచారిత్ర! యేను జువ్వె యతనికిఁ
లోభక్రోధముల మనఁ, క్షోభముగావించి బాలి శుండనిపింతుఁ. ౨౦౦

క. పతికొట్టినఁ బతిదిట్టినఁ, బతినిర్దయుఁడగుచు నెట్టి పాటుపఱచినఁ
మతి నన్యధాత్వమొందరు, పతిదేవత లతివ ! నీకుఁ బ్రతియగువారల్. ౨౦౧

తే. నిష్కరత్వంబుతోలఁగించి నేటనుండి, నీకు ననుకూలుఁడయ్యెడు నీవిభుండు
మత్స్వదద్వయభక్తిస మగ్రులైన, సుతులనేవురఁ గాంచెదూ ర్జితవిభాతి.

ఆ. వెండిబై డిద్రవ్వి తండంబుగామేలి, కూడుఁ బాడి యింటఁ గొలఁదిమీర
నోములెల్లనోచి నూతేండ్లుబ్రదికి నీ, భతతోడఁ బరమ పదముగనుము.

ఉ. మన్ననచేసినాఁడు ముర మదఁనుఁ డంచు నహంకరింప కో
కిన్నరకంఠి ! యట్లయినఁ గీడొదవుఁ విను తొంటికిన్న వ

స్మన్నిహితాంతరంగవయ సత్యసమార్జవశుద్ధిలక్ష్మికిఁ
వన్నియపెట్టుమీ మహిత వర్తనకీర్తలు నిర్వహించుచుఁ. ౨౦౪

క. తృష్ణారహితులు మత్స్వద, నిష్టాతులు నిత్యసత్య నిరతులు నగు శ్రీ
వైష్ణవులఁ గాంచి ననుఁగా, విష్ణుపదవలగ్న ! గార విచికింబువుమీ. ౨౦౫

క. అని వరమిచ్చి మహీసుర, వనితఁ మన్నించి భక్త వత్సలుఁ డరిగెం
దననెలపునకు సుధారస, మునఁ గుముదినిఁ దేర్చియగుపూజేందుఁడనఁ

ఆ. అట సుశీలమగఁడు సరు దెంచియొకకొన్ని, దివసములకుదొరలఁదిరియునాస
గోని తనకులంబు వాసియువన్నెయుఁ, దలఁచుకొనుచుఁ దెలివి మొలకలెత్త

తే. అతనిదమసామ్యుచేసిమున్నాఁగియున్న, మోహముఖులై నజ్ఞాతులమూలఁ
సంహృతాసురులై ననిర్జులకరణి, మదివివేకాదివర్గమభ్యుదయమయ్యె. (ద్రోచి

రాశి = ఎండినగడ్డిప్రాగు. భూసురకేసరికిశోరంబు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠునిగడ్డ. వాసి = ఘనత. కట్టిడి = కట్టులేప్పినవాడు. అక్రమమైన సడడిగలవాడు || ౧౯౯ || బాలిశుండు = మూర్ఖుడు || ౨౦౦ || ౨౦౧ || ఊర్జిత = ఎన్నఁడునుజెడని || ౨౦౨ || త్రవ్వితండంబు = అపరిమితము || ౨౦౩ || తొంటి కన్నక = మునుపటికంటెను. అస్మన్నిహితాంతరంగవు = నాయందుంచఁబడిన మనసుగలదానవు. సమార్జవ = వంచి ఋజుభావముయొక్క || ౨౦౪ || నిష్టాతులు = నిష్ఠగలవారు. విష్ణుపదవలగ్న = ఆకాశమువంటి సదుముగలదానా నూత్నుమైన సదుముగలదానా || ౨౦౫ || శుముదినిక = కలువ తీఁగను || ౨౦౬ || తిరియు = యాచించు. కోసి = సఱకి - విడిచి || ౨౦౭ || ఆఁగి = అక్రమించి. మోహముఖులు = మోహుండు మొదలగువారు - మోహము మదము మొదలగునవి. జ్ఞాతులక = దాయా

క. కోపంబు నొంగి మిక్కిలి, పాపమునకులోంగి బుద్ధి పశ్చాత్తాపా
 టోపశిఖిఁ గ్రాంగి కరుణా, ద్విపవతీలహరిదోంగి విప్రఁడుమఱియుఁ.
 నీ. కాలీచపడనిండ్ల కడకేగి వనరుచుం డెడువాఁడు వైరాగ్య నిష్ఠుఁడయ్యె
 గయ్యాలక్రచ్చయైకాలు ద్రవ్యచుసదామండువాఁడతిశా స్తిమహితుఁడయ్యె
 గసరియెంగిలిచేతఁ గాకివేయనివాఁడు, సతతాన్న దానప్ర శస్త్రుఁడయ్యె
 బ్రహ్మకల్పముదాఁక బ్రతుకాసఁగడకట్టు వాఁడస్థిరముగవి శ్వముఁడలంచె
 తే. బాటిగాఁగొన కా పద్మ భవునినైన, సీరసము సేయువాఁడు వి నీతుఁడయ్యె
 నొరులలచ్చికిముచ్చిరియుడుకువాఁడు, సర్వసముఁడయ్యెవిష్ణుప్రసాదమహిమ.
 ఉ. పాశముమీరు పెద్దపెద పాశములై బలితంపుఁగఁగలఁ
 మూలుగుచున్న ప్రాఁబసిడి ముంచి ధనార్థులకెచ్చు విష్ణుదే
 వాలయనుప్రతిష్ఠలకు నై యొసఁగున్ సతికేలనించు నా
 నాలఘుకిర్మిర్మితికి నగ్రకులేంద్రుఁ డనుగ్రహంబునన్. ౨౧౧
 క. ఆయాలుమగలు విష్ణుప, రాయణులై సెక్కుగతుల వ్రతములు తఱితోఁ
 జేయుచునుండఁగ నట ని, శ్రేయసపద మైన పాండ రీకక్షోణి. ౨౧౨
 మ. యమరాడ్డాతశిఖావతంసము చిర ప్రాణంబు దూరప్రియా
 గమశంసిస్ఫుటకాలీకలన మే కప్రక్రియాపాతదీ
 త్నము శీత ద్రుబలీయ మొక్కబలిభు గ్రాజంబు రాజిల్లు శ్రీ
 రమణాగారపురోధరోతచలప త్రస్థూలశాఖాశిఖి. ౨౧౩

దులను—తనలోనిశత్రువులను. సంహృతాసురులు=చంపవడిన రాక్షసులుగలవారు. అభ్యుదయ
 మయ్యె=పుట్టెను || ౨౦౮ || అఁగి=అణచి. లోఁగి=వెనుదిసి. కరుణాద్విపవతీలహరి=దయ
 యనెడి నదీ ప్రవాహమునందు. తోఁగి=మునిగి || ౨౦౯ || ఈచపడ=చచ్చుకొనిపోఁగా. వనరు
 =దేవురించు. కయ్యాలక్రచ్చ = జగడగొండి. కాలుద్రవ్యము = కలహమునకు యత్నించుచు.
 మండువాఁడు = కోపవికారమును జూపునట్టివాఁడు కసరి = కోపించి. కడకట్టు = నిర్ణయించు.
 పాటిగా=లక్ష్యముగా. ముచ్చిరి=దుఃఖపడి. ఉడుకు=తపించు || ౨౧౦ || పాశము=మేర ; కడ్డి.
 బలితంపుఁగఁగలఁ = మిక్కిలి పెద్దవైన బాసలయందు. మూలుగుచున్న = స్థిరముగా కదలక
 యున్న. ప్రాఁబసిడి = బహుదినముల నాటిదనము. నిర్మితికి=చేయుటకు || ౨౧౧ || నిశ్రేయస
 పదము=మోక్షస్థానము || ౨౧౨ || చిరప్రాణము=బహుకాలము బ్రదికియుండునది. దూర...శంసి-
 దూర=దూరమునందలి. ప్రియ=ఇష్టవస్తువుయొక్క. ఆగమ=రాకను. శంసి=కోరునది. స్ఫుటకాక
 లీకలనము=స్ఫుట=స్పష్టముగావిసఁబడెడి. కాకలీ=సన్నని కంఠస్వరముతోడ. కలనము=కూడినది.
 ఏకప్రక్రియా పాతదీక్షము=ఒకవిధమైన పాటునందలిదీక్ష (నియమము) గలది. బలిభుగ్రాజంబు=
 శ్రేష్ఠమయినకాకి. శీరమణా...శిఖి=శ్రీవిష్ణుదేవునిగుడికెడుట మొలచివెరిగిన రాచిట్టయొక్క

శా.తాత త్తండ్రులు మామ లల్లురును ము త్తాతల్ సహాయుల్ సహ
 శ్రోతల్ భ్రాతలు సేవకుల్ హితులు మి త్తుల్ పుత్తుల్ లోలిం దివా
 భీతాభీతములై తనుం గొలువఁగాఁ బెన్నుకరిలై వాయస
 వ్రాతశ్రేష్ఠము గ్రాలు రేలువగలుక భ్రాంతాగమాంతంబులక. ౨౧౪
 చ. అది యొకినాడు విట్టలగృహంగణభూ బలి వీరవస్త్రతా
 మెదుకులుమేయఁ గన్నిడి యమేయగతిక బఱవక దదాయత
 చ్చదభవభూరిమారుతవ శంబున నయ్యెడ ధూళిసోవ న
 భృద్భితిములయ్యె దాన గుడి యూడ్చినఁ గల్లు నగణ్యపుణ్యముల్. ౨౧౫
 వ. ఇట్లతర్కి-తోపపన్నం బగుపన్నగశయనసదన సమ్మార్జన సముదిత సుకృత
 పరిపాకంబునఁ గాకింబు నతిలోకంబయ్యె వినుము. ౨౧౬
 క. కలహంసమొకిటి యదుకుల, కులహంసముగుడిఁజరించుఁ గుసుమాయుధకీ
 ర్తిలతాగుచ్ఛమునై వడి, జలరుహసంభవమరాళ సంకాశగతిక. ౨౧౭
 వ. ఇట్లు వర్తించి వర్తించి. ౨౧౮
 మ. కుతుకం బింకి కుంకుమద్రవమిళ ద్దోరోచనాపంకి
 ర్మితపత్రాంకికలంకితాంబుధికుమా రీహారివక్షోరుహ
 ద్వితయాస్ఫాః నలాలనోచితపయో విస్ఫారకాసారసం
 తతి నా నీడభవంబు క్రీడసలుపుక దద్దివ్యధామంబునక. ౨౧౯
 నీ. మొనరెండుగాఁగఁద్రె వివనవిద్రుమద్రుకందము నేలుముక్కునఁదడవితడవి
 మొగవిచ్చుపసిడికే దఁగితేకుగమిమించు, విశదచ్చదములనువిద్రచివిద్రచి
 నగుమొగంబులదాస నపుగ్రోవ్విరులనప్పు, చిగురాకునడుగులఁ జిమ్మిచిమ్మి
 నిద్దంపుఁబండువె న్నెలగు త్రికిడకొత్తి, మలయు మైముంపులఁ గలఁచికలఁచి

లావై న కొమ్మకొనయందు || ౨౧౩ || సహశ్రోతలు=చనతోడి వినికిగలవారు. దివాభీతాభీతములు
 =గ్రుడ్లగూబవలని భయములేనివి. భ్రాంతాగమ=రావితెట్టుయొక్క || ౨౧౪ || బలివీరవస్త్రలు =
 బలివీరమునం దుండునవి. అమేయ = కొలఁది నెట్టరాని. ఛద=ఁకకలవలన || ౨౧౫ || అతర్కి-
 తోపపన్నంబు = ఊహింపరానివిధమునఁ గలిగినది. సమ్మార్జన సముదిత = ఊడ్చుటవలనఁ బుట్టిన.
 అతిలోకంబు = లోకాతీతము || ౨౧౬ || కలహంసము = ఉత్తమజాతిహంస ; శ్రేష్ఠుఁడు. సం
 కాశ=పోలిన || ౨౧౭ || ౨౧౮ || ఇంకక=తగ్గక. పత్రాంక = మకరికాపత్రచిహ్నములచేత. కలం
 కిత=కలంకముగలవిగాఁ జేయఁబడిన. హారి=మనోజ్ఞమైన. ఆస్ఫారస = చఱచుటలచేత. పయో
 విస్ఫార = జలములచేత అతిశయించిన. నీడభవంబు=పక్షి. తద్దివ్యధామంబునక=ఆదేవాలయము
 న|| ౨౧౯ || త్రెవ్విన=తెగిన. కందముక=గడ్డను. మొగవిచ్చు=ముఖభాగము విరియనట్టి. విద్రచి=విద
 లించి. నిద్దంపు=నునువైన - తేటయైన. మలయు=విజృంభించు. ముంపులక = ముంచుటలచేత. ప్ర

తే. శాన్టీః సాఢప్రభూణకా సారసార, సారసామోదమేదుర వారిఁదేలి

వచ్చియాయంచగుడిలోనుజూచ్చెనొక్క, నాఁడుపవలింటిబీతెండవేడిదలఁకి
క. అది తన దేహం బచ్చట, విదలింపం బక్షసలిల విప్రప్రములచేఁ

జూదుకొదవించుచు గాడ్డులు, పొదవెట్టు రజోవికార ములు దూరముగఁ.

తే. సలిలఖగమున కేతదా చరణమ నన, గలిగె నాన్మిక్కిలబుగఁ గంబుపాణి
గర్భగోహోపలేపసంస్కారసార, సుత్రపరిపాకనిరపాయ శోభనంబు.

క. శుక మొకటి చంచుజితకిం, శుకమై హరిహయశరాస సుసచిరవపురం

శుకమై కుసుమాకరకిం, శుక మానందమున నంద సుతుగుడి బెనుగు.

చ. అమి త్రిలోకిముఖ్ గెలుచు నత్తటి తేరువహించు దోడిఁచి

ల్కలు దగ దొట్టి ముందరికి లాగకయుండినఁ దాన తద్భరం

బెలమివహింప మెచ్చి మరుఁ డిచ్చు మణిమయమాలికాత్రయిఁ

గళమునఁదాల్చు చిత్రశుక నాథుఁడు రేఖలపేర నిచ్చుటఁ. ౨౨౮

క. కీరమది యొక్కహరిపరి, చారికచేరికవనించుఁ జదివింపఁగ మే

పారసి యొసఁగ భవనమూర్జారాదులవలనఁ దన్ను సంరక్షింపుఁ. ౨౨౯

క. దేవాలయమునఁ గొన్నిని, జావాసమునుడుఁ గొన్ని యహములు దగఁ బై

చేవదలకపాటించుచుఁ, బూవుంబ లెబువ్వుబోడిపులుఁగుంబ్రోచుటఁ. ౨౩౦

మ. పసుపార్చుం దడియెత్తు నెండ నెకఁ గం పం బాగి మైదువ్వుచుఁ

వసయుఁ వెన్నయుమేపుమేపునొసఁగుట వల్లించు శ్రీరామనా

మనుధామాధురి సాధురీతి కుచకుం భస్థాయిగాఁజేయుచుఁ

బిసపుష్పప్రియవాసరాగములుఁ బింబోష్టి రాచిల్కకుటఁ. ౨౩౧

తే. కనకమణిపజ్జరంబుల నునిచియునిచి, చక్కెరయునుక్కెరయుసారెగ్రుక్కి

యొఱపుబలుకులుపలుమాఱుగఁ అపకఁ అపి, కలికిచిలుకలకొలికిరాచిలుక బెనుచు

భూణ= మొగసాలయందలి. సారసామోద మేదురవారిక = తామరల వాసనవలన సతిశయించిన జలమునందు. పవలింటి = పగటివేళయందలి. బీతెండ = మిక్కిటమయిన యెండ. తలఁకి=భయ పడి || ౨౨౦ || విప్రప్రములచేక = తుంపరలచేత. చొదుకు=తడి. పొదవెట్టు=కలుగఁజేయునట్టి. రజోవికారములు = దుమ్ముయొక్క ప్రసరించుటలు || ౨౨౧ || ఉపలేపసంస్కార = అలుకుట వలని. సార = మేలైన. నిరపాయ = చెడని. శోభనంబు = శుభము || ౨౨౨ || చంచుజితకింశుకము = ముక్కుచేగెలువఁబడిన మోదుగు మొగ్గలది. అంశుకము = కాంతులుగలది. కుసుమాకర = వసంతబుతువునందలి || ౨౨౩ || అమి = ఆక్రమించి. దగ = దాహము = దప్పి. తొట్టి=కలిగి || ౨౨౪ || ౨౨౫ || అహములు = దినములు || ౨౨౬ || పసుపార్చుక = పసుపుపూసి స్నానము

మ. కలహం సోపమయాన చక్రకుచ ప్రేం ఖత్తంజరీటాక్షిఁ గో

కిలసారస్వరబద్ధిబద్ధాచికురం గీరప్రియాలాపఁ దొ

య్యలొ జాలకమరిగెళ్ళ శుకం బది మహీ యప్రేమగావించుచున్

బులుగుం బొందున నంది పొందినగతిఁబొత్తోత్తులకహత్తుచున్. ౨౨౯

తే. ఆశుకద్విజరాజున కంతఁగొంత, కాలమరుగంగనొకనాఁడు కలిగె బంధ

మోక్షమాకస్మిక్తంబనిర్ముక్తి కలిమి, యాశుకద్విజరాజునకద్భుతంబె. ౨౩౦

సీ. జనియించెనొక్కొక చచ్చనిమొల్కయనుబుద్ధి, గ్రుచ్చినపచ్చలకొమరువలన

సమకూరెనొక్కొక దా డిమఫలోద్భవబీజ, మతిపద్మరాగసా మగ్రివలనఁ

బాడకట్టునొక్కొక జంబూఫలంబనుమనో, భ్రమమింద్రసీఁ విభ్రమమునలనఁ

దోతెంచెనొక్కొక మ ధూకపుష్పములను నానహుర్మంజిము త్యములవలన

తే. దాది యటుపెట్టి పనుపాడఁ దలఁగి చనుడు

బరణిమూఁకుటనెలకొన్న బన్నసరము

గఱచికొనిపో యెఁ జిల్క ప్ర గల్భవిటుఁడు

బాలికామానసము గొను పగిది నపుడు.

౨౩౧

క. బారాదిశామ్మ టుండఁగ, హారమునేకొనుచుఁ జనియె నండజము ప్రియం

బారయ ఫలకాముకులగు, వారలు గుణవత్ప్రసక్తి నదలవిడుతురే. ౨౩౨

క. ఆధనశికిరణముఖికి న, సాధుశుకాచరణ మపు డ సహ్యంబయ్యెన్

గోధుక్కులినతికి మనో, బాధక మగుక్కుష్టధూర్త బాల్యముఁబోతెన్. ౨౩౩

మ. కటిఁ జేలార్థముచుట్టి చిక్కినదిమే నం జాటి పాలిండ్లమీఁ

దటసంధించుచు నార్ద్రదేహలతమా ద్యదవ్వర్థధారావల

చేయించును. సెకన్ = తాపముచేత. బిసపుష్పప్రియవాన రాగమములన్ = గ్రీష్మఋతు దినముల రాకలయందు || ౨౨౭|| ౨౨౮ || ప్రేంఖత్ = ఎగురుచున్న. ఖంజరీటాక్షి = కాటుక పీట్టకన్నలవంటి కన్నలుగలది. చికుర = ముంగురులుగలది. మహీయః = అధికమయిన. పొత్తోత్తులన్ = పొత్తిగడ్డలచే ఒత్తుటలచేత || ౨౨౯ || శుకద్విజరా జునకున్ = చిలుకపక్షి శ్రేష్ఠమునకు. శుకుండెనెడి బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠునకు || ౨౩౦ || కొమరు = మనోజ్ఞత. పాడకట్టెన్ = కనఁబడెను. ఇంద్రశిల = నీలమణుల యొక్క. తోతెంచెను = తోఁచెను. హుర్మంజి = ఒకానొక దేశము. తెలఁగి = తొలఁగి. మూఁకుటన్ = మూతయందు. బన్నసరము = రత్నములహారము. ప్రగల్భ = నేర్పరియైన || ౨౩౧ || బారాది = అనేక ములైన || ౨౩౨ || అసాధు = చెడ్డ. ఆచరణము = పని. గోధుక్కులినతికిన్ = గోపికా స్త్రీకి || ౨౩౩ || కటిఁ = నడుమనందు. చేలార్థము = సగముకొక. ఆర్ద్రదేహలత = తడిసిన తీగవంటిదే హము. మాద్యదవ్వర్థధారా వల త్తటిదాకారమున్ = దట్టమయిన వానచినుకులచేత చుట్టఁబడిన

త్రటిదాకారముఁ జూపఁ ద్రోసికొనుచున్ ధమ్మిల్లబంధంబు ముం
గిటికిన్ ను స్తని వచ్చె గో స్తనహర తీర్తగ్రహవ్యగ్రయై. ౨౩౪
తే. వర్షధారావశేషాన్వ వాయయుక్తి, వాయునశమునఁ దెరలుము వ్వన్నెవిల్లు
వేడ్కవెన్నాడుశశి నోలె వెలఁదిచాప,లమునసరమాహరించుశుకముదవులు
మ. గుహమాతృస్ఫటికాక్షసూత్రమునీతే యుచ్చేదగుచ్చచ్చటా [చు.
స్పృహఁ గైకొన్న శుకంబా యేమటుతఱిఁ జేర డుపూవాఁగితో
బహిరుడ్డినత నొడ్డినిల్చు రతిరా ట్టట్టాశ్వమో నాఁగ న
వ్యహిళావిభ్రమకీర మొప్పు ముఖినీ మాగామముక్తాళియై. ౨౩౬
వ. ఈచందంబునఁ గందర్పస్యందనంబు వినిందితుండన మందమందప్రచారం
బును, మలిన్లుచుండనదుర్గమప్రవేశనిపుణంబు నవివేకియనశిథిలీకృతస్వపక్షం
బును, దనుజగృహీతజనకజయన రామానుసరణసముచితంబును నై యు
త్తత్తపోలికం జంచుచుంబితలలంతికావ్యాజంబున లాలగ్రక్కుచుఁ బుష్ప
వద్దింబంబువిధంబున శరీరప్రభాదంభంబున నంభోధరంబులచేతఁ గప్పం
బడుచు యోగిబాగున విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్చలనంబున పాశచ్ఛేదంబు
సేయుచుఁ బరవధూపయోధరంబుపగిదిఁబట్టరాక నీతివిదు కృపదయంబుగతి

మొఱపుయొక్క ఆకారమును. ధమ్మిల్లబంధంబు = కొప్పుముడి. ముంగిటికిన్ = ఇంటిమొగసాలకు.
గోస్తన...వ్యగ్ర-గోస్తన = రత్నములహారమును. హారత్ = ఎత్తుకొనిపోవుచున్న. కీర = చిలుకను.
గ్రహ = పట్టుటయందు. వ్యగ్ర = త్వరగలది || ౨౩౪ || అపశేష = మిగిలిన. అన్వయుయుక్తిన్ = సమా
హమయొక్క కూడికచేత. తెరలు = బయలుపెడలు. మువ్వన్నెవిల్లు = ఇంద్రధనుస్సును. వెన్నాడు
= వెంబడించు. తవులుచున్ = వెంబడించుచు || ౨౩౫ || గుహమాతృ = పార్వతియొక్క. సితేక్షుచ్చే
దగుచ్చచ్చటాస్పృహన్ = తెల్లచెఱుకుతునుకలగుదెలయొక్క సమాహమనందలి యపేక్ష
చేత. బహిరుడ్డినతన్ = బయట ఎగురుకట్టి స్వభావముతో. ఒడ్డి = అడ్డగించి. రతిరాట్టట్టాశ్వము =
మన్మథుని పట్టుపుగొట్టుము. అన్మహిళావిభ్రమకీరము = ఆ యాడువారివిసోదపుఁజిలుక. ముఖినీ
మాగామముక్తాళి = ముక్కునందు తగలుకొన్న ముత్యాల సరముగలది || ౨౩౬ || కందర్పస్యం
దనంబు = చిలుక. వినిందితుండు = మిక్కిలి నిందింపఁబడినవాడు. మలిన్లుచుండు = దొంగ. దుర్గము =
పోనుపల్లపడనితావును. శిథిలీకృత = సడలింపఁబడిన. స్వపక్షంబు = తన ఆకృతులుగలది ; తనవారు
గలది. రామానుసరణ = శ్రీయొక్క అనుసరించుటకు ; శ్రీరాముని ననుసరించుటకు. లలంతికా =
హారము. లాల = చొంగ. పుష్పవద్దింబంబు = నూర్యచంద్రుల మండలము. బాగునన్ = విధమున.
విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్చలనంబునన్ = తెగినకాలి గొలుసుల కారణముచేత. కట్టివేసిన కాలిగొలు
సులు వీడిపోయినందున. పాశచ్ఛేదంబు = త్రాటినిత్రెంచుట ; ఆశలనుత్రెంచుట. పయోధరము =
స్తనము. దూరదర్శనయోగ్యంబు = దూరమునందుండి చూచుటకుఁ దగినది ; దీర్ఘాలోచనచేయు

దూరదర్శనయోగ్యంబై కరువలి మురువునం బొడమి యడంగుచుఁ బర
 బ్రహ్మంబుచాడ్చున నగోచరంబయ్యును దదీయమాయావిలసితంబునునై
 సకలంబునునిజప్రతిభాసంబున యాథార్థభూమిక నభినయించుచు శశాంక
 శిలాసౌధవిటొకంబులనుచుకుచగొన్నతటి శరన్నీరదవశంవదం బగుశునాసీర
 శిలాశకలంబన మెలంగుచు నంతరిక్షమహాప్లక్షంబునకు నత్తైమ చంచుపుట
 ప్రవాళఖండప్రభాహిండనంబునందొరలి సఫలవిటపలక్ష్మి నావహించుచుఁ
 బ్రహ్మవిగళితం బగునగవిరోధికోలుపువీవన యచ్చరల పచ్చలకడియంబు
 వడుపున నిరాలంబనస్థలంబునం బలుమఱు చక్రచక్రమణచమత్కారంబు
 నూపుచు సమీపారామశ్యామలపలాశపటలగర్భంబునందుముకుందవిగ్రహం
 బునందుభక్తిసమగ్రుండగుపురుషశ్రేష్ఠండునుంబోలె నేర్పరుపరాక డిందు
 చు నందంద జాతిపులుగులు మనుజగంధధురంధరం బగుటకుజగడంబుదిగి
 చినం గినిసి విస్మయర తనూరుహ దంతర కపోలాంతరంబును, విఘ్నార్ణవ
 వికృతవీక్షణంబునై త్తణంబు మణివలయవలయితం బగురతియువతిముంజేతి
 రీతిం జెలువడరు మెడ నిగిడించి మగుడంబడి కాకుప్రకారవికారస్వరంబుగ
 వానినిరాకరించుచుంబఱచునప్పఱచుఁజిలుకఁ గరఁగినయదివోలె నయ్యున్న
 వెన్నాడం బెన్నాటకంబై బోటిక త్రియ లుత్తుంగకుచోత్సంగసంగతకురంగ
 లాఞ్చనకళావలోకనంబున ముసిముసినగవులు నెఱయ గోరువంక గానవచ్చెం
 గాని కీరంబుదూరంబయ్యెగదేయని గఱోకినై దర్శింపగూడి యాడుచుం

టకుఁదగినది. కరువలిమురువునకే = గాలిరీతిని. పొడమి = పుట్టి. చాడ్చునకే = విధమున. ఆగోచరము =
 కానరానిది; ఇంద్రియములకు విషయముకానిది. మాయ = మోసము ; ప్రకృతి. ప్రతిభాసము = నీడ ;
 తోఁపిక, భూమిక = మేము. విటంకంబులకే = ముంజూరునందలి గూండ్లయందు. ఉనుకువ = ఉనికి.
 శరన్నీరద వశంవదంబు = శరత్కాలమేపుమునందఱుగినది. శునాసీర శిలాశకలంబు = ఇంద్రనీలమణి
 ఖండము. ప్లక్షంబునకుకే = జువ్వపండునకు . అత్తైమ చంచుపుట ప్రవాళఖండ ప్రభాహిండనంబునకే
 = తెల్లబాటులేని ముక్కుపుటము అనెడి పగడపుపలుకు కాంతియొక్క వ్యాపనముతోడ. దొరలిన
 = కలసిన. ఫలవిటపలక్ష్మికే = పండ్లతోడి కొమ్మకలిమిని. విగళితంబు = జాతినది. నగవిరోధి = ఇం
 ద్రుని. వీవన - విననకట్టుగల. వడుపునకే = విధమున. నిరాలంబన = నిలువ నాధారములేని. చక్ర
 మణ = దాఁటునట్టి. శ్యామల పలాశపటల గర్భంబునందుకే = నలుపుతేఱుచున్న పచ్చని
 యాకుల జొంపముయొక్క లోపలిభాగమునందు. డిందుమకే = అఱుగుచు. అందంద = మఱి
 మఱి. విస్మయరతనూరుహ దంతరకపోలాంతరంబు = ప్రసరించు సృభావముగల (నిక్కుచున్న)
 మేనివెండ్రుకలచేత మిట్టపల్లములగునట్టిచెక్కిటిప్రదేశములుగలది. విఘ్నార్ణవ = తిరుగుడుపడుచున్న.
 చెలువడరు = అందగించు; పఱచు = పలువ = చెడ్డ. అన్న = శ్రీ. వెన్నాడకే = వెంబడింపగా. వెన్నా

బాడుచు పంజరంబును జలుకచాలు తెరయును చేర్చి కచేసి యెలయింప నలయు
చుచు నడితెక్కి గ్రీక్కిఁజుచు నొక్కయెడంగాలునొడిచి ముక్కున న
క్కంతహారతరళంబునొక్కుచుఁ జిక్కెంజిక్కె నిక్కడనిక్కడ నక్కయక్క
యని చేటికానికరంబు పొలసిన పులుఁ గెఱింగి మెఱుంగుమెఱసి తొలం
గినతెఱుంగున డాయవచ్చినట్టుల మాముంబగుమాయ లేటిపాటిఁ బోవంబోవ
దూరంబగుచునుండు నెండుమాపులమాడ్చి దివియ నచ్చట నటించి మున్న
లోనిరాయిసోయగంబున నొక్కొంతవడి పట్టువడుట పవరించి ప్రచురరయం
బున ఖచరపురప్రాసాదంబులుమోవం బూఁపున నెగసితిరిగి పెఱతెరువునం
బఱతెంచి పాండురంగాయతనంబు మధ్యరంగంబుచొచ్చి యచ్చట నిచ్చం
దనయిచ్చనుండు దండియంబుపై వ్రాల నిచ్చట. ౨౩౭

సీ. మదఘూర్జదురుసుంకుమదమలీమసకుచద్విపమహోద్ధతిఁగౌనుఁదీగనులియ
ఘనసారపుండ్రక క్లాబింబనికటఘ ర్మహిమాప్తి మోముదా మరచలింప
నాసికానూత్నగం ధఫలియూరపుఁదావి, నధరదంతపదమ త్తాళివిరియఁ
గింకిణీకన్యగనశం కితగర్జితస్రస్త, కాంచించంచలగతి యంచ జడియ

తే. బంధనిర్మూక్తశుకసక్తభావయగుచు, నలపరాశరసుతుచంద మధిగమించు
మించుననబోడిచందంబుమేలుకనిన, వాడుతలపోయుగలలోనివార్తయయ్యె
తే. కక్కసపువంకగోరులఁద్రొక్కిత్రొక్కి, కఱకుముక్కుననందంద గఱచికఱచి
పూసయొకటియుబోఁగునఁబొందనీక, చెరిపెముత్యాలపేరువిచ్చిపుఁబులుఁగు
క. బహువిధరచనోజ్జ్వల మగు, మహిళామణి మాణిసరంబు మణులన్నియు న
య్యహిశయను సదనశరధికి, నహినరత్నాకిరత్వ మనుసంధించెన్. ౨౪౦
క. శుకమున కొదవె నయత్న, ప్రకటితమణిరంగవల్లి పరికల్పనకో

రకితసుక్యతానుక్యతి దా,నికి మెచ్చెన్ పొండరిక నిలయుం డాత్మన్. ౨౪౧

టకంబు=పెద్దయాట. ఉత్సంగ=వీరాదిభాగమునందు. గోరువంక=ఒకపక్షి ; నఖితుతము. గఱా
క్తివైదర్భిన్=అర్థాంతరము తోచునట్టిమాటలీలిని. ఎలయింప=దగ్గఱకు రప్పింప. తరళంబు =
నాయకమణి. పులుఁగు=జాడ. పాటిన్=విధమున. తివియన్=తీయ. మున్న=పెద్దగజ్జె. సోయగం
బునన్=విధమున. పవరించి=నటించి. ప్రచుర=అధికమయిన. మోవన్=తాచునట్లు. పూఁపున్=
పూనికతో. ఆయతన=దేవళము || ౨౩౭ || ఘూర్జత్=తిరుగుడు పడుచున్న. మలీమస = మాసిన.
నులియన్=చలింపఁగా. పుండ్రక=బొట్టుచేత క్లాబింబ=చంద్ర బింబముయొక్క. గంధఫలి = సం
వెఁగ. దంతపద=పలునొక్కు. స్రస్త=జాతిన. జడియన్=చెదరఁగా. శుకసక్త = చిలుకయందం
టిన. అధిగమించు = పొందు || ౨౪౦ || కక్కసపు = కలకై న. విచ్చికపు=దుష్టమైన || ౨౪౧ ||

క. గిరికానుషక్తబుద్ధి ను, పరిచరునింబోలు నొక్క పన్నగ మొకనా
 డురవడి నెచ్చటనుండియొ, మురమర్దనుదివ్యభవన మున కేతెంచెన్. ౨౮౨
 వ. ఆసమయంబున. ౨౮౩

క. యమదండచండ మగు భుజ, గమునకు వెఱచఱచి యాఖు కన్యక కిమలా
 రమణాంఘ్రిజేరె గురుభీ, తమతికి నాముక్తమాల్య దకు నెన యగుచున్.

క. హరిపదపీఠస్థితిగల, సరియను చిట్టెలుక దాఁగె సంవర్తహతిన్
 దెరలి మృకండాద్యపుఁ డా, తురతం దజ్జతరపేటిఁ దూఱినభాతిన్. ౨౮౪

ఆ. వీడిపడినగాజు వెదకంగవెదకంగఁ, బద్ధరాగమొదవు పగిది నహికి
 దొరకె నెలుకదూఱి తొలఁగినతఱి రమా, కమన చరణకై త కప్రసవము.

చ. చరణసరోరుహప్రసవ శైవలిసీనివసద్బిసాంకురా
 హరణమనీషఁ జేరిన బి సాశన శాబమొ నాఁగఁ బొల్పు సా
 గరశయపూజనాచరణ కై తకకోరకమున్ భజించె మ
 త్కరవరకంకణంబు మిహి కాఘ్నిణి రాహువు గప్పనొప్పనన్. ౨౮౫

తే. మధురమదిరారసామోదమైత్రినలరు, పొలతి నెవ్వొమునలపానుభోగిబోలె
 హరిపదాబ్జమధూళిమ యంబుఁగ్రోలె, జాతిగేదంగితావి భు జంగభర్త.

క. అలరు నల రుచిరమత్కుం, డలముపయిన్ నిలిపె నవ్య నఖిరపదముపై
 నలరు నిజకంటకక్షత, విలసనమును విటునిమేన వేశ్యయుఁబోలెన్. ౨౮౬

నీ. సరసిజాకల్యాణ సమయార్హ జతులక్ష్మి, గలిగించు బదనఖా గ్రమునఁ దవిలి
 తళుకొ త్తమిన్నేటి తెలిసిటిదెమలున, ముదురుచెందొనచాలు మొలనఁ బెట్టు
 నీమంతసీమాంతసిందూరరుచి జేయు, మ్రొక్కిలేవని చతు శ్శ్రితిసతులకుఁ
 బీఠరూపంబునఁ బెట్టినశేషుని, ఫణరత్నఘ్రిణులకుఁ బ్రాఁకువెట్టు

శరధికిన్ = సమద్రమునకు || ౨౮౦ || కోరకిత = మొలకలెత్తిన || ౨౮౧ || గిరికానుషక్త = చిట్టెలు
 కయందాసక్తనుయిన; గిరికాదేవియందాసక్తమైన || ౨౮౨ || ౨౮౩ || చండము = భయంకరము.
 ఆఖుకన్యక = ఎలుకపిల్ల || ౨౮౪ || సరియన్ = సందునందు. సంవర్తహతిన్ = ప్రళయకాలపు దెబ్బ
 చేత || ౨౮౫ || రమాకమన = విష్ణుదేవునియొక్క. కై తకప్రసవము = కేదంగిపువ్వు || ౨౮౬ || బిసా
 శనశాబమ = హంసపిల్ల. కోరకమున్ = మొగ్గను. మిహికాఘ్నిణిన్ = మంచు వెలుంగును = చంద్రుని ||
 ౨౮౭ || మదిర = మద్యము. మధూళి = మధువు = తేనె. భుజంగభర్త = సాములరాజు; విటశ్రేష్ఠుఁడు ||
 ౨౮౮ || రుచిర = ప్రకాశించునట్టి || ౨౮౯ || జతులక్ష్మిన్ = లత్తుక కలిమిని. తెమలునన్ = చలనము
 నందు. చెందొన = ఎఱ్ఱగలువ. నీమంతసీమాంత = పాపటకొనయందలి. ప్రాఁకు = (తీగలకుఁ బెట్టునట్టి)
 యల్లుడుకట్ట. పారణ = ఒక ప్రార్థనను దినమునకు మఱునాటిభోజనము ఇక్కడ భోజనమనియర్థము.

- తే. కైటభాంతకపూజనా కైతకప్ర, సవనవామోదపారణా సౌఖ్యముదిత
భుజగరాజస్ఫటాభోగ భూరిమణిస, మాజరాజత్ప్రభాపుంజ మంజిమములు.
- క. వ్యాపించు తిమిరహరమై, దీపించు నిజోత్తమాంగ దివ్యమణిరుచి
దీపావళి హరి కీచ్ఛుచు, నాపుణ్యఫలానుభవము నయ్యహి గనియె.
- క. ఆతటి నొకకందువ న, వ్యాతాశనశయనుకేళి వనవసుమతినుం
డేతెంచె సరఘాసం, ఘాతము తమపెరకుఁ గడువి ఘాతంబగుటక. ౨౧౧౨
- క. కాయద్యుతి జిడ్డుకొనఁగ, నాయీగలమొత్తమాశ్రితాఖిలదిశమై
యామెడఁదైలతటాక, న్యాయంబొనరించె జలధ రాధన్వంబునకు. ౨౧౧౩
- శా. ఆ మండోద్భవబీజషండరుచి సయ్యాటించుచుక మక్షికా
స్తామం బాతతపక్షగుచ్ఛమగుచుక దోతేరఁగా శ్మశ్రులం
బై మిన్నొప్పు తదంగసంగతిమధు వ్యామోహముంజేయు దో
డ్డో మర్త్యాలికిఁ దద్విహారకలిత ద్రుస్కంధవీరుచ్ఛిఖల్. ౨౧౧౪
- క. ఆమధుమక్షిక లటఁ జని, దామోదరమందిరాగ్ర తలగతనిర్భా
ల్యామోదామేదురమధు, ప్రేమాకులబుద్ధిమైఁ జరింపఁగ నంతక. ౨౧౧౫
- క. అందు నొకసరఘ గ్రోలె ము, కుందపదార్థాన్వంబు బిందు గుంభితసుమనో
మండమకరందశీకర, ముం దీర్ఘస్వార్థముల్ స మున్నతివెలయ. ౨౧౧౬
- క. కలిగె మధుమక్షికమునకుఁ, దలఁపనితలఁ పస్మదాది ధార్యము గంగా
జలవలమానము యదుకుల, తిలకాంఘ్రిసరోజదివ్య తీర్థముగ్రోల. ౨౧౧౭
- ఆ. దానసంభవించెఁ దేనియ యీగకు, సోమపానరతుల సుకృతఫలము
భాగ్యమొద వెనేనిఁ బ్రాపించుతనుఁదాన, పుణ్యలక్ష్మి నిధియుఁబోలెఁబురుషు

స్ఫటా=పడగయొక్క. ఆభోగ=విశాలప్రదేశమునందలి. రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న. మంజిమ
ములు=మనోజ్ఞతలు || ౨౧౧౦ || ఉత్తమాంగ=తలయందలి. రుచి=ప్రకాశముచేత. దీపావళి=
దీపముల వరుసను || ౨౧౧౧ || కందుక=సమయమునందు. వాతాశనశయను=శేమశాయయొక్క.
సరఘాసంఘాతము=తేనెటీగలగుంపు. పెరకు=తేనెతెట్టెను || ౨౧౧౨ || జిడ్డుకొను=మెఱుంగు
డేటు. ఆశ్రితాఖిలదిశము=ఆశ్రయింపఁబడిన యెల్లదిశలుగలది. జలధరాధ్వము=ఆకాశము || ౨౧౧౩ ||
ఆమండోద్భవబీజషండ రుచి=ఆమదాలరాశి విధమును. సయ్యాటించు=పరిహసించు. దోతే
రఁగా=తోఁచఁగా. శ్మశ్రులము=గడ్డమీసములుగలది. ద్రుస్కంధ వీరుచ్ఛిఖలు = చెట్లమొదళ్ల
యందలి చిగురుగొమ్మలకొనలు || ౨౧౧౪ || ౨౧౧౫ || సరఘు=తేనెటీగ. గుంభిత=కూర్పఁబడిన ||
౨౧౧౬ || ధార్యము=ధరింపఁదగినది. వలమానము = కదలుచున్నది. క్రోల=త్రొగను || ౨౧౧౭ ||
౨౧౧౮ || జాతిస్మరత్వ సంపదకల్మి=పూర్వజన్మజ్ఞానము కలిమికలుగుటచేత. అపాంసుల=ఘంతు

సీ. జనియించె నేసాధ్వి జాతిస్మరత్వసం పదకల్మి నిజకులా భరణమగుచు
వర్తించె నేపతి వ్రత తాటిమీదటి, తపమైనతెనువునఁ దాల్చిమిగిలి
సెలకొల్పె నేయపాంసుల మానసమునందుఁ, బరమవైష్ణవశర్మ పాటవంబు
మెప్పించె నేసతి యప్పొండరికితీ ర్థవిభు నిష్టాన్నవి శ్రాణనమున
నాసుశీలకు నక్కాక హంస చిత్ర, శుక భుజంగమ సరఘులు సురభ సులభ
నుముఖసువ్రతసుకృతినామములువరుసఁ, దాల్చిజనియించెత్తి ముత్యాలునో

ఉ. కేసరిశాబశోభిగృహ కర్తయు భానుమదంశవిస్ఫుర [లే
ద్వాసరలక్ష్మివై భవము వారిధిలగ్నసమగ్రవేల యు
ల్లాసముదాల్చి యొప్పె మహి శాతిలకంబు పతిప్రసాదవి
న్యాసముచేతఁ జేకుటిన నందనులేవురు నందమందఁగఁ. ౨౬౦

క. గోమునఁబెరుగుచు ముఝ్యుడై మెలఁగుచు గర్భవైష్ణ వాగ్రేసరుతా
నాముద్దుకొమరులంగని, కామిని దీపించెఁ దోడఁ గాచినభాతిక. ౨౬౧

క. భూలేఖకులుల కేయే, కాలంబున నెట్టియెట్టికర్మమొనర్ప
బోలు దత్తతృత్యము, లోలిం బితృకృతములయిగు నోన్నతిఁ బెనుపఁ.

శా. శాణోత్తేజితరత్నలక్ష్మిగురుశి ట్టా వత్కిశోరాకృతిక
రేణుత్తాశనశారిమూర్తికలభ శ్రీదోహదోద్యన్నవ
క్షోణీజప్రభముక్తకంచక ఫణి స్ఫూర్తిక సుధీబాంసవ
క్రేణిప్రీణనకారణోజ్జ్వల కళో త్నేకాఘ్యులై రేవుపఁ. ౨౬౩

చ. ఒకఁడు నిరూఢకృష్ణరుచి యొక్కఁడు నిర్మలమానసప్రియుం
జొకఁడు ప్రయత్నయోగ్యఫలుఁ జొక్కఁడు డనాదృతబంధకంచుకుం
జొకఁడు రసానుకూలమతి యుక్తుఁడు నై విలసిల్లి రంత పు
త్రికులఁట నెట్టివారలకుఁ దప్పునె తొల్లిటిజన్మవాసనల్. ౨౬౪

టాలుకానిది—పతివ్రత. విశ్రాణనమునకే=శుభిచేత || ౨౫ || కేసరిశాబశోభి = సింహపుష్పిలవలె
(స్వచ్ఛముగా) ప్రకాశించునట్టి. భానుమదంతు విస్ఫురద్వాసరలక్ష్మి = సూర్యప్రకాశముచేత
జెలుగునట్టిపగటి సంపద. లగ్న=అంటిన. విన్యాసము=ఉంచుట. చేకుటిన=కలిగిన || ౨౬౦ || ౨౬౧ ||
భూలేఖకులులకుకే=బ్రాహ్మణ కులముగలవారికి || ౨౬౨ || శాణోత్తేజిత = సానయందు మెలుఁ
గియ్యఁబడిన. ముక్తకంచక = కుబుసమువడిచిన. ప్రీణన = తృప్తినిొందించుటకు. ఉత్నేకాఘ్య
లు = అతితేయముగలవారు || ౧౬౩ || కృష్ణరుచి=నల్ల నికాంతిగలవాఁడు; కృష్ణనిబోలినవాఁడు.
నిర్మల మానసప్రియుండు = నిర్మలమయిన మానససరస్సునందుఁ బ్రియము గలవాఁడు; నిర్మల
మయిన మనసుగలవారికిఁ బ్రియుండు. ప్రయత్నయోగ్యఫలుండు = ప్రయత్నమునకుఁ దగిన

ఉ. లోకికనైదికాచరణ లాలసులై హరిభక్తి నుత్తమ

శ్లోకులు వీరనందగిరి సూన్యతలస్థికిఁ బట్టుగొమ్మలై

యేకడ సర్వభూతదయ యే తమశామ్ముగ దీనమానస

వ్యాకులతాపనోదన ధ నాఘ్యులనఁ విలసిల్లి రేవునఁ.

౨౬౫

క. అత్తోలుగొల మలమలసర, మెత్తినక్రియఁ బాలుపొంగు నెన వికిసితమా

నెత్తమ్మికోలనిచెలువునఁ, దత్తత్యేభాగ్యముల ను దాత్తంబయ్యె.

తే. అఖిలకల్యాణగుణశీల యాసుశీల, పెట్టెఁ జేమీదుగా నెల్ల చుట్టములకు

భర్తతోఁగూడ ముత్తాటి పండుదినియె, నెత్తై మున్యన్యగుణ్ణుల నెందఁజేని.

ఉ. ఆ నలినియతాక్షి ప్రస వాపగమంబునఁ బండఁబాణుచున్

బ్రాణవిభూషలాలనము ప్రాఙకుడుఁగొయ్యగ నిల్చి మన్యనం

తానమొనర్చుప్రోది జర దైన్యము నాఁగ నతీతవర్షను

ద్యానతరావధిప్రవహ దంబునమీపనిరూఢిఁ బోలదే.

౨౬౮

క. సకలాగమజ్ఞ యగువి, ప్రకులాంగన యొక్క నాడు పలుకు నిజకుమా

రకులఁగని మును మదాలస, శుకితుల్యులఁగూర్చియాత్మజాలఁబల్కుఁక్రియఁ.

మ. అనుభూతాఖిలభోగఁ బోషితసమ స్తార్థం గృతానేకకాం

చనముభ్యోచితదాన వృష్టిగత యు వృక్షైమజీవత్సత్తిఁ

జనతామాన్య నశీతివృద్ధ నను నీ సంసారదుర్వారబం

ధననిర్బంధమునందుఁ బాపుటకు యత్నం బింకఁ జేయందగున్.

౨౭౦

క. సభవజ్జనకంబుగఁ జని, ప్రభవజ్జగదండవండ పరిపూర్ణతనున్

శుభదాయుఁ పొండరిక, ప్రభు నారాధించి కాంతుఁ బరమపదంబున్.

౨౭౧

పండుగలవాడు ; ప్రయత్న మునకుడగిన ప్రయోజనము గలవాడు. అనాదృతబంధకంచుకుడు = ఆదరింపఁబడని కట్టునకుఁబుసము గలవాడు. ఆదరింపఁబడని సంసారబంధమనెడి కవచముగల వాడు. రసానుకూల = రసమువకు అనుకూలమయిన ; భూమిక (లోకమునకు) అనుకూలమయిన || ౨౬౪ || పట్టుగొమ్మలు = ఆధారములు. ఆపనోదన = తొలఁగించుటయనెడి || ౨౬౫ || అత్తోలు గొలము = ఆబ్రాహ్మణవంశము. ఎనఁ = అతిశయముతో. చెలువునఁ = అందముతో. ఉదాత్తము = హెచ్చినది || ౨౬౬ || మున్యన్యగుణ్ణులఁ = మనుమలకు కొడుకులైన బిడ్డలను, ముత్తాటిపండు దిని యెఁ = ముత్తైదువ తనమునలని ఫలమును అనుభవించెను. ఎందఁజేనిఁ = ఎందఁజేసినో = అనేకులను || ౨౬౭ || ప్రసవాపగమంబునఁ = కానుపుల యుండిపోవుటచేత ; పూవులు ఊడిపోవుటచేత, ప్రోది = రక్షణము. ఆఁగఁ = త్రోసివేయఁగా || ౨౬౮ || ౨౬౯ || అనుభూత = అనుభవంపఁబడిన. ముఖ్య = మొదలగు. దృష్టిగతఁ = చూపును బొందినదానిని. అశీతివృద్ధఁ = ఎనుబదియేండ్ల ముసలిదానిని ||

- క. ఒకబుద్ధివినుం డొండా, డక సకలాగమమతంబు దక్కెదెలిసి మీ
కకుటిలమతి నెఱిగింతు జ, నకసనకళుకాదు లెఱిగి నతెరువుఁ దెలియఁ.
- సీ. అమితభోగాయఁ నము దేహమనుసర్ప, ముగ్రకృత్యములేల యుడిగియుండు
ధాతుమయంబుగా త్రనుచుధాత్రీధరంబదియేల రాగంబు నవలఁ ద్రోయు
నిచితనానాగుణ ప్రచురమితనువను, ఫలమేల చిరుగక పదిలమొందు
నూర్తిపరంపరా యుతమంగమనువార్ధియెడ జీవనభ్రాంతి యేలయుడుగు
- ఆ. నార్జవంబుచాల దతికన్యనాశయ, మెపుడు మైలవిడువ దెండుఁ జివుకుఁ
బటికిఁడొక్క దీనిఁ బాటింప రెప్పాట, లక్షయేనియునుము ముత్తుజనులు.
- ఉ. మాయయు జీవుడుం బెరసి మైత్రియొకానొకఁ డాచరించుచుం
బాయకయ్యాడుఁ బాటుమగ పాటువడఁ వివిధత్వమొంది ప
ల్చాయలఁ బాంచభౌతికపుఁ బైరుదయించి తలీర్ప మ్రోడుగా
మేయు జరామయవ్యసన మృత్యునియుక్త కడంగరీయముల్. ౨౭౪
- శా. అంతర్వాణికు శేశయద్యుమణిఁ బ ద్మాక్షుఁ మదిన్ నిల్పి దు
ర్దాంతానంతభవాంధకూపతరణ ప్రౌఢిన్ దృఢస్థేమఁ బా
టింతు ర్పైదల తద్ద నమ్మి నుయిదాఁ తేవానికిఁ జింత యా
కంతై నంగడమేనియుం గడమగా దాయంచు నూహించుచున్. ౨౭౫
- క. తలముచ్చుట్టులు దిరిగిన, తలపోయఁగ నోరిలోని దయకడియన్న
ట్టిల నేతెఱఁగులఁ దిరిగినఁ, గలుగదు గతి విష్ణుసేవ గావింపకయ్యన్. ౨౭౬
- మ. పురుష శ్రేష్ఠులు గొంద తాత్మచరితం బుల్ జ్ఞానవై రాగ్యభా
స్వరముల్ గా విహరించుచుం గురుకృపా సంపన్నులై సాధనాం
తర మంత్రాంతర దేవతాంతరములం దర్శించి క్షీరోదక
స్ఫురణం బొప్ప ముకుందలీనతనులై పొంద హ్న నర్జనముల్. ౨౭౭

౨౭౦ || సభవజ్జనకంబుగ్గ = మిత్రండ్రితోఁగూడ. ప్రభవత్ = పుట్టుచున్న || ౨౭౧ || ౨౭౧
ఆయతనము = ఇల్లు. రాగంబుగ్గ = అనురాగమును ; ఎఱుపునన్నెను. నిచిత = వ్యాపింపఁజేయఁబడిన.
చిరుగక = చినుగక. డొర్కి = తమకము ; అల. జీవనభ్రాంతి = బ్రదుకునందలి భ్రమ ; నీటివలని తిరు
గుడు. ఆశయము = చోటు || ౨౭౩ || బెరసి = చేరి. కడంగరీయములు = తాలుగడ్డిమేయునట్టి యె
ద్దులు || ౨౭౪ || అంతర్వాణి కు శేశయద్యుమణిగ్గ = విద్వాంసులనెడి తామరలకునూర్చుని. స్థేమగ్గ
= బలమును. కడమ = తక్కువ || ౨౭౫ || ముచ్చుట్టులు = మాడుచుట్లు || ౨౭౬ || భాస్వరములు =
తెలుఁగునవి. తర్కించు = విచారించి. లీన = వికలమైన || ౨౭౭ || కసటు = ముఱికి. త్రిపవణంబు =

సీ. విషయాంకురముగిల్లి వేయనివారికి, నినుపక చ్చడమున కెంతదవ్వు

తెగగొని కసటుగ డుగనివారికిని ద్రి షవణంబునకు నెన్ని చాళ్లపట్టు
చింతలన్నియు మ్రోడు సేయనివారికి, బోడయాదలలకు నేడకేడ
యేనుత త్త్వంబులు నెఱుగనివారికి, నెఱుకకు నేయారి కేదితెనుపు

ఆ. తమ మొగంబుఁజూడు తముఁజూడుమేనుంగు, మీఁదనున్నవాని మేరమీరి
సున్నమడుగఁజూచు చున్నారు హరిభక్త, గమ్యధామకాంక్షుఁ గర్మపరులు.

సీ. పరదారపరధనా హరణవైముఖ్యంబు, వశవర్తిగావించు వారుదక్కఁ
బరగుణపరమాణు పర్వతకరణంబు, వ్రతముగాఁబాటించు వారుదక్కఁ
బరుఁడైనఁగొడుకైనమరియాదచెడసను, త్వమున. త్తయొనర్చు వారుదక్కఁ
బరమసంపదలనా పద్వేళ సత్యంబు, వదలక భాషించువారుదక్కఁ

తే. దూరమగుకోర్కిఁగోరని వారుదక్కఁ, గూరకర్మంబులుడివోవువారుదక్కఁ
బూరుహార్థపరతఁగ్రాలువారుదక్కఁ, దక్కువారెల్లభవ వహ్నిదక్కువారు.

క. పలువేల్పులబడినడవక, యిలువేలుపుగా భజింపుఁ డీ మీరలు వి
ట్టలు శిక్యగదధిరసగం, ధిలకేళుం పొండరిక తీర్థాధిశుఁ. ౨౨౦

ఉ. మస్తకిరీటహాటకస మంచితకుంభయుతంబు పీవరో
రస్తటిరత్నదీప్తిరుచి రంబు రమాసమసాలభంజికా
శస్త్రము నైన శాస్త్రీతను సౌధము నెక్కి సుఖించు బుద్ధికిఁ
నిస్తులభక్తిగౌరవము నిచ్చెనయై చననిచ్చు మీఁదికిఁ. ౨౨౧

క. మీరును గృహస్థగర్భము, మేరకుఁ దలమీఱి చనక మిత్రామాత్యో
దారహితదారదారక, వారకములతోడఁ దీర్థ వాసపరులరై. ౨౨౨

క. కోమలతులసీపల్లవ, దామాంచితవత్సలత్వ ధాముఁ బయోద
శ్యాముఁ బదద్వయనతను, తామ్రముఁ వనపొండరిక ధాముఁగొలుపుఁడి !

క. అనుచుండ నర్కనిభమగు, ననిమిషయానంబుదెచ్చి హరిపార్శ్వచరుల్
కొనిచనిరి సభర్తృకముగ, ఘనశీల సుశీల విష్ణు గాఢాలోలః. ౨౨౩

త్రికాలస్నానము. బోడయాదల = బోడితల. తెరువు=మార్గము. గమ్య=పొందఁదగిన || ౨౨౦ ||
ఉడివోవు=ఉడుగు. క్రాలు=ప్రకాశించు || ౨౨౧ || బడికొ=మార్గమున. శిక్యగ=ఉట్టినిబొందిన.
గంధిల=వాసనకొట్టుచున్న || ౨౨౦ || మస్త=తల. పీవర=బలిసిన. ఉరస్తట=తోమ్ము ప్రదేశము
నందలి. శస్త్రము=శ్లాఘ్యము || ౨౨౧ || మేరకుఁ=కుర్యాదకు. తలమీఱి=అతిక్రమించి. ఉదార=
తిన్నదనముగల. దారకవారకములతోఁ=పిల్లకాయల సమాహములతో || ౨౨౨ || వత్సలత్వ=

తే. ఆపు నవసీనురుండు వాయసము నంచ, రాజ కీరంబు పాము సరఘయు నిట్లు
 ముక్తికేగినకథవినుభక్త తతికి, బర్వతాగ్రశిలాబ్జసంభవముభవము. ౨౦౫
 ప. అని వెండియు నిందుభయండు శతానందనందనుతో నిట్లనియె. ౨౦౬
 సీ. సీలమో కాలాభ్ర జాలమో బాలశై, వాలమో యీసిద్ధ వరునికాంతి
 కెంపులో పవడంపు గుంపులో యీరెండ, సాంపులో యీమేటి జోగిజడలు
 హారమో హారిని హారమో భూరిక, రూరమో యీయాది పురుషునగవు
 మెఱపులో వజ్రంపుటొఱపులో శశిరేఖ తఱపులోయావటూ త్తమునికోఱ
 తే. లనంగ శాక్షికి నాదిక్కునందునిలిచి, ప్రేతభూతనిశాచర వీడ లడలచి
 డేత్రతరుణదత్తుడై డేత్రపాలు, డుండువిభునాజ్ఞతలమోచియోముసింద్ర
 క. శిక్యవచూడు నాజ్ఞా, చక్యార్థముసేయు భోగి వలయు ప్రభావా
 ధిక్యంబుమీటి యేరికి, శక్యమె తజ్జేత్రమునఁబ్రచారమొనర్పక. ౨౦౮
 చ. చెడుగుల విష్ణుభక్తనిర సింఛదురాత్ముల మోక్షలక్ష్మిచే
 పడుటకుఁగానిహీనులఁ బ్రభావతిరస్కృతలోకి పాలుఁ డా
 బుడిబుడితాల్పుఁ డందు నొక పూటయు నుండఁగనీక త్రోచి పో
 నడుచుఁ గలంచుడెందముల నారటపెట్టు మహాగ్రమూర్తియై. ౨౦౯
 డ. పువ్వును బూత పుట్టమును భూషయు దివ్యములై చెలంగ లే
 జవ్వను లర్థిఁగొల్వ నొక చక్కనిభేచరుఁ డొక్కనాడు ము
 న్నవ్వనమాలిహాటకమ యావసఞ్ఘోపరివీధిఁ ద్రిమృహ్
 గ్రావ్వెసఁగ నివమానమచి కోకినదప్రియరొచి యెచ్చఁగక. ౨౧౦
 డ. ఏధితయావనోత్థమతి నెద్దయు మీఁదెఱుంగంగ లేక వి
 ధ్యాధరుఁ డాతఁ డాత్తిరుచి నాకిసముక్త గతప్రసూవరా

శ్రీనత్సమ నెడి చిహ్నమునకు || ౨౦౩ || అనిమిషయానము=విమానము. సభిర్వక్తముగక=నెనిమి
 టింతఁ గూడుకొనునట్లుగా. విష్ణుగాధాలోలక=విష్ణునికథలయందా సక్తరాలైనదానిని || ౨౦౪||
 ౨౦౫ || ౨౦౬ || బాలశైవాలము=లేతపాఁచి. ఈరెండ=కొంచెపు ఎండ. జోగి = యోగి. హర
 ము=ముత్యాలసరము. హారి=మనోజ్ఞమై. వజ్రంపుటొఱపులో = రవలవెలుంగులో. తఱపులో =
 ముదురుదనములో. మోచి=వహించి || ౨౦౭ || శిక్యవచూడు=చిక్కము సిగయందుఁగలవాని
 యొక్క. ప్రచారము=సంచారము || ౨౦౮ || బుడిబుడితాల్పుడు=బాలచంద్రనిధరించినవాడు—
 డేత్రపాలుఁడు || ౨౦౯ || భేచరుఁడు=విద్యాధరుఁడు. వనమాలి = విష్ణుదేవునియొక్క. అవసఞ్ఘో
 పరివీధిక = ఆలయముమీఁది మార్గమున. ఎసఁగక=అతిశయింపఁగా. కోకినదప్రియరొచి=వెన్నె
 లవెలుంగువంటి వెలుంగు || ౨౧౦ || ఏధిత=రెరిగిన. యావనోత్థమతిక = ప్రాయమువలనఁ బుట్టిన

- జీఘరణాభిరామముగఁ జేయుచుఁ ద్రివృర త్రేత్రపాలుఁ డు
తోఁగ్రధరసోగ్రమూర్తియయికోయనియా ర్చెనభంబుజూచుచున్. ౨౯౧
- సీ. కనువిచ్చిచూచుట గాకదిగ్గనలేచె, సమితసమూహిన్ధిరమునికుఁ ము
గ్రుడ్డులఁబొదువుమక్కువలుదక్కుటగాక, పొదలాడెఁ జెట్లపైఁబులుగుమూఁక
పులుమేయుతమఁబుదొలఁగుటగాకవి, హ్వలబుద్ధియైదాఁబెహరిణకులము
ప్రజగేలఁగర్ణరం ధ్రములుమూయుటగాక, పవిత్రంకనరనుతిప్రసాదమయ్యె
తే. బద్ధనాభగృహోపరి భాగసంచ, రిష్టుభేవరదర్శనో ద్రిక్తహృదయ
కాలభైరవభైరవో ద్వేలకంఠ, కుహరనిఘ్నాతరోషనిఘ్నోషవిహృతి.
ఉ. మాననికోప మిట్లు మది మల్లడిగొల్పఁగ మింటికిన్ మహా
శ్యేనముసోతె బిట్టెగసి యెక్కుడు నుక్కున నుగ్రివిగ్రిహుం
డై నెఱితగ్గ నగ్గన యాయివిమానముఁ ద్రొక్కి భగ్గుముం
గానొనరించుచుం ద్రిదశ గాయనాయకుఁ డుర్విఁ గూలుడున్. ౨౯౩
- ఉ. కోలుమసంగి మోగిఁగి బలు గోతలు దీటుచు గుడ్లుద్రిప్పుచున్
త్యేళలానర్చుచున్ మొగము జేవురుముద్దవిధంబునన్ మహా
భీలముగాఁగ వ్యాళవిభుఁ బెన్బులుఁగీడ్చినమాడ్కి నీడ్చె న
బ్బాలికుఁ గాలభైరవుఁడు పైకుబుసం బొక పోరువెత్తఁగన్. ౨౯౪
- క. ఈవడువునఁ బులిదొడికిన, యాపుపసిగ నునుటువోవ కానున్నంజొ
నావిద్యాధరు భైరవ, దేవావృత్తఁగాంచి వాను దేవుఁడు పల్కున్. ౨౯౫
- శా. నాగాకల్ప!యహో పురే! నిలు విమానభ్రష్టుఁడై నేలపై
సిగంధర్వుఁడు కూలి దర్శముడినో యెఁ జంపఁగాఁగాదు గా
ఢాగకికర్మకుఁడేనియున్ జడుపువాఁ డైయుండ నర్థి మహా
భాగుల్ చంపమి నీ వెఱుంగుదువు కో పం బాఁపు మీపట్టునన్. ౨౯౬

బుద్ధితో. ఉతోఁగ్రధరసోగ్రమూర్తి=మిక్కుటమయిన కోపరసముచేత భయంకరమైన రూపము
గలవాఁడు || ౨౯౧ || పొదలాడెన్ వర్ధిల్లెను=అతిశయించెను. పులు=గడ్డి. పవిత్రంకన్=పిడుగు అను
భయముచేత. ప్రమాము = అనక్తము. ఉద్రిక్త=రేగిన. భైరవ=భయంకరమైన. ఉద్వేల = అతి
శయించిన. నిఘ్నాత=వెడలించబడిన. నిఘ్నోష=ధ్వనియొక్క || ౨౯౨ || మల్లడిగొల్పఁగన్=కలఁ
తనొందించఁగా. విట్టు=శీఘ్రముగా. ఉక్కునన్=బలముతో. ఉగ్రవిగ్రహుఁడు=భయంకరమయిన
యాకృతిగలవాఁడు. నెఱి=అందము || ౨౯౩ || కోలుమసంగి=మిక్కిలి విజృంభించి. త్యేళలు =
సింహనాదములు. జేవురు=అటుపుయొక్క. మహాభీల=అతిభయంకరము. అబ్బాలికున్ = ఆమా
ర్చుని. పోరువ=పొర || ౨౯౪ || తొడికిన=పట్టిన, ఆపుపసిగన్=గోవుకఁగా, || ౨౯౫ || నాగా
ర్చుని.

- క. అని శ్రీచతి యానతియి, చ్చిన మందల విడిచె నతని సిద్ధవిభుఁడు వాఁ
 డును గులగులలై లా వగ, లిన మై విదలించుకొనుచు లేచెఁ గిడుకుచున్.
 డ. లేచి యతండు గాంచెఁ గద భీమ్యదులోరుయుగన్ హసన్ముఖున్
 మేచకమేఘమూర్తి దిన మిత్రసమాసమరత్నభూషితున్
 లోచనధిక్రమతాంబుజద శుక్ శతకోటినుధాకరాగ్నిదు
 గ్వీచిపరంపరోపమన వీనతనుప్రభు యాదవప్రభున్. ౨౯౮
- వ. ఇట్లు సచ్చిదానందకందం బగునచ్చిందంబుదాల్పు ననల్వాద్భుతరస నిర్మ
 గ్నుండై కనుంగొనుచు నవతీర్ణగర్వవిద్యాభయంజై యవ్విద్యాభయం జిట్టిని
 వితర్కించు. ౨౯౯
- శా. ఈపురామణి యెవ్వఁడొక్కొ హరి యిట్లాహ్వాందె సందేహమే
 లా పద్మాక్షుండె యంచు లోఁదెలిసి యోలక్ష్మీశ! యే ద్వన్నివా
 సోపర్యభ్రాచరద్విమానగుండనై యుండుండి యిహాక్క యు
 త్కోపోదగుఁడు గూల్చు గ్రోవ్విటిగి క్క గొంటిన్ సురేశున్ నినున్.
- క. నిర్మదులకుఁదోచినక్రియ, దుర్మదులకుఁ దోచ వీవె దుట ననుచు మనో
 ముర్మురవాపిఁ బడి మనుజు,ధర్మభటుఁడు తత్పదద్వితయకృతమతియై. ౩౦౦
- సగ్ధర. పాపోహం పాపకోప ప్రవణమతిరహం బాలిశోహం సుధీదు
 ప్పాపోహం దుష్టకష్ట ప్రకృతిరహ మహం పామరాత్మాస్మి నానా
 రూపద్రోహపచారా ర్భదనిహితధియం క్రోధినం మా మవ త్వ
 చ్చీపాదాసక్తియుక్తం శివకర! యనుచున్ జిష్టుఁ గృష్ణుఁ నుతించెన్. ౩౦౧
- వ. అని మఱియును. ౩౦౩
- చ. యదుకులనాథ! యిప్పు డితఁ డాగ్రహవృత్తి నొనర్చు నిగ్రహం
 బిదియు ననుగ్రహంబయగు నింద్రియరాజికి బంటు నేయు శ్రీ

కల్ప=పాములుసాములుగాఁగలభైరవుఁడా. పురే=బలీ. ఉడివోయెన్=ఉడిగిపోయెను. గాఢాగః
 కర్మకండు=ఎచ్చైవై తపస్వపనిచేసినవాఁడు || ౨౯౬ || మందల=మనుదల—జీవముతో. లావు=బలము.
 అగలినన్=పెల్లగిలెఁగా—నశించుగా. కిడుకుచున్=బాధచేయుటఁగచు || ౨౯౭ || మేచకమేఘు=
 నీలమేఘమునంటి || ౨౯౮ || కందము=దుంప. చిందంబు దాల్పు = శంఖమును ధరించినవాఁడు —
 కృష్ణుఁడు. నిర్మగ్నుఁడు=మునిగినవాఁడు. అవతీర్ణ=దిగిన—పోయిన || ౨౯౯ || పుఁగ్రామణి=పురుష
 శ్రేష్ఠుఁడు. అభ్రాచరత్ — ఆకాశమునందుఁ దిరుగుచున్న || ౩౦౦ || ముర్మురవాపిన్=ముమ్మబావి
 యందు || ౩౦౧ || సుధీదుష్పాపిఁ=విద్వాంసులకుఁ బొందరానివాడను. పామరాత్మాస్మి=మూఢ
 భునసు గలవాడనైతిని. మామవ=నన్ను రక్షింపుము || ౩౦౨ || ౩౦౩ || అదుగుమానిసి=పాదసే

మదమునఁగించి నీయడుగు మానిసిగా ననుజేసెఁ గాన సుం

పదగలగర్వి నిర్తముని మాడ్కి నినుంగని కొల్వఁజాలునే. 3౦౪

క. మూఁకుండ ననుబోవు మహాద్రీఢకునిఁకజొరక నామతి వెలయుత దయా

గాఢత్వాజ్ఞవిమానా, రూఁకుండనై జగములం దిరుగువాడ హాఠీ! 3౦౫

చ. సురసదనంబునందయిన క్షోణితలంబునయందునైన భీ

కరనిరయంబునందయినఁ గర్మవశంబుననుండు నా మదిం

బొరయునుగాతఁ గాతరస ముద్ధరణోచితకార్యధుర్య త్వ

చ్చరణసోరుహద్వితయ సంతతసంస్మరణానుషంగముల్. 3౦౬

క. అనివలగొని యాయదునం, దను నిరుపమవివ్యరూప దర్శనమున లోఁ

దనియుచుఁజొక్కుచు మ్రొక్కుచుఁజనియెన్విద్యాధరుండుశతధృతితనయా!

క. మధుమథను నాన్లు నేవం, విధమహిమఁదలిర్చు క్షేత్ర విభు భైరవదే

వు ధరాఢోభవనస్వ, ర్గధామనుతుఁ గాంచి పిదపఁ గనఁదగుఁ గృష్ణుఁ.

శా. సాహిత్యాపరకాళిదాస హరిపూ జాగౌరవవ్యాస గం

గాహల్లోహలవాగ్విలాస రిపువ ర్గత్రాసకృత్సాస కాం

తాహర్షావహద్యగ్విలాస శ్రుతిప ద్యామోజితాభ్యాస హే

మాహార్యోపమధైర్యధుర్యపదవి న్యాసా విధేయారసా! 3౦౭

క. షడ్గర్భసపారగ కవి, రాడ్గత్తానుగ్రహభిరమ్య సుధాంధ

ద్విద్దంతిసింహ మహిత, త్విద్దశశతకిరణ హృదయ ధృతపరిచరణా! 3౦౮

మాలిని. వినయనయసముద్రా విశ్రుతోల్లాసముద్రా

జననుతగుణజాలా శత్రురాశ్మీనజాలా

ధనదనదసమానా ధన్యధీభాసమానా

ఘనవపురనరాగా కావ్యదత్తానురాగా! 3౦౯

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితా

సనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను

పరమభాగవత చరిత్రంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

వకుండు. నిర్మమునిమాడ్కి = మమతలేనివాని విధమున || 3౦౪ || మహాద్రీఢకుఁ = పెద్దల యవ

మానమునకు || 3౦౫ || కాతర = భయపడినవారియొక్క. అనుషంగములు = కూడినవి || 3౦౬ || 3౦౭ || 3౦౮ ||

హల్లోహల = ప్రవాహమువంటిది || 3౦౯ || మహితత్విద్దశశతకిరణ = అధిక తేజస్సుచేత సూర్యుడా || 3౧౦ ||

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

—>0:<—

పంచమాశ్వాసము.

క. శ్రీషణ్ముఖజనని మహి, భాషా నిభ నిజవధూ శుభప్రదలీలా
భూషిత కల్యాణోజ్జ్వల, వేషా రామానుజేంద్ర వేదాద్రీశా ! ౧

వ. ఆకర్షింపుము. ౨

క. అని యీక్రియ నానతియి, చ్చినహెచ్చిన సంతసంబు చిత్తముతోడం
బెనఁగొన ననిమిషముని యి, ట్లను నజ్జగ దేకనిధికిఁ బ్రాంజలియగుచు. ౩
తే. క్షేత్రమాహాత్మ్యమును మహా క్షేత్రపాల, దివ్యపరితంబునందుండు దేవదేవు
గుణకలాపంబుఁబుండరీకునిమహిమయు, వింటిభవబంధములవీడుకొంటిదేవ!

తే. ఎన్ని ద్వారంబులయ్యాయెడవసించు, ద్వారదేవత లెందఱాస్థలమునందుఁ
బ్రబలుక్షేత్రాదిపుణ్యవైభవముపేర, నొండుగల దేనియానతియిండుమఱియు

క. అని నారదుండు ప్రార్థిం, చినఁ బద్మదళాయతాక్షుఁ జిత్రాంభోజం
బున నిల్చి యతనిఁ బలుకు, మనసిజమర్దనుండు మధుర మధురారభటి.

క. సుఖమాలికాతరంగిణి, సఖయై భీమరథిఁ గూడి చను నెచ్చట స
త్సుఖకర మచ్చోటు చతు, ర్ముఖముఖనత మాదితీర్థ మునునై వెలయు. ౭

క. పూర్వద్వారంబగునది, దర్శింకరసార్వభౌమ తల్లు నగరికి
సర్వసుపార్వార్చితపద, గీర్వనిత వసించు నచటఁ గృష్ణనియాజ్ఞ. ౮

క. శ్రీమహితము సిద్ధేశ్వర, నామాంక మపంకజలస నాథము లక్ష్మీ
కాముకనిహితము ఖచరా, లీమాన్యము నై నశంభు లింగముతోడ. ౯

లఘుటీక:—కల్యాణోజ్జ్వల=చొక్కపు బంగారుచే తెలుగునట్టి || ౧||౨||౩||౪ || ఒండు =
ఇతరము || ౫ || అతని=అతనితో. మధురమధుర = మిక్కిలిమధుర మైన || ౬ || ౭ || దర్శింకర
సార్వభౌమతల్పు=విష్ణునియొక్క. గీర్వనిత=సరస్వతి || ౮ || సనాథము = కూడుకొన్నది. లక్ష్మీ
కాముకనిహితము=విష్ణునిచేత ఉంచఁబడినది. ఖచరాలీ=దేవతాసమూహమునకు || ౯ || అగమ్య=

క. తగుదక్షిణంపువాకిలి, నగధరునగరునకు భీమ నందనపాండుం

దగిలినయదియచ్చోటన, యగమృతప్రాప్తిమ హానది యనఘా ! ౧౦

క. దానస్నానాదిహృతా, జ్ఞానానలదాహమైన సంగమతీర్థం

బానెలపున విఖ్యాతం, బై నది సుర లుండుదురు శి లాకృతి నందున్. ౧౧

వ. అది భవదీయాశ్రమంబగుట నీ వెఱుంగుదు వదియునుంగాక. ౧౨

చ. కలఁ డొకబోయ తన్నికట కాననభూమి నతండు విల్లున

మ్ములు ధరియించి కల్గవన మూహములెత్తినమేనుబోలెఁ బే

రలుకవహించెనేని హృద యంబుగలంగు ధరాధరస్థలీ

నిలయవసత్కరీంద్రులకు నిక్కమ తక్కుమృగంబు లోర్పునే. ౧౩

చ. అడవికి వేటమై నరిగి యాతఁ డొకానొకనా డొకింతయున్

మెడమలఁగింపలేక తన మేపాడ లొండును రెండు నేకమై

పాడమఁగ బీదకన్నవడి బూడిదపండునుబోలె బూఁడుపా

రెడు నొక దుప్పికిం గవియఁ బ్రేలి భయజ్వరతప్తచిత్తమై. ౧౪

తే. ఆచమూరుపుయాథంబుఁద్రోచిపఱచె, వింటన మ్మేర్చిబోయ వెన్వెంటఁదఱుమ

లోలజిహ్వోకరాళవి శాలముఖత, నోలి భీతేందుమృగశాబ మోయనంగ.

ఉ. ఆరురు వీగతిం బఱచి యగ్రమహిం బడి లేచి వెండియున్

భూరిరయంబునం జని వ పుర్యధ సంగమతీర్థతీరవి

స్ఫారలతానికుంజములు బల్వడి దూఱునెడం గిరాతుఁడున్

గ్రూరశిలీముఖంబు దొడిగుండియఁగాడఁగ నేసె నేనినన్. ౧౬

సీ. ఆశరముఖనిభం బాశరమటుదాఁకఁ, బవనాభిసూతిఁ దూలు బంధుజీవ

కుంజంబు పువ్వులఁ గూలించువిధమున, నవనవతృతజ బిం దువులు దొరఁగఁ

జేయుచు వివృతాస్య సీమఁ బ్రాణానిల, ప్రస్థానపటహోగ్ర రవమనంగ

నార్తనాదముగ్రమ్మ నని యేటితెలిసిటి, తెమలుననుటికి దే దీప్యమాన

పాండశక్యముకానిది || ౧౦||౧౧||౧౨ || నికట=సమీపమునందలి. పేరలుక=అధికకోపము || ౧౩ ||

మలఁగింపక=త్రిష్ట. బీదకన్న=భయదృష్టి. బూఁడుపారెడు = బూఁజుపట్టినట్లు కానవచ్చెడు.

భయజ్వర=భయమువలని తాపముచేత || ౧౪ || చమూరువు=దుప్పి. తోచి=మీటి. ఏర్చి=కూర్చి.

లోల=చలించెడి. కరాళ=భయంకరమైన. శాబము=పిల్ల || ౧౫ || రుద్రవు=దుప్పి. అగ్ర=ఎదుట.

వపుర్యధక=దేహబాధచేత. విస్ఫార=మిక్కిలిగొప్పవైన. తొడి=తొడిగి || ౧౬ || ఆశరముఖని

భంబు=అగ్నిముఖమునుబోలినది. కుంజము=చెట్టు. కూలించు=రాల్చు. నవనవతృతజ=త్రోత్రత్రోత్ర

తెత్తురులయొక్క. వివృత=తెఱవఁబడిన. ప్రస్థానపటహ=ప్రయాణకాలమునందలి తప్పెలయొక్క.

తే. హాటక విమాన మెక్కి-విద్యాధి రేంద్రుడు, డగు చులా వజ్రాప్రస్థాస్మి డగు-చు

జ్వర, సాన్ద్రతనుకా నియగుచునతీంద్రమహిమ, గగనమునకేగెదొలుమేను కా

శా. చిత్తం బద్భుతమంద నమ్మగవధా జీవుండు లోలోనఁ ద [నఁబడదు

ద్వైతంబు బలుమాట మెచ్చి నిజదు ర్వైత్తిక్ విసర్జించుచు

ద తీర్థాంబువు నాడి క్రోలి విగతా తంకాత్కుడై శుద్ధి ద

శ్లోత్క ముక్తశరీరుడై కనియె ది వ్యుల్ మెచ్చ నుచ్చసిత్తిక్. ౧౮

క. కావునఁ దత్తీర్థంబున, నేవలనఁ బరాసు లగు వి హీనమతులకున్

గై వల్యసిద్ధి యగు నన, నీవలె నతిశుద్ధమతుల నేటికి నెన్నఁ.

సీ. సంధ్యలుమాట ని చ్చ నివాళులిచ్చుచు, బిరుదాంకమాలికల్ పేరుకొనుచు

లో చూపుచున్నట్లుగా లోకించి చూస్తున్నాము, బులకాశ్రు గాఢద్యముల బొరయును

శ్రుతులెట్టులట్లు సం స్తుతు లాచరించుచు, వీనులఁదత్కథా వితతివినుచుఁ

గరతాళగతులఁ జొ క్కటముగానాడుచు, నావేళమూర్ఖులనలఁతఁగనుచు

తే. విష్ణుసేవింతు రచట న విబుధవల్ల, భాజనంబులు తత్కృపాభాజనంబు

లమ్మహాక్రీడనస్థలి నాచరించె, లంఘనాక్రీడనము దొల్లి లచ్చిమగఁడు. ౨౦

మ. విను ముఁ శౌరికి నోడి సంగమమరు ద్విద్యేషి యెచ్చోటికో

చని నెండిం జనుదెంచి యచ్చట శిలా సంఘన్న దేహంబుతో

డ నిలాగర్చుమునందు దాగఁ గని గా డ్రోడ్డుడై దేవకీ

తనయుం డాశిల (గొచ్చి) వెచి మెదివే దదెత్తు: జూర్తంబుగ్గ. ౨౧

కూ. పులియిండుపండి యచ్చట ముద్రంతమునకువచ్చినది

అష్టాదశాక్షరములు, ముప్పాక్షరములు, ముప్పాక్షరములు మొదలగునవి మనం

మహి బేవంవిదచి తా. వహా మగువరః ఇంద్ర మహి మహి

[illegible]

పాద - చిముఖముల పనులలో ఏ గ్రంథము వ్రాయు రీతి లోక దాన న నిన్మృతవశమే ?

తెలుగునాళ్ళ = చలనమొనడు-ప్రవాహమొనడు. అతీంద్రమహిమ = ఇంద్రుని మహిమనుమీక్షిం

మహిమతో || ౧౭ || పృగవధాజీవుండు = బోయవాడు. వృత్తంబుకొ = వృత్తిని. ఆడి = న్నానము

చని. గ తతంతకాత్మండు=పయిన భయములే డ మనసుగలవాడ౯. కనియొక్క=పొందెను. ఉచ్చ
=ఉచ్చతమైన || ౧౮||౧౯|| నిచ్చు=ఎలప్పుడు. నివారణలు=జననాలు నివారణలు=జననముల

ద్యమ = గర్భదభావము = గొంతునుండి మాట వెడలని. పారయ = పొందు. చొక్కాటము = పంచుచు.

౨౦ || మరుద్విద్యేషి = దేవతప్రభు = రాక్షసుడు. గ్రాచ్చి = తొలిచి = పగులగొట్టి. మెదివేణ = నల

పెను || ౨౧ || ఉచ్చ్యుతలూరగ్గ్ = తమక పడగా || ౨౨ || చిత్రావహము = వింతనుబుట్టించునది ||

సీ. తనకటాక్షములు సం తానచింతారత్న, నిర్మాణ పరమాణు నికరమనగఁ
దనవిలాసంబు మ దైవరిశంబర నిషా, దనపాలితపురంప తాకియనగఁ
దనమనస్సరసి సం తతచిదానందవై, భవమరాళము కున్ని పట్టనంగఁ
దనప్రసాదంబు భ క్తవరేణ్యదుర్గతి, ఖాళనోచితచంద్ర గోళి యనగఁ

తే. వెలయు నేదేవి యాదేవి విద్రుమద్రు, కిద్రునిర్మిద్రతసుకాంతి భద్రపరమ
మాయభువనేశ్వరివసంపమధువిరోధి, ధామమునగల్గు పశ్చిమద్వారమమరు.

ఉ. పోర్మహిమన్ నిజాంఘ్రిగల బొట్టనవ్రేల్తుదమట్టిపట్టి మున్
పేర్చి దదంగమున్ మెదిపి పెట్టిన నెత్తురుబొట్టుబోలె జ్యో
తి ర్తయవీక్షణం బలిక దేహమునంగల దుర్గ స్వర్గదత్
వార్తాధారి నుత్తరపు వాకిట నిల్పినవాడు కాపుగన్. ౨౫

క. తరణియు భైమియును బర, స్పర మచ్చటఁగూడి నిగుడఁ బావన మగు త
త్సరిదంబువునం దాడిన, సరునకు నవ్వారి చరణ నఖమునవెడలున్. ౨౬

క. ఎవ్వఁడు వ్యాధిగ్రస్తుం, డెవ్వఁడు భయవిహ్వలాత్ము డెవ్వం డధముం
డవ్వఁ డచ్చటి దుర్గం, బువ్వలఁ బూజించి యిష్ట భోగములందున్. ౨౭

వ. ఇన్నాలుగునంతర్ద్వారంబు లింక బహిర్ద్వారంబులప్రకారం శాకర్ణింపుమని
గోకర్ణ కుణ్డలుండాకర్ణ నవశంపదాశయుం డగు కు శేషయాసనసూతికట్లనియె.

సీ. కఱకురక్కనునినొక్కరునిఁజిక్కగఁద్రొక్కి, భద్రకాళికయొందుఁబ్రస్ఫురించు
నిందుండువిభమున నెందు నే వసియింతు, నఱలేకకోటిశ్వరాహ్వయమునఁ
బ్రవహించునెందు న భ్రంకిషోర్తులఁబుణ్యజలయనుజలధియో షామతల్లి
నతజగ త్త్రితయ శ్రీ నారాయణీదేవి, వర్తించు నెందేని వార్తకెక్కి

తే. యట్టి యట్టలతోరణ హట్టకుట్టి, మస్ఫురద్దోపురై డూక మణిమయోరు
హర్త్యరమ్యంబు కరవీర మనువురంబు, పశ్చిమ ద్వారమగుజగ త్మతినగరికి.

౨౩ || సంతాన=కల్పవృక్షము. శంబరనిషాదన=మన్మథునిచేత. పురఃపతాక = ఎదుటితెంకెము.
గోళి=గోళము=బింబము. విద్రుమద్రుకద్రునిర్మిద్ర = పగడపుఁడెట్టుయొక్క గోరోజనపుఁజాయచేత
సోలని || ౨౪ || మట్టి=త్రొక్కి. అలిక దేశమునకొ=నొనటియందు. వార్తాధారి= కవచసమూహ
ములను ధరించినవాడు-విష్ణుడు || ౨౫ || నిగుడక=ప్రవహింపఁగా. సరిదంబువునందుకొ=ఏటిసీటి
యందు || ౨౬ || ౨౭ || ఆకర్ణనవశంపదాశయుండు=వినుటయం దాసక్తమయిన మనసుగలవాడు.
కుశేషయాసన సూతికొ=బ్రహ్మకొడుకునకు || ౨౮ || కఱకు=కఠిమఁడైన. అఱ=కోఱత. అభ్రం
కషోర్తులకొ=ఆకాశము నొరయుచున్న యలలచేత. జలధియోష=నది. అట్టల=బురుజు. హట్ట =
అంగడివీధి. మట్టిమ=తాతికట్టదపు నేల. ఏడూక = లోపలయెముకలుపేర్చి మెత్తినగోడ || ౨౯ ||

తే. ఊడే గృహానదీతీర శూర్పలాఖ్య, తీర్థరాజాధివాసినై తీర్థచరణ
ధామమణిసాధదక్షిణ ద్వారమేనుజాగరూకతలబాలింతు యోగివర్య! 3౦

శా.గర్వోద్రి క్తతరంగసంఘముల వీర కళ బుష్కరిణ్యాపగా
వార్వేణుల్ దనయు త్తరంపు దెసఁ బ ర్వంగా గదాపాణియై
సర్వాలంకృతశాలియై వెలయుఁ గం సస్వంసనాగారరా
టూర్వద్వారమునం ద్రివిక్రముఁడు మై పొంగక బయోదచ్ఛవిక. 3౧

క. కరనఖరదళితరక్షసి, పరివృథవక్షోరుణాంబు పరిచితదీప్తా
త్యురుకేసరదోహదుఁ డగు, నరకేసరి యు త్తరంబు న గవనిఁగాచుక. 3౨
క. లోనాలుగువెలినాలుగు, నైన మహాద్వారభూము లపవర్గశ్రీ
సీనఁగ సీనగరాడ్ధరు, శ్రీనగరగణితవిభూతిఁ జెందు మునీంద్రా! 33

వ. అని మఱియు నక్రమియవేల్పుననల్పగుణప్రకటనపరుండై హరుండిట్లనియె.

ఛ్వి ధర్మరాజు తమ్ముల లోఁగూడ పాండురంగక్షేత్రమునకుఁ బోయినకథ స్థితి

చ. అభిముఖత త్వశాలి సుకృతాధ్యుఁడు నౌ చతురాస్యమానస
ప్రభవుఁడు శిష్యసంఘము ల పారము గొల్వంగఁ దొల్లి యొక్కనా
డిభపురనాథుఁ గౌరవకు లేశ్వరు ధర్మజుఁ గావఁబోవ భూ
విభుఁ డతఁ డాతనిం దెలిచె వేయివిధంబుల సాధుపూజలక. 3౪

క. అహితాహితకారణవి, గ్రహాలును సదను గ్రహప్ర గల్భులు నగు నా
గహనగృహవాసచర్యా, మహితతపోధనులసంగమముహాగడొండెక. 3౬

ఉ. తమ్ములుఁ దాను నప్పుడు పృథాప్రథమాత్యజుఁ డంతరంగముఁ-
గ్రమ్మిన శోకవహ్నిహతిఁ గందుచుఁ గేలు మొగిడ్చి బ్రహ్మచి
త్తమ్మునఁ గల్గు సంయమివ తంసముఁ బల్కు ఖరాంశుతాపత
ప్రప్తుగుతేనియం జినుకు తమ్ములఁబోల సబాష్పనేత్రముల్. 32

క. ఏ భీరువనై వేడెద, నోభద్రప్రవ! ప్రసాద మొసఁగుము నాకుఁ
మీభావంబునఁ బాడమని, దీభువనత్రయమునందు నింతయుఁ గలదే. 3౮

తీర్థచరణ=విష్ణుదేవునియొక్క ॥ 3౦ ॥ వీరకళ=నిక్కచేత. వార్వేణులు=నీటిపాలులు. పర్వ
గాక=పాతగా. అగారాట్-దొడ్డనగరియొక్క. బయోదచ్ఛవిక=మబ్బుచాయతో ॥ 3౧ ॥
రక్షపరివృథ=పరిరక్షకశివుని. దోహదుఁడు=ఎరువువేయువాడు ॥ 3౨ ॥ అపవర్గశ్రీక=
మోక్షసంపదను ॥ 3౩ ॥ 3౪ ॥ తెలిచెక=సంతోషపెట్టెను ॥ 3౪ ॥ 3౬ ॥ చినుకు=కార్ము

శా.చింతాకంఠయు వెన్నదియ్యక కురు క్షేత్రంబునం బావసం

క్రాంతస్వాంతుడనై సుహృత్సుతపితృ భాత్రాదులం జంపి య

త్యంతద్రోహమొనర్చియుం దిరిగెడక బ్రాణంబుతో మత్సముం

డంతర్వాణివతంస ! యెవ్వడు గలం ? డాహా ! వితర్కింపఁగళ్. 3౯

క. వంగడపువెదురుఁ గోపపు,టింగలమున నేర్చి కనిన యీసిరి నిండా

సంగతిఁ బొగఁచూరెనుద,దృంగురమాక్తికము దీనఁ బసిమియుఁగలదే. ౪౦

మ. అసిధారావధితా త్తబంధుభుజమ ధ్యన్వై రనిర్యద్వన

మనపైపుట్టిన యమ్మహాదురితముఁ మన్నెట్టియుఁ వాజిమే

ధసమిద్ధానలభాతిచే నుసిమియుఁ దప్పింప లేనైతి నీ

కన పెప్పాటఁ దొలంగు నెట్టులగుదుఁ గల్యాణకల్యాత్తుడక. ౪౧

క. కర్తము కర్తాంతరహృ, త్కర్త మగుదానిఁబూనఁ గానము నిరయాం

తర్జనాభిముఖు నీ, దుర్మదుఁ బడనీక నిలుపు ద్రుహిణప్రభవా! ౪౨

క. మావంటివారలకుఁ బా, పావలదృక్కులకు ధర్మ మారయని యస

ద్భావులకు భవాదృశు లగు, శ్రీ వైష్ణవమరులె దిక్కుచిత్సార్థమతీ ! ౪౩

నీ. అని యుధిష్ఠిరుఁడు ప ల్కిన సనందనుఁ డాత్మనలరియిల్లనునమ్మహాత్మతోడ

నిపాల శాంబరీ గోపాలుఁడు గలాఁడు, పరమవైష్ణవధర్మ పరతమెలగు

నిమోముగనుఁగొన్న నిఖిలాఘములుఁబోవు, నెకదాఁకియడఁగుతూలికలలీల

హరిభక్తియనుగంగ కడ్డమేకలుషపు, టినుకచేఁగట్టిన యసదుఁగట్ట

తే. దురితరాశిమునింగిశీఘ్రపరునిభటుడు,తోయపద్మదళచ్ఛాయఁబూయఁబడడు

రేయుఁబగలువృధాచింత సేయనీవు,ప్రాకృతుండవెభూలోక పాలవినుత! ౪౪

ఉ. కర్తవుగావు హర్తవును గా వభిరక్షివిగావు నీవు స

త్కిర్తధురీణ ! యింతకును గృష్ణుడె మూలముగాన పుణ్యవి

నట్టి || 32 || 3౮ || సంకారితం=పొందిన, అంతర్వాణివతంస = పండితశ్రేష్ఠుఁడా || 3౯ || వంగడము = వంశము. ఇంగలము = అన్ని. ఏర్చి = కాల్చి || ౪౦ || వధిత = చంపఁబడిన. పైవర నిర్యద్వన = యథేచ్ఛముగాకామునున్న ద్రవరూపమైనకొవ్వుచేత. మనపై=ముఠికియై. ఉసి మియు = తోమియు. కనటు = పాపము. కల్య=సంపాదించఁబడిన || ౪౧ || నిరయాంతర్జన్మనాభిముఖు = నరకములోపలమునుఁగుటకు అభిముఖుని. ద్రుహిణప్రభవా = బ్రహ్మకొడుకా || ౪౨ || ఆవిల = కలఁగిన. చిత్సార్థమతీ = జ్ఞానముచేతనిండుకొన్న బుద్ధిగలవాఁడా || ౪౩ || కలాఁడు = కలఁడు, తూలికలలీల = దూదియేమల్లదిగమున. అసదు = అల్పమైన. తోయపద్మదళచ్ఛాయ =

న్నూర్తియుఁ బాపవైకృతముఁ బూరుషుఁ బొందునె యస్వతంత్రతఁ
 వర్తిలుచున్నిఁ దెడ్డునకు వచ్చునె పాకగుణగుణావలుల్. ౪౫
 క. పరులకతంబుననేనియు, హరి నొకమరి దలఁప భద్ర మగు ఖలులకుఁ ద
 న్నిరతస్మరణాచరణ, స్ఫురణాఘ్యలు నిత్యపదవిఁ బొందుట యరుదే. ౪౬
 తే. ధారుణీవల్లభులకంటెఁ దక్కుచోట, నశ్వమేధంబునిష్ఫలం బగువిగమున
 నర్థవంతంబుగాదుసత్యాశ్రయ, సేవకిలఁబూనిసేయు పా చితముశతము. ౪౭
 క. భ్రాతృనధపితృవధాదుల, పాతకములురావు విష్ణు పదభక్తులకుఁ
 దైతేయసూను లిరువుర, యేతద్వ్యవహారసాక్షు లిభవురనాథా! ౪౮
 శా. ఆకంసారిప్రశంస నీమది నుదీర్ణవిష్కృతిం దాల్చి బె
 ల్లకంపించి తొలంగుగాక నిను డా యన్వేషునే పాతకా
 నీకంబుల్ రవిగవ్వచీకటుల నెం దేఁ గంటిమే వింటిమే
 డ్మాకాంతాధిప! లోకసంగ్రహమనీ షంజేసి తీవ్రశ్నమున్. ౪౯
 క. అటులేనియుఁ జెప్పెద నీ, పొటిపొటి తలపోతల్లెఁ బోవనడువు మా
 రటముడుగు నెవ్వనమునో, క్కటిగా నొనరించి గట్టి గా వినుమధిపా! ౫౦
 నీ. తలపించునేదేవు తనువునం దఖిలాండ ములు పయోనిధిభంగ విలసనముల
 నేదేవుమహిమకు నింతయు దంతీంద్ర, పదమగ్నతదితర పడసమాన
 మేదేవునిజమాయ నెవ్వఁడుగడచన, నేరఁడు తనమేని నీడపోతె
 నేదేవుఁ డింతకు నింతయై యంతకు, నంతయై గుటిలేక యతిశయిల్లు
 తే. నాజగత్కర్త దుష్టసం హరణబుద్ధి, విట్టలుండన ధర నుద్భవిం చె త్తేత్ర
 పాలుఁడునుబుండరికుండుబలసికొలువ, నుండుతీర్థంబునకు నేగుముదయ కాంక్ష
 క. ఏగి మహానదివారిం, దోగి హరిం గొలుపు నిఖిల దురితశ్రేణుల్
 కాఁగిన యిను మామిష మని, మూఁగి కొనినమక్షి కాసమూహంబులగున్.
 తే. బ్రాహ్మణునిఁ దల్లెదండ్రునిభ్రాతృదాత, గురుజనంబులహింసించివ్రూరుడైన
 శీఘపానాభీరతుండు దుశ్శీలుఁడైన, పాండురంగాధిపతిఁ గాంచి పరమునొందు

నీటిలోనితామరపాకురీతిని || ౪౪ || ౪౫ || ౪౬ || పాచితము = ప్రాయశ్చిత్తము || ౪౭ || ౪౮ ||
 ఉదీర్ణవిష్కృతి = విక్రీలివెల్లడిగా. వెల్లకంపించి = అత్యంతమువణికి || ౪౯ || పొటి
 పొటితలపోతలు = కొంచెవు ఆలోచనలు. పోవనడువుము = పోగొట్టుము || ౫౦ || విలసన
 ముల్ = ప్రకాశములచేత. మగ్న = అణగిన. కడచన = మిఱచును. గుటి = మేర. ఉదయకాం
 క్ష = గౌరవాభిలషచేత || ౫౧ || తోగి = స్నానముచేసి. ఆమిషము = మాంసము. మూఁగి
 కొనిన = చుట్టుకొన్న || ౫౨ || శీఘ = చెఱుకుపాలచే వండిన స్థారాయుని || ౫౩ || తమ్ముగమి = తమ్ముల

క. సా వీని ఘోమాదిమహీ, దైవతములుండమ్ముగమియుఁ దీనుఁగొలువఁగశో
కావహమతి భవదగ్రజా, దీవనగొని చనియె నయ్యుధిష్ఠినుఁ డెలమి. ౧౪
ఉ. ఆకుముదాఁడవంశవిభుఁ డంతఁ గనుంగొనియెన్ వసుంధరా

నాకము నాకుపాకశుక నాసశుకాదికసన్మునిస్తుత

శ్లోకము శోకకర్దమవి శోషణకోకహితప్రభాసము

త్యేకముఁ దాపవహ్నిజల శీకరనేకముఁ బొండరికమున్. ౧౫

ల. కంబువునరాశచికురంబులుగటికృతకరాంబురుహయుగ్మమశికాంబకమునగ్న
త్వంబుఁబసిరోప్పువెదురుంబెరుగునుడ్డపొడలుంబదములంబలుకుచుంబొదలు
మువ్వల్, జంబుఫలజిద్రుచిభరంబుమకరాకృతిగరంబమరుగుణ్ణలములుంబరగ
బచ్చ, బ్దంబులదల్చుచునువుంబతిభజించెద్రిజగంబులకురోహణనగంబగునగ

క. పుష్కరిణిఁదీర్ఘమాడియు, బుష్కరదళనయనుమూర్తిబూజించియునా బ్రాహ్మ
విష్కృతశుభోన్నతియునతి, నిష్కల్మషమతియునయ్యెన్మపతిమునివతీ ! ౧౬

క. దానంబునఁ బితృగురుసఖి, దానంబుననై నకీడు దలఁగి హరికృపా

దానంబు నందె గురుపతి, దానం బునరుద్ధవంబు దానికిఁ గలదే. ౧౭

తే. ఆయతీంద్రుండు ఋత్విజుం డయ్యెవేది, యయ్యెశ్రీపొండరికమహాస్థలంబు
పాపవశువుల విశేసింపి భక్తిచరువు, పాండురంగాగ్నిలోవేల్చుపాండవునకు

వ. ఇవ్విధంబున నవ్విధువంశవతంసంబు కంసమర్దనసాక్షాత్కారదర్శనంబునిజ
దురితకర్మనంబు నాపాదించుటఁ గృతార్థుండై పొండరికవాస్తవ్యులగువుండ
రీకాదివిదవృత్తుండరికంబుల నొండొండఁ గీర్తించుచుం బ్రవర్తిత క్తిపయ
దివసప్రచారుండై యచ్చటనుండి నిజానుజద్విజననాథంబుగాగజపురంబున
కుం జనుదెంచి నుఖంబుండై నట్లగుటంజేసి. ౧౮

సమాహము|| ౧౩ || ౧౪ || తుముదాఁడ = చంద్రుని. నాకుపాక = వాత్మికి. శ్లోకము = శ్లాఘ్యము. విశోషణ =
ఎండించునట్టి. కోకహితప్రభా = నూర్చుప్రకాశముచేత. సముత్యేకము = హెచ్చినది. నేకము = సదువు
టగలది || ౧౪ || కంబువు = శంఖము. చికురంబులు = తలవెండ్రుకలు. నగ్నత్వంబు = దిగంబగత్వము.
పసిక = ఆవులమందను. రోహణ = తోలునట్టి. ఉడ్డ = నాలుగు. రుచిభరంబు = ప్రకాశాతిశయము. నిసు
వున్ = శిశువును. రోహణగంబు = రత్న పర్వతము || ౧౫ || పుష్కరదళ = తామరతీరులవంటి.
ఆవిష్కృత = ప్రసిద్ధమయిన || ౧౬ || దానంబునన్ = ఈపేచేత. ఉద్ధవంబు = జన్మము. దానికిన్ =
దానమిచ్చువానికి || ౧౭ || విశేసింపి = నఱుక. చరువు = హోమమునందు వేల్చుటకై వండినయన్నము ||
౧౪ || వతంసంబు = సిగనుధరించెడి పువ్వుచెండు శ్రేష్ఠుఁడు, సాక్షాత్కార = ప్రత్యక్షమైన. వాస్త
వ్యులు = వాసముచేయువారు. పుండరికంబులన్ = శ్రేష్ఠులను. ప్రవర్తించి = ఉండి. ప్రచారండు =

క. అదియె మహాఫలమని తన, హృదయంబునఁ జొండరిక మెవ్వఁడెఱుంగఁడా
మెదుక చను నిదియు ముక్తి, ప్రదమని పెరతీర్థమునకు బహునిగమనిధీ ! ౬౧

క. వాలినదప్పి వియజ్జర, కూలంబున నుయ్యి ద్రవ్య కుమతి గలిగినన్
శ్రీలలనావిభుఁ డుండని, నేలయు ట్లేత్రమని యరుగు నీ చుఁడుగలుగున్. ౬౨

చ. మననమునందునై నఁ బుర మార్గమునంబడియైన నింటనై
న సకలగర్వి తస్థలము నం బ్లవగేహమునందునై న నా
కసుమున నీట నేలపయిఁ గంకటిమీఁదనునై న మానవుం
డనువులఁ బాసి నిష్కలుషుఁ డై హరి దానగు సమృహాస్థలిన్. ౬౩

క. విను పతితుఁడైనఁ గానీ, చని తక్షేత్రంబునందుఁ జానోపి పున
ర్జననంబు గనఁడు గావున, జనులకు నాస్థలమునందుఁ జనుఁ దనుపూడ్వన్.

ఉ. అద్రిభృదు త్రరాశ శత హస్తమితావని నున్నవాఁడు బో
ధిద్రుమమూర్తియై నృహరి తీర్థనివాసులఁ గాచుపూన్కి- నో
భద్రవిచార ! యాభువన భర్తకు నుత్తరభాగమూఁది య
త్సుద్రసుఖోన్నతిఁ వెలయుఁ గుండలతీర్థము తీర్థరాజమై. ౬౪

క. విందుఁదనతోడుగుమణిమయ, కుండలయుగమచటదాఁచెఁ గొండగొడుగుగా
నుండు నతఁ డనఁగఁ దద్గుణ, కుండలపరిపూర్ణకర్ణ కుహరుండ నగుచున్.

సీ. ఆకుండలాఖ్యతీర్థంబుధారలనాడి, నరకేసరిభజించు నరుండు రాజ
సూయఫలంబొందుఁ జూవె యావేలుపు, టేలికఁ జాట్టిరా నేనుచేతు
లవెడల్పు నేలవా లాయంబుగాఁ గన, పూడ్చి యల్కి భజించు చున్న జనుల
చేతఁ బూజలుగొను పూతనాభూతనా, రీహర్త బహుజన క్రేణులందు

తే. వారు ముక్తులు ధర జీవ వంతులయ్యి, వారిపితరులత్త పుత్రై వఱులువారు
వారుచరియించుచున్న యు ర్వరయ తెల్ల, దీవి వారలపలుకులు దేవకథలు.

తే. ఆన్యకేసరి భజియింతు రమరకన్య, లెన్నఁ బెక్కిండు హారతు లిచ్చియిచ్చి
వారిఁ గొల్వక గర్వించు వారు ట్లేత్ర, మండలమున సుఖస్థితి నుండలేరు. ౬౫

మెలగువాడు || ౬౦ || మెదుక = తెలివిమాలినవాడు || ౬౧ || వియజ్జర కూలంబునన్ = ఆకాశ
గంగగట్టునందు || ౬౨ || మననము = శ్మశానము. గర్విత = నిందితంబుడిన. ప్లవగేహము = మాలయిల్లు.
కంకటి = మంచము. అసువులన్ = ప్రాణములను. నిష్కలుషుండు = పాపములేనివాడు. || ౬౩ ||
౬౪ || అద్రిభృదు త్రరాశన్ = విటలదేవునికి ఉత్తరపు దిక్కునందు. బోధిద్రుమమూర్తి = రావిచెట్టు
రూపముగలవాడు. ఊఁది = అవలంబించి || ౬౫ || టేలుపు టేలిక = దేవతలరాజు. భూతనారీ
హర్త = పితాచక్రీనిజంపినవాడు || ౬౬ || ౬౭ || మోలన్ = ఎదుట. నిరయైకసంగతులు = సరక

ఉ. ఆనరసింహుఁడొల మృతు లై కులకోటిసమన్వితంబుగా
మానవులూర్ధ్వలోకసుఖ మగ్నతఁ జొక్కుదు రెల్లకాలమున్
దానికి గర్వియైన యయు తప్రియపుత్తుఁడె సాక్షి యచ్చటన్
గానితెఱంగులన్ మెలఁగు కష్టమతుల్ నిరయైకిసంగతుల్.

౬౯

ఉ. పంకజపత్రనేత్రునకుఁ బశ్చిమదిక్కున నుండు నా నమ
త్పంకరుహాసనాద్యమర పాల మలాలము పద్మతీర్థ మో
పంకవిదూర! కేలఁగల పద్మము నచ్చట దాచినాఁడు చ
క్రౌంకుండు మున్ త్రిదంష్ట్రమను జాశననాశనహేతుకంబుగన్.

౭౦

క. ఆతీర్థతమవునకు ల, స్మితరుణీవల్లభుండు జీవము వృజినో
పేతుండు ననవధిసవనో, ద్భూతఫలం బందు నందు బొందివిడిచినన్.

౭౧

ఉ. పాపదురాపరూప మగు పద్మసమాహ్వయతీర్థకళిని
రేపురుషుండు గ్రోలు నొకయించుక యెన్నడునేని వానికిన్
బాపము లభ్రపుష్పములు బంధనముల్ శశశాబశృంగముల్
తాపవికారముల్ మరుజ.లంబులు పుట్టువు లశ్మతై లముల్.

౭౨

ఓహి సుశోకపాశ్వాసము. పద్మతీర్థ ప్రభావము. ఓహి

క. ఒకఁడు సుశశ్రాక్షుఁడుఘాతుకుఁడుగలఁడు కల్లుద్రాగుఁ దునుము ధరామ
ర్త్యకులులనఱదలఁచుంగురు,నకుఁ గనకముదొంగిలుంది నము నజపుత్తా!

క. ఆవృషలీపతి యావ, జ్జీవంబుగ నంతనంతఁజేసిన నానా
హోవిసరంబులు పటమునఁ,గోవలువడవ్రాసి చిత్ర గుప్తుఁడు దాచెన్.

శా. ఆసిచుం డొకనాడు వాడిమిఁ జతు ర్వాధాన్వితుండై పెను
గానం దెరువులుగట్టియేగు ప్రజలం గట్టిండ్లియై దోచి నీ
రానన్ రోయుచునుండె దప్పిగొని మ ధ్యాహ్నతపాపాతజ
స్థానిం దత్సమయాత్తకాసరముఁబో లంజాలి నల్లిక్కులన్.

౭౫

మును ఒకటిసే పొందువారు || ౬౯ || ౭౦ || వృజినోపేతుండును = పాపములతోఁ గూడుకొన్న
వాఁడును. అనవధి=మేర లేని. బొంది=దేహము || ౭౧ || దురాప = పొందశక్యముగాని. శాబ=పిల్ల.
మరు=నీళ్లు లేనిదోటి. అ శ్మతైలములు = తాతిలోని నూనెలు || ౭౨ || అఱ=ద్రోహము || ౭౩ ||
వృషలీపతి=శూద్రదానిమగఁడు. నానాంహోవిసరంబులు = అనేకములైన పాపసమూహములు.
కోవలు=దొంతులు || ౭౪ || ఆసాతజగ్ధానిన్=అంతటను పడుటవలనఁబుట్టినబాధవలని బడలికచేత.
కాసరము=ఎనుఁబోతు|| ౭౫|| ౭౬|| ౭౭|| లిఖితతృప్తాఘరిపి=వ్రాయఁబడినవానిచేత జేయఁబడినపాద

ఆ. అంతఃబద్ధతీర్థ మటవాడుగనియందు, జెమటవాయ మునిగి విమలవారిఁ
గ్రోలి రావిమొదలఁ గూర్చుండి యొకయింత, నిలిచియింటికరిగె వలయురీతి.

క. ఆవిషము మేన నూని త, దావిర్భవదఘచయంబు ననుగఁగరాచెన్
బోవకనలసంక్రాంతము, హావిషధర విషముకవిలయముచేయుక్రియన్. 22

ఆ. అంతః గొంతకాల మరుగంగ మృత్యుగో, చరతనున్నయా సు శర్మకడకు
లిఖితతత్త్వతాఘ లిపియైన పటముఁ దె, స్పించి చిత్రగుప్తుఁ డెంచి చూచి

క. దురితశతకోటులం ద, ఊరమొకటియుఁ గానలేక కంపవికృతిభం
గురతాయతుఁడై జముకడ, కరిగి తగం బలుకు నతఁడు పాంజలియగుచున్.

ఉ. డక్కఁగ వ్రాసితి న్మును పటమునయందు సుశర్మపాపముల్
లెక్కయెఱుంగరాదు లవ లేశము దానికి నట్టివ్రాతయం
దక్కజ మిప్పు డొక్కటియు నక్షరరూపములేదు దేవ ! నే
డక్కడితంబు గట్టియిడి నట్టులయన్నది కప్పు దేటుచున్. ౨౦

ఆ. హతలతాంతమైన యారామమునుబోలె, విగతతారమైన విన్నుబోలె
గళితవర్ణమగుటఁ గళితంబు దీనికి, మీరె తెలియవలయుఁ గారణంబు. ౨౧

క. అని పల్కు నమృహామతిఁ, గని జముఁ డిట్లనియె నీవు కవిలియ నీవ్రా
సిని లిపి యున్నదొలేదో, కనుఁగొను మీసారి లెస్స గా గణకవరా ! ౨౨

ఆ. అనుడు నట్లకాక యని చిత్రగుప్తుండు, దండధరునియాజ్ఞ వెండి నేగి
పటముప్రతిపుటంబుఁ బరికించి యందు నీ, క్షించెఁ జక్రపాణి చేతివ్రాత.

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేగి యొకానొకనాడు తత్పయో
ధాతనిజాంగుఁడై చనుక తంబున విప్రవధాదిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులున్ మగు
ద్ధాతఁడునాఘనావలుల తోసరియై సరిపోయె వన్నియున్. ౨౪

క. అనునర్థంబులుగల లిపి, గని సని జముఁ బల్కు నతఁడు గానఁబడెడు నే
మును వ్రాసినయది యన్యము, కనుపట్టెడు నేలిఖిత మొ కాని వివదగున్.

మల వ్రాలుగలది || 2౮ || భంగరత=వక్రత || 2౯ || డక్కఁగన్ = అనుభవమునకు తగునట్లు.
అక్కజము=వింత. కడితము = మసిపూసిగట్టనచేసిన చదరపుగోనెపట్టతోఁజేసిన లెక్క పుస్త
కము || ౩౦ || హతలతాంతము=కొట్టఁబడిన పువ్వులుగలది. విగతతారము=పోయిన నక్షత్రములు
గలది. విన్ను=మిన్ను=ఆకాశము. కళితము=కడితము || ౩౧ || కవిలియ=లెక్కపుస్తకము || ౩౨||
వెండిన్=మతియును || ౩౩ || తత్పయోధాతనిజాంగుఁడు = అనీళ్లచేత కడుగఁబడిన తనదేహము
గలవాడు. మరుద్ధాత ఘనాఘనావలులతోన్ = గాలిచేత చెదరఁగొట్టఁబడిన వానకాలపు మేఘ

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేగి యొకానొకనాడు తత్పయో
ధాతనిజాంగుండై చనుక తంబున విప్రవధాదిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులు మరు
ద్ధూతఘనాఘనావలులతోసరియై సరిపోయె నన్నియున్. ౮౬

సీ. అని యొప్పు కాతుక జనకాక్షరశ్రేణి, వీక్షించి వచ్చితి విద్వదింద్ర !
యిదిమీర లెఱిగింపుఁ డేనాట సకృదవ, గాఢానంబున మహా కలుషరాశి
వలనఁ బూరుషుఁ జేరఁ దలఁగుపుణ్యపుణ్యదీర్ఘ, మెన్నఁడు గన విస నీమదుక్త
లిపిపక్షి నేకవా రపయోభిమజ్జన, మాత్రచేనఱఁచిన మహిమగలుగు

తే. దివ్యతీర్థంబువైభవ మవ్యయప్ర, సాదమేదురమానసా జ్వల్యకల్య
వచనరచనలవివరింప వలయు నప్రపన్నదైత్యలతాదాత్ర భావపుత్రుల
వ. అనిన నప్పద్మమిత్రపుత్రుండు చిత్రగుప్తు వక్షినియె. ౮౭

శా. ప్రాశస్త్యంబువహించు దండకమహా రణ్యంబు పుణ్యాధి పం
చాశతోటివిశాలభూమి ఖల దు స్పాప్రప్రభావోదయ
శ్రీశుద్ధుల్ గనుదాని గౌతమి గుణో త్సేకంబుకల్మి హృషీ
కేశావాసము పొండరికినిలయు బీఠెంటి గెల్పుం దుదిన్. ౮౮

సీ. అర్చుండువెలుగుట యనిలుండు వీచుట, యింద్రుండువర్షించు టిల జలముల
మునుగఁగతిరహాట యునునెనంగునెవిష్ణు, నాక్షాప్తిచే నెవ్వఁ డఖిలజగము
బ్రహ్మయైస్సజియించుబద్మాక్షుండై ప్రోచు, మదనారియైత్తుంచుమత్స్యభృ
లోకపాలకుల నేలోకేశుకరుణాకటాక్షుంబె యధిక్యతి యందు నిలుపుత్రుల

తే. నావిభుండెందునుండుమ ర్త్యమునఁబుట్టిభూతకోటిననుగ్రహంబునఁబెనుపు
నెందుఁగ్రుంకినుశర్యయుఁజెందెముక్తి, దానికెనవచ్చుతీర్థమీధరణిగలదెచు
వ. అని పద్మతీర్థంబు తీర్థచరణవిహరణ చరితార్థం బగుదానినానాగుణంబులు
నగణితప్రభావంబు లని కొనియాడి. ౮౯

పజ్జులతో. సరిపోయెన్=నశించెను || ౮౪ || ౮౫ || ౮౬||కాతుకజనక=వేదుకను పుట్టించునట్టి.
సకృదవగాహనంబునన్=ఒకతారి స్నానముచేత. ఏకవార=ఒకసారి. పయోభిమజ్జన=నీటియందు
మునుగుట. అవ్యయ=తగ్గని. మేదుర=అతిశయించిన. ఔజ్వల్యకల్య = ప్రకాశత్యముయొక్కచా
తుర్యముగల. అప్రపన్న=శరణాగతులుకాని. దైత్యలతాదాత్ర=రాక్షసులనెడి తిరగలకు కొడవలి
యైనవాఁడా || ౮౭ || ౮౮ || ఖలదుస్పాప్ర=దుర్జనులకు పొందరాని || ౮౯ || తిరము=స్థిరము.
అధిక్యతి=అధికారము || ౯౦ || తీర్థచరణ=విష్ణునిశ్లోక || ౯౧ || ౯౨ || పన్నాగ=పురుషశ్రే

క. వెనుగ్రస సుశర్మగనుగొని, తనువునిమిరి యాదరించి దండధరుడు చం
ద్రునిలీలఁ జల్లనగుచం, దనభూషణ వసనమాల్య తర్పితుఁజేసెన్. ౯౨

క. ఈగతిఁ గృతాంతుకృపగని, సాగి చనియె నతఁడు గగన చరయానమునన్.
నాగనరయత్నసురపు, న్నాగానీకములు గొలువ నాకంబునకున్. ౯౩

మ. అమరాధీశుఁడు గౌరవంబెసంగఁ ద న్నర్ధాసనాసీనుఁ జే
య మరుద్భోగములెల్లఁ గాంచి ధరయం దగ్రాన్వయోద్భూతుఁడై
కమలావల్లభుఁ డాండరీకపతి సాక్షాద్బ్రహ్మముం గొల్చి ని
త్యముఁ దన్మందిరరాడలంకృతియై చేయం జాల నేతెఁద్యతిన్. ౯౪

శా. ఆపంచత్వముగాఁగ నిట్లు హరిగే హక్ష్మణిసమ్మార్జనం.
బాపాదింప ఘటిల్లుపుణ్యమునఁ జంద్రావాసముంజూచ్చి హ
ర్షాపూర్ణస్థితిఁబెక్కుభోగములఁ బెక్కుబ్రావళుల్ గాంచి ధా
త్రీపాలోత్తముడై సుకీర్తియన ను ర్విం బెంపునం బుట్టుచున్. ౯౫

క. అతఁ డధికభక్తితో నా, యతకీర్తిస్ఫూర్తివర్తియై వెలసి జగ
త్పతి నుచితపూజనంబులఁ బ్రతిఘస్రముదెలచు భక్త పరతంత్రుండై. ౯౬

ఆ. అతఁడు సన్మసించె నఖిలభోగంబులు, నిండువయసునాడ యుండియుండి
నందనందనాంఘ్రి నాళికసేవోప, యోగరాగభోగ మొకటివక్క. ౯౭

సీ. నిలువునవొలిపించెవిలువంగడమునెల్ల, శరములయూయయబురబొరయుటుడిపె
దగశబ్దమాత్రపాత్రముచేసెగుణలత, మ్రూకునఁ గట్టించె మౌలబలముఁ

గంచుకివశముగా వించె సేనానాథుఁ, గట్టించె సహచరుఁ గటికియెండఁ
బ్రతిపక్షభావనం గతుఁడనిహితుఁజూచె, వరకేతనముకీర్తి భరముడులిపె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి ను శర్మగదిసి, కొలువఁగాలేక చని కోప గించి మదనుఁ
దురకతనవారలతనికి నోడుమనిరె, పతికిఁ గీడొట బంట్లపా పంబుగాదె. ౯౮

క. ఆరాజర్షి పదంపడి, క్షీరోదన్యాయమున విచిత్రగతిఁ ల
క్షీర్మరమణుఁ గలసి యేకా, కారంబున నలరె ముజ్జ గంబులునొగడన్.

మొలయొక్క ॥ ౯౩ ॥ మరుద్భోగములు=దేవతలయొక్క భోగములు ॥ ౯౪ ॥ ఆపంచత్వముగాఁ
గన్=చచ్చునంతవఱకు ॥ ౯౫ ॥ ఘస్రము=దినము. తెలచున్=సేవించును ॥ ౯౬ ॥ అంఘ్రినాళిక
=పాదకమలముల ॥ ౯౭ ॥ వంగడము=వంశము. ఆయంబు=వచ్చుబడి; మర్మస్థానము. మౌలబల
మున్=మౌలబలమును. సహచరున్=స్నేహితుని. కీర్తిభరమున్=కీర్తియొక్క అతిశయమును; అడు
ఘయొక్క బరువును ॥ ౯౮ ॥ ౯౯ ॥ అమృతనిధి=సముద్రము ॥ ౧౦౦ ॥ అనుపంగములు==చేరిక

- క. విను మఖిలదురితకులభం, జనమజ్జన మమృతనిధివంశం బగుటకుఁగా
పున సర్వజనోపాస్యం, బనూన మత్తిర్థరాజ మనుపమ మనఘా ! ౧౦౦
- ఉ. భూరిసుఖానుషంగములు పూరుషుఁ బొందపు సోమపానకై
దారజలోపయోగములు తత్కలనం బసరెక్కు నెత్తికి
బేరు శిలాకృతుల్ జరర పేటిక కత్తైవులెల యెందు నె
వ్వారికిఁ బద్మతీర్థపతి పారికిఁ జేరినఁ గల్గు సౌఖ్యముల్. ౧౦౧
- చ. కృతమున నేకదంష్ట్రుడయి క్రీడయొనర్చుచుఁ దేత దంష్ట్రీకా
ద్వితయముచే వెలుంగుచు మదించి త్రిదంష్ట్రులతోడ ద్వాపరం
బుతటిఁ జరించు నొక్కదితి పుత్తుఁడు వృత్తుఁడు వానిఁబోలఁ డ
ద్భుతజనకప్రతాపమున భూరిబలంబున మాయపెంపునఁ. ౧౦౨
- క. ఆహరిహయారి పార్శ్వి, గ్రాహియన హిరణ్యకశిపు గాదిలినుతుండై
బాహుబలశిఖిఁ ద్రిజగ, ద్దాహంబొనరించె నేక దంష్ట్రీయుఁదానుఁ. ౧౦౩
- క. ఆయొంటిపంటివేలుపు, దాయం బొలియించె నృపారి దంభోళికటు
చ్చాయలనూయలలూపున, ఖాయశములవఱడుఁ జీరువ్యాఘ్రముఁబోధె
ఉ. వెండియు రావణాభిఁ బ్రభ వించెఁ ద్రిలోకహాలాలాకృతిక
మండుచు దంష్ట్రీకాయుగము నం బెడఁగై యతికాయనామ మా
తండు ధరించి తేతఁ దలఁ దర్వెఁ దదుగ్రనిశాటుఁబట్టి వి
ష్ణుం డని రాముండై విలయ సూర్యకరోగ్రశరాగ్రధారలఁ. ౧౦౪
- ఉ. ఆపితబద్ధవైరమతి నంతటఁ బోవక వాఁడు వెండియుఁ
ద్వాపరవేశ నిర్ధరఁ ద్రి దంష్ట్రుఁడు నా నుదయించి యాది ల
క్ష్మీపతిఁ జొండరీకవిభుఁ జేరి కనుంగొని పల్కు మిక్కిలిక
గోపముపర్వటుఁ గొలిమి గూఁడుల యీడునఁ గన్నులుబ్బగఁ. ౧౦౫

గలవి. కైదార=వరిమళ్లయందలి. తత్కలనక=దానిచేరికచేత. జరరపేటికకుఁ = కడుపుపెట్టెకు.
అత్తైవులు=అత్తెగులు=అవ్యాధి. వారికిఁ=జలమునకు ౧౦౦ || ౧౦౨|| హరిహయారి=ఇంద్రుని పగ
వాఁడు-రాక్షసుడు. గాదిలి=ప్రియమైన. శిఖిఁ=అగ్నిచేత || ౧౦౩ || వేలుపుదాయక=రాక్షసుని
పొలియించెక=చంపెను. వఱడుకొ=నక్కను. చీలు=చీల్చు || ౧౦౪ || రావణాభిఁ=రావణుడ
నెడిసముద్రమునందు. త్రిలోకహాలాలాకృతిక=మాడులోకములకునుహాలావిషము విధమున.
బెడఁగై=అందమై. తర్వెక=నఱకెను. ధారలక=వాదరలచేత || ౧౦౫|| ఆపిత=పొందబడిన || ౧౦౬||

ఉ. ఎక్కడి కేగుదెంచితి వ హీనవిహార ! చికత్స నీకు నేఁ

జక్క నొనర్చెదన్ బెలుచఁ జంపితి దొంగిలి ముక్ మదీయులన్

రక్కనులన్ నినుం బొదివి ప్రాణముగొందుఁ గడంగి సాదవై

త్రుక్కిడియున్న బోవిడువఁ దొల్లిటిత్రుక్కిడిఁ జెల్ల దిచ్చటన్. ౧౦౭

మ. అని సింహంబునకల్లు నక్కక్రియ నిట్లాక్షేపముల్ పల్కి య

ద్దనుజుం డంతకడండభీషణగదా దండంబునన్ వ్రేయ వం

చనఁ దూలించెఁ దదుగ్రసాధనముఁ గం సస్వంసి తద్దోరతా

డనవేగంబున భగ్నమయ్యె కటివే ల్లత్తులకాశిక్యమున్. ౧౦౮

శా. అత్తార్మ్యధ్వజుఁ డప్పు డాగ్రహసహవ్యగ్రాత్ముఁ డై దానవున్

మొత్తై మెత్తనివీక దక్షిణకరాం భోజంబునం దాన న

మృత్తుండున్ గడతేజ నెత్తురులుగ్ర మృక్ ముక్కునన్ వాతఁ బెన్

మొత్తంబుల్ గొని ప్రస్తుతించిరమరుల్ మోదించి దామోదరున్. ౧౦౯

క. ఆయెడమదిక్కుచిక్కం, బోయతివర ! కానవచ్చి యున్నది భగ్నం

బై యిపుడు మంత్రవర్ణ, శ్రేయుతవత్సస్థలునకు జితదనుజానకున్. ౧౧౦

ఉ. ఆకమలేక్షణుండు తన యక్కునఁ దాల్చిన సిద్ధమంత్రమున్

నాకెఱిగించినాఁడు మును నాయెడఁ గల్గిన కూర్మిపేర్ని నే

లోకమునందు నెవ్వరికి లోఁబడనేరదు నాకెకాని త

ద్వాస్యకృతి సావుడుం బలుకుఁ బ్రాంజలియై యతఁ డిందు శేఖరున్. ౧౧౧

చ. పశుపతి ! మమ్యుఁబోలిన ప్ర పన్నులవైఁ గృపచాలియున్కి త్యా

దృశులకు నైజహాట వసు దేవతనూభవదత్తమంత్రమున్

విశదముగాఁగ నాకొసఁగ వే నిను వేడెద దానఁడేసి దుః

ఖశరధి ద్రెవ్వ సీదయ న ఖండ సుఖస్ఫురణంబు నొందెదన్. ౧౧౨

ఉ. నా విని శూలి పల్లు మునినాయక ! యీమను వెందు గోవుమై

తా విలసిల్లు దీని దురి త ప్రవణాత్మలకున్ మురారిసే

చెలుచన్ = కూరముగా. త్రుక్కిడి = గర్వముడిగి. త్రుళ్లు = గర్వము || ౧౦౭ || ౧౦౮ || అత్తార్మ్య
ధ్వజుఁడు = అకృష్ణుఁడు. ఆగ్రహసహవ్యగ్రాత్ముఁడు = కోపముతో వేగిరపడునట్టి మనసుగలవాఁడు.
వీరకన్ = పూనికతో. కడతేజున్ = చచ్చెను. మోదించి = సంతోషించి || ౧౦౯ || భగ్నంబై =
భంగము నొందినట్లై || ౧౧౦ || కూర్మిపేర్ని = స్నేహ గౌరవముచేత. తద్వాస్యకృతి = దాని విశే
షాకారము || ౧౧౧ || పశుపతి = శివుఁడా. ప్రపన్నులవై = శరణాగతులమిఁద. ఉన్కి = ఉం
డుట. త్యాదృశులకున్ = మీవంటివారికి. శరధి = సముద్రము. ద్రెవ్వన్ = ద్రెగఁగానశంపఁగా ||

- వావిముఖప్రచారులకు వైష్ణవమూర్తముగాని హీనపుం
ద్రోవఁ జరించు సజ్జనవి రోధులకుం దగ దింత దెల్పఁగఁ. ౧౧౩
- క. నీవు హరిభక్తియుతుఁడవు, గావున నాకెపుడుఁ గూర్తు గావున విజ్ఞా
నావాసపూర్ణబుద్ధివి, గావున వినిపింతు వినుము కలషవిదూరా ! ౧౧౪
- శ్లో. స్పృశ్యాద్యం సత్యనామాద్యం షష్టషష్టం సదీర్ఘకమ్,
షష్టం షష్టాదినత్యంతం సమారం తం విదు ర్బుధాః. ౧౧౫
- క. కృష్ణుఁడు ఋషిగాఁగ మహా, విష్ణుఁడు దేవతగఁ బొల్చి వేమాటులు త
న్నిష్ఠాతబుద్ధిఁ బేర్కొను, వైష్ణవులకు నీ మనువు ధుఃస్థితి యొసఁగుఁ.
- ఉ. ఎవ్వఁడు పౌండరీకమున కేగి మహానదిఁ దీర్థమాడి తా
నవ్విధులెల్లఁ దీర్చి కమ లాక్షునకుఁ బ్రణమిల్లి నూఱుమా
ర్గివ్వరమంత్ర మర్థి బతి యించునతం డఖిలాఘపంకముల్
దవ్వుసనం గనంగలఁడు తత్త్వమహత్త్వము సత్త్వరంబుగఁ. ౧౧౬
- క. విధివంతంబుగ విధున, న్నిధి నిచ్చులు నేఁ బఠింతు నిఖిలభవతమో
వధవిధివిధు వగుదీనిఁ, విధివందన ! తత్ప్రసాద విభవాపేక్షఁ. ౧౧౭
- వ. సిద్ధేశ్వరాహ్వయంబున సిద్ధలింగంబవై యెందేని నీవుండుదు వా దక్షిణ
ద్వారంబు నధిష్ఠించి యీమంత్రంబు ననుష్ఠించు నిష్ఠాగరిష్ఠులకు నిష్ఠార్థ
సిద్ధి కరతలస్పృటికఘటికయగుట నిగమార్థంబు. తొల్లి తీర్థయాత్రాచరణ
నిపుణుం డగునీలాంబరుండు నిఖిలతీర్థంబులును దర్శించుచు వచ్చివచ్చి పౌం
డరీకంబునా తైంచి యుత్తుంగతరంగఢోలారూఢకలహంసకుల కలకలారావ
ఘుమఘుమిత బ్రహ్మాండకుహరక్రోడం బగు భీమరథిసీరంబునం గృతస్నా
నండై యనూనమహిమాభిరామం బగునాక్షేత్రంబునంగల విచిత్రంబులు
నేత్రప్రీణనంబుగానాచరించుచు నచ్చోట సాక్షురం డగుపుణ్ణరీకాక్షునీక్షించి
వెఱుంగంది తదక్షరలక్షణంబు నెఱుంగనేరక యూరకుండె నుండియునయ్యె
కకుండలుండు చలవకారితనంబున నవ్వర్ణంబులు నిర్ణయింపనుద్యుక్తుండై .

౧౧౨ || మనువు=మంత్రము. దురితప్రసాదాత్ములకుఁ = పాపమునం దాసక్తమయిన మనస్సుగల వారికి. ప్రచారులకుఁ = నడవడిగలవారికి || ౧౧౩ || కూర్తు=స్నేహింతువు || ౧౧౪ || ౧౧౫ || పేర్కొను=ఉచ్చరించు || ౧౧౬ || తీర్థమాడి=స్నానముచేసి || ౧౧౭ || విధు = విష్ణునియొక్క. భవతమోవధవిధిఁ=జన్మములనెడి చీకటిని నాశముచేయుపనియందు. విధువు=చంద్రుఁడు. విధి నందన=నారదుఁడా || ౧౧౮ || స్పృటికఘటిక = పటికపుపూస. నీలాంబరుండు=బలరాముఁడు. చొత్తెంచి=చొచ్చి. క్రోడంబు=నడిమి భాగముగలది. ప్రీణంబు=తృప్తి పుట్టించుటను. ఏకశుద్ధ

మ. కరముల్ మీదికి సాచి యూహువులు బి గ్గంబట్టి యంతకొ రిపూ
 త్కరము బోవ నదల్చి యట్టితటి బ ద్దంబట్లు మోమొప్పుగఁ
 జరణాంగువృన్ధావలంబనముతోఁ జండాంశుఁ గన్గొంచు భా
 స్వరనిష్ఠం దపమాచరించె నొకమా సం బన్నవర్జ్యంబుగఁ. ౧౨౦

తే. దానఁబ్రియమందిదానవధ్వంసియుసఁగెఁ, గూర్మియన్నకుఞ్చైక్కినిర్మలునకు
 నవ్వుహామంత్రమాతండునంతనుడి, యదియజపియింపఁదొణఁగెగాయత్రినో
 క. భూరిగుణరత్నరాశిఁగు, మారుఁగనుంగొనఁగఁదివురు మమకారము లో [తె
 నారసి యొసంగె మున్నా, నీరజనాభండు రుక్మిణికి నీ మనువుఁ. ౧౨౧

క. జపియించె నేనుదినము, లుపవాసపురస్సరముగ నుగ్మలి నిష్ఠా
 నిపుణమతిం బతిచే నిటు, లుపదిష్ఠం బై నమంత్ర ముత్సుక మొదవఁ. ౧౨౨

ఉ. విన్ము మదీయనేత్రశిఖి వేగమునఁ జముఁగూడఁ జన్న య
 మృన్మథుఁ డిందుబింబనుకు మారుఁడు భోజతనూజయందుఁ బు
 ట్టె న్మధువైరి దెల్పిన క డిందిజపంబునెపంబునఁ బున
 ర్జన్మముకొందె రాగరస సంపదపెంపు యవద్వయీమతిఁ. ౧౨౩

సీ. బలభీదారామసం భవలతాంత్రశ్రేణిఁ, బన్నమునాకొక్క చిన్నితేరు
 కాళికెం గేలివి ల్మలరాజుఁగొనితెచ్చి, నావెంటఁబడి వాగెనడవఁబనుపు
 గగనచరద్రాశి గణవర్తి మకరంబు, బిరుదుపెక్కెముగవే గిర మొనర్చు
 మదనగోపాలుండు మాతండ్రిచే నాకుఁ, జెఱకుచేమలిపించు కఱకువిల్లు

తే. వనజహితువేడి తమ్మితూ పునకుఁ దెమ్ము, దివ్యములఁగానిసాధింపఁదీరదీశు
 నంబ ! నీవంచు రుక్మిణి నట్టునిట్టు, దిరుగులై శవచాపలాద్ధితుఁడుమరుఁడు.

చ. పలుచనిలేతకెంజగురు బత్తళికం బెకలించి తేనియం
 గొలిపిన బాసటంబుగల క్రొవ్విరితూపుల నిక్షుచాపుఁ డే

లండు=బలరాముఁడు. చలపకారితనంబునక = మచ్చరముకలవానితనమున || ౧౧౯ || చండాం
 శుక=సూర్యుని || ౧౨౦ || ౧౨౧ || తివురు=యత్నించు || ౧౨౨ || ఉగ్మలి=శ్రీ, రుక్మిణి. ఉత్సుక
 ము=ఉత్సాహము || ౧౨౩ || జముఁగూడఁజన్న=చచ్చిన. ఇందు=చంద్రుని. భోజతనూజ=రుక్మిణి.
 ౧౨౪ || బలభీతో=ఇంద్రుని. లతాంత్రశ్రేణి=పూలసరముచేత. చిన్ని=మనోజ్ఞ మైన. పడివాగెక=ఎక్కు
 టకాయ త్రము చేయఁబడినయనికితో. చరత్=తిరుగుచున్న. వర్తి=ఉండెడి. మలిపించు=తరిమెన
 పట్టించుము. తీరదు=సరిపడదు. అర్దితుఁడు=పీడింపఁబడినవాఁడు || ౧౨౫ || బత్తళిక=అమ్మలపాది.

గెలుపొనఁగూర్చె నా గెలుపు కృష్ణునిపట్టపుదేవి రుక్మిణీ

లలన జపించు మంత్రము బ లంబుననై నదిగా నెఱుంగుమీ. ౧౨౬

క. సరసిజభవభవ ! వాయు, స్ఫురితములై త్రిపురదహన ములు త్రిజగములక

బురికొని నీరసయవసాం, కురసఖముగ నేర్చెము న్నకుంతతశక్తిక. ౧౨౭

సీ. పెనుగంపతొడుగులీడ్చిన మొల్కసనియయ్యెగగనంబుతోరాయుకాననము

కడులావుమానిసి కాళ్లరాచినచీమ, చాలయ్యె బశ్వాది జంతుపక్షి [లు

బడెగండ్లనొంటిమై బడినవిఘ్నేశవా, హములయ్యె హరిదంత హస్తపతులు

వనపాలురడుసులోఁ జనగ్రుక్కుతాళీఫ లాకృతులయ్యె గు లాచలములు

తే. మృదులగోమయపిండస మ్మిళితకార, వేల్గఫలబీజసమమైరి వీళ్లప్రజలు

కమలసంభవవరదానగర్వితాసు, రవరపట్టణనిర్భరా క్రమణవికృతి. ౧౨౮

క. ఈరితిఁ గొంతకాలము, కూరగతిక సోకుమూఁక కుడిదలయాభుల్

గారింపఁగ నే నంతట, వారింపఁగఁ గణఁగితి భ వనహితబుద్ధి. ౧౨౯

చ. అపుడు పినాకముఁ పవని భాస్రములుంగొని యేయఁ బూని త

త్రిపురము లొక్కటక నిటల దృష్టికి లక్ష్యముచేయుచోట మ

ద్వప్రభుదితంబులైన శ్రమ వారికణంబులు డిగ్గజాణి యు

ర్విషయి గడుక వడిక దొఱఁగి వెల్లువచూపి నదీత్యమొందుచుక. ౧౩౦

క. మున్నేను మేన నలఁదిన, ప్రన్ననిభసితంబు నణఁచి శ్రమవారికడుక

జెన్నెసఁగె మంచుమలసం, చున్నాచికొని ప్రవహించు సురనదిపగిదిక.

క. భీమాహ్వయమునవ ర్తిలు, సామేనం బుట్టువండి నదియై వెలసెక

భూమిక భైమి యనందగి, భీమరథియనంగ మాఱుపే రెసఁగంగక. ౧౩౧

శా. అభైమీనది విశ్వముఁ నిజకృపీ టార్ద్రంబు గావించుచుక

శ్రీభామావిభుక్షేత్రమండలము డా నెక డానినక వీచిరే

భాసటంబు=సహాయము—వాడి. క్రొవ్విరి=క్రొత్తపువ్వు || ౧౨౬ || త్రిపురదహనములు=త్రిపురములనెదియగులు. నీరసయవసాంకుర సఖముగక = ఎండినగడ్డి మొలకపోలికగా. ఏర్చెక = కాలెను || ౧౨౭ || ససి=పైరు. బడెగండ్ల=పెద్దకలుగులయందు. విఘ్నేశవాహనములు = పంది కొక్కులు. హరిదంతహస్తపతులు=దిగ్గజములు. తాళీఫలాకృతులు = తాటిపండ్ల యాకృతిగలవి. పిండ=ముద్దయందు. వీళ్ళ=పట్టణములు || ౧౨౮ || సోకుమూఁక కుడిదలయాభులు = రాక్షసుల యునికిపట్టులగు పట్టణములు. కారింపఁగక=భాధింపఁగా || ౧౨౯ || పపి=వజ్రాయుధమును. వపు రుదితంబులు = దేహమునందుఁబుట్టినవి. శ్రమవారికణంబులు=చెమటబొట్లు || ౧౩౦ || ప్రన్నని = ఒప్పినదమయిన. మల=కొండ. సంచుక=విధమును—అందమును || ౧౩౧ || కృపీట=జలము

- ఖాభీలం బగుదాని పెంపు గని మున్నందుండు ప్రాణుల్ మహా
 ఊభోద్విగ్నమనస్కులై వెలుచ నా క్రోశించుచుక బెంపఱక. ౧౩౩
- క. భూరిభయాద్విత్తులై చని, భైరవు మదరాగరుచిక్య పాపూరితదృ
 క్కైరవుఁబలుకుదురమృతా, హాసులుహరిఁబలుకుక్రియఁగృతాజ్ఞలులగుచుక.
- ఉ. మిక్కుటమైనపంకమున మిన్నులగర్భముగాఁగఁ బొంగి నే
 డొక్కమహాస్రవంతి యిదె యుత్తరదిక్కున జ్ఞేత్రసీమపై
 నిక్కె యాభిఁబోలె నిట నిల్వఁగనోపము నాగహర ! మే
 మెక్కడికేగువార మింక నెద్ది తెఱంగు గిటమొద నాపుడుక. ౧౩౪
- నీ. కాళరాత్రిస్తనా గ్రక్వితావకాశమై, యరమువెల్గిడిపూత యొప్పు వెనుప
 శిథిలత్వమొందిన చెంగావిజడముడి, చిలుకూడినెలపువ్వు చెంప నంటఁ
 గంకాశమనుబుద్ధి గరమునజందెంపుఁ, జిలువఁబట్టిన నది జలదరింప
 నెచ్చటఁబ్రభవించె నేజెద్దియనివల్కు, సరభసోక్తుల జగ జ్ఞంతు లలుకఁ
 తే. బాణిపుటశీఘపాత్రంబుఁ బాఱవైచి, కుఱువుపై నున్నకిన్నర నుఱుకఁద్రోచి
 యతిరహి కేళినుండియునరుగు దెంచె, భూరిజయగౌరవుఁడు కాల భైరవుండు.
- ఆ. అరుగు దెంచి యమృ హానది నీక్షించి, చేతులెత్తి బెట్టు చిట్టమిడిచి
 ఘోరకోపవేగ ధీరోక్తులులియంగఁ, బలుకు నిట్లు జ్ఞేత్ర పాలకుండు ౧౩౫
- చ. నిలునిలు తుంగభంగవగు నిన్నుఁ గనుంగొని సాధ్వసాతివి
 హ్వలమతులైరి జ్ఞేత్రతల వాసులు దానికిఁ గోపగించె నిక
 వలమురితాల్పుఁ డింక నిట వచ్చుట మానుము మచ్చెకంటి ! నా
 నిలిచి నుతించు నన్నది వినిశ్చితకార్యగతిక జగత్పతిక. ౧౩౬

చేత. వీచిరేఖా=అలవరుసచేత. ఆభీలంబు=భయంకరము. పెంపు=అభివృద్ధిని. మహాఊభోద్విగ్నమనస్కులు=మిక్కుటమయిన కలఁతచేత వెఱపునొందిన మనస్కులవారు. వెలుచక = గట్టిగా. ఆక్రోశించుచుక = మొఱపెట్టుకొనుచు. పెంపఱక = హీనతనొందఁగా ॥ ౧౩౩ ॥ దృక్కైరవుక = చూపు కలవలగలవానిని. అమృతాహారులు = దేవతలు ॥ ౧౩౪ ॥ స్రవంతి = ఏను. నిక్కెక = వ్యాపించెను. నాగహర = సర్పహరములు గలవాఁడా ॥ ౧౩౫ ॥ వెల్గిడి = విబూది. చిలుకు = ముడి. నెలపువ్వు = పువ్వున చంద్రుఁడు. కంకాశము = కన్నెర. చిలువ = పాము. సరభసోక్తుల = త్వరతోడి మాటలచేత. కుఱువు = తోడ. రహాకేళి = ఏకాంత క్రీడయందు ॥ ౧౩౬ ॥ బెట్టు = గట్టిగా. చిట్టమిడిచి = చిటికచేసి. ఉలియంగ = ధ్వనింపఁగా ॥ ౧౩౭ ॥ తుంగభంగవు = ఉన్నతములైన యలలుగల దానవు. సాధ్వసాతి విహ్వలమతులు = భయముచేత స్వాధీనత తప్పినబుద్ధులు గలవారు. వలమురితాల్పుడు = శంఖమును ధరించినవాఁడు = కృష్ణుఁడు ॥ ౧౩౮ ॥ గాఢాన్గహముక = మొసలి

సీ. జగదుద్భవస్థితి త్తయహేతు వెవ్వ డా, దేవాదిదేవుండు దిక్కునాకు
గ్రాహనిగ్రహమీఁగి కరిఁగాచె నెవ్వ డా, త్రిభువనాధీశుండు దిక్కునాకుఁ
దుదిపదంబునొసంగిఁద్రువుఁగాచె నెవ్వ డా, దృఢదయామయమూర్తిదిక్కు
ద్రాపదిబన్నంబు దలఁగించెనెవ్వ డా, దీనమందాసుండు దిక్కు నాకునాకు
తే. నెవ్వనిపదాబ్జమున జని యించుజలము, మజ్జనకుండై నశివుఁడాత్మచూళినిలిపె
నమృహవిష్ణుఁ డాకృష్ణుఁ డాగుణాబ్ధి, దేవకీనందనుఁడెయ్యందుదిక్కునాకు.
తే. శరణమవుగమ్ముమద్యయ జ్వరమునుడుపు, భగ్నుమతి నై తికుర్కుర భర్తకతన
నింక నెయ్యదిదిక్కుచక్రాక్షునన్నుఁ, బ్రోవుమనిపల్కఁగృహబల్కుఁ దేవుఁడేటి.

ఉ. రమ్ము గరమ్ము ద్రోచి మధు రప్రియభాషిణి నన్నుఁగన్నమీఁ
ద మృతీయ౯ భయమ్ము గల దా ? వల దాతురవృత్తి మన్నియో
గమ్మున నీప్రదేశమునఁ గమ్మిన మజ్జన జన్మజాడ్యపా
శమ్ములఁ ద్రెంపు నింపు మని శమ్ము శుభమ్ములు భూతకోటికిఁ. ౧౮౧

క. అస్మత్కేత్రస్థితి భవ, భస్మాంగజ ! గంగకంటె బావనివగుచు
భస్మీకరింపు లోకా, పస్మారప్రాయదురిత బాధాశతముఁ . ౧౮౨

చ. అని వనజాక్షుఁ డీకరణి నానతియిచ్చినఁ దత్కృపారసం
బను పెనువాన నుబ్బినక్రియ౯ రయ మారఁగఁ దత్ప్రదేశమ౯
ధనువున నారయై నిగిడె దానిశరంబు గరంబు దాఁకిన
దునుఁగుఁ జినుంగు వ్రీలుఁ గడుఁ దూలు జగజ్జనజన్మలక్ష్యముల్. ౧౮౩

క. ఎందుఁ బ్రవహించె నస్య, న్నందన యత్తీర్థవిభువు నరసింహాఖ్యం
జెంది యదునందనాత్మా, నంద మగు౯ బద్ధగర్భనందన ! వింటే. ౧౮౪

క. అదిమొదలుగను సరస్వతి, తుదగాఁగల తీర్థములకు దొరయై నడుమ౯
బొడలు ఋషివృషభసేవిత, పదుఁ డగుచారి మెచ్చతీర్థ పతి మానిపతి!

క. సాక్షాత్కరించి పద్మద, శాక్షుఁడు వేంచేసియునికి నత్తీర్థకులా
ధృక్షము మసారతరళా, లక్ష్మితముక్తావళీల లంతిం బోలు౯. ౧౮౫

వలని న్నందనమును. ఈఁగి=తోలఁగించి. పదంబు౯=స్థానమును. బన్నంబు=భంగమును ॥ ౧౮౩ ॥
ఉడుపును = మాన్పుము. కుర్కురభర్త=కుక్కలరాజు ॥ ౧౮౦ ॥ నిమజ్జన=మొక్కుచున్న జనుల
యొక్క ॥ ౧౮౧ ॥ భవభస్మాంగజ = శివుని విబూదిపూతతోడి దేహమునందుఁ బుట్టినదానా.
అపస్మారప్రాయ = దేహస్మృతిలేమిని బోలిన ॥ ౧౮౨ ॥ నారి=అల్లెత్రాడు. శరంబు=జలము;
బాణము. వ్రీలు౯=చీలును ॥ ౧౮౩ ॥ ౧౮౪ ॥ ౧౮౫ ॥ ఉనికి౯=ఉండుటచేత. మసారతరళా
లక్ష్మిత=పచ్చిలపతకముచే గుఱుతిడిబడిన. లలంతి౯=మెడను వ్రేలెడిహారమును ॥ ౧౮౬ ॥ ఆశ౯=

- క. వెన్నుడు ప్రత్యక్షంబై, యున్న యెడకు దక్షిణాశ నొకపులివతలం
బున్నది మిన్నది కడగను, నున్నతిగన్నది శుభంబు లొసంగంబొసంగన్.
- ఆ. ముందు నందగోపు మందయందుఁజరించు, రూపధన్య యోర్తు గోపకన్య
విష్ణుభుక్తముక్త కృష్ణుఁ డచ్చటనున్కి, యెఱిగి యేగు దెంచె నెఱుకమించి.
- క. విప్రవధూచితశుచివే, షప్రథితశరీరయ్యెఱ్ఱ జక్రస్థని సా
భీప్రాయస్థితవికసిత, దీప్రనిజకపోలయగుచు దేవుని మోర్లన్. ౧౮౯
- సీ. జలధరశ్యామకుం తలకలాపమునకుఁ, బాటించమియె నవ ప్రసవకలన
దళితనీలోత్పల దళచంచదక్షుల, కామీలనంబె కా లాంజనంబు
కుంభీకుంభస్థూల కుచమండలికి జ్ఞాన, ముద్రాకరమె ముత్య ములసరంబు
గగనసోదరవల గుప్రదేశమున కో డ్యాణబంధంబె యొ డ్దాణమిడుట
- తే. గాఁగఁ దపమాచరించునక్కలువకంటి, యంగలతికనిరాకల్పయయ్యునమరె
శారదారంభవిమలాభ్ర సరణికరణి, బ్రకృతిమధురంబులకు వేషరచనలేల?
- శా. లోకేశస్థితలోకవాసకృతి సా లోక్యంబు నర్చింప ల
క్షీకాంతాంఘ్రియుగంబుఁ జేరుతమి సా మీష్యంబు సదృశ్చీర
క్షాకారిం దనరూపుగా నిలుపుటన్ సారూప్యమున్ బుద్ధి నా
కాకశ్చేఖరుఁ గూర్చియున్కి సతి సా యుజ్యంబు నొందుం దుదిన్. ౧౯౦
- శా. సానానుక్రమవాసితాచల ఝరీ సాంద్రాంబువుల్ ధ్యానసం
ధానాధీనవపుర్విలోకననితాం తప్రీతసారంగసం
తానంబుల్ మృదుపాదపల్లవతలో ద్యత్కాంతిలాక్షారస
శ్రీనద్ధాచలతుంగశృంగములు మిం చెం ద త్తపస్సంగముల్. ౧౯౧
- ఉ. ఆభగవంతుఁ డంతఁ గరు కార్ద్రమితిన్ సతిమోల నిల్చె న
భ్రాభ మదభ్ర మబ్బమ మ నుతము శాంతము కాంతివంత మ మ
క్షోభ మలోభ మప్రతిమ శోభనశోభియు నై నమేను నా
నాభరణంబులం గునుమి తామరభూజమునోజ రాజిలన్. ౧౯౨

దిక్కునందు. పులివతలము=ఇసుకదిన్నె ప్రదేశము || ౧౮౭ || భుక్తముక్త=అనుభవించబడి విడువబడినది || ౧౮౮ || దీప్ర=వెలుగునట్టి || ౧౮౯ || కుంతల కలాపమునకున్=కో ప్పనకు. ప్రసవకలన=పుట్టలపొందిక. చంచత్=చిప్పిదమైన. వలగ్న=నడుము. ప్రకృతిమధురంబులకున్=స్వభావముచేత మనోహరములైనవానికి || ౧౯౦ || నాకాకశ్చేఖరున్=దేవతాక్రేష్టనికృష్టుని || ౧౯౧ || ఝరీ=సెలయేటియొక్క. సారంగ=తుమ్మెదలయొక్క. సద్ధ=నిక్కిన || ౧౯౨ || అభ్రాభము=మేఘకాంతివంటి కాంతిగలది. అదభిము=అల్పముకానిది. అబ్బమము = నీటిగుడిగలది. అక్షో

ఉ. ఆ శరదిందుబింబసదృశానన సూనశరాసకోటిసం

కాశు రమేశు రాగరస కశ్మలగాత్రయు స్రస్తనేత్రయు

బేళలబంధకై శిశయు భీతిముద్రశునిపాతముఖ్యచే

ష్టాశబలత్వసక్తతను శంపయనై కనుమంపుదాల్చుచు. ౧౫౭

తే. పృథులవిజ్ఞానరసపూర్ణ భృగుశుకాది, భావనాద్విరి కలయందుఁ బరిణమించు
జలజదళశనేత్రపాదాంబు జములుగేల, భీతమృగపోతలోచన విగియఁబట్టె.

క. కరకలితనిజపదాబ్జయు, విరళతరత్రపయునై న విధునింబముఖ

వరసంఛాదితఁ జేసెన్, గరుణాగుణహారి శౌరి కన్నులనగుచున్. ౧౫౮

సీ. తనుజూచి శిథిలబంధశిరోజయగుట న, య్యతివకు ముక్తకేశాహ్వయంబు

దయచేసి తత్పాన్తి తములై నవరముల, నొసఁగి యప్పనిగాపు టసరబుద్ధి

చిటుగుబ్బలాని తక్షేత్రరాజమునకు, నీశానుదిక్కున నిరవుపటిచె

వెన్నుడు తనునది వ్రేపల్లెలోరాక, తర్కించు దౌష్ట్యంబుఁ దలఁచి నగుచు

తే. దానికరములచేదీబిడి తంబులైన, పాండురంగేళు శ్రీపాద పల్లవముల

నంగుళీమధ్యతలఁచేఱి లంటియుండు, గంగప్రవహించునీటిశౌంకలునుబోలె.

క. ఆముక్తకేశదర్శన, మోమునికుఁ సార్వభౌమ ! యొసఁగు ననేక

శ్రీమూర్తి దానఫలమా, భామిని శ్రీమూర్తి గాఁగఁ బాటించుదగున్. ౧౫౯

తే. అనుడు వేలుపుఁదాపసి యాసుశీల, పుత్రులైచందమునమోక్షమునకుఁజనిరి

ప్రయుతనందనుఁడెవ్వఁడెగురిదినతఁడు, నృపారికృపఁగాంచె ననఁబల్కునీలగ

క. మునివర! విను మత్సదృశత, జనకచరిత్రయైన జనని చనినవిదపఁ ద

త్తనయులు మురభిత్సదవ, త్తనయులు గురువాకృతరణ తత్సరబుద్ధిన్. ౧౬౦

భము = కలఁతలేనిది. అప్రతిమశోభనశోభి = ఈడులేని శుభములచేత ప్రకాశించునది. ఓజః = విధమున || ౧౫౩ || సూనశరాస = మన్మథులయొక్క. సంకాశున్ = పోలినవానిని. కశ్మల = మయిల

పడిన. స్రస్త = చలించిన. వేళల = అందమైన. కైశిక = కీలుగంటుగలది. ముదత్రు = అనందబాష్పముల

యొక్క. నిపాత = పాటు. శబలత్వ = చిత్రవర్ణముతోడ. సక్త = కూడిన. శంప = మెరుపుగలది. మంపు

= మాంద్యము || ౧౫౪ || భావనాద్విరి కలయందున్ = మనస్సులనెడి నడబావులందు. పరిణమించు =

సంతోషించు—వికసించు. పోత = పిల్ల || ౧౫౫ || విరళతరత్రప = మిక్కిలి యెడమైన సిగ్గుగలది.

హరి = మనోహరుడు || ౧౫౬ || పసిగాపుటసరబుద్ధి = ధూర్ధరాత్రున గొల్లపడుచుయొక్క. గుబ్బ

లు = స్తనములను. ఇరవుపటిచెన్ = నిలిపెను || ౧౫౭ || ౧౫౮ || వేలుపుఁదాపసి = దేవముని || ౧౫౯ ||

మురభిత్సదవ త్తనయులు = కృష్ణుని పాదములవలన రక్షింపఁబడుచున్న శౌంకులుగలవాడు || ౧౬౦ ||

శా. భైమిశీర్షనివాసు రాసకుశలుఁ బద్మేక్షణుఁ యాదవ
 స్వామిఁ సామజవత్సలుం గొలిచి యై శ్వర్యంబునంబొల్చి వా
 రామీందఁ సకశత్రపుత్తముగ దీ వ్యన్ముద్దులై తత్తనూ
 గ్రామంబెక్కిరి నావుడుఁ మణియు నా బ్రహ్మర్షి పల్కుఁ శీవుఁ. ౧౬౧
 ఉ. హాళి మనంబునం బెరుగ నాలయి బిడ్డయి బంటు బైదయై
 మూలధనార్జనంబు నిలు ముంగిలియై గళదఘ్నదర్పతఁ
 వాలినవారి కెట్టు లప వర్గము భర్గ ! ముకుందుఁ డిచ్చె నిం
 కేల గలాపమేల జడ లేల కమండలువేల దండముఁ ? ౧౬౨

క. వార లట్లుగాక కారణ, పూరుషులై యట్టిసతికిఁ బుట్టుటనొ తుదిఁ
 జేరిరి గృహస్థులయ్యును, సారసదశనయనుమేని సాయుజ్యంబుఁ. ౧౬౩
 ప. అనిన నా జగదీశ్వరండు సురమునీశ్వరునితో వెండియు నిట్లనియె. ౧౬౪
 ఉ. హరివిచార ! నీవనిన యట్ల పురాకృతపుణ్యసంపదఁ
 వారల కావహిలై ముని వల్లభ దుర్లభమయ్యు నయ్యమ
 ర్త్యురివిదారిమేనఁ గల యంగలపూనిక వారయేల ? యె
 వ్వారు గృహస్థధర్మవశ వర్తులు వారలసామ్మ ముక్తియుఁ. ౧౬౫
 సీ. పరిణతయగునింతి ప్రతికూలగాదేని, తనయుండు తనయాజ్ఞ దాటఁడేని
 నిజసహోదరులు వి నతులయి మనిరేని, కోడలొరువుదక్కి గొరంగ దేని
 కూఁతురీలువునందుఁ గొదవచూపదయేని, ఋణమునుపాతకం బెనయదేని
 తేజోగరిమ పరా ధీనతఁ జెడదేని, నిందాంధకారంబు నెఱయదేని
 తే. న్యాయమున మొల్లములపెల్లుడాయునేని, యతిధిసంతర్పణంబింట నమరునేని
 సముచితాచారమునుగొనసాగునేని, కలదె? గృహమేధిధర్మంబు కంటె మేలు.

ఛిట్టి అయిత, నియుతులను మునికుమారుల చరిత్రము. ఛిట్టి

క. ఏనోహర మొక్కయుపా, ఖ్యానము గల దేతదర్థ మదియును వినినఁ
 మానివర ! నీమనంబున, నూనినజడనుడుగుననుచు నుగ్రుండు పలుకుఁ.

రాసకుశలు=రాసక్రీడయందు సేర్పగలవానిని ॥ ౧౬౧ ॥ హాళి=ఆసక్తి. వైద = పిల్ల. గళదఘ్న
 దర్పతఁ=గొంతానిన గర్వముచేత. వాలిన=అతిశయించిన. కలాపము - కృష్ణాజినము ॥ ౧౬౨ ॥
 ౧౬౩ ॥ ౧౬౪ ॥ హరివిచార=మనోజ్ఞ మయిన విచారణకలవాఁడా. ఆవహిలై=కలిగెను. అమ
 ర్త్యురివిదారి=కృష్ణునియొక్క ॥ ౧౬౫ ॥ పరిణత=వెండ్లాడినది. వినతులు=అణగువగలవారు. ఈ
 లువునందుఁ=మంచినడవడియందు. మొల్లములపెల్లు = ధనాధిక్యము—మేరలేనిధనము ॥ ౧౬౬ ॥
 ఏనోహరము=పాపములనుహరింపునది, జడను=ఆలస్యము—స్థానోద్దేశము. ఉగ్రుండు=శివుఁడు॥౧౬౭॥

తే. వింధ్య మమరాద్రిపోటికి వివిధతార

కములు మొలపూసలుగఁ బెరు గ మదిఁ దలఁచె

నెన్నఁ డటమున్ను కాశిలో నన్నుఁ గొలిచి

ఘటజ మగుతేజ మింపొందు నుటజమునను.

౧౬౮

వ. అస్తంభతపోధనభావవిజృంభితుం డగునక్కుంభసంభవునకు నజస్రశుశ్రూ
పావికస్వరహృదయంబగుశిష్యసహస్రంబుగల దందుఁ బ్రయతుం డనుముని
తనయు లయుతనియుతు లనువార లప్పారికాంక్షికిం బ్రేమాస్పదులయి
యుండి రంత నొక్క కాలంబున నమ్మునిలోకపాకశాసనుండు నిజాంతర్గతంబు
న నిట్లని వితర్కించు.

౧౬౯

శా. ఈ నా శిష్యులలోన వీరిరువురు హృద్యానవద్యోదయ

జ్ఞానానూనవిచారవాగ్విభవతే జగితాంతిశాంతిప్రథా

సానాథ్యంబునఁ గానిపించెదర్కమ త్సక్తాశయుల్ వీరి స

న్మానింపందగుఁ బాణిపీడనవిధా నశ్రీల వాలాయముక్.

౧౭౦

శా. వాసోనిగ్రహ మెన్న రాకలియు నీ ర్వట్టు గణింప ర్తలల్

మాసెంగా యన రంగముల్ బడలినం బాటింప రట్లుండనీ

యాసాయంబుగ నానిశాత్యయముగా నామ్నాయముల్ గ్రోల్చుచోఁ

నాసీనప్రచలాయితంబయిన లే దాహా ! వితర్కింపఁగన్.

౧౭౧

క. వీరలకుఁ దగిన మగువల, ధారుణిఁ బొరయంగ లేర ధాతృతనయ లు

న్నారఁట సకరగ్రహణలు, గారఁట గొనివత్తు వారిఁ గమలజాచేతన్. ౧౭౨

వ. అని నిశ్చయించి యాసత్యవ్రతుండు సత్యలోకంబున కరిగి.

౧౭౩

ఉటజము = పర్ణశాల || ౧౬౮ || అస్తంభ = నివారింపఁగూడని. అజస్ర = ఎడతెగని. విక
స్వర=వికపించిన. పారికాంక్షికి=మునికి. మునిలోక. పాకశాసనుండు=మునులసమూహమునకు
శ్రేష్ఠుఁడు. అంతర్గతంబున = మనసునందు. వితర్కించున్=ఆలోచించెను || ౧౬౯ || హృద్య=
మనోహరము. అనవద్య=నింద్యముకానిదియై. తాంతి=ఓర్పు. శాంతి=తిన్నదనము. ప్రథా =
ప్రసిద్ధి. సానాథ్యంబున = కూడికచేత. మత్సక్తాశయులు = నాయందాసక్తమయిన మన
స్సుగలవారు. పాణిపీడన విధానశ్రీల = పెండ్లిచేయుటవలని సంపదలచేత. వాలాయముక్ = ఆవ
శ్యము || ౧౭౦ || వాసోనిగ్రహము=వస్త్రములేమి. నీర్వట్టు=దప్పి. ఆసాయంబుగన్ = తెల్లవాటి
నదిమొదలు ప్రొద్దుగ్రంథునంతవఱకును. అనిశాత్యయముగాన్ = ప్రొద్దుగ్రంథినిదిమొదలు తెల్లవా
ఱునంతవఱకును. అమ్నాయములు = వేదములు. గ్రోల్చుచోన్ = వల్లించునపుడును. ప్రచలా
యితంబు = కూరుకుపోటు. ఆహా = ఔరా || ౧౭౧ || సకరగ్రహణలు = పెండ్లియైనవారు ||

సీ. శశిరేఖఁగైకొన్న సావర్ణగిరిపోలె, మినుకు జేడియఁగూడి మెరియువాని
 ననురేఖ్యఁబాటించుహాటకాదియుఁబోలె, నంచచెంగటనుండ నలరువాని
 శారదాభ్రములంటు భూరితైలముఁబోలె, దెలుపుఁగై సేతల వెలయువానిఁ
 గకుబిభంబులమీఁది కాంచనాగముఁబోలె, వెలితమ్మిగద్దియ వెలయువానిఁ
 తే. బాడవులన్నియుఁదనయందపాడమువాని, గడయునడుమును మొదలునేర్పడ
 సచ్చిదానందకస్తమైహేచ్చువాని, నలువఁజాతుకితపాధోధితెలచెనుతుల[నివాని
 క. తెలచిన మొలచినకృపకుం, గలఁచిన మదితోడ నతనిఁ గమలజుఁ డగ్ర
 స్థలిని నిలిపి పలుకులపన, ధశధశలుముఖప్రభాణ తలములఁ బోలయన్.
 సీ. హంకారములులేవె యెవపురందరహాతో, త్పాటనంబునకుఁ బాల్పడవుగాక
 భూభంగములులేవె యాభీలవింధ్యగ, ర్వస్తంభనమునకు రావుగాక
 చులుకాకృతులులేవె జలరాశినిశ్శేష, శోషణక్రీడకుఁ జొరవుగాక
 జాతరాగ్నులులేవె జటితాపివాలాపి, తనుదాహమున నెదు రొక్కనవుగాక
 తే. నిష్ఠనీమాడ్కిలోకప్ర తిష్ఠగుటిచి, దుష్టనిగ్రహశిష్టసం తుష్టిహేతు
 రోషభీషణరేఖాని రూఢగాఢ, లీలఁ గ్రీడించుప్రోడలు లేరుగాక. ౧౭౬
 తే. భువనసంభవదుపసర్గ నివహశాంతి, త్వన్ముఖంబునఁజనఁబెద్ద తనముతోడ
 నిందుధరుఁడన హరియన నేననంగఁ, బ్రోవుగంటిమి మిత్రావరుణకుమార !
 సీ. అనియాదరించియమ్మునివచ్చుటకుఁబ్రయో,జనముఁదద్విశదోక్తి సరణిఁదెలిసి
 యీవర్ధియగుటకు నిది యెంత యనిశతా,నందుండు మున్నొక్కనాడునిఖిల
 యువతిస్సృష్టికి నెక్కు డవుగాకయని తన,యాత్మనిర్మించి గాయ త్త్రియనియు
 సావిత్రియనియుఁబ్ర శస్తనామములిడ్డ,కూఁతులనొసంగ గై కొనియతండు
 తే. వారి నట దెచ్చితనకూర్చువారిగూర్చి, యయుతనియుఁగులకెఱిగింపనందునయు
 తు, డొల్లఁడ య్యెనిజోద్యోగ మొల్లకున్న, నియుతునకుఁ బెండ్లి నే నెగన్ని యులదోయి

౧౭౨ || ౧౭౩ || సావర్ణగిరి = మేరుపర్వతము. మినుకుఁజేడియన్ = సరస్వతిని. అనురేఖ్యన్ =
 శుభ్రుని. చెంగటన్ = సమీపమునందు. గై సేతలన్ = అలంకారములచేత. కకు బిభంబుల =
 దిగ్గజముల. వెలి = తెల్లని. గద్దియన్ = సింహాసనమునందు. పాడవులు = రూపములు - ప్రాణులదేహా
 ములు. పాడము = పుట్టు. కందము = మూలము. చుళుకితపాధోధి = పుడిసిటఁబట్టిన సముద్రముగల
 వాడు - అగస్త్యుడు. తెలచెన్ = సంతోషపెట్టెను || ౧౭౪ || అగ్రస్థలిన్ = ఎదుటిప్రదేశమునందు.
 ప్రభాణతలములన్ = తలవాకిటిముందరిగదులందు. పొలయన్ = వర్తింపఁగా || ౧౭౫ || భంగ
 ములు = బోవముళ్లు. స్తంభనమునకున్ = నిలుపుటకు. చులుక = పుడిసిటియొక్క. జటి తాపి =
 ఋషభుని తపింపఁజేయువాఁడైన. పోడలు = నేర్పరులు || ౧౭౬ || ఉపసర్గ = ఉత్పాత

- క. తనయాజ్ఞ గూడ శతధృతి, తనయామణిగైకొనని హ తనయాశయునికా
మును చట్టు వెడలవడిచెను, ముని కినిలి కఠోరవర్ణ ముగఁబలుకొలయక.
- సీ. కుటిలాలకములు చీక కటిప్రోగులగునై న, జిచ్చంద్రికాధ్యముల్ చిత్రగతులు
మధురోష్ఠములురాగమహితంబులగునై న, భావముల్ వైరాగ్య బంధరములు
గురుకుచంబులు గర్వ భరితంబులగునై న, హతదుర్వికారంబు లాశయంబు
లలవోక నడలుమాంద్యమయంబులగు నైన, సంతరజ్జములుబోధాస్పదములు
తే. పొగరుజూపులుచపంబు లగునయైన, నిండుమనములుమిక్కిలి నిశ్చలంబు
లవుర! వీరలకి ననొప్ప నతివలండు, నిలిపె సమబుద్ధిప్రియమూనినియుతమాని.
- క. ఈతఁడిటులుండ ముచుపటి, యాతఁడు హృల్లగ్నుగురుకృతానాదరుడై
శీతనగసవిభవనుభకు, నేతెంచి మనోగతమున నిటు లూహించెక. ౧౫౧
- చ. చిలుకలు కిమ్మఁదెమ్మిరలు శీతమయూఖుండు డేఁటులాదిగాఁ
గల ననవిత్తుసాధనని కాయమువేలముపట్టు లంగనా
కుల మటుగాన దానివిడఁ గొట్టక తృప్తకదొట్ట వీతరా
గుల మని విష్టువీఁగెదరు కొందఱుబోడలు నానగండలై . ౧౫౨
- క. జడలఁట చుట్టం గట్టం, గడవనమఁట మేనఁగప్పఁ గాపాయమఁట
యడవుల నవయు తపస్వికిఁ, గడుసౌఖ్యమెకోరునతికిఁ గలయికతగునే. ౧౫౩
- సీ. ఊర్విధరములెక్కి యటుక నే కుచకుంభ, యుగ మొల్లఁగాక తానుటుకుమనిన
వాడికై దువులపై వ్రాలినేనిడుచూపు, వాల్చొల్లఁగాక తా వ్రాలుమనిన
మున్నీటనుపివడి మునుఁగనే నతనాభిఁ, గనవొల్లఁగాక తా మునుఁగుమనిన
బెడఁగారు కాలాహిఁదొడుకనేనూఁగారు, తొడుకొల్లఁగాక తొడొడుకుమనిన
తే. జెప్పిగురుఁడేమిపనిచినఁ జేయలేనె, కావెతనసొమ్ము మామక కాయకర్మ
గతులు మొట్టోయనంగలింగంబుగట్టు, జంగమననంగ నలఁగూర్చజనదుగాక

ములయొక్క. చనక=జరగఁగా ॥ ౧౭౭ ॥ ఎంత=ఎంతమాత్రము. కూర్పు=ప్రియమైన ॥ ౧౭౮ ॥
శతధృతి=బ్రహ్మ. హతనయాశయునిక=కొట్టఁబడిననీలికి ఉనికిపట్టయినవానిని. చట్టుక=శిష్యుని.
కనిలి=కోపించి. కఠోర=కఠినమయిన ॥ ౧౭౯ ॥ చిచ్చంద్రికాధ్యములు = జ్ఞానమనేడి వెన్నెలలు
గలవి. అలవోక=బయ్యారమైన. బోధ=తెలివి. పొగరు=వాడియైన ॥ ౧౮౦ ॥ హృల్లగ్ను=మన
సునందుఁబొందిన. సవిధ=సమీపపు. మనోగతమునక=మనసునందు ॥ ౧౮౧ ॥ కవ్యునిదెమ్మిరలు
=పరిమళముతోడి చల్లగాలి. ననవిత్తు=మన్మథుని. వేలముపట్టులు = శిఖరస్థానములు. తృప్తు=ఆశ.
ఎకదొట్టక=ఎచ్చఁగా. నానగండలు=సిగ్గులేనివారు ॥ ౧౮౨ ॥ కడవసము=తోలుకృష్ణజీనము.
నవయు=కృశించు. కలయిక=చేరిక ॥ ౧౮౩ ॥ బెడఁగారు = అందగింపు. తొడుకనే = పట్టనా.

తే. నెయ్యొడట్టిపనికి నియుతుండ తగుఁగాక, గృహితకంటెవేతె కీడుగలదె
గురుహితంబునూఁది యురిఁబడనేనోప,ననుచుబ్రహ్మచర్య మయుతుఁడొంది.
మ. నుముఖాంతరికరణంబు మత్సరము నౌ త్సుక్యంబునుం బాసి ధౌ
తమణీదర్పణరీతిఁ జెన్నుగఁ దదం తర్లగ్నమై యాదిత
త్వముదీపింపఁ దపంబొనర్చు జటిల వ్యాఘ్రం బనాఘాతపు
ష్పముచందం బగు మేననూన నియమ భ్రాష్ట్రాగ్నిఁ దగ్గించుచున్. ౧౮౬
క. సర్వాతిరిక్తకృత్రియగు, నుర్వీసురసార్వభౌము నుగ్రతపమునం
బర్వై భయజ్వరదాహమ, ఖర్వోద్ధతి నిఖిలభువన గర్భములందున్. ౧౮౭
క. మినుమినుకుమినుకుమనియెన్, బెనుమినుకులబరణి ధరణి బిట్టుటాడెన్
వననిధులు విరిసెఁ గురిసెన్,గనగనగన మనుచు నిప్పు కిలు గుప్పలుగన్.
ఉ. అత్తటి నిప్పద్రొక్కినటు లొదలఁదేల్పొనినట్టు లానయు
వ్వెత్తుగఁ ద్రావిన్లు విబు ధేతుఁడు మాణవకోగ్రనిష్ఠకున్
జిత్తమునం దిపించి యతి శీఘ్రగతిన్ ష్టితి కేగుదెంచె ద
ద్వైత్తము మానిపింతునని వృద్ధమహీసురవేషధారియై. ౧౮౯
నీ. జీర్ణైశ్చత్తి వేష్టితశాస్త్రశ్రబళికా, వారపేటిక లొక్క వటువు పూనఁ
గంబళకట్రుసీ కాషాయకరకంబు, లొక్కయంతేవాసి యుద్వహింప
నామికాఫలసార యవనక్తుతండుల, నూపాదులొక్కశి ష్యుండు మోవ
సమిదాజ్యపూరకీ చకకుచస్రక్కువ,చయమొక్కఛాత్రుండు సంగ్రహింపఁ
తే. దలుగుదామెనఁజనఁచిన గళముతోడ,జంటవెన్నాడుకేపుతోఁజాలనలసి
నడచుధేనువునొకచిన్న వడుగురొప్ప,నయుతునాశ్రమవాటమయ్యతిధిడానీ.

తొడును=తగులు || ౧౮౪ || నెయ్యొడు=మిత్రుడు. గృహిత=గృహస్థత్వము || ౧౮౫ || బౌత్సు
క్యము=తపకము. అంతర్లగ్నము=లోపలనాటినది. జటిలవ్యాఘ్రంబున్=బుష్పి శ్రేష్ఠుని. భ్రాష్ట్రా
గ్నిన్=వేపుడుమంగలపు నిప్పుచేత || ౧౮౬ || అతిరిక్తము = మిఱినది || ౧౮౭ || వెనుమినుకుల
బరణి=సూర్యుడు. విరిసెన్=పొంగెను || ౧౮౮ || తేల్పొనినట్టులు=తేలుకుట్టినట్లు. ఉవ్వెత్తుగన్
=మిగులులేకుండ అధికముగా. మాణవక=బ్రహ్మచారియొక్క. వృత్తము=వాసానము || ౧౮౯ ||
జీర్ణైశ్చత్తివేష్టిత=పాత్రకృష్ణజనముచేత చుట్టఁబడిన శబళికా=నానావర్ణమయిన. బ్రుసి =
యతులయాసనము. కరకంబు=కమండలువు. అంతేవాసి = శిష్యుడు. ఉద్వహింపన్=మోచఁగా.
సక్తు=పిండి. కీచకకుచ=వెదురుసోల. స్రక్కువచయము=హోమముపెట్టుకొయ్యగఁగఁటెల సమా
హము. ఛాత్రుండు=శిష్యుడు. తలుగు=పలువు. వెన్నాడు=తెలుపించు. కేపుతోన్=దూడతో.
వడుగు=బ్రహ్మచారి. రొప్పన్=తోలఁగా || ౧౯౦ || గృహమేధిని=ఇల్లాలు. పట్టు=వోటు. జర=

క. శిరసువడంకఁగఁ దెల్లఁగ, నరసి న గృహమేధినియును నడచెఁ దదంగం

బిరవుకొని పట్టుచాలక, జర కొంత వినిర్గమించి చనుదెంచుక్రియ, ౧౯౧
 ప. ఇట్లు కుహనాహితాగ్నియుఁ దైర్ధికవేషాభినయపుణుండు నగు నాఖండ
 లుండు తపఃప్రభావతరంగితం బగు తదాశ్రమంబునఁ బటకుటికా మండప
 మధ్యంబున నధ్యాసించి మాధ్యాహ్నిక క్రియాచరణానంతరంబునం బ్రా
 ణాగ్నిహోత్రప్రీతనంబు ననుసంధించి యతిసిద్ధివర్ణ ముద్ధాకృతియుఁ జతుర
 పదవిన్యాస ధన్యాసీకయునై కివికవితయుంబోలె నున్న హోమధేనువునకుఁ
 బధశ్రమంబునోసరించుచు నుచితగతి నొక్కించుకతడవు విశ్రమించి సఛా
 త్రుండై మెత్తమెత్తన చని యెండకండక్రొవ్వుదఱుఁగు నత్తటి సరి తీరం
 బునకు సాయంసంధ్యాసముపాసనార్థంబు నిర్గమింపనుద్యుక్తుండై ముక్తస
 మాధియగు నయతునికడకుంజనుటయు నతం డతనికి నాతిభేయంబు ప్రియం
 బుననాచరించి సుఖాసీనుఁగావించి యాగమనకారణంబుగుటయుఁ గృత్రి
 మముని ధాత్రీసురపుత్తుని కిట్లనియె. ౧౯౨

చ. అమృతభుగాస్పదంబు విశ దాప్సరముఁ నవపారిజాతము

ఖ్యమహిజరాజరాజిత మ నంతఫలాయతనంబు నిత్యర

మ్యము నగుకొక్కయాశ్రమము హైమనగోపరిసీమ నుల్లసి

ల్లు మదధివాసమై మదము లోభము కోధము మొల్పదచ్చట. ౧౯౩

క. శ్రీసఖులు నుగుణరత్నా, వాసులు సమవర్తనప్ర వర్తులునయ్యున్

నాసరివారులుగని మనఁ, గా సుఖి నై యేనొనర్తుఁ గాఁపురమచట. ౧౯౪

తే. అఖిలధర్మంబులందు గార్హస్థ్యమెన్న, నుత్పటంబని తన్నిష్ఠ నోర్పుగలిగి

జగతిఁదిగ్ధాచరణబుద్ధి సంచరింతు, ధృవతపోగామి యీమేనుధృవముగామి

డి. కంచి భజించి శేషగిరిఁ గన్గొని యాదిము రంగధాముఁ గీ

ర్తించి ప్రయాగమాధవు ను తించి గయాప్రియు శ్రీగదాధరున్

ముసలితనము. వినిర్గమించు=చయలు వెడలి || ౧౯౧ || కుహనాహితాగ్ని=కపటగృహస్థుఁడు. తైర్ధిక
 =తీర్థయాత్రచేయువానిదైన. తరంగితము=అలిశయించినది. పటకుటికామండప మధ్యంబున =
 గుడారపు నడిమిప్రదేశమునందు. అధ్యాసించి=కూర్చుండి. ప్రీతనంబు=తృప్తి. ధన్యాపిక=ధన్య
 త్వముగలది. ఓసరించుచున్=తోలగించుచు || ౧౯౨ || అమృతభుక్=దేవత. విశదాప్సరము=తేట
 నీళ్లసరస్సులుగలది; పరిశుద్ధలయిన యప్పరస్త్రీలుగలది. ఆయతనము = ఇల్లు || ౧౯౩ || ౧౯౪ ||
 ఉత్పటము=పాచైచ్చనది || ౧౯౫ || ఆదిముక్=మొదటివానిని. కోయ్యవేల్పున్=జగన్నాథుని ||

గాంచి కరిద్విఃన్నగళి ఖామణిక్ బ్రణమిల్లి వార్ధి నే

తెంచిన కొయ్యవేల్పుఁగని దిక్కులతీర్థములెల్ల నాడుచున్

౧౯౬

ఉత్సాహ. వచ్చివచ్చి కల్పకంబు వంటి యెంటివానిఁ గ

న్నిచ్చవచ్చు గ్రచ్చకాయ తెంచియాడువాని మో

విచ్చునచ్చగంటివాని వింటి వెన్నముచ్చు న

పుచ్చవిల్తుఁ గన్నతండ్రి బాండురంగవిట్టలున్.

౧౯౭

వ. విని యద్దేవాదిదేవు నేవించుంజనువాడనై పై జాడసపరిచ్చదంబుగా నేగు

దెంచితి నీవెవ్వడ వెద్దియభిలషించి భువనభయానకంబగుతపంబాచరించె

దు?వాచంయమవంశకంఠీరవంబ! యీ శరీరసాదంబునకునాదికారణం బగు

నీహృదయంబని యుచ్చరించుటన నోరుపొక్కుచున్నయది యున్నయట్ల

నొడువు మనుడు నవ్వుడు విట్లనియె.

౧౯౮

క. ప్రయుతుండనుముచికుమారుఁడ, నయుతుండనువాడనియుతునగ్రజుండగత

స్మయ!విస్మయావహతపో,నియతివెలుగు కలశజన్ము చికి శిష్యుండన్. ౧౯౯

క. కులశిఖరినిభులు తనకుం, గలశిష్యులలోనచ్చెల్ల గారవ మారం

గలశీసుతుండు కిరుణా, కలశీతలదృష్టిబెరయఁ గా మచుఁ జూచున్. ౨౦౦

ఉ. దాతయు దైవముం గురుఁడుఁ దల్లియుఁ దండ్రీయునై యభేద్య వి

ద్యాతిశయంబురాఁజొనిపి యమ్ముచి మున్నోకినాడు ధాతృసం

జాతల సత్స్మితాస్యజల జాతల జాతలతాంతసాయక

ద్యోతల నొక్కయిద్దఱుత లోదరులన్ మముఁ జూచి యిట్లనున్. ౨౦౧

క. మీకని కొనితెచ్చితి నా, భీకాసనువేడి యిన్నలిననయనల మీ

రోకుఱ్ఱులార! పాణి, స్వీకృతి జ్యేష్ఠానుపూర్విక జేకొనుఁ డనుడున్. ౨౦౨

క. అవగుణగణశేవధుఁ గు, ధవళాక్షుల కీడు దలఁచి దారాదరణ

వ్యవహృతికిమాటు మొగమిడి,యవు గాదనికొన్నిమాటలాడితినతనిన్. ౨౦౩

క. ఆడినఁ గూడినకినుకన్, వీడినజడముడియుఁ బొగలు వెడలెడిచూపుల్

పోడిమిగొనునిట్టూర్పులు, వాడినడెందమును మేనవడియుఁ జెమరున్. ౨౦౪

౧౯౬ || పచ్చవిల్తున్ = మన్మథుని || ౧౯౭ || సపరిచ్చదంబుగాన్ = పరిజనముతోఁగూడ. సాదంబునకున్ = నాశమునకు, వదువు = వదుగు - బ్రహ్మచారి || ౧౯౮ || గతస్మయ = పోయిన గర్వముగల వాఁడా || ౧౯౯ || గారవము = ప్రేమము, బెరయఁగాన్ = వ్యాపింపఁగా || ౨౦౦ || ధాతృసంజాత ల్ = బ్రహ్మకృతా మర్తలను, ద్యోతలన్ = లోపింపఁవారిని || ౨౦౧ || ౨౦౨ || శేవధులు = నిధులు,

- క. శపియింపఁగఁదలఁచియు న, త్రపసియుడిగఁగఁజవఁదలఁచితానెయుడుగుపా
ముపగిది శిఖ విడినంతనె, విప్రులమర విప్రులకోప విషముం దిరుగుఁ. ౨౦౫
- క. నను వెడల నడిచి నాత, మ్మునికి వివాహంబొనర్చె మునీ కినికివిభా
జనకితనుద్యుతివిభవల, వనరుహభవమానసోద్భవల నా కవలఁ. ౨౦౬
- క. సలసలమనుకిలశజావె, గలపుంగినుకయనునెనటఁగలవడి వడి నౌ
దలయంటి చూచుకోని యే, నిలువెడలితి నాక్షణంబ యెత్తినభీతిఁ. ౨౦౭
- తే. విషనిభంబులైన విషయాభిలాషంబు, లెల్లజెల్లఁబెట్టి యేను బ్రహ్మ
చర్యధుర్యవృత్తి సవరించుచున్నాఁడ, సుగ్రతపము మోక్ష మొందుకోర్కి.
- క. అనుడు దరహాసరసమునఁ, దనవదనజరద్విధుండు తారుణ్యముగై
కొన మందాందోళనమే, శనమునశిరమమర మాయలాఁడ్డిట్లనియెఁ. ౨౦౯
- చ. ప్రయుతుఁడు మత్సఖుం డతని ప్రాభవము భవము సుధీజన
ప్రియజనకంబు లాగుఁగ రిష్టుని జ్యేష్ఠతనూజుఁ డౌట మ
న్నయనయుగంబు హరసుధ నానె నినుం గనుఁగొన్న సాధుబో
ధయత! భవద్విరుద్ధచరి తంబు శ్రవఃపుటసూచి యయ్యెడుఁ. ౨౧౦
- మ. కులధర్మం బెడలించి శ్రీగురునకుఁ గోపంబుపుట్టించి మి
త్రుల సౌభ్రాతృనివాసదేశముల నీ తోఁబుట్టులం బాసీ ని
శ్చలతఁప్రవేదది పుట్టిగట్టుకొని దుస్సాధంబునుమ్మి స్మర
జ్వలనజ్వాలికి సోకినీకి నిలుపఁ జ్ఞానామృతస్యందముఁ. ౨౧౧
- చ. చలనవిహీనవృత్తి సడి సన్న పరాశరుఁ డాదియైనయ
య్యల యలరాయివంటిహృద యంబులునీరుగఁజేయు బోయ పూ
విలుతున కెంతదొడ్డపని వెన్నెల బిట్టనికాసినంతలో
లలన కరంగిహంగు పసి బాలుర చిత్తము మెత్తచేయఁగఁ. ౨౧౨

వ్యవహృతి = వ్యవహారము || ౨౦౩ || చెమరు = చెమట || ౨౦౪ || ౨౦౫ || విభాజనక = కాం
తిని పుట్టించుచున్న. కవలఁ = అమడలను. || ౨౦౬ || వెగలపుంగినుక = అధికకోపము. ఎత్తిన =
హెచ్చిన || ౨౦౭ || సవరించుచున్నాఁడ = జరుపుచున్నాను || ౨౦౮ || జరత్ = ముదిసిన. మంద
= మెల్లని. ఆందోళన = ఊఁగించుటతోడి. మేళనమునఁ = కూడికతో. మాయలాఁడు = మాయకాఁడు ||
౨౦౯ || హర్ష సుధనానె = సంతోషామృతము ననుభవించెను. శ్రవఃపుట = దోష్పలవంటిచెవులకు.
సూచి = సూది || ౨౧౦ || ఎడలించి = తొలగించి. దుస్సాధంబు = సాధింపరానిది. స్మరజ్వలనజ్వాలిక
= మన్మథాగ్నిజ్వాల. స్యందము = ధారను || ౨౧౧ || సడిసన్న = నిండిపరాని || ౨౧౨ || చేతదోష్ట

మ. లలితాగారవిహారులై మణిమయా లంకారులై శీలవ

ల్లలనాలాలితులై యమూల్యమృదుచే లద్యోత్థితాకారులై

కలమాన్నప్రియులై సుగంధధరులై కందర్పనింబోని భూ

తలనాథుల్ జనకాదులొందిరికదా తత్తాదృగానందముల్.

౨౧౩

మ. కలరో వార్తలు విప్పిచెప్పెడుక్రియన్ గాధాపురాణార్థముల్

దెలుపన్ నేర్తురుగాని నేరరుసుమీ తీవ్రవ్రతాచారక

ఘ్నులులై యుండెడు ముండధారులు సుము క్తుల్ డాయఁగాఁ జింతకా

యలకజ్ఞాయముతోయ మింతచదరం బా తత్పరిష్వంగముల్.

౨౧౪

మ. వరసారస్వతపట్టభద్రులు కవుల్ వర్ణించివర్ణించియున్

సరసావంతయుఁ గానలేరు తుద యో పావిభ్రమాంభోధికిన్

విరసాంతకిరణుండవై యెటులుగా నిందించెదోయయ్య త

త్సరసాకార ముదారమన్మథకళా సర్వస్వశృంగారమున్.

౨౧౫

సీ. కీలారముననుండి పాలింటికేతేర, బహుధాన్యములు చేలఁ బండియొరగ

నెడనెడ బెండ్లిండ్లు వడుగులువొడమఁగృ తార్థులై యర్థించు నథులలరఁ

బరిచారికాకోటి పనిపాటుపాటింపఁ జాట్టంపునందడి నెట్టుకొనఁగ

గ్రామమెంతయునిజ ప్రాభవంబునమన, సత్యనిష్ఠకుఁ దన్ను సాక్షిగోర

తే. నిత్యనైమిత్తికములు నిర్విద్రబుద్ధినాచరించుచు హరిభక్త మాతృభార్య

భక్తినిడభక్తిగొనుచున్ముక్తిగాని, నిదురవంటిదితాతెవంటిదియుఁ గాదు.

క. అని తను నీక్రియ బోధిం, చిన జరతతపస్విపలుకుఁ జిత్రాభోగం

బునఁబెనఁగనీకప్రయుతుని, తనయుఁడుతనయుండుబిగివదలకీట్లనియెన్.

౨౧౬

ఉ. పుక్కిటి యోవరిం జదువు పుత్తడి హత్తిన పెద్దనైన మీ

రొక్కొకవేళ పాటవము నొందమిఁ జెందినఁ జక్కఁబెట్టువా

తీత=వస్తువులచేత ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన. కలమాన్న=పరియన్నమునందు. తత్తాదృక్ = దానికి దగిన || ౨౧౩ || శఘ్నులు=చక్కిలములు - కృశించినవారు. ముండధారులు = ఏకదండిసన్యాసులు. తోయము=విధము. పరిష్వంగములు = ఆలీంగనములు || ౨౧౪ || సారస్వతపట్టభద్రులు = విద్యలందురాజులు. ఉదార=గొప్పపాఁడైన. కళా=విద్య || ౨౧౫ || కీలారము=మంద. అర్థులు=యాచకులు. అలరన్=సంతోషింపఁగా. పాభిభవంబునన్=ప్రభుత్వముచేత. నిర్విద్ర=పరాకులేని || ౨౧౬ || జరతతపస్వి=ముసలిమని. చిత్రాభోగంబునన్=మనోవృత్తియందు || ౨౧౭ || ఓవరి=ఉప్పరిగ. చదువుపుత్తడి=సరస్వతి. (పుత్తడి=కీలుబొమ్మ) బెడఁకి=తప్పి || ౨౧౮ || బహిష్కారము =

రక్కట యొక్కటఁ బెడఁకి యాడినఁ గీడన నెవ్వఁడోపుఁ బే

రుక్మన నేఱునిక్కించన నొక్కఁడు వంకలునొక్క శక్తుఁడే ? ౨౧౮

క. నిష్కారణముగఁ దన్ను బ, హిష్కారమునొందఁజేయు నిల్వలవైరిక
శుష్కీభూతకరణహృత్పుష్కరుఁ డితఁడనఁగనన్న దూఱందగునే. ౨౧౯

క. మమకారదూచనకు మిత్రములు గళిత్రములు నన్నదమ్ములు ననుబం
ధముల పరిష్కంగము ధర్మమై మైకొనమణుగునగము మైలయునగమే.
తే. గాఢవిజ్ఞానమయమనో గూఢమైన, నిర్మమునిదైర్య మతనుండునేరఁడుగొన
దానధారాక రాళకాం తారదంతి, కుంభముక్తాహరణమొనఁ గూడునెట్లు ?

క. అకుటిలగుణవాసనతో, న కలిగి మువంపులేఁగొ నయుఁబోలిన శ్రీ
శుకు నెన్నరేమి సారె జ, నకు నెంతురు పరముఖోప నతవిజ్ఞానుఁ. ౨౨౦

చ. మునిజనభాగధేయ మగు మోక్షముపక్షములేకపట్కి నీ
వనఘవిచార! సారె గొని యాడెడు బూడిదబొట్టువోని యీ
చెనఁటిగృహస్థధర్మ మది చిమ్మెట సింగమె గాజు రత్నమే
కనకశలాటుకాధమము కల్పఫలంబె ? చలంబులేటికిఁ. ౨౨౩

ఉ. సంపదచేతఁగాని కొన సాగవు సువ్వె గృహస్థధర్మముల్
సంపద పూర్వజన్మవిక సత్సకృతంబునఁగాని చేరదా
సంపదచేరియుఁ స్మరవ శంవదుఁజేయు మహాత్ము నేనియుఁ
జంపకు నన్నుఁ గన్నుసిమి చంపుడు ముంపుడుబోధ గాఢలఁ. ౨౨౪

శా. కందర్పాస్త్రములంచు నంచితతటి త్కాండంబులంచు నుధా
మందస్యందములంచు కాంచనలతా మత్తలులంచు సుధీ
బృందంబుల్ ధ్వనినిండలం దెగడు నీ బింబోష్మలందెల్ల నా
నందాభాసమె కాక భాసితచిదా నందంబు పెంపొందునే ? ౨౨౫

చ. కురులసిరల్ మెఱుంగుజను గుబ్బలనిబ్బరముల్ మొగంబువి
స్ఫురణము లింద్రనీలమణి భూధరశృంగకురంగలాంఛనా

వెలి. హృత్పుష్కరుఁడు = మనఃకమలముగలవాఁడు || ౨౧౮ || పరిష్కంగము = చేరిక. మైకొన = ఒప్పుకొన || ౨౨౦ || నిర్మముని = మమకారము లేనివానియొక్క. క రాళ = భయంకరమైన || ౨౨౧ || ఉపనతి = పొందఁబడిన || ౨౨౨ || భాగధేయము = భాగ్యము. చెనఁటి = వర్ణముయిన || ౨౨౩ || ఉపిమి = పులిమి — కప్పి. ముంపుడు = ముంచునట్టి || ౨౨౪ || తటిత్కాండంబులు = మెఱుపుల సమాహములు. స్వందములు = ధారలు, మత్తలు = శ్రేష్ఠములు, తెగడు = నిండించు ||

దరవశద్వష్టిజూచెదవు తాపసవంశవతంస! తజ్జరా

భరమున వచ్చుతెల్లుబడు పాటు వశీవలనంబు నుండఁగన్. ౨౨౬

క. కుల మొల్లగోత్ర మొల్లగ్, గలకంకుల నొల్ల నొల్ల గలుములు బాధా
నలహుతదుర్భవబాధా, నలమతి నై కందు నొకధ నముచేసనుచున్. ౨౨౭

క. ఒకటికి బదియుఁ బదింటికి, నొకనూతును గాఁగఁ దనదు యుక్తులకుఁ జలిం
పకనొడువు వడువు దృఢనిష్ఠకునలరియుఁ బలుకుఁ గపట సంయమికినుకన్.

సీ. పందకుఁ బోటు లో భగ్రస్తునకు నీఁగి, బోయకుఁగరుణ నప్రంసకునకు
సంగనాసుఖము నెఱింగించుతెఱుగయ్యె, నాబుద్ధి నీయందునాటకునికి
నెటులై నఁగమ్ము నీ విది నోలునిది నోల, దని దెల్పఁ దెలియునేయసదుఁబొడువ
నిమ్నాభిముఖమైన నీటి నెవ్వఁడోపు, త్రిప్పియొప్పుగుచోటఁ దిరుగఁజేయ
తే. నలమిగుడిమింగువానికిఁ దలుపులప్పుడములుగాకుండునేయగ స్త్ర్యముచిపసుపు
మీఱియూరకిగుర్చునమిన్నముట్టు, చింతమేటికి నామాట యెంతపాటి.

ఉ. వ్యాససుతాదులం దలఁచి వానికి మంగలకత్తి మ్రొంగె దా
సాసలనష్టుఁడొచ్చె దదె యందనిపంటికి బొందితోనన్ శై
లాసముజేరఁజూచెదు చ లం బదియేమిఫలంబటంచు నా
భూసురుఁ డీనువెంచి ముచి పుత్రుకుఁ బాసి తొలంగి వెండియున్. ౨౩౦

తే. కామధేనుముఖంబునఁ గార్యసిద్ధి, బడయనూహించిమాయలువన్నిచనియె
వినుముచి శ్రేష్ఠతపముగావించువారిఁ, గనినఁదలయేర్చుగా దెయాఖిల్లునకు

సీ. ఉద్యదుత్థానన ముద్యోగమాత్రావ, శిష్టచేతస్సార దష్టదర్శ
క్షతిక్రదుగ్రధ్యాంక్ష తతినివారణవిధా, త్వరమాణవాలాగ్ర దంశపిహిత
నాదృతాధశ్యయ నారంభవిస్రంభ, గళకంబభాభోగఁ గాతరాక్షి
నేకపార్శ్వస్థి నీవీకారనిర్భగ్న, చరమోరుకరశల్య సాంద్రబాష్ప
తే. దుగ్ధసేవాసమయబోధ ముగ్ధవత్స, వీడితాపీనపర్యంత పృథులదామ
వేష్టితగ్రీవ నటచూచె విప్రఁ డొక్క, యద్దననిజోటజప్రఘాణాంతరమున.

౨౨౬ || నిబ్బరములు=బిగువులు. వశీవలనంబు = కడుపుమీఁదిముడుతలచుట్టుకోలు || ౨౨౭ ||
౨౨౭ || ౨౨౮ || పంద = పిటికి. పోటు = యుద్ధము. ఈఁగి = దానము. అసదుఁబొడువ =
అల్పదుష్టుడు. నిమ్నాభిముఖము = పల్లమునకుఁదిగిరినది. పసుపు=ఆజ్ఞ. ఇగర్బునన్=చిగిరించుట
యందు—మొలకె వ్రినప్పుడే || ౨౨౯ || ౨౩౦ || తలయేర్చున్=తలనొచ్చును || ౨౩౧ || ఉత్తాన=
లేచుటకు, దష్ట=కఱచిన, క్షతిక్పత్=గాయముచేయుచున్న. ధ్యాంక్ష=కాకులయొక్క. విధా =

క. చూచి యిది యల్ల మొన్నటి, వాచయమువేల్చిగిడ్డి వడువొందెడు నీ
నైచికి నెట్లొకో యీ, నీచత వాటిల్ల నిన్న నేటన యనుచు. ౨౩౩

చ. మతి గృహగ్రమ్మ బాడబకు మారశిరోమణి యుద్ధరించె భూ
పతితఁ దపస్వి రోహిణి న పాయపరంపర బాచి సాకి యూ
రితబలజేయఁగాఁ దలచి శిష్టహితఁ గలికాలజాతదు
స్థతఁబడు ధర్మదేవత శ తచ్చదలోచనుఁ డెత్తుకై వడి. ౨౩౪

క. పడబడఁబాటుచు గడగడ, వడఁకుచు మొదలింతనిలిచె వనజాక్షుఁడు ముఁ
వెడలింపఁగ జలనిధివెలు, వడి యించుకఁదెలియు పుడమిపడఁతియుఁబోలె.

చ. పదములకొంకువో బసికి ప్రక్కల స్రుక్కెడలించి దంశవం
శదమనవృత్తి నింపొసఁగి సాన్న నఖంబుల దువ్వి నెత్తురుల్
చిదికెడుగండ్ల భూరజము చిల్కి ముఖస్థ తృణంబు ద్రోచి య
మొదపు మృదుక్రియఁ నడపి ముంగిటఁ బందిటిరాటఁ గట్టుచు. ౨౩౫

క. చేతోజహయచ్చాయా, పాతాసహమైన మంచి పచ్చికయు విని
ధౌతకలధౌతదండవి, భాతులితజలంబులం ద పసి ప్రియమెసఁగ. ౨౩౬

సీ. పడఁబడనెత్తఁబా ల్పడియున్ని నాసనా, ధ్యాసనైపుణశక్తి పట్టువదలె
నులపాంకురము లేర్చి యులుపవట్టెడుపూన్నిఁగుశపల్లవాహృతికుంటువడియె
సడలంగ మెడరజ్జగడువడినిడుతమి, నక్షసూత్రావృత్తి యవలఁజనియెఁ బ్ర
బాలయాడ్చితినుటకుఁబాలయపుల్లలఁబోవ, నదలిం చుహుంకృతిఁబెడరెమం
తే. మాసలన్నియు మొదలంటఁగోసియున్న, గోఁచికట్టునకటువంటిగొడవగడవ
రాక మెడఁజాట్టుకొనియెనూరకయకార్య, కరణశీలురకెప్పాటఁగల దెనుఖము.

చ. విబుధత పోధనేంద్ర ! విను వేయువిధంబుల నాతఁ డేద నే
చి బలవిధేదినై చికి వి శృంఖల మై ఖలమైత్రిఁబోలె వే

పనియందు. దంశపిహిత=అడవియొగలచేత కప్పబడినది. విన్యంధ=మైత్రిగల. గళకంబళ=గంగ
డోలుయొక్క. కాతర=వెలచిన. చరమారు=వెనుకటి తొడయొక్క. అర్బునిక=అవును || ౨౩౨ ||
వేల్చిగిడ్డి=హోమధేనువు. వడువు=విధము. నైచికిక=అవునకు || ౨౩౩ || రోహిణి=అవును.
దుస్థత=పేదటికమునందు—హీనదశయందు. శతచ్చదలోచనుడు=విష్ణుఁడు || ౨౩౪ || మొదపు
=అవు || ౨౩౫ || కొంతు=దడ. స్రుక్క=ముడుత. సాన్న=గంగడోలు. గండ్లక=గాయము
లందు. చిల్కి=చల్లి. రాటక=కంబమునందు || ౨౩౬ || ౨౩౭ || ఉలపాంకురములు = గడ్డిమొల
కలు. ఉలుప=కానుక. కుంటుపడియెక=నిలిచిపోయెను. పాల=మాంసము. పాలయు=చుట్టుకొను.
గోచికట్టునకు=బ్రహ్మచారికి. గొడవ=దుఃఖము || ౨౩౮ || ఏదక=పోషింపఁగా. ఏచి=బలిసి.

గ బలవిహీనతార్థి యుడు గం గడుఁగ్రొవ్వున నివ్వటిల్లి బి
ద బలిసి బందికాడగువి ధంబునఁ ద్రిమృదు నమ్మహాటవిఁ. ౨౩౯

ఉ. గుండువలెఁబలియ మగు గోడియతోడఁ జరింప నారఁగాఁ
బండినబల్కువంటి పసి భాసిలుమై సరిచూడ్కికెంతయుఁ
బండునొనర్ప నల్పగతి పాలజనింప సమాంసమీనకుఁ
వెండియు నిల్చెఁ జూ లు దధి వీచిమణిఘ్రుణచొచ్చుచాడ్డునఁ. ౨౪౦

ఆ. వత్సయుతయు గర్భవతియునై మాహేయి, పతివ్రతంబునణఁపవార్చియుండఁ
గంజగర్భతర్ణ కయుజగద్గర్భయు, నై నయసురుఁజెఱుపు టావుఁబోలె. ౨౪౧

క. లోచనవికృతి ముకురమున, గోచరమగుపగిదిఁ గపటగోచరితము దఁ
మోచిన వాచంయనునుతుఁ, డేచిన నెవ్వగలబొగిలియట్లాహించెఁ. ౨౪౨

సి. వత్సనాభీగంధ వహమయ్యె నీ యాపు, పై గాలి నీవార పాకములకుఁ
గటనకుద్దాలవ క్త్రిములయ్యెనీ జన్నె, మునుడెక్కి లక్కందమూలములకుఁ
జటులదవానల చ్చటయయ్యె నీ గిడ్డి, కిటుజిహ్వ బర్హి కాయములకు
నారణోచ్చారణోద్ధతులయ్యె నీ తొట్టు, కింతహంకిృతు లేణ గర్భిణులకు
తే. నాకు మొగ మోడియఁగాద నసతిపన్పు, లేలయీమైలపూయకీదూలదీని
వత్సయుతముగనీవని వాటమునకు, లాడిగఁవీరితు వంతఁ దొ లంగుదూఱు.

ఉ. దండమె దీనివాలధిను ధానిభవాకిరకంబై దీనియీ
కుండపొదుంగు దీనిముకుఁ గ్రోళులు భూమిలొంతరింబులే
గండపటంబై దీనిమెడ కంబళమంచుఁ ద్యజించె నోనీ య
కొండొకబ్రహ్మచారి మది గూకులువత్తులునై యసద్గతిఁ. ౨౪౪

తే. శ్రేపువాపోవఁబట్టిలం కియకుఁదార్చి, తోలవియఁగొట్టిమెడనొక్కితుండుగట్టి
గిడ్డివెడలించెదలత్రాడు కేలదొట్టి, మారి వెడలింఁచువడువున మాణవకుఁడు.

విశృంఖలమై=అడ్డములేనిదయ ॥ ౨౩౯ ॥ సమాంసమీనకుఁ = ఏఁతేఁటనీసెడి యావునకు ॥
౨౪౦ ॥ మాహేయి=ఆపు. వార్చి=ప్రతీక్షించి. తర్క = లేతదూడగలది ॥ ౨౪౧ ॥ ముకురమునఁ =
అడ్డమునందు. నెవ్వగలఁ = అధిక విచారములచేతి ॥ ౧౪౨ ॥ వత్సనాభి=వనసాభియ సెడుపిఁము. నీవార
పాకములకుఁ = నివ్వరింపటలకు. జన్నె=ఆపు. డెక్కిలు=గిట్టలు. గిడ్డి=ఆపు. బర్హిస్సు = దర్భ.
ఆరణ=గర్భసావము గలిగించెడి వేదమంత్రములయొక్క. తొట్టు=ఆపు. దూల=తీట. లాడి=బలి ॥
౨౪౩ ॥ వాలధి=తోక. గండపటంబై = తెఱచీరయా. కొండొక=చిన్న. కూకులువత్తులునై =
మిక్కిలి కలవరము నొంది ॥ ౨౪౪ ॥ శ్రేపు=దూడ. వాపోవఁ = అటవఁగా. లంకియ = పెన. తొరిచి

క. ఆధేనువు తత్కృతబహు, బాధల సక్రోధయగుచు బరత త్వస్వము
ద్వోధకబోధకలితుడగు, వాధూలమునీంద్రు డుండు వనమునఁబడియెన్.

క. పులియున్న వాదరు మొసలికి, నెలవగుబలుమడుపు ద్రాచు నిల్చిననల్మీ
బిలమన నమ్ముచివన మె, వ్వలనంజారఁజనదువాసవప్రభ తులకున్. ౨౪౭

శా. ఆమాయా గవి మట్టె నట్టడవిలో నత్యుద్ధతిన్ రేసి మ
ధ్యేవార్గంబున నభిగర్భితసురా ద్రింబోలి వల్మీకరే
ఖామగ్నాకృతినున్న యన్నతతపః కాశల్యశల్యున్ గత
వ్యామోహున్ జరజీవి దేవతులితున్ వాధూలవాచంయమున్. ౨౪౮

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సముత్థితుడయ్యె మేనిపై
పెట్టినపుట్ట నెట్టివిసి బీటలువాఱు శ్రవశృకుంతముల్
చట్టుపలెత్తి ముందఱికి సాగఁదలంప జటాచ్ఛటాచ్ఛవిన్
ద్రుట్టెలుగట్టి నిద్రలు మ రుద్భుగధీశకులంబు మేల్కన్. ౨౪౯

మ. కసవుండీవలు దావపావకశిఖా ఘంబుల్ ప్రికాశింప వె
క్కునమైతోచిన కొండచందమున దీర్ఘశృశుచంచచ్చటా
విసరక్రోధరసాగ్రమూర్తి యగుచున్ వృద్ధవ్రతిశ్రేష్ఠుఁ డా
త్మసమీపస్థితు హస్తము క్రిమరభిన్ దద్వర్ణి వీక్షించుచున్. ౨౫౦

ఉ. ఓరి దురాత్మ ! యోరివిన యోజ్ఞిత ! యోరి మదాంధ ! యెందు నే
వారికిఁ జేరరాదు మను వారికి నావన మీవు చొచ్చి జం
భారికృతోఽపఘాతగత హార్యముగాని మదీయఘోరదు
ర్వారసమాధికౌరవము వమ్ముగఁజేసితి వాసురక్రియన్. ౨౫౧

తే. వృద్ధుఁ బ్రణిధాననిర్మగున్ బుద్ధిబలవి, హీను నన్నిట్లుచేసితి గాన నీవు
నిట్టిప్రాయంబు నీరూపు నీవిధంబు, నదటునుడివోయి భేకంబ వగుమనవుడు.

=కూర్చి. తొట్టి=పట్టి. మాణవకుండు=బ్రహ్మచారి || ౨౪౫ || ౨౪౬ || పాదరు=పాద. వల్మీబిలము=
పుట్టకలుగు || ౨౪౭ || గవి=ఆవు. మట్టె=త్రొక్కెను. రేసి=విజృంభించి || ౨౪౮ || మిట్టిపడి=
ఎగిరిపడి. పెట్టు=కప్ప. అవిసి=పగిలి. బీటలువాఱు=బద్దలుకాఁగా. శ్రవశృకుంతములు = చెవి
యందలి పక్షులు. చట్టుపలు=తెక్కలు. ద్రుట్టెలుగట్టి=గుమిగూడి. మరుద్భుక్=పాములయొక్క ||
౨౪౯ || తద్వర్ణి=ఆబ్రహ్మచారిని || ౨౫౦ || హార్యము=హరింపఁదగినది. వమ్ముగ=వ్యర్థముగా ||
౨౫౧ || ప్రణిధాననిర్మగున్=ధ్యానయోగమునందు మునిగినవానిని || ౨౫౨ || ఈరు=మీరు

- శా. ఆపృథ్వీసురనూతి తత్పదసరో జానముడై యిట్లనుఁ
గోపాటోపమడంపుఁ డీ రలిగినఁ గొండల్ వడుక వారిధుల్
రూపేడుక ధరవ్రయ్య మిన్నొరగు మ ద్రూపంబు నా నెంత ని
ష్ఠాపద్మాసన ! తస్య గాఢ లిసి నఁ శాపాగ్నిచేఁ గ్రాఢవే. ౨౫౩
- క. తఱుంగని లయశిఖివని నిను, నెఱుంగుదు వాధూలమునికు లేశ ! నిజముగా
నెఱిగియెఱిగి తనచూడల, కొఱివిగొని గోకదివురు కుమతియుఁగలఁడే?
- ఉ. ఉద్ధతిదక్కి యొక్కయెడ నూరకయుండఁగని కంధరా
బద్ధమహాహి నీకపిలఁ బాపఁదలంచితి నొండులేదు దీ
నోర్ధరణాతిసాంద్రకరు ణోదధివీచిసమృద్ధి యైన నీ
బుద్ధికిఁ జేర్చఁగాఁదగునె ? భూరిదవానలకీలభేలముఁ. ౨౫౪
- వ. అనిమునితనయుండు ధేన్వాగమనాదితదుచ్చాటనాంతంబుగాఁగల తన వృ
త్తాంతంబు విన్నవించుటయు నూహించి యత్తైఱంగు చిత్తంబున యథా
ర్థంబుగాఁ గనుంగొని. ౨౫౫
- మ. భ్రుకుటీభీషణఫాలభాగుఁడు తను ప్రోద్బూతఘర్మాంబుబిం
దుకుఁడుక బ్రస్ఫుటదోష్ఠపల్లవుఁడు చే తోఁఁగీతికృల్లోలతా
రకఘూర్ణన్నయసుండుగాక శమ సా రస్థేరుఁ డయ్యెం దప
స్వికులగ్రామణి చిచ్చు చంద్రుపొడవై చెన్నొందుచందంబునఁ. ౨౫౬
- క. సప్రణయుఁ డగుచు మునిలో, కప్రవరుం డాదరించె గనికరమున న
విప్రకుమారుఁ దృణాంచల, విప్రషములుగావె యనని విబుధాగ్రహముల్.
- ఉ. ఆవసుధామరప్రభవు నమ్ముని యిట్లను వత్స ! విన్ను నా
భావపథంబునఁ నిను న పాపునిఁగాఁ గనుఁగొంటి నాగ్రహ
వ్యావృతచిత్తవృత్తి నిటు లాడితి మీఁదరయంగలేక నా
యీవచనంబు దప్ప దన యం బెద మూర్ఖత నన్ను మోచుటఁ. ౨౫౭

౨౫౩ || లయశిఖి=ప్రళయార్ణవ. తివురు=యత్నించు || ౨౫౪ || కంధరాబద్ధమహాహి=మెడను
గట్టబడిన పెద్దపామును || ౨౫౫ || ౨౫౬ || ప్రస్ఫుటత్=చలించుచున్న. లోలతారక=చలించు
చున్న కనుగ్రుడ్డతో. ఘూర్ణన్నయసుండు = తిరుగుడుపడుచున్న కన్నులుకలవాడు. స్థేరుఁడు=
చిరుసవ్యుగలవాడు. పొడవు=ఆకృతి || ౨౫౭ || సప్రణయుఁడు = క్రిందితో గూడుకొన్నవాడు.
విప్రుషములు=తుంపురులు. ఆవనివిబుధ = బ్రాహ్మణబలయొక్క || ౨౫౮ || వ్యావృత = మిక్కిలి
యావరింపబడిన. మోచుటఁ = పొందుటచేతి || ౨౫౯ || పాగులకుము = తపింపకుము || ౨౬౦ ||

చ. వగవకుమన్న దైవగతి వచ్చినకీడుదలంచి నెమ్మదిగా

బాగులకుమన్న కర్మముల పోకకు భోగమే హేతువన్న వి
శ్వగురు గిరింద్రవత్సలు ది వానిశముక దలపోయుమన్న మే
లగు హరిభక్తియుక్తులకు నాపదరాదుగదన్న యెన్నడుక. ౨౬౧

సీ. జలధరం బననెద్ది పొలపంబుప్రట్టించు, నిల్లాలిమెఱుంగుల మొల్లములకు
మున్నీరనంగనెద్ది మొలచుటకావాల, మాణిపూసలువోని యాత్మజాలకు
సిడమాఁకననెద్ది నిలువనీడై తోచు, నాకటనుండు ద్వి జావళులకు
దాఁపననెద్దియా ధారచూదివిభ్రాఁకు, పితృవర్యులకు గుంటి పిచ్చుకలకు
తే. నట్టిగృహమేధిధర్మంబు నందు నీవు, గుత్తసేయుట నీరీతి గొడవ యొడవె
నొప్పుగతి నొప్పుగనంగల్ల దుగ్ధతులకుఁ, గసరిపై వచ్చు తాళపై గాలియైన.

క. ఏనింతవాడనేనయి, పూనుదునట యెద్దిగాక పోయెడునని సుం
నై న ఫల మందఁ దీరదు, మానవులకాదువినమ మర్త్యులకై న. ౨౬౨

సీ. మునులనుష్టుభమునందనుఁగొల్వఁదగువానిఁ, బ్రహ్మదుఃఖోవఁబాల్పడినవాని
ద్వాత్రింశదురుభుజాస్తంభాఘ్నఁడగువాని, నశ్వత్థమూర్తియై యలరువాని
చక్రింబుచేక్షేత్ర జనముఁబ్రోచెడువాని, వివిధాయుధంబుల వెలయువాని
నలఘుదివ్యాకల్ప ములఁజూడఁగలవాని, భీమరథ్యాపగా నీమవాని

ఆ. వివిధకథలవాని వివిధరూపంబుల, వాని నిలిచికోలుచు వాని వాని
శ్రీన్యసింహదేవు సేవింపు భేరింబ, వై తదంఘ్రిమూల మధిపనించి. ౨౬౩

తే. దద్దురాంగనయందు సం తానసిద్ధి, నీకు నగుఁ గొంతకాలంబు నిర్గమింప
దాన నీదుపితృఁణంబులఁగిశాప! మోక్షసంప్రాప్తియునుగల్గు నాక్షణంబ

వ. అని యివ్వినంబున వాధూలుండు శాపావధికోడివి యవ్వటువు నాశ్వా
సించి విశ్వాదృశతజనంబుగ నంబురుహప్రియమండలంబుభేదించికోనుచుం
జని యవచ్చనామ్రాజ్యసింహాసనాసీనుడయ్యె నిచ్చట వియచ్చరథేనువు
నేలినవానిపని సఫలంబుచేసి ఫలోదయంబు నలంకరించె. ప్రయతనముతుం
డును విఫలప్రయత్నండై యయత్నసంప్రాప్తం బగునిజవ్యసనంబున నను

పొలపంబు = వ్యాపనము. మొల్లములకుఁ = ధనములకు. ఆవాలము = పాదు. ఆణిపూసలు =
ముత్యాలు. ద్విజావళులకుఁ = పక్షిసమూహములకు; బాహ్యుఁడగువానికు. తాఁప = మెట్టు. కుత్స =
నింద. గోత. ॥ ౨౬౧ ॥ సుంత = కొంచెము ॥ ౨౬౨ ॥ ౨౬౩ ॥ దద్దురాంగన = ఆడు
కప్ప. నిర్గమింపఁ = కడవఁగా. పితృఁణంబు = పితృఘ్నియము ॥ ౨౬౪ ॥ అంబురుహప్రియమండలం
బుకొ = నూర్చుమండలమును, అవధగ = మోక్షమనెడి. వియచ్చరథేనువు = దేవతలయావు. అను

దుసురయ్యను సాయంసమయకునుదంబుచందంబునఁ గొంతకొంత త
చ్చాంతివచనంబుల నడదేఱినవాడై జగత్త్రితయపవిత్రీకిరణం బగు
పాండురంగక్షేత్రంబునకుం జని. ౨౬గి

క. భీమరథి దొట్టి తీర్థ, స్తోమంబుల నెల్లఁ దనువుఁ దోఁగించి ముని
గ్రామణి కుహనాభీరశి, ఖామణి మణిసౌధరాజ గర్భాగతుడై. ౨౬౬

సీ. సురతరుప్రసవరిం ఛోళిచూళివిలీల, జలదంబులోని క్రొం దళుకు లెసఁగ
మొగమువెన్నెలయేటి మొగరేటిమగమీల, గతిపక్ష్యలాక్షియు గ్గకిముమెఱవ
గఱియనెమ్మొనచీకటిమాఁకుఁబ్రాఁకుబంగరుతీగక్రియఁదూలఁగద్రుశాటి
యుడుపథంబునజాఱు నురురత్నతతిభాతి, మెడహారములపెనవుడమిఁదాఁక

తే. నచ్చరలువీవనలువీవ నంగరాగ, వాసనలుభూషణార్చుల సేసలెసఁగఁ
బిఱిఁది దెసనున్నరమమీఁదనొరగిధవళ, చలదళచ్చాయనుండువిట్టలునుతించు

ఉ. ఫాలముమక్కవంకనెల పై వెలుఁగొందెడు లోహితాంగునిఁ
బోలఁగఁ గంబుగర్భమునఁ బొల్నుగు నీలములీలఁ గంధరా
కాళిమ యల్లసిల్ల విధు ఖండము కెంజడ కెంపుఁడమ్మిలో
బాలమరాళమల్లర భాసిలు శూలీలలాటపట్టిక. ౨౬౮

మ. నలి నాస న్నలి నాసనానసపురా ణ్ధానముల్ డాయ ని
మ్మల బల్నాయలబోరుతల్పు లధరం బుల్ గెంపువాచూరులుఁ
గల విద్వద్వదనాంతరాళ నవరం గక్షోణి రాణించు ను
జ్జ్వలవజ్రవజశంఖసంఘనిభభా షాయోష జహ్వస్థలి. ౨౬౯

సీ. లలితకుంతలచైవ లము ముఖైందవబింబ, మధరాధరప్రవాళాంకురంబు
చపలస్వభావలో చనమహామీనంబు, కిమనీయకంధరా కింబుకంబు
గర్విత స్తనక త్వర్వతాభోగంబు, విశదత్రివళిభంగవిలసనంబు
మధ్యవృంతావ ర మహితంబు కిటితటి, ద్విపంబు పృథులోరు దివిజకరటి

దుసురు=బడలిసవాడు. మునుదంబు=తెల్లగులు ॥ ౨౬గి ॥ తొట్టి=మొదలుకొని. తోఁగించి=ముంచి ॥
౨౬౬ ॥ ప్రసవసరించోళి=పువ్వులసముహము — పువ్వులచెండు. మొగరేటి = ముఖరయనునది
యందలి. కఱియ=నల్లన. కద్రుశాటి=పసుపువన్నెవస్త్రము. పీతాంబరము. ఉడుపథము=ఆకా
శము. ఆర్చుల=వెలుగుల. చలదలచ్చాయక = రావిప్రానినీడయందు ॥ ౨౬౭ ॥ సెలనైక=చం
ద్రునిమీద. లోహితాంగునిక=అంగారకుని. కంధరాకాళిమ = మెడనలుపు ॥ ౨౬౮ ॥ సలిక=
తగునట్లు. ఆనక=ఆశతో. నవరంగక్షోణిక=క్రొత్తఆటచవికెయందు. భాషాయోష=సరస్వతి.
౨౬౯ ॥ విధవబింబము=చంద్రబింబము. మధ్యవృంత=బొడ్డనెడి. ఆవర్త=మడిచేత. పృథుకంబుక

తే. కరముపదకూర్మపృథుకంబుగ్రమ్మనఖర, మణికిలాపంబునగు చునేమగువరూపు
భూరిసౌభాగ్యసంపద బోలుదండ్రుడి, నాసుధాంభోధివుత్త్రిబాహంతరమున
మ. సితకీరస్ఫటికాక్షమాలికలు గం జేదోయిసంధించి భా

రతివామాంకతలంబునన్ సతతమున్ రంజిల్ల గల్గోలనం

గతహంసోత్తమఢేనపజ్జి యగు గం గావాహినిం దాల్చు దై

వతశైలంబన దేజరిల్లు నల విశ్వస్రష్ట నాభిం దగన్. ౨౨౦

తే. రత్నసందర్భగర్భ యీ రత్నగర్భ, చరణవీథంబుగానున్న సకలభవనగ్రడి
మయునినినుగంటిదేవ! నాభయములుడిగె, ననితపసిప్రీతిగంసాభియాతింబొ

క. అటఁ జని వటు వుత్తరది, క్తటమునఁగనుఁగొనియెడరళ తరతరుమూర్తి
బటునఖరశైత్యమున నా, రటముడిపి సురారినేలు రసికు నృసింహున్.

క. శాశ్వతకరుణాంబుధి న, విశ్వవిభం గనుటఁగోలె విప్రుని మది మా
సీశ్వరశాపవికార మ, సీశ్వరదుశ్చేష్టితాభి నయమొనరింపన్. ౨౨౧

శా. నీరప్రాంగణకర్కటీబిలములన్ నిద్రింప మృత్యాన్మయయా

హారంబున్ గబళింపఁ బెల్లటవ నిట్టట్టుం బుతంబుల్ గొనన్

దూరాయాస్య దహింద్రభీతిహతి గొం దుల్ దూఱఁగోరున్ మదిన్

సారాపేతమనోబలం బగు భవిష్య ద్దేవ ముత్యేకమై ౨౨౨

క. ఈడువున శాపవృష, నావేశము గదిరియును మ హాదైర్యముతో

నావిప్రుడు సుప్రతిభా, దేవేజ్యుడు ప్రస్తుతించు దితిసుతశత్రున్. ౨౨౩

ఉ. ఆసభ సుక్కుఁగంబమున నాక్రియ సుదృఢమంది యాసురా

గ్రేసరహృద్విదారణము కించిదుదంచితహాసకృత్యమున్

గా సమకట్టియుం బెనుపఁ గాఁ గతమేమి పునర్భవస్పృహన్

మీ సట లెవ్వరేఁ దెలియ నేర్తురె? మర్త్యమృగాధినాయకా! ౨౨౪

ఉ. మిమ్మటమైన వాడిపవి మిత్రములై వెలుఁగొందు నీనఖా

గ్రమ్ములకున్ మృదుప్రకృతి గల్గుట క్రొత్త రమాకుచాద్రిపా

పల్ల ॥ ౨౨౦ ॥ విశ్వస్రష్ట=బ్రహ్మ ॥ ౨౨౧ ॥ ౨౨౨ ॥ నఖరశైత్యమునన్=గోటిచల్లదనముచేత,
ఆరటము=సంకటము. సురారిన్=ప్రహ్లాదుని ॥ ౨౨౩ ॥ కోలెన్=మొదలుకొని ॥ ౨౨౪ ॥ ప్రాం
గణ=మందరివోటునందలి. మృత్యాన్మయ=మట్టివికారమయిన. కబళింపన్=మింగును. పుతం
బులు=దండ్రు. ఆయాస్యత్=వచ్చుచున్న. సారాపేత=సారములేని ॥ ౨౨౫ ॥ సుప్రతిభాదేవే
జ్యుడు=మంచిబుద్ధిచేతబృహస్పతియైనవాడు ॥ ౨౨౬ ॥ హృద్విదారణము=గుండెలుపగల్పుట. పు
నర్భవస్పృహన్=సంసారాన క్రిత్యేత; గోళయందలియాన క్రిత్యేత. సట=మోసము; బాలు ॥ ౨౨౭ ॥

ర్శ్యములయందు నందుగల సారగతుల్ నఖరాభిపాతిసా
 ధ్యములుగామి గావలయు నట్లగుటల్ దితిపుత్త్రశాత్రవా! ౨౨౮
 ఉ. కోపవికారమంచు నొక కొందఱు గొందఱు భక్తలోకిర

క్షాపరతంత్రతాజనిత సాంద్రకృపాగుణ మంచు గొందఱు
 దీపితవీరసింధువిహృతిస్ఫుటభేటవికార మంచు నీ
 మాపులరక్తిమం బొగడు చుక నుతియింపుదు రీశ్వరేశ్వరా! ౨౨౯

చ. హరికిరదంష్ట్రినాటువడి యొందవరేఖ దలిర్ప పూర్వభూ
 ధరశిఖరం బనంగ నుతి దాల్చు కుచంబునఁ బొల్చు భూసతిఁ
 బరిహసనం బొనర్చు రమ భావము సిగ్గున మ్రొగ్గజేయవే
 నరమృగరాజ! నీ నఖము నాటినఁ బొల్చు నురోజకుంభముల్. ౨౩౦

సీ. పరిపూర్ణచంద్రబింబమునందుచక్కిలోఁ, గొనసాగువిద్రుమాంకురమనంగ
 కన్నెగేదఁగిజేకు కత్తులబోనులోఁ, జిక్కినచూర్వాగ్ని శిఖయనంగ
 వెండికంబములతో వియ్యంపుఁబొత్తెత్తు, యమునాతరంగసంఘములసంగఁ
 బ్రాలేయగిరివెన్నభారంబువహించు, పవనపారణకులప్రభువనంగగ్రేల
 తే. మొగమునకుబిగిగావించుమిగులుఁగన్న, దంష్ట్రికాంతరజిహ్వయుఁదఱచుఁ
 నలుగులుఁబిఱుందవాలమ్ముగలుగునిన్న, గొలుతుదితిపుత్త్రచేతఁకుకూలదహన
 తే. అనిన్యహర్యక్షవద్యునర్యమసహస్రదివ్యతేజఃప్రవాహుఁగీర్తిచియితఁడు
 తత్పదద్వంద్వమునకు వందనమునర్చి, తపసేతిట్టునఁబ్లవమయ్యెదత్తుఁడంబ.

౩. ఆశమము నావివేకం, బాశుద్ధియు నాతపంబు లాబహునిగమ
 ప్రాశస్త్యము నటులయ్యెము, నీశునకును వైవఘటనల్లిట్టివి దలఁపఁ.
 ౪. అస్మదాదిమాన సావాలవలయప్ర, కాశభక్తియుక్తి కిల్లలతకు
 మూల మనఁగనొప్పు నాలోకివిభవంఘ్రి, మూలమాశ్రయించి జాలిహాలి.
 ఉ. ముత్తియము ల్పివాళిదళి ముల్ గన నాకృతిఁగూడనట్టులై
 ప్రొత్తిగు నార! వీని యపు రూపపు రూపిది యంచు విస్మయో

మిష్టటము = మిక్కుటము. పవి = వజ్రాయుధము || ౨౨౮ || ఉద్దీ... వికారము = ఉద్దీపిత = మిక్కిలి
 వెలుగుచున్న. వీరసింధు = వీరరసముద్రమునందిలి. విహృతి = విహారముచేత. భేట = డాలువాలు
 యొక్క. వికారము = మాఱురూపము || ౨౨౯ || కిరి = పంది || ౨౩౦ || చక్కి = స్థానము. కన్నె =
 లేఱి. చూర్వాగ్ని = బడబాగ్ని. ప్రాలేయగిరి = మంచుకొండ. పవనపారణకులప్రభువు = శేషుఁడు. కు
 కూలదహన = కుమ్మునిప్పుయినవాఁడా || ౨౩౧ || అర్యమ = సూర్యులయొక్క. ప్లవము = కప్ప || ౨౩౨ ||
 ౨౩౩ || అంఘ్రిమూలము = అడుగుమొదలు. జాలి = దుఃఖము || ౨౩౪ || అపురూపపు = అపూర్వము
 ప్రభావంబుగా వుండు శక్తి.

దా త్తమనస్కులై సకల తైర్ధికుల్ గొనియాడ భేకలా
 కోత్తమ మొప్పు జిత్రవపురుజ్జ్వలమై జలజాసనోద్భవా ! ౨౨౫
 నీ. కమలాప్తఁడుదయింపకయమున్నబుటుకున,మునుఁగు సంగమతీర్థమునకునేగి
 విను నై కితనిషణ్ణ మునివేదనినదంబు, తగుచోటనుండిలే బగటిదాక
 మధ్యాహ్నవేళసం ప్రాశించు బలిపీఠ, గతపులాకంబులు మితముఁగఁగ
 సంఘప్రాద్దుననుండి సవరేయిగడసన, సమృఖమ్మునఁ గొల్చి సంవసించు
 తే. శ్రీనృసింహుండు పెనుఁబాప నెజ్జమేను, చేర్చు దద్దివృచరణారా జీనమూల
 భూబిలంబున నధ్యాత్మ పూర్ణబుద్ధి, జాగరముసేయు శాలూర చక్రివక్త్ర.
 ఆ. రత్నరంగవల్లి రచనకుఁ దనమేను, పువ్వుగు త్తికరణి పాలుపునిలువ
 నంబుచరము ప్రాతరాంభవేళల, నృహరియగ్రవీధి నిలుచు ననఘ! ౨౨౭
 క. హరిదాస మనుచుఁ దను నె, ల్లరు పేరిడి పిలువఁగలిగి ప్లవపతి గడపె
 జిరకాలము పూర్వజనన, చరితజ్ఞంబగుచు మోక్ష సౌఖ్యాపేక్ష. ౨౨౮
 ఆ. ఇటులు కొన్నియేండ్లు లేగంగ నొకనాడు, పాండరికనాథు పర్వమునకుఁ
 గన్యకుబ్ధవిభుని కన్యాశిరోమణి, ప్రాణసఖులు గొల్వ నరుగుదెంచె. ౨౨౯
 తే. ఆత్మవాహనములనుండి యవతరించి, నారసింహఖ్యతీర్థంబు నకుఁగుఱుగట
 భైమిచెంగటవిడిసిరిపద్మముఖులు, విరహిహృద్ధాములగుమారుశరములనఁగ.
 ఆ. మార్గభేదశిథిల మతులంగనలుచొచ్చి, భీమరథిగలంచు శేమిక్రోత్త
 వారిగోరు వెచ్చ వక్షోజములకాంతి, లవమముజ్జగములఁ దవిలికలఁప. ౨౩౦
 నీ. గంధవాహమునక గారంబులివియంచు, వీజనంబులఁజూచి వెగటుగదరి
 మరుబాణములసహోదరవర్గమిదియంచు, నలరు మొగ్గలఁజూచియలఁతనొంది
 కమలారి నామంబు నై కొన్నవివియంచు, బుద్ధిదీఁగలఁజూచి పుల్లసిల్లి దిరి
 శుకియుగంబులుదామునొక చాయవివియంచు, నవశుకింబులఁజూచి నవముగ

యన. తైర్ధికులు = తీర్థయాత్రచేయువారు. చిత్రవపురుజ్జ్వలము = నానావర్ణమైన దేహముచేత వెలుగు
 నది || ౨౨౫ || నిషణ్ణ = కూర్చుండిన. లేదగలు = నూర్చొదయము మొదలు పదిగడియలప్రాద్దుగవ
 టకునైనకాలము. సంప్రాశించు = తినును. పులాకంబులు = మెతుకులు. సవరేయి = సగమురాత్రి.
 సంవసించు = ఉండును. పెనుబాప నెజ్జ = శేషశయ్యయందు. అధ్యాత్మ = తత్త్వజ్ఞానముతోడి.
 శాలూరచక్రి = కప్పలరాజు || ౨౨౬ || రంగవల్లి = మ్రుగ్గు అంబుచరము = కప్ప. ప్రాతరాంభ =
 తెల్లవాటి || ౨౨౭ || చరితజ్ఞము = చరిత్రము నెఱిగినది || ౨౨౮ || ఏగంగ = కడపఁగా || ౨౨౯ ||
 అవతరించి = దిగి. కుఱుగట = దగ్గఱ. చెంగట = దగ్గఱ. విడిసిరి = నివసించిరి. విరహిహృద్ధాములు
 = విరహముగలవారిమనసుననాటినవి || ౨౩౦ || భేద = శ్రమచే. లవము = లేకము || ౨౩౧ || అగా

తే. కన్యకు జ్ఞేశకన్యపై గలుగుచెలుపు, భావములఁ బెంపుకొఱపులు మోవఁ జేయఁ (లు.

బలిమినిజఁ దైర్యములుచిక్కఁబట్టియున్న, మునులొనర్ప దురొక రీతి ముఖ్యవిధు
తే. వనజనాభునియభిషేక మునకెగాని, కిన్తగర్భాదులకుఁ బాఁడు కొనఁగరాని

తీర్థకుండాంబుచికిరంబు తెఱవపిండు, గబ్బిచనుజక్కవలచేతఁ గప్పఁబడియె.

తే. జాఱునలగుల తేనియ గారయచ్చి, గాడ్పుసంధించునయకానియూర్పు వెఱచు

నెందునయ్యాకివిరితోఁటనిందుముఖుల, నగవునునుమంచుసానవోలెనయము

ఆ. అవసరంబుగాచియల్లంతదప్పుల, నుండిసురలుమునులుదండములిడఁదఱుఁగ.

కొప్పముక్కునాదు నూరుపుగలవేల్పుఁ, గొమ్మలంటి వాట బొమ్మవోలె.

మత్తకోకిల. జాలిదక్కి మఠాంతరాళవి శాలవేదులయందుఁ గో

నాలగొందిఁ దపంబుసల్పుజ నంబు తాల్పులు దూలుఁ ద

ద్బాలికాకుల నిస్తులస్తన పాళికా మృగనాభి వా

తూలికాహతి పక్కిశాల్మలి తూలికాశకలాకితఱి. ౨౯౬

శా. డోలారోహణసాహసోన్యమముఁ జాటుప్రేక్షిస్తోక్తి వి

ద్యాలాలిత్యముఁ బుష్పసాయకసప ర్యాచర్యయన్ మున్నుగా

హాలాసానవిహారము న్నడపి పు ద్యత్తీ తివద్దేక్షణల్

పోలుంబోలము లింత యెన్నక మహా బోధిద్రుమచ్ఛాయలన్. ౨౯౭

ఆ. జవ్వనంబుమదము సౌందర్యమదమును, ననునంబు మనసుఁజెనుఁగుదుల్లఁ

బొదల నంత శీఘ్రమదముఁదోడ్తోఁబ్రోది, యగుచునిగిజెనమ్మ) గాఢులందు

నీ. దామోదరుఁడుయశోదాస్తన్యమానెడు, ననిమ్రొక్కు విరిగు త్రినలిఖిమింప

బ్రొద్దులుచొచ్చె గ ద్రూదేవిపుడని, ప్రియమందువేణుగ ర్చిణిగుఱించి

రంబులు=ఇండ్లు. వీజనంబులన్=విసనకజ్జలను. పుల్లదీఁగలన్=సోహలకలను. పుల్లసిల్లి=వెలవెలఁ
బోయి. నవకుంబులన్=లేతమాచిపత్రులను. నవము=మృదుత్వము. చెలువు=అందము || ౨౯౨ ||

పాఁడుకొనన్=స్థిరముగానిలువ. తెఱవపిండు=స్త్రీలగుంపు. గబ్బి=గంభీరమయిన || ౨౯౩ || న
య=మనోజ్ఞము. ఆకివిరితోఁటన్=కట్టుకావలిగలపూఁదోఁటయందు. సాన=నూఁగు|| ౨౯౪|| ౨౯౫||
జాలి=శంక. వేదులయందున్=అరుంగులయందు. కొనాలగొందిన్=మిక్కిలియింతుకైనచీకటిమూల
యందు. తాల్పులు=దైర్యములు. తూలున్=చలింపును. నిస్తుల=ఈడులేని. వాతూలికాహతిన్=గా
లిసోఁకుడుచెతి. శాల్మలితూలిక=బూరుగుదూది || ౨౯౬ || చాటు=ప్రాత్రురూపమయిన. నగోక్తి=

ప్రియవచనము. లాలిత్యము=తిన్నదనము. సపర్యాచర్య=పూజచేయుట. హాలా=పద్యము. పో
లుంబోలములు=యొక్కాయొక్కతలు. బోధిద్రుమ=రావిమ్రానియొక్క || ౨౯౭ || జవ్వనంబు=యశా
వనము. ప్రోది=పోషణము-వృద్ధి || ౨౯౮ || అలి=తుమ్మెద. పావని=భీముని. ఫణికేతు=దుర్బోధ

పావనిగదనొచ్చె ఫణి కేతుతోడలని, యడలునేనుగచేత నరటులొడుగ
 బడబాగ్నిజడధి వెల్వడియెడుననిచూపుఁ, గానఁబూచినకింశు కముచెలులకు
 తే. శేషవృతమేరుశిఖరము నీషణబొగడు, నంచకొంగిటనున్న హే మాంబుజంబు
 పూర్వమగువిక్రిమదివెడపొడముదేర, మధుమదక్షిణయగుకొక్కవిధునిభాస్య
 నీ. సుఖయొల్కునెఱివేణిసోమార్థమునుబోలి, చెమరించెదుర్గ లేజెమరునొసలు
 కుక్కురభర్తద్య గ్గోళంబుశీఘ్రసం, సేవనంబునుబోలె జేవురించె
 విష్ణునన్యాసక్తు వీక్షించుటనుబోలె, ముక్తకేశికిబామ ముడిజనించె
 ద్వరితనిశ్వాసవేదనవోలెగంపించె, విజయచి. వదనార విందదశము
 తే. పరమపావనమైన తత్పొండరిక, పుణ్యతీర్థావకాశము పూర్వసిద్ధి
 బెనఁచున్యపకన్యకాసఖి జనులవివిధ, విలసనంబులజనియించు నలుననఘ !
 క. పొడగనిరి పడఁతు లయ్యెడఁ, బొడలపొడలయొడలి తపసి పుట్టువుఁ గప్ప
 జడభరతనిభము నరహరి, యడుగుఁబుడమిసరియవెడలి యటచనుదేరె.
 చ. కిన్కముపేరిరోహణన గంబొ సుధామిని ధానగర్భమో
 యనిమిషకార్యకం బుదయ మయ్యెడుకొప్ప గుకొక్కొ దీనిపు
 ట్టినకడయంచు విస్మయము డింపక చంపకపుష్పనాసిక
 చొనివీరి వాలుఁజూపువల చుట్టును దగ్గరపట్టభద్రునిక. 3౦౨
 తే. కందుముగాదుకేళీశు కంబుగాదు, పల్కువీణియగాదు దర్పణముగాదు
 వర్షపిశునంబుఁ బట్టఁ బల్వరునఁ జనిరి, చంచలాక్షులుచపలప్ర చారలెందు.
 తే. యువజనంబులఁదనయురిఁ దవులుపఱచు, కీలుగలిగిన యొకనీల నీలవేణి
 తురుమువిరిదండయురివారిచరముఁజిక్కు, నఱపనేరకమదిఁజిక్కువడియెదాన
 తే. చొచ్చిచనబట్టుటకుకొక్కమచ్చెకంటి, మ్రోలఁబఱచినబేలదగ్గరముదాఁటె
 దొంటిపుట్టునఁదనయంటుసంబువారి, మీది మమకారనది ద్రెవ్వ నీఁదుకరణి.
 క. ఆవర్ణాభావిభునకు, హానలి దఱచయ్యె బిసరు హాక్షులచేతక
 రావణునకు వైకుంఠపు, రావాసస్త్రీలచేతి యలజడివోలెక. 3౦౩

సుని. అడలక=దుఃఖించును. జడధి=సముద్రమునుండి. కానక=అడవియందు. వృశ=ఆవరింపఁబడిన. క్షీబ=చుదించినది || ౨౯౯ || చెమరించు=చెమటపట్టు. కుక్కురభర్త=కుక్కలరాజు=భైరవుడు. శేవుఁడెచె = ఎఱ్ఱవాఁడను || 3౦౦ || సరియక=సందును || 3౦౧ || రోహణనగంబొ=రత్నపరవృతమో. అంబునిధాన=సముద్రముయొక్క. అనిమిషకార్యకంబు=ఇంద్రధనుస్సు. దద్దరపట్టభద్రునిక=కప్పలరాజును || 3౦౨ || వర్షపిశునంబుక=కప్పను || 3౦౩ || కీలు=నేర్పు. తురుము=కొప్పు || 3౦౪ || బేల=మూఢము. దద్దరము=కప్ప || 3౦౫ || వర్ణాభా=కప్ప. హానలి=ఉపద్ర

ఆ. పూర్వజన్మకుంభ భూశిష్యముఖ్యుండు, భేకరూపకూప బింబితుండు

ప్రయుతసుతుండడుపులుపడడ య్యభూపాల, తనయసఖులచేతధాతృతనయ!

క. నరనాథపుత్రి య త్తతి, నురుకుచకచజఘనభార యుతయయ్యు మదిన్.

ధరియించె గార్యభరమున్, గిరిగహనద్వీపసహిత క్షితిశృతిబోలెన్. ౩౦౮

ఉ. పన్నిదమెద్దియేనిడుండు పట్టెదఁజూడుండు దీని నంచు నా

కన్నియ చిన్నినవ్వలయఁ గాఁ జెలక త్తియలం దనూద్యమ

చ్చన్నమనస్కలం దెగడి చంచలకాంచికలాపవాగురీ

సన్నహనంబునన్ సలిల జంతులలామముఁ బట్టె నుబ్బుచున్. ౩౦౯

తే. సర్వతీర్థప్రదేశప్ర శస్త్రమతికిఁ, గాంచి డపులుట దనకర్త మంచునొక్కొ

తవులుపడియుండెవరుణదంతావళంబు, పడఁతియొరి జేసె మెడ చట్టుపసిడిరశన

సీ. పులుఁగునాడించుచొ ప్పన మించునాడించు, మించున సకిననా డించినట్టు

లారామచిత్రశా లూరంబు మదహాస, కాముదిపరిషి క్త గండఫలక

యగు చునించుకనడి యాడించితప్పకు, వెఱచినయొకవృద్ధ విప్రమీద

వైచి తచ్చాపంబు వలన సఖిజనం, బును దాను దచ్చేకమునకు భార్య

ఆ. యయ్యె నిట్లు తనకు ననుసూపతనుసూప, శీలములఁదలిచ్చ నాలిపిండు

గలుగుటయునునయుతుడలఘుసంసారాల్లి, నీఁదుతొంటియీతయినుమడింప

తే. అధిపతనయకుమునుబహిం ప్రాణములగు, చామ లెవ్వారువారెల్ల సతికిదాయ

లైరిమండుకసార్యభౌ మార్ధతనుపు, లై నదిసములసాపత్న్య మెంతకీడు

ఉ. నున్ననిమోము మీసముల నూఁగును జెన్నటిగాకమున్న యా

సన్నముగా గృహస్థులకు నగ్రణివై మనుమంచు మున్ను వే

వము. అలజడి=శ్రమము || ౩౦౬ || కుంభభూ=అగస్త్యుని. తవులుపడఁడు=చిక్కఁడు. తవులుపడఁ

డయ్యెను=చిక్కకపోయెను || ౩౦౭ || కచ=తలవెండ్రుకలయు. జఘన=మడికట్టుయొక్కయు.

ధృతిక్=ధరించుట || ౩౦౮ || పన్నిదము = పందెము. తనూద్యమచ్చన్నమనస్కలక్=కొంచె

పుబ్రయత్నముచేత కప్పబడిన మనసుగలవారిని=విశేషప్రయత్నము లేనివారిని. తెగడి=నిండించి.

వాగురీ=ఉరి. సన్నహనంబునన్=అయిత్తపాటుచేత. ఉబ్బుచున్=సంతోషించుచు || ౩౦౯ ||

కాంచిక్=మొలనూలునందు; కంచియందు. తగులుట=చిక్కుకొనుట; ఆసక్తుడగుట. వరుణదంతా

వళంబు=కప్ప. రశిన్=మొలనూలు || ౩౧౦ || మించు=మెఱపు; విధము. సకిన=బొమ్మ. కాముది=

వెన్నెలచేత. పరిషి క్త=అంతటనుతడిసిన. ఇంచుకవడి=కొంచెము సేపు. అలిపిండు=పెండ్లాలసమూ

హము || ౩౧౧ || చామలు=స్త్రీలు. దాయలు=పగవారు. అర్ధతనువులు=అర్ధ దేహములు-భార్యలు. సాపత్న్యము=సవతితనము || ౩౧౨ || వేగన్నులవేల్పు=ఇంద్రుండు, పాదసతిక్=కాళ్లకు మొక్కుట

గన్నులవేల్పు దెల్పు నది గాదని వాదమునెయ్య ధైర్యసం
పన్నుడు దేర్పగాఁ దొణగె పాదనతిం గువితప్రియాలతికె. ౩౧౩

తే. విషమశరణ డేయుదూపుల వేట్లనెన్ను, వాఁడువాధూలమునిశాపవర్ణతతుల
రాతికొడుకై నయిల్వలారాతిచట్టు, మనసుగరఁగించిమమతలఁ బెనఁగెఁగావ.

తే. స్వాతిమేఘుంబుచినుకులువనధికుక్తి, విళతిముయ్యిడునై మాక్తి కతవహించు
కరణిసయుతునిప్రేమతత్కాంతలందు, నిలిచెఁబర్యాయపాత్రతానియమసరణి

క. మునిపతికి రాజసుతకునుఁ, దనయుఁడు జన్మించె నంతఁ దచ్చాపపుటి
ర్లును విరిసె జ్ఞానచంద్రుఁడు, గనుపట్టె విష్ణుపదముగానఁగ వచ్చె. ౩౧౬
ప. సలపితుండగుట మందపాలనమశీలుం డగుప్రయుతనందనుచరిత్రం బద్భుత
రనైకపాత్రంబయ్యె నిట్లు. ౩౧౭

క. గృహమేధిధర్మవర్తా, సహమతి యగుకుమతి యయుతుచందమున నుదు
స్సహదుఁఖిగ్రాహనన, గుహఁబడుననివింటిమును ముకుందునిచేతకె. ౩౧౮

ఆ. విష్ణుభక్తులై వివేకులై తృప్తావి, దూరులై స్వకుక్షి పూరణంబు
సమయసంభృతార్థసంతృప్తిగాఁగోరి, నడచువారు భవముఁ గడచువారు.

సీ. అని పార్యతీనాథుఁ డమరసంయమిఁజూచి, పరమభాగవతప్ర పత్తిగలుగు
నీటిల్లుపార్థింప నిఖిలోన్నతములగు, దైవతక్షేత్రతీర్థములమేళ

నం బెఱింగించితి నానాకథానిధా,నంబగుదానినె న్నఁడును దీని
వైష్ణవధర్మప్ర వర్తనంబెడలిన, యసదులకెఱుక సేయకుము నీవు దురాప

తే. గుప్తముగఁజేయుమనుడుభర్తనకుఁమొక్కి, ముని మునిధ్యేయ! నీకతంబున
రూపతత్వేత్రరాజస్వరూపమెఱుంగఁ, గంటిగరిగంటిగానిసౌ భ్యములుగంటి.

చ. భయము నదల్చి దుఃఖములఁ బాచి సుఖంబులఁ బ్రోదిచేసి త
ద్దయుఁ దిలకించి నీయడుగుఁ దమ్ముల నిమ్ములఁ గొల్చి నిత్యసం

శ్రయమొనరించు నాకిక న సాధ్యము లే దిది యట్ల యహాను ని
ర్భయ భవసాగరోత్తరణ నావికు లాదిమ వైష్ణవాశ్రితుల్. ౩౨౦

క. అని పౌనఃపున్యంబుగ, వనజాసనసూతిమొక్కి. వలగొని హరు వీ
డ్కొని పొండరికమునకుఁ, జని భైమిందీర్థమాడి చక్రి భజించె. ౩౨౧

చేు || ౩౧౩ || రాతికొడుకు = చలింపనివాడు. చట్టు = శిష్యుడు || ౩౧౪ || ౩౧౫ || ఇర్లు=చీఁ
కటి. విష్ణుపదము=ఆకాశము; విష్ణుదేవునిపాదము || ౩౧౬ || సలపితుండు=మాటతోఁగూడినవాడు
౩౧౭ || వర్మ=కవచము. అసహమతి=సహింపనిబుద్ధిగలవాడు || ౩౧౮ || భవము=జన్మము|| ౩౧౯ ||
ప్రపత్తి=భక్తిపూర్వకశరణాగతి. ఎడలిన=చెడిన. అసదులకుక=అల్పులకు. దురాప=పాండరాని.
గరిగంటిగాని=తఱుంగని || ౩౨౦ || ప్రోదిచేసి=పోషించి. తిలకించి=చూచి || ౩౨౧ || పౌనఃపున్యం

క. భజించి తత్ప్రసాద, వ్యజనానిలశమితాపుండై యిప్పుడు న
బ్రజనూతి దక్షిణద్వా, రజగతి నున్నాడు సుస్థిరప్రమదమునఁ. 3౨౩

క. అని కిధకుండు శౌనవముఖ, మునులకు హరిదివ్యచరిత ములు దురితతమో
దినకరకిరణాయితములు, వినిపించె గళావతీశ వేదాద్రీశా!. 3౨౪

శా. దిగంతానశకర్ణచాలనసము ద్వేలన్మృతత్వలవ
స్రగ్ధీప్రిప్రకటప్రతాపశిఖసం ఛన్నాఖలాశాంత స
మృగ్ధానాభరితామరద్రుమ రమా ప్రాణేశభక్తిప్రియా
ప్రాగ్ధిక్మేసరిపీఠికాధిపనభా పద్మాకరాహస్కరా ! 3౨౫

క. విద్యత్కుముదనిశాకర, విద్వేషివనూధనాథ వేశంత మదాం
ధద్విరద కీర్తిసంవృత, సద్వీప దిలీపభూప సదృశాటోపా! 3౨౬

మాలిని. సరసగుణరతీశా షట్సహస్రాన్వయేశా
నిరవధికగుణాబ్ధీ నిత్యసత్యోపలబ్ధీ
హరిహాయసమభోగా యాచమానానురాగా
కరగతనిగమాళీ కావ్యకృత్పద్మహేళీ ! 3౨౭

గద్యము. ఇదిశ్రీమత్పరమపదనాథనిరవధికకృపాపరిపాక పరిచిత సరస కవితా

సనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతంబయిన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను

పరమభాగవతచరిత్రంబునందు సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

శ్రీమత్పాండురంగ విటలస్వామిశేనమః.

బుగ్గ=మాటిమాటికి. వనజాననమాలి=నారదుడు. వలగని=ప్రదక్షిణముచేసి || 3౨౨ || వ్యజన=విసనకట్టవలని. శమిత=అణుపణువడిన. జగతిక=భూమియందు || 3౨౩ || కిరణాయితములు=కిరణములయినవి || 3౨౪ || దిగంతావళ=దిగ్గజములయొక్క. చాలన=చలింపజేయుటచేత. సముద్వేలత్=మిక్కిలివీచుచున్న. మరుత్పల్లవ=గాలిచిగుళ్లయొక్క. స్రగ్=సరముయొక్క. ప్రకట=ప్రసిద్ధపఱచెడి. ప్రతాపశిఖ=ప్రతాపాగ్నిచేత. సంఛన్న=లెస్సగాఁగఘటించిన. అఖిలాశాంతి=ఎల్లదిక్కుల కొనలుగలవాఁడా. సమృద్ధి=లెస్సయైన. దాన=ఈచేత. అధరత=క్రిందుపరపఁచిన. అమరద్రుమ=దేవవృక్షముగలవాఁడా. కేసరిపీఠికాధిప=సింహాసనాధిపతులయొక్క. పద్మాకర=తామరకొలఁకులకు. అహస్కరా=సూర్యుఁడా || 3౨౫ || విద్వేషి=శత్రువులయొక్క. వనూధనాథ=సేనానాయకులనెడి. వేశంత=నీటిపడియలకు. మదాంధ=మదముచేతకన్ను గానని. ద్విరద=ఏమఁగైనవాఁడా. || 3౨౬ || షట్సహస్రాన్వయేశా = అఱువేలకులమునకుప్రభుఁడా. నిరవధికగుణాబ్ధి=మేరలేనిమంచిగుణములకుసముద్రుఁడా. నిత్యసత్యోపలబ్ధి=కాశ్యపమునునిజమునైన బుద్ధికాశల్యముగలవాఁడా. కరగతనిగమాళీ=హస్తగతమైన వేదపజ్ఞులుగలవాఁడా. కావ్యకృత్పద్మహేళి=కవీశ్వరులనెడి తామరలకు సూర్యుఁడా || 3౨౭ ||

